

J. ŽELECHOVŠKYJ UND S. NEDIŤSKYJ
UKRAINISCH-DEUTSCHES WÖRTERBUCH, I-II
LEMBERG 1882-86

Nachdruck in 3 Teilen

München 1982

Teil 3 (P - Я)

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Universitas Libera Ucrainensis · Ukrainische Freie Universität
Ukrainian Free University · Université Libre Ukrainienne
Філософічний Факультет · Facultas Philosophica

УКРАЇНСЬКІ ГРАМАТИКИ
редагує Олекса Горбач

GRAMMATICI UCRAINI
editore Olexa Horbatsch
выпуск 3 volumen

JEVHEN ŽELECHOVSKYJ UND SOFRON NEDIL'SKYJ
UKRAINISCH-DEUTSCHES WÖRTERBUCH, I-II
LEMBERG 1882-86

Nachdruck von O. Horbatsch (in 3 Teilen)
München 1982
Teil 3 (P - Я)

Фотопередрук
з післясловом Олекси Горбача

Мюнхен 1982 München
Monachii

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКІЙ
С Л О В А Р

уложили

Євгеній Желеховський і Софрон Недільський
ц. к. професори гімназії в Станіславі.

Т О М ІІ.
(П—Я).

RUTHENISCH-DEUTSCHES
W Ö R T E R B U C H

verfasst von

Eugen Zelechowski und Sophron Niedzielski
k. k. Gymnasialprofessoren in Stanislaw.

BAND II.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,
З друкарні тов. ім. Шевченка, | Druckerei des Szweczenko Vereines,
по зрядом К. Беднарського. | Geschäftsleiter K. Bednarski

P.

Р, achtzehnter Buchstabe (Рци).	<i>f.</i> III. II. 33.
Ра́б, <i>m.</i> Sklave, <i>m.</i>	Ра́бівник, <i>m.</i> Rauber, Plünderer <i>m.</i>
Раба́, <i>f.</i> <i>s.</i> Раба́ня. [hobel.	Ра́бівницький, <i>a.</i> Raub-, <i>Фр.</i>
Раба́нок, <i>m.</i> ein grosser Tischler-	Ра́бівництво, <i>n.</i> <i>s.</i> Raubhändel.
Раба́та, <i>f.</i> Schnur, Schleife, Schlin-	Ра́біти, <i>v.</i> <i>n.</i> <i>gr.</i> P. c. 102 den Muth
ge am männl. Oberkleid Чамара <i>f.</i>	verlieren, verzagen.
Ра́бдати, <i>v.</i> <i>a.</i> <i>Фр.</i> <i>Пр.</i> V. 267 усѣму?	Ра́бванне, <i>n.</i> Rauben <i>n.</i>
Ра́бин, ра́бин, <i>m.</i> Rabbiner, <i>m.</i>	Ра́бовець, <i>m.</i> См. <i>s.</i> Грабитель.
Раба́ня, <i>f.</i> Eberesche, <i>f.</i> <i>s.</i> Раба́ня.	Рабо́рати, <i>v.</i> <i>s.</i> † работати, ar-
Раба́ня, <i>f.</i> <i>asl.</i> Sklavin, Dienerin,	beiten, schwer, über <i>s.</i> Kräfte arbeiten.
Малоруско-німецький Словар.	50. b.

Работвѣ, *m.* Sklaverei, *f.*
 Рабунок, *m.* Raub, *m.* Plünderung *f.*
 Рѣбчій (рѣбчій), *s.* des Sperbers.
 Равѣш, *m.* v. Карб.
 Рѣвни, *m.* v. Рѣбни. III. II. 232.
 Рѣвер, *m.* grosser Brunnenfrosch.
 I. Рѣвлек, равль, *m.* v. Слиммак.
 II. Рѣвлек, *gew.* pl.-ки, *m.* v. Art. Постола. [вѣтій.
 Равликовѣтій, *s.* v. Слиммако-
 Рѣвлін, *m.* Heliophanta *B.*
 Равлїнник, *m.* сїйній Luzerner-
 klee, Schneckenklee, ewiger blauer Klee
 (Medicago sativa). [gurus). *B.*
 Равлѣк, *m.* Schneckenkrebs, *m.* (Pa-
 Рѣглек, рѣглек, *m.* Hirschkäfer,
m. (Lucanus cervus) *B.*
 Раглѣк, *m.* v. Рогѣч. *B.*
 Рагѣш, *m.* v. Равѣш, Kernholz, *n.* Ф.
 Рад, радїй, *a.* (сѣтр. радїїшїй,
 сѣтр. найрадї-). wohlwollend, gut, -
 комѣсь jmdm.; -чомѣсь, v. чогось, sich
 mit etw. freuend, an etw. Gefallen ha-
 bend, mit etw. zufrieden; я рад що
 ioh bin froh dass.
 I Рѣда, *f.* Rath, *m.*; 2) Rathver-
 sammlung; Berathschlagung, *f.* рѣду
 радїети berathen, sich b.; Чѣрна рѣда
 allgemeine Versammlung des Kosaken-
 heeres zur Wahl e. getymán od. Bera-
 thung über andere wichtigere Angele-
 genheiten; überhaupt Volksversammlung;
 -генеральна Parliament, *n.* Congress, *m.*
 II. Рѣда, *m.* Rath, Rathsherr, *m.* v.
 Рѣднїй. [sehr froh.
 Радѣсенкїй, *a.* sehr wohlwollend,
 Рѣдн, *gracp.* mit *d.* Genit. (auch
 diesem nachgesetzt) halber, wegen.
 Радївїй, *a.* günstig, wohlwollend.
 Радївїсть, *f.* Gunst, *f.*
 Радївѣн, Радькѣ, *m.* Rhodion. [Кн.
 Радїкѣльство, *n.* Radicalismus *m.*
 Радїти, *v.* a. rathen, Rath geben,
 кочѣ, корѣ-К. I. 229; — собѣ sich hel-
 fen; Rath halten, berathen; -ся корѣ
 jmdm um Rath fragen, zu Rathe ziehen.
 Радїця, *f.* v. Рѣда.
 Рѣдїч, *m.* Rathgeber, Rathsherr, *m.*
 Пис. радїчка, *f.* Rathgeberin, *f.*
 Радїсть, -ости, *f.* Freude, Lust,
 Wonne, *f.* Vergnügen, *n.*; Fröhlichkeit, *f.*
 Радїсть-душѣ, *f.* радїсть-душѣю
 Ос.(62)I.79mit inniger, herzlicher Freude.

Рѣдїстїй (остї-), радїстїй, *a.*
 freudig, froh, fröhlich, voll Freude, *v.* Рад.
 Радїтель, *m.* ГЕ. der für etw. Sor-
 ge trägt, Pfleger, *m.*
 Радїти, *v.* я. sich freuen, *v.* Раду-
 вати ся; 2) -комѣсь für jmdn Sorge
 tragen ГЕ.
 Радїшнїй, *a.* v. Радїстїй.
 Рѣдка, *f.* дїм. v. Рѣда *B.* [Рад.
 Раднѣнкїй, *a.* дїм. sehr froh & v.
 Раднїй, *a.* Rathes; *subst.* a. *m.*
 Rathsherr, *m.* [rathen wird. *Dr.*
 Раднїй, *a.* -ѣ рїч das worüber be-
 Рѣднїк, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
 Пар. Пис.
 Раднїкова, *f.* Rathin, *f.* Пар.
 Раднїця, *f.* Gemeindehaus, *n.* (Фр.)
 Раднїш, (-ше) *adv.* lieber.
 Рѣдоване, *n.* Jubel, *m.*
 Радовїк, радовїк, *m.* Sanguisorba
 officinalis. Пис.
 Радѣлка, *f.* Frosch, *m.* (Rana) *B.*
 Радѣоблѣснїй, *a.* blitzfroh, *Кл.*
 Рѣдостїцї, *pl.* У. Freuden *pl.* das
 Jubeln.
 Рѣдош, *f.* P. I. 75. v. радѣш, на
 радѣш III. I. 143 vor Freude; радѣш,
pl. Freude, *f.* Jubel *m.* v. Рѣдїсть.
 Радуване, *n.* К. Rath, *m.* Berathung *f.*
 Радувати, (-ов-), *v.* a. Rathver-
 sammlung halten, rathen, *К.* 352 Пис. Зак.
 Рѣдувати, *v.* a. freuen, erfreuen,
 Freude machen; -ся sich freuen; ju-
 beln, frohlocken.
 Рѣдѣга, *f.* v. Дугѣ. Пис.
 Радѣжка, *f.* Regenbogenhaut, Iris,
f. -бчна, Augentern, *m.* v. Дугїва.
 Радужкѣчїй, irisirend.
 Радужнїй, *a.* Regenbogen-
 Радужнїця, *f.* v. Радѣжка.
 Рѣдут, *m.* Asyl, *n.* Freistätte, *f.* 2)
 Hof, Palast, *m.*
 Рѣдця, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
 Рѣдше, *adv.* lieber.
 Радѣжка, *f.* Ч. III. 381?
 Рѣець, *m.* Rathgeber, *m.* Пар.
 Рад, *m.* 1) Mal, *n.* das erste
 Mal: в радѣ сїяти im ersten Jah-
 re; рад на всегда - на всї радї, часї
 ein für allemal; рад-врад, на-рад, по-
 рад, -повує-рад, рад-за-радом ein Mal
 um's andere, in einem fort, fortwährend,
 stets; що-рад jedes Mal, immer; на-

радѣ vorderhand, vorläufig; снм радом,
 на сѣй рад für dies Mal, лїшнїм, дрѣ-
 гнїм радом ein ander Mal, першїй рад,
 по-рад першїй zum ersten Mal; від-
 радѣ, на-рад, за-рад gleich; за одним
 радом auf ein Mal, 2) Fall, *m.* в та-
 кїм радѣ in solchem Falle; 3) Schlag
m. сухїм радом толочити корѣ; 4)
 eins (*num. cardm.*)
 Рѣдї, *pl.* Art Egge.
 Радїти, *v.* a. reizen, rühren; ver-
 wunden, stechen, treffen.
 Радївка, *f.* einmal geackertes Feld.
 Радѣвати, радѣвати, *v.* я.
 einmal (рад) des Tages essen (am Fast-
 tage,) *Kol.* II. 126.
 Радївїй, *v.* Ф. v. d. f.
 Раднїй, *a.* reizbar, empfindlich;
 wund; -дїя корѣ schmerzlieb, *Пар.*;
 durchdringend; *s.* a. *m.* Krüppel *m.* (bes-
 der mit Leistenbruch Behaftete).
 Раднѣвїт, *m.* Ос. (61) XII. 29
 Delphinium Ajacis v. Снѣцвїт, сїкїрк.
 Раднѣця, *f.* Макс. Auseinanderlau-
 fen *f.* [schehend (рад) *Сс.*
 Раднїй, *a.* einmal, plötzlich ge-
 2) geschroten, Schrot-, griesartig; grob;
 -ѣ мукѣ; - хлѣо aus geschrotenem Mehl.
 I. Радѣк, *m.* eine wunde, empfind-
 liche Stelle am Körper.
 II. Радѣк, *m.* v. Борѣдѣ; Spur *f.*
 Zug. *m.* 2) -намїста eine Sohnur Korallen.
 Рѣдом, *adv.* zusammen, zugleich, beis-
 sammen; 2) auf einmal, mit einem Mal. *Нс.*
 Рѣдѣчок, *m.* дїм. v. Рад. nur bloss
 einmal und sehr kurz III. I. 377.
 Радѣкнїй, *a.* D. c. 418 *intens.* —
 Сїкїй-Тѣкнїй. [rend.
 Радѣрѣннїй, *a.* Под. immerwäh-
 Радѣчїй, *a.* verwundend; rührend,
 ergreifend. *Dr.*
 Раднїти, *v.* a. v. Раднїти.
 Раднїа, *f.* Ос. (62) VIII. 16. v. Раднїа.
 Раднїи, *u.* -ся, v. Раднїти, -ся.
 Раднї, *m.* Paradise; Elysium, *n.*
 Раднївѣдок, *m.* Guokkaten *m.*
 Раднївѣдѣ, *f.* КУ. Wasser vom Pa-
 radies, *n.*
 Раднївѣднї (реїд-, реїдѣгати) *v.* я.
 schwatzen, plappern, plärrern. (Coffinus).
 Раднї-дѣрево, *n.* *Нс.* я. 291. (Rhus)
 Раднїка, раднїкотка *f.* раднїчѣта, *pl.*
 Frosch, *m.*

Раднїк, *m.* v. Керѣме. [dies *Кн.*
 Раднїване, *n.* das Leben im Para-
 Раднїскїй, *a.* paradisisch, Paradise-
 elysisch.
 Раднїтѣк, *m.* Sieb, *n.*
 Раднїцѣ, *m.* P. I. 141 verb. нїдѣ-
 раднїцѣ Zauber-Ei, Glücks-Ei, *n.* [singen.
 Раднїцѣвати, *v.* a. Osterwünsche ab-
 Раднїцїва, *f.* Osterwünsche, *pl.* *Пар.*
 Раднївнїк, *m.* Einer, der Oster-
 wünsche absingt.
 Раднївнїцїна, *f.* Ostergeschenk, *n.*
 Раднїця, *m.* Rathsherr, Rathaglied, Rath
m. v. Рѣдця.
 Раднї, *m.* Krebs, *m.* ставѣти радом,
 P. I. 56. sich auf allen Vieren stellen;
 лїсти радом wie ein Krebs d. i. lang-
 sam herankommen; раднї дѣрпн, -лѣ-
 снїти, *a.* Art Knaben-, Bauernspiel; b)*
 zu Füßen fallen in Demuth; раднї,
 раднї, раднїв печѣ schamroth werden;
 2) Krebsgeschwür, *n.* Krebschaden, *m.*
 3) Sternbild u. Zeichen im Thierkreise, *n.*
 Раднї, *pl.* Zahnfasser *pl.* (Decapoda).
 Раднїа, *f.* Büchse, Butterbüchse, *f.*
 v. Ящик.
 Раднїта, *f.* Rakete *f.* [рактѣвнїй.
 Раднїта, рактѣта, *f.* v. Верѣдѣ, *adv.*
 Раднїтїчок, *m.* Art Schimmel, ГЕ.
 Раднїтїк, рактїтїк, *m.* Geisaklee,
m. (Salix rosmarinifolia).
 Раднївка, *f.* Obstart der Birnen;
 V. 2) дїм. v. Раднїа.
 I. Раднїа, *f.* v. Раднїа, рактїва.
 II. Раднїа, *f.* Garneele, *f.* (Crangon) *B.*
 Раднївнїй, *a.* Krebs-, Krebse-
 Раднївнїна, *f.* Käferschnecke, *f.*
 (Chiton). V. 2) Muschel, *f.*
 Раднївнїе, *n.* coll. Krebsroggen *m.*
 Раднївнїкнї, *pl.* Ostracoda.
 Раднївнїстїй, *a.* -валнїк Под.
 Muschelkalk, *m.*
 Раднївнїцїннїчїй, *n.* gemeine Krab-
 be (Portunus Maenas); -шнрѣка Та-
 schenkrebs, *m.* (Cancer pagurus); -рї-
 чнѣ Flusskrabbe, *f.* (Telephusa fluviatilis).
 Раднїотїця, *f.* *Нс.* v. Раднїця.
 Раднїн, *m.* Waschbär, *m.*
 Раднїннїця Ідѣльна, *n.* sabbare Mies-
 muschel (Mytilus edulis).
 Раднїшѣ, *f.* Raake, Mandelkrähe, *f.*
 (Coracias garrula). *B.*
 Раднїцѣ, *m.* Rathversammlung, *f.*

Rath, m. 2) Geschenk, Abgabe, von den Untergebenen dem Vorgesetzten dargebracht, 3) freiwillige Abgabe von рало dem Gutbesitzer zu Weihnachten dargebracht, *Ліа*.

Радити, v. a. mit dem Hakenpflug (рало) das Feld bearbeiten brechen.

Рало, m. Hakenpflug, Rührhaken m.

Рамма, f. Rahmen, m. Einfassung, f.

Рамат, m. ramate m. s. Катран 2); Lampen, Lappen m. [Рамаш.

Рамашіця, f. Ф. (Пр. III 237) a.

Раменничка, f. Warrenthierchen, m. (Bacchionus). B. [Рамець.

Рамець, m. Ramen m. P. I. 70. s.

Раміньк, m. lederner Gürtel.

Рамка, рамочка, f. dim. s. Рамма.

Рамковий, рамовий, a. Rahmen-, Rähmchen-.

Рамля, f. s. Рамка.

Рамувати, v. a. -на когó jmdm eine Grube graben. Фр.

Рамя, gen. -мени, m. Arm, m. Schulter, f. Achsel, m.; Macht, Gewalt, f.

s. рамени (-ня) чіегó auf jmds Geheiss, in jmd's Namen; 2) Schenkel, m. (in d. Mathem.); 3) schlichte Kleidung. P. II. 47. 4) pl. рамена Fensterrahmen.

Рана, f. Wunde, f.

Ранговий, a. -грунт. Кв. 198?

Раненько, adv. sehr frühe. [eisen, m.

Ранець, Ranzen, m. Tornister; Fell-

Ранда, f. s. Masse für Flüssigkeiten *Ліа*.

Рандар, m. s. Арендар; adj. рандарский.

Ранити, v. a. verwunden; 2) v. n. früh aufstehen; früh, vor anderen etw. thun.

Ранія, f. s. Оранія, ораніана.

Раній, adv. comp. s. Раньше, Рано.

Ранішній, (ранешний) a. früh, Morgen-, Früh-, s. Ранній I.

Ранковий, a. s. Ранішній *Ст*.

Ранкоб, m. Nasa, m. Bosheit, Erbitterung, f. [Morgen wo verweilen.

Ранкувати, v. n. Ч. IV. 352 den

Ранній, (auch ранний), a. früh, Morgen-; zeitlich; jugendlich.

Ранний, a. verwundet, wund.

Ранник, m. s. Наворогш; - бар-больковатий, Braunwurz, f. (Scrofularia nodosa).

Ранниковати, pl. Braunwurzgewächse, Rauchenblüthler (Scrofularineae).

Рано, adv. früh, morgen; Vormittags; comp. раньше, раніше.

Ранок, m. Frühe, f. Morgen, der frühe Morgen. [сбний (чббг).

Рановий, a. Ч. VII. 418. s. Па-

Ранувати v. a. s. Рунувати.

Рантух, m. weisses Kopftuch der Frauen, s. Завій 2) Першмітка 1); Decktuch, Regentuch, Vortuch, m.

Рантушина, f. s. Рантух.

Ранула, f. бубльба-Гн. 56 s. Ранній.

Раньшенько, adv. sehr früh.

Раняшний, a. s. Ранішний. К.

Раня, f. Fels, m.

Ранавий, рбавий, a. raub.

I. Ранава, f. Gemeine Kröte, Feldkröte, (Bufo cinereus).

II. Рапавка, ріпка, pl. coll. Obst-art der Aepfel. B.

Рапак, m. = рапакій пеня. B. [вий.

Рапакій, a. raub, ueben, s. Рапа-

Рапакість, f. Rauheit, f.

Рапор. (eig. Ирапор). m. Banner m.

Рапотати, v. a. -на когó, s. Ропати.

Раптовець, m. -доц. Platzregen m.

Раптовий, a. He. heftig, stark, ungestüm; plötzlich, unverhofft, rasch.

Раптовний, a. plötzlich; gewaltsam.

Раптою, рапті, adv. plötzlich.

Раптух, m. Futtersack, m.

Раптянка, f. ein reissender Bach, Wildbach, m.

Рапуть, n. Gerumpel, n. alte Sachen; 2) kleine Aestchen, Astwerk, n. O.E.

Рапіг, рапор, m. Würgfalte, Blausussfalte, (Falco). Mi. II. 283.

Раса, f. Race, f. Schlag, m. 2) Art Kleiderstoff.

Распра, распра, f. Entzweiung, Zwist, Uneinigkeit, f. Streit, m. Gezänk, n.

Раст, m. Lungenkraut, n. (Pulmonaria officinalis). B. 2) Buschwindröschen, n. (Anemone nemorosa). B.

Расть, f. -вольс Хагвуча, m. Лар.

Растка, f. -біла (дшоничка) dol-

denblüthiger Milchstern (Ornithogalum umbellatum).

Расток, m. dim. s. Раст.

Растовша, f. (Silybum marianum Gaertn). *Ліа*.

Раструб, m. s. Яструб, Зак.

Рать, f. Truppe, f. Heer, n. К. 2)

Streit, Kampf, Krieg, m.

Рата, f. Rate, f. gewisse an bestimmten Zahlungsterminen zu erlegendе Summe. H. 13; 2) Nbl. des Буг.

Ратаенко, m. dim. s. Ратаї 1).

Ратаї, m. AD. I. 53. Ackerbebauer, Bauer, Feldarbeiter, m; 2) Maulwurf, m. *Ліа*. 3) gr. Krieger, Soldat, m.

Ратаїствувати, v. a. das Feld bebauen, Ackermann sein. [tan Nord. B.

Ратаї, d. ратаїчк, m. Gobius Ra

Ратаїльній, a. fleissig, emsig, sorgfältig. Зак.

Рати, v. a. D. c. 80. s. Рати. (Копат).

Ратити, v. a. — коуь schmähен und

fluchen *Ліа*. II. 56; — ся з ким *Це*.

kämpfen, Krieg führen.

Ратиця, f. (d. ратиця, f.) gespal-

tene Klaue. [Zweihofer, m.

Ратичний, a. zur Ратиця geh;

Ратище, n. Speer, Spiess, m. Lanze f.

Ратіш, m. s. Ратище.

Ратішастий, a. spießig. [träger m.

Ратішник, m. Lanzenträger, Spiess-

Ратішівий, a. lanzenförmig, Lanzen-

Ратка, f. Afterzehe, f. (bei den

Zweihofern).

Ратний, a. kriegerisch, kriegslustig.

Ратник, m. s. Ратаї 3).

Ратний, a. Kriegs-.

Ратувати, v. a. retten, helfen, be-

stehen; befreien.

Ратунок, m. Rettung, Hilfe, f.

Ратуш, m. ратуша, f. Rathhaus. n.

Ратушник, m. Schimpfname eines

Säufers, der keinen Jahrmarkt u. k. Ge-

legenheit vernachlässigt um zu saufen

(von ратуш, wo gewöhnlich der Pro-

pinationsbank sich befindet).

Ратуга, f. aug. s. Ратище.

Раф, m. der eiserne Reif am Rad.

Рафа, f. Raufe, Futterraufe, f. 2)

Hechel, f. eiserner Kamm den Hanf

samen abzustreifen, s. Дергачка.

Рафати, v. a. becheln, räufeln, s.

Дергати.

Рафинад, m. Raffiniranstalt, f. He.

Рафиніваний, a. raffinirt.

Рафиніваність, f. Raffinirtheit, f.

Рафка, dim. рафочка, f. s. Ящик.

Рахавка, (рах-, рак-) f. Laub-

frosch, m. (Hyla arborea) B.

Рахда (рада), f. s. Ящик.

Рахкава, f. Quacken, n.

Рахкати, v. a. quacken (v. Fröschen).

Рахмайстер, m. Rechenmeister, m.

Рахманій, pl. — мане, m. laut

Нестор soviel wie Врахманій (-ане),

eine andere Benennung für Baktrier,

welche ein friedfertiges, enthaltenes

gleichsam heiliges Leben führen sollten;

nach Anderen gleichlautend mit Brami-

nen, welche, wie bekannt, ebenfalls ein

enthaltames Leben führten und von

ihren Glaubensgenossen für heilig ge-

halten wurden. Daher nach dem Volk-

glauben Рахманій soviel wie ein fried-

fertiger, enthaltenes, heiliger Mensch.

vgl. „Просда“ I. 69, ff. (1867.)

Рахманний, a. sanft, zahm, milde,

gelinde; bedächtigt; düster.

Рахманський, a. des Рахманій,

zum P. geh; — Великдень nach dem

Volksglauben der 25. Tag nach dem

Osternsonntage, welcher Tag in man-

chen Gegenden mit gewissen Caerimo-

nen gefeiert wird. vgl. *Пр.* I. 69. ff.

Рахмістрія, f. H. 49 Rechen-

meisterin, f.

Рахмістер, (-містр), m. Rechen-

meister, Rechenkünstler, m.

Раховаше, n. Rechnen, Berechnen,

n. Berechnung, f.

Раховитий, a. klug berechnend,

bedächtigt, umsichtig, gründlich. К.

Раховичий, m. Rechenmeister,

Rechner, m. *Пар.* [Фр.

Рахбате, n. coll. Reisaig, Aatwerk, n.

Рахуба, f. Rechnung, Berechnung, f.

Рахубити ся, Rechnung führen,

verrechnen, P. I.

Рахубник, m. *Ст.* (*Пр.* V. 156.)

Schuldbuch, Contobuch, m.

Рахувана, n. (kritische) Ausein-

andersetzung, Prüfung, f. К.

Рахувати, v. a. rechnen, zählen;

— на когó, — щось auf jmdn, etw. zäh-

len; — ся sich berechnen, Rechnung

ab-, halten; 2)* — ся frech entgegen,

a. Сварити ся. [schaft f.

Рахунок, m. Rechnung, Rechen-

Радавий, a. raub, geritzt, B.

Радавка, f. Kröte f. B.

I. Радця, f. Grund, m. 2) Recht n.

мати радцю Recht haben.

II. Радця, f. s. Орадця, Зак.

Радця adv. s. Радчи, Фр.

Рацькувати, *v. n. a.* Рацькувати.
 Рачачий, *v. n.* 302. *v.* Раковий.
 Рачий, *n.* junger Krebs.
 Рачинець, *m.* Natternknöterich, *m.*
 (*Polygonum bistorta*).
 Рачитель, *m.* Fürsorger, Pfleger,
m. 2) Liebhaber, *m.* I. II. 84.
 Рачити, *v. a. pol.* geruhen, belie-
 ben, würdigen, für würdig erachten;
 рач! рачте! (*imperat.*) geruhen, belie-
 ben Sie! 2) bewirten, traktiren.
 I. Рачки, *pl.* Wasserknöterich, *m.*
 (*Polygonum amphibium*);
 II. Рачки, рачешийки, ракови-
 шийки, *pl. Dio.* (*Polygonum bistorta*).
 Рачки, *adv.* auf allen Vieren.
 Рацькувати, (рацькувати *B.*), *v.*
a. auf allen Vieren kriechen. [*m.* ГЕ.
 Рачник, *m.* Geräth zum Krebsfang
 I. Рачок, *n. dim. a. Rak;* 2) Wasser-
 scorpion, *m.* (*Nera cinerea*). *B;* 3) —
 блішка gemeiner Flohkrebs (*Gammarus*).
 II. Рачок, *m.* Korkzieher, *m.*
 Рашинець, *m.* Ос. (61) XII. 116.?
 Рашпель, *gen. -пел, m.* Raspel, *f.*
 Рашпювати, *v. a.* gaspeln.
 Рабванне, *m.* См. P. I. 302. Leben
 im Paradiese, seliges, glückliches L.
 2) Wirken, Handeln, *n.* Кн.
 Раювати, *v. n.* Кн. (Пр. XI. I.
 232. im Paradiese leben. 2) beobachten, Кн.
 I. Рав, *f. v.* Рада. МІ II. 49.
 II. Рав, *f.* -гальванічна (окага) Au-
 генzitterrochen, *m.* (*Torpido acellata*);
 2) -колічка Stachelrochen (*Raja olivata*).
 Равне, *n. v.* Рав. I.
 Равти, *v. a. v.* Равити; vorschlagen.
 Рванé, *n.* Reissen, *n.*
 Рванути, *v. a. v.* Рванути.
 Рвати, (рву, рвеш) *v. a.* reissen,
 ршücken, zupfen, zerzen; — *св.* in Stük-
 ке gehen, reissen; — *св.* до чого sich
 wonach reissen, drängen.
 Рвачий, *a.* reissend, Цар. — *н.*
 тка leicht reissend.
 Рваче, *m. pol.* Hornreisserei, Rau-
 ferei, *f.* Gereisze, *n.* Rips, *Vara. m.*
 Рвійка, *f.* eifler Eifer, *m.* В.
 Рвійність, *f. v.* Ревність *Нар.*
 Рвійно, *adv.* neidisch *См.*
 Рвій, *f. v.* Ревність, *Піо.*
 Рвонути, *v. a.* reissen, rauhen *Кн.*;
 — *св.* sich losreissen P. II. 23.

Рвотá, *f.* Brechen, *n. v.* Блювотá.
 Рвотнé, *n.* Brechmittel, *n.* Пол.
 Рвучий, *a.* reissend.
 Рваный, *a.* ungestüm *ОП.*
 Рва, *m.* Amerikanischer Strauss (*Rhea*
americana).
 Ребенічка, *f.* Зв. *v.* Дівечка.
 Ребенá, *n.* Зв. Kind, *n.*
 Реберцé, *n. dim. v.* Ребрó; 2) Fah-
 ne, *f.* an einem Festerkiel; 3) Gewin-
 де, *n.* Schraubengang. *m.* 4) — *лістне*
 Blattner, *m.*
 Реберчастий, (-чист-) *a.* mit
 scharfen u. schraubenartig sich winden-
 den Seiten, Ecken 2) — von einer
 aus weissen u. schwarzen Fäden zu-
 sammengeflochtenen Schnur.
 Ребінок, *m.* (*gew. pl.-ни*) Som-
 мерfleck, *m.* Sommergrosse *f.*
 Ребіноківатий, *a.* sommersprossig,
 — fleckig. [(*Pholadomya*). *B.*
 Ребрáстка, *f.* Rippenmuschel, *f.*
 Ребрáчка, ребрóвáчка, *f. v.* Ма-
 лівніця.
 Ребрó, *n.* Rippe, *f.* [ten, Kanten.
 Ребрóватий, *a.* mit scharfen Sei-
 ребросі, *m.* (*Pleurospermum*). *B.*
 Ребрáта, *plur. gr.* Kinder, Jungens.
 Рев, *m.* Brüllen, Gebüll, *n;* lautes
 Klagen, Weinen. [(weinerl. Kind).
 Рéва, *c.* Heulmeier, Greiner, *m.*
 Ревáниця, *gew. pl.* реваніці, *f.*
 starkes Brüllen, Weinen, — творáти *v.*
 Ревіти. [I. 13. weinen.
 Ревáти, ревути *v. a.* brüllen *III.*
 Ревáш, (рóваш), *m.* ein kleines
 Brett od. ein Stook mit Kerben verse-
 hen als Zeichen von den Schafhirten
 in d. Alpen bei Verrechnungen gebraucht.
 Ревéга, *m. f. v.* Рéва.
 Реведóн, реведóн, *m. v.* Pavisor.
 Реведувати, (ревід-), *v. a.* durch-
 suchen, revidiren. [*palmatum*].
 Ревéнь, *m. gr.* Rhabarber, *f.* (Rheum
 Ревáще, *n.* der Ort wo die Sohlacht-
 ohsen brüllen, Schlaotbank, *f.*
 Ревáшня, *f.* Revision, Durchsuchung.
 Ревізор, *m.* Revisor, *m.* Finanz-
 wachaufseher *m.*
 Ревіт, *m.* Gebrüll, *n.* Фр. *v.* Рев.
 2) Brandung, *f.*
 Ревіти, (реву, ревш), *v. a.* brüllen;
 schreien; 2) weinen. wehklagen; 3) —

чымось nach etw. riechen.
 Ревкати, *v. a.* lärmen; anrufen;
v. Ревіти 1) 2).
 Ревкату, *v. a.* kreischen.
 Ревкó, *v.* Vielfrass, *m.*
 Ревлівий, *a.* kläglich, wehmüthig.
 Ваз. 2) *v.* Ревучий.
 Ревна, *f.* Гс. I. 55 (—грáвна?)
 Ревнáция, *f.* Eifersucht, *f.* (Фр.) [*m.*
 Ревнáвць, *m.* Eiferer, Nacheiferer,
 Ревнáвий, *a.* eifersüchtig; inbrünstig.
 Ревный, *a.* eifrig, inbrünstig; fle-
 hentlich.
 Ревнитель, *n.* Eiferer, *m.* чомусь
 für etw. *K.*; eifriger Vertheidiger, Vor-
 kämpfer, *m.* III. II. 241.; eifriger Ar-
 beiter, *Пол.* [Ревний *Гол.*
 Ревнительний, -тільний, *a. v.*
 Ревнительність, *f. v.* Ревність.
 Ревнáця, *f.* die Eifersüchtige (Фр.)
 Ревнáвлявий, *a.* eifersüchtig, Фр.
 Ревність, *f.* Eifer, *m.* Eifersucht,
 Inbrunst, Inbrünstigkeit, *f.* [hentlich.
 Рэвно, *adv.* eifrig, inbrünstig; fle-
 Ревноване, *n.* Eifersucht, *f.*
 Ревновувати, -внувати комусь,
v. a. mit Eifersucht quälen Фр.
 Ревностний, *a.* eifrig Фр.
 Ревностно, *adv.* eifrig, III. II. 256.
 Ревнувати, *v. a.* eifern, nachei-
 fern; eifersüchtig sein. 2) дуже—рэвно
 плакати. [leicht verainkt.
 Ревня, *f.* zupfiger Ort, wo man
 Ревотá, ревтá, *H.* 185 *v.* Ревáти,
 Рвчáти. [rothbrauner Farbe.
 Ревáна, *f.* (—корóва) von hell-
 Ревáга, ревула, *f.* eine die stets
 stark brüllt (von *v.* Kuh); *E.* die laut
 od. oft weint. [(*Mycetes seniculus*).
 Ревун, *m.* — рудий Brüllaffe, *m.*
 Ревіт, (*gen.-оту*), регот *m.* рего-
 тня *f.* lautes Lachen.
 Ревнути, *v. a.* H. 170 *v.* Прагнути.
 Реготáти *св.* реготáти, *v. n.* stark
 lachen. [lacht.
 Реготáвий, *a.* Einer der gerne
 Реготáха, *f.* Lacherin, Spassma-
 oherin, *f.*
 Ревéдня, *f.* Зан. II. 442.
 Ревула, *f.* Regel, Vorschrift, *f.*
 Редька, редька, редьков, *f.* Gar-
 tenrettig, *m.* (*Raphanus sativus*).
 Редьквця, *f.* Radieschen, *n.* Мо-

natrettig, *m.* (*Raphanus sativus radicola*).
 Редечка, *f. v.* Редьквця. [teil. *B.*
 Редати, (ред-), *v. n.* tadeln; krit-
 Реддóла, *f. H.* 274. Hulda, *Popanz f.*
 Редит, *m.* Regent, Reichsverweser *m.*
 Редитий, *m.* Kirchensänger, *m.*
 Редстер, (-стр), *m.* Register, Ver-
 zeichnis, *n.*
 Реестрóване, *n.* Registriren, *n.*
 Реестрóвий, *a.* der in das Regi-
 ster eingetragen: — *козák, реестрóв-
 ый, im activen Dienste verbleibender*
козák.
 Ревый, *a. v.* Pissий. [rata].
 Ревéда, *f.* Resede, *f.* (*Roseda odo-*
 Ревéна, *f.* Kork, *m.* См.
 Ревновий, *a.* harzig.
 Ревкий, *a. v.* Острий 2). [Зак.
 Ревоний, режоний, *a. v.* Жтний
 Ревонити, *v. a.* überzeugen, *K.* I. 177.
 Ревя, *f.* Rebekka, *f.* Кол. II. 15.
 Рэвка, (рв-), *f.* Blüthe am Kukurutz.
 Рев, *m.* Vorrang, Vorzug, *m.* 2) Ver-
 танк, *m.*
 Ревáх, *m.* Lärm, *m.* Geräusch, *n.*
 Ревáхувати, *v. a.* lärmen.
 Ревáнт, *m.* Regiment, *n.* Regie-
 rung, Verwaltung; Regierungsform, *f.*
 Ревáментáр, *m.* Stellvertreter des
 oommandirenden Feldherrn; der oom-
 mandirende Feldherr.
 Ревáментарувати, (-рвн-) *v. a.*
 Ревáментáр sein, *K.*
 Ревáтáк, *m.* großes Bastard. [*m. K.*
 Ревáтáр, *m. gr.* Reiter, Cavalierist,
 Ревáтáрство, *n.* Reiteroi, Cavalle-
 rio, *f. K.*
 Ревáтáва, *f. pl.* — *ш.* Reithosen.
 Рэк -óвсь, gleichsam.
 Рэкá, *m. v.* Ретнь.
 Рэкрут, *m.* Rekrute, *m.*
 Рэкрутáция, *f. v.* Рэкрутáнна Фр.
 Рэкрутóвка, *f.* Rekrutierung *f. Нс.*
 Рэкрутáння, *f.* Rekrutierung *f.*
 Рэктá, *v.* Речá.
 Рэкув, *m.* Ос. Redner, *n.*
 Рел, *m.* Lärche, *f.* Lärchenbaum, *n.*
 Релізія, *f.* Religion, *f.*
 Релізіоний, *a.* religiös.
 Релізіонність, *f.* Religiosität, *f.*
 Релш, Ос. (61) V. 52. *v.* Апра.
 Ревгати, (рэмжу, рэмжеш), *v. a.*
 Ч. VII. 551. *v.* Шентáти.

Ремеслаги, (мил-) *v. a.* kaufen, (von Wiederkaufen).

Ремесль, ремесль, ремесльох, ремесльик, ремесль, *m.* remesla *f.* Beutelweise, *f.* (Pagus pendulinus).

Ремесльати, *v. a.* *v.* Ремеслаги.

Ремесльини, *a.* des Ремесльа.

Ремесльовати ся, (зрем-), *v.* Вмещуовати ся. *Гл.* II. 26.

Ремесльа, *pl.* Fensterrahmen, *v.* Раменя, Раме. *B.*

Ремесльина, (*d.* ремесльинка), *f.* ein schlichter Gürtel (vom Leder).

Ремесльница, *f.* Lederhaut, *f.*

Ремесльнина, *f.* E. Frohnpflicht *f.*

Ремесльник, *m.* *pl.* -ки, *N.* 18. Schuhriemen, *pl.*

Ремесль — Ремесль —

Ремесльоб, *m.* Handwerk *m.* [werbe. Ремесльобний, *a.* Handwerks-, Геремесльобний, *a.* *v.* Ремесльобний.

Ремесльоник, *m.* Handwerker, *m.* — ица, Handwerkerin, *f.* Frau eines Handwerkers.

[sen, *m.* Под. Ремесльоничтво, *m.* Handwerkswe-

Ремесльоничок, (-ис), *m.* *dim.* *v.* Ремесльоник.

Ремесльов, *m.* *v.* Ремесльоб.

Ремесльа, *m.* *coll.* Rahmen, *m.*

Ремесльати, *v. a.* *v.* Ремесльаги.

Ремесльчко, *m.* *pl.* *m.* 47. ремесльчко, *m.* *N.* 62. *v.* Ремесльець.

Ремесльувати, *v. a.* *etw.* künstlich anführen. [der, *m.*; Gurt, Gürtel *m.*

Ремесльи (-еня), *m.* Riemen, *m.*; Ле-Ремесльиць, ремесльиць, *m.* Nestel, *f.*

Ремесльиний, *a.* Riemen-, ledern.

Ремесльиник, *m.* Riemen-, ledern.

Ремесльиникар, *m.* Nestler *m.*

Ремесльиничка, *f.* Riemen, *m.* *ОП.*

Ремесльоб, *m.* Handwerk, Gewerbe, *m.*

Ремесльовик, *m.* Handwerker, *m.* — ичка, *f.* *v.* Ремесльица. [sen, *m.*

Ремесльоничтво, *m.* Handwerkswe-

Ремесльоничий, *a.* Handwerker-, handwerkunässig, Handwerks-.

Ремесльониччук, (-иччук), *m.* Handwerkerbrüder, Handwerksgezell, *m.* *Фр.*

Ремесльоб, *m.* *dim.* *v.* Ремесльиць. *N.* 62.

Ремесльа, *n.* *D.* *c.* 126. *sig.* Времесльа.

Ремесльа, ремесльонка, *f.* *v.* Гривна, гривновка.

Ремесльа, *f.* *Ant.* 53. 43.

Ремесльоний, *a.* *Ant.* 36.

Ремесльов *m.* Eifersucht, *f.* *Py.* [См.

Ремесльовство, *m.* Widerrede, *f.* Murren, *m.*

Ремесльувати, *v. a.* — (Пр. II. 211)

missgünstig sein, übel aufnehmen, missvergnügt sein; — на когось *в.* щось jmdm. *etw.* verübeln, verargen. [das].

Ремесльа, *m.* Renntier. *n.* (Cervus tarandus).

Ремесльорт, *m.* Reitgarth, *f.*

Ремесльа, *f.* zerrissene Kleidung. *B.*

Ремесльар, *m.* *sig.* Арендар. [land.

Ремесльа, *f.* saust abfallendes Acker-

Ремесльа, *n.* *Гл.* II. 55 schlechte zerrissene Kleidung, *f.*

Ремесльагло, *m.* *N.* 221. ?

Ремесльувати, *v. a.* sich unterreden, mit jmdm sprechen.

Ремесльа, *f.* Renettapfel, *m.* Renette *f.*

Ремесльик, *m.* *v.* Вбнькир — піднести на когось *f.*

Ремесльа, *f.* Rente, *f.*

Ремесльовий, *a.* — *а.* сплата Ablösungsentschädigung durch Rententitelübernahme, *f.*

Ремесльа, *роба, f.* Kröte *f.* (Bufo) *B.*

Ремесльати ся, *v.* Поремесльати ся. [I. 40.

Ремесльет, *m.* Geschrei, *n.* Lärm, *m.* *C.*

Ремесльати, *v. a.* *M.* schreien, kreischen. [brochenes Schreien.

Ремесльувати, *v. a.* *K.* 184. ununter-

Ремесльувати, *v. a.* wiederholt, anhaltend rufen, schreien.

Ремесльа, *f.* Schnarre, Rassel, *f.* *Пар.*

2) — скряня *Z.* *P.* I. 89. ? [zel *f.*

Ремесльа, *f.* *P.* I. 16. Schwanzwur-

Ремесльити *v. a.* § (оуком) prügeln.

Ремесльити, *v. m.* schnarren; schreien.

Ремесльитий, (репях-), *a.* mit vielen repixá bedeckt, struppig.

Ремесльити, *v. m.* stossen, anstossen, im Falle sich verletzen; auseinanderfallen.

Ремесльити, *v. a.* *v.* Валамут *I.*

Ремесльитий, *a.* bauhig, dickleibig.

Ремесльа, *f.* *v.* Люлька *Фр.* [zel, *f.*

Ремесльа, (-як), *m.* Klette, Klettenwur-

Ремесльа, *coll.* Blattirippen, *pl.*

Ремесльити, *v. a.* tüchtig dreinschlagen 2) *v. m.* *v.* Ремесльити.

Ремесльа, *f.* Rispe, *f.* (Panicula) *B.*

Ремесльа, *f.* Republik, *f.*

Ремесльа, *f.* Art Staupilz (Togula). *Вол.* [aufrichtig; thatsächlich.

Ремесльа, *a.* redlich, rechtschaffen,

Ретельність, *f.* Redlichkeit, Aufrichtigkeit, Rechtschaffenheit. *f.*

Ретельити ся, ретельити ся, sich rathen, *v.* herumalgen. *Пар.* *B.*

Ретельа, ретельа, *m.* Vorlegeisen, *n.*

Ретельа, *f.* Retorte, *f.*

Ретельа, *f.* Pflütze, Lache *f.*

Ретельний, *a.* Ketten-.

Ретельа, (*dim.* ретельа) ретельа, *m.*

Halsband, *n.* Koppel, Kette, *f.* 2) ретельа, Thürkette, *f.*; Vorlegeisen, *n.* ретельа, ретельаки (-яки), Kettchen aus Messing, (als Schmuok). [viridis].

Ретельа, *f.* Laubfrosch, *m.* (Hyla)

Ретельний, ретельність, *v.*

Ретельний, Ретельність.

Ретельити, *v. m.* flimmern.

Ретельа, ретельа, *a.* flink, hurtig, behend, rasch.

Ретельа, *f.* *v.* Ретельа. *Пис.*

Ретельство, *m.* *v.* Вещество, *Пис.*

Ретельа (реку, ретельа), *v. a.* sagen, sprechen, reden.

Ретельа, (реченець, реченець, *Пис.*) *m.* Verfalltag, *m.* Verfallzeit *f.*; Zeitpunkt, *m.*

Ретельа, *f.* Termin, *m.* *v.* Срок.

Ретельа, *a.* — рахунок Terminrechnung, *f.*

Ретельа, *m.* Wortführer, Sachwalter, *Bedner, m.* *ВВ.* *Kv.* 200.

Ретельа, *m.* Advocatur, *f.* Sachwalterstand, *m.*

Ретельа, *f.* Auspruch, *m.* *Пар.*

Ретельити, *v. a.* sprechen. *Кл.*

Ретельар, *m.* Baststiebmacher, *m.*

Ретельарити, (-арувати), *v. a.* Stiebmacher sein.

Ретельа, *f.* Finnigkeit *f.*

Ретельа, *a.* mit ретельа behaftet, finnig, voll Finnen, *v.*

Ретельа, *m.* *aug.* *v.* Ретельа.

Ретельа, *m.* Baststieb, *m.* Radel, *m.*

2) Art Musikinstrument.

Ретельа, *a.* Gitter-.

Ретельа, (-обка), *f.* Durchschlag, *m.*

Ретельа, *m.* (Lepisma saccharinum) *B.*

Ретельа, *a.* Fisch-; — *забд.* Fisch-

Ретельа, *m.* 2) fischreich.

Ретельа, *m.* Fischhändler, *m.* 2) Fischreich, Fischweiber, *m.*

Ретельа, *f.* *Nhfl.* des Прут.

Ретельа, *m.* *v.* Ретельар.

Малоруско-лімекний Словар.

Ретельа, *m.* *dim.* *v.* Ретельа.

Ретельа, *f.* Rest, *m.*; — *смы* es ist aus mit ihm.

Ретельа, *m.* *v.* Журнівка *I.* [Зах.

Ретельа, *m.* eigentlich Arrestant.

Ретельа, ретельа, *m.* *Зах.*

v. Ретельа.

Ретельа, ретельа, *f.* Rest, *m.* [stig.

Ретельа, *a.* rostfarbig; verrostet, ретельа, *v. m.* rosten.

Ретельа, *a.* rostgrau.

Ретельа, *f.* *См.* *Пол.* *v.* Ретельа.

Ретельа, ретельа, *v. m.* wibern.

Ретельа, *m.* Phlegm. pratense *Пис.*

Ретельа, *a.* *v.* Скупий.

Ретельа, ретельа, *m.* *v.* Иржіа. *B.*

Ретельа, *f.* *v.* Ретельа. [sich bildet, *B.*

Ретельа, *f.* Morast, wo Raseneisenstein

Ретельа, *f.* Fisch, *m.* — *золотá* Stutz-

kopf, *m.*; *мені* все ретельа es gilt mir alles gleichviel.

Ретельа, *m.* Fischer, *m.* 2) Seeschwal-

бе, *f.* (Sterna) *B.*; 3) zweizeilige Ger-

сте (Hordeum distichon) *B.*

Ретельа, *m.* Fischer, *m.*; 2) *v.* Ретельа,

Ретельа, *f.* Fischerin, *f.*

Ретельа, *a.* Fischer-.

Ретельа, *m.* рибарство, рибарство, *m.*

Ретельа, *f.* *C.* *II.* 98.

Ретельа, *a.* des Fischers.

Ретельа, *v. a.* Fischer sein, Fischeri treiben, fischen.

Ретельа, *m.* *v.* Ретельа; 2) Seeschwal-

бе, *f.* (Sterna) *B.*

Ретельа, рибарити, рибарити, *v. a.* Fi-

scher sein, Fischeri treiben, sich mit

Fischeri beschäftigen.

Ретельа, *f.* Fischerhütte, *f.* *Пар.*

Ретельа, *a.* des Fischers.

Ретельа, *f.* *aug.* *v.* Ретельа.

Ретельа, *a.* Fischer-.

Ретельа, *m.* *v.* Ретельа 2).

Ретельа, рибчик, *m.* Zartha, *f.*

(Abramis vimba L.) *B.* [s. + *M.*

Ретельа, *f.* kleiner Fisch, Fischlein,

Ретельа, *f.* *dim.* *v.* Ретельа; 2) Zucker-

gast, *m.* (Lepisma saccharinum) *B.*

Ретельа, *a.* Fisch-; — *забд.* Fisch-

reich, *m.* 2) fischreich.

Ретельа, *m.* Fischhändler, *m.* 2)

Fischreich, Fischweiber, *m.*

Ретельа, *f.* *Nhfl.* des Прут.

Ретельа, *m.* *dim.* Fischer, *m.* *B.*

51. *a.*

Рибовѣшка, *f.* Fischlaus, *f.* (Argulus) *B.* [III. 480.]
 Рибѣвчик, *m.* в. Рибѣлка, *Гол.*
 Рибѣжер, *m.* Ohrgrobbe, *f.* (Otitis).
 Рибѣїд, рибѣїда, *m.* Fischesser, *m.*
 Рибѣївка, *f.* Fischfang, *m.*
 Рибѣїва, (-лѣв), *m.* в. Рибѣїк; 2)
 Seeschwalbe, *f.* (Sterna); 3) — орѣл
 Fischeaar, Flussadler, *m.* (Pandion ha-
 liaetos) *Пол.*
 Рибѣївѣць, *m.* Fischer, *m.* *Кол.*
 I. 2) рибѣївѣць, рибѣївич, ри-
 бѣївчик, рибѣївка, рибѣї-
 ка, *m.* в. Рибѣїв 2). [scherei, *f.*
 Рибѣївля, *f.* Fischfang, *m.* Fi-
 Рибѣївний, *a.* Fischer-, zum
 Fischfang gehѳrig.
 Рибѣївничок, *m.* *dim.* Fisch-
 fanger, Fischer, *m.* *Me.* 311.
 Рибѣївня, *f.* в. Рибѣївля.
 Рибѣїпись, *f.* Ichthyologie, *f.* *Пар.*
 Рибѣїподобний, *a.* fischähnlich, *v.*
 Двуплавчатий.
 Рибѣїтвр, (-ор), *gen.* -ѣвру, *m.* *coll.*
 Fische, *pl.* *K.* 2) Fischgeschöpf, *n.* *K.*
 Рибѣїтврѣ, *m.* fischtödtender Mond-
 samen (Anamirta cocculus, Cocculus
 suberosus).
 Рибѣїтврѣтка, *f.* в. Танѣїврка *Вол.*
 Рибѣїлька, *f.* Wimperfischchen, *n.*
 (Ichthyidium) *B.*
 Рибѣї, *n.* kleiner Fisch, Fischlein, *n.*
 Рибѣї *n.* *coll.* Fische *pl.*
 Рибѣїчий, *n.* Fisch-; 2) — ѣчко
 Mausehrchen, *n.* (Myosotis). 3) Sper-
 berggrasmücke, *f.* (Sylvia nisoria) *B.*
 Рибѣїчка, *f.* Fischweib, *n.*
 Рибѣїганѣ, *n.* рибѣїганѣ, *pl.* *Фр.* (H.)
 9. Rülpsen, Uebergeben, Erbrechen, *n.*
 Рибѣїгати, рибѣїгнути, *v.* *n.* rülpsen,
 sich erbrechen, sich übergeben.
 Рибѣїгель, *n.* Riegel, *m.* [herunter—
 Рибѣїгнути, *v.* *n.* § fallen, herab—
 Рибѣїдати, *v.* *n.* schluchzen, laut wei-
 nen, wehklagen, jammern.
 Рибѣїдѣн, (*dim.* рибѣїдѣн-ць), *m.* be-
 deckter Wagen. [Рибѣїжок 1).
 Рибѣїдѣ, *m.* (правѣїдний, щирій), *v.*
 Рибѣїж, *m.* Reis, *m.* (Oryza sativa).
 Рибѣїжий, *a.* gelbroth, fuchsroth; — кинь
 Fuchschescke, *m.*
 Рибѣїжско, *n.* Reisfeld, *n.*
 Рибѣїжок, *f.* в. Рибѣїжок.

Рибѣїжок, рибѣїжик, *m.* Reizker, *m.* (A-
 garicus deliciosus). 2) — киньский gi-
 ftiger Hirschling, Birkenreizker, (A. tor-
 minosus) 3) — пѣстрий, Gelbmilch-
 reizker (A. zonarius); 4) — пѣкучий,
 Brennreizker (A. pyrogalus). *Вол.*
 Рибѣїжѣвний, *a.* aus Рибѣїж, + *M.*
 Рибѣїжій, *m.* (Camelina sativa). *Пис.*
 Рибѣїжити, *v.* *n.* röthlich werden, sich
 röthen.
 Рибѣїжуха, *f.* (Draba nemorosa). *Пис.*
 Рибѣїза, *f.* Kleid, Gewand *n.* *pl.* рибѣїзи
 Messkleid, Messgewand, *n.* 2) Tuchart,
f. 3) Feldmass, *n.* Grundstück von 4
 Joch; 4) Riess, *n.* 5) *gew.* *pl.* рибѣїзи
 Holzgerinne zum Hinabbefördern der
 Holzklötze, Riese, Holzrutsche, *f.* *verb.*
 рибѣїзувати, *v.* *a.* das Holz mittels
 der рибѣїзи hinabbefördern.
 Рибѣїжій, *a.* schneidig (was sich leicht
 schneiden lässt) *Пар.* [che, Sakristei, *f.*
 Рибѣїжниця, *f.* Schatzkammer der Kir-
 Рибѣїжка, *f.* Rüssel, Schweinsrüssel,
m. rüsselförmige Schnauze.
 Рибѣїжковатий, *a.* rüsselförmig.
 Рибѣїжтя, *f.* в. Конѣїто 1).
 Рибѣїж, *m.* Gestrüll, *n.* в. Рев.
 Рибѣїжати, рибѣїжнути, рибѣїжати, *v.* *n.*
 brüllen, heulen.
 Рибѣїжце, *n.* der Ort wo das Vieh
 zusammenläuft und brüllt.
 Рибѣїжун, рибѣїжун, *m.* Schreihals, *m.*
 Рибѣїжль, *m.* в. Рибѣїжаль (*Фр.*)
 Рибѣїжля, рибѣїжля. *pl.* рибѣїжлї, *f.* Leier *f.*
 на рибѣїжах грати *КС.* (83) VII. 503.
 Рибѣїжць, *m.* durchscharfter Weg,
 Pfad (im Schnee). [ohelomonas).
 Рибѣїжлик, *m.* Rüsselmonade, *f.* (Тра-
 Рибѣїжка, *f.* Schnauzenmücke, *f.* (Rham-
 phidia) *B.*
 Рибѣїжко, *n.* *dim.* kleiner Rüssel.
 Рибѣїжковатий, *a.* rüsselförmig.
 Рибѣїжник, *m.* *Ос.* (61) V. 52. в. Лїрнїк.
 Рибѣїжо, *n.* Rüssel, Schweinsrüssel, *m.*
 Schnauze. *f.* Maul, *n.*
 Рибѣїжць, *n.* Grabmeisel, Grabstichel,
 Griffel, *m.* в. Долотѣ.
 Рибѣїжцеватий, *a.* griffelförmig.
 Рибѣїжцеровий дудич, Furchen-
 rüsselk, *m.* (Cleonus Sulcoirostris). *B.*
 Рибѣїжчак, *m.* Rüsselkäfer, *m.* (Car-
 oulio) *B.*
 Рибѣїжч, *m.* vom *v.* Thiere das einen

Rüssel (рѣло) hat, vom Schweine *P.* I. 22.
 Рим, *m.* Reim, *m.*
 Римар, *m.* Riemer, *m.*
 Римарщина, *f.* Riemerhandwerk,
n. Sattlerarbeit, *f.*
 Римка, *f.* в. Saite an der Violine.
 Римлянин, *m.* Römer, *m.* янка, *f.*
 Römerin, *f.*
 Римлянский, *a.* der römischen,
 (katholischen) Religion, *K.*
 Римува́ти, *v.* *a.* reimen, — ся sich—.
 I. Римщина, *f.* alles Römische,
 Lateinische.
 II. Римщина, *f.* Akelei, *f.* (Aqui-
 legia vulgaris) 2) Glockenblume, *f.*
 (Campanula ranunculosa).
 Римва, *f.* Rinne, Traufe, *f.*
 Римва, *f.* в. Римка.
 Римляч, рѣла, рѣла, *m.* schlecht ca-
 strirter Ochs; *adj.* рибѣїжтий.
 I. Ринда, *f.* Hemd, *n.*
 II. Ринда, *f.* Ried, *n.* (Moorland).
 Риндѣ, *n.* *coll.* Hader, Lumpen, *m.*
 Риндѣак, *m.* Magen, *m.*
 Риндѣя, *f.* Kalbmagen, *m.* в. Пир-
 ѣчка; 2) в. Гѣлѣ.
 Риндѣя, *f.* Magen, *m.* схитну́ти,
 здригну́ти собі риндѣю sich den Ma-
 gen, das Innere schädigen, sich verheben.
 Риндѣвий, *a.* lumpig.
 Ринїти, *v.* *n.* rinnen, ab—. *Пар.*
 Римка, *f.* Tiegel, *m.*
 Римна, *f.* Rinne, *f.* в. Римва. [tieft. *B.*
 Ринночковатий, *a.* rinnig, вер-
 Риннок, *m.* Ringplatz, Marktplatz. *m.*
 Риночок, *m.* *Га.* I. 135, *v.* Art
 Osternspiel. [золотїй, Gulden.
 Римский, *m.* *a.* *s.* *s.* Рѣньский
 Римнути, *v.* *a.* rinnen, fortströmen;
 übersprudeln, *v.* Римнїти, Уронїти.
 Рим, *m.* рѣпанѣ, *n.* (дверей) Knar-
 ren, *n.* черевки на рѣпах, Schuhe,
 welche beim Gehen knistern. *v.* Скрип.
 Рипа, *f.* ein steiler, überhängender
 Ufertheil; ein abschüssiger Felsen, Ab-
 grund, *m.* в. Прѣвал, 2) *gew.* *pl.* *Гол.*
 = Гѣри, Верхїя.
 Рипїй, *m.* schlechter Geiger.
 Рипнати, рипнути, *v.* *a.* knarren;
 — дверїя die Thür öffnen, aufmachen
 (geräuschvoll); — ся oft hinausgehen
 (ohne Noth). 2) kratzen, abkratzen (stїну).
 Рипѣць, *m.* *He.* (*Пр.* XI. 37.) Band

am Dreschfegel, *n.*
 Рипїжити, *v.* *a.* *v.* Рипїжити *B.*
 Рипїти, *v.* *a.* *n.* knarren, knistern.
 III. I. 279; 2) winseln, stark weinen;
 mit heiserer Stimme schreiben, singen;
 рипїти, рипотїти на корѣ schreiben
 (vor Zorn od. Angst); *adj.* риплївий.
 I. Рис, *m.* Riss, Abriß, *m.*; 2) Zug,
 Gesichtszug, *m.*
 II. Рис, *m.* Trab, Trott, *m.* *Пар.*
 III. Рис, *m.* в. Риж. *Под.*
 Рись, *m.* Luchs, *m.* (Felis lynx); —
 вельбѣд, *m.* Kameelparder, *m.* Gi-
 raffe, *f.* (Camelopardalis). рѣсь-ковѣ, *f.*
 Saiga, Antilope Saiga. *v.* Сугаї; — рись
 — мати, *P.* II. 51. *e.* Fabelwort.
 I. Рѣса, *f.* Strich, *m.* *Пол.*; *ant.* рѣ-
 си більше nicht ein Haar breit mehr.
См. 172. [Ackermaas.
 II. Рѣса, *f.* в. Рѣса. *Ч.* VI Art
 Рѣсак, *m.* *gr.* Traber. *Ч.* VI Art
 Рѣсар, *m.* Wollkammer, *m.* (*Фр.*)
 Рѣсѣць, *m.* Griffel, Stift, Zeichen-
 stift, *m.* *Фр.*
 Рѣскаль, *m.* Grabscheit, *n.* Spaten. *m.*
 Рѣскальско, *m.* *augm.* в. Рѣскаль;
 2) Spatengriff, *m.*
 Рѣска́ти, (рѣска́ти) *v.* *n.* laufen;
 springen, heranstürmen; рѣчѣ partē
 praes. act. *КУ.* II. 98.
 Рѣсовальник, *m.* Reiszoug, *n.*
 Рѣсовник, *m.* Zeichner, *m.*
 Рѣсочка, *f.* kleiner Strich, Zug, *m.*
 Falte, *f.* *См.*
 Рѣст, *interj.* laufe, springel (hinein!) *B.*
 Рѣсть, *f.* *Ко.* 22. Ritt, Tritt, *m.* *Кс.*
 150; Marsch, *m.* 2) Marschmusik, *f.*
 Рѣсть, *adv.* im schnellen Trab. *Me.* 410.
 Рѣсува́ти, *v.* *a.* ritzen, Risse in
 etw. machen, 2) zeichnen; — ся, Risse
 bekommen.
 Рисунковий, *a.* Zeichen—.
 Рисунок, *m.* Zeichnung, *f.* Riss, *m.*
 Рѣско, *adv.* *Марк.* 135, im Trab. *C.* II. 22.
 Рить, *f.* Steiss, Hintere, After *m.*
Wgr. 39. рѣтїю, рѣтьми, nach Hinten,
 кинь рѣтїю удари́и das Pferd schlug
 nach Hinten aus.
 Рѣтьвина, *f.* ein ausgewähltes Looh,
e. ausgewählte Höhlung, *Фр.* — мура-
 шѣк, Ameisenhaufen; *pl.* рѣтвинїя,
 — нї Schnitt, *m.*
 Рѣтвяти, *v.* *a.* wählen.

Різн., *v. a.* wühlen, graben; — *ca* wühlen und sich einwühlen, *a.* verkriechen; 2) stechen, gravieren, in Stein hauen.
 I Різнана, *f.* Borkenthier, *n.* See-kuh. *f.* (Rhytina). [stich, *m.* Пар.
 II Різнана, різнана, *f.* Kupfer-Ритм, *m.* Rhythmus, *m.*
 Ритміч, ритміч, римар, *m.* Пар.
 Reimer, Dichterling, *m.* [reimen.
 Ритмічати, ритмувати, *v. a.*
 Різнана, *f.* Huf am Hinterfusse des Pferdes.
 Ритовати, *v. a.* gravieren. Пар.
 Ритбаник, *m.* Stecher, Gravierer *m.*
 Ритовництво, *n.* Gravieren, Stechen, *m.* Gravierkunst, *f.*
 Ріфа, *f.* V. Riff, *m.*
 Ріхва, ріфа, *f.* eiserner Reif (*v.* kleinerem Umfange), Bänderf. *m.*
 Ріхкавка, річкалка, рехкалка, *f.* Laubfrosch, *m.* B.
 Ріхоль, *m.* Нс. Frühgetreide, *n.*
 Ріхта, *f.* Gebühr, *f.* Einkommen, *n.*
 Ріхтиця, *f.* die Spur, welche von den Rädern herührt, (auf dem Wege, wenn dieser angefroren & ist.)
 Ріхтивний, *a.* *v.* Готівий.
 Ріхтувати, *v. a.* richten, ordnen, arichten, reparieren, rüsten.
 Рид, *gen.* ріди, *f.* Aster, Hinterer *m.*
 Ридь, *imperat.* *v.* Речі.
 Ридар, ридарский, ридарство, *v.* Лідар, &
 Ридарка, *f.* Heldenfrau, *f.* Пар.
 Ридарювати, *v. a.* Heldenleben führen *m.* 191. [рицкаль, рискаль).
 Ридкати, *v. a.* graben (mit dem Рича, *v.* Рискаль).
 Ричати, *v. n.* brüllen; — чимось nach etw. riechen.
 Ричка, *f.* Ко. 128 Viehmagd, *f.*
 Ричтик, ричток, *m.* Graben, Rinnstock, *m.* kleiner Bach.
 Ричтунок, *m.* Rüstung, *f.*
 Ричонка, *f.* ein schlechter Besen.
 Ричак, *m.* *v.* Ріло; 2) Nasenthier, *n.* (Nasua); 3) *pl.* Ричак, Rüsselkäfer, *pl.* (Curculionida). Пол.
 Ріба, *f.* *v.* Рибина.
 Рібати, рибати, *v. a.* schaben.
 Рібачка, *f.* ein Kleid aus port.
 Рібий, *a.* *v.* Рібий.
 Рив, *m.* Graben, Abfluss, *m.*

Рівен, *a.* Кс. 193. *v.* Рівний.
 Рівень, *m.* Т. — ріка́ Niveau, *n.* *v.* Ровень.
 Рівнане, *n.* Gleichung, *f.*
 Рівнати, *v. a.* gleichen, gleich machen, eben, ebnet, — *ca* кому́, чому́ sich jmdm, (etw.) gleich stellen, gleich kommen, gleich sein.
 Рівнач, *m.* Gleiches, *m.*
 Рівний, *a.* gleich; eben, flach. *adv.* gleich, eben; ebenso, gleichfalls; мені все рівно, mir ist alles gleich; jedenfalls, doch, ohne dem, nichtadestoweniger. [telkreis, *m.*
 Рівнік, *m.* Aequator, Gleicher, Mit-Рівнина, *f.* Ebene, *f.* Gefilde; Flachfeld, — land, *n.* [gerade.
 Рівністий, *a.* Кс. *v.* 306 насад — Рівніці, (рев-) *pl.* Eifersucht, *f.* C.
 Рівнобідний, *a.* gleichhakenkelig.
 Рівнобіжний, *a.* parallel.
 Рівнобіжник, *m.* Parallelogramm, *n.*
 Рівновáга, *f.* Gleichgewicht, *n.* Bilanz *f.*
 Рівновáгий, *a.* wagerecht.
 Рівновáговий, *a.* aequivalent, gleichmässig. К. [gleich; wagerecht.
 Рівновáжний, *a.* gleichwiegend;
 Рівновáжність, *f.* Gleichgewicht, *n.* ВВ. [41. Цу.
 Рівновісний, *a.* wagerecht, Гм.
 Рівнову́гол, *gen.* — угла, *m.* Recht-eck, *n.*
 Рівнодень, *m.* Tagesgleiche, *f.*
 Рівноденне, *n.* (-ність *f.*) Nachtgleiche, *f.* Пар. [tor, *m.* Пол.
 Рівноденник, *m.* Gleicher, Aequa-Рівноденствіе, *n.* Tag- und Nachtgleiche, *f.* Пол.
 Рівнодійствуючий, *a.* resultierend, Mittel-, — *a* сила gleichwirkende, resultierende Kraft, Mittelkraft, *f.*
 Рівнодóвгий, *a.* gleichlang.
 Рівнодóшний, *a.* gleichgültig, indifferent; kaltsinnig.
 Рівнодóшність, *f.* Gleichgültigkeit *f.* Indifferentismus, Kaltsinn, *m.*
 Рівнову́чний, *a.* gleichtönend; gleichlautend. [Einklang, *m.*
 Рівнову́чність, *f.* Gleichlaut;
 Рівновáка, Synonym, *n.* К.
 Рівновáчний, *a.* gleichbedeutend, synonym.

Рівноіменний, *a.* gleichnamig.
 Рівноіменність, *f.* Gleichnamigkeit, *f.* [pl. (Homoptera).
 Рівнокрýльці, *pl.* Gleichfüßler,
 Рівнокúтний, *a.* gleichwinklig.
 Рівнолéжний, *a.* parallel.
 Рівнолéжник, *m.* Parallellinie, Parallele, *f.* [gleichlaufend, parallel.
 Рівнолéглий, *a.* gleichliegend,
 Рівномóрний, *a.* ebenmässig, gleichmässig, — *st*rnig. [benmass, *f.*
 Рівномóрність, *f.* Gleichmass, E-Рівнолéче, *n.* Aequinoctium, *n.* СМ.
 Рівноплé, *n.* Blachfeld, *n.*
 Рівнопрáвний, *a.* gleichberechtigt;
 gleich, viril, — *g*лос. Оо. (61) VIII. 90. *adv.* — *no* rechtmässig, mit gleichem Recht, billig, Под.
 Рівнопрáм, *m.* Quadrat, *n.* [klig.
 Рівнорáмений, *a.* gleichschenk-Рівнорáдний, *a.* ebenbürtig Пар.
 Рівносáльний, *a.* gleichkräftig, von derselben Macht, *Сс.*
 Рівностáйність, *f.* Пу. Ebenbürtigkeit, Gleichheit, *f.*
 Рівностáйність, *f.* Gleichheit, *f.* Gleichgewicht, *n.*
 Рівностóронний, *a.* gleichseitig.
 Рівносúд, *m.* К. gleiches Recht, Gleichberechtigung, *n.*
 Рівнотá, *f.* Ebenheit, *f.* 2) *v.* Рівнина. Сл. [mig, lineal. В.
 Рівноу́кний, *a.* ласт— linienfó-Рівноцiнність, *f.* Gleichheit, *f.* derselbe Wert.
 Рівночасний, *a.* gleichzeitig.
 Рівночасність, *f.* Synchronismus.
 Рівночéсний, *a.* in gleicher Ehre, Пу.
 Рівні́, *f.* Gleichheit, Ebenbürtigkeit, *f.* Gleiches, *n.* рівні не бóло Р. I. 77, Niemand konnte ihm gleichthun. 2) Ebene, *f.* 3) Gleichung, *f.* Пу. [land, *n.* К.
 Рівні́ва, *f.* Ebene, Fläche, *f.* Flach-Рівні́ти, *v. a.* gleichstellen; до чогось etw. womit vergleichen.
 Рівцю́вати, *v.* voll Einschnitte.
 Рівчáк, *m.* Gerinne, *n.* Abzug, *m.* Thalfurche, *f.* *v.* Рив.
 Риг, *gen.* порá, *m.* Horn, Geweih, *n.* 2) Ecke, Spitze, Kante, *f.* Zipfel, *m.* 3) Vorgebirge. *n.* ОЕ.
 Рид, *gen.* рóду, *m.* Geschlecht, *n.* Art, Gattung, *f.* 2) Gezúcht, *n.* Brut *f.*

Stamm, *m.* Abstammung, Abkunft, *f.* Herkommen, *n.* Familie, *f.* *pl.* родá, Ф. die Verwandten; 3) Gelichter, *n.* Пар. *v.* Брак II.
 Рідний, *a.* Оз. 103 *v.* Рідний.
 Рідительний, *a.* verdünnend, Verdünnungs-, — *a* помпа, Verdünnungs-, Luftpumpe.
 Рідіти, рідіти, *v. n.* dünner, schütter werden, sich verdünnen.
 Рідкий, *a.* selten, nicht häufig, — чоловік, *v.* sonderbarer Mensch; 2) leicht; 3) locker, dünn, fließend.
 Рідкість, (-ост), *f.* Seltenheit; Curiositáet, *f.* Ausband, *n.*
 Рідковóбий, *a.* mit weit von einander abstehenden Zähnen. В.
 Рідколісс, *n.* C. dünn, schütter bewachsener Waldstrich.
 Ріднóвкий, ріднóвський, *a.* leiblich; heralich. [nigt, — лóбати.
 Ріднóвко, *adv.* М. herzlichst, in-Рідний, *a.* leiblich; *v.* двух рідних — стрічний.
 Ріднути, ріднати, *v. n.* dünner, flüssiger, verdünnter werden, 2) seltenerw.
 Ріднá, роднá, *f.* Familie, Verwandtschaft, *f.* *v.* Родина. 2) Geschlecht, *n.*
 Рідник, *m.* Ч. III. 29, Verwandter, *m.*
 Рідокóханець, *m.* Liebhaber der Familie; — рідокóханка, *f.*; *adj.* рідокóханий, *лиц.* Мс.
 Рідуха, *f.* Buchweizen, der nicht dicht geóet wird. Пар.
 Рідчiйшáти, *v. n.* *v.* Рідти.
 Риж, рож, *m.* Roggen, *m.* Еф. 64.
 Ріжа, *f.* Wasserlinie, *f.* (Lemna).
 Ріжка, *f.* *v.* Ріжик. Зк.
 Ріжкáти, *v.* mit Hörnern, Spitzen versehen, gehört; *pl.* Gewürznelke, *f.*
 Ріжкá, рожки, *pl.* Schotte des Johannisbrodbaumes.
 Ріжний, *a.* verschieden, mannigfaltig; unterschiedlich.
 Ріжніти *v. a.* unterscheiden, *v.* Unterschied machen; verfeinden. — рижнати *ca*, sich unterscheiden, abstechen; contrastieren; uneinig sein.
 Ріжніця, *f.* Unterschied, *m.* Differenz, *f.*; Abstand, *m.*
 Ріжність, *f.* Unterschied; Abstand *m.* Verschiedenheit, *f.* Missverhältnis, *n.*
 Ріжногóлбсний, *a.* verschieden

lautend, — *тшнд.* — stimmig. *Ваз.*
 Різнолітний, *с.* mannigfaltig, *Фр.*
 Різномова, *ф.* Idiom, *н.* *Пар.*
 Різнопись, *ф.* Variante, *ф.* *Пар.*
 Ріжноракій, *а.* mannigfaltig, *ф.*
 Ріжноракість, *ф.* Mannigfaltigkeit.
 Ріжнородний, *а.* verschiedenar-
 тиг, vielfältig. [Verschiedenheit, *ф.*
 Ріжнородність, *ф.* Vielfältigkeit,
 Ріжнородний, *а.* verschiede-
 nenartig, mehrseitig.
 Ріжнота, *ф.* Mannigfaltigkeit, Ver-
 schiedenheit, *ф.* *Лу.*
 Ріжнофрмний, *а.* verschieden-
 artig, *Фр.* [buntfärbig.
 Ріжноцвітний, *а.* verschieden-
 Ріжноцвітність, *ф.* Buntfärbig-
 keit, *ф.* *Ваз.*
 Ріжок, рожок, *т.* *дш.* *с.* Pir; —
 до ковбас, Wursthorn, *н.* Wurstbügel, *т.*
 Ріжуха, *ф.* *а.* Жеруха.
 Різь, *ф.* *а.* Різання; 2) Schneiden im
 Leibe. *Мт.* II. 35. 3) *пл.* різні Арабе-
 кеи, *пл.* 4) Art Fischernetz. *В.*
 Різа, *ф.* *н.* *Др.* *а.* Raza II.?
 Різак, *т.* Spaltklinge, *ф.* Schlacht-
 messer, 2) Grabstichel, Meissel der Bild-
 hauer, *т.* *Пис.* 3) *Einer der die Ant-
 wort nie schuldig bleibt; E. der in ei-
 ner Sache sehr geübt, *а.* bewandert ist;
 4) Gemeine Wasser-Aloë (Stratiotes A-
 loides), *Пис.* 5) — стеновий, Sichel-
 краут, *н.* (Falcaria Rivinii) *Пис.*
 Різань, *ф.* †50 ster Theil der Гривна.
 Різани, *н.* Schneiden, *н.*; — в че-
 реві Bauchschneiden, Bauchgrimmen, *н.*;
 — в міхурі Blasenstich, *т.*
 Різання, різня, *ф.* Schlächterei,
 Metzerei, *ф.* Blutvergiesen, Blutbad, *н.*
 2) Fleisch, *н.* *Пар.* 3) Bauchschmerz,
т.; 4) *Ос.* (61) XII. 47. *с.* Харківщина.
 Різання, *ф.* *а.* Локшина, локша;
 2) kleine Brodlaibel (bei d. Hochzeit).
 Різать барвильник, *т.* Färbersohar-
 te, *ф.* (Serratula tinctoria).
 Різати, *в.* *а.* schneiden; sägen;
 schnitzeln; schlachten; різке в животи
 es reißt im Leibe; — в долоні mit d.
 Händen klatschen. [zen. + *Б.*
 Різачка, *ф.* schneidende Bauchschmer-
 Різобіт, *ф.* Schnitzwerk, *н.* die geschnit-
 zte Arbeit. 2) Bildhauerei, Bildhauer-
 kunst, *ф.*

Різобітти, різбувати, *в.* *а.* *К.*
 schnitzen, meisseln.
 Різобіт, *т.* Schnitzer, Bildhauer, *т.*
 Різобітство, *н.* Bildhauerkunst, Bild-
 hauerei, *ф.* [lebensvoll, waoker, tüchtig.
 Різвий, *с.* munter, aufgeweckt, frisch,
 Різвисть, *ф.* Munterkeit, Frische, *ф.*
 Spannung, *ф.* (d. Muskel) *Ил.*
 Різвиста, *ф.* *а.* Різка. [дество Христова.
 Різвоб, *н.* Weibachten, *пл.* *а.* Рож-
 Різвоний, різвонський, *а.* Weib-
 nachts-, -і свята, *а.* Різвоб.
 Різвонка, *ф.* *а.* Пмляіпка. [13.
 Різень, *т.* Schnitt, *т.* Stück, *н.* Wgr.
 Різець, *т.* Grabstichel; Meissel der
 Bildhauer, *н.* Wirkeisen, Wirkmesser,
н.; 2) — тигвий, Teigräbchen, *н.*
 Різів, (різче, ріще), *н.* *coll.* Reis-
 bolz, Reising, *н.* *Пар.* [(Carex).
 Різійка, різіха, *ф.* Riedgras, *н.*
 I. Різка, *ф.* Ruthe, *ф.*; Ruthenstreich,
т. 2) *дш.* *с.* Різа. [P. II. 27.
 II. Різка, *ф.* Krume, Brodkrume, *ф.*
 Різкий, *а.* grell; scharf, schneidend,
 * entschlossen, scharf.
 Різкість, *ф.* Grellheit, Schärfe, *ф.*
 Різень, *ф.* Unterschied, Gegensatz, *т.*
 Divergenz, *ф.* *н.*
 Різник, *т.* Ч. II. 309?
 Різний, різний, *а.* bunt.
 Різняк, *т.* Schlächter, Metzger,
 Fleischhauer, *т.* 2) blutiger Kampf *Ф.*
Пос. (62) 134. 3) різняк, *д.* різни-
 чок, *т.* Schnitt, *т.* Stück *н.* Krume,
ф. (хліба). *Фр.* 4) Hornblatt, *н.* (Ce-
 ratophyllum demersum).
 Різніти, *в.* *н.* *н.* nicht stimmen,
 nicht harmonieren.
 Різницький, *а.* Schlacht, Metzger-
 Різництво, *а.* Fleischerhandwerk, *н.*
 Різниця, *ф.* Schlachthof, *т.* — haus,
н. Schlachtbank, *ф.*
 Різничити, *в.* *а.* Fleischerhand-
 werk treiben, Fleischhauer sein.
 Різничук, *т.* Fleischerknecht, *т.*
 Різно, *adv.* *Мс.* 51 nach allen Sei-
 ten, auseinander; verschieden; beson-
 ders, vereinzelt, einsam. [т.
 Різноблос, *т.* Misston, Missklang,
 Різноблосий, *а.* mit verschie-
 denen, vermischten Stimmen, *с.*
 Різобіт, *т.* Kronenkoralle, *ф.* (He-
 teropora). *В.*

Різновучія, *н.* *Гол.* різнову-
 чність, *ф.* Mannigfaltigkeit der Laute, *ф.*
 Різноколтрний, *а.* verschiedenfar-
 big, *с.*
 Різнокрасавий, *а.* buntfarbig, *Лс.*
 Різнолудний, *а.* *КУ.* mit ver-
 schiedenen Leuten.
 Різномова, *ф.* Abart der Sprache,
ф. Idiom, *н.* Mundart; Redeart, *ф.* *Пар.*
 Різноріччя, *н.* *а.* Різномова.
 Різнорідний, *а.* fremdartig, *а.*
 Різнорідний.
 Різнорідність, *ф.* Fremdartigkeit, *ф.*
 Різність, *ф.* Verschiedenheit, Abart,
ф. *Гол.*
 Різнофрбний, *а.* bunt. I. II. 23.
 Різноцвітка, *ф.* *Всш.* einer bunten
 Blüte. I. II. 30.
 Різнути, різнути (Кч. 395), *в.* *а.*
 an-, schneiden, an-, schlagen, anspielen;
 treffen.
 I. Різня, *ф.* Gemetzel, Morden, *н.*
 II. Різня, *ф.* Unterschied, *т.* Unei-
 nigkeit, *ф.* Zerwürfnis, *н.*
 Різнованник, *т.* *а.* Фаргух, Wei-
 bergrook mit gestickter Borte. [kresse, *ф.*
 Різоватка, *ф.* — морска. Meer-
 Різоба, *ф.* Kresse, *ф.* (Lepidum).
 Різун, *т.* Schlächter, Raufbold; Re-
 pommist, *т.* 2) § schlechter Arzt. [В.
 Різуха, різуля, Riedgras, *н.* (Carex).
 Різці, *пл.* rundes Werkstück zum
 Ausböhlen der hölzernen Löffel.
 Різачоб, *н.* *а.* Riss.
 I. Ріп, *ген.* роія, *т.* Schwarm, Bie-
 nenschwarm, Bienenflug, *т.*
 II, Ріп, *т.* ріпниця, *ф.* *а.* Лосуня,
 Комьчак, *Вол.*
 Ріпка, різба, *ф.* Schwärmezeit *ф.*
 der Bienen), Schwärmen, *н.*
 Ріпний, *а.* schwärmend; reich an
 Bienen Schwärmen, günstig für B. (рік &)
adv. різно (в ріпці) *Кол.* I. 99.
 Ріпний, *т.* *а.* Роухідний.
 Ріпниця, ріпничка, *ф.* Schwarm-
 sack, *т.* — netz, *н.*; Korb in welchen man
 den Bienen Schwarm einstreicht, *т.*
 Ріптя, ріптя, *ф.* Haufe *т.* Sohaar,
ф. Rote, Abtheilung, *ф.* *В.* *Нас.*
 Рік, *ген.* року, *т.* (пл. рока, лтá,
ген. пл. рокиа, рік: сім рік sieben
 Jahre) Jahr, *н.* року обжого im Jahre
 des Herrn; так рік, рік тому es ist

jetzt ein Jahr; на бес рік, на-рік, übers
 Jahr, künftiges Jahr; що другий рік
 alle zwei Jahre &; с року в рік, від
 року до року von Jahr zu Jahr; рік
 від року, рік в рік, що року Jahr
 ums Jahr, alljährlich, alle Jahre; в рік
 ein Jahr später, nach einem Jahre; ві-
 тий в року в службі inmitten des Jah-
 res den Dienst verlassen; — святий
 Jubeljahr, *н.* *Пар.*; — медовий Flitter-
 jahr, *н.* — голодний Misserjahr, *н.*; —
 віддавати Todtenamt nach einem Jah-
 re halten, *а.* Півинки (в рік); 2) *пл.*
 роки Landgerichtstermin, *н.*
 Ріка, *ф.* Fluss, Strom, *т.*
 Рікля, *ф.* alterthümliche Weibertracht
 (an der Brust ausgeschnitten) *Мл.*
 Рікомёт, *т.* рікомётця, *ф.* ріко-
 мётниця, *н.* *а.* Зарінок. [ф. *Пар.*
 Рікоплавство, *н.* Flussschiffahrt,
 Рікрочний, (-річчя), *а.* alljährlich,
 Jahr ein Jahr aus. *КУ.*
 Рільний, *а.* Acker-, — *с.* госпо-
 дарство Ackerbau, *т.*
 Рільнийчик, *а.* des Ackermanns;
 Ackerbau-, Feldbau- [bau, *т.*
 Рільність, *н.* Ackerbau, Land-
 Ріля, *ф.* Acker, *н.* Feld, *н.*
 Ріпнати, *в.* *а.* ріпний, *а.* —но,
 —ненько, *adv.* *а.* Ріпнати, &. [стн.
 Ріпувати, *в.* *а.* *а.* Грїмати, Клі-
 Ріпня, ріпняна, *ф.* Gerölle, *н.*; Schot-
 ter, *т.*; grober Flussand.
 Ріпдя, *ф.* *а.* Рубатка. *Фр.*
 Ріпдя, *н.* abgetragene, zerletzte Klei-
 der; ріпдяний, *adj.* zerletzt, zer-
 lumpt.
 Рінець, *т.* *Ваз.* *а.* Ріпак.
 Ріпник, *т.* Quendelblättrigea Sand-
 kraut (Arenaria serpyllifolia).
 Ріпність, ріпний, *а.* mit ріп-
 bedeckt, erfüllt; grandig. [Schuttland, *н.*
 Ріпніко, *н.* Grandablagerung, *ф.*
 Ріпняк, *т.* Rollstein, *т.* Kies, Kie-
 selstein, *н.* Gerölle, *н.* [Gerölle.
 Ріпняковатий, *а.* wie Rollstein, als
 Ріпняний, *с.* *Гол.* III. 554. *а.* Рі-
 пняний.
 Ріпня, *ф.* (біла ріпня) Rübe, *ф.* Rüben-
 kohl, *т.* Weisse Rübe, (Brassica rapa)
 В. 2) Kartoffel, (=бура-) В. 3) *а.* Ріпня.
 Ріпняк, *т.* Rapps, Rappkohl, *н.*
 (Brassica napus).

Ріпати см, Risse, Sprünge bekommen, rissig werden, а. Поріпати см.
 Ріпачине, м. В. Stengel des ріпак.
 Ріпачняско, м. das Feld, wo ріпак gepflanzt wurde, В.
 Ріпеняк, м. ein Kuchen aus Kartoffeln u. Kukuruzmehl. В.
 Ріпняця, f. а. Ріпак, 2) — ріпня Аckergetrigg, Hederich, Heerk, м. (Raphanistrum segetum). 3) Schwanzrübe, Schweifrübe, f.
 Ріпка, f. дим. а. Ріпа; кубок-ріпка Trinkglas in Form einer Rübe Кч. 43.
 Ріпачця, f. Сунарта. В.
 Ріпачка, гвіяка, f. В. (Echinopspermum lappula).
 Ріпняк, м. Arbeiter im Naphtastollen (vgl. рона́) & 2) Bluthändling, м. (Fringilla cannabina) В.
 Ріпняцька, а. des ріпник.
 I, Ріпняця, f. Arbeiterin beim Heraus schaffen des Petroleum u. drgl. 2) а. Мавняця.
 II. Ріпняця, f. а. Гірчяця.
 Ріповатий, а. rübenförmig.
 Ріпочка, f. дим. а. Ріпа.
 Ріпак, (-ак) ріпак (эх), м. Gemeine Klette. (Lappa vulgaris).
 Ріпачок, м. Leberklette, f. (Agrimonia eupatoria).
 Ріса, ріса, f. Falte, f. ріса розпу-стяті entfalten, ріса́, pl. R. 43. Ol. 5. üppiger Schmuok des Hochzeitskranken; Wa 5 вінець а рісами. 2) Wasserfa-ден, м. (Conferva).
 Рісати, рісати (В), рісувати, в. а. in Falten legen, falten; — см sich in Falten legen, in F. herabfallen.
 Ріска, f. Wasserlinse, f. Entenfloss, м. (Lemna), 2) Pflropfreis, м. 3) дим. а. Ріса. Tautröpflein, м.
 Ріслак, м. Rohrkäfer, м. (Donacia) В.
 Рісдеватий, (-ниц-), а. ge-wimperт. [lich, dicht.
 Рісний, а. häufig, zahlreich; reich-Рісняк, м. Sonnentau, м. (Drosera).
 Рісняця, f. Augenwimper, f.
 Рісно, adv. faltig, faltenreich. 2) reich-lich, dicht.
 Ріснотá, f. Fülle, Dichte, Dichtheit, f. Menge, Reichlichkeit, f. reichlicher Ertrag.
 Рісоватий, а. wimperig. В.

Рісочка, f. (рісочка?) Нс (МБ. 16) Schnitt, м. Stück, м. 2) дим. а. Ріса.
 Ріет, ген. рроту, м. Wachstum, м. Wuchs, м.; Taille, f.
 Ріети, в. а. Оц. гр. 98 а. Спрітатм.
 Ріетня, f. Vegetation, f. В. (м. МІІІ).
 Ріеток, м. Spross, Trieb, Schössling,
 Ріеточки, pl. дим. Мс. 2. Wuchs, м. Gedeihen, м.
 Ріт, м. К. а. Pot.
 Ріта, f. а. Ріпта.
 Ріти, в. м. fliessen.
 Рітняця, f. Aokersternkopf, м. (Knautia arvensis). Пар. [stückerei.
 Ріцькі, pl. Art Muster der Leinen-Річ, f. Sache, f. Ding, м. Gegen-stand м. That, Handlung f. Geschäft, м. Pflicht, f. недора річ keine sohwe-re Sache, leicht Oc. (61) IV. 34; — по-ділчя Erbstück, м. Пар. от и в тому річ darum geht es eben hauptsäch-lich, es liegt daran б. ВЕ. 2) Rede; Sprache f. Inhalt, Text, м. — мнати= почати мову Н. 253; на сю річ auf d. Thema, +М; річей всратіа см, лшшт см Р. II. 138. die Sprache ver-lieren.
 Річівий, а. gegenständlich, Sa-chen —; sachlich, real; inhaltsreich.
 Річівість, f. Gegenständlichkeit, f. Пар.
 Річенька, -ечка, f. дим. а. Ріка.
 Річівість, f. Wohlredenheit, f.
 Річско, -чше, м. (verlassenes) Flussbett, м. Р. I. [inhaltsreich, Пар.
 Річистий, а. flussreich. Пар.; 2)
 Річка, f. Fluss, м. К.; дим. а. Ріка.
 Річковий, а. М. II. 74. Fluss-.
 I. Річний а. Fluss-; 2) conoret, sachlich Пар.; 3) beredt, beredsam.
 II. Річний, а. jährlich, Jahres-jährig.
 Річняця, f. Jahrestag, м. Jahresfest, м.
 Річність, f. Beredsamkeit, f.
 Річня, pl. річята, м. ein jähriges Thier. а. Річняк.
 Річняк, м. Jahrling, м.
 Річяна, f. КУ. дим. а. Річка.
 Рішєнець, м. Км. Entscheidung, f. Beschluss, м. entscheidende Thatsa-che, См.
 Рішенє, м. Entscheidung, f. Ent-schluss, Beschluss, м. Erledigung, f.

Рішєтчина, f. а. Решєтца.
 Рішєво, adv. entschieden, fest, 3s.
 Рішєльність, f. Entschiedenheit,
 Festigkeit, Entschlossenheit, f. ВІІІ.
 Рішєність, f. Entschlossenheit,
 Standhaftigkeit, Entschiedenheit, Ge-fasstheit, f.
 Рішєнець, м. Ал. Entscheidung, f. Beschluss, м.; 2) Ос. (61) IX. 179, Re-sultat, Ergebnis, м.
 Рішєти, рішєти, в. а. entscheiden, schlichten, ein Urtheil fällen od. spre-chen, den Ausspruch thun; beschlos-sen, е. Beschluss fassen; erledigen; 2) auflösen, beantworten. Р. II. 49, zu-rücklassen; 3) vergeuden Кс. II. 257; — см entschieden werden, sich ent-schiessen, е. Entschluss fassen; — чо́б sich einer Sache begeben; пртс. рішє-ний, entschieden, erledigt, ausgemacht.
 Рішєчий, рішєчий, а. entschei-dend. [Фр.
 Рішєчість, f. Entschiedenheit, f.
 Ріше, м. Reissig, Reissholz, м. Ruthen, pl.
 Ріщик, м. Ос. (62) I. 52?
 Ріб, м. plur. рібм Ч. III. 82 das abgeondert stehende Paar im Spiele Хрещк; 2) pl. Angelegenheiten, pl. Ос. (62) I. 60. [Arbeiterin, f.
 Ріба, f. Н. 47. Sklavin, Dienerin,
 Рібак, д. рібачок, м. Wurm, м.; pl. рібакі а. Глєста.
 Рібачковатий, а. wurmförmig.
 Рібня, f. См. а. Рібня.
 Рібати, в. а. arbeiten; thun, ma-chen; verfertigen; — поле, bebauen Фр.
 Рібальний, а. Fabrika- sbst. -ник, м. Fabrikherr, Fabrikant, м. Піо.
 Рібальниковати, -ничати, в. а. herstellen, fabrioieren.
 Рібальня, f. Fabrik, f. Піо.
 Рібінечко, м. дим. а. Рібленє (Рібна) Ч. III. 109.
 Рібітка, f. дим. а. Рібота.
 Рібітний, а. arbeitsam; fleissig; 2) — Arbeits-, — день Arbeitstag, Wer-keltag, Werktag, м. а. Рібучий.
 Рібітник, м. Arbeiter, м.; -ниця, f. — in, f. Tagelöhnerin, Arbeitsfrau, f.
 Рібітність, f. Кл. Emsigkeit, f.
 Рібітність, f. Fleiss, м. [stätte, f. Laboratorium, м.
 Рібітня, f. Arbeitszimmer, м. Werk-Рібкатий, рібковатий, а. benarbt,

narbig, а. Рабкі.
 Рібленє, м. Arbeit, f. Thun, Her-stellen, м.; 2) а. Кісненє, Guhr, f.
 Ріблати, в. а. viel wiederholt ar-beiten.
 Ріббі, ген. рібкі (руббі) м. Narbe, f.
 Ріббіом, adv. auf die Art Піо.
 Ріббіта, f. (ріб, м. ріба, f. Зєк. Піо.) Arbeit, Leistung, f. Geschäft, м. Be-schäftigung, f.; — мастрєрка Meisterarbeit, f. Meistertstück, м.; — кроєнєа Rahmnhätereі, f.; — в занєрті, під занором Clausurarbeit, f. Пар.; — (у пчл) Wadenbau, м.; — набранє ein-gelegte Arbeit, Пар.; 2) Façon, Art u. Form der Arbeit.
 Ріботати, в. а. М. arbeiten.
 Ріботаня, f. Frohdienst, м. Frohnarbeit, Frohne, f.
 Ріботяця, f. gew. pl. Frohnarbeit, f.
 Ріботляний, (-ил-), а. emsig, arbeitsam. [а. Ріботляня.
 Ріботука, (-уха), f. Arbeiterin, f.
 Ріботяга, м. der Arbeitсame P. L. rühriger Arbeiter, III. I. 281.
 Ріботящий, (-чий), а. arbeitsam, fleissig, Arbeits-. [Arbeits-.
 Рібчий, а. zur Arbeit bestimmt,
 Рібурні, pl. Ч. V. 1142?
 Рібучий, а. а. Рібчий. [igkeit, f.
 Рібучість, f. Arbeitsamkeit, Км-Рівєнь, рівєнь, f. Ebene, f. Flach-feld, Flötz, м. Gefölde, м.; Spiegel, м. Niveau, м.; — водянá Wassergram, м. Пар.
 Рівєнєстий, а. fast flach, eben, У.
 Рівєсний, а. im gleichen Alter, gleichjährig; adv. -но gleichzeitig ОЕ.
 Рівєсник, м. Altergenosse; Zeit-genosse, м. -ниця, f. — in, f.
 Рівєць, ген. рівєці, рівєць, м. Gröbchen, Gröblein, м. kleine Rinne.
 Рівєта, f. Abtheilung, Militärabthei-lung (sur Verfolgung der опрїткн); рроту змнати zusammenbringen, for-mieren, а. Рота, Ріпта. [aegyptiacus).
 Рогавця, f. Hornvipер, f. (Cerastes
 Роган, м. Kriegshorn, м.
 Рогатяна, (-яна), f. Hornvieh, м. К.
 Рогатий, а. gehörnt, Horn-; mit (grossen) Hörnern; -смалдіам Нс. Syl-logismus cornutus; 2) eokig.
 Рогатня, f. Jagdspiesс, м.
 Рогатяцн, f. Hornfisch, м. (Bali-

stas vetula). [Sperr, Barriere, f.]
 Рогатка, -ачка, f. Schlagbaum, m.
 Рогач, m. Hirschkäfer, m. (Lucanus cervus). Пол.; 2) Männchen vom Edelhirsch; 3) Attrib. des Oohsen; 4) Feuerzabel, f. ein Werkzeug zum Hervorheben der Töpfe aus dem Ofen, P. I. 3.
 Рогачики, pl. Art Muster der Leinwandstickerei, ГЕ. [2] Hornhaut, f. Ил.
 Рогівка, f. Fischbein, n. Barte, f.;
 Рогівник, m. -естий, der echte Johannisbrodbaum (Cerastia siliqua) Вол.
 Рогівніа, f. Mundstück aus Horn am Dudelsack.
 Рогіа, рогба, m. -ога, Scirpus palustris, Пис.; 2) Turpa angustifolia, Пис.
 Роговатий, a. hornig, hornartig.
 Роговець, (-ик), m. Hornstein, m. Вол.
 Роговий, a. höfner; 2) Horn-; -а худоба Hornvieh, n. рогові s. a. n. † Art Abgabe vom Hornvieh.
 Роговиця, f. Hornhaut, f. [nig.
 Роговіт, тур-, КУ. II. 34. starkhör.
 Роговник, m. Hornarbeiter, m.
 Рогожа, f. Matte, f.
 Рогженьок, дим. m. Attrib. des місяць, von dem sichelförmigen („gehörnten“) Monde, nur im Vocat.
 Рогожка, f. рогожина, f. Flechte Binse, (Scirpus lacustris), f.; 2) Matte, f.
 Рогожник, m. Mattenflechter, m.
 Рогозовий, a. aus Schilf od. Binse.
 Рогонбе, рогун, m. Hahnrei, m. Пар.
 Рогулька, f. v. Водорішник.
 Рогуля, f. v. Kuh mit grossen Hörnern; 2) pl. рогулі eiserne Mistgabeln, s. Ірлі.
 Рода, f. W. v. Природа.
 Родак, m. Verwandter, m. МІ. II. 242
 Роджене, n. Erzeugung, Zeugung, f.; Gebären, n.
 Родінок, m. Rosine, f.
 Родіво, n. Ч. II. 564. Gebärzeit, Geburt, f. на родів bei der Geburt.
 Родилець, m. v. Родич, родитель.
 Роділя, f. Сд. I. 351. Gebälerin, Wöchnerin, f. Др. с. 377.
 Родимець, m. Landsmann, Mitbürger, m. scherzweise: Teufel, m. А.; 2) Epilepsie, f. Пис.
 Родимий, a. angeboren, vaterländisch; von Geburt aus, Н. 4. значок — Muttermal, n. родимес s. a. n. das

Angeborene, Muttermal, n. Ос. (62) VIII. 14; 2) v. Урожайний.
 Родичість, f. Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, f. Гом. 54.
 Родичка, f. Muttermal, n.
 Родина, f. Familie, f. Verwandte, pl.; 2) Geburtsort, m. Heimat, f.; 3) seinesgleichen жени он в своєю родиною (Volklied).
 Родіни, (dim. родінки Н. 184), pl. Niederkunft, Entbindung, f.; 2) Geburtsfest, Wiegenfest, n. Geburtstfeier, f. Кол. I. 208. [Familien; heimatlich.
 Родінний, родіній, a. Geburtst-; Родінність, f. Verwandtschaft, f. — крвна Blutverwandtschaft, f. К.
 Родінство, n. v. Родінність, Др.
 Родитель, m. Erzeuger, Vater, m. pl. родителі, (родильці Пис.) Eltern, pl. М. II. 161. [f. Ил.
 Родителька, f. Gebälerin, Mutter, Родительский, a. elterlich; väterlich.
 Родити, v. a. gebären, niederkommen; — ся geboren werden, zur Welt kommen; пртс. родивши ся по смерти вітця der Nachgeborene, Posthumus, m.
 Родич, m. Erzeuger, Vater; pl. 1) родичі die Eltern; 2) P. I. 74. leibliche Brüder; 3) Verwandte pl. 77.
 Родичка, f. Gebälerin, Schöpferin, f. Мога; 2) Verwandte, f.
 Родич, m. Landsmann, m.
 Роділя, f. Gebälerin, Wöchnerin, f. Erzeugerin, f. Пар.
 Родливий, a. fruchtbar.
 Родний, a. v. Плодний.
 Родник, m. Quelle, f. С. I. 50. II. 13. Гол.
 Родня, f. Ч. IV. 580. v. Родина.
 Родовідводи, pl. Ahnenableitung, f. Ahnentafel, f.
 Родовий, a. Geburts, Geschlechts-; Stamm-, -а земля Кв. 198 zum Geschlechte, zur Familie geh., erbeigen, erblich; -е право Ahnenrecht, Erbrecht, n.; 2) zeugend, Zeugung, (член).
 Родовийк, m. Laudsmann, m. † Е.; 2) Familienhaupt, n. К.
 Родовитий, a. Leib; 2) v. Родимий; 3) von vernehmtem Geschlecht.
 Родовище, n. Geburtsort, m. P. I. Родовід, gen. -вду, m. Geschlechts-

register, n. v. Родопісь.
 Родовласний, a. allodial, freiegen, -е добро Allodialgut, Freigut, n. Пар.
 Родопісь, f. Genealogie, f. adj. родопісний, genealogisch.
 Родословний, a. -дерево, таблиця & v. Родопісний.
 Родувати, v. a. generalisieren, Ил.
 Родючий, (-ющий), a. fruchtbar.
 Родючість, f. Fruchtbarkeit, Ertragsfähigkeit, f.
 Родвий, a. Не. (Пр. IX. 98) -а сукня?
 Родвник, (-івн-), m. Hauswurz, f. Hauslauch, n. (Sempervivum tectorum), Рбж, m. Roggen, m. [Вол.
 Рбжа, f. Rose, f. (Rosa); -дінка Feldrose, Hundrose, f. (R. canina); -чорна, Rappelrose, f. Stockrose, f. (Althea rosea); -столиста Centifolia, Gartenrose, f. (R. centifolia); 2) Rosette, f. (als Verzierung); 3) рожка, Rothlauf, m. heiliges Feuer, Entzündung der Oberhaut, f. (Erysipelas).
 Рбжай, m. Макс. н. о. н. 13. Gediehen, Leben, n.
 Рожана, f. röthliche Kuh.
 Рожанка, f. (Rhodiola rosea). В.
 Рожанн, v. a. К. v. Родити.
 Рожаний, рожаний, рожбвий, a. Rosen-; 2) rosig, rosenfarben.
 Рожевити, v. n. sich rosig röthen.
 Рожевітка, f. Rose, f. Ф.
 Рожєн, ген. рижна, m. Bratspiess, m.; 2) v. Граблєско.
 Рбжень, ген. рбжня, m. v. Віла; 2) pl. рбжні vier dioke Stöcke an den Schlitten angebracht um an diese Wagenleiter & anzubinden.
 Рожєниця, f. Wöchnerin, f. Др.
 Рожєночка, f. dim. v. Рбжа, КС. (83) II. 368. [(Rosiflorae)
 Рожецвіті, pl. Rosenblütige, pl.
 Рбжечка, f. dim. Röschen, n. a. Рбжа.
 Рожівка, f. Ч. IV. 280. v. Рбжечка.
 Рожівний, a. Ме. 300. Rosen —
 Рбжки, pl. Johannisbrod, n.; 2) Mutterkorn, n. (Sclerotium clavus). Пис.
 Рожковець, m. Johannisbrodbaum, m. (Cerastia siliqua).
 Рбжник, m. Antennularia, В.
 Рбжок, m. dim. v. Рижок.
 Рожоний, a. leiblich; 2) geboren, Пис.
 Рожопєрстий, a. rosenfingerig, К.

Рожоустий, a. mit dem rothen Mündchen, mit dem Rosenmündchen, ВШ.
 Роз-, als Praefix in Wortzusammensetzungen bezeichnet: 1) die Trennung, wie auch das Vollziehen der Handlung an verschiedenen Orten und in verschiedenen Richtungen; 2) Verstärkung; 3) Anfang. МІ. IV. 242. 243.
 Розалія, f. Caragana. В.
 Розабка, f. Д. с. 398. e. Gattung der Бабка (Ворбжа).
 Розбагати, u. — ся v. Забагати.
 Розбійкувати, (-бійкати), v. a. § когò u. кому що abwendig, abgeneigt machen, abrathen, ausreden.
 Розбайбрити ся, (розма-, розмагор-). Н. 67. sich viel ausnehmen, sich gebahren. [dern kommen.
 Розбалкати ся, recht ins Plan-Розбалувати, v. a. gr. С. I. 25. verzärteln, verziehen.
 Розбарвити, v. a. entfärben, Пар.
 Розбаркати, v. a. e. Verzagenden, Verzweifenden Muth, Trost zusprechen; — ся sich zerstreuen, Ф. [f. ОП.
 Розбач, f. розбаче, n. Verzweigung,
 Розбентєжити, v. a. auseinanderwerfen, — wählen.
 Розбєстїти, v. a. a. Розпєстїти, Ст.
 Розбєстїя, m. Ч. V. 410. Erkschelm, m. Bestie, f.
 Розбєштувати, v. a. Ос. (62) I. 72. zum schmähhlichen Verfall bringen, verderben; — ся v. Розлєдацїти.
 Розбівач, m. Гв. I. 139. der auseinander schlägt, reiss.
 Розбіване, n. Auseinandernehmen, Absondern, Abtheilen, n.; Auseinandersetzung, f.
 Розбіврати, v. a. auseinandernehmen, auflösen, zergliedern; 2) aus-, entkleiden; 3) analysieren, kristallisieren, untersuchen, mustern; 4) begreifen, verstehen, † М.; 5) — собі sich erlauben, sich viel erlauben; 6) impers. розбїрало менє hat mich ausser sich gebracht; б) vom krank werden.
 Розбіврїч, (-бїр-), m. Zerleger, Anatom, Untersucher, m. Т.
 Розбїтє, m. v. Розгрїти.
 Розбїти, розбївати, v. a. zererschlagen, einschlagen, zererschmettern; auseinanderreiben; — на доросї, на морє

Strassenraub, Seeraub treiben; 2) ausbreiten, aufschlagen, табір, намет ein Lager, ein Zelt aufschlagen; 3) in der Wette ausschlagen C. I. 102; — ся sich — 1); 2) sich eiteln.

Розб'ятки, *pl.* кораблі, Wrack, *m.* Пар. Розб'ятний, *a.* Ос. (61) VII. 14? Розб'яка, *m.* Räuber, Strassenräuber, *m.*; muthwilliger, ausgelassener Mensch.

Розб'яцький, *a.* räuberisch. Розб'яцтво, *m.* Räuberei, *f.* Raub, Strassenraub, *m.*

Розб'ячиха, *f.* Räuberweib, *m.* Розб'ячина, *f.* Räubermädchen, *m.* Розб'іг, *m.* T. Auseinanderlaufen, *m.*; 2) Anlauf, *m.*

Розб'ігати ся, розб'іти ся, auseinanderlaufen, — gehen, sich verlaufen; durchgehen; 2) ins Laufen kommen, Anlauf nehmen.

Розб'ігати ся, *v.* Розоп'яти ся. Розб'ігівсько, *m.* Auseinanderlaufen, *m.* [divergierend.

Розб'іжний, *a.* auseinanderlaufend, Розб'іжність, *f.* Auseinanderlaufen, *m.* Divergenz, *f.* T.

Розб'іж, *gen.* -бо, *m.* Raub, Strassenraub, *m.* Räuberei, *f.*; 2) *met.* Räuber, *m.* B. [m. Räuber, Wegelagerer, *m.*

Розб'іжник, (*dim.* розб'іжничок). Розб'іжництво, *n.* Ос. Räuberei, *f.* Розб'іжниця, *f.* Raubmörderin, *f.*

Розб'іжничий, *a.* Raub-, Räuber-. Розб'ійський, *a.* Ч. V. 737. а. Розб'іжничий. [berei, *f.* Mord, *m.*

Розб'іжство, *n.* См. Raub, *m.* Рубль, *gen.* -бл, *m.* Erkrankung, *f.* das schwere Erkranken.

Розб'ір, *gen.* -ору, *m.* Zerlegen, *m.* Zergliederung, Auseinandersetzung, Analyse, Untersuchung, Kritik, *f.*; Absonderung, Scheidung, Sortierung, *f.*; 2) Unterschied, *m.* Wahl, *f.*; 3) Eigenart, Gattung, *f.* Schlag, *m.* ОП. [Term.).

Розб'ірка, *f.* Auflösung, *f.* (musik. Розб'ірний, *a.* verständig, systematisch, ordentlich ОП.; — *adv.* -но, deutlich, *prcois*, +Б.

Розб'ірниця, *f.* Analytik, *f.* Пар. Розб'ірничий, *a.* analytisch, Пар. Розб'ірчивість, *f.* Delicatesse, *f.* Пар.

Розб'ісити ся, розб'існувати ся, wüthend, rasend, toll werden; ausgelassen werden.

Розб'ісоцький, Ч. V. 1012. розб'ісовський, *a.* *augm.* teuflisch, *a.* Бісовський. [verkünden, *Km.*

Розблаговіст'яти, *v.* *a.* allgemein Рзблеск, (-иск), *m.* Фр. strahlender Glanz, Schein, *m.*

Розбл'єскувати ся, erglänzen. Розб'євати, *v.* *a.* umrühren, einrühren, umschütteln, abquerlen; verunreinigen.

Розб'євток, *m.* ein Ei, dessen Weisses u. Dotter durcheinandergerührt sind; ein unbefruchtetes Ei; 2) trübe Mischung K.

Розб'єгатити, *v.* *n.* reich werden. Розб'єла, *f.* Гол. III. 383. Ursache, Anfang des Schmerzes; Schmerz, *m.* Кол. II. 123. [kranken.

Розб'єлати ся, krank werden, er- Розб'єр, *m.* Kategorie, *f.* Розб'єрка, *f.* Scheiden, Sortieren, *n.* Розб'єркати, *v.* *a.* Роск'нути.

Розбор'івий, *a.* Theilungs-, „Пр“. VIII. 70. *Ha.* [n. (Streitender).

Розбор'івна, *f.* Auseinanderbringen, Розбор'івати, -іяти, *v.* *a.* auseinanderbringen (Streitende).

Розбор'івати, *v.* *a.* *aufklaeren, H. Розбр'анничко, *m.* *dim.* Ч. V. 623. Sohlagerer, Mißhandlung, *f.*

Розбр'ат, *m.* Bruch mit jmdm, *m.* Aufhebung der Freundschaft, *f.* Trennung, Entzweiung, *f.*

Розбр'атати, *v.* *a.* verfeinden, entzweiigen; — ся *v.* кимсь sich entzweiigen, mit jmdm brechen, jmdm die Freundschaft aufkündigen.

Розбр'єхати, *v.* *a.* ausschwatzen, -klatschen, -plaudern.

Розбр'єкати ся, ausgelassen sein, übermüthig werden; sohen werden.

Розбр'єсти, розбр'єдати, *v.* *a.* auf etw. treten, etw. zertreten; — ся sich zerschlagen.

Розбр'єд, *m.* в розбр'єд, zerstreut, Фр. Розбр'єлий, *a.* всесторонно — allseitig, *v.* Розбр'єня, *n.* Entwaffnung, *f.* Розбр'єстити ся, seine Knospen öffnen, *Зв.*

Розбувати ся, розбути ся, *Me.* 240. а. Розбувати ся; 2) sich frei wo ausbreiten, sich bequem, geräumig machen; gemächlich wohnen, leben.

Розбуд'яти, розбуджувати, *v.* *a.* wecken, auf; — ся, erwachen.

Розбур'єкати, *v.* *a.* umstürzen, zerstören, auseinanderwerfen; *subst.* розбур'єкане, *n.* Zerstörung, *f.*

Розбур'єрити, *v.* *a.* zerstören, demolieren. [werden, ausarten.

Розбу'єти, *v.* *n.* У. ausse lassen Розбух'яти, розбухнути, *v.* *n.* aufquellen, *Под.*; schwellen, strotzen; *adj.* розбухлий, aufgequollen, *Под.*

Розбуш'євувати ся, auseinanderwerfen; sich breit machen.

Розбу'єти, *u.* — ся, übermüthig werden; ausschweifend, lustig leben, ausgelassen sein; 2) schön gedeihen, wachsen (*v.* Gewächsen).

Розваг, *m.* Bedächtigkeit, Behutsamkeit, *f.* *v.* розвагом bedächtig, behutsam. Розвага, *f.* Erwägung, Ueberlegung, Besonnenheit, *f.*; 2) Beruhigung, Erleichterung; Zerstreung, Unterhaltung, *f.* I. C. 45. Ос. (61) IX. 43.

I. Розвад'ити, *v.* *a.* *Кс.* I. 171. а. Розважити, beruhigen.

II. Розвад'ити ся, *pol.* in Zwist gerathen, uneinig werden.

Розваж'єне, (-жене), *n.* Betrachtung, Erwägung, *f.* das in Betrachtziehen, *a.* Розвага.

Розваж'єти, розважувати, розваж'єти, *v.* *a.* erwägen, betrachten, in Betracht ziehen; 2) abwägen, abwägen; 3) корб, trösten, beruhigen.

Розважливий, *a.* beschwichtigend; bedächtig, *ВБ.*

Розважний, *a.* besonnen, bedächtig, bedachtsam, überlegt. [вали, *Мл.*

Розвал, *m.* КУ. Trümmer; *pl.* розвалина, *f.* Einsturz, *m.*; *pl.* розвалина Trümmer, Ruinen, *pl.*

Розвал'єти, *v.* *a.* auseinanderwerfen, zertrümmern, zerstören, niederreißen; zerschlagen: голову кому; — ся auseinanderfallen, — gehen, *III.* I. 47; einstürzen; 2) müßig daliegen, faulenz, der Länge nach hingestreckt liegen.

Розвал'єще, *m.* Abgrund, *m.* Kluft; Ruine, *f.* У.

Розвал'єний, *pl.* Art grosser Schlitten. Розвал'єнувати, (-вал'єн-), *a.* breit gespreizt, *b.* gestreckt, +М.

Розвал'єня, *n.* *pl.* *v.* Розвал'єни. *Мл.* Розвал'єжений, *a.* ausgelassen. Розвар, *m.* siedende Brühe, *У.*; 2) *v.* Ябчанка.

Розвар'єти, розварувати, *v.* *a.* durchkochen; gar, weich kochen; 2) erhitzen, *Уж.*

Розв'єдене, *n.* Anzucht, *f.*; 2) Trennung, *f.* Besolvieren, *n.* *v.* Розв'єд.

Розв'єд'єчати ся, grossstun, prahlen; übermüthig, eingebildet werden.

Розв'єд'єжити ся, *КУ.* sehr mächtig werden.

Розв'єд'єжати, розв'єд'єжувати, *v.* *a.* C. I. 246. die Wunde aufreissen.

Розв'єд'єдувати ся, ausgelassen sein, rasen; ausser sich kommen; rasend werden, *Пис.* [sen; 2) theilen.

Розв'єр'єч'єти, *v.* *a.* auseinanderwerfen, auseinanderwerfen; aufrollen, entrollen, entfalten; — ся sich ausbreiten, *v.* Розвал'єти ся 2).

Розв'єр'єстий, *a.* geöffnet, aufgethan. Розв'єр'єтити, розв'єр'єчувати, *v.* *a.* aufbohren, grösser bohren; 2) *Me.* 210. auswickeln. [freudenvoll, frohsinnig.

Розв'єсел'єний, *a.* -іочи А. 161. Розв'єсел'єти, розв'єселювати, розв'єсел'єти, *v.* *a.* erheitern, aufmuntern, fröhlich machen, ergötzen; — ся recht lustig, froh werden. [II. 117.

Розв'єсниця, *f.* *v.* Розв'єсниця, *Кол.* Розв'єсти, розв'єд'єти, (-в'єд'єжу, -в'єд'єш), *v.* *a.* führen, aneigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, sohlichten (Streitende); 3) сад, п'єс'єку, садівництво & pflanzen, anlegen, auf, grossziehen; gründen; fortplanzen; орбнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * -- кому щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тбску) *КС.* VIII. 269.

Розв'єсниця, *f.* *v.* Розв'єсниця, *Кол.* Розв'єсти, розв'єд'єти, (-в'єд'єжу, -в'єд'єш), *v.* *a.* führen, aneigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, sohlichten (Streitende); 3) сад, п'єс'єку, садівництво & pflanzen, anlegen, auf, grossziehen; gründen; fortplanzen; орбнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * -- кому щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тбску) *КС.* VIII. 269.

Розв'єсниця, *f.* *v.* Розв'єсниця, *Кол.* Розв'єсти, розв'єд'єти, (-в'єд'єжу, -в'єд'єш), *v.* *a.* führen, aneigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, sohlichten (Streitende); 3) сад, п'єс'єку, садівництво & pflanzen, anlegen, auf, grossziehen; gründen; fortplanzen; орбнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * -- кому щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тбску) *КС.* VIII. 269.

Розв'єсниця, *f.* *v.* Розв'єсниця, *Кол.* Розв'єсти, розв'єд'єти, (-в'єд'єжу, -в'єд'єш), *v.* *a.* führen, aneigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, sohlichten (Streitende); 3) сад, п'єс'єку, садівництво & pflanzen, anlegen, auf, grossziehen; gründen; fortplanzen; орбнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * -- кому щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тбску) *КС.* VIII. 269.

Розв'єсниця, *f.* *v.* Розв'єсниця, *Кол.* Розв'єсти, розв'єд'єти, (-в'єд'єжу, -в'єд'єш), *v.* *a.* führen, aneigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, sohlichten (Streitende); 3) сад, п'єс'єку, садівництво & pflanzen, anlegen, auf, grossziehen; gründen; fortplanzen; орбнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * -- кому щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тбску) *КС.* VIII. 269.

Розв'єсниця, *f.* *v.* Розв'єсниця, *Кол.* Розв'єсти, розв'єд'єти, (-в'єд'єжу, -в'єд'єш), *v.* *a.* führen, aneigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, sohlichten (Streitende); 3) сад, п'єс'єку, садівництво & pflanzen, anlegen, auf, grossziehen; gründen; fortplanzen; орбнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * -- кому щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тбску) *КС.* VIII. 269.

Розв'єсниця, *f.* *v.* Розв'єсниця, *Кол.* Розв'єсти, розв'єд'єти, (-в'єд'єжу, -в'єд'єш), *v.* *a.* führen, aneigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, sohlichten (Streitende); 3) сад, п'єс'єку, садівництво & pflanzen, anlegen, auf, grossziehen; gründen; fortplanzen; орбнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * -- кому щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тбску) *КС.* VIII. 269.

Розв'єсниця, *f.* *v.* Розв'єсниця, *Кол.* Розв'єсти, розв'єд'єти, (-в'єд'єжу, -в'єд'єш), *v.* *a.* führen, aneigen, anweisen, verlegen; 2) auseinanderbringen, sohlichten (Streitende); 3) сад, п'єс'єку, садівництво & pflanzen, anlegen, auf, grossziehen; gründen; fortplanzen; орбнь anlegen, anmachen, aufschüren; 4) * -- кому щось auseinandersetzen, erklären; Vorstellungen machen; — (тбску) *КС.* VIII. 269.

zen; 3) розводити ся над чим sich über etw. auslassen, Langes und Breites sagen.

Розвідати, -ати ся *gew. impers.* розвидное ся der Tag bricht an, es tagt, es wird hell.

Розвіклий, *a. Py.* entwöhnt.

Розвикнути ся, *I.C.* 61 sich entwöhnen. [gabeltörmig spalten.

Розвиліти, (-люю, -люеш), *v. a.* Розвінене, *n.* Entfaltung, Entwicklung, *f.*

Розвинути, розвинути, розвивати, *v. a.* aufwickeln, aufrollen, auseinanderwickeln, abwickeln; entfalten, entwickeln, *v.* Beweis ausführen.

Розвірювати ся, *v.* Розвіяти ся; *prtc.* розвірений, ausgestreckt.

Розвистковий, *a.* sich entwickelnd, genetisch, *Ca.* [faltung, Ausbildung, *f. Hs.*

Розвиток, *m.* Entwicklung, Ent-

Розвід, *gen.* -бду, *m.* Scheidung, Ehescheidung, *f.*; 2) Ueberlegung, Unterscheidungskraft, *v.* голова; Erklärung, Auskunft, *f.* — дати голову Rath schaffen *Kol.* II. 157; — дати комусь gut etw. anordnen u. ausführen, *Ф.*; — *v.*

Розвідни. [heit, Zügellosigkeit, *f.*

Розвідь, *gen.* -еди, *f.* Ausgelassen

Розвідати, розвидувати, *v. a.* nachforschen, auskundschaften, recognoscieren, durchstreifen; — ся sich erkundigen. Erkundigung einholen; *v.* кимось *ка.* I. 77. die Sache mit jmdm verhandeln.

Розвідни, розвиди, *pl.* Nachfragen, Nachfragen, *n.* Erkundigung, Kundenschaft; Auskundschaftung, *f.*

I. Розвідка, *f.* Recognoscierung, Auskundschaftung, Untersuchung, Nachforschung, *f. pl.* розвідки *Ст.* Kundenschaft, Recognoscierung, *f. v.* Розвідни.

II. Розвідка, *f.* die Geschiedene.

Розвідний, *a.* auflösend, lindernd. *B.*; Scheide —, *К.*; 2) розвідній, *a.* luderlich. [Розлучниця.

Розвідниця, *f. v.* Розвідка; 2) *v.*

Розвідчик, *m.* Kundschafter, *m.*

Розвій, -бю, *m.* Entwicklung; Katakstrophe, *f. Par.*

Розвіний, *a.* verwehbar, vom Winde leicht auseinander zu bringen, *Фр.*

Розвінчати, -чувати, *v. a.* den (Braut-) Kranz auflösen, abnehmen; die

Ehe scheiden; 2) die Krone entreissen, *I. II.* 101; — ся von d. Ehescheidung.

Розвір, -бру, *m.* Hohlweg, *m.* Schlucht, *f.* Engpass, *m.*

Розвірити, (-ірюю, -юеш), *v. a.* koró jmdm den Glauben benehmen, *Кн.*

Розвістіти, *v. a.* ausblasen, ausposaunen; — ся bekannt werden.

Розвіт, *m. K.* Verzweigung; Episode, *f.*

Розвітвити ся, (sich) verzweigen.

Розвітлена, *n.* Verzweigung; Fortpflanzung, *f. O.B.* [ästig, verzweigt, *B.*

Розвітісти, розвітний, *a.* stark

Розвішати, розвішувати, *v. a.* hier u. dort aufhängen; -уші *Кв.* 137. aufmerksam zuhören; die Ohren spitzen.

Розвішний, *a.* -е дэрево, ausgebreitet, verzweigt.

Розвіяти, розвивати, *v. a.* auseinander-, verwehen; ausblasen; zerstäuben; 2) aufschwelgen.

Розвлять подёрниця, *f. B.* Acker-

Розводень, -дня, *m.* Ausschweifung,

Розводи, *pl.* Weitschweifigkeit, *f. Cm.*;

2) Stickmuster, *m. Ka.* I. 112. II. 328.

Розвозити, розвезти, (-бжу, -бзеш), *v. a.* verführen, herumführen; — ся ausgelassen werden; *prtc.* розвезлий ausgelassen, zügellos, muthwillig.

Розволікати, розволічати, (-люю, -леш), *v. a.* dehnen, ausdehnen; schleppend reden. [entkleiden, ausziehen.

Розволікнути, *v. a.* auskleiden,

Розволічка, *f.* Weitaufigkeit, Ausdehnung, *f.*; 2) *pl.* розволічки vieles Hin- u. Herschleppen, Schlendrian, *m.*

питя у розволічки Vagabund werden.

Розволя, *f. Cm.* volle Freiheit.

Розвора, *f.* Sperrbaum (am Wagen), *m.* Langwagen, *m.*

Розворобувати, *v. a.* bis mittelst der розвора verlängern, auseinanderziehen, *Ч.* VII. 403.

Розворотний, *a.* verkehrt, verdorben; 2) freigebig, verschwenderisch.

Розворотність, *f.* Verkehrtheit, *f.*; 2) Freigebigkeit, *f.*

Розвохчати, *v. a.* anfeuchten, durchfeuchten; розвохнути, (-хнутя), *v. n.* feucht werden. [dung, *f.*

Розв'язане, *n.* Lösung, *f.*; 2) Entbin-

binden, lösen, auflösen; розв'язала ся рука bekam Rheumatismus; 2) auseinanderzusetzen; definieren; 3) entbinden, коли Бог мене розв'язе wann mich Gott entbinden lässt. *Ч.* II. 358; — ся loegehen.

Розв'язка, *f.* Entwicklung, *f.*; 2) Lösung, *f.* Ausgang. *m.* Ende, *n.*

Розв'язість, *f. pol.* 3з. Ausgelassenheit, Liederlichkeit, *f.*

Розв'язний, *a.* auflösbar.

Розв'язність, *f.* Auflösbarkeit, *f. Par.*

Розв'язок, *m.* Lösung, Auflösung, Entscheidung, *f.*; Klarheit, *f.*; 2) Ge-

sundheit, *f.* (в голові).

Розгад, *m.* Ueberlegung, *f.* Besinnen, Nachdenken, *n.*; 2) 3з. Gedanke, *m.* Phantasie, *f.* Ideal, *n.*; 3) Enträthselung, *f.* [Deutung, *f.*

Розгадане, *n.* -сону, (снуг), *Ст.*

Розгадувати, *v. a.* *v.* Розгадувати, *Зар.* [Auslegerin, *f. Кн.*

Розгадниця, *f.* (Traum) Deuterin,

Розгадувати, розгадати, *v. a.* überdenken, nachdenken, -sinnen; erwägen; *prtc.* розгадуючий beschau-

lich; розгадати ебі sich überlegen, sich anders besinnen; 2) entziffern; errathen; — ся bedenken, sich besin-

nen; sich anders besinnen; 3) *v.* entschliessen. [wägen, *n.*; Betrachtung, *f. У.*

Розгадуване, *n.* Nachdenken, Er-

Розгадучити ся, zur bösen Schlang-

ge werden. [Wüste, *f.*

Розгаї, *pl.* wüst liegende Gegend,

Розгаїти, *v. a.* ausleeren, aufräumen; 2) ordnen. [Ierei, Unordnung, *f.*

Розгардіяш, *m.* Schwelgerei, Völ-

Розгардіяштити, *v. a.* Розгардіяш

treiben *М+Б.* 128.

Розгарний, *a.* *Ос.* (61) V. 24. sehr schön, гарний-розгарний.

Розгартувати, *v. a.* erweihen.

Розгарш, *m.* Orgie, *f. B.*

Розгатіти, -ачувати, *v. a.* -гатку

ден Dampf aufreissen, abdämmen.

Розгаїти, *v. a.* frei, licht machen, *У.*

Розгваріти, *v. a.* кому *v.* Роз-

раджувати.

Розгилістий, *a.* *С.* sehr ästig.

Розгинати, роз(і)гнути, *v. a.* gerade biegen, auseinanderbiegen.

Розгирене, *n.* Zerrüttung, *f.*

Розгиріти, *v. a.* zerrütten.

Розглядати, *v. a.* ausdrücken, *v.*

Гладати.

Розгляд, *m.* *Ч.* III. 175. Zusehen,

Aussehen, Erkennen, *n.* Augenschein,

m. Durchforschung, Durchsicht, *f. К.*

Besichtigung, *f.*; 2) Umsicht, Vorsicht, *f.*

Розглядане, *n.* Umschauen, *n.*

Nachforschung, *f.*

Розглядати, розглянути, *v. a.*

umschauen, besichtigen; nachforschen;

— ся sich umschauen, nachforschen.

Розглядач, *m.* Kundschafter, *m.* *Оз.*

Розглядни, *pl.* Beschauung, Be-

sichtigung, *f. v.* Обсёрни.

Розглядний, *a.* umsichtig, be-

dächtig, denkend, *3з.*

Розглядність, *f. v.* Розгляд 2).

Розглядуване, *n.* Betrachtung, *f.*

Розглядуні, *n.* [drückter Körper], *Par.*

Розгніти, *f.* Matsch, *m.* (zer-

Розгніти ся, faulen u. vor Faul-

nis auseinanderfallen; eiern, vom Ei-

tern aufschwellen.

Розгнів, *m.* розгнівність, *f.* Er-

bitterung, *f.* Ingrim, *m.*

Розгнівати, -няги, *v. a.* erbittern,

aufbringen, erzürnen, — ся sich erzür-

nen, aufgebracht werden, in Zorn gerathen.

Розгнітати, (-стятя), *v. a.* zer-

kneten, zerquetschen, zerdrücken, auf-

drücken. [essen nach den Fasten.

Розговіни, *pl.* das erste Fleisch-

Розговір, -бру, *m.* Gespräch, *m.*

Dialog, *m.*

Розговоріти, розговорювати, *v.*

a. ausplaudern; 2) корó *М.* II. 41. jmdm

dh Zureden trösten, beschwichtigen;

— кому *М.* III. ausreden, hinwegdisputie-

ren; *v.* Відраджувати, abrathen; —

ся ins Plaudern gerathen, nicht aufhö-

ren zu plaudern. [ton, *Зар.* (Пр. V. 29).

Розговорливо, *adv.* im Gespräch-

Розгода, *f.* Uneinigkeit, Entzweiung, *f.*

Розгодити ся, (-небо), *М+Б.*

314. *v.* Віпогодити ся.

Розгодити, -годжувати, *v. a.* ent-

scheiden, *Кл.*; 2) *v.* Погодіти 1).

Розгодний, *a.* *v.* Рішучий.

Розголос, *m.* Wiederhall, Nachhall,

m. Ausbreitung des Schalles, *f.*; 2) Ge-

rücht, *m.* Ruchbarkeit, *f.*; *v.* розголос laut

Розголосити, -голомувати,

(-шую, -уеш), *v. a.* (ein Gerücht) aus-sprengen, ausbreiten; offenbaren; — *са* sich verbreiten, ausgesprengt, verbreitet werden, bekannt w. [kund gemacht.
Розголосний, *a.* ruckbar, kund,
Розголосненя, *n.* Bekanntmachung, Verbreitung, *f.* [Auslagen, *pl.* + *M.*
Розгбн, *m.* Aufwand, *m.* Kosten,
Розгбниха, *f. H.* 241 die ausein-
 andertreibt. [лесо Schwungrad, *n.*
Розгбний, *a.* Schwung-, -е ко-
Розгордіти, *v. m. u.* — *са*, stolz,
 hochmüthig werden.
Розгордіаш, *m.* liederliche Wirt-
 schaft, Zuchtlosigkeit, *f.* Saus u. Braus,
m. s. Розгардіаш.
Розгоріти, *v. a. M.* II. 50. mit
 Mühe u. Noth etw. aufbringen, erwer-
 ben, zu Stande bringen, verschaffen,
 (Пр. II. 335).
Розгоріти, -аги, розгарювати, (-ор-),
u. — *са*, розгоріти *са*, entbrennen,
 aufodern, Feuer, Flammen fangen, *Фр.*
Розгоріти, -горіти, *v. a.* aus-
 einanderscharren, -streichen; 2) aufdek-
 ken, öffnen; -оджу ausziehen; 3) —
 собі überlegen; — *кому* jmdn trösten,
 aufrichten; — *са* das Oberkleid aus-
 ziehen, weglegen. [Feindschaft, *f. Py.*
Розгород, *f.* Scheidung; 2) Fehde,
Розгородити, -рджувати, *v. a.*
 den Zaun auseinandernehmen.
Розгоріша, *f. B.* Trümmerhaufen, *m.*
Розгбстити *са*, sich bequem ma-
 chen; sich an einem Orte einrichten.
Розграбіти, *v. a.* ausplündern,
 weggraffen.
Розграбленя, *n.* Ausplünderung, *f.*
Розграбляти, *v. a.* auseinander-
 harken, aufharken. [Spaltung, *f. He.*
Розгрань, *f.* Lücke, Kluft, *f. Гол.*
Розграня, *n.* Гол. Grenzlinie, Mark-
 scheid, Demarkationslinie, *f.* Grenz-
 strich, *m.*
Розграніче, *n.* Abgrenzung, Be-
 grenzung, Scheidung, *f. КУ.*
Розгранічити, -ячувати, *v. a.*
 abgrenzen, ausmarken.
Розгребіти, розгрібати, *v. a.* aus-
 einanderscharren, umscharren, ausein-
 anderharken. [etw. aufbringen.
Розгрижати, *v. a.* kümmerlich
Розгризати, -грізати, *v. a.* auf-

beissen, zerbeissen, aufknacken.
Розгрів, *m.* -іаня, *n.* Erwärmung, *f.*
Розгрівати, роз(і)гріти, *v. a.* er-
 wärmen; — *са* sich —.
Розгрішеня *n. H.* 137. Entäu-
 digung, *f.* Absolution, *f.* [Niederlage
Розгром, *m.* розгрома, *f.* gänzliche
 Розгромити, *v. a.* aufs Haupt
 schlagen, vernichten. [Фр.
Розгрохотати, *v. a.* zerschmettern,
Розгрусити, *v. a.* Haas. gut unter-
 einandertreten, — mischen (-болбо).
Розгубити *са*, *H.* 128 etw. sehr
 vermissen, viel suchen.
Розгудати, *v. a.* dh Verleumdung,
 od. Tadel abwendig machen, entzwei-
 en, verfeinden, trennen.
Розгудця, *m. H.* 206. der Störer
 z. B. eines Kaufvertrages dh Tadeln
 u. Widderrathen. [ben; 2) s. Гукати *са* 3).
Розгукати *са*, wild werden, то-
Розгуляка, *f.* Tanzfliege, *f.* (Lep-
 tis). *B.* [Фр.
Розгульний, *a.* leichtsinnig, flott,
Розгуляти *са*, ausgelassen, recht
 lustig; liederlich, ausschweifend werden.
Розгулювати *са*, entwölken, *Пар.*
Розгугувати *са*, §. sich unter-
 halten, *s.* zerstreuen, (Фр.).
Роздавати, роздати, *v. a.* austhei-
 len, vertheilen, vergeben, spenden; —
са sich breit machen, geräumiger wer-
 den; -голоє durchschallen, -інен.
Роздаване, *n.* Austheilung, Spen-
 dung, Spende, *f.* Vergeben, Verschenken, *n.*
Роздаватель, *m.* Spender, Geber,
 Schaffner, *m. K.*
Роздавати, -даювати, (-аюлю,
 -юеш), *v. a.* aufdrücken, zerdrücken, ein-
 knicken. [schenken, *n.*
Роздавка, *f.* das Weggeben, Ver-
Роздавник, *m.* Austheiler, *m. Пар.*
Роздайдіа, *m. Bein.* eines Spen-
 ders, Verschwenders; 2) § von will-
 fährigem Weibe.
Роздаче, *n.* Weggeben, *n. Top.*
Роздарити, -дарувати, -дарбу-
 вати, *v. a.* verschenken, vergeben.
Роздача, *f.* Verausgabe, *f.* Austhei-
 len, Ausgeben, Freigeben, *n.* Austhei-
 lung; Schenkung, Belehnung, *f.*
Роздвій, -бю, *m.* роздвієство, *n.*
 Др. Entzweiung, Uneinigkeit, *f.* Zwie-

spalt, *m. K.*; 2) Gabelzahn (moos), *m.*
 (Dioranium), *B.*
Роздвічати, *v. a.* halbieren, *Пар.*
Роздвоїти, *v. a.* entzwei spalten,
 reissen; — *са* sich entzwei öffnen.
Роздобідувати, (-дуб-), *v. a.*
 dies u. jenes besprechen; plaudern; mit
 sich selbst sprechen, *ВВ.*
Розденати, роз(і)днати, розден-
 чати, *v. a.* den Deckel, d. Boden (дно)
 herausnehmen, entfernen.
Роздерти, роздерати, *v. a.* zerrei-
 sen, aufreissen; — *са* durchreissen.
Роздбяти, *v. a.* theilen, trennen;
 2) — *са* на чім sich breit machen (на
 господарстві). [вяти.
Розджявити, *v. a. H.* 128. *s.* Роззя-
Роздвяти *са*, -двляти *са*, sich
 genau umsehen, etw. genau betrachten;
 sich orientieren, *s.* Розглядати *са*.
Роздманчик, *m. Bein.* des Ша-
 рбанчик.
Роздмати, *v. a.* anfachen, + *M.*
Роздмивати, -мивати, *v. a.*
 zertrümmern, zerschmettern, *Пар.*
Роздирати, *v. a. s.* Роздерти.
Роздіваня *n.* Auskleiden, *m. Ч. V.* 490.
Роздівати, роздіти, *v. a.* ausklei-
 den, entkleiden; 2) — *грімі* herausge-
 ben, verschwenden; — *са* sich auskleiden.
Роздівчати, *v. a.* entjungfern.
Роздівняти, (-мати), *v. a.* aufma-
 chen, ausbreiten (рамчя). *ВВ.*
І. Розділ, -бю, роздол, *m.* Vertie-
 fung, *f.* Thal, *n.* Bergschlucht, *f.* Berg-
 pass, *m. III.*
II. Розділ, -ілу, *m.* Eintheilung,
 Abtheilung, *f.* Abschnitt, *m.* Capitäl, *n.*
Розділень, *m. s.* Розділ *II. K.*
Розділеня, *n.* Theilen, *n.* Theilung,
 Trennung, *f.*; 2) *s.* Роклад.
Розділяти, розділяти, *f.* Ver-
 theilung, Influenz, *f. Пол.*
Розділяти, -діляти, -ділювати,
v. a. aus-, ver-, ein-, -theilen; trennen,
 absondern.
Розділка, *f.* Abschnitt, Absatz, *m. Ze.*
Роздільний, *a.* theilbar; trennbar.
Роздільність, *f.* Theilbarkeit, *f.*
Розділовий, *a.* Theilunge-, Ab-
 schnitt-. *Оз.*
Розділяч, *m.* Austheiler, *m.*
Роздобір, *v. a. s.* Роздобути, *Фр.*
 Малоруско-лімський Словар.

Роздобір, *v. a. s.* Роздобути, *В.*
Роздобіти, *v. a. s.* Роздобути, *В.*
Роздобіча, *f. Ч. II.* 251. *s.* Добіча.
Роздобіти *са*, роздобіти, *v. a.*
s. gut, besser werden; freigebig, leut-
 selig werden, до корб von Güte u. Lie-
 be zu jmdm auf einmal überströmen.
Роздобрухати, *v. a.* in gute Lau-
 ne bringen, gut stimmen; — *са* in *g.*
L. kommen, gut gelaut werden.
Роздобувальник, *m.* Erwerber,
 Beutemacher, Freibeuter, *m. K.* [d. *v.*
Роздобудень, *m.* Abenteurer, *m. a.*
Роздобуди, *pl.* Aufreiben, Auf-
 bringen, *n.*; 2) Abenteuer, *pl.*
Роздобувати, -бути, *v. a.* auf-
 bringen, aufreiben, ausfinden, erraffen,
 erbeuten, *K.*; hervorholen, -langen, her-
 ausziehen.
Роздобути, *n.* Beutemachen, *n. Ze.*
Роздобутий, *a.* -побід *K.* Streif-
 zug, Beutezug, *m.*
Роздобуток, -бутку, *m.* Ausmit-
 telung; Beute, *f.* Erbeuten, *n.*; Erwerb, *m.*
Роздвбати, -двбувати, (-бю,
 -уеш), *v. a.* zerklauen, ausklauen, aus-
 höhlen; auseinandernehmen; aufschroten.
Роздовжати, *v. a.* verlängern, aus-
 dehnen. [шалака.
Роздовнака, *m. f. H.* 128. *s.* Роз-
Роздоймати, *v. a.* auseinanderle-
 gen, zerlegen.
Роздбле, *n.* tiefe Höhlung; flaches
 niedrig gelegenes Land, freies Feld.
Роздомашняти *са*, sich einnisten,
 sich breit machen, *T.*
Роздопнати, -допнувати, (-доп-
 тую, -уеш), *v. a.* auseinandertreten,
 zertreten, zerstampfen, zerdrücken.
Роздор, *m.* на — Zerreißen, *n.*; Zer-
 trümmerung, *f. Ф.*; 2) Uneinigkeit, Zwie-
 traucht, *f. Zwiast, m.*
Роздорний, *a.* zerreißen, zer-
 spaltend, eine Spaltung verursachend, *КУ*
Роздорже, *n.* Kreuzweg, Schei-
 deweg, *m.*; *аугт.* роздорже, *Ф.*
Роздрпати, -дрпувати, (-апу,
 -уеш), *v. a.* zerkratzen, zerfetzen, zer-
 reißen; aufreiben.
Роздратувати, *v. a.* reizen, auf-
 bringen gegen jmdn; — себе *Пр. VI.*
 547 seine Gier erregen, *n.* Begierde
 52. *a.*

steigern. (beginnen).
 Роздріпати ся, *ru* schlummern
 Роздроб. роздріб. *gen.* -обу, *m.*
 Resolvieren, *n.* Resolvierung, Auflösung.
f. (der Brüche &).
 Роздробіти, -дроблювати, *v. a.*
 zerstückeln, zerbröckeln; verkleinern;
 Роздроблене, *n.* Zerstückelung,
 Zerbröckelung; Verkleinerung; Verei-
 zelung, *f.*
 Роздробом, *adv.* partienweise,
 theilweise.
 Роздродіти ся, gereizt, böse wer-
 den, worauf verbissen sein, *Kv.* 68.
 Роздроліти ся, wüthend, grau-
 sam werden, ergrimmen, *Plc.*
 Роздроснути, -дроскати, *v. a.*
 aufritzen, *Par.*
 Роздротувати, -ротувати, *v. a.*
 die Drahtziehung abnehmen, entfernen.
 Роздрочіти, -очувати, *v. a.* pek-
 ken; böse, grimmig machen, aufbrin-
 gen, erbittern; — ся aufgebracht, grim-
 mig werden, launig werden, *Plc.*
 Роздрух, *m.* Unruhe, *f.* Tumult,
 Aufruhr, *m.* Getümel, *n.*
 Роздрухати, *v. a.* aufwecken; auf-
 muntern; — ся wach, munter werden.
 Роздрухотати, *v. a.* zerschmetterern.
 Роздувальноничий, *a.* -жар Ес-
 сенfeuer, *n.* [*Plc.*]
 Роздуванити, *v. a. v.* Розділіти,
 Роздувати, роздути, *v. a.* ausein-
 anderblasen; — wehen, verwehen; 2)
 anfachen, anblasen; — ся gewaltig nach
 allen Seiten blasen, aufblasen, aufschwel-
 len, sich aufheben.
 Родум, *m.* Vertiefung in Gedan-
 ken, Gedankenfülle, *f.* Sinnen, *n.* [*n.*]
 Родума, *f. m.* Nachdenken, Erwägen,
 Родумати, роздумати, (-мую,
 -уеш) *v. a.* nachsinnen, -denken; über-
 legen, erwägen, in Erwägung ziehen;
 sich besinnen, (— собі); — ся sich
 entschliessen.
 Роздумка, *f.* Nachdenken, *n.* 3z.
 Роздумкувати, *v. a.* *Зар.* dies
 u. jenes denken.
 Роздумно, *adv.* *Kl.* bedenklich.
 Роздумване, *n. v.* Розгдуване.
 Роздумувати, роздумати, *v. a. v.*
 Розгдувати &.
 Роздумя, *n.* Bedenken; Wanken

im Entschlusse, *n.* Aenderung des Ent-
 schlusses, *f.*
 Роздусіти, роздушувати, (-душу-
 ю, -уеш), *v. a.* zerdrücken, zerquetschen.
 Роздухван, *m.* Art weibl. Kleidung,
 Ч. V. 668; *schersh. Beim.* des Шарафя.
 Роздушенька, *f.* Ч. V. 35. *v.* Ду-
 шенька.
 Роздягати, роздягнути, роздягті,
v. a. aus-, entkleiden; — ся sich —,
 die Kleider ablegen. [den, *n.*
 Роздягнене, роздягане, *n.* Ausklei-
 Роздякувати ся, sich bedanken;
 2) von jmdm Abschied nehmen, *Plc.*
 Роз'єдиніти, -єдинічити, -єдні-
 ти, -єднати, *v. a.* entzweien, verfein-
 den; — ся sich —.
 Роз'єдинічений *a.* vereinzelt, *Kl.*
 Роз'єднане, *f.* Entzweigung, *f.*
 Роз'єм, *m.* Waffenstillstand, *m.*
 Роз'ємець, *m.* U. Erlöser, Bezwin-
 ger, *m.* — невблї.
 Роз'ємник, *m.* Schiedsman, Schieds-
 richter, Vermittler, *m.* *Il.*
 Роз'ємчий, *a.* disjunctiv, *Гам.*
 Розєрги, *pl. v.* Роз'єгри.
 Розєта, *f.* Kessede, *f.*; 2) Rosette, *f.*
 Розжакувати, *v. a. v.* Розділіти,
Pa. I. 377.
 Розжаліти, (-люю, -юеш), роз-
 жалувати, *v. a.* rühren, zum Mitleid
 bewegen; — ся gerührt werden; sich
 erbarmen.
 Розжалобити, *v. a.* wehmüthig
 stimmen, rühren; — ся *Il.* 91. sich hef-
 tig betrüben; viel klagen, bedauern.
 Розжарити, -жарювати, (-жрюю,
 -юеш), *v. a.* glühend machen, entflam-
 men; — ся, розжаріти, *v. n.* er-
 glühen, glühen. [anfängen, viel scherzen.
 Розжартувати ся, zu scherzen
 Розжвкати, (-жк-), *v. a.* zerbeis-
 sen, zerkauen.
 Розжеврїти, *v. n. u.* — ся, ent-
 glühen, erglühen, *III.* II. 217.
 Розжегати, розжечі, (егчї), *v. a.*
 anzünden; glühend machen, erhitzen,
 розжєний, *prtc.* *K.* angezündet,
 glühend.
 Розжєрти, -єрати, *v. a.* zerfressen;
 auffressen; — ся (на корó) sehr wüthend
 werden; розжєртий *prtc.* verbissen, *Lip.*
 Розжівати, *f.* Gründung der Wirt-

schaft, *f.* *Ks.* II. 203.; 2) Geld zur Wirt-
 schaftsanlage, Gründungscapital, *n.*
 Розжівати ся, -жїти ся, sich
 bereichern, reich werden.
 Розжївний, *a.* in voller Lebens-
 kraft; von Gesundheit, in Stärke strot-
 zend, *Зар.* [den, vüstig anfangen.
 Розжїнати ся, das Getreidesohnei-
 Розжиріти, *v. n.* fett, feist wer-
 den, *Kv.* 138. [res Leben.
 Розжїток, *m.* *Ф.* freieres, leichte-
 Розжовати, -жувати, -жўти, *v. a.*
 zerkauen; * kosten, kennen lernen, *Kv.*
 397; 2) * — розтолкувати.
 Розжолобати, *v. a.* zerstochern.
 Роззвук, *m.* Misslaut, Missklang, *m.*
 Роззїнки продавати, *Il.* 205. *d.*
 Maul aufsperrern, gaffen.
 Роззирати, — ся, *v.* Розглядати &
 Роззир, -зру, *m.* Anschauung, Be-
 obachtung, *f.* *Kob.* [*Ст.*]
 Роззїхнути, *v. a.* (-зїцу) gähnen,
 Роззїдні, *pl.* sehr unglückliche
 Tage, *v.* Зїдні. [den.
 Роззобити ся, böse, boshaft wer-
 Роззїзнавати, (-знаю, -зєш), *v. a.*
 genau kennen lernen, forschen, *Ks.* I.
 35. erkennen.
 Роззїзнакити ся, gut, recht ken-
 nen lernen; bekannt werden.
 Роззїхур, *m.* *D. c.* 398. *e.* Gat-
 tung des Знїхур. [kelnden Augen.
 Роззїристо-обкїя, *a. Kl.* mit fan-
 Роззубєлати, *v. a.* entzäumen, *v.*
 Розховстати.
 Роззувало, *n.* Stiefelknecht, *m.*
 Роззувати, роззути, *v. a.* (чóбит &
 u. — ся das Schuhwerk aussiehen, ablegen.
 Роззухвалити ся, frech werden,
 sich erfreuen.
 Роззїва, роззївляка, *с. Il.* 27. Maul-
 aufsperrer, Gaffer, Maulaffe, *m.*
 Роззївїти, роззївляти, (-зїв-), *v. a.*
 (рот), aufsperrern, öffnen, maulaffen, das
 Maul aufreissen; — ся *d.* Maul aufreis-
 sen; sich öffnen.
 Роззївка, *f.* Ringiula, *B.*
 Роззїтити, *v. a.* §. aufsperrern.
 Роззїгри, *pl.* erster Tag in den
 St. Petersfasten, = Русалї *Il.* 161.; recht
 lustiges Gastgelage, Zechen; Schöcken,
n.; 2) Quittspiele, *n.*
 Роззїкїя, *m.* Ч. IV. 368?

Роз'їпати ся, роз'їму ся *v.* кш-
 мось 3z. ich mache Frieden mit jmdm,
 scheide von jmdm friedlich.
 Роз'їмчати, *v. a. M. a.* Рознєсти;
 verschwenden, vergeuden.
 Роз'їнок, *m. pl.* розїнки, Rosinen, *pl.*
 Роз'їрдїти ся, geschwürig wer-
 den; sich entzünden.
 Роз'їск, *m.* Suchen, Aufsuchen, Un-
 tersuchen, *n.* Untersuchung, *f.* [forschen.
 Роз'їскати, *v. a.* aufsuchen, aus-
 Роз'їскренїй, *a.* funkelsprühend,
 Розїця, *f.* *B.* Rosette, *f.* [*Фр.*]
 Розіпати, *v. a.* auseinanderwäl-
 zen; aufdecken, aufmachen, öffnen; ge-
 rade biegen, ausbiegen, *Plc.*
 Розіпати, розіпати, (-бер-),
v. a. auseinandernehmen, zerlegen, zer-
 theilen, -межи сéбе unter sich verthei-
 len; 2) auskleiden; — ся sich —; 3)
 zergliedern, prüfen; erfassen, begrei-
 fen; *v.* Розіпати.
 Розіпати, розганїти, *v. a.* aus-
 einandertreiben; verschonen; 2) —
 (кбїн) antreiben; — ся Anlauf neh-
 men, rennen.
 Розігнути, розгінати, *v. a.* gerade
 biegen; — ся sich aufrichten, *Ч. IV.* 137.
 Розіграти, розіграти, розгр-
 вати, *v. a.* spielen, durchspielen, quitt
 spielen; — ся recht ins Spielen hinein
 gerathen; 2) sich quitt spielen; 3) recht
 lustig, ausgelassen werden.
 Рос'їд, *pl.* рос'їдш, *дїм.* рос'їдш,
m. vom Getreide in Garben & welches
 vom Vieh nicht ganz angefressen doch
 beschädigt ist.
 Рос'їдати, рос'їсти, *v. a.* zerfres-
 sen, zernagen; auffressen; — ся gierig
 fressen; * — на корó auf jmdn sehr
 böse werden; gereizt, zornig werden *Mx.*
 Розідбати, *v. a. v.* Розобўти.
 Розіднїти, *v. a. v.* Розєнати.
 Розїданїй, *a.* *K.* verzwiefelt.
 Рóз'їзд, *m.* Wegfahren (an verschie-
 dene Orte, in versch. Richtungen); Da-
 vorreiten, *n.* Abfahrt; 2) Trennung, *f.*
 Рóз'їзджати, -їздїти, *v. a.* durch-
 kreuzen, *Par.* — ся an verschiedene
 Orte fahren od. reiten, sich trennen;
 hin u. her fahren od. reiten.
 Розіпати, *v. a. u.* — ся, *v.* Роз-
 гнївати, — ся.

Розізнає, *m.* Unterscheidung; Ent-
scheidung, *f.*

Розізнати, *v. a.* unterscheiden, er-
kennen; erfahren; entscheiden; — *ся*
erfahren, kennen lernen, *прис.* розізна-
ний bekannt; bekannt, vertraut ge-
macht, erfahren, urtheilsfähig, vernünf-
tig (она вчє не розізнана та не знає
що казати); 2) розізнати *ся* з кимсь
ауслїєн єinander *ви* kennen, *К. По.*
LXXIV. Кч. 233. [ти *ся.*

Розізнати *ся*, *Пер.* *v.* Розгліну-
Розійдущий, *а. Кл.* auseinander-
gehend, herumirrend.

Розізнати *ся*, auseinandergehen; sich
trennen; § — *v.* дїтяною *s.* Порода-
ти; 2) bekannt werden, sich verbre-
iten (vom Gerücht &).

Розізнати-желїзо, *m.* ein Fabelw:
der das Eisen brechen u. kneten kann,
Нс. 78.

Розізнати, -мати, розізнати, *v. a.*
zerquetschen, zerkneten, zerknütteln.

Розізнати, *v. a. v.* Розвнати.

Розізнати, розізнати, *v. a. v.* Роз-
стигнути. [faulen, *Ф.*

Розізнати, *v. n.* zersezt werden,

Розір, -ору, (розір), *m.* Ruin, *n. Кр.*

Розірванє, *n.* Zerreißen; Sprengen, *n.*

Розірвати, розірвати, *v. a.* aus-
einanderreißen, zerreißen, durchreis-
sen; sprengen; 2) *кoгo їмдн zerstre-
en; — *ся* reißen, entzweispringen; 2)
sich zerstreuen, *v.* unterhalten.

Розірвати, *pl.* Zerwürfnis, *m.* на —
zum verbiessenen Trotz.

I. Розіслати, розіслати, *v. a.* aus-
schieken, hier *u.* dahin schieken, he-
rumschieken; — *ся* herum-, ausge-
schiekt werden. [ten, III. II. 83.

II. Розіслати, (-сла-), *v. a.* ausbrei-

Розісмїати, розісмїати, розісмї-
шати, *v. a.* zum Lachen bringen; —
ся anfangen zu lachen, viel lachen.

Розісхнути *ся*, розісхнати *ся*,
austrocknen, von Trockenheit bersten,
auseinanderfallen. [deln.

Розісхнути, розісхнути, *v. a.* auffa-

Розісвати, розісвати, *v. a.* aufsaugen.

Розіквати, розіквати, *v. a.* auf-
pfropfen, aufspünden, öffnen.

Роз'їхати, *v. a.* überfahren; — *ся*
v. Роз'їждати *ся.*

Розкавалкованє, *m.* Zerstückel-
ung, *f.*

Розкавалкувати, *v. a.* zerstückeln.

Розказ, *m.* Erzählung, *f.*; 2) Geheiss, *n.*
Befehl, *m.* [ten; 2) befehlen.

Розказати, -давати, *v. a.* erzähl-
Розказка, *f.* Gerede, *n. К.*

Розказник, *m. Кл.* Erzähler, *m.*;
-ниця, *f.* -ин, *f. Дав.* [Streiche, *pl.*

Розказні, *pl.* Grillen, wunderliche

Розказні, *f.* Plaudern, Geplauder,
n. Др. v. Балаканка; 2) Erzählung, *f. Мор.*

Розкакати, *v. a.* § ausbreiten
(-руки), *Фр.*

Розкаль, *f.* grosser Koth. [glutvoll.

Розкалений *partic.* P. II. 84. glühend,

Розкаляти, *v. a.* glühen (*v. a.*),
glühend machen; 2) *v.* Відпустати 3);
— *ся* glühen (*v. n.*), glühend werden,
g. sein.

Розкарати *ся*, (-рнч-) = роз-
крати *ся*, (-крнч-), die Füße aus-
einanderspreizen. [leimen.

Розкарувати, *v. a.* auseinander-
Розкат, *m.* Abschuss, Abhang, *m.*; 2)

Bollwerk, Retranchement, *n. C. II.* 55. 148.

Розкачанє, *n.* Reue, Busse; Zerknir-
schung, *f.* [gereuen lassen.

Розкачати *ся*, bereuen, reuen, sich

Розкачає, *m.* Eineäuerungsmittel,
Ferment, *n.* Sauerteig *m.*; *v.* Роччин.

Розкачати, *v. a.* dh ein Gährungs-
mittel zersetzen; 2) zu Brei schlagen.

Розкачати, *n.* Кч. 71. Abrech-
nung, Quittierung, *f.*

Розкачати *ся* з кимсь, mit jmdm
abrechnen, quitt werden.

Розкачати *ся*, *v.* Розквітати *ся.*

Розкачати, *а. v.* Розквітати.

Розкервати, *v. a. v.* Покер-
вати.

Розкервати, (-рнати), *v. a.*
durcheinanderwühlen, in Unordnung
bringen.

Розкид, *m.* Ausbreitung, *f.* Umfang,
Bereich, *m.*; *v.* розкид ausgespreizt, breit
auseinandergestellt.

Розкидати, -їдувати, розкинути,
v. a. auseinanderwerfen, umherwerfen,
zerwühlen, zerstreuen; niederreißen

-хату; 2) verschwenden; — *ся* sich
ausbreiten; 2) verschwenderisch sein.
Розкиненє, *n.* Zerstreuen, *n.*; Um-

sturz, *m.* Niederreißen, *n.*

Розкіл, *m.* Flügel, *pl.* am Agré.

Розкіп, розкіп, *m. dim.* розкіпець,
v. Розкіп; 2) кнй пустивъ *ся* в —
im Galopp, *B.*

Розкішний, *а.* wollüstig; 2) won-
nig, ergötzlich, heiter, sehr angenehm;
3) üppig. [vant; Wollüstling, *m.*

Розкішний, *m.* Lebemann, Bonvi

Розкішниця, *f.* den Vergnügen

gen, der Genussucht Ergabene, Wollü-
stige, *f. Нс.*

Розклади, *m.* Zerlegen, *n.* Theilung,
Analyse, Zersetzung; Anordnung, *f.* —
податків Steuerumlage, *f.* Anschlag, *m.*

Розкладати, -ати, *v. a.* zerlegen;
ausbreiten; theilen, analysieren; an-
ordnen; -вату, огонь. Feuer schüren;

-ворота auseinandernehmen, *B.*; —
ся sich theilen; *v.* ausbreiten, entfalten;
v. zersetzen.

Розкладистий, *а. См. v.* Розлогіий.

Розкладка, *f. Др.* Zerlegen, *n.*
Eintheilung, *f.*

Розкладний, *а.* zerlegbar.

Розклевати, *v. a.* böswillige Ge-
rüchte verbreiten; verleumden, anschwär-
zen. [stemmen, -reißen.

Розкленути, *v. a.* auseinander-

Розклинити, *v. a.* aufspreizen, *Пар.*

Розклубити, *v. a.* aufrollen, *Пар.*

Розклубати, *v. a.* aufpicken.

Розклячати, *v. a.* austrennen,
auflösen, *II. n. 5.* [zausen, *v.* Розобурити, *B.*

Розкодвати, (-куд-), *v. a.* zer-

Розкодвати, *а.* struppig, *B.*

Розкол, *m.* Spalte, *f.* Riss, *m.*; Spal-
tung, (in der Kirche), Ketzerei, Sekte, *f.*

Розколина, *dim.* розколінка, *f.*
Spalte, Kluft, *f.* Riss, *m.* Ко. 74. *M.* III.
67. *H.* 295.

Розколяти, (-лихати), *v. a.* hin
u. her schwingen, (wiegen, schaukeln.

Розколупити, *pl.* das Ablupfen der
„гуски“ zur Hochzeit, *Кол.* I. 313.

Розколупити, -колювати, *v. a.* spal-
ten, aufstechen; — *ся* bersten, Risse
bekommen.

Розколотити, розколотувати, *v. a.*
einrühren, verführen; eiaquirren, *v.*
Розобвати.

Розколювати, *v. a. v.* Розлупати.

Розкомарити, *v. a.* aufsuchen, aus-

finden, *Пар.*

Розкомарити, *v. a. v.* Роз-
торгати. [Кс. II. 196; ersinnen, erdichten.

Розкомарити, *v. a.* begreifen.

Розкомарити, *m.* der letzte Hauch, *d. l.*
Athemzug, Sterbensufer, *m. Др.*

Розкоп, *m.* розкопка, *f.* Ausgraben,
n. Ausgrabung, *f.*

Розкопати, -обувати, *v. a.* ausein-
andergraben; schleifen, abtragen.

Розкоренити *ся*, (-корн-), tiefe
Wurzel schlagen; sich ausbreiten; *v.*
fortpflanzen.

Розкорінювати *ся*, fortwurzeln.

Розкоркувати, -коркувати,
v. a. aufspitzen.

Розкорпати, *v. a.* *Фр.* розкор-
побити, *v. a.* За. *v.* Роздобути (mit Mühe).

Розкосичити *ся*, den Blumen-
schmuck ablegen; * vom Flusse, der
sich in Arme theilt.

Розкотити, -кочувати, *v. a.* aus-
einanderrollen; aufrollen, entrollen; —
ся sich —. [речити *ся.*

Розкотовити *ся*, † *Пар. v.* Поне-

Розкошлять, *m.* III. 62. Wollü-
stling, Weichling, *m.* der Vergnügungs-
süchtige. [wuchern, *ВВ.*

Розкоштити *ся*, sich breit machen,

Розкоштити, *pl.* *H.* 264. *Rcism.*
ви Покоштити, *v.* Розкішний.

Розкоштити, (-шма-), *а. М.* II.
13. ungekämmt, zerzaust.

Розкоштити, *v. a.* auseinander-
bringen, zerzausen. [a. P. акішний &

Розкоштити, Розкоштити, -ниця,
Розкоштити, *m.* Luxus, *m.*

Розкоштити, *v. n.* vergnügt, lu-
stig, in Ueberfluss leben. [wegstehlen.

Розкрадати, -ати, *v. a.* (alles)
Розкрадати, *f.* Wegstehlen, *m.*

Розкрадати, *v. a.* auseinanderreis-
sen, *Пар.* [109. sehr schönes Mädchen.

Розкрасавиця, *f.* дівчиця *p. Д.*

Розкрасити, -шати, *v. a.* aus-
malen, bemalen; illuminieren *Пар.*

Розкрасити, -ачувати, *v. a.* aus-
einanderspreizen. [die Flügel ausbreiten.

Розкрасити, -красити, *v. a.*

Розкрасити, *m.* Flugweite, *f. B.*

Розкрасити, розкрасити, *v. a.* auf-
decken, abdecken, aufschlagen; — *ся*
sich —, sich öffnen.

Розкривати, -йшувати, *v. a.* zerkrümeln, zerbrechen, zerstückeln.
 Розкробене, *n.* Zerschneiden, *n.*; 2) Zerzeissung, *f.* Bruch, *m.*
 Розкроїти, -кріяти, -кріювати, *v. a.* zerschneiden. [bringen, *Par.*
 Розкромити, *v. a.* auseinander-Rozkropити, *v. a.* nach allen Seiten hin besprengen.
 Розкруте, *n. a.* Ужівка.
 Розкрутити, -кручувати, *v. a.* aufdrehen; 2) — гроші aufbringen.
 Розкубляти ся, ein Nest anlegen, zu brüten anfangen.
 Розкувати, -кбувати, *v. a.* auseinanderschlagen; entfesseln, die Ketten abnehmen, losschliessen.
 Розкудудакати ся, *von d. Henne:* „кудудак“ schreien; * § zu viel lärmern, kreischen, poltern.
 Розкудлачити, розкудбачити, *v. a.* zerzausen, auseinanderzupfen; *ptic.* розкудбачений, struppig. [ти.
 Розкудрявити, *v. a. a.* Розкудбачити.
 Розкузьбмити ся, weinen (*v.* Kindern) *Зап. В. I.* 42.
 Розкуїдити, розкуївдити, *v. a.* zerzausen, *P. ч.* 253.
 Розкукурічати ся, § die Unschuld verlieren (*v. e.* Mädchen).
 Розкульбачити, *v. a. a.* Розсідлати.
 Розкумати ся, das Gevatterverhältnis (кум) aufgeben.
 Розкуц, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*
 Розкупити, *v. a.* wegkaufen; vergreifen.
 Розкуріти, -курювати, *v. a.* люльку anzünden, antauchen; 2) *zerstäuben.
 Розкурмедати, *v. a.* lösen, auseinanderlegen.
 Розкусати, -кушувати, *v. a.* zer-, aufbeissen, durchbeissen; 2) — когось jmdm kennen lernen, *K.*
 Розкутати, *v. a.* aufwindeln; enthüllen, aufschlagen; — ся sich enthüllen, — а. entschleiern.
 Розкушати, *v. a.* горівку = вїпати.
 Розлабудати, *v. a.* mit Noth zu Stande bringen, aufbringen; а. Розобути.
 Розлабда, *f.* Entzweiung, *f.*
 I. Рóвлад, *m.* Auflösung, Unordnung, *f.*; Missverhältnis, *n.* Misslaut, Missklang, *m.*; 2) Uneinigkeit, Entzweiung, *f.*; Streit,

Hader, *m.*
 II. Рóвлад, *m.* Ebenmass, *m.* *Par.*
 Рóвлад, *n.* Zerwürfnis, *n.* Uneinigkeit, *f.* Streit, *m.*
 Рóвладити, *v. a.* verstimmen; — ся sich —; sich entzweien, auseinandergehen, sich zerschlagen.
 Рóвладувати, *v. a.* abladen, abpacken, absacken.
 Рóвлавити ся, рóвлити ся, auseinanderkreischen; auseinandergehen; sich auftrennen; aufgehen.
 Рóвлайдакувати ся, liederlich werden, Lumpenkerl w. [an etw. finden.
 Рóвласувати ся, *He.* Geschmack
 Рóвляти, *v. a.* einen tüchtig ausschelten; heftig schmähen; — ся heftig zu schelten anfangen, sich zanken.
 Рóвлягий, *a.* entfernt; weit gedehnt, *Нис.* [Raum *m.*
 Рóвлягость, *f.* Entfernung, *f.*
 Рóведати, *v. n.* а. Зледащити.
 Рóветити ся, рóветити ся, auseinanderfliegen, — stieben, sich zerstreuen; zerfallen; 2) ins Fliegen kommen.
 Рóвлив, *m.* -йване, *n.* Ausgiessen, Vergiessen, *n.*; 2) Uebertreten, Austreten eines Flusses, *n.* Ueberschwemmung, *f.*; 3) Ausbreitung, *f.* *K.* [Sohenk, *m.*
 Рóвливальщик, *m.* *Кс. I.* 128.
 Рóвливати, рóвляти, *v. a.* ausgiessen, vergiessen; 2) рóвливати *v. n.* u. — ся überlaufen, überfliessen, sich ergiessen, übertreten. [sich ergiessend.
 Рóвливний, *a.* *M. III.* 116. weit
 Рóвлинути ся, а. Рóветити ся.
 Рóвлистати, *v. n.* Blätter erossen lassen. [bar, *Pol.*
 Рóвличальний, *a.* unterscheid-
 Рóвличати, -ити, *v. a.* unterscheiden; auszeichnen; — ся sich —; 2) sich verlieren, verloren gehen, *Нис.*
 Рóвличний, *a.* verschieden; mancherlei. [pig; schwach, nichtsnutzig.
 Рóвлилий, *a.* nachlässig, schlamm-
 Рóвлік, *m.* Berechnung, *f.* Kostenüberschlag, *m.* *Под.* [chung, *f.* *Ф.*
 Рóвлім, -ому, *m.* Bruch, *m.* Erb-
 Рóвлінувати ся, faul werden.
 Рóвличати, -ичувати, *v. a.* berechnen; ausrechnen; — ся sich berechnen, eine Rechnung abschliessen; sich mit jmdm abfinden, jmdm bezahlen.

Розлога, *f.* Disjunction, *f.* *Ил.*
 Розлогіий, розлогіистий, *a.* breit, ausgebreitet, sich weit ausbreitend, weit, ausgedehnt; розлогіий гóлос *Кв.* 248. von weitem Umfange.
 Розлогість, *f.* Ausdehnung, *f.*
 Розлогівна, *f.* *К.* freies u. weites Thal.
 Розложити, *v. a.* а. Розкладати; -квіжку aufschlagen; — ся табóром das Lager aufschlagen, beziehen.
 Розложний, *a.* zerlegbar, Zerleg; 2) disjunctiv, *Ил.*
 Розломати, -яти, *v. a.* entzweibrechern, zerbrechen; einreissen, niedergeriessen.
 Розлюпати, -люпувати, -люпкати, *v. a.* ausschütten, vergiessen.
 Розлюпати ся, -люпнути ся, bersten, zerplatzen, zerspringen.
 Розлюскувати ся, erglänzen.
 Розлуг, *m. pl.* *К У.* grosser, weiter, *Луг.*
 Розлука, *f.* Trennung; Scheidung, *f.* Abschied, *m.* Abschiednehmen, *n.*; 2) до-ки скавати, klar, verständlich sagen.
 Розлупати, -яти, -шувати, *v. a.* spalten, aufspalten; aufmachen.
 Розлучати, -яти, -шувати, *v. a.* trennen, scheiden, absondern; — ся sich trennen, scheiden, — а світом abscheiden, verscheiden.
 Розлучен, *a.* на все *У.* auf Alles gefasst, entschlossen.
 Розлученька, *f.* *dim.* а. Розлука.
 Розлучине, -ене, *n.* Trennen, Abtrennen *n.*
 Розлучка, *f.* Scheidewasser, *n.*
 Розлучний, *a.* trennbar; getrennt; 2) *Wgr.* 129. überlegend, gewiss, klar; 3) gescheidt, gewandt; — *adv.* розлучне, trennend, entfremdend; schön-де — говеріати *Б.*; -учно. getrennt, geschieden, abgesondert; 2) *Wgr.* klug, verständlich, deutlich, klar, prägnant, (*Фр.*)
 Розлучник, (-луши-), *m.* *Ч. III.* 140. der die Trennung, Scheidung verursacht, Liebestörer, *m.* der ein liebendes Paar zu trennen sucht; -ниця, *f.*
 Рóвлюб, *m.* der Geliebte, *B.*
 Рóвлюбениий, *a.* *Ч. 35.* — Найлюбовніший, *superl.* zu Любениий.
 Рóвлюбати, *v. a.* aufhören zu lieben, *III. I.* 401; 2) das liebende Paar

trennen, *B.*; 3) а. Розкохати.
 Розлютити, *v. a.* jmdm böse machen, erbosen, aufbringen; — ся sich sehr erzürnen, aufgebracht werden, sich entrüsten; розлютований, *a.* *Кс. II.* 311. розлючений sehr zornig, aufgebracht; ergrimmt.
 Розлютувати, *v. a.* die Lóthung abschmelzen; — ся losgehen.
 Розлягати ся, sich erstrecken, а. ausbreiten. [gestreckt.
 Розлягий, *a.* ausgebreitet, aus-
 Розмаєний, *a.* mit üppigem Laub.
 Розмазати, -зувати, *v. a.* auseinandersehmiern, aufsehmiern; anstreichen; 2) verziehen (*d.* Kind).
 Розмаєний, *m.* ein verzogenes Kind, *Фр.* [nerlich, *Фр.*
 Розмаєльний, *a.* weichlich, wei-
 Розмаїтений, *a.* а. *v. d.* *f.*
 Розмаїтий, *a.* а. *Ріжний*; розмаїсть, *f.* а. *Ріжність*.
 Розмаї, *m.* Blüthe, *f.* розмаї-гáю, *vocat. poet.* grüner Laubhain; розмаї-міле, *n.* Art Zauberkraut; 2) Zerstreung, *f.* Vergnügen, *n.* Lust, *f.* *Зак.*
 Розмаїка, *f.* Verschwendung, Vergendung; Schwelgerei, *f.* *Нис.*
 Розмаїний, розмаїтий, *a.* *Ф.* (*Пр. II.* 43.) душка — reizend, holdselig.
 Розмаїран, *m.* а. Маїран.
 Розмакати, *v. n.* nasе werden; aufweichen, weich werden, aufquellen.
 Розманіжити ся, *Лух. Ос.* (61) *XI.* 15. Lust bekommen u. sich drollig geberden, gebahren.
 Розмарін, *m.* -марін, *f.* gemeiner Rosmarin, (*Rosmarinus officinalis*), *Вол.*
 Розмарнувати, *v. a.* vergenden, verschwenden, aufschwelgen.
 Розмастити, -мащувати, *v. a.* а. Розмастити.
 Рóвмах, *m.* Schwung, *m.* — крил Flugweite, *f.*; 2) Ausschlag, *m.* Klona-
 Розмастити, -мащувати, -мащити, (-махи- *А. I.* 59), *v. a.* auseinanderschwingen; -стібати, zerstreuen, verwehen *III. I.* 2; schwenken; — ся sich in schwingende Bewegung setzen; ausholen.
 Розмацати, *v. a.* betasten, umtasten.
 Розмайти, *v. a.* *Мс.* 85. auseinandertreiben; 2) vergenden.

Розвѣже, *n.* Scheidewand, Abgrenzung, Demarkation, *f.*; 2) Urkunde davon. Розвѣжѣти, -межовувати, *v. a.* ausmessen, ausmarken, durch Reine abgrenzen. [wend, epochemachend. Розвѣжний, *a.* Кл. -а година gren. Розвѣрвити, *v. a.* zermalmen, dh Zermalmung zerstieben machen. Розвѣсти, -мити, *v. a.* auseinanderlegen. Розвѣскати, -мѣк-, *v. a.* zermalmen, zerdrücken, zertreten, *B.* Розвѣтати, *v. a.* в. Розкїнути. Розвѣтикувати, *v. a.* собі в. Розвїкувати. Розвѣтїти ся, sich ausbreiten, *См.* Розвївати, -мити, *v. a.* abspülen, wegspülen, ausspülen; unterwühlen, wegschwemmen. Розвївкї, *pl.* Cerimonie des Waschens u. der Reinigung einer Wöchnerin, *Марк.* 90. Розвїкати, *v. a.* öffnen, aufmachen (d. Schloss); — ся sich —. Розвїляше, *Me.* 431? Розвїлосердовати ся, (-ердїти-), barmherzig werden. Розвїлувати, *v. a.* ВВ. sehr verliebt machen; — ся sich verlieben. I. Розвїнати, *v. a.* в. Розвїнїти. II. Розвїнати ся, -мїнути ся в ким jmdn verfehlen, nicht antreffen, mit jmdm nicht zusammenkommen; abweichen; 2) — грѣши ist fort, weg. Розвїр, *m.* Ко. 238. Waffenstillstand, *m.*; 2) — в ким Zerwürfnis, Fehde, Feindschaft, *f.* К. Розвїсел, *m.* Ueberlegung, *f.* Nachdenken, Bedenken, Erwägen, Besinnen, *n.* Bedacht, *m.* Н. 113. Розвїслений, *a.* einer der schnell seine Gedanken, *v.* Meinung ändert, verwirft, *Фр.* Розвїслити, розвїслїти, *v. a.* u. -слїти ся, bedenken, erwägen. Розвїдрити, *v. a.* zerquetschen. Розвїскувати, *v. a.* lösen (-пїтани), entscheiden, *См.* Розвїн, *m.* Auswechslung, *f.* Пар. Розвїнїти, *v. a.* umtauschen; wechseln, -грѣши. Розвїр, *m.* Ausmessung, Vermessung, Abmessung, *f.*; 2) Mass, *n.* Mass-

gabe, *f.* Verhältnis, *n.* Proportion, Dimension, *f.* Symmetrie, *f.*; Umfang; *m.* Ausdehnung, *f.*; 3) Rhythmus, *m.* (von Versen), Sylbenmass, *n.*; 4) Mahlmelze, Müllermassel, *f.* К. II. 45. D. c. 182. Розвїрити, -мїрювати, *v. a.* ausmessen, abmessen. Розвїрковане, *n.* Ermessen, *n.* Beherzigung, *f.* Urtheil, *n.* Entscheidung, *f.* Розвїркувати, -ковувати, *v. a.* ermessen; beherzigen, überlegen. Розвїрний, *a.* gleichmässig, ebenmässig, symmetrisch; *adv.* -но verhältnismässig, *B.* [metrie, *f.* Розвїрність, *f.* Ebenmass, *n.* Sym. Розвїсїти, -мїшувати, *v. a.* gut untereinanderkneten, -treten; zerkneten (їсто, гліну &). Розвїстїти, -мїшувати, *v. a.* an verschiedene Stellen setzen, da u. dorthin stellen od. setzen. Розвїтка, *f.* Zerstreungslinse, *f.* Розвїтнути, *v. a.* einschleudern, *Пар.* Розвїтувати, -метати, *v. a.* в. Розкїдати. Розвїшати, -мїшувати, *v. a.* einrühren, umrühren; untereinandermischen. Розвїщене, *n.* в. Рѣставка. Розвїщити, *v. a.* zerkneten, zertreten. Розвїбгїй, *a.* W. mehrend. Розвїбжене, *n.* Vermehrung, Vielfältigung; Fortpflanzung, *n.* Розвїбжний, *a.* Vermehrungs-, *B.* Розвїбже, *f.* Gespräch, *n.* Discours, *m.* Stelldichein, *n.* [Plaudereien, *pl.* Розвїбжїи, *pl.* ГВ. Gespräch, *n.* Розвївляти, *v. a.* u. — ся, розвївити ся в кимось sprechen, sich unterhalten, sich unterreden; розвївляти, -ити когѣ, кому jmdn trösten, aufrichten. Розвївний, *a.* Gesprächs, der gewöhnlichen Sprache geh; gewöhnlich; *He.* gesprächig, gern zprechend; — склад Conversations — ОП; -е вікно Sprachfenster, Sprachgitter, *n.* Пар. -а кімнати Sprachzimmer, *n.* Розвїбга, *f.* Macht, Wucht, *f.* У. Розвїлѣти, розвїлѣвати, *v. a.* zermahlen. [zer schlagen. Розвїлотїти, *v. a.* zerdreschen; Розвїбгати ся, — до дївчїт zu blinzeln anfangen. [рїти. Розвїрїти, *v. a.* в. Морїти, Замо-

Розвїрщити, *v. a.* die Falten, die Runzeln ausmachen, glatt streichen; — ся wieder glatt werden, sich entrunzeln. Розвїротати, розвїротувати, *v. a.* abwickeln, aufhaspeln, aufweben, losweben; — ся sich loswickeln, losgehen. Розвїротувати, -тувати, *v. a.* die Schnüre lösen, losbinden. *Н.* 200. Розвїрчїти, розвїрчувати, *v. a.* auf-, einweichen; — ся, розмїкнути, *v. n.* erweicht, aufgeweicht, durchweicht werden. [wühlen, zerwühlen, auswühlen. Розвїрлїти, розвїрлювати, *v. a.* Розвїрувати, розвїрбувати, *v. a.* die Mauer auseinandernehmen; 2) aus der Vermauerung jmdn heben. Розвїрчїти, *v. a.* erweichen, weich machen; — ся, розмїкнути (*v. n.*), erweicht werden, sich erweichen. Розвїрлїти, *v. a.* zerquetschen. Розвївдрити, *v. a.* zerschlagen, zersplittern, *Пар.* [(дїк). Розвївцїти, *v. a.* в. Розвїскати, Розвї, *f.* Н. 49? Розвївдїжати ся, в. Розвїлїти ся. Розвївмочїти ся, -мїгнїти ся, *Кв.* 133. krank werden. Розвївсти, розвївсїти, -вїшувати, *v. a.* auseinandertragen; herumtragen; zerstreuen; verbreiten, aussprengen; 2) zerreißen, zerstören, vernichten, zerquetschern, umbringen; verthun, verschwenden; — ся herumgetragen werden; sich verbreiten, *v. a.* aus-, &; розвївсло когѣ в кимось *Кв.* I. 18. jmd gibt sich viel mit einem zu schaffen. Розвївхати, *v. n.* aufhören; ablassen; — ся sich trennen. Розвїввати ся, verfallen, verwahrlost sein, *У.* Розвївний, *a.* в. Рїжний, *Піс.* Розвївнїця, *f.* *Кн.* в. Рїжнїця, Differenz, *f.* (in d. Mathem.); у рѣвнїцю, *Ос.* (61) IX. 177. einzeln, en detail. Розвївжїти, *v. a.* verzärteln, verweichlichen; — ся, sich v., sich v., zart gestimmt sein. Розвївїтїти, *v. a.* — огонь Feuer anzumachen, anzünden, entflammen. Розвївколѣрний, *a.* von verschiedener Farbe, *Піс.* [dener Farbe, bunt. Розвївмїстїти, *a.* von verschiedener Farbe, *Піс.* Розвївмїстїти, *a.* mit tiefenden Augen.

Розвївсець, розвївсїтель, *m.* Herumträger, Colporteur, *m.* Пар. Розвївнїця, *f.* в. Рїжнїця *Піс.* Розвївнї, *f.* Missverständnis, *n.* Zwist, *m.* Uneinigkeit, *f.* Розвївнїти, *v. a.* trennen, *III.* I. 50. Розвївнїтий, *a.* -а вѣлѣть *B.* allseitwendig. [schniffeln, *Кв.* 131. Розвївхати, *v. a.* auswittern, aus-Rозвївнїти, *a.* Rosen-; rosenfarbig, rosenfarben. [3с. Розвївдежїти ся, sich auskleiden, Розвївдїти, — ся в. Розвївдїти &; Розвївдїтий, *a.* раз- *Пр.* V. 414. schön gekleidet. Розвївлїти, *v. a.* когѣ jmdn böse machen, aufbringen, когѣ на когѣ *К.* jmdn gegen jmdn aufbringen, jmds Hass wecken; — ся böse, böseartig werden. Розвївкромїти, розвївкромїти, *v. a.* absondern, separieren; — ся sich —. Розвївнїчїти, *v. a.* gänzlich umändern. [ten, verkommen. Розвївсїти, *v. n.* *Кв.* 108. entar. Розвївр, *m.* *Кв.* II. 222. *У.* *К.* Zerstückung, Zertrümmerung, Verwüstung, Ruin; Verwirrung, *f.* Розвїврїти, -вїривати, *v. a.* auseinander, darüberhin pflügen u. dach ebnen, durchpflügen, durchhackern, umpflügen; — ся beim Pflügen auseinanderfallen. [schwender, *m.* *Кв.* II. 25. Розвїврїтель, *m.* Zerstückler; Ver-Rозвїврїти, розвїврїти, *v. a.* *Me.* 262. zerstören, vernichten, ruinieren. Розвївхотїти, -охвїчувати, *v. a.* lustig machen, eine heftige Lust erwecken; — ся, lustig werden, Lust bekommen, sich sehr sehnen (— до чогѣ — nach etw.). Розвївпадати ся, розвївпадїти ся, auseinanderfallen, zerfallen; Risse bekommen, bersten; 2) — над ким, над чїм um jmdn, etw. sehr besorgt sein, sehr sorgen für. Розвївдно, *adv.* leidenschaftlich, *Піс.* Розвївдок, *m.* Verfall, Fall, *m.* Ruin, *f.* *Мл.* theilung, *f.* Розвївковане, -вїване, *n.* Zer-Rозвївл. (d. рѣвалек), *m.* в. Підпал 1) 2); 2) Hitze, *f.* на самїм рѣвалї in der Hitze, auf dem Höhe-

punkte, *См.* [нен, III. I. 106.
 Розпалати ся, aufodern, entbren-
 Розпалене, *н.* Entzünden, *н;* Er-
 hitzung; Entzündung *f;* 2) Ergrimmen, *н.*
 Розпалена, *f.* M. II. 159 Riss, *т.*
 Kluft, *f.* [sehen, *Пар.*
 Розпалити, розпалювати, розпа-
 ляти, *в. а.* anzünden, Feuer anmachen;
 anfeuern, entflammen; glühend heiss
 machen; — ся sich erhitzen, erglühn;
 entbrennen, heftig, hitzig, heiss werden.
 Розпальний, *а.* entzündbar, ent-
 zündlich.
 Розпалок, -алка, *т. в.* Розпал; на
 — zum leichten Anzünden, Feuermachen.
 Розпам'ятати, -м'ятувати, *в. а.*
 überdenken, ddenken, Betrachtungen
 anstellen. [*н.* Beschaulichkeit, *f.* ВЕ.
 Розпам'ятуванн, *н.* Nachdenken,
 Розпан'ятати, *в. а.* auseinander-
 stossen, zerfleischen, zerfetzen, in klei-
 ne Stücke reissen, III. II. 11.
 Розпан'ятати, *в. а.* ausplappern.
 Розпарити, -арювати, *в. а.* durch-
 wärmen, weich werden lassen; — ся
 sich —
 Розпас, *т.* Wohlbeleibtheit, *f.*
 Розпасати, распати, *в. а.* gut
 weiden, nähren; — ся wohlbeleibt,
 fett werden.
 Розпатлати, *в. а.* zerzausen.
 Розпатр'ювати, *в. а.* Розп'яти. *Пис.*
 Розпат'ятати ся, *Кс.* II. 41 *в.*
 Пат'ятати.
 Розпахати, *в. а.* *в.* Роз'орати.
 Розпахнути, *в. а.* aufreissen. *Фр.*
 Розпах, *т.* M. II. 43. Verzweiflung, *f.*
 Розпахливий, *а.* verzweifelnd, ver-
 zweifelt, M. II. 145. [der Verzweiflung.
 Розпахний, *а.* *См.* verzweifelnd,
 Розпахувати, *в. а.* *в.* Родляти.
 Розпелешити, -эхати, *в. а.* *в.*
 Розп'ятати.
 Розперати, розперти, *в. а.* aus-
 einanderpressen, -dehnen, -spreizen;
 2) aufblasen, aufblähen; — ся sich
 breit machen, *в.* spreizen.
 Розперзати, -резувати, (-pis-),
в. а. aufgürten, losgürten, den Gurt
 auflösen; — ся sich aufgürten, den
 Gürtel ablegen. [(Alyconella). *В.*
 Розперка, *f.* Federbuschpolyp, *т.*

Розпестити, *pl.* Verzärtelung, Ver-
 hätschelung, *f.* Ф.
 Розпестити, розпещувати, *в. а.*
 verzärteln, verhätscheln, verweichlichen,
 Розпетешити ся, *в.* Розпрі-
 стати ся.
 Розпечатане, *н.* Entsiegelung, *f.*
 Розпечатати, -чатувати, *в. а.* ent-
 siegeln, das Siegel aufbrechen.
 Розпеч'я, розпеч'яти, *в. а.* er-
 hitzen, glühend heiss machen; — ся
 glühend heiss werden.
 Розпивати ся, розп'яти ся, sich
 dem Trunke ergeben.
 Розпильти, розпилувати, *в. а.*
 zerfeilen, zersägen, durchsägen.
 Розпінане, *н.* Aussprangen; 2)
 Aufknüpfen, *н;* Kreuzigung, *f.*
 Розпінатель, *т.* der welcher
 gekreuzigt, Marterer, *т.* III. II. 167. Pei-
 niger, Quäler, *т.*
 Розпінати, розп'яти, *в. а.* auf-
 hefteln; 2) aus-, sprangen; 3) kreu-
 zigen.
 Розпінд'ювати, *в. а.* *См.*?
 Розп'янути ся, auseinanderstie-
 ben, -laufen.
 Розп'ярхий, *а.* locker.
 Розпис, *т.* Verzeichnis, Register,
 Inventar, *н;* Beschreibung, *f.*
 Розпись, *f.* Circular, Rundschreiben, *н.*
 Розписати, -писувати, *в. а.* aus-
 schreiben, anbefehlen, bekannt machen;
 2) anstreichen, malen, — писанкі &;
 — д'ти unter die Kinder das Vermö-
 gen verschreiben, vertheilen; — ся
 den Empfang bescheinigen, quittieren;
 sich schriftl. verpflichten; 2) recht ins
 Schreiben kommen.
 Розпит, *т.* Nachfragen, *н.* Nach-
 frage, Erfragung, *f.* *pl.* -ти, *См.* на
 розпити бігати, um zu fragen, um sich
 zu erkundigen.
 Розпитати, розп'итувати, *в. а.* *в.*
 — ся, aus-, nachfragen, ausforschen,
 sich erkundigen, askundschaffen.
 Розпитки, *pl.* *Кс.* I. 94. Nachfra-
 gen, *н.* Erkundigung, *f.*
 Розпихагора, *т.* ein Fabelw.:
 einer der Berge stürzen *в.* wälzen kann,
 II. 78 [einanderstossen; hie *в.* stellen.
 Розпихати, -пихати, *в. а.* aus-
 Розпичати ся, stolz, prächtig
 aufblühen.

Розпичати, розпичавати, *в. а.*
 erkennen, kennen lernen, prüfen; un-
 terscheiden; *subst.* розпичане, *н.* Er-
 kenntnis, *f.* [aufwindeln; enthüllen, *Пар.*
 Розпичати, *в. а.* ab-, aufwickeln;
 Розпир, -ору, der Schlitz am Kleide.
 Розпирка, *f.* *в.* Розпир; 2) Quer-
 band der чеп'ги, *н.*
 Розпист'єрти, *в. а.* *в.* Розпрост'єрти.
 Розпистувати, *в. а.* *в.* Пистувати.
 Розп'ява, *f.* Fluss, *т.* (beim Schmel-
 zen); Fritte, *f.*
 Розп'явити, *в. а.* schmelzen, emsil-
 lieren, *Пар.* — ся zerrinnen, schmel-
 zen (*в.* *н.*).
 Розп'явний, *а.* emailen.
 Розп'явник, *т.* Schmelzer; Email-
 leur, *т.* [kriechend, *В.*
 Розп'явний, *а.* sich schlängelnd,
 Розп'яїти ся, sich zu einem We-
 ge, zu einer Bahn öffnen, *в.* aufthun, *Зар.*
 Розп'якати ся, in Thränen aus-
 brechen, zu weinen anfangen.
 Розп'ястати, *в. а.* ausbreiten, кр'я-
 ла; — ся sich —
 Розп'ята, *dim.* розп'ятка, *f.* Be-
 zahlung, Auszahlung, *f.*
 Розп'ятати, *в. а.* der Länge nach
 zerspalten, aufschlitzen; — ся zerspalt-
 ten, aufgeschlitzt werden; 2) *P.* II. 126.
 sich austrocknen, *D.* c. 302. *в.* Розп'я-
 стати ся.
 Розп'ятити, розп'ячувати, *в. а.*
 versch. Schulden abtragen, bezahlen;
 — ся sich mit jmdm abfinden, jmdm
 die Schuld bezahlen, jmdn befriedigen,
 bezahlen. [*ge, pl.* (Dialypetala).
 Розп'яточні, *pl.* Freikronblätteri-
 Розп'ящити, *в. а.* *pol.* flach ma-
 chen, plattschlagen. [quetschen.
 Розп'яскати, *в. а.* abplatten; zer-
 Розп'ява, *f.* Seitenabfluss, *f.*
 Розп'явати ся, розп'ясти ся,
 aneinanderschwimmen, -fliessen; zer-
 fliessen, zergehen. [*бар.*
 Розп'явчати, *а.* elastisch, dehn-
 Розп'яд, -бду, *т.* Fortpflanzung; Ver-
 mehrung, *f.* *Пу. Фр.*
 Розп'яит, *т.* розп'ятане, *н.* Auf-
 flechten, *н.* köck пуст'яти на — frei
 lassen Ф.
 Розп'яитати, розп'ясти, *в. а.* das
 Geflecht lösen, aufflechten; — ся die

Haarflechten lösen, sich aufflechten.
 Розп'яїти, розп'яжувати, *в. а.*
 fortpflanzen, vermehren.
 Розп'ядок, *т.* розп'яжене,
н. Fortpflanzung, *f.* Vermehren, *н;* Sa-
 me; Fasel, *т.*
 Розп'ябитати, *в. а.* *в.* Розп'ятити.
 Розп'яощ, *т.* Flachkoralle, *f.* (Ex-
 planaria), *В.*
 Розп'ящене, *н.* *Зг.* (*Пр.* II. 67)
 Zertheilung und dann Incarnation (во-
 п'ящене) einzelner Theile besonders.
 Розп'яга, *f.* *Гл.* 64. offene Furche,
 Beetfurche, Ausstrieche; Pfingfurche, *f.*
 Розп'ягати, *в. а.* abwickeln, ent-
 wirren, aufknüpfen *См.* [Розп'ягати ся.
 Розп'явати ся, *в.* кимось, *См.* *в.*
 Розп'явувати ся, розп'яст'я ся,
 auseinanderkriechen.
 Розп'ягати, розп'яввати, *в. а.*
 auseinander, herauswickeln, -windeln
 (aus den Windeln).
 Розп'явід, *f.* *Кл. Оп.* розп'я-
 док, *т.* розп'яданка, *f.* *См.* Erzäh-
 lung, *f.*
 Розп'ядіати, розп'ясти, *в. а.* er-
 zählen, melden; auseinandersetzen, er-
 örtern. [sich entfalten, *М.*
 Розп'яити ся, in ganzer Fülle
 Розп'яити, *в. н.* von Fülle atrot-
 zen, triefen, *Маск.* [breitung, *f.*
 Розп'явсюдуване, *н.* *Кл.* Ver-
 розп'яв'яти, -д'яти, *в. а.* ver-
 breiten; — ся sich —. [Verbreitung.
 Розп'явдене, *н.* *В.* allgemeine
 Розп'яввати, *в. а.* -глобу, (*в.*
 — ся) das Haupt von einer Haube &
 befreien, entblößen, den Kopfband auf-
 wickeln. [*ten,* schimpfen, *Зар.* I. 42.
 Розп'яв'яти ся, einander schel-
 Розп'яити, *в. а.* ablöthen, *Пар.*
 Розп'ягати, *в. а.* *Н.* 2. *gr.* walten,
 regieren, verfügen.
 Розп'яле, *н.* *Зар. Вск.* I. 119.?
 Розп'ялог, *т.* Auseinandersetzung,
f. Plan, *т.* + *М.*
 Розп'ялга, *f.* Disposition, *f.* — р'яти,
 Raththeilung, *f.* *Pa.* I. 373.
 Розп'яжене, *н.* розп'ялга,
f. (*Ар.*) Stellung, Lage, Einrichtung,
f. Zustand, *т.* Construction, *f.* Verfü-
 gung, Anordnung; 2) Neigung, *f.* Hang,
т. -духа Gemüthsstimmung, *f.*

Розположений, *v. a.* eingerichtet; gestellt; disponiert.

Розполокати, *v. a.* mit Wasser verdünnen, auflösen; 2) wegsprühen, aussprühen. [durch-, aussprühen, durchwaschen.

Розположити, розположити, *v. a.* Розположити, розположити, *v. a.* verschrecken, verjagen; zerstreuen; *subst.* розположене, *m.* Verschreckung, Verjagung, *f.*

Розпомочати, *v. a.* Ч. IV. 126.?

Розпопадний, *v. s.* Запопадний.

Розпопеліти, *v. m.* Фр. *s.* Снопеліти.

Розпори́на, *f. v.* Рбапір.

Розпороти, розпоротити, *v. a.* auftrennen, aufschlitzen. [св. zerstieben.

Розпорощити, *v. a.* zerstäuben; —

Розпорувати, (-па́рп-), *v. a.* auseinanderchargen. (Фр.).

Розпорський, *v. a. m.* Haderlump, *m.*

Розпорядити, *v. n. B.* zerbrechen.

Розпорядити, -яджувати, -діти, *v. a.* verfügen, anordnen, Anstalten treffen; disponieren; — ся sich einrichten u. d. vor. P. I. 80.

Розпорядчий, *v. a.* disponibel.

Розпорядчий, *f.* Verfügung, *f.*

Розпорядковане, *n.* Anordnung, *f.*; 2) Desorganisation, *f.* Др. *adj.* розпорядкований, desorganisiert, Др.

Розпорядкувати, *v. a.* anordnen.

Розпорядник, *m.* Ordner, Verwalter, Leiter, *m.* + М. Пу.

Розпорядок, *m.* Anordnung, Massregel, Ordnung, Art u. Weise, *f.* C. II. 156. 178. -робити, давати; Verwaltung, Leitung, *f. pl.* Angelegenheiten, Sachen, *pl.* C. II. 131.

Розпоставити, *v. a.* herumstellen.

Розпотворити, *v. a. s.* Спотворити.

Розпотрошити, -труш-, *v. a.* auseinander.

Розпочати, *n.* Beginn, Anfang, *m.*

Розпочати, розпочинати, *v. a.* beginnen, anfangen, anheben, *v.* Почати.

Розпочин, *m.* Beginn, *m.*; Initiative, *f.*

Розпочинок, *m.* См. Vorhaben, Beginn, *n.*

Розпосягати, *v.* Розперезати.

Розпра, *f.* Fehde, Feindschaft, *f.* Handel, *pl.*

Розправа, *f.* Abhandlung, Dissertation, *f.*; 2) Debatte, -судова́ gericht-

liche Verhandlung, *f.*; 3) Entscheidung; Rechnung, *f.*; 4) *Гол.* Scheidung, Ehescheidung, *f.*; b) Scheidungsurkunde, *f.*

Розправити, розправляти, *v. a.* wieder gerade machen; ebnen, auseinanderlegen; auseinanderrennen; öfäen; -кря́ла ausbreiten Мор.; 2) verdünnen, auflösen, zersetzen, *Нар.*; 3) розправляти umständlich reden, (u. schreiben), abhandeln, disputieren; — ся sich —

— 1) 2); 2) — с ким mit jmdm etw. abmachen, fertig werden, P. I. 12;

b) sich scheiden.

Розпреділяти, розпреділювати, *v. a.* vertheilen u. bestimmen ГЕ.

Розпрядити, розпрядити, *v. a.* sich breit, gross machen, hoffärtig, ausgelassen werden C. I. 55.

Розприска, (-иска), *f. v.* Распра.

Розпровідити, розпровіджувати, *v. a.* auseinanderführen *v.* Розводити, розвести; 2) -волоса в Розчесати.

Розпроганяти, *v. a.* -дърý das Loch mit grösserem Bohrer ausweiten.

Розпродаж, *m.* Verkauf, Ausverkauf, *m.*

Розпродати, розпродувати, *v. a.* verkaufen, ausverkaufen, veräussern.

Розпрощ, *m.* Befragen, *n.* Frage, Untersuchung, *f.*

Розпрощати, розпрощувати, *v. a.* fragen. *Л.* 109. ausfragen.

Розпростіранє, *n.* Ausbreiten, Erweitern, *n.* Ausbreitung; Fortpflanzung, *f.*

Розпростірати, розпростірти, *v. a.* ausbreiten, austrecken, erweitern — ся sich —

Розпростіти, *v. a.* sich versöhnen.

Розпростоволосити, *v. a.* die Kopfbedeckung wegweisen, entfernen u. dach das Haupt entblößen.

Розпростор, *m.* Под. -брена, *n.* Verbreitung, *f.*

Розпросторити, *v. a.* ausbreiten; — ся, розпросторювати ся, sich ausbreiten, *v.* erweitern; um sich greifen.

Розпросторенє, *n.* Ausbreitung, *f.* Ausbreiten, *n.* [Abschied, *m.*

Розпрощанє, *n.* Verabschiedung, *f.*

Розпрощати, *v. a.* sich verabschieden, Abschied von jmd nehmen.

Розпрощенє, *n. s.* Опрощенє.

Розпруга, *f.* Spannung, Entzweiung; Kluft, *f.* Км.

Розпружний, *v. a.* dehnbar, *v.* Пружисто-п'яний.

Розпружність, *f.* Ausdehnbarkeit, *f.* [herausrappen; — ся sich —

Розпрядчати, розпрядчати, *v. a.* aus-, Розпрядчати, *v. a.* auflösen (das Gesponnene). [— ся sich —

Розпряджувати, *v. a.* aufdrehen; Рзапряска, *f.* Entzweiung, *f.*

Розпряджати, *v. a.* auf den Hund kommen, herabkommen.

Розпудити, розпуджувати, *v. a.* auseinandertreiben, verschrecken, *v.* Розпудити. [йти ся zum Bersten.

Розпук, *m.* до розпукі їсти, сьмі-

Розпук, *f.* Verzweigung, *f.*

Розпукати, *v. a.* розпукувати ся, розпукнути ся, zerplatzen, springen, bersten, reissen; 2) aufbrechen, sich öffnen, sprossen, (v. Knospen, Blumen); 3) — над ким, -чим, sich grämen, verzweifeln; *subst.* розпукненє, *n.* Bersten, *m.*

Розпуклий, *v. a.* * *v.* Кйлавий.

Розпуклина, *f.* Kluft, Erdkluft, Erdspalte, *f.* [de Blume, Blütenknospe, *f.*

Розпуківка, *f.* die sich entfalten-

Розпудити, *v. a.* sich breit machen, *He.*

Розпук, *m.* Lösung, Auflösung, *f.* Под.; 2) Verzweigung, *f.* (der Kinder &) Schwäche gegen jmdn *v.* Розпуст.

Розпукати, розпукати, *v. a.* entlassen; reducieren; 2) verbreiten; zerlassen, auflösen, verdünnen, anmachen; розпукати шкіру, in kleinere Stücke schneiden, *B.* — ся sich auflösen &; 2) liederlich werden, ausschweifend; *prtc.* розпуканий, ausgelassen &; 2) flüssig.

Розпуст, -у, *m.* Willfährigkeit, *f.* — дати alles erlauben; 2) Ehescheidung, *f.*

Розпуста, *f.* Zügellosigkeit, Ausgelassenheit, Ausschweifung, Liederlichkeit, *f.* Uebermuth, *m.*

Розпустя, *n. s. d. v.* Др.

Розпустя, *f.* Zügellosigkeit, *Нар.*; 2) Art Osterspiel der Mädchen, *Кол.* I. 153.

Розпустяний, *v. a.* auflösbar; 2) liederlich; muthwillig; übermüthig, frech.

Розпустяник, *m.* ein ausgelassener, ausschweifender Mensch, Wüstling, Wollüstling, *m.*

Розпустяний, *f.* Unzüchtigkeit, *f.*

Розпустувати, *v. m.* ausgelassen, zügellos sein, liederlich, ausschweifend leben.

Розпутати, розпутувати, *v. a.* auseinanderwickeln; entfesseln, frei machen; — ся sich losmachen; auseinandergewickelt werden.

Розпутничати, *v. n.* Под. liederliches Leben führen. [losigkeit, *f.* К.

Розпутність, Liederlichkeit; Scham-

Розпутно, *adv.* verschwenderisch.

Розпустя, *n.* Км. sittliche Verkommenheit, Entartung, *f.* Fall, *m.*; 2) C. II. 179. Irrweg, *m.*; Verbrechen, *n.*

Розпутє, (-тє, -тя), *n.* Scheideweg, Kreuzweg, Irrweg, *m.*; — собі якє дати *Зап.* sich einen Ausweg finden, *v.* Rath schaffen, *v.* helfen; 2) schlechter Weg; die Jahreszeit wo die Wege schlecht sind, P. II. 193.

Розпучати, *v. n.* Ф. verzweifeln.

Розпучина, *f.* geborstener Riss, *B.*; Spalte, *f.*

Розпучити, *v. a. s.* Пропучити.

Розпучливий, *v. a.* verzweifelt, *B.*

Розпучний, *v. a.* verzweifelt, verzweifelt, *Кст.*

Розпучальний, *v. a.* auflöselich.

Розпущенє, *n.* Entlassung; Verabschiedung, *f.*; 2) *v.* Рбачин.

Розпущник, *m. v.* Рбачиник.

Розпучити, *v. a.* aussapfen, ausbreiten, -strecken.

Розпучити, *v. a.* zu Saufen machen; — ся sich dem Trunke ergeben.

Розпучє, (-тє), *n.* Kreuzigung, *f.*; 2) Crucifix, *n.*

Розпуча, *f.* (dim. розпуча, *f.*), Trost, *m.*; Linderung, Erquickung, *f.*; 2) Abrathen, *m.*

Розпучити, розпучувати, (-пучую, -уєш), *v. a.* trösten, auftrichten; 2) abrathen; widerrathen; — ся sich abrathen.

Розпучниця, *f.* die welche розпучує, d. h. einen Bechluss hintertreibt, abräth; 2) Entzweierin, Intrigantin, *f.*

Розпучити, *v. a.* erschlagen; verwunden. [дука.

Розпучє, (-инє, -я), *n.* Ру. *v.* Роз-

Розпучити, *v. a.* mit dem p'alo das Feld zwiëbrachen, ackern.

Розраніти, розранювати, *v. a.* verwunden, schwer *v.*

Розрахувати, -ховувати, *v. a.* berechnen, verrechnen; — *ся* sich —
Розраїти, *v. a.* widerrathen.

Розревіти *ся*, (-віти *ся*), gewaltig zu brüllen anfangen, *ж.*

Розревніти *ся*, розревнівати *ся*, im Eifer entbrennen, sich begeistern, *Т.*

Розрежувати *ся*, sehr aufgebracht, ungehalten werden, *ж.*

Розрив, *ж.* Zerreißen, *ж.* Riss, *ж.*; 2) -розрив-трава *с.* Art Zauberkraut zum Aufreißen aller Ketten u. Schlösser, *Ч. I.* 166.; 3) *Impatiens noli tangere* L. *Ліс.*
Розривателний, *а.* zerreißend, destructiv, *У.*

Розрив, *ж.* Zerstörung, *ф.* *Мі.* II. 6.
Розривувати, *v. a. s.* Розраїти, *ОП.*

Розрїти, *v. a.* zerwühlen.

Розрівнувати, (-нюв-), *розрівнати*, *v. a.* eben machen, eben.

Розрїдати, розрїджувати, (-рїджую, -уш), *v. a.* verdünnen, dünner machen; wässern. [*phnia*]. *В.*

Розрїдка, *ф.* Wasserfloh, *ж.* (Дарозрїдніти *ся*, *сріднею*. *Гр.* sich entzweien, das Verwandtschaftsband zerreißen. [*Schnitt*]; *ж.*

Розрїв, *ж.* Durchschnitt, Aufschnitt, Розрївати, розрїзувати, *v. a.* zerschneiden, durchschneiden; anatomisieren.

Розрїжувати, (-ати, -нювати), *v. a.* unterscheiden; — *ся* sich —

Розрївувати, (-нати), *v. a.* III. I. 251. entzweien, verfeinden; — *ся* sich trennen, auseinandergehen 404.

Розрїзувати, *ж.* Aufschneiden, Durchschneiden, Entzweischneiden, *ж.*

Розрїсати, (-рїсую, -уш), *v. a.* entfalten.

Розрїсати, розрїсати, *v. a.* losbinden, aufmachen, auflösen; 2) Dispens ertheilen, entbinden, vergeben; 3) entscheiden, absolvieren, III. I. 375.

Розрїсати, *ж.* Absolution, Dispensation, *ф.* Dispens, *ж.*

Розрїсати, розрїсати, *ж.* (im Bergbau); 2) Urbarmachung, *ф.* (Ackerb.), *Ліс.*

Розрїсати, розрїсати, -рїсати, *v. a.* ausschürfen; 2) urbar ma-

chen, bearbeiten, *Ліс.*; 3) — щось в чорб, -чим entwickeln, erweitern, vergrößern; 4) verdünnen, auflösen; розрїсати *ся*, sich entfalten, *v.* entwickeln, in Fluss kommen, *ж.*

Розрїсати, *ж.* Zersetzung, Auflösung, *ф.*

Розрїсати, -рїсати, *ж.* на розрїсати кому що als Anfang des Erwerbes, Gründungscapital, *ж.*

Розрїсати, розрїсати, *v. a.* fortpflanzen; vermehren; — *ся* sich vermehren, gut gedeihen.

Розрїсати, *ж.* Бросїяка.

Розрїсати, *v. a.* Ч. III. 274. *с.* Розрїсати. [*gehen*, — sich verbreiten.

Розрїсати, *ж.* in Schwärmen auseinanderfallen lassen, verlieren, verstreuen, *МШ. А.Д.* I. 35.

Розрїсати, (-іс), *ж.* gedeihlicher Wuchs, Fortschritt, Aufschwung, *ж.* Aufschneiden, Aufwachsen, *ж.* Entfaltung, *ф.*

Розрїсати, *ф.* Art Pflanze.

Розрїсати *ся*, üppig aufwachsen, sich ausbreiten, an Umfang gewinnen, hoch aufschneiden. [*Mischhandlung*, *ф.*

Розрїсати, *ж.* *Мі.* IV. 622.

Розрїсати, *ж.* Zerstörung, Niederreissung, Vernichtung, *ф.* Umsturz, *ж.*

Розрїсати, *v. a.* zerstören, niederreißen, umstürzen, zu Grunde richten; *сбст.* розрїсати, *ж.* *Розрїсати*; 2) Trümmer, *ж.* *Ліс.*

Розрїсати, *ж.* stürmische Bewegung, Aufregung, Unruhe, *ф.*; Tumult, Aufruhr, Aufstand, Crawl, *ж.* Getümmel, *ж.* Wirren, *ж.*

Розрїсати, розрїсати, *v. a.* in Bewegung bringen; rühren, schütteln; 2) aufbringen; anreizen, aufmuntern; bewegen.

Розрїсати, *ж.* Zerstörer, *ж.*

Розрїсати, *v. a.* in Unordnung bringen; 2) umkehren, untergraben, verwüsten, zerstören.

Розрїсати, *ж.* Abtheilung, Gattung, Kategorie, Classe; 2) Einrichtung, *ф.*

Розрїсати, *ж.* Entladen, *ж.*

Розрїсати, розрїсати, розрїсати, *v. a.* verfügen, verordnen, anordnen; 2) den Schmutz abnehmen, ausziehen; auskleiden; — корабель ab-

thauen; — *ся* sich einrichten &; 2) *ж.* auskleiden.

Розрїсати, *ж.* Auslader, *ж.*

Розрїсати, (-рїс-), *v. a.* beschwerlichen, schlichten.

Розрїсати, розрїсати, *ж.* III. — числбник Gattung- und Doppelungszahlwort, *ж.*

Розрїсати, *ф.* junge versetzte Pflanze; Setzplanke, *ф.*; — *сїача* Knollige Fetthenne (*Sedum telephium*), *Ліс.*

Розрїсати, розрїсати, *v. a.* an gehöriger Stelle die Plätze anweisen, placieren; einsetzen, aufpflanzen, verpflanzen; 2) zerapengen.

Розрїсати, *ж.* Mistbeet, *ж.*; Baum- schule, *ф.* Pflanzstätte, *ф.*; 2) Bluthänfling, *ж.* (*Fringilla cannabina* L.), *В.*

Розрїсати, *ж.* *Мі.* *Розрїсати*.

Розрїсати, *ж.* *пл.* -ні, -на *тїбе* du mögest bersten. [*men*, *См.*

Розрїсати, *ж.* teuflisch egrimm- розрїсати, розрїсати, *v.*

ж. *gew. impers.* Tag werden, tagen, anbrechen (*v.* Tag).

Розрїсати, розрїсати, *v. n.* *impers.* *розрїсати* es wurde Tag, es wurde licht, hell, *Оч. ер.* 18.

Розрїсати, *ж.* Tagesanbruch, *ж.* Morgen- dämmerung, *ф.* [*Erörterung*, *ф.*

Розрїсати, *ж.* T. Beleuchtung, Розрїсати, *ж.* Dämmerung, *ф.*

Розрїсати, *v. a.* abkoppeln.

Розрїсати, *v. n. s.* Розрїсати.

Розрїсати, -сїсати, *v. a.* in verschiedenen Gegenden ansiedeln, ansässig machen; — *ся* sich —

Розрїсати, *v. a.* ausschöpfen.

Розрїсати, розрїсати, *v. a.* zornig machen, erbozen; — *ся* zornig, erbozt, ungehalten werden. [*sehr zornig.*

Розрїсати, *ж.* (61) V. 23.

Розрїсати, розрїсати, *v. a.* zerdrücken, zerkneten (*dh* Sitzen); — *ся* zu lange sitzen; 2) zu brüten anfangen.

Розрїсати, *v. a. s.* Розрїсати.

Розрїсати, розрїсати, *v. a.* aufbinden, -schlingen; lösen, auflösen, losbinden.

Розрїсати, *ж.* *сбст. ж. пл.* *розрїсати* O. *ж.* 365. Gerichtsbote, *ж.*

Розрїсати, *ж.* Zerstreuung, Zersprengung; Flucht, Unordnung, *ф.*; у *роз-*

сати *ж.* zerstreut, auseinandergeworfen; *пл.* *у-* sich flüchten, *с.* zerstreuen, *Т.* *розрїсати*, *adv.* *Гос.* zerstreut, sporadisch; 2) Geschiebe, *ж.* *дїм.* *розрїсати*.

Розрїсати, розрїсати, *v. a.* austreuen, verstreuen, ausschütten; * — *корб* jmdn zu Grunde richten, vernichten; — *ся* auseinandergerathen, — fallen, sich zerstreuen, zerstreuen; sich zerbröckeln; *с.* lockern; herunterkommen, verfallen; * viel Ausgaben, Unkosten haben. [*locker*, leicht.

Розрїсати, *ж.* *ж.* — *Гж.* 25. Розрїсати, *ж.* Seifen, Seifengebirge, *ж.*

Розрїсати, розрїсати, *ж.* locken; 2) *срї* -і *ж.* III. 58. zerstreut.

Розрїсати, *ж.* *ВВ.* Zerstreung, *ф.*

Розрїсати *ся*, vor Trockenheit auseinandergehen, -fallen (von Fässern &).

Розрїсати, *v. a. s.* Розрїсати.

Розрїсати, *ж.* *Розрїсати*.

Розрїсати, *v. a.* abatteln.

Розрїсати, *ж.* (Salz) Auflösung *ф.* *ОП.*

Розрїсати, *ж.* Ritze, Spalte, Kluft, Sohrrunde, *ф.* *Ос.* 92.

Розрїсати, (-с). *ф.* eine Suppe aus Sauerkraut und Kukuruzmehl, *В.*

Розрїсати, *v. a.* zerrufen.

Розрїсати, розрїсати, *v. a. s.* Розрїсати; — *ся* sich auseinander setzen, an verschiedenen Orten sich setzen; 2) ganz bequem, gemächlich sich hinsetzen; viel Platz einnehmen (indem man sich setzt); 3) bersten, platzen, Risse bekommen, *ж.*

Розрїсати, розрїсати, *v. a.* zerhauen, zerschneiden, durchschneiden; 2) massacrieren.

Розрїсати, *ж.* *дїм.* *с.* *Розрїсати*.

Розрїсати, *ж.* Flatterer, Flattergeist, *ж.* [*streung*, *ф.* *Розрїсати*].

Розрїсати, *ж.* Verstreuen, *ж.*; Zer-

Розрїсати, *ж.* ausgesät, ausgestreut; zerstreut, geistesabwesend, flatterhaft.

Розрїсати, *ж.* Flatterhaftigkeit, Zerstreung, Zerstretheit, *ф.* (des Geistes).

Розрїсати, розрїсати, *v. a.* aussäen; ausstreuen, zerstreuen; ausbreiten, verbreiten (*ж.* *Гос.*); — *ся* sich —

Розрїсати *ся*, *ж.* *Розрїсати*

ся (bes. v. Kindern), ГЕ.

Розсѣчати ся, auseinanderbringen, in kleine Stücke zerspringen; auseinanderlaufen. [aufspringen, zerrupfen, zerren.]

Розсѣбати, розсѣбати, v. a. zerkranken, siech machen, lähmen.

Розсѣлати, розсѣлвати, v. a. den (üblen) Ruf verbreiten, laut machen, verlaublichen, ausposaunen, rüchbar machen; — ся sich verbreiten &.

Розсѣляти, розсѣлювати, auseinandergehen, schwinden, Фр.

Розсѣдѣти, розсѣдзувати, v. a. untersuchen, prüfen, erforschen.

Розсѣлонити, розсѣлнювати, v. a. enthüllen, aufdecken.

Розсѣхати, v. a. u. — ся aufmerksam zuhören, vernehmen, Кв. 185.

Розсѣлювати, v. a. vom Gelöbnis dispensieren.

Розсѣкати ся, D. c. 79.

Розсѣмливити, (-лити), розсѣмлювати, v. a. ermutigen, die Schüchternheit benehmen, Мог; — ся kühn werden.

Розсѣмшити, v. a. zum Lachen bewegen z. L. bringen; — ся z. L. gebracht werden, lachen.

Розсѣмшити ся, in ein Gelächter aufbrechen, lachen.

Розсѣмотрити, v. a. durchmustern. Розсѣотувати, -тати, v. a. s. Розсѣмтувати.

Розсѣха, f. Zacken, m. gabelförmiger Ast, Gabelast, m. Gabelholz, n. pl. розсѣхи, Pfuggabel, f. Pfugwetter, n; 2) hölzerne Mistgabel. [(Milvus), B.

Розсѣхання, (-на), f. Gabelweibe, f. Розсѣхатий, розсѣховатий, a. ästig, astreich, gabelig getheilt, gabelförmig auseinandergehend.

Розсѣхач, m. s. Рогач; 2) Олень. B. Розсѣване, (-вне), n. s. Розсѣвка, K. He.

Розсѣвати ся, v. Розсѣлвати ся. I. Розсѣвати, розсѣлвати, auseinanderstellen, an verschiedenen Orten stellen, anstellen, gehörig aufstellen; — ся sich — [s. Суспити].

II. Розсѣвати, v. a. (саджівку). Розсѣвка, f. Dislocation; Aufstel-

lung, f.

Розсѣвати, m. o — гѣлоса прилпнати ся ausser der Vernehmbarkeit der Stimme zurückbleiben, Зар.

Розсѣвний, a. Scheide-

Розсѣвня, f. TP. Scheideweg, m. Розсѣвня, f. Grenzscheide, f.

Розсѣвняти, v. a. s. Розсѣвняти. Розсѣвня, pl. n. H. 74. Scheideweg, m.

Розсѣврати, v. a. u. — ся besorgen, beschaffen, aufbringen.

Розсѣврати ся, v. Розсѣврати ся.

Розсѣвнути, (-гн-), v. a. aufknöpfen, lüften.

Розсѣлѣти, розсѣлѣти, розсѣллювати, v. a. ausbreiten, auseinanderlegen; — ся sich —.

Розсѣрвати ся, in Wuth gerathen, wüthen, ergrimmen, Зак.

Розсѣстигнути, v. a. abschnallen, aufhäckeln.

Розсѣбня, n. Abstand, m. Пол.

Розсѣрвати ся, sich ausdehnen, s. ausbreiten, ОП. [tern, Пар.

Розсѣрвувати, v. a. aufblättern. Розсѣрвати ся, (-ряп-, -штр-), die Haare in Unordnung fliegen lassen.

Розсѣрхнути ся, mit jmdm brechen.

Розсѣстрий, -бю, m. Missklang, Misslaut, m. Dissonanz, Misstimung, Disharmonie, f.

Розсѣстріяти, розсѣстріювати, розсѣстріяти, v. a. durch-, erschieszen; zerstreuen; — ся sich zerstreuen.

Розсѣстрип, n. Rasenkoralle, f. (Anthophyllum), B.

Розсѣстріяти ся, розсѣстріювати, sich entzweien, auseinandergehen.

Розсѣстроитель, m. Verderber, Vernichter, m. Пу.

Розсѣстроити, розсѣстроювати, v. a. verstimmen; 2) in Unordnung bringen, zerrütten; — ся sich verstimmen; 2) in Unordnung, in Verwirrung gerathen; aus der Fassung kommen; 3) (рана) wieder schmerzen.

Розсѣстроїність, f. У. s. Розсѣстрий. Розсѣстроїство, n. Под. Störung, Zerrüttung, f.

Розсѣступати ся, розсѣступати ся, auseinandertreten; 2) sich öffnen, s. aufthun.

Розсудати, v. a. s. Розсудити.

Розсуд, m. Ueberlegung, Meinung, f. Urtheil, n. Beurtheilung, Entscheidung, f. [richter, m.

Розсудець, m. H. 142. Sohieds-

Розсуджати, розсуджувати, розсуджати, v. a. urtheilen, überlegen, erwägen, bedenken; 2) schlichten, entscheiden, Urtheil fallen, Recht sprechen.

Розсуджене, розсуджуване, n. Ueberlegung, Betrachtung; Beurtheilung, f; 2) Urtheil, n. Urtheilspruch, m.

Розсудка, f. Urtheil, n. Entscheidung; 2) Kritik, f.

Розсудковий, a. judiciös, Ил.

Розсудливость, (-ість), f. Bedächtigkeit, praktische Beurtheilung, Klugheit, f. Verstand, m.

Розсудний, розсудливий, a. verständig, klug, einsichtsvoll; adv. -но.

Розсудничий, a. kritisch, Пар.

Розсудок, -ду, m. Urtheilskraft, f. Verstand, m. Ueberlegung, f; 2) розсудок, -ду, m. сварки Entscheidung, f. Ч. II. 620.

Розсудця, m. H. 206. s. Розсудця.

Розсудчик, m. Sohiedsrichter, Richter, m. [von einander drehen, aufdrehen.

Розсуджати, розсуджувати, v. a. Розсуджати, Ч. III. 136. s. Суджати.

Розсудити, розсудити, v. a. auseinanderrücken, -stellen; hier u. dahin legen, verlegen.

Розсудювати, v. a. die Riemenbänder lösen, s. Судювати.

Розсудити, a. P. II. 76. s. Судити.

Розсуд, m. B. Ausbreitung, f. Umfang, m; 2) Flugweite, Flügelweite, f.

Розсудливий, a. ausgedehnt, ausgebreitet. [nung, f. Вах. Ил.

Розсудливий, -ости, f. Ausdehnung. Розсудити ся, sich lagern, das Lager aufschlagen, beziehen.

Розсудити, розсудити, розсудити, розсудити, v. n. aufthauen, schmelzen, zergehen. [wickeln, bewerkstelligen.

Розсудити, v. a. glücklich ent-Rозсудити, v. a. auftreten, Пар.

Розсудити, Ч. I. 1. 85?

Розсудити, v. a. Розсудити. Розсудити, v. a. s. Розсудити.

Розсудити, v. a. dünn rollen, тісто das Teig mittelst e. Walze dünn

machen.

Розсудити ся, sich ankrampen, seinen Kram, seine Waaren auslegen, sich ausbreiten, III. II. 232.

Розсудити, v. a. verwittelt machen.

Розсудити, -бру, m. Oeffnung; f. двёрна — thorweit, angelweit; 2) Schlund, Rachen, m. Mundloch, n. У. pl. в -бру ins Freie.

Розсудити, (-ип), -бру, m. s. Розсудити.

Розсудити, n. Oeffnen, m. Oeffnung, f. -тіла Obduction, f; 2) s. Розсудити.

Розсудити, v. a. öffnen, aufthun, aufmachen; — ся sich —, s. Отворити.

Розсудити, adv. weit geöffnet, Мх.

Розсудити, a. -образ zusammengesetztes Bild aus Kupfer & in zwei Flügeln geöffnet, so dass drei Bilder sichtbar werden.

Розсудити, v. a. s. Розсудити.

Розсудити, v. a. allst. † P. I. 148. auseinanderreißen, zerreißen, Д 95.

Розсудити, a. zerreiblich, Пол.

Розсудити, -ости, f. Zerreiblichkeit, f. Пол.

Розсудити, v. a. §. -грѣши vergeben, verschenken; verschwenden.

Розсудити, розсудити, (розсудити B.), розсудити, v. a. zerreiben, zerstoßen, klein reiben, klein stoßen;

* — грѣши vergeuden; — ся zerrieben, klein gerieben werden.

Розсудити, v. a. s. Розсудити.

Розсудити, розсудити, v. a. zerfliessen, auseinanderfliessen; auseinandergehen; verschwinden.

Розсудити, v. a. s. Порозсудити.

Розсудити, розсудити, v. a. zerschneiden, durchschneiden.

Розсудити, (-тер-), m. Reiber, m. Reibekeule, f. s. Макогін.

Розсудити, f. Uneinigkeit, f. Zwist, m. Fehde, f; 2) Verlust, m. Зск.

Розсудити, m. Absattelung, Abladung, f.

Розсудити, a. zerzaust; 2) s. d. f. Розсудити, v. a. absatteln, absacken.

Розсудити, розсудити, v. a. zerdrücken, zerquetschen.

Розсудити, m. розсудка, f. (d. розсудити, f.) Auseinanderfliessen, n; 2) a) Flussarm, m. b) Insel inmitten eines Flusses; 3) Rinne, Kloake, f. B.

Розхвалити, в. а. §. s. Розварити.
Розхвалити, розхвалявати, в. а. durch das Lob überheben, rühmen, weit u. breit bekannt machen; — ся sich dh das Lob überheben, viel von sich reden lassen, sich im Prahlen ergehen.
Розхвалити ся, в. а. wegen, wallen, in Wallung sein, heftig bewegt werden; 2) in Unruhe gerathen, sich beunruhigen, *Зах.* [ordnung, zerzaust.
Розхвалений, а. (волося) в. а. nach beiden Seiten auseinander- od. zurück-schlagen; — ся *Нс.* sich aufrichten.
Розхвалити, розхвалити, в. а. nach beiden Seiten auseinander- od. zurück-schlagen; — ся *Нс.* sich aufrichten.
Розхвалити, а. sich weit ausbreitend, *+М.*
Розхитати, розхитувати, в. а. етв. in eine schaukelnde Bewegung, in Schwingung bringen, wankend machen; — ся zu wanken anfangen, wanken.
Розхід, -бду, т. Auseinandergehen, *н;* Trennung, *ф.* Abschied, *т.* при розході; 2) Absatz an Waagen, *т.* Ausgabe, *ф.* Aufwand, Verbrauch, *т.*
Розхідний, а. auseinandergehend, divergierend, sich kreuzend *К.* I. 35: дороги -ні: Scheide-, Abschied-, *Т;* 2) — *днм.* розхідненький, *Б.* die Trennung, das Auseinandergehen veranlassend, bereitend; 3) *У.* entscheidend, letzt.
Розхідник, розходник, т. Der gemeine Mauerpfeffer, Scharfes Fettkraut, Fetthenne (*Sedum acre*) *В. Волс.* Очиток.
Розхідниця, ф. Schmaus, *т.* (von der Gesellschaft der an вечерниці Theilnehmenden vor dem Ende der Плянівка abgehalten) *Жол.* I. 76. [gen, *н.*
Розхіте, (розхиття), н. См. Vergnügen.
Розхлестати, в. а. §. locker machen. [*а.* aufschlappern.
Розхлестати, розхлестувати, в.
Розхлюпати, в. а. verzschütten.
Розхобстаність, ф. Пар. Zügellosigkeit, *ф.*
Розхобстати, в. а. ab-, entzäumen, des Gebiss abnehmen; — ся d. G. abwerfen; *а.* розхобстаний зүгеллос; ausgelassen.
Розходи, пл. в. — mit Anlauf *У.*
Розходисто, adv. divergierend, *В.*
Розходити, розходувати, в. а. — чоботи dhs Tragen weiter machen; — ся auseinandergo, sich scheiden; sich zerstreuen; 2) *Ш.* II. 225. ausgo-

lassen jauchzen, jubeln; toben; 3) *impers.* розходит ся о щось es handelt sich um etw.; 4) *в. н.* umhergehen, -streifen *С. I.* 56. [Auflösung, am Ende.
Розходня, ф. У. на розходні in der Розходущий, *а.* weit auseinandergo, sich ausbreitend.
Розходжий, а. -ї сорочки. Art Hemde für die gewöhnliche (alltägliche) Tracht, *ГБ.*
Розхобити, розхобити, розхоблювати, в. а. vergreifen, weggraffen, auseinanderreißen. [erkranken.
Розхорувати ся, krank werden,
Розхотити ся, impers. s. Захотити ся. [*ху,* *См.* Kreuzweg, *т.*
Розхресте, н. s. Перехресте; -шля.
Розхрист, т. -одёжі lose, leicht u. nachlässig hingeworfene Tracht, *Т.*
Розхристати, в. а. aufreißen; entblößen; aufknöpfen u. fliegen lassen; — ся von fliegendem Haar, dgl. Kleidung; розхристаний, schlotterig, *См.*
Роздарпати, в. а. s. Роздрпати, Порисовати, *Пол.*; auseinanderreißen, reißen, *В.*
Розцвісти, (-цві-), розцвітати, в. н. u. — ся aufblühen; sich entfalten.
Розцвіт, т. розцвіта. (-ітте), *н.* Blumenfior, *т.* Blüthezeit, *ф.*
Розцвікати, в. а. die Neugierde wecken, rege machen; — ся neugierig werden. [thun, öffnen, *Зг.*
Розцілити, в. а. aufmachen, auf-
Розцілувати, (-люб-), в. а. jmd recht viel abküssen; — ся viel küssen.
Розцінити, в. а. den Preis ansetzen.
Розціпити, в. а. losmachen, loslassen, freilassen, — ся sich —.
Розціпкати, в. а. aufspicken, *Пар.*
Розцямкати, в. а. zerkauen.
Розцурати ся, Км. s. Рознехати ся.
Розчавити, розчавити, (розчавити Крон.) в. а. Км. (Шр. IX. 849.) zerdrücken, zerschmettern, *я.* Роздавиги.
Розчарка, ф. Bechersternkoralle, *ф.* (Pocillopora), *В.*
Розчарувати, в. а. entzaubern.
Розчати, розчинати, в. а. Кч. 168.
Розпочати.
Розчачнути, в. а. auseinanderreißen, -spalten, -spreizen, -schlitzen.
Розчванити ся, sehr prahlen.

Розчертувати, в. а. viertheilen, *Ш. I.* 135 zertheilen.
Розчеберсати, в. а. s. Розписати (писанки) 2). [нес Stück Holz, *В.*
Розчепе, ф. ein am Ende gespalte-
Розчепирати, в. а. auseinanderspreizen, -strecken, -nehmen, ausspreizen.
Розчервати, в. а. zerfressen, wurmstichig machen, *У.* [zerschlagen.
Розчерпяти, в. а. in Scherben
Розчёрпати, в. а. ausschöpfen.
Розчесати, розчесувати, в. а. käm-
мен, durchkämmen; aufbürsten; — ся sich —.
Розчёт, т. Berechnung, *ф. У.*
Розчехбвнути ся, ausgleiten
und sich entzweireißen.
Розчійн, т. Flüssigkeit; Lösung,
Ауflösung, ф. Пол.; 2) розчійн, т. розчійна, *ф.* der eingegerührte, eingemachte Teig, Sauerteig, *т.*
Розчинати, розчинати, розчинювати, в. а. lösen, auflösen; 2) einrühren, anmischen, (-тісто); durchkne-
ten; 3) öffnen, aufmachen, aufthun; 4) — *комусь* vom Zauber u. Behexung befreien, entzaubern, *Гол. III.* 438; — ся sich auflösen *Ле.; 2) s.* öffnen.
Розчиний, а. auflösbar.
Розчинник, т. Aetzstoff, *т.* Lösungsmittel, *н.*
Розчинність, ф. Auflösbarkeit, *ф.*
Розчиняне, н. Auflösung, *ф.*
Розчислене, н. Ausrechnung, Be-
rechnung; Liquidation, ф.
Розчисляти, розчислювати, в. а.
berechnen ausrechnen.
Розчитати ся, розчитувати ся,
nach Herzenslust lesen, sich ins Lesen
vertiefen. [reinigen, säubern, aufräumen.
Розчищати, розчищувати, в. а.
Розчїляти, в. а. s. Рїшати, ent-
**scheiden.
Розчїхнути, в. а. s.** Розчачнути.
Розчїпити, в. а. die Haube, die
Kopfbedeckung herunterreißen, *Мх.*
Розчїррати, в. а. s. Розпелїшити.
Розчленити, в. а. zergliedern, *Пар.*
Розчленоване, н. Zergliederung,
ф. Пар.
Розчовпати, розчовпїти, в. а. er-
klären; 2) begreifen, errathen, *Кч. 140;*
3) *в.* Розкусати *Др.*

Розчопїти, в. а. aufspießen, *Пар.*
Розчот, т. Rechnung, Berechnung, *ф.*
Розчотра, ф. Medusenstern, *т.* (Eu-
gula), Пол. [müthig rühren.
Розчувствити, в. а. innig, weh-
Розчумати, в. а. Лух. durch Er-
kundigung kennen lernen, begreifen,
erfahren. [weiter nm sich verbreiten, См.
Розчумлїти, в. а. die Pest (чума)
Розчуркати, розчуркати,
в. а. genauer untersuchen, begreifen,
verstehen, Кух. Ос. (61) XI. 33.
Розчухати, в. а. Кс. I. 263. в. Ро-
зїбрати begreifen.
Розчуррати, в. а. zerzausen; zer-
streuen, zerschlagen, zerbröckeln, Зах.
Розшайнути ся, auseinander zer-
stieben; 2) ausströmen Гол. III. 21.
Розшалшїти ся, seine Lager-
stätte einrichten. [durchsuchen.
Розшарити, в. а. durchwühlen,
Розшарпати, розшарпувати, в. а.
zerreißen. [(verm. d. жобна).
Розшарудити, в. а. grob zermahlen
Розшастати, в. а. verschwenden,
vergeuden, verausgaben.
Розшатати, в. а. zerreißen.
Розшафувати, в. а. verschwen-
den, durchbringen, verthun.
Розшахати, в. а. АД. I. 59. aus-
**einanderwickeln.
Розшїбана, н.** Einwerfung, *ф. Пар.*
Розшїбати, розшїбнїти, роз-
шїбости, *в. а. s.* Розшїти 1); — ся un-
ruhig sich hin u. her stürzen, sich tum-
meln, sich breit machen.
Розшївати, розшїти, в. а. auf-
**trennen, abtrennen.
Розшїнути ся, auseinanderstie-**
ben, (бси d. Wespen) Жол. I. 329.
Розшир, т. Ausdehnung, *ф. Пар.*
Розширїльний, а. ausdehnbar.
Розширїльність, ф. s. Розпруж-
**ність.
Розшїрене, н.** Erweitern, Aus-
dehnen, *н.* Ausdehnung Verbreitung, *ф.*
Розширїтель, т. Erweiterer, Ver-
**größerer, Verbreiter, т.
Розширїти, розширїти, в. а.**
ausbreiten, breiter, geräumiger machen,
erweitern, ausdehnen; — ся sich aus-
**breiten, s. verbreiten, s. erweitern.
Розширїльний, розшїрїний,**

а. ausdehnbar, а. Розтагланнй, *adv.* розшарно weit, breit, weiltläufig.

Розшкматаги, *v. s.* etw. in kleine Stücke zerreißen, zersetzen.

Розшматаги, розшматкувати, *v. s.* aeristöckeln, zerreißen.

Розшморгнути, *v. s.* auseinanderschallen, -schnüren, aufthun

Розшнурувати, розшнуровувати, *v. s.* ausschnüren, die Schnur losmachen.

Розшолпати, *v. s.* auseinandewickeln, -stöbern, -klauben; * §. begreifen, *K. s.* 206. [len, -stöbern, *Фр.*

Розшпати, *v. s.* auseinanderwühl-

Розшпалати, розшпалувати, *v. s.* die Hinwegnahme der Stecknadel aufthun, frei machen.

Розшпартати, розшпартувати, *v. s.* auseinanderseharrgen.

Розшрубати, розшрубувати, *v. s.* abschrauben, aufschrauben.

Розшукати, розшукувати, *v. s.* *Ст.* aussuchen, aufbringen.

Розщастя, *n.* Glückseligkeit, *f. Пис.*

Розщобати, розщобувати, *v. s.* aufmachen, öffnen, aufreißen; spalten;

розщобаний, gespalten.

Розщедрати ся, (-рувати ся), *Ко.* 111. sehr gütig werden; zu reichlich geben, honett auftreten, *C. I.* 204.

Розщемити ся, *D. s.* 94. schwer werden. [terkieferräste, *pl.*

Розщепен, *m.* Spalte, *f.* -кльва *Un*

Розщепарити, (-пир-), *v. s.* auseinanderpreizen, *Фр.*

Розщепати, *v. s.* zerspalten.

Розщепити, розщепити, (-япн-), *v. s.* aufreuen, aufknöpfen, lüften.

Розщехванути ся, auf den Eise ausgleiten und sich entzweireissen, *Фр.*

Розщибайло, *m.* Windfall, *m.*

Розщибати, *v. s.* umherwerfen, kimm, чим umherschleudern; zerschlagen; auseinanderreißen; — ся за ким, чим um etw. sehr besorgt sein; sich den Kopf zerbrechen.

Розщібель, *f. Гуш.* weit ausgeholter Schwung; Auseinanderreißen, *n.*

Розщікати ся, zu schlucken anfangen. [reißen.

Розщіпати, *v. s.* zerzipfen; zer-

Розщіпувати, (рощ-, рощ-),

розщитати, *v. s.* berechnen, ausrechnen; 2) unterscheiden; — ся sich mit jmdm berechnen, eine Rechnung abschliessen.

Розщільна, *f.* Riss, *m.* Spalte, *f. Ст.*

Розщінкати, *v. s.* abhefteln; — ся sich —

Розщип, -бну, *m.* Spalt, *m.* Spalte, *f.* der am Ende gabelförmig gespaltene Rechenstiel.

Розщиплястий, *a.* spaltbar.

Розщипляти, *v. s.* spalten, aufspalten.

Розщипленя, *n.* Spaltung, *f.*

Розщобний, *a.* alles klug berechnend, bedächtig, verständig, *D. s.* 136.

Розщупати, *v. s.* u. — ся zu tasten anfangen, betasten, befühlen.

Роз'юшити, *v. s.* ergrimmt, wüthend machen; — ся ergrimmen, wüthend, böse werden.

Роз'я, *f. Kdrspr.* s. Різга.

Роз'ярйати, роз'ярйувати, *v. s.* in Glut bringen, glühend machen, entflammen, -огонь anmachen; 2) zornig machen, aufbringen, erbittern; — ся sich entflammen, erglühen; 2) ergrimmen.

Роз'ясняти, роз'яснювати, *v. s.* aufheitern, aufhellen, hell, leuchtend machen; 2) aufklären; — ся hell, licht werden, sich aufheitern, aufhellen, leuchtend werden; 2) klar werden.

Роз'ятрйати, роз'ятрйувати, *v. s. Нс.* eitern machen, schwären machen; reizen; — ся eitern; огонь — stärker werden.

Роз'ябати, *f.* Schwärmezeit, *f. s.* Рійка.

Роз'ити ся, schwärmen, (*v.* Bienen); 2) schwärmen, maucherlei Gedanken im Kopfe erzeugen, sich einbilden, sich dünken, щось му ся у голові роїт es geht ihm etw. im Kopfe herum.

Роз'ойвай, *a.* *Зан* II. 416. s. Ярий.

Рок, *m. gr.* Schicksal, Verhängnis, *n. Нс.*; 2) Termin, *m.*

Рокки, роки, *pl. s.* Рік 2).

Рокіта, рокітна, *f.* верба — Purgurweide, *f.* (*Salix purpurea*); 2) s. Ива

Рокітний, *f.* (*Salix caprea*).

Рокітяти, *v. s.* wiederhallen, *Ф.*

Рокітник, *m.* Gemeiner Bohnenbaum, Goldregen, *m.* (*Cytisus laburnum*), *Вол.*

Рокіточка, *f. dim. s.* Рокіта.

Рокітний, *a.* aus rokіta, weiden.

Рокітний, *f.* Jahresabgabe, *f.*; 2) Jahresgehalt, *m.* [lieb, s. Річний.

Роковий, *a.* jährlich, Jahres-; jähr-

Роківини, *pl.* Jahrgedächtnis, Jahres-Totenamt, *m.* [Getöse, *n.* Schall, *m.*

Рокот, *m.* grōmia, — *B.* Krachen, Rokotane, *n. K.* Erklingen, *n.* [len.

Рокотати, *v. s.* † erklingen, erschall-

Рокоти, *m. pol. K.* Aufstand, *m.* Em-

рörung, *f.*; 2) Lärm, *m.* *Мі.* II. 344.

Рокувати, *v. s.* *З.* weissagen, verkünden, prophezeien.

Ролівка, *f.* Wurzeleule, *f.* (*Agrotis*), *B.*

Рольник, *m. s.* Рільник, *Зак.*

Рольня, *f. s.* Червільня, † *Б.*

Ролья, *f.* Feld, *n.* Aoker, *m. s.* Ріля;

2) Rolle, *f.* (eines Schauspielers &).

І. Роман, *m.* Roman.

II. Роман, роман, *m.* Aoker-Hundskamille, *f.* (*Anthemis arvensis*).

Романець, *m.* Doldentraubige Wucherblume, (*Chrysanthemum corymbosum*).

[ляний.

Романін, *m.* Römer, *m. Ст.* Рим-

Романковий, *a.* der Pfl. Роман.

Романс, *m.* Roman, *m.* erdichtete Le-

bens- od. Liebesgeschichte; 2) Romanze, *f.*; 3) Liebschaft, *f.* Liebeshandel, *m. adj.*

романсовий, *Os.* romantisch; verliebt.

Ромашка, *f. s.* Румянок, *Пис.*

Ромашковий, *a.* Kamillen-

Ромб, *m.* Rhombus, *m.*; 2) *pl.* ромби,

Theil des Hemdes unter der Achsel.

Ромбоїд, *m.* Rhomboid, *n.*

Ромодан, *m.* gewisse Heerstrasse

(nach dem Fürsten Ромодановский 1708. benannt) *Зак.* [pass.

Ромпасовий, *a.* -чобіт mil Rand-

Ромплик, *m.* Art Mass = 1/4, Quart.

Ромун-віля, *v.* Роман-віля *Ч. V.* 202.

Ромуш, *m.* Krachen, Getöse, *n.* Knall,

Schall, *m.*

Ронд, (*d* рондик), *m.* ронда, *f.*

pol. Pferdegeschirr, Pferdesattelzeug,

Reitzzeug, *n. K.* [слєси) *Мор.*

Роняти, *v. v.* vergiessen (*дрібні*

Ропá, *f.* Eiter, *m.* Materie, *f.* — в

очєх Augenbutter, *f.* 2) — сольна Salz-

lacke, *f.*; 3) Judenpech, *n.* Asphalt, *m.* *Вол.*

Робавка, *f.* Kröte, *f.* (*Bufo*), *B.*

Робать, *f.* † Götzentempel, *m.*

Робати, *v. n.* *Зар.* knistern.

Робіт, -оту, *m.* Murren, *m.*

Ропіти, *v. n.* eitern, sich zersetzen.

Ропнути, *v. n.* mit grossem Geräusch & herabfallen.

Ропотіти, *v. s.* murren, brummen.

Роптати, *v. s.* *М.* II. 75. murren, rauschen; klagen.

Ропуха, *f. s.* Ропавка.

Ропушник, *m. B.* Kröten-Simse, *f.* (*Juncus bufonius*).

Ропчучий, *a.* dawider murrend, *М.*

Ропша, *f.* *Гм.* Torf, *n.* (gründen, *n.*

Ропшанка, *f.* Sumpfgass auf Torf-

Рорати, *pl. H.* 151. h. lat. Messe

früh in der Adventzeit nach den An-

fangsw: „Rorate coeli“ ben.

Росá, *f.* Thau, *m.*; 2) Erdöl, *n. B.*

Росáда, росáдина, *f.* Setzling, *m.*

Setzpfanze, junge Pflanze zum Versetzen, *f.*

Росáтник, *m. s.* Посадник.

Росáлка, *f. s.* Русáлка.

Росáна, *f. dim. s.* Росá, *K.*

Росáночка, *f. dim.* Thautropfen, *m.*

Росáстий, *a.* mit Thau bedeckt,

voll Thau, *Ст.*

Росáти, (ропуй, -росим), *v. s.* mit

Thau benetzen, bethauen; -лен, den

Flachs im Thau liegen lassen, vermit-

tels des Thaues bleichen; *impr.* ро-

сáть (дощ) der Thau (Staubregen) fällt,

Росáця, *f. s.* Росá. [es thauet.

Росáчка, *f.* Sonnentheu, *m.* (*Drosela*).

Росáчнковати, *pl.* Sonnentheu-

gewächse, *pl.* (*Droseraceae*).

Росá, *pl. Ф.* *Пос.* 53. s. Росáнка.

Росá, -бул, (*dim.* росáлок, росá-

лець), *m.* Lacke, -рибийний Fischlacke,

f.; 2) Sulze, *f.*; 3) Fleischbrühe, Suppe, *f.*

Росáльний, *a.* suppig, *Пар.*

Росáльниця, *f. Ф.* (salzige) Brühe,

dünne Suppe, *f.*; 2) s. Кануєнік.

Росáскá, *pl.* Aeste am Hirschge-

weih, *pl. Ф.*

Росáкá, (рискá), *dim. s.* Росá. *Еф.* 9.

Росáшй, *a.* gross, erwachsen, hoch

aufgewachsen.

Росáшй, *f. s.* Росáна. [bilisch.

Росáшній, *a.* Pflanzen-, vegeta-

Росáшниця, *f.* Botanik, *f. Пис.*

Росáшність, *f.* Vegetation, *f.*

Росáшодний, *a.* pflanzenfres-

send.

Росли́нар, *m.* Botaniker, *m.* Пар.
 Росоля́нка, *f.* Kohlsäure, *n.* Sau-
 erpflanze aus Sauerkraut bereitet; Erd-
 apfelsuppe, *f.* [m. (*Gulo borealis*), *Пол.*
 Росома́к, (-ák, *Еф.* 49.) *m.* Vielfrass,
 Росо́ха, *f.* Gabel, *f.* zweitheiliger,
 zweizaackiger, zweispaltiger Hauptast (am
 Baume); 2) Sprosse, *f.* Sprind, *n.* s. Россо́ха.
 Росоха́тий, (-áстий), *a.* zackig,
 gabelig; ástig; ausgebreitet.
 Росоха́торо́гия, *a.* mit gabelför-
 migem Geweih — олень *Фр.*
 Росоха́ч, *m.* -дубъ mit breiten Aesten.
 Россо́хи, *pl.* P. II. 73. der Theil des
 Leibes wo die unteren Extremitäten (die
 Füße) auseinandergehen; 2) *s.* Россо́хи,
 hölzerne Mistgabel.
 Росохова́тий, *a.* gabelförmig; 2)
 vielästig, *s.* Росоха́тий.
 Рост, *m.* Wuchs, *m.* Wachsthum, *n.*
 Gestalt, *f.*; 2) Wucher, *m.* Zinsen, *pl.*
 Prozent, *n.* Ks. II. 20; 3) — альпéя-
 ский, *Homogone alpina.*
 Ростá, *v. n.* wachsen, gedeihen, auf-
 kommen; zunehmen, sich vermehren.
 Росты́на, *f.* Pflanze, *f.* Gewächs, *n.* B.
 Ростинна́чий, *a.* B. botanisch.
 Ростáти, *v. a.* wachsen machen,
 w. lassen, ziehen.
 Рóстич, *f.* wirre, wilde Flucht.
 Рóсток, *m.* Schoss, Schössling, *m.*
 Пар. s. Паросток. [nieden, (*opp.* Горóю).
 Рóстом, *adv.* I. II. 53. unten, hie-
 Ростóпасть рогáтий, *Glauoium*
corniculatum, *B.*; 2) *s.* Зелемозéнь.
 Росторóпша, *f.* Gemeine Osterlu-
 zei, *f.* (*Aristolochia clematidis*), *Лис.*
 Ростóхвасть, *f.* gemeines Schwal-
 ben-, od. Schöllkraut, (*Chelidonium*
majus). ступецъ 1).
 Рóступецъ, *m.* А. Д. II. 53. *s.* Вá-
 Росяни́й, *a.* He. des Thaues, Thau-;
 thauig, bethaut, *M.* III. 90. *adv.* ро-
 сяно́. thauig, reichlich betnaut.
 Рот, *m.* Mund, *m.* Maul, *n.*
 Рóта, *f.* Rotte, Compagnie, Schaar;
 2) Formel, *f.*
 Ротáтий, *a.* *s.* Писка́тий.
 Роташ, *m.* Art Pflze, *B.*
 Ротенá, *n.* рóтик, *m.* *dim.* *s.* Рот,
 Müdchen, Mäulchen, *n.* [мати.
 Ротáти, *v. a.* *s.* Прокли́нати, Грý-
 Рóтман, *m.* Lothse, Lothsmann, *m.* Пар.

Рóтний, *a.* von der Compagnie (Рóта).
 Ротомóчный, *a.* Ч. IV. 126. mit
 starkem Schnabel. [ponomeuta), *B.*
 Ротячóк, *m.* Schnauzennomete, *f.* (Ну-
 Рóккане, *n.* Grunzen, *n.*
 Рóккати, *v. n.* grunzen, röheln.
 Рóккит, *m.* рохкóтан, *n.* Рóккане.
 Рохман, *m.* H. 82. *s.* Плохýй.
 Рохманни́й, *a.* zahm, mild, still,
 Зак. *s.* Рахманни́й. [Kol. I. 160.
 Рохтáти, *v. n.* knistern (чóботи р.)
 Рóчини, *pl.* Гол. *s.* Рокóвини.
 Рочáстий, *a.* -е мýдце vorabredet,
 bestimmt, bezeichnet, *См.*; 2) *s.* Уро-
 чáстий, *Зак.*
 Рочáти ся, schwören, *Зак.*
 Рóчник, *m.* Jahrgang, *m.*; Jahrbuch,
n. Annalen, *pl.*
 Рочни́ця, *f.* Гол. III. 164.?
 Рочнá, *f.* Orakel, *n.* Пар.
 Рóчок, *m.* *dim.* *s.* Рик, Jährchen, *n.*
pl. рóчки *K.* Termin, *m.* [Пар.
 Рóшене, *n.* (-льну), Flachsgröste, *f.*
 Рошт, *m.* Rost, *m.* *s.* Рушт, *B.*
 Рóща, *coll.* *s.* Рáща.
 Рощáна, *f.* *s.* Ровчáна; 2) *K.* Keim, *m.*
 Рояль, *m.* Piano, Klavier, *n.*
 Роя́ти ся, *v.* Ро́ти ся.
 Ретáти, *v. a.* *s.* Хрестáти, taufen.
 Ртáтий, *a.* *s.* Ртáтий, Писка́тий.
 Рту́ть, *f.* Quecksilber, Hydrargyrum,
n. Mercurius, *m.* [gam,
 Рту́тина, *f.* Verquickung, *f.* Amal-
 Рту́чене, *n.* -зёркал, Belegen mit
 рту́ть, *n.*
 Руб, *m.* Nau, *m.* Пар.; 2) schmale,
 scharfe Seite, Kante, *He.* * руба сгáти,
 нáйк став — erstarrten. [m. Oz. 97.
 Рубáйло, рубáка, *m.* Haudegen,
 Рубáль, рубáльник, *m.* *s.* Рубáч.
 Рубáнь, *f.* gefälltes Holz in Haufen
 u. Stößen, *V.*; 2) Feldstück mitten im
 Walde, *n.* (*vgl.* копань).
 Рубáнецъ, *m.* *pl.* рубанци Scheit
 Holz, *n.*; 2) меч — *Вein.* des Schwer-
 tetes; 3) *s.* Пранáк. [Hacken, Fallen, *n.*
 Рубáня, *n.* рубáнка, *f.* *Зак.* Hauen,
 Рубáнок, *m.* *s.* Рубáнецъ 1).
 Рубáте, (-тя), *n.* *coll.* die Wäsohe;
 altes Gerümpel.
 Рубáти, (*рубáю, -áш*), *v. a.* hauen,
 hacken, fällen; schneiden; — ся sich
 schlagen (auf den Hieb), *s.* hauen.

Рубáтка, рубáха, *f.* grobes Hemd,
 altes Hemd.
 Рубáч, *m.* Hauer, Holzhaacker, Holz-
 hauer; Schläger, Raufser, Raufbold, *m.*
 Рубéль, *gen.* -блá, *m.* Rubel, *m.*
 (Münze); 2) Heubaum, Wiesbaum, *m.*;
 3) *He.* (Ipp. VIII. 913. *К.* *s.* Малáвница.
 Рубéць, -бца́, *m.* Saum; Rand;
 Einschlag, Umschlag, *m.*; 2) Narbe, *f.*
 3) *gew.* *pl.* рубци́, Lumpen, *pl.* Windeln,
pl. *Зак.* [бинóвий, (-ин-), aus Rubin.
 Рубин, (-ин), *m.* Rubin, *m.* *adj.* ру-
 Рубáти, *v. a.* einen Saum machen,
 säumen; 2) — ся sich zusammenziehen,
 рана — vernarbt sich, heilt.
 Рубáвий, *a.* zum рубéль 1) ge-
 hörig, 1 Rubel giltig. [werth.
 Рублевáк, *m.* eine Sache 1 Rubel
 Рублик, *pl.* -ки, *m.* *s.* Малáвница.
 Рубáти, *v. a.* mittelst eines Neu-
 baumes zubinden, zudrücken.
 Рубльовáця носéма, *f.* Peltigera
 horizontalis, *B.*
 Рубáлка, *m.* *augm.* *s.* Рубéль.
 Рубáти, *v. a.* *s.* Рубáти.
 Рубóк, *m.* Leinwandstreifen, *m.*; 2)
s. Перемéтка *Пар.*; 3) Schramme, *f.* *s.*
 Рубéць.
 Рубци́, *pl.* *gr.* *s.* Флáки. [ren, *pl.*
 Рубá, *n.* *coll.* P. I. 177. Säume; 2) Lum-
 Руг, *m.* Schmähen, *n.* Schmähung, *f.*
 I. Ругá, *f.* *s.* Нарýга.
 II. Рýга, *f.* *Ф.* lautes Schluchzen.
 III. Рýга, *f.* P. II. 207. bestimmter
 Gehalt an Geld od. Getreide, welchen
 die Eingepfarrten dem Priester jährlich
 entrichten.
 Ругáти, *v. a.* schmähen, schimpfen,
 lästern; schelten; — ся кому, *s.* корó,
 над ким jmdn verhöhnen, über jmdn
 spotten, schmähen.
 Ругáтиá, *f.* Schimpfen u. Schmähen, *n.*
 Ругáч, *m.* Kleine Krickelster, (*La-*
nus minor), *B.* [Fischfang, Netz, *n.*
 Ругéля, *f.* D. c. 241. Werkzeug zum
 Ругóнька, *f.* *dim.* *s.* Ругá.
 Рудá, *f.* eisenhaltiger Morast, sumpfi-
 ge Wiese; 2) Eisen erz, *n.*; 3) Rost, *m.*
s. Ржа, Ржáня, *Вол.*; 4) * Blut, *n.*
 III. II. 10. 119.
 Рудáви, *pl.* Erzgebirge, *n.* [röthlich.
 Рудáвий, *a.* erzfarbig, rothfarbig,
 Рудáвина, *f.* Sumpfboden, *m.* Sumpf-

land, *n.* Moor, Morast, *m.* *s.* Мóчар.
 Рудáк, *m.* dh Hitze verbrannter
 Buchweizen-Samen.
 Рудáш, *a.* roth, rothhaarig, fucharoth.
 Рудáши, *pl.* Chalcoballite, *pl.*
 Рудáти, *v. n.* roth, fucharoth werden.
 Рудáца, *f.* Laeche, Pfütze, *f.* *s.* Ба-
 юра; 2) Wagenspur, *f.*
 Рудáний, *a.* erzhaltig, Erz, *Пол.*
 Рудáняк, *m.* *He.* Bergwerk, *n.* Erz-
 grube, *f.*; 2) Arbeiter im Eisenhammer, *m.*
 Рудáничкий, *a.* -закóм Bergrecht,
 Рудáнок, *m.* *s.* Рундýк. [n. *Ф.*
 Рудáня, *f.* Eisenbergwerk, *n.* Eisen-
 hammer, *m.*
 Рудо, *n.* *ung.* Deichsel, *m.* *B.*
 Рудобра́вий, (-бáв-), *a.* mit rothen
 Augenbrauen. [s. Рудáвий.
 Рудовáтий, *a.* röthlich (*v.* Haaren),
 Рудокóп, *m.* Bergmann, Bergkлар-
 ре, *m.*
 Рудокóпáльня, *f.* *s.* Рудокóпня.
 Рудокóпни́й, *a.* zum Erzgraben
 gehörig.
 Рудокóпник, *m.* *Ф.* *s.* Рудокóп.
 Рудокóпня, *n.* Bergwerk, *n.*
 Рудокóпство, *n.* Bergwesen, *n.*
 Рудофóсий, *a.* + *M.* mit rothem
 Schnurbart.
 Рудóяв, *m.* *s.* Рудокóп, *K.*
 Рудяни́й, *a.* Erz-; 2) blutig, Blut
 enthaltend; blutroth, *Зак.*
 Рудя́нка, *f.* Morasterz, Sumpferz, *n.*
 Руджа, Рýя, *f.* Rosalia, *f.*; 2) *s.* Рóжа.
 Ружан, *Гол.* I. 171.?
 Ружáна, (ружéна), *f.* eine Kuh von
 röthlich-gelber Farbe.
 Ружэ, (ружэч), ружэ, *n.* *s.* Оружэ.
 Ружéйник, *m.* Büchsenmacher, *m.*
Пол. [-(вiл)- *B.*
 Ружий, *a.* *s.* Черво́ний; *m.* *a.* *s.*
 Ружáло, *m.* ein Ochs von röthli-
 cher Farbe.
 Ружáна, *f.* *s.* Оружáна.
 Ружни́й, *a.* *Ф.* Rosen-.
 Ружни́ця, *f.* *Wgr.* X. *s.* Рушни́ця.
 Ружни́ний, *a.* *s.* Румáний.
 Ружька, Рóжáна, *f.* Rosa, Rosine.
 Ру́ина, *f.* Trümmer, *pl.* Ruin, *m.*; 2)
 — велáка Unruhen und Bürgerkriege
 nach dem Tode des гетьмáн Богдáн
 Хмельни́цкий.
 Ру́иняти, *v. a.* *s.* Ру́инувáти.

павійка, Tagfauenauge, (Vanessa Jo); — перепіска, Admiral, *m.* (Vanessa Atalanta); — жалоба Траурmantel, *m.* (V. Antiope); — кропівка, kleiner Fuchs, (V. urticae); — цвіткa C Falter, *m.* (V. Calbum); — осётка Nesselfalter, *m.* (V. cardui); — садівничка der grosse Fuchs (V. Polyphoros), *Pol.*; 3) Agrion, *B.*

Русалка, *f.* в. Русалка 1).

Русальний, *a.* zur Русалка 1) geh.; -а недля в. Клечальна.

Русальчин, *a.* в. Русальний, -день der Donnerstag in der Pfingstwoche.

Русалі, *pl.* Fest mit Spiel u. Reigen am ersten Tage der Петрівка; 2) Pfingsten, *pl.* [opus edulis], *Pol.*

Русалта Ідальна, *f.* Kalong, *m.* (Pterfusch, *a.* blond.

Руська, (Руська, -нік), *m.* Ruthene, Klein-, Süd Russe, *m.*; -ка, *f.*

Русіти, *v.* *m.* blond werden, blondes Haar bekommen; 2) russisch werden.

Рускаль, *m.* в. Рускаль, (Фр).

Руський, (русский), *a.* russinisch, ruthenisch, kleinrussisch, ukrainisch.

Руслик, *m.* russische Sardine (Фр).

Русляца, *f.* очертаста, Tännel, *m.* (Elatine Aleinatrum).

Русляче, *n.* *augm.* *KU.* *v.* *d.* *f.*

Русло, *n.* -річчя das Flussbett.

Руслянка, *f.* Nereide, *f.* (Nereis), *B.*

Русобравий, *a.* *W.* mit blonden Brauen. [Russenland.

Русовіще, *n.* *K.* altes ehemaliges

Русія, *v.* *n.* Ф. в. Руті, Рядати.

Русівий, *a.* blond.

Русівія, (-нка), *f.* Blondine, *f.*

Русівка-пахнівка, *f.* *B.* в. Павлиничка.

Рута, *f.* (*dim.* рутонька, руточка), *f.* Rautе, Garten- od. Weinraute, *f.* (Ruta graveolens).

Рутівка, рутівка, *f.* Geiss- od. Ziegenraute, *f.* (Galega officinalis).

Рутівий, *a.* в. Рутівий, *Ч.* *V.* 405.

Руті, *v.* *n.* в. Рядати, ричати; 2) klingen, *B.*

Рутіи, *a.* der Рута, aus *p.* Ф.

Рутіти, *v.* *a.* verfluchen.

Рутіци римциновата, *f.* Wiesengraute, *f.* (Thalictrum aquilegiaefolium).

Рутічка, невгода-, *f.* Isorurum tha-

liotroides. [(Fumaria officinalis), *Ліс.*

Рутка, *f.* — полеса, Feldraute, *f.*

Рутівий, *a.* von der Rautе, Rauten-.

Рух, *m.* Bewegung, *f.* Betrieb, *m.*; 2) das öffentliche Leben, Treiben, *n.*

Рухавий, *a.* rührig, thätig, regsam; sich bewegend, beweglich; sink, betriebsam. [weglichkeit, Regsamkeit, *f.*

Рухавість, рухливість, *f.* *Be.*

Рухівка, *f.* Fühlfaden, *m.* *Par.*; 2) *pol.* unruhige Zeit, Verwirrung, *f.* Tumult, Krieg, *m.* *TP.* 11. [bile, *Pol.*

Рухало, *n.* -вічне, perpetuum mobile, *n.* *Par.* [ся sich — .

Рухати, *v.* *a.* rühren, bewegen; — Рухна, *f.* Rinne, *f.* *Зак.*

Рухоб, *n.* *KU.* III. 175. Hab u. Gut, *n.* Mobilien, *pl.* [*m.* *Vol.*

Рухляк, *m.* Mergel, Mergelboden, Рухляківий, *a.* — Грунт Mergelboden, *m.* [zen; sich drängen.

Рухнути, *v.* *n.* *M.* hinfallen, -stürzen, *v.* *n.* *K.* *v.* *d.* *f.*

Руховитий, *a.* beweglich, mobil.

Рухомість, (-ость), *f.* bewegliches Gut, Mobilien, *pl.*

Руч, *f.* *P.* 119. Hände, *pl.*; — тартити за кимось jmds Partei nehmen; від п'яну рчч beim Rausch, ein wenig betrunken, *Os.* (61) IV. 31.

Ручай, *dim.* ручаєць, *m.* Ваоб, *m.*

Ручайка, *f.* eine Handvoll gehschelten Hanf od. Flaohs, *v.* Жманя, *Ч.* VII. 408. [I. 137.

Ручати ся, bürgen, gut stehen, *III.*

Ручий, *a.* rasch, behend, geschickt, sink, *M.* I. 137. [menge, *n.*

Ручий, *a.* *K.* — білі Handge-

Ручинь, *a.* *AD.* I. 305.

Ручина, *f.* *Га.* I. 128. в. Рукá; 2) (при годиннику) Uhrzeiger, *m.* *Par.*

Ручитель, *m.* Bürge, *m.* -ка, *f.*

Ручіти, *v.* *a.* — ся в. Поручити 2); *subst.* рученє, *n.* Bürgen, *n.* Bürgschaft, Gewährleistung, *f.*

Ручія, *f.* Holzarm, *m.* an welchen die Leiter des Wagens fest angelehnt werden; 2) *dim.* в. Рукá, *gew.* *pl.* Händchen, *III.* I. 33.

Ручіще, *n.* *augm.* в. Рукá.

Ручка, *f.* *dim.* в. Рукá; 2) Handgriff, *m.* Handhabe, *f.* Halter, *m.* -до

перá Federhalter, *m.*; Henkel, *m.*; 3) ein Mährgang.

Ручковий, *a.* aus (eigenen) Händen, *Зак.* *f.* *a.* в. ручковá. Art Tanz.

Ручний, *a.* Hand-. [*dim.* ручничок.

Ручник, (-ши-), *m.* Handtuch, *n.*

Ручниця, *f.* Armleuchter, *m.*; 2) ручниця, (-шниця), Flinte, Büchse, *f.* *dim.* ручничка, Faustrohr, *n.* *Par.*

Ручно, *adv.* *M.* bequem, glatt.

Ручний, *a.* *K.* 142. tüchtig, wacker, soblagfertig.

Рух! *int.* Marsch! fort! Ф.

Рухати, рүшати, *v.* *a.* rühren, anrühren; в місця etw. von seiner Stelle hinwegrücken, bewegen, in Bewegung setzen; aufbrechen, sich aufmachen; рушати! rauche dich, fort mit dir! vorwärts! рушати менє ukarpetvo die Azonei wirkt, fängt an zu wirken; — рáду eine Versammlung ansagen, vorbereiten, *Kv.* 299; 2) stehlen.

Рүшенє, *n.* Bewegung, *f.* Aufbruch, Aufgebot, Aufstand, *m.* Strömung, *f.* *C.*; рүшенє посолáте, *pol.* *K.* Landsturm, *m.*

Рүшник, *m.* в. Рүчник.

Рүшникáр, *m.* Büchsenmacher, *m.*

Рүшникáрство, *n.* Büchsenmacherkunst, *f.*

Рүшниковий, *a.* -е нáчине — в б насєм, в. Нáчине, пасмб.

Рүшниця, *f.* в. Рүчниця.

Рүшничий, *a.* Flinten-, -а кўля Flintenkugel, *f.* -а трўба Flintenlauf, *m.* -ий ремінє Flintenriemen, *m.* *Par.*

Рүшт, *m.* Rost, *m.*

Рүштóване, (ри-) *n.* Gerüst, *n.*

Рүщівна, *f.* *K.* в. Рүщивá.

Рүщивá, *f.* ruthenische (kleinrussische) Sprache; 2) Ruthenentum, *m.*; 3) Rothrusland, *n.*

Рүя, *f.* Brunstzeit, *f.*

Рүяна, *f.* Insel Rügen.

Рүюм, *m.* Weinen, Greinen, *n.* + *B.*

Рүюма, *s.* weinerlicher Mensch.

Рүюмати, рүюмати, *v.* *n.* schluchzen, weinen, greinen, *v.* Рүюмати &.

Рүричаній, *m.* *K.* d. Nachkomme des Рүрик. [*spross*, *f.* — fleck, *m.* *Par.*

Рүябá, *f.* Sommermahl, *n.* Sommer-Рүябáтий, *a.* sommersprossig, -fleckig, *Par.*

Рүябєць, рүячик, *m.* Haselhuhn, *n.*

(Tetrao bonasia), *Pol.* [*ge.* Фр.

Рүябівна, *f.* das Bunte u. Scheeki-Рүябів, *a.* bunt, buntscheckig, buntfarbig; 2) blattennarbig, pookennarbig, *Par.*

Рүябівна, рүбівка, *f.* Eberesche, *f.* (Sofbus), *Vol.*; 2) Blatternarbe, *f.* *Par.*

Рүбівний, *a.* в. Рүябів, *Гол.* I. 209.

Рүбівка, *f.* *Га.* II. 40. Blatternarbe, Pookengrube, *f.*

Рүбівтє, *v.* *n.* bunt sobimmern.

Рүбівнáстий, *a.* в. Рүябів, *B.*

Рүбів, *m.* Name e. Hundes, *v.* Брнко, *Зак.* [litaea], *B.*

Рүбівик, *m.* Schreckenfaller, *m.* (Мя-Рүбівобкний, *a.* mit buntem, schillerndem Gefeder an den Seiten: -а сорбáка.

Рүбівтєнє, *n.* Blatternarben, *pl.*

Рүбівчá, *f.* Bein der Скакўха, *v.* Рүбівч.

Рүбівчик, *m.* в. Рүбівч; 2) Kaiserkrone, *f.* (Fritullaria imperialis), *Vol.*

Рүд, (ред) *gen.* -я, *m.* Reihe, *f.* Glied, *n.* рүдбж, *adv.* in der Reihe, nach der R. р. в кем an der Seite, nebenbei; в рүдї помістáги einreihen; 2) Ordnung, Klasse, *f.*; черєв рүд, über das Mass; Rang, *m.*; 3) Regierung, *f.*; 4) Urtheilskraft, Ueberlegung, *f.* Rath, *m.* — дáти, нáйти кому чомў Rath geben, schaffen, in Ordnung bringen, Ordnung machen mit; 5) Pferdegeschirr; Sattelzeug, *n.* [Kräcker; Kritzer, *m.* *Par.*

Рүдá, рүдáливць, *m.* Grämling, Рүдáливий, *a.* kritisch, tadelsüchtig; rechthaberisch, *Par.*

Рүдáти, *v.* *a.* ne geln, tadeln; kritisieren, *B.*

Рүденцб, *n.* *dim.* в. Рүдб. [в. Рүд.

Рүдá, *pl.* Ordnung, Einrichtung, *f.* Ф.

Рүдáтель, *m.* Verwalter, *m.* *Par.*

Рүдáти, *v.* *a.* herrschen, beherrschen; lenken; verwalten; 2) verbessern *Гл.* 11. 16. (mit Dünger); fett machen, anmachen, mit Fett zurichten, (v. Speisen); 3) kleiden; anspannen & в. Виряджáти; — ся das Hauswesen, Geschäft & führen; 2) (чимось) sich etw. zur Richtschnur nehmen, *s.* nach etw. richten, *s.* von etw. leiten lassen; 3) sich kleiden, *s.* putzen.

Рүдá, *f.* Veträg, *m.* Verhandlung, *f.* — мировá *K.* Friedensvertrag, *m.*

Рүдáний, *a.* ordentlich, wirtschaftlich; 2) *U.* ordentlich gekleidet; *adv.*

staatlich, ansehnlich, *Гол.* III. 267.
 Ряднік, *м.* Grasnelle, *ф.* (*Armeria vulgaris*).
 Рядніца, *ф.* *в.* Рядно.
 Рядність, (-ость), *ф.* Ordnungsliebe, Ordentlichkeit; Oekonomie, *ф.*
 Рядноб, *м.* Tuch, *н.* Leinwand, *ф.* (grob.); Bettuch, *м.* *пл.* рідна *Р. I.* 37. Bettzeug, *м.*; Paaktuch, *м.*
 Рядняний, *а.* aus dem von Kardatsobenfloeken gemachten Zeug, *в.* Рядно
 Рядовий, *а.* aus der Reihe, nach der Ordnung, Reihen-, Glied; *subst.* gemeiner Soldat; — числівник Ordnungszahlwort, *н.* (num. ordinale); 2) — муж *К.* Staatsmann, *м.* Regierungsperson, *ф.*
 Рядовина, *ф.* *Ос.* (62) VIII. 32. *в.* Рядина.
 Рядович, *м.* *в.* Рядовий *subst.*
 Рядом, *adv.* *в.* Ряд 1).
 Рядуха, *ф.* *в.* Патеруха *Р. I.*
 Рядчик, *м.* Leiter, Verwalter, *м.* *С II.* 145; 2) Lieferant, *м.* *Р.* 253.
 Рядюга, *ф.* alter Fetzen.
 Рядюжкй, *пл.* Militärkleidung u. Rüstung, *н.* 102.
 Ряджа, *ф.* Gerath, Geschirr, *н.* Utensilien, *пл.* — кухонна, Kuehengerath, *н.* — рибарска, Fischzeug, *м.*; *пл.* рязи служебнй Messgerath, *н.* *Пар.*; 2) *в.* Рясá *н.* 17.
 Ряджанка, *ф.* unter Beimischung von sauerem Rahm abgekochte Milch.
 Рязка, *ф.* Wassergeschirr (um Wasser zu schöpfen od. zu tragen), *н.* *Зах.*
 Ряме, (-мá), *н.* Lumpen, *пл.* Bettel

sack, *м.* *Ке. I.* 215. grobes Tuch.
 Ря́ми, *пл.* Falten im Weiberkleid, im Vortuch. [*gelstange, f?*]
 Рязина, *ф.* *Ос.* (61) VIII. 99. Se-Рянда, (рѣнда), *ф.* alte abgetragene Kleider u. Wasche, Lappen, Lumpen, *пл.*
 Рязний, *а.* ordentlich; *subst.* рязна, *в.* Гадяна, *В.*
 Рязну́га, *в.* *н.* brüllen, *н.* (*Пр. IX.* 850).
 Рязпáтйна, *ф.* *Зап.* II. 589?
 Рязчáти, *в.* *н.* knarren.
 Рясá, *ф.* Falte, *ф.* *пл.* рязи, Fransen, *пл.*; 2) langes Kleid mit weiten Aermeln, Mönchskleid, *н.*; 3) *в.* Риска 1).
 Рясáстий, *а.* *в.* Рясáстий.
 Рясáти, рясувáти, *в.* *а.* falten, fálтeln, *в.* Рясáти; 2) *Ч. III.* 401. vergolden, mit Gold sticken, золотом-; 3) *Ме.* schütteln. [*вре, ф.* (paniоula).
 Ряска, ряска, *В. ф.* *в.* Риска; 2) Рясний, *а.* *КС.* (83). II. 393. faltenreich; 2) reichlich, dicht; *adv.* рясно dicht, reichlich.
 Рясник, *м.* der mit рясá 2) bekleidet ist (*с.* *пл.*) *Др.*
 Ряснийстий, *ав.* Рясний, *Гол.* III. 3.
 Ряснийти ся, *Ваг.* *в.* Рясáти ся.
 Ряснийця, *ф.* Falte, *в.*
 Рясотá, (рис-), *ф.* *в.* Рясотá.
 Ряст, *м.* Erde, Boden mit Gras bewachsen *Ко*; 2) *в.* Рясá 3). [*Inhalt.* *м.*
 Рясть, *ф.* *У. Зорл. Гал.* 1850. 543.
 Ряф, *м.* Reif, *м.*; 2) Elle, *ф.*
 Ряфа, *ф.* Hechel, *ф.*
 Ряфáти, *в.* *а.* hecheln (лен).
 Ряхтáти, *в.* *н.* schimmern; rauschen, *Ф.*

С.

С, neunzehnter Buchstabe (Слово).
 С, *praep.* I) mit dem Genitiv; II) mit dem Accusativ; III) mit dem Instrumental; — IV) in Zusammensetzungen, *в.* 3, I) II) III) IV). [*Schweine.*
 Са! -acá! *int.* Schreihuf gegen
 Сабáдáшки, *пл.* Art kurzer lustiger Lieder; 2) *Мáрchen, Anekdoten, пл.*
 Сабáн, *м.* *Ос.* (62) IX. 117? [*свен.*
 Сабáнийти, *в.* *а.* stark schelten, flu-
 Сабáш, *м.* Tanzunterhaltung am Fei-
 erabend, *Ф.* *Вев.* II. 110; 2) Sabbath, *м.*
 Сабáшкá, *ф.* Art jüdische Sabbathmütze; 2) — Schnapps, *м.*; 3) Sabbathkerze, *ф.*
 Сабéвизм, *м.* *К.* Sabeismus, *м.* [*Gänse.*
 Сав-сав-сав! -сарó! Lockruf der
 Сáва, Сáвка, *м.* Sabbas.
 Савáн, *м.* *КУ.* Leichentuch, Sarg-
 тuch als Decke, *н.* [*сбнати.*
 Сáвати, *в.* *а.* *Wgr.* VI. *в.* Сфвати,
 Сáвити, *в.* *а.* *Га.* II. 42. *н.* 78. den
 Tag des heil. Сáва feiern.
 Сáвкати, *в.* *н.* entgegenhauchen

(*в.* der Hitze in *е.* Krankheit).
 Савкй, *пл.* Art grosser Winteräpfel.
 Саврáнка, *ф.* *Ндл.* des Буг.
 Саврáтий, *а.* ausgelassen, unbändig, wild.
 Савтáра, *ф.* *в.* Псалтáра.
 Сагá, *ф.* Bucht, *ф.* Meerbusen, *м.*; 2) Morast, Sumpf, *м.*; 3) tiefer Schnee.
 Сагáйдáк, сайдáк, *м.* Köcher; 2) Bogen, *м.* (zum Schiessen); davon
 Сагáйдáчний, *а.* *К.* mit Köcher versehen; 2) Beiname des Saporoger-
 hetmans Петрé Кошáшевич-Сагáйдáч-
 ний (1606—1622).
 Сагáйдáчбк, *м.* *dim.* *а.* Сагáйдáк.
 Саганáстий, *а.* hoch auf den Fü-
 аen (kinь).
 Сасáн, (*dim.* сасáник, сасáничк, са-
 ганéч), *м.* Kessel, *м.* grösserer Topf;
 überhпт: Geschirr, *н.* (auch aus Holz).
 Сасáвнийця, *ф.* echte Sagopalme (Sa-
 gos Rhuaphii). [*Wochen.*
 Сасáнá, *м.* der Кисáр nach 1—2
 Сад, *м.* Obstgarten, *м.* [*си гадáл.*
 Садáв, садáл, & — я си гадáв, я
 Садьбá, *ф.* das Pflanzen, *В.*
 Саджá, сáжá, *ф.* Russ, Kienruss, *м.*
 Саджáти, сáжáти, *в.* *а.* jmdn sich
 niedersetzen lassen, sitzen machen, set-
 zen; — кúри Hühner auf Eier setzen;
 — хлúб Brot in den Ofen schieben, *в.*
 Садáти, Посадáти.
 Саджомéт, *м.* *в.* Коминáр.
 Садýба, *ф.* *М.* II. 33. *в.* Солýтьба.
 Садýво, *н.* *К. Нс.* 22. *coll.* Obstbá-
 ме, *пл.*?
 Садýй, *adv.* *в.* Сюдý.
 Садýти, *в.* *а.* setzen, pflanzen, Pfan-
 zen stecken; — ся affektieren, prunken;
 — на що nach etw. haschen. [-zweig, *м.*
 Садýльниця, *ф.* Setzpflanze, *ф.*
 Садка, *ф.* *в.* Саж.
 Саднийця, *ф.* *В.* Pflanzung, *ф.*
 Садноб, *н.* Quetschung, wund gerie-
 bene Stelle, Quetschwunde am Wider-
 rist des Pferdes, *ф.* [*беплант, bebant, К.*
 Садовйй, *а.* des Obstgartens; 2)
 Садовйна, *ф.* *coll.* Obst, *н.* *dim.* са-
 довйнка. [*Помонае, В.*
 Садовинйк, *м.* Obststecher, *м.* (*Apion*
 Садовйти, *в.* *а.* setzen, jmdn Platz
 einnehmen lassen; — ся sich setzen,
 Platz nehmen.

Сядовнйк, (-дйвн-), *м.* *См. Нс.*
 Gärtner, Obstgärtner, *м.*; -нйця, *ф.* Gärt-
 nerin, *ф.* *См.*
 Сядовнйчий, *м.* Obstgärtner, *м.*
 Сядовнфти, *в.* *С. I.* 29. dreinschlagen.
 Сáбáта, *ф.* feines Tuch, od. Atlas, *м.*
 Сáбáтвий, *а.* aus Сáбáта.
 Сáж, *м.* Schweinskoben, Mastkoben,
 — stall, *м.* *в.* Кóбáц, *Ке.*
 I. Сáжá, *ф.* *а.* Сáджá.
 II. Сáжá, *ф.* Arrest, Verhaft, *м.* + *М.*
 Сáжáвка, сáжáлка, сáжáвка,
 (садж-), *ф.* Satzteich, Fischteich, *м.*
 Сáжэнийцй, сáжэнийцй, *пл.* *в.* Посáда.
 Сáжэка, *ф.* Rost, Brand am Weizen, *м.*
 Сáжэвий, *а.* Mast.
 Сáжэбк, *м.* *dim.* *а.* Сáж. [*Коминáр.*
 Сáжэмéт, *м.* *Wgr.* 7. *в.* Саджомéт,
 Сасáн, сасáнь, *м.* *В.* *в.* Кóроп.
 I. Сáйгáк, *м.* сáйга, *ф.* *в.* Сугáк.
 II. Сáйгáк, *м.* manns hoher Pfahl.
 Сáйдáк, *м.* *в.* Сагáйдáк.
 Сáйдáкер, *м.* mit Köcher verse-
 hen, mit Bogen bewaffnet, *Зах.*
 I. Сáк, *м.* сáква, *ф.* Saok, Namen, *м.*
 II. Сáк, Сáчóк, *м.* Isak.
 Сáкá, *ф.* (türk.) *в.* Бóчка.
 Сáква, *пл.* -кни, *ф.* Quesack, Dor-
 pelack, *м.* *в.* Бесáгя.
 Сáкбáльня, *ф.* Futtersack, *м.*
 Сáкйнка, *ф.* *dim.* *а.* Сáкня.
 Сáклá, *ф.* grosser Saok.
 Сáклáк жостелýйна, *м.* Kreuzdorn,
 Wegdorn, *н.* (*Rhamnus catharticus*)
 Сáкляковáти, *пл.* Kreuzdorngewá-
 чé, *пл.* (*Rhamnus*).
 Сáклáчина, *ф.* *в.* Сáклáк.
 Сáклинóк, *м.* Bórsenthierchen, *н.*
 (*Bursaria*) *В.* [*im Kaukasus III.* II. 57.
 Сáкля, *ф.* Hütte der Bergbewohner
 I. Сáкмя, *ф.* enger Weg, Holzweg, *м.* *К.*
 II. Сáкмя, *ф.* *в.* Батóна, *Зах.* (штá
 сáкмою).
 Сáкмар, (сáкмáн). *м.* на — брáтм
 робóту — на гурт, *в.* *В.* на — брáтм
 гравý laut Uebereinkunft sich verbinden
 das Gras abzumähen, zusammensuhar-
 ken und zusammensulegen, *В.*
 Сáкмáк, *ф.* *dim.* *а.* Сáкмя I. *К.*
 Сáкбáра, *ф.* *Пис.* Roggen, *м.*
 Сáкрáмент, *м.* Sacrament, *н.*
 Сáкрáментувáти, *в.* *а.* die heil.
 Sacramente ertheilen, *III.* II. 206.

Сакулати, *v. a.* etw. stümpfern.
 Сяльба́н, *m.* Beim. e. Tölpels, *H.* 125.
 Салама́ха, *f.* Ragout, *n.*; 2) Zuskost, Zuspeise aus Gurken od. Knoblauch etc. zubereitet; 3) Art Roggen — od. Weizenmehl, aus dem ein Brei gemacht wird, *Зах.*
 Саламо́н, *m.* Salomon.
 Салама́на іда́льна, *f.* Salangane, *f.* (Collocalia esoulenta).
 Салама́ндр, *m.* Todtenfeier, *f.*; Todtenamt, *n.*; Todtenbüchel, *n.*
 Сала́та, *f.* Salat, *m.* (Lactuca sativa).
 Сала́ш, *m.* (dim. салаши́на, *f.*) Feldhütte, Laubhütte, *f.*
 Салашува́ти, *v. a.* in einem Сала́ш wohnen; — ся, салаши́ти ся, einen Wohnsitz wo aufschlagen.
 Сала́ба, *f.* Φ . zur weibl. Kleidung geh
 Сала́ган, *m.* Talg — Schmelzhütte, Siederei, *f.* Ч. VI.
 Сала́дат, *m.* Soldat, *m.*
 Сала́датні́й, *f.* coll. Soldatesca.
 Сала́датченко, *m.* (unehelicher) Sohn e. Сала́да. [ferlarve, *f.* В.
 Сала́ник, *m.* Engerling, *m.* Maikä.
 Сала́н, *m.* stärkemehlartiger Schleim aus Knollen der Orchis morio.
 Сала́нець, *m.* Speckstein, Steatit, *m.*
 Сала́стий, *a.* fettig. [saures Kali.
 Сала́тра, *f.* Salpeter, *m.* Salpeter.
 Сала́трянця́, *f.* Salpeterpflanze, *f.*
 Сала́м'як, *m.* Salmiak, *m.* salzsaurer Ammoniak. [спирит, Salmiakgeist, *m.*
 Сала́м'яко́вий, *a.* Salmiak-, -ий
 Сала́ний, *a.* (блеск) fettglänzend.
 Сала́нийк, *m.* Schweinsleber mit Grützen u. Schmer eingemacht.
 Сала́нийця, *f.* Fettdrüse, *f.*
 Сала́ло, *n.* Sohmer, Fett, *n.* Speck, *m.*; 2) сала́ соло́дке omentum majus; 3) сала́ дідове, *Вол.* в. Сморгі́й слов.; 4) * сала́ дєрти Art Spiel.
 Сало́уб, *m.* bausbäckiger, fettwanger Kerl, *Кв.* 69; 2) (spöttelnd): Städter, Händler, *m.* *Зах.*
 Сало́м'як, *m.* в. Сала́м'як, *Зах.*
 Сала́мон, *m.* Salom, *m.* адж. салмоновий.
 Сала́оний, *a.* в. Сала́онбвий.
 Салотівка, *f.* D. c. 199. *КС.* (83)
 VII. Schlängel zum Mürbeschlagen des Сала́ло. [schmelzerei, *f.* Под.
 Салотопє́нний, *a.* -сала́д Talg-

Сала́ха, *f.* feiste, fettwanstige Weibsperson.
 Сала́па, *f.* Salpe, *f.* (Salpa), *B.*
 Сала́син, *m.* в. Ива́, *Ліо.*
 Сала́це́сон, *m.* Schweinsmagen gefüllt mit zerhacktem Fleisch u. Blut; Fettwurst, *f.*
 Сала́лка, *f.* Becken, Fass für Sohmer, *n.*
 Сала́ма́ндра, *f.* Salamander, Molch, *m.* [lis Pinguinalis) *B.*
 Сала́нка, *f.* Fettschabe, *m.* (Pyra-
 Сам, сама́, самб, *pron.* selbst; allein, von selbst; сам на сам ganz allein; сам по собі *P. I.* 131. von selbst; сам не сві́д аusser sich, ausser Fassung, in höchster Beklommenheit; сама́ річ так, natürlich, wirklich, in der That, wahr ist es so; са́мі свої lauter seinige, Verwandte &
 Сама́, (*in nominat. sing ungebraucht*), *f.* брати́ у са́му erwägen. *B.* [ähneln.
 Самана́ти, *v. n.* ähnlich sein, ganz
 Самара́, Самарчу́к, *f. m.* (ehem.) Name der Stadt Новомоско́вск am Fl. Самара́.
 Самара́, *f.* linker Nbf. des Дніпро́.
 Самара́ти, *v. n.* на когось jmdm ähnlich sein, ähneln, gleichen, *B.* *Зап.*
 Самарно́, *adv.* wahrscheinlich (Φ).
 Самарчу́к, *m.* Nbf. der Самара́.
 Самаря́ти, *v. n.* *impers.* von wolkgem u. thauigem Wetter.
 Самбі́р, *m.* Φ . e. Baumart.
 Самбі́рович, *a.* -гай, Φ .
 Самбі́рчик, *m.* Φ . *Пр.* III. 181.
 Самдв́айцять, *a.* *Кв.* = 1+19.
 Саме́, са́мо, *adv.* just, eben, gerade.
 Саме́ць, *gen.* са́мця, *m.* Männchen, *n.*
 Самі́й, *pron.* selbst; allein; gerade, eben der; 2) lauter, pur, nur (allein),
 Самі́ця, *f.* Weibchen, *n.* [в. Сам.
 Самі́йло, *m.* Samuel.
 Самі́ра, *f.* Art Pflanze, *B.* [allein.
 Самі́ський, самі́ський, *a.* ganz
 Самі́тний, *a.* einsam, vereinsamt.
 Самі́тнік, *m.* *К.* der Einsame, vereinsamt.
 Самка́, *f.* в. Самі́ця, Φ .
 Самобе́рєжний, *a.* selbsterhaltend, -schützend, -vertheidigend, *T.*
 Самобі́т, *m.* Selbständigkeit, *f.* + *B.*
 Самобі́тний, *a.* Пол. frei; selbständig.

Самобу́тність, (-бу́тність), *f.* *К.* Selbständigkeit, *f.* *adj.* -бу́тний.
 Самова́га, *f.* Federwage, *f.*
 Самова́р, *m.* Theemaschine, *f.* Theekessel, *m.* [*Др.*
 Самова́вство, *n.* Selbstmord, *m.*
 Самоверю́док, *m.* Б.?
 Самована́н, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*
 Самова́д, *m.* eigenthümliche Gestaltung, *n.* *хоор.* 4.
 Самова́дець, *m.* Augenzeuge, *m.*
 Самова́тий, *a.* alleinig, vereinzelt, isoliert, *Зз.*; einsam *ВВ.*
 Самова́да, *f.* Не. в. Самові́жа.
 Самова́дрєченє, *n.* Selbstverleugnung, *f.* Φ . [topsie, *f.*
 Самові́жа, *f.* Selbstsehen, *n.* Ау-
 Самові́льний, *a.* willkürlich; *adv.* -ві́льно. [end, hochmüthig.
 Самові́рний, *a.* *Py.* selbstvertrau-
 Самові́с, *m.* Federwage, *f.* в. Самова́га.
 Самова́да, *f.* Alleinherrschaft, *f.*
 Самова́дний, *a.* *К.* alleinherrschend. [Souverän, *m.*
 Самова́дник, *m.* Alleinherrscher;
 Самова́дність, *f.* Alleinherrschaft; Souveränität, *f.*
 Самова́дно, *adv.* willkürlich, eigenmächtig, despotisch; 2) eben passend.
 Самова́дсть, *f.* *Ил.* Alleinherrschaft, *f.* Absolutismus, *m.*
 Самова́стець, *m.* Alleinherrscher, Tyrann, *m.* *ОБ.*
 Самова́стний, *a.* despotisch, eigenwillig, herrisch. [Unumschränktheit, *f.*
 Самова́стність, *f.* Despotismus, *m.*
 Самова́лець, *m.* Φ . *M.* II. 80. der Eigenwillige, Eigensinnige, der eigenwillig handelt; Despot, *m.*
 Самова́ле, *n.* *У.* в. Сваво́ля.
 Самова́лити, *v. a.* Muthwillen, Unfug, Unwesen treiben, *He.*
 Самова́льний, *a.* eigenwillig, eigensinnig, *Пр.* 67; absolut.
 Самова́льність, *f.* Не. в. Самова́ля.
 Самова́льство, *n.* Willkür, *f.* Muthwille, *m.* в. *d. f.*
 Самова́ля, *f.* Willkür, *f.* Muthwille, *m.*
 Самогла́вний, *a.* einer von den Ersten, Haupt-, *Ил.* [gene Bekümmernis.
 Самогри́вота́, *f. m.* innere, selbstei-

Самогри́й, *m.* в. Самова́р. [der, *m.*
 Самогу́бець, -бця, *m.* Selbstmörder,
 Самогу́ди, *pl.* гу́ди — selbstspielend, *Ч.* II. 39.
 Самогу́жи, *adv.* *P. I.* 166. wenn der Mensch selbst statt des Thieres den Wagen zieht. [тїй, *B.*] = 1+19.
 Самодва́йцятий, (самодва́дцять) Самоде́ржа́вець, *m.* Alleinherrscher, *m.* III. II. 245.
 Самоде́ржа́вний, *a.* monarchisch, *Мор.* [*f. v. d. f.*
 Самоде́ржа́вність, *f.* Willkür,
 Самоде́ржа́вство, *n.* Absolutismus, *m.* [sohend, *УУ.*
 Самоде́ржний, *a.* selbstherr-
 Самодеса́тий, *a.* = 1+9 (*B.*).
 Самоді́яство, *n.* Selbstthätigkeit, *f.*
 Самоді́лковий, *a.* eigener, eigenhändiger Arbeit, zu Hause verfertigt.
 Самоді́льний, *a.* selbstthätig, *Ил.*; 2) selbständig. [keit, *f.*
 Самоді́льність, *f.* Selbständig-
 Самодові́рність, *f.* *Кл.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f.*
 Самодр́уг, самодр́угий, *a.* selb-
 ander; самодр́уга жєна́ schwanger.
 Саможе́р, *m.* *К.* der sich selbst verzehrende. [Aufopferung, *f.* *Біл.*
 Саможе́ртва, *f.* Selbstaufopferung,
 Саможї́тний, *a.* -хлїб, *У.* aus reinem Korn, (Kornbrot). [zündlich, *Пол.*
 Самова́льний, *a.* selbstat-
 Самова́суд, *m.* Selbstverurtheilung, *f.* *Ил.* [seiner selbst, *К.*
 Самова́не́дбанє, *n.* Preisgebung
 Самова́хованє, *n.* Selbsterhaltung, *f.* Φ . [grant; Verbrecher, *m.* *Зах.*
 Самова́рбець, *m.* Flüchtling, Emi-
 Самова́н, *a.* selbst, in Person eingeladen, *Ме.* 450.
 Самова́нець, *m.* в. Mensch, der sich einen falschen Namen gibt, der sich einen Titel anmasset, der ihm nicht gebührt, Usurpator, *m.* [Vocal, *m.*
 Самова́вук, *m.* *Д.* *сп.* Selbstlaut,
 Самова́елєнь, *f.* Art Giftpflanze.
 Самова́вєченє, *m.* Selbstver-
 нichtung, *f.* Φ .
 Самова́дка, *f.* Brunnenkresse, *f.*
 Самова́дний, *a.* -цєвіт *ВВ.* *Пр.* X. 204. von zerfressender, giftiger Blume (Blüthe); 2) *Пр.* XII. 304. selbstfüchtig.

Самоілка, *f.* на-ку співати nicht künstlich nach Noten singen.
 Самобістний, *a. pol.* selbständig, unabhängig. [мостіаність.
 Самоістность, *f. pol.* С. в. Самоіхало, *n.* das von selbst fährt, automatisch sich bewegt.
 Самокат, *m.* Locomotive, *f.* (?).
 Самокисе, *n.* самокисе, (*B.*), самокис, самокиса, *f.* saure Miloh.
 Самокритика, *f.* T. Selbstkritik, *f.*
 Самокрутка, *f.* Selbststeuerung, *f.*
 Самокрут, *m.* Schmollwinkel, *m.*
 Самолёт, (-льот), *m.* was von selbst fliegt, *Ч.* II. 173.
 Самолітний, *a.* gediegen, solid, *ЛД.*
 Самолічно, *adv. gr.* persönlich, *III.*
 Самолівка, *f.* Falle, Fallgrube, *f.* Falltrick, *m.*
 Самолюбство, *n.* Eigenliebe, *f. OII.*
 Самолюбний, *a.* selbstsüchtig, egoistisch. [Illusion, *f.*
 Самоманія, *f. Cm.* Selbsttäuschung,
 Самоученик, *m. Cs.* Selbstpeiniger, Selbstqualer, *m.* [end, *K.*
 Самонадійний, *a.* selbstvertrauensnahe, *f.* Selbstvertrauen, *n.* Zuversicht, *f. He.*
 Самонадійний, *a.* selbstvertrauensvoll, voll Eigendünkel.
 Самонятний, *a. K.* vom natürlichem, eingeborenem Genie.
 Самонужийний, *a. Ke.* sehr, unbedingt nothwendig.
 Самообмежене, *n. K.* Selbstbeschränkung, Enthaltensamkeit, *f.*
 Самооборона, *f.* Selbstvertheidigung, *f. Baz.*
 Самооден, = Сам оден. *Baz.*
 Самообський, *a. K.* = 1+7 (als der achte). [samkeit, *f.*
 Самоотвержена, *n.* Top. Enthalt.
 Самоопіра, *f. Cs.* Selbstaufopferung, *f.* [Spontaneität, *f.*
 Самоохотність, *f.* freier Wille,
 Самопал, *m.* alterthümliches Feuegewehr mit einer Lunte (ohne Flintenschloß), Luntensflinte, *f.*
 Самопальний, *s.* zum Самопал gehörig, vom Самопал.
 Самопас, (-ш), *adv.* alleinweidend, für sich weidend; allein, für sich, zerstreut, ohne Aufsicht.

Самопашний, (-он-), *a.* sich selbst überlassen, ohne Aufsicht; ausgelassen; самопашна, *a. a. f.* nicht schwanger. [lobt, *Has.*
 Самопережятый, *a.* selbsterstreckt, *f.* Autograph, *n.*
 Самопідмога, *f.* Selbsthilfe, *f. OII.*
 Самопізнане, *n.* Selbsterkenntnis, *f.* Selbstbewusstsein, *n.*
 Самопіч, (= -чна) дужа selbstbackend, *Ч.* II. 38. [strük.
 Самоплідець, *gen.* -дця, *m. s.* Бай-Самоповага, *f.* das Bewusstsein seiner eigenen Hoheit u. Würde, Stolz, *m. K.*
 Самоповажане, *n.* eigene Würde, Selbstgefühl, *n. K.* [help, *f. K.*
 Самопоміч, *f.* Selbsthilfe, Self-Selbstopströbний, *a.* selbstgebaut, *T.* [satz, *m. III.*
 Самоправа, *f.* Axiom, *n.* Grund-Самоправець, *m.* der Eigensinnige, der eine eigene Gemüthsart hat, *M.* III. 103.
 Самоправно, *adv.* eigenmächtig, *Др.* С. II. 103. v. Самовластно.
 Самоправство, *n. K.* Selbstverwaltung, Autonomie, *f.* [bestimmung, *f.*
 Самопризначене, *n. T.* Selbst-Selbсприйма, *m. v.* Захожий, *Пр.* II. 153. [leinverkauf, *m.* Monopol, *n.*
 Самопродаж, *f.* Alleinhandel, Al-Samoprosлавлений, *a. K.* durch sich selbst berühmt.
 Сампша, *f. v.* Голомша, 'Оркш.
 Саморідний, *a.* selbsterzeugt, von sich selbst gewachsen, selbst freiwachsend & -мак & ; natürlich, nicht gemacht, nicht künstlich; original, originell. [Sternmiese (Stellaria graminea) *B.*
 Саморідне-зілля, *n.* Grasartige
 Саморідка, *f.* eigenartiges Product, eigenthümlich, eigenst, *OII.*
 Саморідник, *m.* Steinsamen, *m.* (Lithospermum) *B.*
 Саморідство, *n. Фр.* Urzeugung, *f.* (generatio aequivoca).
 Саморобний, *a. He.* v. d. *f.* [258.
 Саморобок, *m.* selbstgemacht, *K. I.*
 Саморобний, *a. v.* Саморідний; 2) frei. [erzeugt
 Саморождений, *a. K.* У. selbst-Саморобговор, *m. Пар.* Monolog, *m.*
 Саморозражене, *n.* Selbstentla-

dung, *f.* [sein, *n. H.* v. *u.* 422.
 Саморозумінє, *n.* Selbstbewusst-Саморосль, *f. Пар.* Anflug des Holzes (im Forstwesen). [mat, *m. III.*
 Саморух, *m.* Selbstgetriebe, *n.* Auto-Саморучний, *a.* eigenhändig, -e
 письмо Autograph, *n.* [Autonomie, *f.*
 Саморяд, *m. He. Це.* Selbstregierung,
 Саморядець, *m.* = sui juris.
 Саморядний, *a. He.* autonom, frei.
 Самосьвід, *m. Пар.* Selbstbewusst-
 sein, *n.* [sein, *n. Ган.*
 Самосьвідінє, *n.* Selbstbewusst-Самосьвідомість, *f.* Selbstbe-
 wusstsein, *n. Baz.*
 Самосьвітло, *n.* eigenes Licht, *T.*
 Самосила, *f.* Selbstkraft, eigene Kraft, *T.* [2) Bastard, *m.*
 Самосівка, *m. f. v.* Саморідний;
 Самосівний, *a.* von selbst aufkom-
 mend, selbstaufgegangen, *v.* Саморід-
 ний; -ні діти unehelich. [Bastard, *m.*
 Самосій, *m. Cm.* natürlicher Sohn,
 Самосіч, *Attrib.* zu міч (меч) *P.* I. 98. das selbsthauende Schwert, *e.* Zauberschwert.
 Самособний, *a.* individuell, selbst-
 süchtig; selbständig, *Hy. K.* III.
 Самособність, *f.* vereinzelte Stel-
 lung. [ний, *Зах.*
 Самоспобний, *a. v.* Самособ-
 II. Самоста, *adv. v.* Самосійно *III.*
 II. Самобета, *m.* Schmalblättriges
 Kreuzkraut (Senecio erucifolius), *III.*
 Самостійний, *a.* selbständig; in-
 dividuell, *Зах.* [ständigkeit, *f.*
 Самостійність, (-стій-), *f.* Selbst-
 stanowlene, *n.* Selbstbe-
 stimmung, *f. K.* [ний,
 Самостатний, *a. Зап.* v. Самосій-
 Самостій, *m.* Wasser-Habnenfuss, *m.* (Ranunculus aquatilis).
 Самостійний, *a.* selbständig, un-
 abhängig; individuell.
 Самостійність, *f.* Selbständig-
 keit, Unabhängigkeit, *f.*
 Самостійность, *f.* (politische)
 Selbständigkeit, *f. У.* [стійність.
 Самостійство, *n. Baz.* v. Само-
 самостоятельность, *f. v.* Само-
 стійність.
 Самостріа, *m. Гол.* III. 223. He-
 zenshuss, *m.* Apoplexie, *f. adj.* само-

стрільний, *u.* -лічний.
 Самосуд, *m.* eigene, selbständige
 Gerechtsame, *f.* freies Gerichtwesen,
 He.; 2) Selbstverwaltung, Autonomie, *f. K.*
 Самосудний, *a.* selbstrichtend,
 selbsturtheilend; 2) autonom, *K.*
 Самотія, *f.* Einsamkeit; Zurückge-
 zogenheit, *f.* [Пар.
 Самотворність, *f.* Originalität, *f.*
 Самотіка, *f. K.* 257. *Beim.* zu річка.
 Самотіж, (-іж), (самотужжє), *adv.*
 mit eigenen Kräften, *B.*
 Самотіяна, *f.* Einsamkeit, *f. III.* II. 214.
 Самотінець, *m.* der Einsame, *Baz.*
 Самотіти, *v. n.* in Einsamkeit le-
 ben, einsam dastehen.
 Самотічка, самотіка, *f. Weise.* *f.*
 Самотний, *a.* einsam, in Einsam-
 keit lebend, allein, *III.* I. 363.
 Самотничий, *a.* einsiedlerisch.
 Самотія, *f.* Einsamkeit, *f. III.*
 Самотіас, (-аск), *m.* Vogelfalle,
f. Fangekäfig, *m.*
 Самотреть, (Км), самотріть, са-
 мотрєтій, *a.* = 1+2, selbdritter, *E. B.*
 Самотряск, *m.* Sprengel, *m. Пар.*
 Самотужжє, *adv.* selbst, von selbst,
 aus freien Stücken, *H.* 194. *Ke.* II.
 117. 127. v. Самотіж.
 Самотужний, *a.* -ні сани von
 Menschenhänden gezogen.
 Самотуха, *f.* Eremit, *m.*
 Самотушний, *a.* eingezogen, einsam.
 Самотюг, *pl.* -гм, *m.* örtliche
 Benennung derjenigen, die kein eigenes
 Gespann besitzen (*Це.*).
 Самотючий, *a.* menschensohn, *Зап.*
 Самотючий, *adv.* selbstziehend.
 Самотяжки, *pl.* Handschlitten, *m.*
 Гол. I. 255. [Ziehen vom Menschen.
 Самотяжний, *a.* -ні сани zum
 Самоубійник, *m.* Selbstmörder,
m.; -ниця, *f.* -рін, *f. Baz.* [ror, *m.*
 Самоук, *m.* Autodidakt, Selbstleh-
 Самоукий, *a.* Гол. v. d. *v.*
 Самоубоючий, *a.* *KY.* in sich
 selbst verliebt. [Autonomie, *f. Фр.*
 Самоуправа, *f.* Selbstverwaltung,
 Самоуправний, *a.* autonomistisch.
 Самоудтво, *m.* Selbstbelehren, *n.*
 Autodidakt, *f.*
 Самоучко, *m.* v. Самоук. [Lob, *У.*
 Самохвалба, *f.* Selbstlob, *n.* eigenes

Самохвалство, *n.* Selbstlob, *n.* Selbstüberhebung, *f.* Prahlerei, *f.* Ho. Самохитъ, *adv.* aus eigenem Willen, ungeheissen, gutwillig, gern. Самохитный, *a.* freiwillig. Самохичный (самохич), *a.* freiwillig. Самоходник, *m.* Ч. II. 241. von selbst gehend. Самобъѣтъ, *m.* strahlender Glanz, *Ж.* самобъѣтъ-камень, *m.* Krystall, *III.* Edelstein, *m.* С. I. 34. (mit natürlicher Farbe). Самобъѣтъный, *a.* von natürlicher Farbe; 2) glänzend wie Edelstein, *К.* -камінь Edelstein, *n.* [Selbstgefühl, *n.* К. Самочуте, *m.* Selbstbewusstsein, Самочутный, *a.* selbstbewusst, *К.* Самошановане, *n.* Egoismus, *m.* Др. Самошестъ, *adv.* 1+5, selbstsechster, mit fünf anderen. Самшорок, *m.* Kartoffelsuppe, *f.* Самдѣак, *m.* А. I. 226. türk. Feldzeichen, *n.* Fahne, *f.*; 2) der Anführer einer Heeresabtheilung; Statthalter, *m.*; 3) Statthaltertschaft, Provinz, *f.* Самджаківна, *f.* Tochter eines Самдѣака 2). Самджарівна, *f.* Name eines Liedes (von Самджари hergeleitet), *Зах. Пис.* Сани, *pl.* Schlitten, *m.* Саника, *f.* Schlittenbaum, *m.* Schlittenkufe, *f.* в. Пѣлоз; *pl.* санки. *gen.* санок kleinerer Schlitten, (auch Schlitten überhaupt). Санкувати ся, im Schlitten fahren. Санний, *a.* -на дорѣга u. санна, *f.* Schlittenbahn, *f.* Schlittenweg, *m.* Санница, *f.* в. Санна. Сановати, *v. a.* *ung.* в. Шанувати. Сановитий, *a.* *III.* ansehnlich von Gestalt; 2) vornehm, majestätisch, von vornehmer Geburt, *С. I.* 197. 33. Сановито, (сановно), *adv.* С. II. 207. in der Amtsebene majestätisch, würdevoll, würdig, *III.* I. 335. Сановитость, *f.* eine schöne, ansehnliche Gestalt, ein schönes Aeußere, *Пис.* Саночки, *pl. dim.* в. Санки. Санути ся, *Ф.* hineinstürzen. Санч, *m.* Stadt Sandez. Санчата, *pl. dim.* kleiner Schlitten. Сани, *f.* Alexandra.

I. Сап *m.* Schnaufen, Schnauben, *n.* II. Сап, *m.* Ч. I. 1, 57, Rots, *m.* (Pferdekrankheit). [(beim káshker). I. Сана, *f.* Ч. VII. 413. в. Дашок 2) II. Сана, *f.* Naoko, *f.* [Räthel]. Сапакъ, *m.* Bein, der Nase (in d. Сапальник, *m.* Reihenfelger, Häufelflug, *m.* Гл. 67.; 2) Bebacker, Beroder, *m.* I. Сапати, сапнути, *v. a.* schnauben, schnaufeln; schnarochen; keuchen. II. Сапати, *v. a.* beroden, behacken (бараблѣ etc.). [II. 140. Сапати, *a.* в. Дѣхавичный, *Кс.* Сапатор, *m.* Art Hakenflug, *ВВ.* Сапѣтка, *m.* Зак. Пис.? Сапивно, *f.* Stiel der Сана II. Саника, *f. dim.* в. Сана. [chend. Сапльвий, *a.* schwer athmend, keuchend, *pl.* -гѣ, *m.* † Stiefel, *m.* Сапорок, *m.* Sauce vom Braten. Сапрун, *m.* Sophronius. Сапуга, *f.* Peitschenstiel, *m.* В. Сапян, *m.* Saffian, *m.* Сапьянци, *pl.* Sobuhe aus Saffian. Саракка, *m. f.* armer Sohlucker. Саранá, *f.* в. Саранчá. [(Squilla) В. Саранівка, *f.* Meerheuschrecke, *f.* Сарановѣць, *m.* -копаловий, Heuschreckenbaum, (*Hymenaea Courbaril*). Саранчá, саранá, *f.* (-червонокрѣлка). Schnargheuschrecke, *f.* (*Acridium stridulum*); 2) -перелѣтна Wanderheuschrecke, *f.* (*A. migratorium*), *В.* Саранчук, *m.* довгоусий, Heuschreckenkrebs, *m.* (*Palinurus vulgaris*). Саранчук, *m.* Art grüne, rauhe Zwetschken. Сарапати, *v. a.* zornig auffahren, *В.* Сарахотѣти, сарахѣти, *v. n.* в. Сахѣти. Сарачѣще, *m. aug.* в. Саракá. Сардѣля, *f.* Echte Sardelle, Sardine, *f.* (*Clupea sardina*). Сárкати, сáркнути, сарчáти, (сарчу, сарчѣм). *v. n.* fauchen, *В.* Сарсán, *m.* Material für den Bau eines Wagens; 2) Handwerkergeráth, *n.* Сас, *m.* Deutsche Schabe, *f.* (*Blatta germanica*) *В.* [ruf für Gänse. Сау-сау-сау-саго! *inl.* в. Сав- Look. Сафян, *m.* сафьянци, *pl.* в. Сапян, сапьянци.

Сафяновий, *a.* aus Saffian, Saffian-. Сахар, *m.* Zucker, *m.* Кс. Сахарний, *a.* Zucker, *Кс.* Сахарница, *f.* в. Цукорница. *He.* Сахарня, *f.* Zuckerfabrik, *f.* Сахаровáр, *m.* Zuckerfabrikant, *m.* Сахати ся, sich einmischen, *v.* eindrängen, *Ос.* (62) IV. 76.; 2) в. Цфрати ся *M+B.* 358. Сахнóчок, *m.* Ч. IV. 132? Сахѣти, *v. n.* flammen, lodern; prasseln; sprühen, в очий гнѣвъ, в губи горівка hauchen etc.; 2) schwer athmen. Сахѣчка, *f.* Kurzathmigkeit, *f.* Asthma, *n.* Сачевѣця, *f.* в. Сочевѣця, *Зах. Пис.* Сáще, *n.* Schoosshündchen, *n.* (Ф.). Сбóуни, *pl.* Р. ч. 19. в. Збóуце, der Ort wo die Ochsen der Чумаки weideten. Сбóром, (*eig.* Збóром), *adv.* in Gesellschaft. [muthwillig. Свавильний, *a.* ausgelassen, lose, Свавольник, (-виль-), *m.* der Muthwillige, Lotterbube, *m.* Свавольство, *n.* *См.* Willkür, *f.* Сваволя, *f.* Ausgelassenheit, *f.* Uebermuth, Muthwille, Eigenwille, *m.* Свавольця, сваволець, *m.* в. Свавольник, *Зах.* Свадьба, *f. gr.* Hochzeit, *f.* Свадьба, *pl.* в. д. *f.* Свадьбини, *pl.* Brautwerbung, *f.* Heiratstufen, *n.* [Braut, *f.* Свадьбичка, attrib. zu дѣвчина. *ung.* Свадьбовати, *v. a.* Hochzeit halten. Свадьбонка, *f.* Hochzeitgáste, *pl.* Свадьбаний, *a.* — пánѣ Hochzeitvater, *m.* Гол. III. 422. [kisch. Свадльвий, *a.* *Luts. gr.* 155. зан- Свайба, *f.* Ч. I. 1, 24. в. Свадьба. Свака, *f.* Stäbchen im Weberkahn, worauf die Spulle sich dreht. Сваляба, *f.* *Кс.* в. Свадьба. Свалябня, *pl.* *Зар.* в. Свадьбани. Свалѣти, *v. n.* в. Свербѣти. Свалок, *m.* в. Свóлок, *III.* II. 39. Свáнечка, *f.* в. Свáшечка; 2) *Me.* 182. Braut, *f.* Свáнька, *f.* в. Свáха. Сванютка, *f. dim.* в. Свáха. Свáрá, *f.* в. Свáрка; Fehde, *f.* Сварѣти, *v. a.* на корó жндн руген, zurechtweisen; — ся занкен, strei-

ten, handern. [Zank, *n.* Hader, Streit, *m.* Свáрка, сварня, *f.* Zank, *m.* Ge- Сваркѣнь, *a.* zankisch, streitsüchtig, *С. II.* 84. verbissen, grimmig. Сваркут, *m.* zankischer Mensch. Сварлѣвѣць, *m.* Zanker, Haberecht, *m.* Свáрлѣвий, *a.* в. Сваркѣнь. Сварлѣвистъ, *f.* Streitsucht, *f.* Сварний, *a.* widrig, widerstreitend, *Др.* 6. Свáрник, *m.* в. Звáдник, *В.* Сварун, *m.* Zanker, Streiter, *m.* Пар. Сват, *m.* Heiratstifter, Freiwerber, *m.*; 2) *pl.* -тá Váter des verheiratheten Paars; 3) Schwáger überhaupt; 4) rituelle Hochzeitgáste; 5) überhпт auch von einem fremden Menschen, (Фр.). Сватальник, *m.* Brautwerber, *m.* Свáтанецъ, (-анок), *m.* в. Сват 1) *Ваз.* Свáтане, *n.* Brautwerbung, *f.* Свáтанки, *pl.* Verlobung, *f.*; 2) Freierschmaus, *m.* Гол. III. 399. Свáтати, *v. a.* werben koró; — ся до корó sich um ein Frauenzimmer bewerben. Свáтáч, *m.* в. Сват 1) [werben. Свáте, *n.* *coll.* Ч. IV. 171. в. Сватá, *pl.* Свáтиця, *f.* Ч. IV. 645. в. Свáха. Свáткб, *m. dim.* в. Сват. [-in, *f.* Пар. Свáтник, *m.* Kuppler, *m.*; -иця, *f.* Свáтництво, *n.* Kuppelrei, *f.* Пар. Свáтовий, *a.* des Сват, (w. а) Свáтоб, *m. dim.* в. Сват, *He.* Свáха, *f.* Brautwerberin, *f.*; 2) Schwágerin, *f.*; 3) auch v. fremder Person, in d. Anrede. [gelage der Свáхи. Свáшини, *pl.* *Пр.* III. 328. Gast- Свáшита, *v. a.* den Dienst einer Свáха bei der Hochzeit versehen. Свáшка, свáшечка, *f. dim.* в. Свáха; *pl.* свáшкѣ вакосби die nächsten Verwandten, die während der Trauung in der Kirche hinter der Braut stehen; — чупрóи eben solche, die hinter dem Bráutigam stehen. [2] *Кс.* 17. в. Свáтати. Свáшкуюти, *v. a.* в. Свáшита. Свáщáк, *m.* Гол. III. 372. в. Сват. Свáщини, *pl.* ein Theil der Hochzeitfeier bei der Свáха (am letzten Tage). Свэдѣня, *n.* Halbkind, *m. pl.* -ята, Halbgeschwister, *pl.* Га. I. 255. Свѣі *pron.* — своіі — своіі. Свѣкла, *f. gr.* в. Бурáк.

Свѣковка, *f.* Art Pflanze, *B.*
 Свѣкор, *gem.* -кра, *m.* des Mannes
 Vater, Schwäher, *m.*
 Свѣкорок, *m.* *dim.* *s.* Свѣкор.
 Свѣкра, *f.* *s.* Свѣкрѹха.
 Свѣкрѹця, *f.* *s.* Свѣкрѹха.
 Свѣкрѹнька, *f.* *dim.* *s.* Свѣкрѹ-
 ха, III. I. 160. [Frauen Schwiegermutter.
 Свѣкрѹха, *f.* des Mannes Mutter, der
 Свѣкрѹхна, *f.* *s.* Свѣкрѹха.
 Свѣпка, *сѣянка*, *f.* *s.* Снаха.
 Свѣрбѣць крѣстний або шѣлуд-
 ний, *m.* Krätzmilbe, *f.* (Sarcoptes scabiei).
 Свѣрбѣгуз, *m.* *s.* d. *f.* [canina], *B.*
 Свѣрбѣло, *m.* Hagebutte, *f.* (Rosa
 Свѣрбѣти, *v.* *n.* juoken. [oopes] *B.*
 Свѣрбляк, *m.* Hautmilbe, *f.* (Sar-
 Свѣрблячка, *f.* Juoken, *m.*; 2) Krätze, *f.*
 Свѣрдан, *m.* *s.* Свѣрщѣк, *B.*
 Свѣрдел, *m.* Bohrer, *m.*
 Свѣрделець, *m.* *dim.* kleiner Bohrer.
 Свѣрдлик, *m.* Bohrer, kleiner Boh-
 rer, *m.* *dim.* -мчок, *m.*
 Свѣрдлити, *v.* *a.* Под. bohren.
 Свѣрпа, *f.* *s.* Лободянка. [blitzen].
 Свѣрпяти, *v.* *n.* blinken, schimmern,
 Свѣркиб, *m.* Singapparat der Haus-
 grille, *B.*
 Свѣрок, *m.* *B.* Schimmer, *m.* Blitzen, *m.*
 Свѣрл, *m.* *s.* Свѣрдел. [schmied, *m.*
 Свѣрликѣр, (-дик-), *m.* Bohr-
 Свѣрлти, *v.* *a.* *s.* Свѣрдлти.
 Свѣрло, *m.* Legebohrer, *m.*
 Свѣрляк корабельний, *m.* Pfahl-
 wurm, *m.* (Teredo navalis).
 Свѣрлячка, *f.* Schiessmundschnek-
 ke, *f.* (Clausilia), *B.*
 Свѣрщѣк, свѣрщѣк, (-ѣк), свѣр-
 щѣн, *m.* Grille, *f.* -польвий, Feldgrille,
f. (Gryllus campestris); -домовий, Haus-
 grille, *f.* (G. domesticus), *B.*
 Свѣстиї, *pl.* *Ф.* *Пое.* 44?
 Свигвѣти, *v.* *a.* unter der Nase
 sich etw. brummen; davon *subst.* свиг-
 нѣвѣць, *m.* einer, der unter d. N.
s. *v.* *o.* br. und свѣгнавка, *f.* vom
 Brummen (unter d. N.).
 Свид, *m.* свидѣна, *f.* Rother Horn-
 strauch, (Cornus sanguinea) *B.*
 Свидь, *f.* roher Zustand, *Га.* I. 255.
 Свидий, свидоватий, *a.* roh;
 гаух, *Пар.* [гелька, *f.* *B.*
 Свидѣтель, *m.* Zeuge, *m.* свидѣ-

Свидний, *a.* *B.* halbreif.
 Свинѣр, *m.* Schweinhirt, *m.* свин-
 нѣрка, *f.* Schweinehüterin, *f.* [be, *m.*
 Свинѣрчѹк, *m.* Schweinhirtенкна-
 Свинѣна, *f.* Schweinefleisch, *m.*
 Свинѣнець, *m.* Schweinstall, *m.*
 Свинѣнка, *f.* *dim.* *s.* Свинѣна;
 2) Schweinstall, *m.* [besudeln].
 Свинѣти, *v.* *a.* wie ein Schwein
 Свинѣрка, *f.* Schweineherde, *f.*
 Свинѣнка, *f.* *dim.* *s.* Свинѣна, junges
 Schwein; 2) *Ко.* 8. *pl.* -ки, *v.* Art Kar-
 tenspiel; Art Kegelspiel, *Зах.*
 Свинѣк, *pl.* Spitzklette, *f.* (Xan-
 thium strumarium), *B.*
 Свинѣбий, *m.* Schweineschlächter, *m.*
 Свинѣвѣти, *a.* schweinish, wie
 ein Schwein. [-ѣ мясо Schweinefleisch.
 Свинѣвий, *a.* vom Schwein, Schwein,
 Свинѣвѣд, *m.* *Кв.* 339. der auf ei-
 nem Schweine geritten ist.
 Свинѣвѣс, *m.* *s.* Свинѣр.
 Свинѣвѣтѣ, *f.* *coll.* *Ко.* 148. Schweine, *pl.*
 Свинѣвѣкѣ, *a.* schweinish, Schwein-
 Свинѣвѣвий, (-цов-), *a.* *gr.* von
 Blei, bleiern, *Кв.* [(Salvia verticillata) *B.*
 Свинѣвѣх, *m.* Wirtelblüthige Salbei
 Свинѣвѣшник, *m.* Schweinstall,
 Schweinkoben, *m.* *He.*
 Свинѣя, *f.* Schwein, *n.* Sau, *f.* [cellio], *B.*
 Свинѣяк, *m.* Körnerassel, *m.* (Por-
 Свинѣяка, *f.* *aug.* *s.* Свинѣя.
 Свинѣятник, *m.* Schweinkoben, *m.*
 Свинѣятчий, *a.* vom Schwein, Schwein-;
 schweinish. [gras, *m.* (Nardus stricta) *B.*
 Свинѣячка, свинѣяха, *f.* Borsten-
 Свирид, Свиридко, *m.* Spiridon.
 Свирипѣ, *f.* *Кв.* (82) IV. 170 Plöte, *f.*
 Свирипа, *f.* креслата, Rauke, *f.*
 Sophienkraut, *n.* (Suaumbrium sophia).
 Свискѣти, *v.* *a.* fauchen.
 Свѣснути, свѣстѣти, *v.* *a.* einen
 Pfiff von sich geben, pfeifen.
 Свѣст, *m.* Pfeifen, *n.* Pfiff, *m.* Gezi-
 sche, Sausen, *m.*
 Свѣставка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, *f.*
 Свѣстель, *f.* II. *n.* 48. Pfeife, *f.*
 Свѣстѣлка, *f.* *s.* Свѣставка.
 Свѣстѣвач, *m.* wurmtichige Ha-
 selnuss, *B.*
 Свѣстѣн, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla
 pyrrhula), *B.*; 2) Pfeife, *f.*; 3) taube Nuss;
 4) Windbeutel, — маоер, *m.*

Свѣта, *f.* Rock, Mantel, *m.* (vom
 groben Tuch). [es wird Tag.
 Свѣтѣти, *v.* *n.* tagen, *impers.* свѣтѣ
 Свѣтѣник, *m.* II. 23. *Кв.* I. 9. Klei-
 dermacher, Schneider, *m.*; Händler mit
 Свѣта. [geschmeidig.
 Свѣтѣйкий, *a.* *Ис.* 69. biegsam.
 Свѣтѣнка, *f.* weibl. Свѣта.
 Свѣц, *m.* Murmelthier, *m.* (Arcto-
 mys marmotta); 2) wurmtichige Nuss;
 3) sehr dünne Speise.
 Свѣда, *f.* Kunde, *f.* [Zeugin, *f.* 3.
 Свѣдѣтель, *m.* Zeuge, *m.* -ка, *f.*
 Свѣдѣм, *a.* *Ф.* *Пое.* 18. *s.* Свѣдомий,
 bewusst, wissend.
 Свѣдѣне, *m.* *Кл.* Bewusstsein, *n.*
 Свѣдка, *f.* Zeugin, *f.*; 2) Certifi-
 cat, *n.* *Пар.*
 Свѣдок, *gen.* -ка, *m.* Zeuge, Augen-
 zeuge, *m.*; 2) *Ос.* (62) V. 35. Ausweis,
m. Verzeichnis, *n.*; 3) *М.* „*Мема*“ 1865.
 319 для свѣдку zum Zwecke der Zeu-
 genschaft, als Zeuge(n).
 Свѣдом, *m.* Kunde, Wissen, до
 свѣдома довѣсти щось zur Kenntnis
 bringen, *ВБ.*
 Свѣдомець, *m.* Kundiger, Erfah-
 rer, Kenner; Forscher, *m.* [wandert.
 Свѣдомий, *a.* kundig, bewusst, be-
 Свѣдомити ся ким, *v.* Свѣдчѣ-
 ти ся ким.
 Свѣдомість, *f.* Bekanntschaft,
 Kenntnis, *f.* Verständnis, Bewusstsein, *n.*
 Свѣдомство, *n.* Erfahrungheit, *f.* *Пар.*
 Свѣдомувѣти, *v.* *n.* Kunde ha-
 ben, wissen. [genschaft, *f.*
 Свѣдѣцтво, *n.* Zeugnis, *n.* Zeu-
 Свѣдувати, *v.* *n.* wissen.
 Свѣдѣчий, *a.* *s.* Свѣдомий.
 Свѣдѣцтво, *n.* Bewusstsein, Ge-
 фühl, *n.* *У.*
 Свѣдѣченя, *n.* Zeugen, *n.* Zeugen-
 schaft, *f.*; 2) Zeugnis, *n.* Bescheinigung,
f.; 3) Verordnung, *f.* *К.*
 Свѣдчик, *m.* *Др.* *s.* Свѣдок.
 Свѣдчѣти, *v.* *a.* bezeugen, Zeuge
 sein. — *a.* ким, чим jmdn, etw. zum
 Zeugen anrufen; voraussagen; 2) *Ме.*
 354. überzeugen; 3) Gutes erweisen.
 Свѣцѣ, *m.* *dim.* *s.* Звѣй, звѣць,
 -полотна, *К.* [frischen Windes, *М.* III. 117.
 Свѣжѣти, *v.* *n.* vom Wehen des
 Свѣженѣна, *f.* Erfrischung, *f.*

Свѣжѣня, *f.* Frische, *f.* frische Luft,
He. *am.* 115; 2) frische, gesunde Ge-
 sichtsfarbe, *He.* *n.* 123; 3) Schweinefleisch, *n.*
 Свѣжити, *v.* *a.* erfrischen, frisch
 machen, *С.* II. 243.
 Свѣжити, *v.* *n.* dämmern.
 Свѣжопросѣльним, *a.* frisch
 gesalzen, mariniert.
 Свѣзь, *f.* *s.* Свѣсть.
 I. Свѣзь, своя, свое, *prom.* sein, seine,
 sein; eigen; своей вѣленька, *Ме.* 88.
dim. *s.* Свѣзѣля. [Звѣй.
 II. Свѣзь, *gen.* своєю, (= сувѣй), *m.* *s.*
 Свѣжня, *f.* *coll.* *s.* Свожѣк.
 Свѣжскій, *a.* Haus, einheimisch, zahm.
 Свѣжѣти, *v.* *n.* aufleuchten, erglän-
 zen, *Н.* 96. -очѣма blinken, leuchten,
 +*М.*; 2) dämmern, tagen *A.-Г.* 154.
 Свѣрь, *f.* linker Nbl. des *Днѣстрѣ.*
 Свѣргун, *m.* *s.* Свѣрщѣк.
 Свѣрень, *m.* *s.* Свѣрѣнь.
 Свѣрипа, *f.* *Ос.* (61) III. 24. *s.* Свѣрипа
 Свѣрка, *f.* Schnur od. Riemen womit
 die Peitsche an den Peitschenstiel
 befestigt wird; 2) *s.* Свѣрщѣк, *Зах.*
 Свѣрки. *n.* вірки, *Вѣм.* der Bienen
 in Zauberformeln, *Ч.* I. 1, 75.
 Свѣркалка, *f.* *s.* Свѣрщѣк, *B.*
 Свѣрѣвий, *a.* свѣрдлик, Bohrer
 zum Bohren des Loches im Свѣрѣнь.
 Свѣрѣяк, *m.* Bohrer zum Свѣрѣнь.
 Свѣсть, *f.* Schwester des Gatten,
 Schwägerin; Schwester der Gattin;
 des Bruders Gemahlin, *f.* *Кв.*
 Свѣстни, *a.* der Свѣсть geh.
 Свѣстонѣка, *f.* *dim.* *s.* Свѣсть.
 Свѣт, *m.* Welt, *f.* нѣдї собі в свѣтѣ
 (-ѣ) geh in die Welt wo du willst, *P.*
 I. 9; в свѣт на очі, на очѣма weit in
 d. W.; прийтї на свѣт, увидѣти свѣт
 das Licht der Welt erblicken, auf die
 Welt kommen; во свѣта зїштї, бѣти
 verschenden, vorenden; нѣлїка свѣтї
 собѣв тѣбѣти, нѣлїким свѣт нтї во
 weite Strecken, so weit; пустѣти в
 свѣт in die Welt hinein, an die Offen-
 tlichkeit; нѣколи в (на) свѣтї нїм-
 мергем; де колї в свѣтї, wo, wann
 in d. Welt; як свѣт свѣтом, від свѣ-
 та so lange die W. steht; на весь
 свѣт für die ganze W.; свѣт Offen-
 tlichkeit, *f.* Zeitalter, *n.* Zeit, *f.* від свѣта
 добрий, красно etc. sehr gut, schön

eto.; 2) світ, Unterhalt in der Welt, im Leben, Leben selbst, гіркий світ; світ завжди комуєс jmdm der Freiheit berauben, unglücklich machen; світ захриє са vom unglücklich werden; 3) Tagesanbruch, м. Morgendämmerung, f. до самого світа (досвіта, adv.); Licht, м. Фр. [мерung, f. М. II. 106. Світлість, (-не), м. Morgendämmerung, в. м. в. Світлість, Зак. Світлість, м. viereckige hölzerne Röhre vom Dache bis in die Stube geleitet mit Ansatz zum Behufe der Beleuchtung mit Leuchte. Ч. VII. 390. Світлість, м. V. Weltgott, м. Світлість, f. в. Світлість, Зак. Світлість, м. dim. в. Світлість. Світлість, (-світ-), м. в. Образ, (Фр.). Світлість, f. в. Зора світової. Світлість, м. Art Namen, В. Світлість, (-івка), f. ein junges Mädchen, Schwester od. Verwandte der Braut, das während der Trauung eine brennende Kerze (ehemals ein Schwert mit dem befestigten Licht) hält, Зак.; 2) Gemeine Seefeder, (Phosphorus), В. Світлість, м. Lichtsauger, м. Пол. Світлість, м. а. Leucht, Licht, -é явленє Lichterscheinung. Світлість, м. Hängelampe, f.; 2) — сурнамекий Laternenträger, м. (Fulgora latergaria); — китаїський (F. candellaria); — європейський F. europaea. Світлість, f. Blasenqualle, f. (Physophora). [Leuchte, f. Stern, м. К. Світлість, м. leuchtender Körper, Світлість, f. Ke. в. Світлість. Світлість, м. kleines Licht, Kst. Licht, м. Lichtglanz, м. [mern, +E. Світлість, в. м. schwach schimm. Світлість, м. Westindischer Leuchtkäfer, м. (Pyrophorus noctilucus). Світлість, в. а. leuchten scheinen, glänzen; vorleuchten; — в очи schmeibeln. Світлість, м. Leuchter, м.; Ort am präncok wo скип.я angezündet werden. Світлість, м. Stern (Mond) м. Ст. Світлість, f. в. Світлість [glänzen. Світлість, в. м. Гол. sp. 140 leuchten, Світлість, f. Noctiluca, В. Світлість, а. hell, licht, klar, glänzend, heiter; erlaucht; festlich, -а не-

для Ostersonntag. Світлість, м. Solenit, м. Пар. Світлість, f. Lichtraum, м.; 2) geräumiges, lichtes Zimmer, Gastzimmer, м. Світлість, м. в. Світлість. Світлість, (-ость), f. Lichtraum, м.; 2) Durchlaucht, Magnifloenz, f. Світлість, в. м. klar, licht werden, He. Світлість, м. Licht, м. Schimmer, Glanz, м. Helle, f. Світлість, а. Licht. Світлість, f. Lichtstoff, м. Пар. Світлість, а. Мако. was serhell. [tes u. der Luft, Фр. Світлість, а. des Licht. Світлість, а. lichtempfindlich. Світлість, а. hellgelb, Фр. Світлість, а. mit leuchtenden, strahlenden Fittigen, Flügeln, Ст. Фр. Світлість, м. Lichtkreis, м. Світлість, а. lichttragend, bringend, Ф. Світлість, f. Helldunkel, м. Світлість, f. Theerausich, -geist, м. Світлість, f. купайлова, Gemeiner Leuchtkäfer, (Lampyrus noctiluca); 2) Färberdistel, f. (Caltha tinctoria), В. Світлість, а. reoht licht. Світлість, м. glänzendes Insect; Johanniskäfer, м. Ст. Світлість, а. млинк Radio-meter, м. Пу. Світлість, f. Geophilus. Світлість, а. альпейска, f. Adenostyles albifrons; 2) glänzende, farbige Glaskoralle, f. [allerwärts R. I. 40. I. Світлість, а. Welt, weltlich; II. Світлість, а. Licht, des Lichtes, He. -á зора Morgenröthe, f. Світлість, м. Weltmann, м. Світлість, м. Weltanschauung f. Світлість, м. Welterhalter, Світлість, а. К? [м. Ст. Світлість, м. Weltkenntnis, Weltkunde, f. Світлість, м. Weltordnung, f. Світлість, а. lichtbringend, lichtpendend. [f. Пар. Світлість, f. Weltbeschreibung, Світлість, м. Weltbesreiber, м. Пар.

Світлопрівлене, м. Weltregierung, f. Світлопрівлене, м. scherzh. — Конєць світа, М+Е. 274. Світлість, м. Fackel, f. Licht, м. III. I. 179. Світлість, м. dim. die liebe Welt. Світлість, а. weltlich. Світлість, в. м. draussen, in der Fremde sein Ч. III. 262. Світлість, м. Johanniskäferchen, м. (Lampyrus noctiluca) В. Світлість, f. öffentliche Hure. Світлість, в. а. jmdm öffentlich beschimpfen (Ф). Світлість, f. в. d. f. I. Світлість, f. rechter Nbl. des Dnister. II. Світлість, f. в. Світлість. Світлість, а. Spiegel-, Luster-. Світлість, м. a. Zerkalo. Світлість, м. Maiblume, f. Maiglöckchen, м. (Convallaria majalis). Світлість, м. Leuchten, м.; 2) Beleuchtung, Aufklärung, f. [nen, Зак. Світлість, sich aufklären, ler. Світлість, f. Kerze, f. Licht, м.; 2) в. Торок; gen. pl. -кі, w. s. Світлість, м. Lichtgeist, м; 2) Bein. der Lёмки wegen Світлість (=Торок). Світлість, f. Kerzenfabrik, f. Світлість, pl. weisse Fransen an der Pellerine der Чуга bei den Lёмки. Світлість, а. Kerzen-, Licht-. Світлість, м. в. Світлість 1). Пу; 2) в. Паламар, Зак; 3) Leuchtschnellkäfer, м. (Pyrophorus), В. Світлість, м. Enzian, м. (Gentiana asclepiadea). Світлість, pl. Enziangewächse, pl. (Gentianeae). [м. ВЕ. Світлість, f. weltlicher Beruf, Stand, Світлість, f. в. Світлість. Світлість, м. Моє. Kerzenträger, м. (der die Kerze dem Priester vorträgt). Світлість, а. frei; geschäftlos, müssig; ungezwungen, leicht; bequem; adv. свобідно (слобідно) — —. Світлість, f. К. Freiheit; Unbefangenheit, f. [heit, f. Свобода, f. Freiheit; Ungezwungen. Свободолубявий, а. freiheitsliebend, К.

Свободомилєвий, а. Bis. freisinnig, freimüthig, liberal. Свободенє а. zur rechten Zeit, К. Свобода, м. gr. Gewölbe, м. III. II. 52; 2) Zusammenstellung, f. Своє, м. (в. Свій etc.) ми собі своє — wir sind Anverwandte, В. pl. свої; 2) свої врати Oberhand nehmen, obliegen, М+Е. 371. [bundenheit, f. Своєвольність, f. Willkür, Unge. Своєволець, -ольця, м. Freibeuter, Freischärler, м. К. [fug, м. Своєвольство, м. Muthwille, Un. Своєвольствувати, в. а. jmdm öffentliche spielen, Unfug, Unwesen treiben. Своєкорість, а. selbstsüchtig, К. Своєнародний, а. volkstümlich, des Volkes. Своєрідний, а. eigenartig, ВЕ. Своєумець, -умця, м. der Eigensinnige. [лева] von eigensinnigem Weibe. Своєумка, f. М. II. 79. (непокір. Своєна, f. Моє. В. Familie, f. Своєість, gen. -істи, Selbstheit, f. Гем. Своїти, в. а. zähmen; — ся sich zähmen, zahm werden; 2) Зв. verwandt, angehörig werden. Своєїственний, а. eigenthümlich. Своєїственність, f. Eigenthümlichkeit, f. [das Eigenthümliche. Своєїство, м. Eigenschaft, Natur, f. Свобок, м. Tragbalken, Querbalken, м. Своєра, f. в. Розвора; 2) в. Підтоки. Своєрєнь, gen. свєрєня, (свєр-), м. Spann-, Sperrnagel, м. Своєк, м. Schwager; Anverwandte, м. Своєкіство, м. Зар. Verwandtschaft, f. coll. die Verwandten. Своєсі, у своєсі, Ф. Пр. III. 252. Heim, м. heim. [Verwandtschaft. Своєїти, f. по -ні wegen der Своєїство, м. Schwägerschaft, Verwandtschaft, f. [Verwandte. Своєїчени, f. Гол. sp. 51. die Своєїчество, м. Ле. в. Своєїство. Своєїчина, f. Гол. sp. 51. Familie, f. Своєїти ся з ким mit jmdm in Verwandtschaft treten. Своєїщий, а. W. zahm. Своєїщина, f. Heimat, f. Heimatland, м. У; 2) Sonderinteresse, м. Particularität, f. Пу. [гом] peitschen. Свєягати, свєягнути, в. а. (бато-

lung, *f.* Dorf, *n.*
 Сѣмѣя, *m.* 20 Kopeken in Silber.
 Семѣя, Семѣн, Сѣмко, *m.* Simeon
 Семѣш, *m.* Dreifaltigkeitsblümchen,
n. Siebenstern, *m.* (Trientalis europaea).
 Семѣяли, (-ня) *f.* -ле *m.* с. Слѣжба;
 2) *a.* Заслуженія, Dienstlohn, *m.*
 Семейка, *f.* *dim.* kleine Familie.
 Семѣнный, *a.* Familien-, der Familie,
Ke.
 Семѣн, *m.* *v.* Семѣнъ.
 Семенівка, *f.* Sameneule, *f.* (Hadena Carpocola) *B.* [fältig.
 Семеракшій, *a.* siebenfach, sieben-
 Семерѣк, *m.* sieben Paare Ochsen.
 Семерѣця, *f.* Ч. III. 465 Gespann
 von 7 Paaren Ochsen; семерѣцею, *adv.*
 siebenfach, *К.* siebenmal, *Макс.*
 Семерѣчка, рѣчка — Ч. V. 897?
 Семерѣйк, *m.* Sumpf-Blutauge, *n.*
 (Comarum palustre).
 Сѣмеро, *пнт.* sieben.
 Семѣорѣтня криця, *Зан.* I. 274.
 Gemeine Orgelkoralle, (Tubipora Chamissonia).
 [Ант. 54.
 Семѣворѣтний, *a.* siebenthorig,
 Семѣградчина, *f.* Siebenbürgen,
n. *К.* [Art Münze.
 Семѣгривѣнник, *m.* Ч. IV. 593.
 Семѣкратъ, -ѣти, *adv.* III. I. 350.
 Ф. siebenmal.
 Семѣлатний, *a.* А. Д. I. 172 mit
 sieben Flocklappen, Flecken, siebenmal
 geflickt, daher lumpig.
 Семѣлатний, *a.* siebenjährig, sieben
 Jahre alt, von sieben Jahren.
 Семѣлаток, *m.* sieben Jahre alt,
 III. II. 156; 2) *a.* Мѣвок.
 Семѣна, *f.* der siebente Theil (1/7).
 Семѣнар, *m.* семѣнарѣя, *f.* Seminarium,
n. Vorbereitungsanstalt für künftige
 Priester u. Lehrer.
 Семѣнарѣст, *m.* Seminarist, *m.*
 Семѣнарѣщик, *m.* der in *v.* öffentl.
 Seminar aufgezogen war, Priester, *m.* Зг.
 Семѣперсний, *a.* Ме. 441, А. Д.
 I. 250. -а могѣла? [geln, Фр.
 Семѣвѣчатний, *a.* mit sieben Sie-
 Семѣпѣлка, *f.* Не. Пр. XII. 605. *v.*
 Пѣлка. [III. I. 166. *v.* *d.* *f.*
 Семѣпѣдельний, (-дѣнный), *a.*
 Семѣпѣдний, *a.* sieben Spannen
 lang, А. Д. I. 250.

Семирѣга плѣхта, *К.* II. 42 *v.* Art
 von gesticktem Tuch.
 Семирѣга, *f.* *v.* Семѣрага.
 Семѣсѣтний, *пнт.* Н. 288. jeder
 siebenhundertste. [semitisch.
 Семѣтѣцкшій, семѣтцкшій, *a.*
 Семѣтурѣка, *f.* eine Pflanzenart, *B.*
 Семѣця, *f.* *v.* Сѣмѣця. Woche, *f.*;
 2) siebente Stufe (in *d.* Musik).
 Семѣшкѣурѣй, *a.* siebenfach be-
 häutet, *Py.*
 Семѣрѣка, *f.* *v.* Семѣрага.
 Семѣко, *m.* Simeon.
 Семѣнѣцкшій, *a.* Не. Пр. XII. 206?
 Семѣцьвѣтний, *a.* siebenfarbig, *К. V.*
 Семѣя, *f.* Familie, *f.* *Ke.*
 Семѣянін, *m.* Mitglied der Familie,
 zur *F.* geh.; *Ke.* Familienvater, *m.* Ober-
 haupt einer Familie, *n.* [Familie hat.
 Семѣяністшій, *a.* der eine zahlreiche
 Сѣнь, Сѣнь, *m.* *v.* Семѣнъ.
 Сѣнат, *m.* Senat, *m.* Rath, *m.*
 I. Сенѣтор, *m.* Senator, *m.*
 II. Сенѣтори, *pl.* Schlittenkufen,
 -läufe, *pl.*
 Сѣньга, *f.* Lachs, *m.* *Мак.* [senna).
 Сѣнес, *m.* Sennesblätter, *pl.* (Cassia
 Сѣник, *m.* Parus palustris, *B.*
 Сѣпелѣти, сѣпелѣвити, *v.* *n.* lispeln;
adj. сѣпелѣвѣй, der lispelt; *subst.*
 сѣпелѣвѣць, -ѣвца, *m.* Lispeler, *m.* *B.*
 Сѣрѣфим, *m.* Seraph, *m.*
 Сѣрѣфскшій, *a.* Ф. seraphisch.
 Сѣрѣвѣця, *f.* dünne Brühe, *d.*
 Spreise (nur zum Schlürfen).
 Сѣрѣбанка, *f.* *v.* *d.* *v.*
 Сѣрѣбати, сѣрѣбути, *v.* *a.* schlürfen.
 Сѣрѣбин, *m.* Serbe, *m.*; 2) *Зан.* II.
 503. Art Tanz.
 Сѣрѣбинчѣк, *m.* junger Serbe, Ф.
 Сѣрѣбшій, *f.* Serbien, *n.* [f. Tischtuch, *n.*
 Сѣрѣвѣга, *dim.* сѣрѣвѣтка, *f.* Serviette,
 Сѣрѣвѣй, *a.* *v.* Сѣрѣвѣй, *roh.* [deckt.
 Сѣрѣвѣрѣваншій, *a.* Не. серѣвѣт, ge-
 Сѣрѣвѣс, *m.* Service, *n.*
 Сѣрѣга, *f.* *pl.* сѣрѣги, Ohring, *m.*
 Ohringe, Ohrgehänge, *pl.* сѣрѣга — пѣль-
 ка, Art Ohringe; 2) *Ke.* II. 292. Perle, *f.*
 Сѣрѣгшій, *m.* Sergius. [Riemen.
 Сѣрѣгшій, *m.* *Марк.* 48. Peitsche aus
 Сѣрѣк, *m.* серѣчѣяна, *f.* *v.* Сѣрѣк.
 Сѣрѣга, *m.* *f.* armer Schlucker,
a. Wicht; Elender.

Сѣрденько, *n.* *dim.* *v.* Сѣрце; Lieb-
 oben, *n.*
 Сѣрдѣчко, *n.* *dim.* *v.* Сѣрце. [s. d. *f.*
 Сѣрдѣшнѣцкшій, (-дѣчн-), *a.* *dim.*
 Сѣрдѣшншій, (-дѣчншій), *a.* herz-
 lich; offenherzig, bieder; 2) unglücklich.
 Сѣрдѣчник, *m.* Art Pflze.
 Сѣрдѣчношжншій, *a.* herzlich-
 innig, *zart.* *Гол.* [onndus), der Jähzornige.
 Сѣрдѣжѣк, *m.* *Мі.* II. 253. (homo ira-
 Сѣрдѣвѣй, *a.* roth, *Це.*
 Сѣрдѣтш, *v.* *a.* unwillig, zornig,
 ungehalten machen, in Zorn bringen;
 — ся unwillig, zornig sein.
 Сѣрдѣтшій, *a.* jähzornig, boshaft;
 сѣрдѣтѣнѣко, *adv.* *dim.* ein wenig
 unwillig, zornig.
 Сѣрдѣно, *n.* *v.* Садно.
 Сѣрдѣобѣлншій, *a.* *gr.* *Ко.* 243. *Кн.*
 mitlidsvoll, weichherzig, zärtlich.
 Сѣрдѣошпншій, *a.* stolzen Herzens,
Гол. III. 267. [dium), *B.*
 Сѣрдѣшѣка, *f.* Herzmuschel, *f.* (Car-
 Сѣрдѣвѣйна, *f.* *v.* Сѣрѣженъ.
 Сѣрдѣюк, *m.* *Ко.* 170. *Кч.* 142. zu
 einer gewissen kleinrussischen Truppen-
 gattung gehöriger Leibgardist, *v.* *d.* *f.*
 Сѣрдѣчѣина, *f.* Leibgarde des
 гетьманъ; gegründet vom гетьманъ Пе-
 трѣ Дорѣшенѣко bestand sie auch un-
 ter dem гетьманъ Маѣѣна aus vier Re-
 gimentern, erhalten auf Kosten des геть-
 манъ, *Зак.* *Пис.*
 Сѣрдѣга, *f.* *v.* Сѣрдѣга.
 Сѣрдѣчко, (-дѣчко), *n.* *dim.* *v.* Сѣрце.
 Сѣрѣбрѣнѣк, *m.* *† v.* Art Silbermünze.
 Сѣрѣбрѣнѣсто-бѣлшій, *a.* silberweiss.
 Сѣрѣбщина, (-ѣвна), *f.* *†* Grund-
 steuer, Pflugsteuer für den Landesfür-
 sten, *Шар.* [сѣрѣ (bei Залѣщѣки).
 I. Сѣрѣд, *m.* linker Nbd. des Днѣ-
 II. Сѣрѣд, *праер.* *mit d.* *Genit.* *u.*
adv. zwischen, unter, mitten in.
 Сѣрѣдѣ, *f.* Mittwoch, *m.*
 Сѣрѣвѣга, сѣрѣдѣжѣка, *f.* Schrot-
 wage, Bleiwage, *f.*
 Сѣрѣвѣжншій, *a.* horizontal.
 Сѣрѣдѣгѣдѣ, *n.* *v.* Межѣдѣгѣдѣ.
 Сѣрѣдѣчка, *f.* Hollundermark, *n.* *B.*
 Сѣрѣдѣвѣншій, *a.* mittelländisch.
 Сѣрѣдѣвна, *f.* *v.* Осерѣдѣна.
 Сѣрѣдѣна, *dim.* сѣрѣдѣнка, *f.* Mit-
 telstück, *n.* Mittelpunkt, *m.*

Mittelstrasse, *f.*

Сѣрѣдѣнншій, *a.* *Te.* die Mitte hal-
 tend, mittler; -е *морѣ* Mittelländisches
 Meer; *subst.* сѣрѣдѣнншій. *n.* *Сл.* Mit-
 telglied, *n.* das Vermittelnde, Mittlere,
 die Mitte haltende.
 Сѣрѣдѣщѣе, *n.* Mittelpunkt, *m.* *Пол.*
 Сѣрѣдѣкѣвѣй, *a.* von innen, der
 innere, inwendig. [sig, ziemlich.
 Сѣрѣдѣншій, *a.* mittler; mittelmä-
 Сѣрѣдѣник, *m.* *ГIII.* Strichpunkt, *m.*;
 2) Mittel, *n.* *B.*
 Сѣрѣдѣнѣця, *n.* Mittellinie, *f.*
 Сѣрѣдѣновѣчѣе, *n.* Mittelalter, *n.* *ОБ.*
 Сѣрѣдѣновѣчѣина, *f.* Mittelalter,
n. *Пар.*
 Сѣрѣдѣнѣк, *m.* Name einer Полонѣна.
 Сѣрѣдѣвѣсна, *n.* Mitte des Früh-
 lings, *Фр.*
 Сѣрѣдѣвѣй, *a.* im mittleren Alter.
 Сѣрѣдѣвѣч, *m.* *Wgr.* II. ein Mann
 von mittleren Jahren. [ren, *У.*
 Сѣрѣдѣвѣчншій, *a.* in mittleren Jah-
 Сѣрѣдѣдок, *m.* *Сл.* *v.* Сѣрѣдѣна; 2)
 Mittel, *n.* *Пар.* [ternacht.
 Сѣрѣдѣо-швѣночн, *adv.* um Mit-
 тельzeit, *n.* Mittfasten, *f.*
 Сѣрѣдѣошпншій, *a.* die Mittfasten
 betreffend. [kastenring, *B.*
 Сѣрѣдѣотѣле, *n.* mittlerer Brust-
 Сѣрѣдохрѣсте, *n.* сѣрѣдохрѣстншій.
a. *v.* Сѣрѣдошпншій, сѣрѣдошпншій, *Зак.*
 Сѣрѣдошпншій, *n.* Handstaller, *m.* fla-
 che Hand, Mittelhand, *f.*
 Сѣрѣдѣрѣчншій, *a.* -I *кѣсти* Mit-
 telhandknochen, *pl.* [Mittagszeit.
 Сѣрѣдѣдня, (сѣрѣдѣдня), *adv.* zur
 Сѣрѣдѣдѣльшій, *a.* *v.* *d.* *f.*
 Сѣрѣдѣшпншій, *a.* der (die, das) mittlere;
 2) *v.* Рѣвнодѣшпншій.
 Сѣрѣжѣка, *f.* kleiner Ohring.
 Сѣрѣжншій, сѣрѣжѣнѣць, *m.* Auri-
 kel, *f.* (Primula auricula).
 Сѣрѣн, сѣрѣнѣ, *m.* *Wgr.* Reif, *m.* *v.*
 Инѣй; 2) Glatteis, *n.* *Зак.*; 3) Treib-
 eis, *n.* *Пол.*
 Сѣрѣнѣча, *f.* *ung.* Glück, *n.*
 Сѣрѣт, *m.* Nbd. des Прут; 2) Stadt
 in der Bukovina am 1).
 Сѣрѣжѣнт, *m.* *Ме.* 465. Sergeant, *m.*
 Сѣрѣдѣ, *праер.* *adv.* *v.* Сѣрѣд.
 Сѣрѣтна, *f.* linker Nbd. des Днѣ-
 сѣрѣт, *Гол.*

Серпнага, *f.* Art grobes Bauerntuch; 2) grobtuchener Bauernkittel.
 Серпинець, -ица, *m.* Зв.в. Серпнага.
 Серп, *gem.* серпа. *m.* Rehbock, *m.* (*Cervus capreolus*), *B.*
 Серпá, *f.* Rehweibchen, Reh, *m.* [ten, *m.*
 Серпáна, *f.* Rehfleisch, *n.* Rehbra-
 Серпáця, *f.* в. Серпá. *B.*
 Сэрпáй, *a.* Reh-, des Rehes.
 Серпáк, *m.* Rehbock, *m.* *B.* [kalb *n.*
 Серпá, (*gem.* -áти), серпáтко, *n.* Reh-
 Серп, *m.* Sichel, *f.*
 Сэрпанка, *f.* серпанок. *m.* Mull
 od. Tarlatan, womit die Bäuerinnen
 ihren Kopfputz bedecken, *Zak.* [latan.
 Серпанкóвий, *a.* aus Mull od. Tar-
 Серпáчка, *f.* Acker-Sicheldelde, *f.*
 Sichelkraut, *n.* (*Falcaria Rivinii*).
 Серпéн, *m.* Art Osterreigen, -танз,
 -aufzug, *Kol.* I. 149.
 Сэрпенъ, *g.* серпна, *m.* Monat August.
 Сэрпáк, *m.* *dim.* в. Серп; 2) в. Сер-
 покрýл, *B.*
 Серпáй, *m.* в. d. f. *B.*
 Сэрпáк, *m.* Wucherblume, *f.* (*Chry-
 santhemum leucanthemum*), *B.*; 2) *Achil-
 lea millefolium*. [-áто.
 Серповáгий, *a.* sichelförmig; *adv.*
 Серповáй, *a.* sichelförmig, krumm,
Kos.; серповé, *n.* а. в. der erste un-
 entgeltliche Arbeitstag in der Erntezeit
 für den Gutsherrn, dass er hernach Ar-
 beit gibt, *Др.* [(*Serratula tinctoria*).
 Серпóк, -пкá, *m.* Färbescharte, *f.*
 Серпокрýл, (серпокрýлик), *m.* Mau-
 ersegler, *m.* (*Cypselus arvensis*), *B.*
 Серпорóвка, *f.* *B.* в. Серпокрýл.
 Серпорóгий, *a.* — мiсáць mit
 Sichelbögnern.
 Серпóн, *m.* Sichelwespe, *f.* (*Orpion*), *B.*
 Серпóха, *f.* в. Серпóк, *Pl.*
 Серсáма, (-áна), *f.* Handwerksge-
 ráth; Gepäck etc. eines Huzulen (auf
 den Jahrmarkt bestimmt), (*Фр.*).
 Серстáна, (*dim.* -áника) *f.* в. Шерсть;
 * Vieh, *n.* (*Фр.*).
 Сэрце, -ця, *n.* Herz, *n.* Inneres;
 Gefühl, *n.*; 2) Unwille, Zorn, *m.* *Ks.* I.
 76. II. 83 — вiгнáти den Zorn aus-
 lassen; у сэрцáх бóти im Zorne sein;
 3) Mark, *n.*; 4) *He.* *Пр.* XI. 1, 122, в.
 Медýза (*Medusa aurita*); 5) сердце
 землянé Trüffel, *f.*

Серцевáтáй, *a.* herzförmig.
 Серцевáд, *m.* Ziegel-Herzmuschel,
f. (*Isocardia*), *Pl.*
 Серцевáй, *a.* Herz-
 Серцевáна, *f.* Mitte, *f.* *K.*
 Серцевáдець, *m.* Kenner des men-
 schlichen Herzens. [tangus), *B.*
 Серцеáжка, *f.* Herzigel, *m.* (Sра-
 Сестрá, *f.* Schwester; — ввэдена
 Stiefschwester, *f.* сестри у других Ge-
 schwisterkinder, *pl.* [нець, *Zak.*
 Сестрéнець, -éняц, *m.* в. Сестри-
 Сестриця, *pl.* Blauer Wachtelwei-
 zen, (*Melampyrum nemorosum*) *Pl.*
 Сэстрин, *a.* der Schwester.
 Сестрáна, *f.* в. Сестрá.
 Сестрáцин, *a.* der Сестрáця.
 Сестрáця, *f.* в. Сестрá, Schwester,
 liebe Schwester; 2) Ordensschwester, *f.*;
 zur kirchlichen Schwesterschaft gehö-
 rige Frau.
 Сэстрич, *m.* Schwestersohn, *m.* *Ст.*
 Сестрáчка, *f.* *dim.* Schwestertoch-
 тer, 2) в. Сестрáця 2).
 Сестрáчнáй, *m.* в. Сестринець;
 — на, *f.* в. Сестрáна.
 Сестринець, -иця, *m.* Schwester-
 sohn, Neffe, *m.*; -иница, *f.* Schwester-
 tochter, Nichte, *f.*
 Сестринич, *m.* Schwestersohn, *m.*
 Сестринка, *f.* в. Сестрáна.
 Сестрино́к, -и́нка, *m.* в. Сестринець.
 Сестринни́й, *a.* geschwisterlich, *Пар.*
 Сестринчáтко, *n.* *dim.* в. Сестрá.
 Сестрýня, *f.* *dim.* в. Сестрá.
 Сэтний, *a.* gross; *adv.* сэтно, sehr.
 Сеч, *f.* Mist, Urinjauche, *f.*
 Свáркнути ся, *Кс.* 223. einander
 anschauen, Blicke wechseln, в. Звiрá-
 ти ся, звiрну́ти ся.
 Сiбiр, *m.* Sibirien, *n.*
 Сибiрка, *f.* * Arrest, *m.*
 Сибiрски́й, *a.* sibirisch; — лис
 Polarfochs, *m.* (*Canis lagopus*).
 Сивáвий, *a.* graulich.
 Сивáк, *m.* Graukopf; Schimmel, *m.*
 (Pferd); 2) Gemeiner Natternkopf, (*Echium
 vulgare*).
 Сивáн, (сивáник), *m.* grauer Ochse.
 Сивáстий, *a.* в. Сивáвий. [Pferde).
 Сивáш, *m.* *Me.* 218. Schimmel, *m.* (в.
 Сивворóний, *a.* — кiнь dunkelgrau.
 Сивéць, -вця, *m.* Ч III. 295. в. Сивáш.

Сивáна, *f.* H. 167. *M.* graue Haare.
 Сiвiй, *a.* grau.
 Сивiнá, *f.* graues Haar; *Greis, *m.* *K.*
 Сiвiти, *v.* *n.* grau werden, ergrauen.
 Сiвкa, *f.* *У.* graue Ziege.
 Сивлáвий, *a.* (*Фр.*). в. Сивáвий.
 Сiвнiй, *a.* в. Ряснiй; *adv.* сiвно
 — рясно. [II. 174.
 Сивобóрoдiй, *a.* graubärtig, *III.*
 Сивовiский, *a.* Ч III. 182. mit
 grauen Haaren an den Schläfen. [282.
 Сивовóлбснiй, *a.* grauhaarig, *III.* I.
 Сивогрáк, *m.* в. d. f. *B.*
 Сиводрáка, сиводрáкша, *f.* *B.* в.
 Сиворáкша.
 Сивовáлiснiй, (-валiснiй), *a.* ei-
 sengrau; — кiнь Eisenschimmel, *m.*
 Сивокрáк, *m.* в. Сиворáкша, *B.*
 Сивобóкий, *a.* mit grauen Augen.
 Сивопэри́й, *a.* *АД* I. 335 grau
 gefiedert. [raoias garrula), *B.*
 Сиворáкша, *f.* Mandelkráhe, *f.* (Со-
 Сиворóтка, *f.* в. Сiврáтка.
 Сиворотчáний, *a.* в. Сиврáчнiй.
 Сивоу́снiй, *a.* mit grauem Schnurbart.
 Сiвóуcи, *pl.* graues Haar; 2) Grei-
 senalter, *n.*
 Сивувáтiй, *a.* graulich.
 Сивувáтiй, *a.* *He.* graulich, ins
 Graue schimmernd, *Пр.* XI. 13.
 Сиву́лька, *f.* Art essbarer Pilz
 Сиву́ля, *f.* graue Kuh; 2) grauer,
 unglazirter Topf, *B.*
 Сиву́ха, *f.* Fusel, *f.* Brandwein, *m.*
 Сивáга, *f.* alter Graukopf, *У.*
 Сигнiнá, *gen.* -áти, *n.* в. Вiдмiнчá.
 Сiглá, *f.* Bergwald, Hain, *m.*; 2) *Wgr.*
 30. в. Багиб. [Holz.
 Сигловáй, *a.* -é дэрево hartes
 Сиглáнка, *f.* *Agaricus piperatus*.
 Сиготiти, *v.* *n.* vom Fallen des
 Staubregens; nebeln.
 Сiглет, *m.* Siegelring, *m.*
 Сiдэнь, -дня, *m.* der Sitzende, Hock-
 kende, *Ks.* (83) VII.
 Сидэчнá, *f.* *Сс.* müssiges Sitzen.
 Сидáлка, *f.* Krankenwärterin, *f.* + *Б.*
 Сидáльник, *m.* *Ос.* (62) II. 61?
 Сiдiр, *m.* Isidor.
 Сидiти, *v.* *n.* sitzen; wohnen.
 Сидэмá, *adv.* fest sitzend. [sitzen, *Km.*
 Сидэмá, *adv.* — сидiти immerfort
 Сидниця, *f.* H. 44?

Сиднiй, *f.* das Sitzen, Müssigkeitzen, *n.*
 Сиду́ля, (-у́лька), *f.* sitzenbleiben-
 des, áltliches Mädchen, *Вак.*
 Сиду́х, *m.* Hocker, *m.* müssiger, trä-
 ger Mensch, *ВБ.*
 Сиду́ха, *f.* die Hockende etc.
 Сижнiвiй, *a.* -i грóми Gebühr
 für das Recht der Ansiedelung in der
 Стáниця.
 Сiвiй, *a.* blau.
 Сивокрáлий, *a.* blauschwüzig.
 Сивóн, *m.* Sosontius, *Zak.*
 Сивопровóрий, *a.* blaudurchsich-
 tig, (новiтpe), + *M.*
 Сик, *m.* Geziß, *n.*; 2) krumme Li-
 nie beim Harnen eines einhergehenden
 Ochsen, als Muster für Zeichnung an
 den писанкi. *Kol.* I. 350.
 Сiкáвка, *f.* Spritze, *f.*
 Сiкáти, *v.* а. spritzen.
 Сiкéль, *m.* Ч I. 315?
 Сiкэп, *m.* starker Brandwein, *Zak.*
 Сiкáти, *pl.* в. Сикáлий. [гор) *B.*
 Сiкiр, *m.* Kohlmeise, *f.* (*Parus ma-
 scula*), *n.* в. Сикáлий.
 Сикáвэць, -вця, *m.* Heberwurm,
m. (*Sipunculus*), *B.*
 Сикáвий, *a.* der oft brunt.
 Сикáлий, *pl.* Urin, *f.*
 Сикáлийнiй, *a.* urinhaft, *Пар.*
 Сикáй, *m.* Brunzer, *m.*; 2) в. Сикáлий.
 Сикáйка, *f.* в. Сикáлий.
 Сiкнyти, *v.* а. и. п. в. Сiкáти.
 Сикóрка, *f.* в. Сiкiр. *B.*
 Сикрiтiти, *v.* а. *Еф.* 50.
 I. Сiлá, *f.* Stärke, Kraft, Macht, Ge-
 walt, *f.*; на сiлу mit Gewalt, gewalt-
 sam, mit Noth, gezwungen, *P.* I. 3;
 вiсти по-пiд сiлу корбi unter die
 Arme greifen, *Ф.* *Гол.* I. 58; 2) Kriegs-
 macht, Menge, Masse, *f.* grosse Zahl;
 сiлу вiсти велику в чимбiсь worin
 viel verstanden, wissen, *Кс.* I. 150; 3)
 сiлá?! *adv.* wie viel? sehr viel!
 II. Сiлá, *f.* Sylla. [mensch, *m.*
 Силáч, *m.* starker Mann, Kraft-
 Силéний, *a.* mächtig *Гл.* 108;
 2) сiлá силéнна eine unzählige Men-
 ge, *Пр.* I. 182.
 Сiлáа, *f.* *Гол.* III. 699. в. Слéа.
 Силáти ся, sich anstrengen, sich
 anstreifen, bemüht sein, *Пар.*
 Сiлáище, *n.* *Сс.* Kampfplatz, *m.* Wahl-

státta, Arene, f.

Сілка, f. TP. 193. У. *dim.* с. Сіла, schwache Kraft, geringe Macht.

Сілка, f. с. Сіло, (Фр.).

Сілко́вий, а. Р. I. 133. *kräftig, stark.*

Сілко́м, *св.аком* а. *adv.* mit Gewalt, mit Zwang. [strengung, f. K.

Сілкува́не, *н.* Streben, *н.* An-Sілкува́ти, *в. а.* laben; — ся

сич (д) Nahrung & stärken; 2) K. sich anstrengen, sich bestreben.

Сільне́нко, *adv. dim.* gar, sehr heftig, sehr stark.

Сі́льний, а. *kräftig, stark; mächtig.*

Сі́льник, (сі́льник), *т. М.* III. 104. Machthaber, *т.* der Mächtige.

Сі́льно, *adv.* stark, fest; sehr, — мі́цний, sehr stark. [gisch, Це.

Сі́льнові́лен, а. *thakräftig, energ-*

Сі́льноду́шний, а. *stark im Ge-*

Сі́ло, *н.* Fangschlinge, f. [müthe, V.

Сі́льованка, f. Halsband mit an-

геня́тн Glaskorallen, *н.* Сі́лянка.

Сіло́мір, *т.* Kraftmesser, Dyna-

мометер, *т.* [mit Gewalt, zwangsweise.

Сіло́міць, *adv.* (mit aller Kraft),

Сіло́міцьвий, а. *überaus stark, ge-*

валтха́тн, *K. adv.* сіло́міцьне *gewaltsam.*

Сі́лювати, *в. а.* nöthigen, zwingen;

— ся *sich anstrengen, sich bemühen,*

sich bestreben, в. Сі́люва́ти *ся* 2).

Сі́льце́, *н.* с. Сі́ло; *pl.* сі́льці́,

Стре́йггарн, *н.* [ger Junge, Mann,

Сі́льча́к, *т.* Cm. *kräftiger, rüsti-*

Сі́ляк, *т.* Krabbenspinne, f. (Tho-

misus), *В.*

Сі́лянка, (сі́ленка), f. Band be-

setzt mit Perlen, Korallenschnur, Hals-

binde aus Glaskorallen, f.; 2) überhaupt

eine Schnur etc. auf der etw. angereiht

ist z. B. Pilze, Zwiebel etc. а. Віне́ць 1).

Сі́ляти, *в. а.* с. Нія́ти.

Сі́мбол, *т.* Symbol, *н.* [a. symbolisch.

Сі́мво́льчий, (сі́мво́льчий),

Сі́мбіді́лу́ха, *т.* f. H. 195?

Сі́мпаті́чний, а. *sympathisch.*

Сі́мпаті́чність, f. *Liebenswür-*

дигке́т, f. *sympathisches Wesen, He.*

Сі́мпатія́, f. Sympathie, f.

I. Сі́н, *т.* Sohn, *т.* — побі́чний,

непра́вний *natürlicher Sohn; — при-*

роді́ *Naturwensch, т.* Нар.

II. Сі́н, до сі́на = чорт, до чо́рга,

Ке. I. 137. II. 196.

Сі́нь, f. die Bläue, das Blau des

Himmels, *Ру.* с. Сі́нява.

Сі́ньга, сі́ньга, f. B. в. Сіне́ць.

Сі́няш, *т.* P. II. 127. Sohn, *т.*

Сі́ндібу́рка, f. = фасо́ля.

Сі́невда́, f. Gartenrittersporn, *т.*

(Delphinium Ajacis) *В.* с. Остри́жка.

Сі́негла́вка, f. Blaukopf, *т.* (Epi-

sema caeruleocephala), *В.*

Сі́негру́дка, f. Blaukehlohen, *н.*

(Luscinia svecica), *В.*

Сі́некапта́нник, *т.* im blauen Kaf-

тан, * Stadtbewohner, Bürger, *т.* K. 297.

Сі́немунді́рний, а. in blauer

Uniform, *III.* II. 104.

Сі́небо́к, *т.* Abendpfaue, *н.*

(Smerinthus ocellatus), *В.*

Сі́непля́ма, f. Blausieb, *н.* (Cos-

sus Aesculi), *В.* [ganz blau.

Сі́несе́нький, а. *dim.* с. Сі́ний,

Сі́не́та, (сі́н-), f. *Гол.* III. 243. 244.

dunkler Wald.

Сі́нетарь, *т.* *Гол.* III. 240?

Сі́нець, *ген.* сі́нця́, *т.* blauer

Fleok (vom Schlagen), *Strieme, f;* 2)

Zorpe, f. (Abramis ballerus), *В.;* 3) в.

Бла́ват; 4) с. Сі́вак, *В.*

Сі́нік, *т.* Blaugüne Simse, (Jun-

cus); 2) Glaucoma, *В.*

Сі́нільнйк, *т.* Färberwaid, Waid,

т. (Isatis tinctoria).

Сі́ніско, *т.* *aug.* с. Сі́н.

Сі́ніті, *в. а.* blau färben, blau machen.

Сі́ніха, f. H. 179. Gattin des Soh-

nes, Schwiegertochter, f. с. Сіно́ва.

Сі́ніця́, *d.* сі́нічка, f. Meise, f.

(Parus); — ве́лика Kohlmeise, f. (P.

major); — ре́мез Beutelmeise, f. (P.

pendulinus); — до́вохво́ста Schwanz-

meise, f. (P. caudatus).

Сі́нівский, а. в. Сіно́вний.

Сі́ній-цві́т, *т.* Anemone hepatica.

Сі́ніти, *в. н.* blau werden, blau an-

laufen. [kelblaue Farbe, Waschbläue, f.

Сі́нка, (-нька), f. Dunkelblau, *н.* dun-

Сі́нкалі́т, *т.* *griech.* Versammlung,

f. III. II. 172. [che“ Flussegott.

Сі́нько, *т.* водяний, der „bläuli-

Сі́нько, *т.* *dim.* Schölein, *н.*

Сі́ній, а. des Sohnes, сі́нні ді́ти—

Сіно́ва, f. Gattin des Sohnes, Schwie-

gertochter, f.

Сіно́вецъ, -івця, *т.* des Bruders

Sohn, Neffe, *т.* [III. II. 236.

Сіно́вний, а. Sohnes, *kindlich, He.*

Сіно́воро́нка краса́. f. Man-

delkrähe, f. (Coracias garrula).

Сіно́д, *т.* Synod, *т.*

Сінодо́вий, а. von dem Synod.

Сіново́лотий, а. blaugoldig, -é

мо́ре, (Ф).

Сіно́к, *г.* сі́нька́, *т.* с. Art Pilz.

Сіно́нгий, а. mit blauen Füßen.

Сіно́носій, а. mit blauer Nase,

mit blauem Schnabel, *К.*

Сіно́кний, а. blaugugig.

Сіно́флі́й, а. *Мл.* mit blauen Wellen.

Сіно́хві́лий, а. *Мл.* с. d. v.

Сіно́цві́т, *т.* blaue Blüthe.

Сіно́ський, а. с. Сі́нний.

Сіно́татик, *т.* Schüler der vier-

ten Classe in ehemal. geistl. Schulen

u. Seminarien, *Ос.* (61) VI. 21.

Сіно́те, *adv.* mittelmässig, leidlich gut.

Сіно́тетичний, а. *synthetisch.*

Сіно́ватий, а. bläulich.

Сіно́га, f. *В.* с. Сіне́ць.

Сіно́к, *d.* сіно́чок, *т.* Blaumeise,

f. (Parus caeruleus), *В.*

I. Сі́нява, f. schwarzblaue, dichte,

grosse Wolke; 2) Tiefe, f.

II Сі́нява, *dim.* сі́нявка, сі́ня-

вочка, f. Art Fisch, *В.*

Сі́нявецъ, *г.* -вця, *т.* вочі́нецъ,

Напечелфалтер, *т.* (Lucaena Alexis);

— дукáвк Ducatenvogel, *т.* (L. virg-

ureae); — коу́чі́нецъ, Schöner Ar-

gus (L. Adonis); — круш́нецъ, (L.

Сі́нявий, а. bläulich. [Argiolus).

Сі́нявка, f. Acker-Sternkopf, *т.*

(Knautia arvensis), *Ніс.*

Сі́нявна, f. stehendes Wasser, La-

che, f. Tümpel, *т.* *В.*

Сі́няво-сі́рий, а. bleifarbig.

Сі́няво-чо́рний, а. blauschwarz.

Сі́нявці́, *pl.* Bläulinge od. Argus-

falter, *pl.* (Lucaena).

Сі́няк, *т.* blauer Fleck, *Strieme, f;*

2) — свяно́кний, Schusterpilz, *т.* (Bo-

letus luridus); — во́ничий, Rothfuss, *т.*

(B. erythropus); — ва́ячий, Dickfuss,

Bitterpilz, *т.* (B. rachypus); — черво-

востовча́чий, Schönfuss, (B. calopus);

Вол; 3) Gemeiner Natterkopf, (Echium

vulgare); 4) сі́няк — сі́нний ка́мінь,

Малоруко-лімекний Словар.

ein Kieselstein von blaugrauer Farbe, *В.*

Сі́нятка, f. R. II. 42. blau gesticktes

Tuch. [tis tinctoria) *Ніс.*

Сі́нячник, *т.* Färberwaid, *т.* (Isa-

сип, *т.* Sohnt, *т.* Гл. 71; 2) Haut-

ausschlag, *т.* Flechte, f. *Под.*

Сі́панецъ, (-ецъ), -нця, *т.* Speicher, *В.*

Сі́панка, f. *He.* Fass zum Aufschüt-

ten des Getreides; Mehlfass, *н.* *В. а.* Суск.

Сі́пати, (сі́плю, сі́плеш), *в. а.* schüt-

ten, aufschütten, (auch vom Giessen der

Flüssigkeiten); *streuen; — грі́шми* Geld

verschwenden.

Сі́пеня, -ени, f. с. Мі́лнн, мі́ль.

Сі́піти, *в. н.* wipeln, zischen.

I. Сі́вкий, а. schöpfbar; kleinkör-

nig, sich schütten lassend, schüтер.

II. Сі́вкий, а. а. Шепелівий, *К.* 395.

Сі́плена, *н.* das Giessen des Metalls.

Сі́пнути, *в. а.* с. Сі́пати; *в. н.* in

Menge herauströmen, *III.* с. Посі́пати сн.

Сі́пуха, f. -ржа́ва, Schleiergaul, f.

(Strix flammea).

Сі́р, *т.* Käse, *т.*

Сі́рчія, f. с. Нў́жда, бі́да.

Сі́рватка, f. Molken, f. *adj.* сі́р-

ватчаній, Molken-, molkig.

Сі́рніти, *в. н.* с. Сі́роніти, roh,

nass werden.

Сі́рєна, f. Sirene, f; 2) Seekuh, f.

Сі́рєнький, а. *dim.* с. Сі́рїнький.

Сі́рєно, (-ря-), *adv.* aus Käse, mit

Käse, *Н.* 125.

Сі́рєць, *г.* сирця́, *н.* *dim.* с. Сі́р.

Сі́рий, а. roh, ungekocht; 2) nass.

Сі́ринний, (сі́ринний), а. aus Käse.

Сі́рїтко, *н.* Abgabe für den Oel-

söhlger.

Сі́рїця́, f. с. Сі́ровецъ; 2) feuchte

Erde; 3) Käsefliege, f. (Piophilus), *В.*

Сі́рївка, f. ungebrannter Ziegel.

Сі́рїсть, -остн, f. (natürliche) Feuch-

tigkeit, Nässe, f. *К.* II. 7; roher Zustand.

Сі́рїтка, f. *dim.* с. Сі́рота; 2) Gen-

seblümchen, *н.* (Bellis perennis), *В.;* 3)

gew. pl. — кá Gänsehaut, f.

Сі́рїтївий, а. verwaist, *Мл.*

Сі́рїтїя, *с.* der Waize, Waisen-.

Сі́рїтський, (-їцьк-), а. с. d. v.

Сі́рїтство, *н.* Waisenstand, *н.*

Сі́рїтствувати, *в. н.* verwaist

leben, *ГБ.*

Сі́рїком, *adv.* roh, -їстн щось.

Сірий, *a.* von Käse, Käse; —
 гідень.
 I. Сирнік, *m.* Käsekorb, *m.* Пар.
 II. Сирнік, *m.* Alles Rohe, Nasse.
 Сірийця, *f.* Käsemutter, *f.* Пар.
 Сірно, *n.* *e.* Art runden, niedrigen
 Tisches für die auf dem Boden sitzen-
 den, *Pl.*
 Сіроватка, *f.* *v.* Сірватка.
 I. Сіровець, *g.* -ивця, *m.* Käsema-
 de, Käsemilbe, *f.* Пар.
 II. Сіровець, *gen.* сиривця, *m.*
 Rohleder, *n.*; Riemen von rohem Leder.
 Сіровий, *a.* *v.* Сірній; 2) -е по-
 лодь, nicht gebleicht.
 Сіровина, *f.* Rohproduct, Rohma-
 terial, *m.* T. [türliches Salzwasser.
 Сіровиця, *f.* Robeisen, *n.*; 2) па-
 Сіровість, -ости, *f.* Nässe, Feuch-
 тigkeit, *f.* Kühle; *f.*; 2) Rohigkeit, Roh-
 heit, *f.* (als Zustand) Фр.
 Сіровотка, *f.* *v.* Сірватка.
 Сіроїд, *pl.* -ди, *m.* Ч. I. 1, 212. men-
 schenfressende Ungeheuer.
 Сіроїдка, сирвоїдка, сирвоїж-
 ки, *f.* Milchschwamm, *m.* (Agaricus ru-
 ber), *B.*
 Сіромма, сиромма, *m.* *f.* *v.* Сіромма ето,
 Сіромманка, *f.* verwaistes armes
 Weib, Зор.
 Сіроматя, *n.* Зг. *v.* Сіромма
 Сіропуть, *n.* Art Pflanze, *B.*
 Сіроствий, *a.* roh, rauh.
 Сірота, *f.* Waise, *f.* Waisenkind,
n. 2) Russ. Kaulbarsch, (Aserina gos-
 aica), *B.*; 3) *pl.* сіротя, *v.* Сіротка 3).
 Сіротан, сиротинний, *a.* TP. 93. *v.*
 Сіротський. [lassene Waise.
 Сіротіна, *f.* *v.* Сірота, arme, ver-
 Сіротити, *v.* *a.* verwaisten, zu Wai-
 sen machen, der Eltern, der Kinder
 berauben. [Waise, verlassen werden, *K.*
 Сіротіти, *v.* *n.* als Waise leben, *M.*
 Сіротлівий, *a.* *Sm.* + *M.* ver-
 lassen, verwaist, vereinsamt. [тіна.
 Сіротівана, *f.* Ч. V. 469. *v.* Сіро-
 Сіротувати, *v.* *n.* *M.* II. 105. als
 Waise leben, verwaist sein.
 Сіротюк, *m.* *v.* Сірота.
 Сірохман, *m.* *v.* Сіромма, armer
 Schlucker, *B.* Зг.
 Сіруп, *m.* Syrup, *m.*
 Сісавка, *f.* Saugröhre, *f.*

Сисавчий, *a.* Saug-.
 Сисак, *m.* noch saugendes Thier
 (Kalb, Ferkel etc.); 2) Säugethier, *n.*;
 3) Salamander, *m.*
 Сисальний, *a.* Saug-.
 Сисальце, -ця, *n.* Saugwerkzeug,
n. Saugrüssel, *m.* [ader, *f.*
 Сісниця, *f.* Lymphgefäße, *n.* Saug-
 Сісонька, *f.* *v.* Ціцонька.
 Сісуи, *dim.* сисунець, *m.* noch sau-
 gendes Follen, *Sm.* [Saugpumpe, *f.*
 Сісучний, *a.* saugend, Saug-, -а помпа,
 Сісюрка, *f.* *v.* Мисюрка, *Зак.* Кч. 38.
 Сіся, *f.* Name e. kleinen Flusses,
 der Підольна mit Дніпро verbindet.
 Сить, *g.* сити, *f.* Фр. Satttheit, Fülle,
f. Ueberfluss, *m.*; 2) Fettigkeit, *f.*
 Ситá, *f.* im Wasser aufgelöster Ho-
 nig, Honigwasser, *n.*; Meth, *m.*
 Ситва, *f.* Handtuch, *n.*
 Ситенький, *a.* fett; ситеньке,
s. *a.* *n.* fetter Bissen, *P.* I. 1.
 Ситець, *gen.* ситця, *n.* tiefe Stelle
 vom Wasser mit Sand etc. angefüllt,
 Schlammfänger, *m.* [nährt; 2) dick, stark.
 Ситий, *a.* satt; feist, fett, wohlge-
 Ситяти, *v.* *a.* sättigen, fett machen;
 2) — mid Meth brauen; 3) ausfüllen.
 Ситиця, *f.* Гол. III. 450. *v.* Mid си-
 чений. [Sattwerden, *n.*
 Ситість, -ости, *f.* Sättigung, *f.*
 Ситіти, *v.* *n.* (doch ситят) vom
 Thaugen. [taoilla alba), *B.*
 Сітка, *f.* Weisse Bachstelze, *f.* (Мо-
 Сітко, -а, ситце, -ця, *n.* Haarsieb,
n.; — від пчл Bienenkarpe, *f.* [gend.
 Ситий, *a.* während, nahrhaft, sätти-
 Ситнік, *m.* Siebmacher, *m.*; 2) —
 купчастий, Knopfbinse, *f.* (Juncus con-
 glomeratus), *v.* Сітнік.
 Сітниця, *f.* Brod aus feinem, ge-
 beuteltem Mehl, Weissbrod, *n.*
 Сітніти, *v.* *n.* *v.* Чхнути, нідти.
 Ситнбшній, *a.* *v.* Ситний.
 Ситня, *f.* Ueberfluss, *m.*
 Ситняг, *m.* Schilf, *n.* Binse, *f.* C. II. 151.
 Сіто, *n.* Sieb, *n.*
 Сіто, *adv.* satt, voll, reichlich; fett.
 I. Ситовий, *a.* mit Honig flüssend,
 fruchtbar. [*n.* *B.* *v.* Ситовиця.
 II. Ситовий, *a.* -á кість Siebbein,
 Сітовина, *f.* Binse, *f.*
 Ситовиця, *f.* Siebbein, *n.* *B.*

Сітовка, ситовочка, ситочка, *f.* *v.*
 Сітка, *B.*
 Ситовий, *a.* *v.* Ситовий, I. Пар.
 Сіток, -ткф, *m.* Saftigkeit, Nahr-
 haftigkeit, *f.*
 Ситюшка, *f.* Siebwespe, *f.* (Crabro), *B.*
 Ситчанка, *f.* Siebmuschel, *f.* (Asper-
 gillum), *B.*
 Ситюга, *f.* *e.* Schimpfwort, *Зак.*
 I. Сич, *m.* Zwergobreule, *f.* (Strix
 soops), *B.*
 II. Сич, *m.* der nach dem Abbre-
 chen des Astes hinterbleibende Theil am
 Сичати, *v.* *n.* zischen. [Stamme.
 Сичевский, *a.* des Сич I.
 Сичити ся, *Ос.* (61) III. 18. 21?
 Сичівник, *m.* Harnblase, *f.* *B.*
 Сичати, *v.* *n.* leuchten, strahlen.
 Сі, *pl.* *v.* Сей; Сі та ті. хай тобі!
 Ч. II. 115. soll dich der Teufel holen.
 Сібрка, *f.* warme Jacke.
 Сібірний, *a.* reif zur Verbannung
 nach Sibirien, *He.*
 Сібра, (сібра), *f.* gemeinschaftlicher
 Grundbesitz einer Gemeinde od. meh-
 rerer Gemeinden; *pl.* сібри, Theilneh-
 mer daran, *Др.*
 Сів, *m.* das Säen, *K.* die Saat, Aus-
 saat, *f.* *Me.* 28. *v.* Засів, *III.* *Поз.*
 Сіванка, *f.* *v.* Сівні, (Фр.).
 Сівач, *m.* Säemann, *m.* [sohne, *f.*
 Сівачка, *f.* Säetuch, *n.*; 2) Säema-
 Сівбá, (сібá), *f.* Aussaat, *f.* Säen, *n.*
 Сівбiця, *f.* Гол. III. 4. Saat, *f.* Ge-
 treide, *n.*
 Сівень, -вня, *m.* Monat September.
 Сівер, *m.* Nord, Norden, *m.*
 Сівець, -вця, *m.* *v.* Сівач, *Зг.*
 Сівка, *f.* 1) rechter Nbf. des Дні-
 стрé; 2) Dorf am 1).
 Сівкати, *v.* *n.* *v.* Сівкати.
 Сівкий, *a.* vom Samen, mit wel-
 chem in kleinem Quantum ein grosser
 Acker besät werden kann (z. B. Hirse).
 Сівня, *f.* Säetuch, *n.* [Haare.
 Сідá, *g.* сідá, *f.* *Me.* das Grau der
 Сідавка, *f.* *s.* *d.* *f.*
 Сідáк, *m.* Sitzbrett beim Webstuhl.
 Сідало, *n.* Sitz, *m.*; Aufsitzstange,
f.; 2) Gefäss, *n.* Пар.
 Сідати, *v.* *n.* sich setzen.
 Сідати ся, *v.* Посідати ся.
 Сідáч, *m.* пещошник, *m.* hanfartiger Was-

serdost, Wasserhanf, *m.* (Eupatorium
 canabinum).
 Сідéлка, *f.* *v.* Кульбáка.
 Сідéлчко, *n.* *dim.* *v.* Сідáб 1).
 Сідень, -дня, *m.* der müssig sitzt,
 Offenhooker, *m.* *Max.*
 Сідéць, (-ц), *gen.* сідця, *m.* Stuhl,
 (zum Melken in der Senne) *m.* ein kleiner
 Sessel, *B.*
 Сідина, *f.* graue Haare, *H.* 166. *K.* 21.
 Сідáк, *m.* Grundbesitzer, *m.*; Au-
 toothon, *m.* (Фр.). [лечко, Гол. III. 101.
 Сідáненько, *n.* *dim.* *v.* Сідáб, Сідé,
 Сідáчка, *f.* Sohanf, mit der man
 sitzend das Getreide worfelt. [enthalt, *m.*
 Сідáсько, *n.* Ч. V. 238. Sitz, Auf-
 Сідáб, *n.* Sattel, *m.*; сідáб-горá Berg-
 sattel, *m.*; 2) Book am Wagen, *m.*
 Сідáвати, *a.* Sattel-, sattelförmig.
 Сідáр, *m.* Sattler, *m.*
 Сідáна, *f.* Sitzbein, *n.* *B.* [бáнтн.
 Сідáний, *a.* worauf man sitzt, -ні
 Сідáняця, *f.* Sitzbein, *n.* *B.*
 Сідáний, *f.* (müßiges) Sitzen, не до
 сідні тепér jetzt ist keine Zeit zum Müs-
 sigsitzen, *K.* [K. IV. 515.
 Сідáбордний, *a.* mit grauem Bart,
 Сідáгрий, *a.* grau.
 Сідáоуши, *a.* mit grauem Schnurbart.
 Сідáуха, *f.* *v.* Кючка, *М.* II. 290.
 Сідéта, *f.* *v.* Сагта, *Зак.*
 Сідéтовий, *a.* *v.* Сагтовий, *А. I.* 256.
 Сідéць, *g.* сідця, *m.* *He.* *v.* Сівáч.
 Сіжний, *a.* bläulich, *Пар.*
 Сіжбá, *f.* *v.* Сіжбá, *Me.* II. 32.
 Сійка, *f.* *B.* *v.* Сбйка. [vus), *B.*
 Сійний, *a.* was gesät wird (sati-
 Сійці, *pl.* *He.* Gestell zum Durch-
 sieben des Mehls, *n.*
 Сік, *gen.* соку, *m.* *v.* Сок.
 Сіканка, (сіканка), сіканця, сї-
 кунка, *f.* Steinbeisser, *m.* (Cobitis ta-
 nia), *B.*
 Сікалиця, сіканиця, *f.* *v.* *d.* *v.* *B.*
 Сіканіна, *f.* Gemetzel, *n.*; 2) Ge-
 hacktes, Hackfleisch, *n.*
 Сіканка, *f.* *Pl.* *v.* *d.* *v.*
 Сікарь, *m.* welcher züchtigt.
 Сікати ся, § до корó auf jmdn los-
 gehen, über jmdn herfallen, jmdn an-
 greifen; 2) *Ke.* I. 247. sich anstrengen.
 Сікáч, *m.* Hackmesser, *n.*; 2) Schnei-
 dezahn, *m.*

Слндр, *m. Sm. Binse, f. v. Слндр.*
 Слндр, *v. m. v. Слндр.*
 Слндр, *m. Sägebock, m. (Prionus), B.*
 Слндрня, *f. Le. II. 104. 112. Ru-*
thenstreiche, pl. Züchtigung, f.
 Слз, *gen. соли, f. Salz, n. -камін-*
на, Steinsalz, m. — суровчяна, Quell-,
Sudsalz, m.; — морска, Meer-, Seesalz,
m.; — степова, Steppensalz, m.; — ку-
хонна, Kochsalz, m.; — чутительна,
Rieshsalz, n.
 Слз-країна, *f. T. bewohntes Land.*
 Слзкоць, слзкись, *adv. gleich-*
gültig, alles eins, hat nichts zur Sache,
 Слзнь, *a. Sala. [C. I. 152.*
 I. Слзнь, *m. Ч.VII.391. Speicher, m.*
 II. Слзнь, *m. B. v. Слзнь.*
 Слзньця, *dim. слзньця, f. Salz-*
нарф, m. Salzbecken, m.; 2) Gelenk-
Слзнь, f. v. d. v. [pfanne, f.
 Слзб, *n. H. 76. R. Netz, n. Soblinge, f.*
 Слзскій, *a. Land, Dorf-, ländlich.*
 Слзць, *n. Schlinge, f.*
 Слзчяна, *f. v. Слзчяна.*
 I. Слз, *num. sieben; сім пятниця на*
тиждень у когось von einem Schwach-
körperigen, Dummen, He. [то там.
 II. Слз, *adv. сім и там У. = то ту*
 Слзак, *m. P. II. 26. siebenjährig*
 Слзга, *f. Laoha, m. [(v. Pferde).*
 Слздесятъ, (-сятеро), *num. sieb-*
xig; сімдесятій, num. der siebzigste.
 Слзбїннїй, *a. Familien-, der v. Fam-*
ilie besitzt (getüpfelt (-а кўра), B.
 Слзманїстїй, (-їстїй), *a. fein grau*
 Слзменїстїй, *a. geperlt, v. d. v.*
 Слзменище, *n. Seminarium, n.*
 Слзменнїй, *a. aus Hanfsamen, (олїй,*
молоко etc.). [2) v. Коблнц.
 Слзменнїк, *m. Samenschlauch, m;*
 Слзменуха, *f. mit gequetschtem Hanf-*
samen eingemachte Grütze, B.
 Слзмка, *f. Siebener, m. [Kol. II. 71.*
 Слзмлїтка, *f. siebenjähriges Mädchen,*
 Слзмїдїцятъ, (-надц-), *num. sieb-*
zehn; сімїдїцятїй, der siebzehnte.
 Слзмовїчнїй, (-шн-), *a. H. 50?*
 Слзмрїга, *dim. сімрїжка. f. Kc. 200. v.*
 Слзмрїга.
 Слзсбт, *num. siebenhundert; сім-*
сбтнїй, (-тнїй) der siebenhundertste.
 Слзмя, *n. Hanfsame, m.*
 Слзмї, *f. Familie, f. v. Семя.*

Слзманїй, *a. Familien-, He.*
 Слзманїстїй, *a. H. 34. mit zahl-*
reicher Familie, kinderreich.
 Слзнички, *pl. dim. v. d. f.*
 Слзни, *pl. gen. сінїя, (-їя), Hausflur, f.*
 Vorhaus, *n.*
 Слзнка, *f. (цобїл) v. Слзнка.*
 I. Слзнїй, *a. zur Hausflur, zum*
 Vorhaus gehörig.
 II. Слзнїй, *a. H. 199. vom Pferde, das*
 nur mit Heu (сіно) allein gefüttert wird.
 Слзнїк, *m. Strohsack, m.*
 Слзно, *n. Heu, n. (pl. сіна).*
 Слзножятъ, -ятї, *dim. сіножятка,*
f. Wiese, Heuwiese, f.
 Слзножятнїй, *a. Wiesen-.*
 Слзнокбс, *m. Neumonat, Monat Juli,*
m. pl. -бсн, Heuschlag, m.; 2) Bücher-
scorpion, m. Пар.
 Слзнокбша, *f. Heuwiese, f. Ф.*
 Слзндє, *n. dim. v. Слзно.*
 Слзндї, *pl. v. Слзни, P. I. 39. [führen.*
 Слзнїнки, *pl. Wagenleiter zum Heu-*
 Слзп, *int. des Reissens, Zerrens.*
 Слзпїка, *m. v. Поспїка, ВГ. 148. Км.*
 Слзпїтї, сіпнїтї, *v. a. zerren, reis-*
sen, zausen, zapfen, hin- u. herziehen;
 — ся до чогб eitel etw. unternehmen,
 angreifen. — ся на когб sich an jmdm
 vergreifen.
 Слзпїч, *m. v. Нїсчер, Soherge, m.*
 Слзпїчество, *n. Polizeidienst, ad-*
ministrativer Dienst, III.
 Слзпа, *f. P. I. 63. Schwefel, m.*
 Слзпїнїй, *a. weisslichgrau. [Tuch.*
 Слзпїк, *m. Bauernmantel aus grobem*
 Слзпїн, *m. dim. сіпнїк, dunkel-*
 grauer Ochs. [ракї; 2) v. Слзпїк.
 Слзпїчїна, *f. grobes Tuch für Сл-*
 Слзпїчїско, *m. aug. v. Слзпїк.*
 Слзпїрїй, *a. grau; сіпє сілїя Oc. (61)*
 XII. 29. Trifolium repens. [dämmern.
 Слзпїтї, *v. n. grau werden, grauen;*
 Слзпка, *f. Schwefel, m.; 2) Zünd-*
 hölzл, *pl.*
 Слзпїкїч, *m. v. Слзпїк, B.*
 Слзпїкб, *m. Name v. Hundes.*
 Слзпїквїй, *a. Schwefel-.*
 Слзпїк, *m. сіпнїчка, (-їчка), f.*
 B. Zündhölzchen, *n.*
 Слзпїкїстїй, *a. Под. v. Слзпїквїй.*
 Слзпїквїнїстїй, *a. graubraun.*
 Слзпїквїрїнїй, *a. v. d. v.*

Слзрбрнїстїй, *a. graugelb.*
 Слзрбрма, *m. armer Schlucker, Un-*
 glücklicher, *m. coll. Proletarier, pl.*
 Слзрбрманєць, -нїця, *m. v. Вовк, Пїск.*
 Слзрбрмїстїй, *a. — сіл Stahlgrau.*
 Слзрбрмїха, *m. v. Слзрбрма, pl. -хи,*
 Proletarier, *pl.*
 Слзрбрмїша, (-шя), *n. coll. v. Сл-*
 зрбрмїха, *pl. Me. 449. R. [Tetraëdrit, n.*
 Слзрбрмїднїк, *m. Fahlert, Granert,*
 Слзрбрмїнїй, *a. elend, unglücklich.*
 Слзрбрмїга, *f. v. Слзрбрїга.*
 Слзрбркїй, *a. grauäugig, III. II. 187.*
 Слзрбрпластєвїтїй, *a. grauschie-*
 frїг, *Пол.*
 Слзрбрполїтїй, *a. grau melirt.*
 Слзрбрпїсїй, *a. graubraun, B.*
 Слзрбрха, *f. — сіпа корбїа.*
 Слзрчак, *m. Schwefelmetall, n.*
 Слзрчїнїй, *a. v. Слзрчїквїй.*
 Слзрчїстїй, *a. schwefelig, Schwefel-.*
 Слзрчїтї, *v. a. (рєчї, рєкї), Гол.*
 verabreden.
 Слзрчїт, *m. сірчїчїна, f. v. Слзрчїк, &*
 Слзрчїк, *f. gemeine Bäuerin (in*
 grauem Bauernkittel), *f.*
 Слзстї, (сідїю, -їєш), *v. m. sich setzen.*
 Слзтї, сітка, *f. Garn, Netz, n; —*
 на гблову Netzhaube, *f.*
 Слзтїна, *f. v. Слзтї. +Б.*
 Слзткєвїтїй, *a. netzförmig; adv. їто.*
 Слзткєкрїлїцї, *pl. Netzflügler, pl.*
 Слзтнїк, *m. Binse, f. [(Neuroptera).*
 Слзтбванє, *n. Sorge, Fürsorge, Sorg-*
 falt; Pflege, Bemühung, *f. Зак. [bein, m.*
 Слзтчїтїй, *a. Netz; -а кїсть Sieb*
 Слзтчїтка, *f. Netzhaut, Retina, f.*
 Под. Ил.
 Слзч, *f. ausgerodeter Wald so dass*
 nur Stämme zurückgeblieben sind, *B;*
 2) Слзч, *f. befestigter Ort, wo das Haupt-*
 lager der Saparogerkosaken mit ihren
 Wohnungen sich befand.
 Слзча, *f. Schlachtfeld, n. См.*
 Слзчень, -чнї, *m. Monat Jänner;*
 — дргїнїй, Monat Februar.
 Слзчи, *v. a. klein schneiden, klein*
 hacken; mähen; nieder machen.
 Слзчка, *f. Häcksel, n. Siede, f.; 2)*
 längliche Glaskorallen; 3) v. Шлзкїн-
 нїця, (Фр.).
 Слзчкар, *m. Häckselstecher, m.*
 Слзчкарнїя, *f. Häckselkammer, f.*

Слзчнїа, *f. Secante, f.*
 Слзчнїй, *a. Schneide-, зуб Schnei-*
 dezahn, Vorderzahn, *m.; 2) -а рїна*
 Hiebwunde, *f. Пар. [der Слзч 2).*
 Слзчовїй, *a. zur Слзч 2) geh; aus*
 Слзчовїк, *m. Kosak aus d. Слзч 2).*
 Слзшка, *f. dim. v. Сбха; pl. сішкїй,*
 Gerüst, Querholz, *n. [C. II. 155.*
 Слзшлнїк, *m. ein Kirchengesäß,*
 Слзшнєць, -нїця, *m. He. v. Слзшнє.*
 Слзшнє, *n. Säen, n. [Saat, f.*
 Слзшнїця, *f. besäeter Acker, Гл. 30.*
 Слзшнїка, *f. gesäete Bäumchen, ge-*
 säeter Wald etc. [laucht, f. (als Titel).
 Слзшнїчєство, *n. Erlaucht, Durch-*
 Слзшнїчї, (сію, сієш) *v. a. säen; beuteln,*
 sichten, sieben; — ся gesät werden;
 gebentelt, gesiebt werden; 2) * сієтї
 zum Neujahr gratulieren, *Пар.*
 Слзшнїчї, (сію, сієш), *v. n. v. Слзшнї.*
 Слзшч, *m. v. Слзшч. [haliaetoe), B.*
 Слзсбїа, *f. Flussfischadler, m (Pandion*
 Слзсбїка, *f. v. Замбїа, Зак. 2) v. Слзсбїка.*
 Слзсбїчєнїй, *a. смїк gebogen,*
 gekrümmt, *Мл.*
 Слзсбїчка, *f. H. V. Klammer, f.*
 Слзсворожитї, *v. a. кому цось*
 ekelig machen. [ekelt, anwidert.
 Слзсворожнїй, *a. den alles an-*
 Слзсвїкїтї, *v. m. v. Слзсвїкїтї.*
 Слзсвїлїтї, *v. m. winseln.*
 Слзсвїчїтї, *v. m. wimmern, win-*
 seln, beulen. [Holz.
 Слзсдєрка, *f. splittrige Stelle am*
 Слзсжєнєць, *g. -нїцї, скїжєнїк,*
m. wüthend (v. Menschen); 2) Buthus, B.
 Слзсжєнїй, *a. von Wuth befallen,*
 wüthend; rasend; von Wuth betäubt,
 von Sinnen, *P. I. 2.*
 Слзсжєнїна, *f. Wuthkrankheit, f.*
 Слзсжєнїстї, -стї, *f. Wuth, f.*
 Слзсжєнїтї, *v. m. wüthend wer-*
 den; wüthen, rasen, *III. I. 15.*
 Слзсжєнїюка, *s. aug. der Tolle,*
 Wüthige.
 Слзсжї, *imperat. adv. man könnte*
 sagen, = нїче б gleichsam, gleich als
 wenn.
 I. Слзс, *m. Ч. I. 1, 117, v. Слзсжєнїна.*
 II. Слзс, *m. Fehler, Mangel, m.*
 III. Слзс, *m. Zeiger, m. Фр; An-*
 leitung, *f. Wink, m. Д. sp.; 2) v. Пб-*
 ка, на сказ = на пбкас.

Скава, *f.* Fleck, Mangel; Anbruch, *m.* (Faulnis, *f.*) [nahme, *f.*]
 Скавані, *m.* Св. Aeußerung, An-
 Скавані, (скаж), скажем), *v. a.*
 sagen; скавано, wie gesagt, wie natürlich.
 I. Скавати, *v. a.* verderben; — *ca*
 verderben werden.
 II. Скавати *ca*, toll, wüthig werden.
 Скавка, *f.* Märchen, *m.* Mär, *f.*;
 2) — ревіська, *Кс.* I. 63. Familien-
 ausweis, *m.* Verzeichniß, *m.* C. I. 230;
 3) Conduitenliste, *f.*
 Скавочник, *m.* Märchenerrähler,
m.; — нця, *f.* — *in*, *f.* OE.
 Скакавка, *f.* Zigre, *f.* (Cicada); *B.*;
 2) скакавка, скакавица, скакуца, *f.* *B.*
 Frosch, *m.* (Rana).
 Скакати, (скачу, -чеш), скакну-
 ти, *v. m.* springen; hüpfen.
 Скакелюха, *f.* *H.* 177. *B.* *v.* Ска-
 вка 2); 2) *v.* Скакулец, *B.*
 Скакціа, *interj.* *Oz.* 217—218; ска-
 кцікати, *v. m.* springen, hüpfen.
 Скакота, *f.* *v.* ЖАба.
 Скакулец, -льця, *m.* Springer,
m. (Orchestes), *B.*; 2) Erdfloh, *m.* (Hal-
 tion), *B.* [toria], *B.*
 Скакун, *m.* Grashüpfer, *m.* (Salta-
 Скакунець -нця, *m.* Springmaus,
f. (Dipus jaculus). [pferdohen, *m.*
 Скакунчок, -чка, *m.* *dim.* Ha. Neu-
 Скакуха, *f.* *aug.* *v.* Скакава 2).
 Скакучий, *a.* *K.* springend.
 Скаль, -ля, *f.* kleine Abtheilung
 Bienen, die für den Hauptschwarm ein-
 nen passenden Platz anr Anlegung des
 Bienenbaues sucht, *B.*
 Скала, *f.* Fels, *m.*; 2) *v.* Скалка;
 3) скали, (-ля) зводіти, *Ф.* den Hahn
 am Feuergewehre spannen.
 Скалатати, *v. a.* — житє = Ска-
 парити *ж.* + *M.* [grühen.
 Скаламутити, *v. a.* trüben, auf-
 I. Скале, *m.* coll. Dauben, Fassdau-
 ben. *pl.*; 2) Spleissen, *pl.* [pl. *B.*
 II. Скале, *coll.* Felsstücke, Felsen,
 Скаляна, скалюбіна, *f.* *Kst.* Riss,
m. Spalte, *f.*
 Скалянець, -нця, *m.* Feldspathe, *pl.*
 Скаляний, *a.* felsig, *V.*
 Скальско, *m.* Felsenklippe, *f.* Fels, *m.*
 Скальстий, *a.* felsig.
 Скалити, (скалю, скаляш), *v. a.*

вуби, *u.* — *ca*, fetschen, *Гр.* V. 333.
 336, die Zähne zeigen, böse werden.
 Скалівка, *f.* Felsenbewohner, *m.*
 (Petricola), *B.* [schädigen (körperlich).
 Скалічати, *v. a.* verstümmeln,
 Скалічати, *v. m.* Krüppel werden.
 Скалка, *f.* Splitter, *m.*; 2) Flinten-
 stein, *m.*; 3) weisser Fleck am Auge.
 Скаля, *pl.* Teichmuschel, *pl.* (Ano-
 donta), *B.*
 Скаля, *pl.* Muscheln, *pl.* (Conchi-
 fera), *B.*; 2) Muschelschalen, *pl.*
 Скальниш, *a.* felsig, Felsen-
 Скальник, *m.* coll. Spaltholz, *m.* *Py.*
 Скальня, *f.* *KC.* (82). III. 613. Скамя.
 Скалобобий, *a.* чоловік?
 Скаловёрт, *m.* Entenmuschel, *f.*
 Скаловёрш, *a.* sprödtisch, saty-
 risch; чоловік der gern spottet, *His.*
 Скаловуб, *m.* Spötter, Spottvogel, *m.*
 Скаловуби, *pl.* Nacktzähne,
 (Gymnodontes).
 Скалолаз червонокрїлий, *m.* Mau-
 ergläufer, *m.* (Tiohodorum muraria).
 Скалосіч, *m.* Bohrmuschel, *f.* (Pho-
 las), *B.* [Bohrmuschel, (Pholas dactylus).
 Скалотчка пальчатка, *f.* Gemeine
 Скалуба, (-ина, *dim.* -инка), *f.* Spal-
 te, *f.* Riss, Sprung, *m.* [(Cypria), *B.*
 Скальчатка, *f.* Muschelkrebs, *m.*
 Скаля, *f.* Leiter, Tonleiter, *f.* *а.* Поділка.
 Скаляти, *v. a.* beflecken, besudeln.
 Скама, *f.* Charpie, *f.* (*Фр.*).
 Скаменіна, *m.* Versteinerung, *f.* *Зс.*
 Скаменіти, *v. m.* zu Stein werden,
 versteinern, steinhart werden. [Teufel.
 Скаменюшник, *m.* *v.* Хованець,
 Скамниця, *ZP.* I. 125. *v.* Ланця.
 Скандюбити, *v. a.* *v.* Скөрчи-
 ти, *Зак.*
 Ска'но = Скавано, *Oz.* (62) X. 115.
 Скап, *m.* Traufe, *f.* *Пар.*
 Скапарати, (-арити), *v. a.* leid-
 lich zu Stande bringen, verhuizen, ver-
 pfusohen; — житє sein Leben elend
 zubringen; — *ca* in Nichts aufgehen,
 vergehen, zu Grunde gehen, verkommen.
 Скапати, *v. m.* abtriefen; чогось
 einer Gefahr & entkommen, *Ф.* *Всв.*
 II. 121. (штокрáву-); — *ca* schwin-
 den, zu Grunde gehen.
 Скапати, *v. m.* abtriefen; чогось
 Скапувати, *v. n.* herabtröpfeln;

— *ca* *v.* Скапарити *ca*.
 Скапувати *ca*, oregieren, *OP.*
 Скапаніти, *v. m.* herunterkom-
 men, verarmen, *He.*
 Скараійний, *a.* strafend, unerbitt-
 lich, streng, *Зак.*
 Скаралуца, *f.* -уце, *m.* Eierschale, *f.*
 Скарана, *m.* Strafe; Bestrafung,
 Züchtigung; Plage, *f.* [ohne los werden.
 Скараскати *ca* чогось, einer Sa-
 Скаратель, *m.* Bestrafer, *m.* *Аум.* 48.
 Скарати, *v. a.* strafen, bestrafen;
 скараниш, *a.* -а годїна *v.* ким mit
 jmdm viel Noth haben.
 Скарб, *m.* Schatz, *m.*; Casse, *f.*; 2)
 Grossgrundbesitz, *m.*
 Скарбёць, -бця, *m.* *dim.* Topf mit
 Geld in der Erde vergraben, *M.* I.
 Скарбівня, *f.* Schatzkammer, *f.* *K.*
 Скарбівці, *pl.* Dienerschaft vom
 Grossgrundbesitz, *f.*
 Скарбний, *a.* Schatz-, *K.*
 Скарбник, *m.* Schatzmeister; Cas-
 saeinnehmer, *m.*; 2) *Bein.* des Teufels
 als Reichthumspenders.
 Скарбніця, *f.* Schatzkammer, *f.*
 Скарбнічий, *a.* *m.* *v.* Скарбник 1),
Кл. [ка, Скарбна.
 Скарбовенька, *f.* *K.* *v.* Скарбон-
 Скарбівний, *a.* *M.* III. 104. Schätze
 enthaltend, wertvoll; 2) *арarial*; *финан-*
 зель; 3) zum Скарб 2) gehörig.
 Скарбовість, -ости, *f.* Finanzwe-
 sen, *n.* Finanzsache, *f.*
 Скарбівня, *f.* *K.* Schatzkammer,
f. *He.* *n.* 177. theueres Pfand.
 Скарбона, *dim.* скарбонка *f.* Spar-
 büchse, *f.* Gotteskasten, *m.*
 Скарбувати, *v. a.* bei Seite etw.
 (das Geld) legen, sparen, *K.*
 Скарга, *f.* Klage, Beschwerde, *f.*
 Скаржити, *v. a.* корб einen (vor
 Gericht) verklagen; — *ca* на корб,
 на що sich beklagen, sich beschweren
 über jmdm, über etw.
 Скарлат, *m.* Scharlach, *m.*
 Скарлатник, *m.* Admiral, *m.* (Va-
 nessa Atalanta), *B.* [(Krankheit).
 Скарлатина, *f.* Scharlach, *m.*
 Скартати, *v. a.* корб jmdm einen
 Verweis geben.
 Скаручити, *v. a.* zusammenleimen.
 Скасувати, *v. a.* *v.* Касувати.

Скат, *m.* *Ф.* *v.* *d.* *l.*
 Скатерка, скатерть, *g.* -ти,
f. Tischtuch, *m.* Tischdecke, *f.* *v.* Обрус.
 Скатерніця, *f.* *v.* *d.* *v.* *Зак.*
 Скатертіна, *f.* *Ст.* *He.* скатерть-
 ка, *v.* Скатерка.
 Скати, *v. a.* lausen, *v.* Искати.
 Скатоана, *m.* schwere, gräueliche
 Misshandlung. [misshandeln.
 Скатувати, *v. a.* schwer, gräuelich
 Скатаніти, *v. m.* оратарен (vor Kälte).
 Скачок, -чка, *m.* Grashüpfer, *m.*
 (Tettix), *B.* [voreilig, rasch.
 Сквалівий, *a.* eilig, eifertig,
 Сквалний, *a.* *v.* *d.* *v.*
 Сквалість, -ости, *f.* Eile, Hast,
 Raschheit, Beschleunigung, *f.*
 Скварити *ca*, *v.* Ввадіти *ca*.
 Сквасити *ca*, auertöpfliche Miene
 machen.
 Сквасити, *v. m.* ganz sauer werden.
 Сквцати *ca*, § herunterkommen,
 sich abmergeln; 2) *v.* Сквасити *ca*.
 Сквернчати, скверендіти, *v. m.*
 wimmern, weinen, *Фр.*
 Сквересть, *f.* *H.* 211. Quirren, Win-
 zeln, Jammern, Klagen, *m.*
 Сквернь, скверна, *f.*; Unflath,
 Schmutz; Aas, *m.*; 2) Unreinigkeit, Un-
 sauberkeit, *f.* *K.* [haft.
 Скверний, *a.* unrein; obscön; sünd-
 лicher, *a.* fleckicht, *Пар.*
 Скверністий, *a.* verunreinigen,
 Скверніти, *v. a.* verunreinigen,
 beflecken, bemackeln; — *ca*, sich —.
 Скверность, (-ість), *f.* Garstig-
 keit; Unzüchtigkeit, Unflättherci, *f.*
 Скверуха, *f.* von unflätlichem Wei-
 be, *Кл.* 139.
 Скверщук, *m.* *v.* Сверщок, *B.*
 Сквиліти, *v. m.* stöhnen, winseln.
 Сквіра, *f.* Frost, *m.* schlechtes We-
 ter, *КС.* (82) I. 224. [щок, *B.*
 Сквіриніюк, сквіринець, *m.* *v.* Свер-
 Сквірчати, *v. m.* prasseln, zischen.
 Сквірага, *m.* Knioker, *m.*
 Сквнтіати *ca*, *Кл.* quitt mit jmdm
 werden, die Rechnung abmachen.
 Сквнчнати, *v. m.* *v.* Скнчнати.
 Сквозь, *adv.* hindurch.
 Сквоити, *v. a.* *gr.* *M.* III. 10. durch-
 sehen, sich durch etw. sehen lassen.
 Сквоунак, *m.* вітер Zugwind, *m.*
 Скеліна, *f.* *v.* Скеля.

Скелістий, *a.* felsig, *He.*
 Скеліще, *m.* Felsengebirge, *m.* *Ст.*
 Скеліний, *a.* Felsen-, felsicht.
 Скеліник, *m.* Felsenmann, *m.* *Пар.*
 Скелтувати ся, *v.* Маніти ся *b.*
 Скеля, *f.* Felsen, *m.* Klippe, *f.* Riff, *n.*
 Скементн, *v.* *a.* drücken, quälen.
 I. Скеміти, *v.* *n.* zwicken, reissen, stoeben, скеміт в ушэх, *B.*
 II. Скеміти *v.* *n.* biesen, summen, *B.*
 Скйба, *f.* Scholle, *f.*; 2) Narbe, *f.* (*Фр.*).
 Скибістий, *a.* schollig. [stürzen.
 Скйбіти, (-бію, -біш), *v.* *a.* den Acker
 Скйбка, *f.* kleine Scholle; Krume,
 -хліба Brodkrume, *f.* [III. 95.
 Скиг, *m.* Wimmern, Gewinsel, *n.* *M.*
 Скигл, *m.* das Winseln, *K.*
 Скиглити, *v.* *n.* jammern, winseln
 (vom Geschrei des Kiebitz) III. II. 1.
 Скйгля, *f.* Kiebitz, *m.* (Vanellus
 cristatus), *B.* [liegen, ächzen, *Га.* II. 55.
 Скигнати, *v.* *n.* krank sein, krank
 Скидати, скйнути, *v.* *a.* hinabwerfen;
 zusammenwerfen; — ся в чогось
 entsagen, sich von etw. losmachen; 2)
 zusammenwerfen, zusammenlegen, zu-
 sammenschleusen, скинулись по прѣд-
 дару; 2) скидати, скйнути, *v.* *n.*
 на когось чимось in etw. jmdm gleich-
 en, ähnlich sein.
 Скидний, *z.* zusammengeworfen, zu-
 sammengelegt, gebracht, скидні грóші
 (*Фр.*). [von sich geben, *Фр.*
 Скйкнути, *v.* *n.* einen leisen Laut
 Скиксувати, *v.* *a.* *Ко.* 169. einen
 Fehlgriff thun.
 Скилястий, *a.* *v.* Skelystий.
 Скементити, скимити, *v.* *n.* (*Фр.*)
 ВЕ. *v.* Скеміти.
 Скиндяк, *m.* скиндячка, *f.* Stirn-
 binde, *f.* (als Kopfschmuck der Mäd-
 chen); Band, *n.* *Кв.* *Зак.*
 Скйнія, *f.* *griech.* Zeit, *n.* *K.*
 Скйнути, *v.* *a.* *v.* Скидати; скй-
 нути оком mit dem Auge, mit dem
 Blicke erreichen; — ся очима den Blick
 wechseln; 2) скйнути, лопá, телá &
 von der Frühgeburt; 3) скйнути ся,
M. II. 66. sich verwandeln, *v.* Пере-
 кйнути ся.
 Скйня, *f.* *Ф.* Höhle, *f.* *v.* Якйня.
 I. Скипати, (срен-), *v.* *a.* spleissen,
 spalten; 2) *v.* *n.* stechen, reissen, го-

ловá скипáс es sticht im Kopfe.
 II. Скипати, *v.* *n.* *v.* Скипáти; ски-
 пáти ся gerinnen.
 Скипенáти, *v.* *a.* heiss koochen.
 Скипáти, скипáти, *v.* *n.* absieden,
 abkoochen; 2) überlaufen.
 Скйпка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.*
 Скипнáти, *v.* *n.* aufthauen, schmel-
 zen, schwinden (снйг). [Скреготáти.
 Скирготáти, *v.* *n.* Ч. II. 417. *v.*
 Скйрлá, (-рлá), *f.* *v.* Стáрта, *Кв.* I. 54.
 Скисáти, скйснути, *v.* *n.* sauer
 werden, versáueren, gerinnen, abgáhren.
 Скйслий, *a.* sauer geworden, ver-
 säuert. [driker, *m.*
 Скисляк, *m.* Sauertopf, Нуроохон-
 Скит, *m.* Einsiedelei, Clause, *f.*
 Скитáний, *a.* wandersüchtig, *Оз.* 71.
 Скитáлец, -лця, *m.* der Irrende,
 Reisende, unetát Umherwandelnde.
 Скитáльний, *a.* wandernd, Wan-
 der-, nomadisch. [Wanderleben, *n.*
 Скитáльство, *n.* Nomadenleben,
 Скйтаня, *n.* *К.* Herumirren, Herum-
 ziehen, *n.* [mada), *B.*
 Скйтарка, *f.* Nomadenbiene, *f.* (No-
 Скитáти ся, herumirren, -ziehen.
 Скйтáти, *v.* *a.* *Ф.* *v.* Китáти.
 Скйтóк, -ткá, *m.* *dim.* *v.* Скит.
 Скигл, *m.* *К.* *v.* Скигл.
 Скйвлáти, *v.* *a.* (грóші) aufbringen.
 Скйк, *gen.* скóку, *m.* *v.* Скок.
 Скйк, скйкйць, *int.* *v.* Скакйць.
 Скйкнути, *v.* *n.* hüpfen, springen.
 Скйлечки, нй скйлечки, *Пр.* VI.
 548. nicht das wenigste.
 Скйльки, скйлькó, *adv.* wie viel?
 so viel; *о* скйлькó in wiefern, insofern.
 Скйлькйсть, -ости, *f.* Quantität,
f. Betrag, *m.* *Ил.* [= Кйльканыцятъ.
 Скйлькóнацятъ, (-нáцятъ), *num.*
 Скйлькóсь, *num.* einige, etliche, *v.*
 Кйлька.
 Скйлькóсть, *f.* *B.* *v.* Скйлькйсть.
 Скйльчати, *v.* *a.* keimen lassen, —
 ся, keimen.
 Скйн, *gen.* скóну, *m.* Ende des Le-
 bens, letzter Hauch, Todeskampf, *m.*
 Скйнáти ся, *К.* *ПС.* CXLVI. *v.* Скйн-
 чáти ся. [gang, *m.* *К.* *Св.*
 Скйнчá, *f.* Ende, *n.* Ausgang, Unter-
 Скйнчáне, *n.* *v.* *d.* *v.*
 Скйнчáти, *v.* *a.* *v.* Закйчáти; — ся

sich endigen; verscheiden, sterben.
 Скип, *gen.* скóпа, *m.* Bohrer, Ham-
 mel, *m.*; Beschnittener, *m.*
 Скйпáлий, *f.* Erntearbeit für jeden
 9-ten od. 10-ten Garben, *f.*
 Скйпщина, *f.* schockweise Theilung
 des Ertrages vom Getreide, geerntet
 auf dem Acker des einen Eigenthümers;
 2) Vertrag dabei, *Pa.* I. 372.
 Скйра, *f.* Haut, *f.* Fell, *n.*; Leder, *n.*
 Скйрен, *a.* *v.* Скóрий, *Ос.* (61) III. 23.
 Скйрйстий, *a.* häutig.
 Скйрний, *a.* *v.* Скйрний; *subst. pl.*
 скйрнй = чóботи, *B.* *Гол.* III. 422.
 Скйрниця, *f.* *v.* Ремённиця.
 Скйро́да салогóб, *m.* Speckkäfer,
m. (Dermestes lardarius).
 Скйс, *m.* на скйс, соhráг, сchief, überock.
 Скйсний, *a.* соhráг, schief, abschü-
 sig, abhängig; *adv.* -но.
 Скйснлий, *a.* *Ос.* *v.* Скóстенлий.
 Скйсóк, -ска, *m.* Ueberbleibsel von
 einer Sense als Rasirmesser gebraucht.
 Скйт, *gen.* скóту, *m.* *У.* Vieh, *n.*
 Скйтий, *a.* des Viehes, Vieh-; скйтнá,
f. (со дорóга) Weg fürs Vieh.
 Скйтйк, *m.* *Фр.* Schindanger, *m.*
 Скйтнá, *f.* Weg für das Vieh.
 Скйтувати, *v.* *a.* kitten.
 Скйць, *int.* spring! hop!
 Скйчати, *v.* *n.* winseln.
 Скйчка, *f.* Frosch, *m.*
 Скйчáти, *v.* *n.* stumpfsinnig sein.
 Скйчнйсть, -ости, *f.* Abschüsigkeit, *f.*
 Склад, *m.* Niederlage, *f.* Depot, Vor-
 rathshaus, *n.*; 2) zwei übereinander ge-
 legte Erdschollen (beim Aokern); 3) Com-
 plexion, Gruppe, *f.* (in d. Mathem.); 4)
 Zusammenhang, *m.* Ordnung, *f.*; 5) Syl-
 be, *f.*; 6) Takt, *m.*
 Складáвий, *a.* der (die, das) zu-
 sammenzulegende; 2) der zu addierende;
 складáме (числó) *К.* Addend, Posten, *m.*
 Складáне, складуване, *n.* Zusam-
 menlegen, Niederlegen; *n.*; 2) *Кл.* *К.*
 Addieren, *m.* Addition, *f.* [sohenmesser, *n.*
 Складáник, *m.* Einlegemesser, Та-
 Складáти, *v.* *a.* zusammenlegen,
 niederlegen, zusammenbringen, zusam-
 menschießen щось; — ся на когó auf
 jmdn wälzen (die Schuld &); — ся в
 чогó zusammengelegt sein, bestehen aus
 etw.; — ся на когó, (на Бóга &), *Зв.*

sich verlassen, banen auf jmdn; *b.)* —
 ся (на когó, на щó) zusammenschleusen.
 Складáч, *m.* Setzer, *m.* (in d. Buchdr.)
Фр. [Falte, *f.* *Фр.*
 Складáйна, *f.* Bestandtheil, *m.*; 2)
 Складáйня, *f.* Ablage, Niederlage, *f.*
 Складáка, *f.* Collecte, Sammlung, Bei-
 steuer, *f.* Beitrag, *m.*; 2) Falte, *f.* *He.*;
 3) складáк-нйсенгниця, *Нс.* albernes
 Hirngespinnet, Erdichtung, *f.*
 Складáний, *a.* zusammenpassend,
 stimmend, harmonisch; symmetrisch;
 2) geschickt, anstellig; 3) complioiert,
Под. *p.* *xv.* 87. *adv.* -но, zusammen-
 passend, harmonisch; symmetrisch; 2)
 geschickt. [summe, *f.*
 Складáник, *m.* Element, *n.*; 2) Theil-
 Складáйнич, *f.* Portefeuille, *n.* *ОП.*
 Складáйчий, *a.* organisch, *Фр.*
 Складáйсть, -ости, *f.* schicklicher,
 passender Zusammenhang, Uebereinstim-
 mung, Harmonie, *f.*; 2) Taktik, *f.* *Пер.*;
 3) Anstelligkeit, *f.*; 4) Compliciertheit,
f. *Под.* *p.* *xv.* 87. *Ар.*
 Складáня, *f.* Zusammensetzung, *f.* *В.*;
 Syntaxis, *f.*; 2) *v.* Кладáня, *Гол.* III. 518.
 Складáвий, *a.* Bestand; 2) syllab-
 isch, *Бор.*; *subst.* складóвé, *n.* La-
 gergeld, *n.* Lagerzins, *m.* [го, *f.*
 Складóвиско, *n.* Lager, *n.* Niederla-
 Складóвати, *v.* *a.* *v.* Складáти; *К.*
 addieren.
 Складóун, *m.* Auslader, *m.* *Пер.*
 Складóчастий, (-чáтий), *a.* faltig,
 zusammenlegbar, *Поа.*
 Складóчик, *m.* Schriftsetzer, *m.* *Пар.*
 Складóчина, *f.* *v.* Складáка, *T.*
 Складóсти, *v.* *a.* *v.* Складáти, Зло-
 жáти; — чйну чомýсь den Preis von
 etw. angeben, etw. schätzen wissen;
 — ся sich ereignen; gereichen, — до-
 бре gut ausfallen.
 Склевь, -ви, *f.* steile Felswand.
 Склевь, *adv.* — гóвóрит er spricht
 (absichtlich) so, dass man ihn nicht
 versteht (*Фр.*); 2) на — durch u. durch,
Га. I. 255.
 Склейтн, *v.* *a.* zusammenleimen.
 Склементити, *v.* *a.* zusammenstel-
 len, -fügen; mit Mühe hervorbringen,
 zu Stande bringen, *Фр.* [f. *Шар.*
 Склея, -у, *m.* Abhang, *m.* Berglehne,
 Склеяний бóг, *P.* I. 74. любáя

verleiten; — ся sich verleiten lassen, Lust zu etw. bekommen.

Скопа, *f.* Мак II. 42. Fischgeier, *m.* Скопати, *v. a.* abgraben, zusammengraben, durch Graben locker machen; * etw. übel zurichten mit den Füßen; — а себе копаду die Bettdecke mit den Füßen hinwegstossen (bei unruhigem Schlaf). [entjungfern]

Скопелычкы, *v. a. s.* Звинчати; 2) I. Скопецъ, *gen.* скипца, *m. dim.* в. Скоп.

II. Скопецъ, (-ец), *g.* скипца, *m.* Melkkübel, *m.*; sonst kleineres Gefäß.

Скопшати, *v. a.* krümmen, hängen lassen — нис А. Г. 166; — ся, sich verführen lassen (V. Mädchen).

Скопштар, *m.* Art Arznei.

Скопшты, *v. a.* castrieren.

Скопчати ся, sich anhäufen, *Зг.* Скопчывъ, *a.* червонецъ Мак. zusammengescharrt, erspart.

Скопщина, *f. s.* Скопщина.

Скопчывати, *v. a.* *Зан.* I. 299. niederstechen.

Скопра, *f. s.* Скопра.

Скорб, *m.* скорба, *f. BE.* Kummer, Gram, *m.*

Скорбина, скорбиня, *f. s. d. v.* Пар.

Скорбитъ, *v. n.* traurig, betrübt sein, trauern, sich grämen, sich abhärmen, *K.*

Скорбоний, *a. s.* Скорбоний.

Скорбота, *f.* Kummer, Gram, *m.* Trauer, *f.* Mühsal, *n. K.*

Скорботнёнько, *adv.* sehr trübe, sehr traurig, *M.* III. 91.

Скорбоний, *a.* traurig, betrübt, niedergeschlagen, *Пис.*

Скорбувати, *v. n.* *Mc.* 57. betrübt, bekümmert sein, sich grämen, sich härmen.

Скорен, *a. s.* Скорий, *H.* 2. *Ст.*

Скорний, *a.* schnell, beheid, flink, eilig.

Скоряна, *dim.* -янка, *f.* Brotkrinde, *f.*

Скористати, *v. a. s.* Користати.

Скористий, *a.* schnellsegelnd, *Кл.*

Скорити, *v. n.* eilen, schneller gehen;

— на кобсь jmdn zur Eile antreiben.

Скорийш, (ше), *adv. comp.* schneller, rascher; eher, lieber.

Скористъ, -ости, *f.* Schnelligkeit, Geschwindigkeit, *f.* в скорости in Bälde, bald.

Скорлат, *m.* Bindriemen, *m.* Га. I. 255.

Скорлупастий, *a.* schalig, *Пол.*

Скорлупка, *f.* Schale, *f.* -слимача Schneckengehäuse, *n.*

Скорлупкватий, (-поватий), *a.* rindenförmig, *Пол.* [fertig.

Скорний, *a.* H. 123. klag, listig, Skornяти, *v. a.* wecken, aufwecken; treiben, *Ф.*

Скороб, *m.* Korbmuschel, *f.* (Corbie), *B.*

Скоробижний, *a.* schnell laufend, flink. [käser, *m.* (Ooyrus), *B.*

Скоробижник, *m.* Schnell-, Raub-

Скоровіз, *gen.* -ва, *m.* Eilwagen, *m.* Пар. [derfanne, *f.*

Скоровода, *f.* а. Сковорода, Sie-

Скорода, *f.* скородник, *m.* Art Pflanze, *B.* Carex digitata, *Пис.* [ken.

Скородити, (-джу, -диш), *v. a.* har-

Скоровдрюбкий, *a.* -овес, frühreif, früh.

Скоровдря, *f.* früher Hafer.

Скоровдрия, *a. s. d. f.*

Скороврий, *a.* früh reifend, frühreif, frühzeitig.

Скорозрий, *a. s. d. v.*

Скорозрист (підсижник), *m.* Schneeglöckchen, *n.* (Galanthus nivalis).

Скором, *m.* скорома, *f.* etwas fettes, fette Speise; Milch, *f.* Milchspeise, *f.*

Скоромина, *f.* Speise die an einem Fasttage zu essen verboten ist (als: Fleisch od. Milchspeise).

Скоромити, (-мяю, -мит), *v. a.* strävu befetten; — ся eine Fleisch — od. Milchspeise (am Fasttage) essen.

Скоромний, *a.* (sträva) befettet; 2) spärlich, sparsam, *Пар. adv.* -но, fett; 2) spärlich, sparsam. [nicht hält.

Скоромник, *m.* der das Fasten

Скоронний, *a. s.* Височний.

Скоронбгий, *a.* schnellfüssig.

Скоропадити, *v. n.* sich übereilen, sich überstürzen, *Зар.* [III.

Скоропадний, *a.* -а ногá schnell, Skoropisъ, -писи, *f.* Stenographie, Schnellschrift, *f.* Пар.

Скорописецъ, -ця, *m.* Geschwind-

Скороплавиный, *a.* -корабёль, Schnellsegler, *m.* [lich, schnell.

Скоропостяжно, *adv.* *He.* plötz-

Скоропуха, *f.* Schalthier, *n.* (Con-

ohylium), *B.* [bend, *Кл.*

Скоросмертний, *a.* früh hinstor-

Скороспий, *a.* frühreif, frühzeitig.

Скороспика, *f.* (весняна), Früh-

Скорострілка, *f.* Repetiergewehr,

Скоротачний, *a.* schnell fließend, schnell sich verbreitend.

Скоротина, *f.* Abkürzung, *f.* Пар.

Скоротити, -рочувати, *v. a.* kürzen, abkürzen. [sehr schnell.

Скорохватом, *adv.* *Кл.* rasch, Skorohvackий, *a.* schnell greifend, *Кл.* II. 213. rasch, flink; waoker, brav.

Скорохід, *gen.* -да, скорохід, *m.* Läufer, Eilbote, *m.*; P. II. 82. in der Fabel: der schnell geht; *Py.* schnellfüssig.

Скорохидецъ, -дця, *m. K.* Läufer, *m.*

Скорохиди, *pl.* чоботи — Sieben-

Скорочена, *n.* Abkürzung, *f.* Com-

Скорпати, *v. a.* zusammenscharren, -sammeln.

Скорпий, *m.* европéйский, Scorpion, *m.* (Scorpio europaeus); -чорний (Safer).

Скорпийчик княжий, *m.* Bü-

Скорпий, *m.* (Chelifer canoroidea).

Скорпий, *m.* Scorpion, *m.* Ф.

Скортати, *v. a.* mit Mühe zusammenbringen, *Гол.*

Скорти, *v. n.* *gew. impers.* скортило мене, & ich bekam Lust, das Verlangen. [hart werden; *s. d. f.*

Скоружити ся, sich runzeln und Skorupiti, *v. n.* krustig, dürr werden.

Скорупишний, *a.* -а земля, скорупиш, *f.* sich leicht mit einer Kruste überziehend.

Скорух, *m.* скоруха, *f.* Gemeiner Vogelbeerbaum, (Sorbus aucuparia), *s.* Рябина; 2) *s.* Крушина.

Скорчити, *v. a.* zusammenziehen; — ся sich zusammenziehen, zusammen-

Скобе, *adv.* schief, schielend, scheel.

Скобсий, *a.* schief, schräg.

Скобяний, *a.* *M.* „H.“ 164?

Скобястий, *a.* schief, *B.*

Скобяти, *v. a.* abmähen.

Скобяти ся, *M.* III. 66 schiefe La-

ge bekommen; 2) *Ос.* (61) VI. 30 ver-rückt werden.

Скосівка, *f.* dreieckiges Handtuch.

Скосватий, *a.* schief; *adv.* -то, schief. [sel von abgenutztzter Sense.

Скосок, *m. s.* Скосок, Ueberbleib-

Скосокътний, *a.* schiefwinklig.

Скосом, *adv.* schief. [Закоснити.

Скостенити, *v. n.* *s.* Закостенити,

Скота, *m.* Vieh, Hausvieh, *n.*

Скота, *f.* Höhle, Lagerstätte, *f.* Bau, *m.* *Ос.* (61) VI. 163. *Зак.*

Скотар, *m.* Hirt, Viehzüchter, *m.*

Скотарити, *v. a.* das Vieh weiden (im Gebirge, in den Sennen), Viehhüter sein.

Скотарка, *dim.* -тарочка, *f.* Rinderhirtin, Sennerin, *f.* Kuhmädchen, *n.*

Скотарский, *a.* Hirten, Viehzucht-

Скотарство, *n.* Viehzucht, *f.*

Скотенити, *v. n.* zum Vieh herabsinken, *ОБ. BE.*

Скотина, *f.* Vieh, *n.*; Bestie, *f.*

Скотити, скочувати, *v. a.* herunter-, hinabwälzen.

Скотити, *v. a. d.* Vieh weiden.

Скотопас, *m.* Viehhirt, *m.*

Скотство, *n. K.* viehisches Wesen, vieh. Leben.

Скота, *gen.* -яти, *n.* *У.* *s.* Скот.

Скоцень, -ця, *m. s.* Вискоцень, Kanglein, *m.*

Скоцувати ся, *v.* Skuliti ся.

Скочки, *pl.* Gemeines Hauslauch, (Sempervivum tectorum), *Пис.*

Скочком-ббчком, *adv.* *Га.* I. 114. vol e. Art Körperbewegung bei der Gaika.

I. Скочувати, *v. a. s.* Скотити.

II. Скочувати ся, einziehen, über-

Скошаний, *a.* = скошеный.

Скоштувати, *v. a. s.* Покшати.

Скоштунок, -нку, *m. H.* 237. Костен, Schmecken, *n.* [Закоснити.

Скошанити, *v. n.* *У.* *s.* Закостенити.

Скравок, -нку, *m.* Abschnitzsel, *n.*

Скрагали, *pl.* *s.* Крагали, Крґгали.

Скражка, (скря-) *f.* Flussmuschel, (Teiohm-), *f.* (Unio), *B.*

Скрака і. *pl.* hölzerne Stäbchen beim Spiele gleichen Namens, *Ч.* III. 97. *s.* Крґгали; 2) Werkstück zum Verbinden

zweiier Deichsel.

Скраніця, *f.* Скамніця, Ч. V. 777.

Скранівий, *a.* Schlafen-, *B.*

Скраніця, *f.* Schlafenbein, *m.*

Скрань, *f.* а. Висок І. Ф.

Скрап, *m.* а. 'Окап.

Скрасіти, скрасіти, (скрасую, -шует), *v. a.* schön machen, verschö- nern, zieren, *Лч.* 39.

Скраїати, скраїувати, *v. a.* Skroiti.

Скребáчка, *f.* Werkzeug zum Schaben.

Скреблени, *pl.* Werg, *m.*

Скреблени, *v. a.* striegeln.

Скребло, *m.* Striegel, *f.* а. Згрéло.

Скребети, скре́бти, *v. a.* kratzen, *Фр.*

Скребтáльний, *a.* Пол. leicht zu schaben.

Скребтáти, *v. a.* abschaben.

Скрегенчáти, *v. n.* wimmern, leise weinen, *Фр.*

Скрегінцати, *v. n.* schrill knistern, *Фр.* -зубáми mit den Zähnen knirschen.

Скрегит, *gen.* -оту, *m.* Knirschen, *n.*

Скрегитáвий, *a.* kreischend; kräoh- zend. [*zen*, *m.*

Скрегóтане, *m.* Knirschen; 2) Kräh- skregotáти, (-гóчу, -бóеш), *v. n.*

knirschen (mit den Zähnen); 2) vom Krächzen der Elster; 3) kreischen; schwatzen. [*Гр.*

Скрегочá, *adv. пртс.* а. Skregotáти, Skregóлець, *gen.* -гóльця, *m.*

Sperber, *m.*

Скрейцати, *v. n.* *Фр.* а. Skregінцати.

Скрекékати, *v. n.* schrill schreien (v. d. Elster). [*Elster*], *K.*

Скрекот, *m.* schrilles Geschrei (der Skrekotáти, *v. n.* schrill schreien; quacken (v. Frosch).

Скрекоту́шка, *f.* P. II. 1. Fabelname des Frosches, *v. d. v.*

Скрепа, *f.* Fuge, *f. Cm.* posítáти ся на скрепах ans den Fugen gehen.

Скрепíця, *f.* Fesseln, *pl.* III. I. 332.

Скрепáлий, *a.* vor Kälte erstarrt, *B.*

Скрептáнина, *f.* das Abschaben, Schälen. [*von Kartoffeln &*

Скрептáнина, *n. coll.* Abschabsel

Скрепотіти, *v. n.* а. Skripiti.

Скрептáти, *v. a.* а. Skrebátati.

Скрепсу́ти, скре́сти, *v. n.* крáса скре́сла das Eis ist gebrochen.

Скре́щувати ся, sich durchkreuzen, *Пол.* [*beim Schreiben*], +*B.*

Скріб, *m.* Knistern, *n.* (der Feder

Скрібóтане, *m.* das Rascheln.

Скрівáти, скрíти, *v. a.* verbergen, verstecken; verhehlen, verheimlichen; 2) -дівчину. *Нс.Пр.* XI. 32. beim Kirchgange der Braut, dieselbe mit dem Frauenkopftuche bedecken, *а.* Накривáти; — ся, sich verbergen; dahinterstecken; 2) Ч. IV. 591. bedeckt sich waschen (von der Braut u. dem Bräutigam).

Скрівáдити, *v. a.* а. Kriváдити.

Скрівáйти, *v. a.* krümmen, krumm machen od. biegen; 2) * — кому́сь jmdn betrügen, belügen, beirren, *K.* — ся sich krümmen, krumm werden; * ein verdriessliches Gesicht machen -на щóсь. [*krumm gehen*].

Скриволіти, (-вул-), *v. n.* lahm, Skригиндáти, скригиндáти, *v. n.* Ф. зубáми mit den Zähnen knirschen.

Скриготíти, *v. n.* В III. а. Заскреготáти. [*m.* Sperber, *m.* (Astur nisus), *B.*

Скригулець, (-гýльця), *g.* -у́льця, Скрижáль, *f.* Tafel, Gesetztáfel, *f.*

III. II. 140.

Скрижáлка, *f.* Honigwabe, *f.*

Скрижáти, *v. a.* рúки, *Зап.* II. 396. verstrángen.

Скрижу́вати, *v. a.* kreuzen; 2) -зéрно, а. Skружáти. [*scheibe*, *f.* *B.*

Скрижівка, *f.* (капу́сти), Kraut-Скрик, *m.* Aufschrei, *m.* *M.*

Скрíкнути, *v. n.* aufschreien.

Скринáско, *n.* *aug.* а. Skриня.

Скринка, скрívочка, *f.* *dim.* а. Skриня, Kástchen, *n.*; 2) скринка, Kasten für Häcksel schneiden; 3) *pl.* скринка́, Teichmuschel, *pl.* (Anodonta), *B.*

Скриньчáстий, *a.* kastenförmig.

Скриня, *f.* Kasten, *m.* Lade, *f.* Koffer, *m.*

Скриня́р, *m.* Kastenmacher, *m.*

Скрип, *m.* das Knistern, черевáки на скрípах Schuhe welche knistern; das Knarren; 2) — бiлий, Stoppelschwamm, -pilz, Stachelpilz, *m.* (Hydium repandum).

Скрípавка, *f.* Rassel, Schnarre, *f.*

Скрипáль, *m.* Ч. IV. 686. Geiger, *m.*

Скрипáр, *m.* а. d. v.

Скривéй, *m.* Art Pilz, а. Skрипýх.

Скрípень, -ня, *m.* Schachtelhalm, *m.* (Equisetum). [*am Webstuhl hängen*].

Скрипáць, *pl.* Rollen worauf нáти I. Skрипíця, (-пíця), *f.* е. Art Fussfessel, *gew. pl.*; auch Handfesseln.

II. Skрипíця, *f.* C. I. 220. а. Skрипка.

Скрипíти, *m.* а. Skрípень.

Скрипáль, *m.* е. Art giftiger Pilz.

Скрипáти, *v. n.* knarren, knistern; knirschen.

Скрипíчник, *m.* Ф. а. Skрípник 1).

Скрípка, *f.* auch *pl.* -ки, Geige, Violine, *f.* [*m.* *V.*

Скрипогрáй, *m.* Geigenpieler, Скрипáвий, *a.* schnarrend, knarrend, knisternd.

Скрípник, *m.* Geiger, Geigenpieler, *m.*; 2) Zimmerbock, *m.* (Lamia), *B.*

Скрипничéнько, *m.* *dim.* Geiger, *m.*

Скрípолець, *n.* Gefedel, *n.*

Скрипотíти, *v. n.* а. Skрипíти.

Скрípочка, *f.* *dim.* а. Skрípка.

Скрípу-рáпу, *int.* vom Knarren des Wagens а. dgl. [*geschlaachte*].

Скрипýга, *f.* alles Knarrende, Un-Sкрипýла, *c.* eigentl. Geiger, *m.*

Geigerin, *f.* (verächtl.); * ти скрипýла! du alte Schachtel! *B.*

Скрипýн великий, *m.* grosser Pappe-Bockkäfer, (Saperda Cartharica).

Скрипýнь, *m.* Zimmerbock, *m.* (Lamia), *B.*

Скрипýх, *m.* tödlicher Blätter-schwamm, Mordschwamm, *m.* (Agaricus necator), *Vol.*

Скрíтець козмáтий, *m.* wollige Flachkrabbe, (Dorippe lanata).

Скрíти, *v. a.* а. Skривáти.

Скрíтий, *a.* verborgen, versteckt; heimlich; — чоловік zurückhaltend, verschlossen.

Скрíтість, -ости, *f.* Verborgenheit, Verschlossenheit, Heimlichkeit, *f.* verschlossenes, zurückhaltendes Wesen.

Скрíтка, *f.* RC. (82) II. 427. а. Пóкритка.

Скрíтний, *a.* verborgen, geheim.

Скрíтно, скрíто, *adv.* heimlich, *Кс.* Skритовлóбий, *a.* heimtückisch, *V.* [*kol*], *m.*

I. Skрýток, -тку, *m.* Schlupfwin- II. Skрýток, -тка, *m.* Tastkäfer, *m.*

(Pselaphus), *B.* [*pl.* (Cryptogamae)].

Скрíтоцáвiтi, *pl.* Naackkeimer, Skрíчáти ся, sich abschreien, *Пар.*

Скрíшáти, *v. a.* zerknirschen, zer-malmen, zerbröckeln.

Скрípъ, *adv.* überall, allenthalben; 2) *праеп.* а. *adv.* durch u. durch.

Скрípъний, *a.* allgegenwärtig; durch u. durch gehend, -вітер, Zugluft, *f.* OII; allgemein empfunden, fühlbar, *Сс.*

Скрípънький, *a.* а. d. f.

Скрípний, *a.* *Фр.* niedrig, demü-thig, scheinheilig. [*Demuth*], *f.* *Фр.*

Скрípність, -ости, *f.* Niedrigkeit, Skрíпа, *f.* *K.* Bestätigung, Vidimie-rung (durch Unterschrift), *f.*

Скрípáти, скрípáти, *v. a.* festigen, befestigen, stark machen, stärken, kráf-tigen; — ся stark werden, sich fassen, а. erholen, -на сéрці *Кс.* I. 212. *Muth*

Скрípлене, *n.* Stärkung, *f.* [*fassen*].

Скрípлий, *a.* geronnen.

Скрípну́ти, *v. n.* stark werden, (*Фр.*).

Скрíботáти, *v. n.* schaben, kratzen.

Скрóти, скрáти, -авóати, *v. a.* zuschneiden, abschneiden; — ся *имперс.* -лао ся е́мý е. Streich spielen. [249.

Скромáдити, *v. a.* а. Skругáти, *Кс.* I. Skругáти, *v. a.* ringraum formen, rundmachen, zurunden, *K.*

Скругáти, *v. a.* *B.* а. Skружáти.

Скружéніти, *v. a.* а. Skружáти.

Скружéки, скружéлнни, *pl.* *Kaff*, *m.* (v. Getreide).

Скружáти, *v. a.* а. Кружáти (áбiже).

Скрупенíти, *v. n.* а. Крупíчати ся.

Скрупíти, скрупíти, *v. n.* grob-könig werden, *K.* I. 319.

Скрут, *m.* Drehung, Windung; Krüm-mung, *f.* Einbug, *m.*; 2) das Umdrehen, Umkehren des Wagens; der Ort, wo man den Wagen umlenkt, на скрýтi, beim Umlenken; 3) Drehascheibe im Wa-gen, *f.*; 4) Ф. unzugängliche Felsen-spitze; 5) * schwere, missliche Zeit, grosse Noth, verhängnisvolle, kritische Lage, Verlegenheit, Bedrängnis, Krisis, *f.*

Скрýга, *f.* а. Skрут 5) *АД.* II. 137. Drangsal, Ungemach, *m.* *Фр.*; 2) а. За-крутанáна.

Скрутéль, (-iль), *m.* Windung, *f.*

Скрутéль, (-iль), *m.* Windung, *f.*

Скрутéль, (-iль), *m.* Windung, *f.*

Скрутéль, (-iль), *m.* Windung, *f.*

Скрутéль, (-iль), *m.* Windung, *f.*

Скрутéль, (-iль), *m.* Windung, *f.*

Скрутéль, (-iль), *m.* Windung, *f.*

Скрутѣлка, *f.* Art Jacke.
 Скрутѣлецъ, *ген.* -йльця, *т.* Кно-
 ten & auf dem Faden &.
 Скрутити, скручувати, *v. a.* zu-
 sammendrehen; wegdrehen, wegwen-
 den; — карк, голова das Genick, den
 Kopf brechen; — ся sich drehen, sich
 wenden; drehkrank werden (*v. Schaf*);
 * sich nicht zu helfen wissen; wahn-
 sinnig, verrückt, rasend werden, *Кв.*
 151; скрутит ся тобі, *P. I.* 167. du
 wirst was kriegen (im bösen Sinne);
 — на тобі „du wirst das heisse Bad
 ausgiessen müssen“, wirst am meisten
 betroffen.
 Скрутинь, (-ень), *т.* Rolle, *f.*
 тютюну, бакуну Brief Tabak, *B.*
 Скрутий, *a.* schwer, schwierig,
 peinlich; verwickelt, *M. III.* 43; *Фр.*
 — час Zeit des Dranges, harte Zeit, *T.*
 Скрутник, *т.* etw. zusammenge-
 rolltes, -gewickeltes; 2) — жаток, *т.*
 Streptopus amplexifolius.
 Скрутно, *adv.* misslich, schwer,
 drückend, drück. [schaffen; а. Скрутий.
 Скрутивий, *a.* *V.* nicht recht.
 Скрутивво, *adv.* *V.* krumm, kreuz
 u. quer.
 Скруток, *ген.* -утка, *т.* с. Скрутилъ.
 Скрух, *т.* с. Скорух; 2) — чор-
 ний, *в.* Крушина.
 Скруха, *f.* Reue; Busse, *f.*; Gram,
 Kummer, *т.* Trübsal, *f.*
 Скрухнути, *v. м.* с. Скрушити (*Фр.*).
 Скруцьок, *ген.* -цьока, *т.* с. Скру-
 талець. [(Vermetus), *B.*
 Скручань, *т.* Wurmschnecke, *f.*
 Скрушати, *v. a.* zerknirschen, zer-
 malmen, zerbrechen, zertrümmern, zer-
 bröckeln; — ся zerbrechen (*v. н.*); * sich
 betrüben, *s.* grämen; ein zerknirschetes
 Herz haben, Reue empfinden.
 Скрушити, скрухнути, *v. н.* mürbe
 werden; * demüthig werden, demüthige
 Miene zeigen. [с. Скруботати
 Скруботи, *v. a.* schaben, kratzen;
 Скруботушка, *f.* *P. II.* 1. Fabel-
 name der Maus, *s. d. v.* [I. 388.
 Скруга, *т.* Knicker, Geizhals, *т.* III.
 Скрубанка, *f.* Charpie, *f.*
 Скрубати, скрубети, скрубнути, *v. a.*
 zerpfen, rupfen; zerren; * — корб прелен.
 Скрубель, -бля, *т.* с. Скобель.

Скубѣнт, *т.* vom bestechlichen Be-
 amten, Ergreiser, *т.* (скубнута).
 Скубине, *н.* с. Скублене.
 Скубка, *f.* *s. d. f.* *Кв.* I. 156.
 Скублене, скубане, *н.* Zupfen,
 Rupfen, *н.* * Ergreissen, *н.*
 Скублик, *т.* grösserer Hobel.
 Скувати, *v. a.* zusammenhämmern,
 -schlagen; fesseln.
 Скугний, *a.* leidig, *Пар.*
 Скугнати, *v. н.* grunzen, *B.*
 Скуделина, *f.* *К.* irdenes Gefäss,
 Scherbe, *f.*
 Скудяти, *v. a.* sparen, *Пар.*
 Скудний, *a.* spärlich, *к.* III. 112.
 Скудвчати, *v. a.* verflizen.
 Скудрявити, *v. н.* geringelte, krause
 Haare bekommen, kraus werden.
 Скудвдяти, (скуйвдяти), *v. a.*
Кв. 238. zerknittern, verflizen; * an-
 stellen, anrichten, *Кв.*
 Скука, *f.* Langeweile, *f.* Ueberdross, *т.*
 Скуль, *adv.* von woher?
 Скула, *f.* Absoess, *т.* Geschwür, *н.*
 Fistel, *f.*; *пл.* скули, *с.* Scropheln, *пл.*
 Скульба, *f.* *с.* Кульбаба.
 Скулити, *v. н.* winseln, (*Ф.*).
 Скулити ся, sich niederbeugen,
 -böcken. [*f.* (Glomeris pustulata).
 Скулиця вицайна, *f.* Kugelassel,
 Скуліти, *v. н.* winseln, *с.* Скауліти.
 Скуловий, *a.* -а кість Wangen-
 bein, *н.* Вах.
 Скулобкий, *a.* schiel, *Кв.* II. 101.
 Скумбрия, (сқом-), *f.* *Не.* *Пр.* XI.
 I. 120. Makrele, *f.* (Scomber scombrus).
 Скундшити, *v. a.* tüchtig abarbei-
 тувати, *т.* с. Окуп. [ten, prüfeln.
 Скупавий, *a.* с. Скупий.
 Скупавити, *v. a.* *Ч.* III. 201. für's
 Купало fest bereiten, zuriichten.
 Скупар, *т.* Geizhals, *т.*
 Скупарити, *v. н.* geizen.
 Скупати, *v. a.* с. Купати.
 Скупердяга, *т.* Knauser, Geizhals,
т. *AI.* 161.
 Скупець, -пця, *т.* с. Скупар.
 Скупий, *a.* geizig.
 Скупина, *f.* Partie, Masse, *f.* *Пол.*
 2) — нерви, Nervengewebe, *н.*
 Скупиндя, *с.* с. Скупар.
 I. Скупити, *v. н.* п. — ся, geizen,
 geizig sein.

II. Скупати, скупляти, *v. a.* zu-
 sammen-, anhäufen, zusammenbringen,
 -rotten, vereinigen; gruppieren; — ся
 sich in Haufen zusammensammeln, sich
 zusammenrotten, sich vereinigen.
 III. Скупати, скупбувати,
v. a. zusammenkaufen; 2) скупати —
 вкупити. [Оп. Rotte, *f.* *К.*
 Скупнице, *н.* Haufe, *т.* Masse, *f.*
 Скуплене, *н.* Gruppe, Verbindung, *f.*
 Скупленці, *пл.* Gehäuftblütige, *пл.*
 (Aggregatae).
 Скупляти, *v. a.* с. Скупити II. (*Фр.*).
 Скупниця, *f.* Trödlerin, *f.*; 2) Markt-
 platz, *т.* (*Фр.*).
 Скупність, -ости, *f.* Aggregation, *f.*
 Скуповатий, *a.* geizig, knickerig,
Не. *Бл.*
 Скупша, *с.* с. Скупар. [сери, *f.*
 Скупощі, *пл.* *Н.* 91. Geiz, *т.* Кнау-
 Скупувати ся, *Ф.* с. Скупити с. I
 Скупуля, *f.* geiziges Weib.
 Скупун, *т.* Geizhals, *т.*
 I. Скупити ся, *M. II.* 188. sich
 in Haufen ansammeln. [abmachen.
 II. Скупити, *v. a.* *V.* Kaufgeschäft
 Скупщик, *т.* *Под.* Aufkäufer, *т.*
 Скупяга, *т.* Geizhals, *т.*
 Скупяр, *т.* с. Скупар, *B.* [с. Скупрати.
 Скупрати, *v. a.* gewinnen, kriegen,
 Скуприй, *a.* von der Hure, -син
 Hurensohn, -Kind.
 Скуприти ся, *v.* Hure werden.
 Скупрати, *v. a.* ausrichten, den
 Zweck erreichen, *B.* с. Скупрати.
 Скус, *т.* *B.* Geschmack, *т.* Appetit, *т.*
 I. Скуса, *d.* скуса *f.* с. Покуса, *Ап-*
 бия, *т.* Köder, *т.* *Пар.*
 II. Скуса, *f.* Keuchhusten, *т.* *B.*
 Скуситель, *т.* Verführer, Versu-
 cher, *т.* *Не.*
 Скусити, *v. a.* verführen, versuchen.
 Скусивник, *т.* Arnicol montana,
 Berg-Wohlverlei, *B.* [с. künstlich.
 Скусенько, *adv.* *Кв.* sehr geschickt,
 Скусений, (-сьн-), *a.* schmackhaft,
 wohlschmeckend, geniessbar; 2) künst-
 lich, kunstfertig, *Кв.* I. 125; geschickt,
С. II. 61; *adv.* скусно — —
 Скусом, *adv.* künstlich.
 Скусса, *f.* Convulsion, *f.* *Пар.*
 Скутати, *v. a.* zu Wege bringen,
 ausführen; — ся eine Rechnung, *с.* Geld-

angelegenheit ins Reine bringen, *Ф.*
 Скутѣчний, *a.* с. Скутѣчний, *Зак.*
 Скуток, -тку, *т.* Wirkung, *f.* Effekt,
т. Success, *т.* Resultat, *н.* [voll, wirksam.
 Скутѣчний, *a.* wirkend, wirkungs-
 Скутѣчність, -ости, *f.* Wirksam-
 keit, *f.*
 Скуфія, *f.* Käppchen, *н.* Plattmütze, *f.*
 Скуч, *т.* *Pa.* I. 237. с. Стоп.
 Скучати, *v. м.* *с.* sich seh-
 nen; sich langweilen, überdrüssig sein.
 Скучеравити, *v. a.* kraus machen.
 Скучеравити, *v. н.* kraus werden.
 Скучний, *a.* langweilig, verdriesslich.
 Скучність, -ости, *f.* с. Скука.
 Скушати, *v. a.* versuchen, verfüh-
 ren, *Не.*
 Скушно, *adv.* с. Скучно.
 Слабий, *a.* schwach, matt, kraftlos;
 schlaff; krank.
 Слабняк, *f.* Schwäche, *f.* alles Schwä-
 che, nicht Dauerhafte; 2) die Weichen
 (bei Thieren), *B.*
 Слабительний, *a.* *Кв.* 85.
 Слабити, *v. a.* с. Ослабити.
 Слабість, *ген.* -ости, *f.* Schwäche;
 Krankheit, *f.* Unhaltbarkeit, *f.*
 Слабити, *v. н.* *P. I.* 58. krank
 sein; wehe thun.
 Слабішати, *v. н.* schwächer wer-
 den, *M. II.* 180. *Не.*; verfallen.
 Слабкий, *a.* *B.* schwach, schlaff;
 — *adv.* слабко.
 Слабнати, *т.* слабнути, *v. н.*
 schwächer werden, die Kraft verlieren,
 erlahmen. [wenig, -колі selten wann.
 Слабо, *adv.* schwach, schlaff; 2) слабо
 Слабовитий, *a.* kränklich; schwach.
 Слабовитість, -ости, *f.* Kränk-
 lichkeit, Schwäche, *f.* [*schwacher Mensch.
 Слабовинь, -ени, *f.* Schwäche, *f.*;
 Слабовольний, *a.* mit schwachem
 Willen, *Па.*
 Слабодух, *т.* der Kleinmüthige.
 Слабодушний, *a.* kleinmüthig,
 verzagt.
 Слабодушність, -ости, *f.* Klein-
 müthigkeit, Verzagtheit, *f.* [schwach.
 Слабодушний, *a.* -ень volkarm,
 Слабобкий, *a.* blödsichtig, *Пар.*
 Слабосила, *н.* Schwäche, Kraftlo-
 sigkeit, *f.* [schwachlich, schwach.
 Слабосильний, слабосильний, *a.*

Слабушнай, а. schwachsinnig, blödsinnig. [sinn, Blödsinn, ш.]
 Слабушність, -ости, Schwach-
 Слабый, а. в. Слабый.
 Слабувати, в. ш. schwach, krank, ungesund sein.
 Слава, f. Ruhm, m. Ehre, f. Ruf, m. Gerücht, м; 2) — Знак, слід, Zeichen, м. Spur, f. лише що слава kaum nur.
 Славетний, а. wohlloblich; ehrbar.
 Славиий, а. gepriesen, glorreich, Mos.
 Славити, в. а. preisen, rühmen, beneidien; 2) М. II. 87. Ос. (61) IX. 50. viel u. allgemein sprechen, verlauten lassen, в. Повідати.
 Славиць, f. дім. К. eitler Ruhm.
 Славка, f. садона, Gartengrasmücke, f. (Sylvia hortensis); — черноголовка, schwarzköpfige Grasmücke. (S. atricapilla); — малинка, Rothkehlchen, м. (S. rubecula), Пол.
 Славноване, м. Jubelfeier, f. Пар.
 Славожаний, а. ruhmbegierig, У.
 Славожажда, f. Ruhmbegierde, f. У.
 Славожати, в. м. eig. сваволити. schwätzen, В. [geiz, м. Шар.
 Славолюбів, м. Ruhmsucht, f. Ehr-
 Славолюбний, а. ehrgeizig.
 Славолюбність, -ости, f. Ruhmsucht, f. Ehrgeiz, m.
 Славолюбити, в. а. lobpreisen, lobsingeln, III. II. 181. [Lobpreisen.
 Славолюблене, (-віє), n. das
 Славолюбний, а. im Lobe sich
 ergehend, lobpreisend, Lob. [тіця.
 Славу́т, м. Км. в. Дніпрó u. Славу-
 Славу́та, f. См. в. Слава; 2) в. д. в.
 Славу́тець, м. Св. в. Славу́т (Дні-
 прó).
 Славу́тиця, f. Beim. des Дніпрó
 Славу́тний, а. glorreich.
 Славиий, м. ein Slave. [Schrift.
 Слави́нка f. eine Slavin; 2) cyrilische
 Славиновідане, n. slavistische
 Studien.
 Славинолюбець, м. Slavophil, m.
 Славинолюбство, n. Slavophilent-
 thum, м.
 Славинофіль, м. Slavophil, m.
 Славинофільство, n. Slavophi-
 lenthum, м.
 Слави́ньский, а. slavisch.

Слави́нщик, м. Slavist, m. Др.
 Слави́нщина, f. Slavenland, м; 2)
 Slavonismus, slavischer Ausdruck, slav.
 Redensart.
 Сладогласний, а. К. mit sü-
 ser, ergreifender Melodie. [vollütig.
 Сладоустраство, adv. КУ. wönig,
 Слажда́, f. Wonne, Lust, f. Ф.
 Сламазаник, м. Sudler, Tauge-
 nichts, m.
 Сланцяга ся, herumirren.
 Сласний, а. locker, fett.
 Сласти́, f. Süßigkeit, f; Ueppigkeit, f.
 Сласти́ни, (-тби́ни) pl. в. Ласощи, fс.
 Сласти́ница, (-тби́ница), f. Na-
 sohereitrödlarin, f. Кс.
 Сласти́ник, м. Wüstling, m. Вах.
 Сласти́ (шлю, шлеш), в. а. с. Посилати.
 Слати́на, f. Ф. Веч. 30. [tzen, plappern.
 Слебезувати, в. а. plaudern, schwa-
 Слевé, adv. в. Славне.
 Слєж, м. в. Слєж.
 Слєз-турóцький, м. Rossrappel,
 f. (Malva silvestris), В [Thräne, Zähre, f.
 Слєзá, (слєзá), дім. слєзонька, f.
 Слєзáвка, f. Thränengrube, f.
 Слєзiна, слєзiнка, f. дім. в.
 Слєзá, III. I. 342. [len, tröpfeln.
 Слєзiти, в. м. langsam hervorquel-
 Слєзни́ця, f. Вах. Thränengefäß, n.
 Слєзни́чий, а. -а кiсть Thränen-
 knochen, m. (os lacrimale).
 Слєтá, f. anhaltender Regen; 2) Re-
 genbremse, f. (Haematopota), В; 3) Ос.
 (61) V. 32. zudringlicher Mensch.
 Слє, conj. wenn; слєсь, wenn du, В.
 Слєва, f. Pflaume, f. Pflaumenbaum, m.
 Слєвáр, м. Taugenichts, Faulenzer, m.
 Слєвé, impers. Verbalausdr. von
 слєти, ist allbekannt, bekanntlich, aus-
 gemacht; adv. fast, beinahe.
 Слєвiна, f. Pflaumengarten, m. Вах.
 Слєвкá, f. Pflaume, Zwetschke, f; 2)
 pl. сливкi Art Muster der Leinenstik-
 kerei, ГЕ. adj. сливкóвий.
 Слєвнiй, а. Pflaumen. [blume, pl.
 Слєвнiк, м. Pflaumengarten, m. —
 Слєвóвий, а. Pflaumen-.
 Слєвiк, м. Pflaumenrüsselkäfer, m.
 (Magdalis Pruni), В.
 Слєвiний, а. в. Слєвóвий.
 Слєвiнка, f. Sliwowitz, Zwetsch-
 kongeist, m. III. I. 372; 2) Pflaumenbrei, n.

Слiвóвннн, в. а. sehr dünn spin-
 nen, (Фр.).
 I. Слiж, м. Schleim, m. Wgr. 16.
 II. Слiж, слiжик, слiжник, m. Schmer-
 le, f. Schmerling, m. (Cobitis barbata), В.
 I. Слiз, м. в. Слiж-турóцький, В;
 II. Слiз, м. в. Слiз-турóцький, В;
 2) слиз круглóлистий, Malve, f. (Malva
 rotundifolia). [Гам.
 I. Слiзвь. f. Schleim, m. (φλέγμα), Ил.
 II. Слiзвь живорóдный, m. Aalmut-
 ter, f. (Zoarces vel Blennius vivipa-
 rus), Пол.
 Слiзвєнь полєвий, м. Acker-Nacht-
 schnecke, f. (Limax sgreotia); 2) —
 сiрий (L. oeneorus), Пол.
 Слiзвєнький, а. дім. в. Слiзвєний.
 Слiзвiк, м. в. Слiж II.
 Слiзвiстий, а. Schleim absondernd.
 Слiзвiти, в. н. einen Schleim ab-
 sondern; 2) thränen; слiзвiти, в. а.
 jmdn weinen machen, thränen.
 Слiзвiця, f. повстанiята, Garten-
 Lavater, Rappellose, f. (Lavatera thu-
 ringiaca).
 Слiзвiти, в. н. sickern, träufeln.
 Слiзвкiй. (-вкiй), а. Schleim ab-
 sondernd; glitschig, schlüpfrig; * un-
 gewiss, unbeständig, unsicher, gefährlich,
 adv. слiзвко, schlüpfrig.
 Слiзвнiй, а. в. Слiзвнiстий.
 Слiзвнiця, f. Schleimhaut, f.
 Слiзвнiути, в. н. Ко. 30. Фр. zer-
 fiessen, schwinden.
 Слiзвнiк, м. в. Слiзмiк.
 Слєво́вiтi, pl. Rappellosen, Malven-
 gewächse, pl. (Malvaceae).
 Слєво́вий, а. -á болóна, Riech-
 schleimhaut, f. Ил.
 Слєвzóк, -вкá, -вкє, а. в. Слєвзкiй.
 Слєвотá, f. Schleim, m.
 Слєвотiти, в. н. в. Слєвiти.
 Слєвiк (-вiк), м. Grosse Weg-
 schnecke, f. (Arion empiricorum), В.
 Слєвiк, м. Schnecke, f. (Cochlea);
 2) Knochenfortsatz des Stirnbeines, m.
 В; 3) Ко. 177. Klosterdiener, m.
 Слємакiй, pl. Bauchfüßler, pl. (Ga-
 ateropoda). [mig.
 Слємаковáтий, а. schneckenför-
 Слємiж, м. в. Слємак I), В.
 Слємiжка, f. в. Слємак I); 2) Не-
 loina, В.

Слiна, f. Speichel, m.
 Слiнiвєць, м. Geifermaul, м. Пер.
 Слiнiвнiй, а. Schleim absondernd,
 В; andelhaft, Ф. [schäumen.
 Слiнiвнiти, в. м. bespeicheln, begeistern;
 Слiнiкa, (-нiкa, Нс.). f. дім. в. Слiнiкa;
 слiнiкy полкiвкє der Mund wässert ihm,
 ist wässrig im Munde. [oheldrüse, f.
 Слiнiниця, f. черєвнiа, Bauchspei-
 Слiнiотóка, f. Speichelfluss, m. Пол.
 Слiнiя, f. К. I. 147. в. Слiнє.
 Слiнiєвий, а. mit Speichel bedeckt,
 + М; der sich viel bespeit, unflätig ist.
 Слiтв, в. н. berühmt sein.
 Слiх, м. Hören, м. нi слiху нє вiдго-
 es ist von ihm nichts zu hören.
 Слiхáти, в. м. hören, vernehmen;
 нi слiхом слiхáти, нi вiдом вiдáти
 nichts zu hören nichts zu sehen.
 Слiхiчє, м. Тс. Wohlklang, м. Har-
 monie, f. [nehmbar.
 Слiхiшно, adv. an hören, hörbar, vor-
 Слiвцє, -вцá, м. дім. Wörtchen, м.
 I. Слiд, gen. слiдá, м. wálziger Bach.
 II. Слiд, gen. слiдy, м. Spur, f. Fuss-
 stapfen, m. Fährte, f. в слiд, слiдóм,
 вє слiдóм gleich hinterher, auf den
 Fussstapfen nach; як слiд folgerecht,
 wie sich's gebührt, eiaid; 2) — кy-
 рачий, Неттгєспанн, м. Gemeiner Lö-
 wenschwanz, (Leonurus cardiaca).
 Слiдєцá, -дцá, м. М. III. 29. For-
 soher, Nachforscher, Nachspürer, м.
 Слiдiмнiй, а. der gesuchte.
 Слiдiтєль, м. Späher, Kundschaft-
 ter, Forscher, m. В. Оз.
 Слiдiти, в. а. der Spur nachgehen,
 spáhen, kundschaften, forschen; 2) в. я.
 Spuren hinter sich lassen (Фр.).
 Слiдкóм, adv. в. Слiдóм.
 Слiдкувáти, в. м. folgen, за чи-
 мось, der Spur nachgehen; 2) folgern.
 Слiдшiй, adv. У. в. Слiдóм.
 Слiдвiй, а. bemerklich, bemerkbar,
 erkennbar, kenntlich; adv. слiдно, deut-
 lich, offenbar, bemerkbar, erkennbar, in
 die Augen fallend, auffallend; 2) fol-
 gliob, Лс. [Mathem.).
 Слiдник, м. Hinterglied, я. (in d.
 Слiдованє, м. Folgarung, f.
 Слiдовáтєль, м. судовий — Un-
 tersuchungsrichter, м. Км. [folglic, also.
 Слiдовáтєльно, adv. III. I. 380.

Слѣдѣю, *adv.* Га. I. 11. в. Слѣдѣю.
Слѣдствѣнність, -ості, *f.* Лір.
Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.* [hör, м.
Слѣдствѣ, м. Untersuchung, *f.* Ver-
Слѣдуютъ, в. м. folgen; — очіма
хмаръ den Lauf der Wolken mit den
Augen verfolgen, *ОП.*
Слѣга, м. Fettmagen, *м. Пар.*
Слѣзній, а. Thränen-, -á збѣва Thrä-
nendrüse, *f.* [ohen Thränen weinen.
Слѣзано, *adv.* -плѣкати mit reichli-
Слѣзобкий, а. trübselig, *Пар.*
Слѣзотік, *gen.* -бку, *м.* Thränenfi-
stel, *f.* *Пар.*
Слѣй, *gen.* слодъ, *м.* Maser, *н.* *Пар.*
Слѣкотá, *f.* в. Красотá, (*Фр.*)
Слѣмень, *м.* Art Schlange, *В.*
Слѣмка, *f.* Waldschnecke, *f.*
Слѣнкá, *pl.* Salzbrunn, *м.*
Слѣп, *gen.* слонá, *м.* grosse Falle,
Bärenfalle, *f.* *Wgr.* VIII. а. Слѣпѣць (сло-).
Слѣпáвий, а. etwas blind (кертáця).
Слѣпáк, *м.* Blinder, *м.*; 2) Blind-
schleiche, *f.* (Anguis fragilis), *В.*; 3)
Blindbremse, *f.* (Chrysops), *В.*; 4) § das
Auge, *п.* -кá, *в.* слѣпи.
Слѣпанка, *pl.* -анкá, *f.* в. Манівці,
Бездорож 2), *Га.* I. 255.
Слѣпати, *в. н.* mit Mühe, mit Noth
sehen, -над чимось fortwäh-
rend über etw. sitzen; in der Finster-
nis tappen, im Finsteren etw. arbeiten,
gehen etc. [пáк 1).
Слѣпачійско, -чійце, *м.* *aug.* в. Слѣ-
слѣпáчка, *f.* в. Слѣпáк 2), *В.*
Слѣпень, *м.* -бáчий, Viehbremse,
f. (Tabanus bovinus), *Лол.* [ganz blind.
Слѣпѣсенський, а. *dim.* в. Слѣпій,
Слѣпѣць, *gen.* -пцá, *м.* Blinder, *м.*
blinder Bettler; 2) Blindschleiche, *f.*
(Anguis fragilis), *В.*; 3) Blindmaus, *f.*
(Spalax typhlus). [Bettler).
Слѣпѣцький, а. der Слѣпцї (blinde
Слѣпáй, а. blind; -бáва, *В.* Blind-
bremse, *f.* (Chrysops); -á гáдина Blind-
schleiche, *f.*
Слѣпáйти, *в. а.* blind machen, blen-
den, *М.*; 2) слѣпáйти, слѣпáвати, *в. н.*
mit Mühe sehen; im Dunkeln nach etw.
tappen, suchen; blindlings gehen, ver-
blendet sein, *Н.* 213.
Слѣпáцею, *adv.* *Н.* 55. blindlings.
Слѣпáмя, *adv.* *Н.* 55. blindlings.

Слѣпнути, *в. н.* blind werden, er-
blinden.
Слѣпотá, *f.* Blindheit, *f.* -курáча 1)
Funkeln vor den Augen; 2) Bienensaug, *м.*
Taubnessel, *f.* (Lamium maculatum) *Вол.*
Слѣпохýтра, *Ч.* VI. 220.
Слѣпувáне, м. Verblendung, *f.* *К.*
Слѣпáвати, *в. н.* *Зан.* I. 320. в.
Слѣпáйти 2). [sops), *В.*
Слѣпýн, *м.* Blindbremse, *f.* (Chry-
Слѣпýндра, *f.* в. Слѣпýха 2), *В.*
Слѣпýха, *f.* Blödauge, *н.* *Пар.*; 2)
Blindschleiche, *f.* (Anguis fragilis), *В.*
Слѣпýчий, а. blinding, *См.*
Слѣпцем, *adv.* *ВВ.* blindlings, blind.
Слѣпцýля, *f.* §. Blinde, *f.*
Слѣпцýн, *м.* §. в. Слѣпáк.
Слѣти ся, *Р.* I. 180. молодій хлѣб
слѣв ся в печї?
Слѣтно, *adv.* regnerisch.
Слѣчка, *f.* Band, *н.* в. Стяжка, *В.*
Слѣбáдка, *f.* *dim.* в. Слободá.
Слѣбáдко, слѣбáдно, *adv.* lose, frei.
Слѣбодá, *f.* Freiheit, *f.*; 2) Freigut,
н. ein Bauerngut, das von Frohnen u.
Dienstbarkeiten und Steuer befreit ist,
das freieigene Gut; Dorf, *н.* Vorstadt,
f. в. Свободá. [Слѣбодá 2). Freibauer, *м.*
Слѣбоджанійн, *м.* Insasse einer
Слѣбодáйти, (-джý, -дáш), *в. а.*
nachlassen, freilassen.
Слѣбодáний, а. в. Свобáдний, *Зак.*
Слѣбáдский, (-бáдский), а. -а
Україна — губерні харківська, кýрська
у. Воронїжека, wohin die leibeigenen
Bauern flohen u. sich als Frei-
bauer ansiedelten.
Слѣбодáн, *м.* freigelassener Ein-
wohner einer слѣбодá 2).
Слѣбоджанський, а. -кí товáри
Colonialwaaren, *pl.* *Пар.*
Слѣбонáйти, *в. а.* schwächen, nach-
lassen; befreien, entschühen.
Слѣвáк, *м.* Slovake, *м.*
Слѣвáр, *м.* Wörterbuch, Lexikon, *н.*
Слѣвáрець, -рцá, *м.* *dim.* в. Слѣ-
вáр, kleines Wörterbuch.
Слѣвáрний, а. *Гол.* lexikalisch.
Слѣвенїка, *f.* das Slavische, *Тор.*
Слѣвѣсний, а. literarisch, sprach-
lich, *С.* I. 128; 2) beredt.
Слѣвѣсник, *м.* Schriftsteller, *м.* + *Б.*
Слѣвѣсно, *adv.* *Ме.* 453. *Р.* ч. 97.

beredt.
Словѣсность, *f.* Literatur, *f.*
Словѣць, *м.* C-falter, *м.* (Vanessa
C. albun), *В.*
Слѣвѣни, *pl.* *Га.* I. 8. *Пр.* III. 270.
Zusage, Jawort seitens der geworbenen
Jungfrau u. Einverständnis seitens ihrer
Eltern dem Freier u. seinem Стáроста
gegeben.
Слѣвѣнка, *f.* *dim.* в. Слѣвѣ, *Зг.*
Слѣвѣти, *в. а.* *Км.* -назвищем mit
dem Namen bezeichnen.
Слѣвѣт, *м.* *Ч.* V. 18. клѣкати ко-
гось на слѣвѣт zum Gespräch; в. Со-
вѣт, 47. 83.
Слѣвѣний, а. worthaltend.
Слѣвѣнїк, *м.* в. Слѣвáр.
Слѣвѣникáр, *м.* Lexikograph, *м.*
Слѣвѣнїця, *f.* (kleines) Wörterbuch, *н.*
Слѣвѣно, слѣвѣсенько, *adv.* *В.* ganz
eben so.
Слѣво, *pl.* слодá, *н.* Wort, *н.*; eine
Rede; krásne слово *gen.* *pl.* krásні
слодá schöne Worte, Schmeicheleien,
pl.; слово колѣче, куслине Stichelei,
f.; дáти слѣво Wort geben, versichern;
держáти слѣво, додержáти, дотрý-
мати слѣва Wort halten, стáрчати ся
в слѣвѣ sein Wort halten; слѣвно в
слѣво Wort für Wort, wörtlich, genau,
eben so; 2) Name des Buchstabens С.
Слѣвѣноводи, *pl.* Wortetymolo-
gie, *Н.* Wortbildung, *f.* *Пар.* [Пар.
Слѣвѣзнáченá, *н.* Nomenclatur, *f.*
Слѣвѣолáд, *м.* Syntax, *f.* *Пар.*
Слѣвѣолáтня, *f.* Schriftdrucker-
f. *Н.* VI. [stellung, *f.* *Пар.*
Слѣвѣсклáд, *м.* Wortfügung, Wort-
Слѣвѣсклáданє, *н.* Wortzusam-
mensetzungen, *pl.* *ОП.*
Слѣвѣотвѣр, *gen.* -твѣору, *м.* Wort-
bildung, *f.* *Пар.*
Слѣвѣць, -вцá, *н.* *dim.* в. Слѣвѣ.
Слѣвáк, *м.* *Гол.* в. Слѣвáк.
Слѣг, *gen.* слѣга, *м.* Sylbe, *f.* Schreib-
art, *f.* *Stil.* *м.*
Слѣвѣвáтий, а. maserig.
Слѣвá, *f.* в. Слѣвá.
Слѣвáвити, *в. н.* thränen, thauen.
Слѣвá, *м.* в. Слѣвá.
Слѣвá, *f.* в. Слѣвá.
Слѣвáвий, а. Thränen-, *В.*
Слѣвѣстий, а. sohiefzig, *Лол.*

Слѣвѣти ся, sich blättern.
Слѣй, *g.* слѣя, *м.* Schicht, Lage, *f.*
Flöz, *м.*; 2) Napf, *м.*
Слѣбка, *f.* Waldschnecke, *f.*
Слѣнь, *gen.* слѣня, *м.* Elephant, *м.*;
2) Waldschnecke, *f.* (Scolopax rusticola), *В.*
Слѣнѣвий, а. Elefanten-, -а кість
Elfenbein, *н.*
Слѣнїк орішнѣць, *м.* Nussboh-
rer, *м.* (Balanus nucum), *Лол.*
Слѣнáйти, *в. а.* в. Присѣати.
Слѣнѣвка, *f.* *В.* в. Слѣнь 2).
Слѣновѣць, -вцá, *н.* великоловѣц-
ний, grossfrüchtiger Elefantenbaum,
(Elephantusia macrocarpa).
Слѣновѣий, а. в. Слѣнѣвий.
Слѣнáти ся, *Кол.* 9. obdachlos um-
herirren, streichen, в. Тáннати ся.
Слѣпѣць, -пцá, *м.* Falle, *f.*; 2) Nuss-
knaoker, *м.*
Слѣсть, *f.* *К.* *Пс.* 10. ? [terung.
Слѣтá, *f.* Regenwetter, *н.* nasse Wit-
Слѣтáвѣць, -вцá, *м.* в. Слѣзáк, *В.*
Слѣтáпцй, а. regnerisch.
Слѣтáйти, *в. н.* слѣтá слѣтáла vom
Regenwetter.
Слѣтáще, *н.* *aug.* в. Слѣтá.
Слѣя, *f.* Wolken und den Mond.
Слѣгá, с. Diener, *м.* Dienerin, *f.*
Слѣгáня, *f.* Dienerin, Magd, *f.* *См.*
Слѣгáвати, (-гáв-), *в. н.* *АД.* I.
112. *Км.* *См.* dienen, dienstbar sein.
Слѣгáвниця, *f.* *Др.* в. Слѣжниця.
Слѣдáва, *f.* Felsen, Stalaktit, *м.*
Слѣжáлецъ, -лцá, *м.* в. Слѣгá.
Слѣжáлий, а. (*subst.* *м.*) *Ф.* в. Слѣгá.
Слѣжáнка, *f.* Dienerin, *f.* Stuben-
mädchen, *н.*
Слѣжáщий, а. -хлѣб, *Ч.* V. 1020
dh Dienst erworben, Dienstbrod, *н.*;
слѣжáщийá, *subst.* *м.* -щá, *f.* Diener,
м. -in, *f.*
Слѣжба, *f.* Dienst, *м.* -Бѣжа der
Gottesdienst, Liturgie, Messe, *f.* Hoch-
amt, *н.* [vilismus, *м.*
Слѣжбáванє, *н.* *У.* Dienst, Ser-
Слѣжбѣвѣ, *н.* Messgeld, *н.* *Пар.*
Слѣжбѣвий, а. Dienst-, Mess-
Слѣжбѣвнїк, *м.* Officiant, *м.* *Пар.*
Слѣжбѣвнїка, (-бѣнѣя, *Гол.* III.
35), *f.* *dim.* в. Слѣжба.
Слѣжбѣвка, *f.* *У.* в. Слѣжба Бѣжа;
2) *К.* II. 49. в. Слѣжниця.

Службний, *a. Dienst, ВВ.*
 Службник, *m. K. Diener, m.; 2) Messbuch. Ritual, m.*
 Службність, -ости, *f. Dienst, m.*
 Службочка, *f. Ч. V. 893. в. Служниця.*
 Служениця, *f. в. Служниця.*
 Служенька, *f. dim. АД. I. 1. в. Службонька, Служба.*
 Служитель, *m. АД. II. 11. Diener, Knappe, Aufwärter; Verrichter, m. тайни Verwalter des Sacramentes, Priester, m. [ferin, f. K. Priesterin, f. Пу.*
 Служителька, *f. Dienerin, Hel.*
 Служити, *v. n. dienen; -службу Божу den Gottesdienst verrichten; 2) anspigen (-адорбу).*
 Служка, *s. Diener, m. -in, f. М. I. 77.*
 Служний, *a. dienend, Dienst.*
 Служник, *m. В. КУ. См. Diener, Knecht, m. [magd, f.*
 Служниця, *f. Dienerin, Dienst.*
 Слуква, *f. Brauhvogel, m. (Numenius arquatus), В.*
 Слуп, *m. Säule, f. Pfeiler, m; * etw. unbewegliches, Starren, Erstarren, n. стоїт як слуп er steht da wie versteinert, wie ein Klotz; бчи в слуп starr, stier, в. Стопн.*
 Слупец, (-ця), -пця, *m. Streif, m. adj. слупцевий, Streifen-, Га. I. 255.*
 Слуповати, *v. a. Гол. III. 271 an den Pfahl binden. [48. 347.*
 Слупчик, *m. в. Стопчик Кол. I. Слуга, f. Lähmung eines Gliedes.*
 Слутій, слутівий, *a. partiell gelähmt; 2) unbeholfen, tölpelhaft, blödsinnig.*
 Слух, *gen. -уху, m. Gehörsinn, m. Hörfkraft, f. Gehör, n.; 2) Gerücht, n. Rumor, m.*
 Слухавка, *f. Hörrohr, n.*
 Слухальня, *f. Hörssaal, m.*
 Слухало, *m. P. II. 82. in d. Fabel: der zugehört hat. [liotis), В.*
 Слухана, *f. Seeohrschnecke, f. (На.*
 Слухатель, *m. Hörer, m.*
 Слухати, *v. n. hören, anhören, zu hören, horchen; 2) gehorchen, gehorchen sein, korbь. [f. Hörerin, f.*
 Слухач, *m. Hörer, Zuhörer, m. -хачка,*
 Слухливий, *a. v. Слухний.*
 Слухливість, -ости, *f. Lenksam-*

keit, *f. [a. Слухний.*
 Слухний, *a. Ос. (61) VIII. 17.*
 Слухнівий, *a. в. Слухний.*
 Слухнієнько, *adv. dim. ganz gehorsam. [lenksam; * biegsam.*
 Слухний, *a. gehorsam, folgsam.*
 Слухобий, *a. Gehör, В. -прівід Gehörgang, m. -е орудіє Gehörorgan, n.*
 Слухьяний, *a. Ос. (61) III. 14. в. Слухний.*
 Служчай, *m. Vorfall, m. Begebenheit, f; Gelegenheit, f. про случай für den Fall, für jeden Fall.*
 Случайний, *a. zufällig; gelegentlich; adv. -но, zufällig. [heit, f.*
 Случайність, -ости, *f. Gelegen-*
 Случати ся, *случити ся, sich ereignen, sich treffen, vorfallen, в. Лучити ся. [Zeit, passende Gelegenheit.*
 Случний, *a. -час rechte, richtige*
 Слушатель, *m. в. Слухатель.*
 Слушати, *v. n. АД. I. 35. в. Слухати.*
 Слушний, *a. anständig, geziemend, rechtmässig, gerecht, angemessen, passend; -час в. Случний; adv. слушно —.*
 Слушник, *m. Vasall, m. -ниця, f. -in, f. Пар. [Пар.*
 Слушництво, *n. Vasallenthum, n.*
 Слушність, (-ость), -ости, *f. Recht, n. Gerechtigkeit, f.*
 Служа, *f. Ader, f. (im Bergwerke) Пар.*
 Слюб, *m. Trauung, f. Gelübde, n.*
 Слюбіти, *v. a. Б. в. Слюбівати.*
 Слюбний, *a. ehelich; — в кам еhelich verbunden.*
 Слюбівати, (-увати), *v. a. geloben; — ся ва когось = заручити ся в кимось.*
 Слюга, *слюганія, f. в. Пересуф.*
 Слюдобий, *a. Пу. Glimmer.*
 Слюв, *m. Rossrappel, f. (Malva silvestris), В.*
 Слюва, *f. Schleuse, f. в. Шлюза.*
 Слюва, *f. Н. 253. в. Сліна.*
 Слюсар, *m. Schlosser, m.*
 Слюсарка, *f. Schlosserhandwerk, n; 2) слюсарка, Schlossergattin, f.*
 Слюсарник, *a. Schlosser.*
 Сляв'як, *m. Schlesier, m.*
 Смаг, *m. смага, f. ден був на смагу, в. Смагнути rösten.*
 Смага, *f. Streif, Streifen, m.*
 Смаглявий, *a. schwarzbräunlich,*

gebräunt, einwenig braun.
 Смагнути, *v. a. rösten; 2) v. n. vom einmaligen reitschen, züchtigen.*
 Смажати, *v. a. bestreichen, в. Помастити. [schmort, in Butter gebacken.*
 Смажений, *a. gebraten, geröstet, гемаженина, f. das Braten, Rösten, Schmoren; 2) Geschmortes.*
 Смажениця, *f. Eierkuchen, m. В.*
 Смажити, *v. a. prägeln, rösten, in Fett braten, schmoren; * — ся schwitzen (на сонці).*
 Смажний, *a. brönnend, heiss; 2) abgebrannt, в. Спалений; 3) abgehärmt, entkräftet.*
 Смак, *m. Geschmack, m; Gefallen, n.*
 Смак'ий, *m. в. Смакун.*
 Смаковий, *a. Gewürz-, Под.*
 Смаковитий, *a. schmackhaft; geschmackvoll.*
 Смакот'а, *f. Schmackhaftigkeit, f.*
 Смакощі, *pl. Leckerbissen, pl. Naschwerk, n.*
 Смакувати, *v. a. щось Geschmack an etw. finden, wohlschmecken; v. n. (смакує щось) wohlschmecken.*
 Смакун, *m. Leckermaul, n. Fein schmecker, m.*
 Смалівий, *a. в. Смаглявий.*
 Смалець, -лю, *m. Schmalz, m.*
 Смаляти, (-лю, -ляш), *v. a. an-brennen, sengen; 2) * schlagen.*
 I. Смаляний, *a. schmierig.*
 II. Смаляний, *a. brennend heiss.*
 Смаляцуга, *f. Peoh, Harz, n. Зах.*
 Смалявий, *a. в. Смаглявий.*
 Смалятина, *f. Geruch von etw. Verbranntem, He. в. Палатина.*
 Смарвель, *m. в. Сморж, Вол.*
 Смарки, *v. a. nie u. — ся sich schnäuzen. [s. d. f.*
 Смарки, *a. unflüchtig, beschmutzt;*
 Смар'ач, *m. Rotzbube, Rotzlöffel, m; -ачка, f. rotziges Mädchen; 2) *kleines Talglicht.*
 Смарколяна, *m. s. d. v.*
 Смарколяна, *f. Rotz, Schleim, m. (in der Nase).*
 Смаркуля, *f. rotziges Mädchen.*
 Смаронати, *v. a. в. Смарувати.*
 Смаровило, *n. Schmiere, f.*
 Смаровіа, (*-уба*), *gen. -ноза, (сма-ровіа), m. Wagenschmierer, m; * un-*

flathiger Mensch; 2) Pfascher, m.
 Смарок, *pl. -арки, смарка, pl. в. Смарколяна. [ran; bestreichen.*
 Смарувати, (-убати), *v. a. schmiesmackний, a. schmackhaft, wohl-schmeckend; adv. -но —.*
 Смерд, *m. † Leibeigener; gemeiner Mann, m; 2) Trauerkäfer, m. (Blaps obtusa), В.*
 Смерд'ати, *v. n. übel riechen, stinken.*
 Смерд'ота, *f. Км. Gestank, m.*
 Смерд'юх, *m. Stänker, m; 2) Land-wanze, f. (Geocoris), В.*
 Смерд'ючий, *a. s. d. f. [kend.*
 Смерд'ючий, *a. übel riechend, stin-*
 Смер'єка, *f. Fichte, f. (Abies excolta).*
 Смерек'овий, *a. Fichten-*
 Смер'єчина, *f. Fichtenwald, m.*
 Смер'єчник, *m. Fichtengimpel, m. (Fringilla enucleator), В.*
 Смерк, *m. Ч. I. 1, 88, Abenddämon, m; Abenddämmerung, f. смерком adv. abends.*
 Смерк'ане, *n. Abenddämmerung, f.*
 Смерк'ати ся, *impers. смерк'ане ся, (смеркло ся), es dämmert, es wird dunkel.*
 Смер'кло, *n. в. Смерк, Зах. [(Фр.).*
 Смерк'нути, *v. n. в. Смерк'ати ся, Смерть, f. Tod, m. на смерть, смерть, adv. ganz u. gar, на смерть о чім за-бути; Р. II. 77. панови смерть захо-тілось нап'ять ся = п. страх, дуже в. n. gar sehr.*
 Смерт'ельний, *a. sterblich; 2) tödlich, Tod bringend, Todes-*
 Смерт'ельник, *m. Wasserschie-ling, Giftwütherich, m. (Cicuta virosa), Вол.*
 Смерт'ельність, -ости, *f. Sterblichkeit, f.*
 Смерт'енний, *a. tödlich, Под.*
 Смерт'енність, -ости, *f. Под. Sterblichkeit, Mortalität, f. [Todes-, Кв. 176.*
 Смерт'ний, *a. sterblich; 2) tödlich,*
 Смерт'ник, *m. Фр. der Sterbliche.*
 Смерт'яість, -ости, *f. Sterblich-keit, f. [todkrank.*
 Смертох'орий, *a. sterbenakrank,*
 Смертовий, *a. tödlich, См.*
 Смертод'авець, -вця, *m. — Бог, als Spender des Todes, См.*
 Смертоуб'ий, *a. todbringend, Лір.*
 Смертоуб'їство, *n. Todeschlag, Mord, m. С. II. 173.*

Смертѹшки, *pl.* II. 47. в. Смерть, Reimwort zu Жартѹшки.

Смертняій, *a.* Todes-, *K.*

Сметана, *f.* Rahm, Milchrhm, *m.* Сметанник, *m.* Odermennig, *m.* (*Agrimonia eupatoria*). [*ris*], *B.*

Смив, *m.* Linsenkraut, *n.* (*Pedicularis*).
Смив, *m.* Bogen der Bassgeige; grosser Fiedelbogen; 2) Werkzeug des Wollschlagers; 3) *pl.* смійки, Werkstück im Webstuhl; 4) *коні як смійки von feisten, glatten, starken Pferden.

Смивк, *int.* rippe rapps!

Смійкавка, *f.* Riedgras, *n.* (*Carex*). *B.*

Смивкацеватиий, *a. pl.* -і, Seggen, Halbgräser, *pl.* (*Cyperaceae*), *B.*

I. Смійкати, смійкнути, *v. a.* reisen, rufen, zerren.

II. Смійкнути, смікати, *gr. v. n. P.* I. 200. 201. überlegen, nachdenken, erwägen.

Смирєнний, *a. K.* в. Смірний.

Смирєнність, *f.* в. Смірність.

Смирєнноудрость, -и, *f. Y.* Demuth, Bescheidenheit, *f.* [*ger, m.*

Смиритель, *m.* Bezwingler, Besieger, *v. a.* demüthigen; besiegen, bezwingen; unterdrücken, lindern; — ся sich demüthigen.

Смирлявей, *a. KY.* в. d. f.

Смірній, *a.* demüthig; sanftmüthig, milde, ruhig, friedlich; folgsam.

Смірність, -ости, *f.* Demuth, Sanftmuth, Bescheidenheit, *f.*

Смирнота, *f. K.* *Ks.* I. 62. Demuth, Friedfertigkeit, Leutseligkeit, *f.*

Смитана, смитанній, *v.* Сметана, сметанній.

Смичаій, *m.* (чорноголвий), *Cs.* I. 316 *v.* Art ungeniessbaren Grases.

Смійчиль, *f.* siebenjährige Sohlange.

Смійчок, *m. dim. gen.* -чка, Violinbogen, Fiedelbogen, *m.*

Смишлєній, *a. Os.* (61) VII. 13. klug, weise, geistreich. [*phua*], *B.*

Смівка, *f.* Schwebfliege, *f.* (*Syrphid*). *f.* Moos, *m.*

Смїдоватий, *a.* -грунт moosige unbrauchbare Wiese (*Φ.*).

Смїжній, *a. D.* с. 175. grenzend.

Сміїни, *pl.* Hochzeitschmaus nach der Trauung, *m. Zap.* II. 511.

Сьмілєць, -ця, *m. T.* Wagehals,

m. dreister, vorwegener Mensch.

Сьмілєць, -ця, *m. Kob. T.* в. d. v.

Сьмілиий, *a.* muthig, kühn, vorwegener; frei; *adv.* -во, — —

Сьмілиість, (-ость), -ости, *f.* Kühnheit, Vorwegeneheit, Vermesseneheit; Freiheit, *f.* [ливий, Сьмілиість.

Сьмілий, *a.* Сьмілість, *f.* в. Сьмілість, *v. n. Py.* sich ermuthigen.

Смїлка, *f. M.* I. 157. Pechnelke, Pechblume, *f.*

Смїлкїй, *a.* klebrig, fett. [*лї*], *Pl. n.* 27.

Смїльній, *a.* schwärzend (wie Смо-Смїльниця, *f.* Kien, Kienholz, *n. B.*

Смїльність, *f.* в. Сьмілиість.

Смїлєць, *m. v. d. f.*

Смїльчак, *m.* vorwegener, tollkühner Mensch, *M. Ro.* 178. Wagehals, *m.*

Смїльвий, *a.* в. Сьмілвий. *Ст.*

Смїміти, *v. n.* sich unterstehen, sich erkühnen.

Смїмітє, (-ї), *n.* Kehrrecht, Mist, *m.*

Смїмітєще, *n. aug.* в. d. v.

Смїмітїти, *v. n.* einen Ort verunreinigen (mit Kehrrecht, Unflath).

Смїмітїяк, *m.* Kehrrechtthaufen, -winkel, *m. Gemülle, n.*

Смїмітїня, *f.* Abfälle, *pl.* в. Сьмітє.

Смїмітїця, *f. Ч.* III. 137.

Смїмітїюх, *m. v.* Поемїтїюх, *B.*

Смїмітїчко, *n. dim.* в. Сьмітє.

Смїміх, *gen.* -ху, *m.* Gelächter, *n.* Lachen, *n.* на смїміх zum Lachen, zum Spott, zum Pössen; менє смїміх вєрєвє, вдїімєз, бєрє ich möchte lachen, mir kommt das Lachen an, das finde ich lächerlich; смїміх лїдєм казєги das ist lächerlich; смїміх собї в корбє робїти jmdn ver-spotten, mit jmdm Spott treiben; смїміх в сєбє робїти sich dem Gelächter preisgeben; не до смїміху тєнєр jetzt ist das Weinen näher als das Lachen.

Смїміхє, *f.* Gelächter, *n.* (*Φр.*).

Смїміховєнєць, (-єнєць), -нєця, *m.* Lachvogel, lustiger Spassvogel, Pössenreisser, *m.*

Смїміховїнка, *f. B.* Humoreske, *f.*

Смїміховїнний, *a.* scherzhaft, lustig, lächerlich, spasshaft, witzig.

Смїміховїщє, *n.* Gelächter, *n.* Spott, *m;* 2) das Ziel des Spottes, des Hohnes.

Сьміхонлід, *gen.* -бїу, *m.* Spottgeburt, *f. Φр.*

Сьміхун, *m.* Spassmacher, Pössenreisser, Lacher, *m. Zap.*

Сьміхучїй, *a.* lachend, lustig, *BE.*

Сьмішки, *pl.* Lachen, *n.* Spott, *m.* lächerliche Sprässe, *Kv.* 112. Humoresken, *pl.*

Сьмішковїй, *a.* в. Підхмілий.

Сьмішкувати, *v. a.* корб jmdn auslachen.

Сьмішлїний, *a.* lachenregend, lächerlich, komisch, drollig, *Kv.* 21. *Пол;* lustig, *M.* II. 11.

Сьмішбк, *gen.* -шкє, *m.* Lacher, Lächler, Spassmacher, *m;* 2) *Φ.* в. Усьмішка.

Сьміюн, *m. H.* 249. в. Сьмішбк 1).

I Сьміїти, *v. n.* — смїміти, *wagen.*

II. Сьміїти ся, lachen; — в корб, комї (*Ks.* I. 180) jmdn auslachen, ver-lachen, verapotten. [*dich!* (*Φр.*).

Смо! смо! *interj.* -на тєбє, рїуї über Smovж, смбвжик, *m.* Spechtmei-ve, (*Sitta europaea*), *B.*

Смок, *m.* Pumpe, *f;* 2) Drache, *m.*

Смбкєвка, *f.* Röhre, *f. Py.*

Смбкєва, *f.* -шовкєва, Weisser Maul-berbaum, (*Morus alba*).

Смоковїня, *f.* в. Брескїня.

Смоковїня, *f.* Gemeiner Feigen-baum, (*Ficus carica*), *Вол.*

Смбктєльце, -ця, *n.* в Сїсєльце.

Смоктєти, *v. a.* saugen.

Смоль, *f.* в. d. f.

Смоль, *f.* Pech, Harz, *n.*

Смблє -смо! *int.* schau nur schau! (*сблє -сол*).

Смоленське, *n.* Stadt Smolensk.

Смоленєць, -нєця, *m.* Pechstein, *m.*

Смолястїй, *a.* harzig.

Смоляти, *v. a.* theeren, pichen; schmierен. [*курїть* (Литвїни)?

Смолька, *f. C.* II. 197. смблєки

Смольній, *a.* в. Смоловїй.

Смольній, *m.* Schuster, *m.*

Смольнїця, *f.* в. Смільнїця.

Смоловїй, *a. Ч.* III. 148 aus Theer, aus Pech; 2) Fichtenholz, *n.*

Смоловїти, *v. a.* Гол. III. 427?

Смолокїя, *m.* смолокїя, *f.* Pechfackel, *f. Φ.* [(*Pissodes*), *B.*

Смолюх, *m.* Nadelholzrüselkäfer, *m.*

Смоляк, *m.* Kienholz, *n.*

Смолянїй, *a.* harzig, *Щол.*

Смолянїстїй, *a.* Pech-

Смолянїця, *f.* Pechfackel, *f. Φ.*

Смолянєка, *f. B.* в. Мїзанєка 2); 2) в. Смїлка, *B.*

Смоляр, *m.* Theerbrenner, *m. Пар.*

Смолярня, *f.* Theerbrennerei, -hütte, *f. Пар.*

Смолястїй, *a.* harzhaltig, harzig.

Сморж, сморжїй, *m.* Preisemor-gel, (*Morchella esculenta*); 2) — мовбнїий, stinkende Giftmorchel, Hexen-ei, *n.* (*Phallus impudicus*), *Вол.*

Сморїд, -рбду, *m.* в. Сморїд.

Сморкїлєвєць, -вця, *m.* Grün-schnabel, *m.* [*Сморбєвнїий.*

Сморбєвнїй, *a.* geschmiert, *v.*

Сморбєд, *m. K.* в. Сморїд.

Сморбєдєнїй, -днїй, *m.* в. Art Pflze.

Сморбєдєць, -дцїй, *m. Гл.* 73. Am-moniak, *n.* [*m. Johannisbeere, f. Вол.*

Сморбєдїна, *f.* Johannisbeerstrauch

Сморбєдїняк, *m.* Pflanzung der Смо-рбєдїна, *Ч. V.* 702.

Сморбєдбк, -чка, *m. a. d. v.*

Сморбєдїх, *m.* Albeere, Gichtbeere, *f.* (*Ribes nigrum*); 2) Feldwanze, *f.* (*Cimex*), *B.* [*тїше Lage, Φ.*

Смотблєкє, *f.* Katarrh, *m;* *кри-

Смотрїти, *v. a.* schauen, blicken; 2) suchen, betasten.

Смбчєдєрєв драковєць, *m. B.* Dra-chenbaum, *m.* (*Dracaena draco*).

Смбчїль, *f. B.* в. Смок.

Смбчбк, -чка, *m.* Saugheber, *m. Пол.*

Сморїд, *gen.* смрбду, *m.* Gestank, *m.*

Сморбдїти, (-дїш, -дїш), *v. н.* stänken, pflegen.

Смуг, *m.* смїуга, *f.* Streifen, Strich, *m.*

Смуглєвнїй, *a.* brunett; смуглєвкє, *subst. f.* Brunette, *f.*

Смїглїй, *a.* braun, bräunlich.

Смїглїсть, -остї, *f.* schwarzbraune, bräunliche Farbe.

Смуглєвнїй, *a. Нс.* gebräunt, *v.* Смуглєвнїй, Смуглєвнїй.

Смугувїти, *v. a.* einen Streifen nach sich ziehen, lassen, machen, *K.*

Смуд, *m.* Brandgeruch, Dunst, *m.*

Смужїлка, *f.* schmaler Streifen, -землї ein schmales Grundstück, (*Φр.*).

Смужєка, *f. dim.* в. Смуг, *Нс.*

Смужкєстїй, *a.* в. Пєсмугбєвнїй, gestreift, mit Streifen.

Смук, *m.* Polenta aus Roggenmehl.
 Смуклий, *a.* sohlank.
 Смукли́стий, *a.* gestreift.
 Смурний, *a.* trübe.
 Смурну́ти, *v.* *a.* draufschlagen.
 Смута́, *f.* *v.* Смүток; 2) Verwirrung, *f.* Unruhen, *pl.* Anarchie, *f.*
 Смута́ти, (смүчу, смүтиш), *v.* *a.* bekümmern, traurig machen; — *ся* sich betrüben. [*m.* *KC.* (82) IV. 497.
 Смүти́сть, -ости, *f.* Trauer, *f.* Weh,
 Смүткóвий, *a.* -á вбраня́ Трауер-анзуг, *m.* -kleid, *n.* *Ст.*
 Смүткува́ти, *v.* *n.* *у.* — *ся*, *M.* II. 10. missmuthig, traurig sein, der Trauer sich ergeben, *v.* Смүти́ти *ся*.
 Смүтля́вий, *a.* *Зап.* *B.* I. 28. kummervoll, höchst traurig. [*gen.*
 Смүтний, *a.* traurig, niedergeschlagen.
 Смүтні́ти, *v.* *n.* trauriger werden.
 Смүтовáти, *v.* *n.* *с.* Смүтува́ти.
 Смүто́к, -тку, *m.* Traurigkeit, Betrübnis, *f.* [*s.* Смүти́сть.
 Смүто́сть, *f.* Trauer, *f.* Weh, *n.*
 Смүтува́ти, *v.* *n.* *M.* II. 121. *Ч.* V. 583. *у.* — *ся* *Зап.* *B.* I. 32. sich betrüben, sich grämen, betrübt sein, trauern.
 Смүтчи́й, *a.* vermaledeit, unselig, *Ф.*
 Смүх, *m.* *АД.* I. 262. *Гр.* *v.* Смүшок, *n.*
 Смүчий, *a.* *Гол.* III. 362?
 Смүш, *m.* gegärbtes Lämmerfell.
 Смүше́вий, *a.* aus Смүш.
 Смүшны́, *v.* *a.* scheeren.
 Смүшо́к, -шка, *m.* Lämmerfell, Lämmerfell, *n.*; 2) Stück Sargtuch. [*дати.*
 Снавидáти, *v.* *n.* *Кч.* 150. *v.* Снови-снага́, *f.* Kraft, Fähigkeit; Lebenskraft, *f.* *Кв.* [*weisee* *Rost.*
 Снадь, *f.* *Ф.* *Поез.* (62). 127. der Снади́шый, *a.* leicht; nachgebend; freigebig.
 Сна́дно, *adv.* leicht, bequem.
 Сна́доб, -би, *f.* *Ос.* (61) VIII. 90. *v.* Наді́бе. [*Знадобіти &*
 Снадобі́ти, снадобля́ти, *v.* *a.* *v.* *с.* *снáжно*, *adv.* *H.* 194. mit Kräfteaufwand, angestrengt.
 Снаря́д, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *m.* Organ, *n.* *Мл.* Werkzeug, *n.*
 Снасть, *f.* Gerüst, Werkzeug, *n.* *pl.* -тá Mechanismus, *m.* Geráth, *n.*; 2) *Ахе*, *f.* (beim Wagen); 3) Skelett, Gerippe,

n.; 4) *Wgr.* Grundriss, *m.* *v.* Знак.
 Снаста́на, *f.* *Ст.* Gegenstand, Bestandtheil, *m.* Geráth, *n.*
 Снать, *adv.* vielleicht, wohl.
 Сна́гир звича́йний, *m.* Gimpel od. Blutfink, *m.* (Fringilla pyrrhala), *Пол.*
 Сна́день, -дня, *m.* *Пр.* V. 365.
 Сна́дїти, *v.* *n.* abschiessen (von Farben), *Пар.* schmutzig u. rostig werden.
 Снить, -ти, *f.* Geissfuss, Giersch, *m.* (Aegopodium podagrarium), *Пар.*
 Сні́ти *ся*, träumen.
 Сні́тка, *f.* *v.* Снить.
 Сні́ток, сні́ток, -тку, *m.* Achrenfisch, *m.* (Atherina), *B.*
 Сні́цар, *m.* Bildhauer, *m.*
 Сні́царский, *a.* Bildhauer-.
 Сні́царство, *n.* Bildhauerkunst, *f.*
 Сні́ця, *f.* *гсу.* *pl.* сніці, Deichselarme, *pl.* Scheere, Spalte, *f.* am Wagen.
 Сні́ще, *n.* *aug.* zu *Сон*: böser Traum, Traumbild, *n.* *Кв.* 123. 147.
 Сні́яти, *v.* *n.* *с.* Сня́ти, *Кол.* I. 102. 232.
 Сні́вни́ця, *f.* *Ч.* VII. 411. Pföcke in die Wand eingeschlagen zum Aufwickeln des Garns beim Weben, auch selbständige zweckmässige Vorrichtung.
 Сні́г, *gen.* сні́гу, *m.* Schnee, *m.*
 Сні́гові́рхий, *a.* mit schneebedecktem Gipfel, *Кл.*
 Сні́говий, *a.* schneeig, Schnee-.
 Сні́го́виця, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Сні́гові́йниця, *f.* *v.* *d.* *v.*
 Сні́говобі́лий, *a.* schneeweiss, *Ис.*
 Сні́гокрáсок, *m.* Schnee Urkorn, *n.* (Protococcus nivalis).
 Сні́голю́б, *m.* *B.* *v.* Сні́гур 1).
 Сні́гомі́рка, *f.* Boreus, *B.*
 Сні́гоцьві́т, *m.* *B.* weisse Lilie, (Lilium candidum).
 Сні́гур, *d.* -урець, *m.* Schneeammer, *m.* (Emberiza nivalis), *B.*; 2) Gimpel, *m.* (Fringilla pyrrhala), *B.*; 3) Buschwindröschen, *n.* (Anemone nemorosa), *B.*
 Сні́гурка, *f.* *B.* *v.* Сні́гур 3).
 Сні́гурни́ця, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Сні́дáне, (-анне), *n.* Frühstück, *n.*
 Сні́дáнок, -нку, *m.* *v.* *d.* *v.*
 Сні́дати, *v.* *n.* das Frühstück einnehmen, frühstückten.
 Сні́довець, -вця, *m.* крилатий, geflügelte Yamswurzel od. Igame, (Dioscorea alata).

Сні́док жовтий, *m.* Gelber Milohstern, (Ornithogalum luteum), *Вол.*
 Сні́жени́ця, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Сні́жя́на, *f.* Schneeflocke, *f.* Schneeklimphen, *n.* [-ähnlich, *Пол.*
 Сні́жниковáтий, *a.* schneeeartig,
 Сні́жї́стий, *a.* Sohne-.
 Сні́жї́ща, *pl.* tiefe Schneefelder, *КУ.*
 I. Сні́жка, *f.* Schneeballen, *m.* Schneeflocke, *f.* *Ст.* Schneekoppe, *f.* *Це.*
 II. Сні́жка, *f.* Fünffeder, *m.* (Pterophorus Pentadaktylus), *B.*
 Сні́жній, *a.* Schnee-. [tharis], *B.*
 Сні́жник, *m.* Weichkäfer, *m.* (Cansні́жняний, *a.* schneeig, *Ст.*
 Сні́в, *gen.* сні́ва, *m.* Wabenbrettchen, *n.*
 Сні́вка, (сні́жка), *f.* *v.* Занóва.
 Сні́в, *gen.* сні́ва, *m.* Garbe, *f.* Bund, *m.*
 Сні́бок, (сно́в), -пка, *m.* *dim.* *v.* *d.* *v.* kleine Garbe, Bündel, *n.* Büschel, *m.*
 Сні́ський, *a.* ganz ähnlich, (*Фр.*).
 Сні́т, *gen.* сні́та, *m.* Klotz, *m.* *B.*
 Сні́ть, *f.* *g.* -ти, Getreidebrand, (*Uredo segetum*).
 Сні́тá, *f.* *У.* *v.* *d.* *v.* [*des.*
 Сні́тáва, *f.* Art Werkzeug des Schmie-
 Сні́тáй, *m.* *v.* Сні́ть
 Сні́тáйий, *a.* Brand-, brandig.
 Сні́тáти *ся*, сні́тá — der Brand, der Moder breitet sich aus, *v.* Засні́тáти *ся*.
 Сні́тиця, *f.* *pl.* -ці, Getreidebrand, *m.* (*Uredo segetum*), *B.* *v.* Голóвня 3).
 Сні́тї́й, *m.* *v.* Сні́ть. *B.*
 Сні́тува́ти, *v.* *a.* Holz fällen.
 I. Сні́чний, сні́чний, *a.* von gestern abends, gestrig.
 II. Сні́шний, *a.* essbar, geniessbar.
 Сні́яти, *v.* *n.* *Wgr.* XI. *Ф.* *v.* Сня́ти, Блїщáти.
 Сно́бля́вий, *a.* weich, sanft.
 Сно́бвáдь, -ди, *f.* Spulladen, *m.* Spullrad, *n.* *v.* Овї́дла.
 Сно́вáлка, *f.* Weberweife, *f.*
 Сно́вáльниця, *f.* *v.* *d.* *v.*
 Сно́вáло, *n.* *v.* Сно́бвáдь.
 Сно́вáти, (снүв-, снүю, снүем), *v.* *a.* weisen, aufspulen; weben; — *ся* sich umspinnen; 2) hin u. her wandeln, irren, *Кв.* II. 252. *vorhaben.
 Сно́вэ́ць, -вця, *m.* Gemeine Milben-spinne, (Tetranychus Telarius), *B.*
 Сно́вї́га, *f.* Gewitterfliege, *f.* [An-

thomyia (meteorica)], *B.*
 Сно́вї́гáти, *v.* *n.* *v.* Сно́вї́дáти.
 Сно́вї́д, *m.* *Зап.* Traumbild, *n.* Gaukelgestalt, *f.* [wandler, *m.*; 2) *v.* Відмі́на.
 Сно́вї́да, *m.* Mondsüchtiger, Nacht-Sно́вї́дáти, *v.* *n.* wie ein Nachtwandler, wie im Schlafe, unbewusst irren, *Кч.* 150; — *ся* (*Фр.*).
 Сно́вї́де, *n.* *BE.* Traumgesicht, *n.*
 Сно́вї́дї́не, *n.* *Ф.* *v.* *d.* *v.*
 Сно́вї́днї́й, *a.* im Schattenbilde, *К.* -а марá, Traumgebild, *n.* *Ваз.*
 Сно́вї́днї́сть, -ости, *f.* *К.* Traumgesicht, *n.*
 Сно́вї́де, *n.* *Ст.* Traum, *m.*
 Сно́вї́ко, *m.* Traumgott als Märchenzähler, der "Sandmann", *Ст.*
 Сно́гáда, *m.* Traumdeuter, *n.* *Кл.*
 Сно́ва, *f.* *v.* Сні́в; 2) Зáпахсть.
 Сно́ввї́й, *a.* -флї́й Stübchenbeute, *f.*
 Сно́вї́кá, *pl.* Gabel zu Garben, (*Фр.*).
 Сно́вї́к, *gen.* сні́вкá, *m.* *У.* *v.* Сні́бок.
 Сно́вї́чик, *m.* Bündel, *n.* *M.* III. 127.
 Сно́вта, *f.* *Ч.* IV. 447. снóток, *m.* 451. Jungferntugend, *f.* [fernendes Mittel.
 Сно́твї́р, *gen.* -бру, *m.* *К.* einschlá-
 Сно́ва, *f.* *Пар.* *v.* Сно́вá.
 Сно́чи, *adv.* gestern (abends), *B.*
 Снүвáдлá, *pl.* aufgewundene Spulen für den Webstuhl fertig gestellt.
 Снүвáльниця, *f.* eine die haspelt; 2) *v.* Сно́вáлка.
 Снүвáти, *v.* *a.* *v.* Сно́вáти.
 Снүровáці, *pl.* Schnürleib, *m.* Schnürleibchen, *n.*
 Снү́ти, *v.* *a.* *v.* Сно́вáти.
 Снү́ток, -тку, *m.* Weberbaum, -ein-schlag, -eintrag, *m.*; 2) снүтóк, *B.* Stoff, Inhalt, *m.*
 Сня́гнї́й, *a.* *Мл.* II. 414.
 Соб, *int.* beim Lenken der Ochsen nach rechts, (вня́ти-).
 Сóба, *f.* Zelle, *f.*
 Собáка, *c.* Haushund, *m.* (Canis familiaris); *Hund, Hundsfott, *m.* *P.* I. 1.
 Собáрний, *a.* -кавáн, Hundetopf, *m.*
 Собáцї́га, *m.* *aug.* *v.* Собáка.
 Собáчá, *n.* Hundskind, *n.* -brut, *f.* III. I. 121. [*Hunde.*
 Собáчї́й, *a.* des Hundes, Hund-,
 Собáчї́н, *a.* *v.* Собáчї́й.
 Собáчї́на, *f.* Hundewesen, *n.* *ОП.*;
 Hundefleisch, *n.* *D.* *c.*

Собачица, *f. s.* Собака, *P. I.* 16.
 Собачка, *f.* Aalmutter, *f.* (Blennius), *B.*
 Собача, *f. coll.* Hunde, *pl.* Hundevolk, *n.*
 Собі, *prop. refl. Dativ.* sich.
 Собіш, *m.* Selbstsüchtiger, Egoist, *m. B.*
 Собішій, *a.* selbstsüchtig.
 Собішниця, *f.* die Selbstsüchtige, Egoistin, *f. C.*
 Собішність, -ости, *f. s. d. f.*
 Собішність, *n.* Selbstsucht, Eigenliebe, *f.* Egoismus, *m. Dap.*
 Собітка, *f. dim.* s. Собота.
 Собітний, *a.* vom Samstag, *am* —
 Собкани, *n.* das „Соб“ — Zurufen, *s. Соб.* [zurufen.
 Собкати, собкнути, *v. n.* „Соб“
 Собко, *m.* Sebastianus.
 Соблави, *m.* (*He. xm.* 317), *сб-*
 блави *f.* Aergernis, *n.* Anstoss, *m.;*
 Anlockung, Verführung, *f.*
 Соблави́тель, *m. asl.* der ein
 Aergernis gibt, Verführer, *m. K.*
 Соблави́тельний, *a.* Aergernis
 gebend, verführerisch, schlüpfriг, lockend
 Соблави́ти, -нати, *v. a.* ein Aergernis
 geben, ärgern; verleiten; verführen; —
 ся ein Aergernis nehmen, sich verleiten,
 verführen lassen.
 Соблади́ти, *v. n.* fehlen, sündigen, *III. II.* 261.
 Соблюди́ти, соблюсти́, *v. a. asl.*
 bewahren, beschützen, *III. II.* 239.
 Соболь, *m.* Zobel, *m.* (*Mustella zibellina*).
 Собольний, *a.* Zobel-. [bellina).
 Собольця, *f. Ч. V.* 935. Zobelin, *f.*
 Собольнува́ти, *v. a. He.* Beleid aussern, -fühlen.
 Собор, *m.* Versammlung, Kirchenversammlung, *f.* Synod, *m.;* 2) Kathedrale, Kathedralkirche, *f.* Dom, *m.* Metropole, *f.*
 Соборець, -рця, *m. dim. s.* Соборчик.
 Соборище, *n.* Versammlung, *f. K.*
 Соборний, *a.* von der Kirchenversammlung;
 allgemein; 2) von der Hauptkirche; —
 а церков allgemeine Kirche; 2) Domkirche, *f.*
 [heit, *f. Il.*
 Соборність, -ости, *f.* Allgemein-
 соборвий, *a.* zur Versammlung, zum
 Собор geh.
 Собрыва́ти, (-боров-), *v. a.* die
 letzte Oelung geben; — ся die letzte

Oelung empfangen, (— маслом, *He.* —).
 Соборчик, соборщик, *m. dim.* eine
 kleine Versammlung, *s. Собор* 1).
 Собственный, *a.* eigen.
 Сова́, *f.* Eule, *f.* (Strix).
 Сова ро́г, *m. K. V. I.* 187. Vater aller
 Götter, Gott der Gesetze u. der Zeit.
 Свати, *v. a. s.* Сувати.
 Свгалка, *f. B. s.* Свганка.
 Свгальник, *m.* der auf dem Eiss gleitet,
 glitscht.
 Свганка, *f.* Eisbahn, Glitschbahn, *f.*
 Свгати ся, glitschen.
 Свгнути, *v. a.* mit Wucht anprallen,
Kol. I. 110.
 Совершени́ти ся, = совершити
 ся, sich ereignen; hereinbrechen (vom
 Unglück). [heit, Vortrefflichkeit, *f.*
 Совершенство́, *n.* Vollkommen-
 Соверши́тель, *m.* Vollbringer, *m. V.*
 Соверши́ти, *v. a.* bewerkstelligen,
 vollbringen; — ся erfüllt werden,
 erfolgen, eintreffen; vollbracht werden.
 Совершени́й, *a.* obrigkeitlich; *subst.*
m. s. Старши́й, der Vorgesetzte.
 Совершени́сть, -ости, *f.* Obrigkeit
f. Pap. [eis, *n. B.*
 Совзани́на, совзани́ця, *f.* Glatt-
 Совкый, *a. s.* Ховкый.
 Сови́нка, *f.* Zwerggule, *f.* (*Surnia
 rugosa*); -домова, Leichhuhn, *n.* (*Surnia
 noctua*); — воробійка *S. passerina*,
Pol.
 Свіслівий, *a. s.* Свістний.
 Свість, *f.* Gewissen, *n.*
 Свісти́ти ся чим, woraus ein
 Gewissen sich machen.
 Свістливий, *a. s.* Свістний, *Под.*
 Свістля́вость, *f. Ос.* (61) VIII.
 90. Gewissenhaftigkeit, Pünktlichkeit, *f.*
 Свістний, *a.* gewissenhaft.
 Свістність, -ости, *f. BE.* Ge-
 wissenhaftigkeit, *f.* мені свістно іо
 mache mir ein Gewissen daraus.
 Сві́т, *m. g. -ту, Me.* 242. Rath, *m.*
 Berathen, *n.* Berathschlagung, *f.* муж
 совіта *Kv.* Mann des Rathes, Rathgeber,
m.; guter Rath; 2) Rathversammlung, *f.*
 Сві́тник, *m.* Rath, Rathsherr, *m.*
 Сві́тувати, *v. a.* rathen; — ся
 sich berathen, einen Rath halten; sich
 Raths erholen, *Ke. I.* 218.

Совітчик, *m.* Rath, Berather, *m.*
 Совіщувати ся, sich berathen, *M.*
 Совлада́ти, *v. n.* Oberhand gewinnen,
 obliegen, *Мако.*
 Совма́, *adv. Ф.* sich hindrängend, los-
 gehend; stracks, gerade; 2) plötzlich (*Фр.*).
 Совнути, *v. a. M.* schieben.
 Совокупни́сть, -ости, *f. s.* Скуп-
 ни́сть, *Pol.*
 Совп, *m.* Art grosses Flechtwerk zum
 Fischfang auf reissenden Strömen.
 Совпати ся, hinschreiten, *Ч. II.* 674.
 Совпух, *m. s.* Сопух.
 Совре́менный, *a.* gleichzeitig; moder-
 dern, *III.*
 Совти́ра, *f. eigentl.* Псалти́ра.
 Совча́сний, *a.* gleichzeitig, *Шар.*
 Совянкы́, *pl. s.* Нічниці.
 Совя́тко, *m. dim.* Junge der Eule, *K. V.*
 Сobiaчи́й, *a.* Eulen-, eulenähnlich.
 Сбглас, *m.* Zustimmung, *f. Др.*
 Согласен, -сна, -сне, *a.* einver-
 standen, übereinstimmend, einwilligend,
 zufrieden.
 Согласи́ти ся, womit übereinstimmen,
 einverstanden sein, einwilligen; den
 Vorschlag annehmen, *P. I.* 20.
 Согласка́, *f.* Uebereinkommen, *n.*
 Einigkeit, *f.*
 Согласни́й, *a. s.* Согласен.
 Согра, *f. Сб. I.* 322. *v.* Горá.
 Согри́мати, сгри́мати, *v. a.* sün-
 digen, sich vergehen.
 Согри́шний, *a.* sündig, *Эг.*
 Соде́ржати, соде́ржувати, *v. a. Me.*
 350. zusammenhalten, in Ordnung hal-
 ten — господарство; Unterhalt geben,
 erhalten. [*n. Под.*
 Соде́ржани́сть, -ости, *f.* Gehalt,
 Соде́ржка, *f.* -охайна reinliches
 Halten, *ОП.*
 Со́дій, -ія, *m. s.* Нáтрий, *Pol.*
 Со́дійствіа, *n.* Mitwirkung, *f. Top.*
 Со́дома, *f.* bibl. Stadt Sodom; 2)
 *grösste Verwüstung; Unwesen, *n.*
 Со́домити, *v. a. Ко.* 196. Unfug
 treiben; lärmern.
 Со́дру́г, *m. Лір. s.* Друг. [den, *У.*
 Со́дру́жний, *a.* freundlich verbun-
 Сбду́хи, *pl. Кв.* 168. *d. i.* Со́ду́хи
 прáведними скончавшу ся *u. s. w.*
 Anfangsworte des Begrábnisgesanges
 Панахи́да, *s. v. a.* Tod, *m. B.*

Совди́нене, *n.* Verbindung, *f. Пол.*
 Со́ди́неній, *a.* verbunden, *Пол.*
 Сожа́ливати, сожа́лити, *v. n.* mit-
 leiden, Mitgefúhl haben, *У.*
 Со́жени́й, *a. s.* Сяжени́й.
 Со́жити, *n. asl. K.* Zusammenleben, *n.*
 Со́зидати ко́б, *КС.* (82) VIII.
 268. jmdn besuchen. [*Пол. CM.*
 Со́зиди́я, *n.* Sternbild, Gestirn, *n.*
 Со́звучни́й, *a. K. V.* zusammenstim-
 mend, harmonisch. [*Harmonie, f.*
 Со́звучни́сть, -ости, *f.* Consonanz,
 Со́здавати, со́здати, *v. a. asl.* bau-
 en, aufbauen; schaffen, bilden, *He.*
 Со́здате́ль, *m. K.* Schöpfer, *m.*
 Со́зон, *m.* Sozon. [*III.* 373.
 Со́й, *Dativ. prop.* = собі, *Гол.*
 II. Со́й, *m. У.* Geschlecht, *n.* Ab-
 kunft, *f.*
 Со́йка, *f.* Eichelhäher, *m.* (*Garrulus
 glandarius*); — о́рисяка Nusshäher, *m.*
 (*Nucifraga caryocastaneus*).
 Со́йм, *m.* Landtag, *m.*
 Со́йма, *f.* Versammlung, Sohaar, *f.*
 Со́ймак, *m.* Landtagsabgeordneter,
m. T. [*Versammlungsort, m. У.*
 Со́ймище, *n.* Ort der Berathung,
 I. Со́к, *m.* Saft, *m.* [ohung führen,
 II. Со́к, *m. †* — вéсти *v.* Untersu-
 Со́кавий, *a. B. s.* Сочістий.
 Со́кати́й, *a. s.* Со́коти́й, (*Фр.*) vor
 dem man sich hüten muss.
 Со́кра, *f.* Axt, Hacke, *f.*
 Со́кря́ще, *n. s.* Топоря́ско.
 Со́кра́рка, *f. dim. s.* Со́кра; 2) *pl.*
 со́кирка́, Feldrittersporn, *m.* (*Del-
 phinium consolida*), *B.*
 Со́кра́рник, *m.* Zimmermann, *m.*
 Со́кирня́, *f.* Art Vorrichtung am
 Pfluge zur Aufnahme der Axt.
 Со́кивни́ця, *f. АД. I.* 27. Falkner-
 rei, *f.* Falkenkäfig, *m.* der Ort wo die
 zahmen Falken eingeschlossen sind.
 Со́кіа, *gen.* -ла, *m.* Falke, *m.* (*Falco*);
 *ро́ж. *plur.* со́коби = бчи, Augen, *pl. У.*
 Со́кіа, *f. D. s.* 171. Weibchen
 eines Falken, *n.*
 Со́кіа́ний, *a. s.* Со́кіа́н, *Ч. V.* 842.
 Со́кіа́к, *m. Ф. s.* Со́кіа́к.
 Со́ко́ватий, *a. He.* saftig.
 Со́ко́ва́к, *m.* Mon. März, *Мі. II.* 250.
 Со́ко́ва́тий, *a.* saftig, saftreich, *He.*
 Со́ко́лець, -ля, *m. Ос. s. d. f.*

Сокблж, *m.* junger Falke.
 Сокблжн, сокблжний, *a.* zum Falcken geh., des Falcken. [schwärmen, Ф.
 Сокблжтн, *v. n.* als Falke frei
 Соколяха, *f.* Weibchen des Falcken.
 Соколяци, *f.* Гол. III. 438. s. d. v.
 Сокобло, *m.* а. Сокоблж.
 Сокоблжнж, *m.* Falkenier, Falkenmeister, Falkner, *m.* [kenjagd, beize, *f.*
 Сокоблжнцтво, *n.* Falknerei, Fal-
 Сокоблжнц, *a.* Falken-
 Сокоблжчок, *m.* *dim.* а. Сокобл.
 Сокобл, *m.* сокблра, сокблрина,
f. Schwarzrappel, *m.* (Populus nigra), *B.*
 Сокоблч, *m.* *B.* Wärter, *m.*
 Сокоблжтн, (-кочу, -тжш), *v. a.*
 hüten; *v. n. u.* — ся sich hüten, sich
 in Acht nehmen. [ten soll (Фр.).
 Сокоблжнж, *a.* dessen man sich hü-
 Сокоблтно, *adv.* vorsichtig, *У.*
 Сокоблжнц, *m.* † Кс. Reichthum,
 Sohatz, *m.*
 Сокоблжнцна, *f.* Ч. V. 708. Art Pflze.
 Сокоблжнцтн, (-атн), *v. a.* zerbre-
 oben, zetrümmern, zerschmettern; be-
 zwingen, zu Boden werfen; ängstigen;
 — ся zerbrechen, entzweigen, schei-
 tern; sich grämen, Reue empfinden.
 Сокоблжнцї, *pl.* Bursaraceae, *B.*
 Сокоблжнцн, *v. n.* tropfenweise aus-
 fließen, tröpfeln, *B.*
 Сокоблжт, *m.* *gr.* Soldat, *m.* Кс.
 Сокоблжт-со! *int.* da schau!
 Сокоблжт, *m.* Hallor, *m.* *Пап.*
 Сокоблжт, *n.* das Salzen.
 Сокоблжт, *m.* Salzbildner, *m.*
 Сокоблжт, *m.* *lic.* Natrum, *n.* Seda, *f.*
 Сокоблжт, *f.* Гол. III. 432. а. Слєзѧ.
 Сокоблжтн, *v. a.* salzen.
 Сокоблжтце, *n.* Stelle wo dem Vieh Salz
 gereicht wird, Ф. вївці на — вїбїрают ся.
 Сокоблжткв, *f.* Salzfaß, *n.* Salzbütte, *f.*
 Сокоблжткв, *f.* *dim.* а. Сокоблжт.
 Сокоблжтнж, *f.* (-лом-), *dim.* а. Со-
 коблжт. [Edelstein.
 Сокоблжтн, *m.* а. Цїпїк; 2) einfacher
 Сокоблжтн, *f.* Ч. IV. 379. а. Сїль.
 Сокоблжтн, (-їѧ), сокоблжтн, *m.* Nach-
 tigall, *f.* (Lusciola luscinia). [Nachtigall.
 Сокоблжтнчнн, *a.* Nachtigallen-, der
 Сокоблжтн, *a.* der Nachtigall, s. d. v.
 Сокоблжтн, *n.* Ф. а. Сокоблжтн.
 Сокоблжтн, *m.* а. Сокоблжтн.

Солоблжннж, *a.* wie eine Nachti-
 gall; по — ному *He.* wie eine Nachtigall.
 Солоблжтн, *v. n.* Ко. 39. а. Посолоблжтн.
 I. Сокоблжт, *m.* Malz, *m.* [grind, *m.*
 II. Сокоблжтн. (шлуджн). *pl.* *B.* Kopf-
 Сокоблжт, *f.* Süsse, Süßigkeit, *f.*
 Сокоблжтн, (-джу, -дїш), *v. a.* süßen.
 Сокоблжтн, *adv.* *comp.* *Me.* 127 = Со-
 коблжтн.
 Сокоблжтн, *a.* süßlich. [keit, *f.*
 Сокоблжтн, -остн, *f.* Süßlich-
 Сокоблжтн, *a.* süß. [sigkeit, *f.*
 Сокоблжтн, -остн, *f.* Süsse, Süß-
 Сокоблжтн, *pl.* Süßwasserpo-
 lypen, *pl.* (Hydrae).
 Сокоблжтн, *a.* süßklingend,
 mit süßer Stimme, *K.*
 Сокоблжтн, *a.* honigsüß, *K.*
 Сокоблжтн, *n.* süßes Reden.
 Сокоблжтн, *a.* mit süßer
 Sprache, *B.*
 Сокоблжтн, *f.* а. Сокоблжтн, *lic.*
 Сокоблжтн, *a.* *B.* Malz-
 Сокоблжтн, *m.* Wolliges Honiggras,
 od. Pferdegras, *n.* (Holcus lanatus).
 Сокоблжтн, *m.* Malzbereiter, Mal-
 zer, *m.*
 Сокоблжтн, *f.* Malzdarre, *f.*
 Сокоблжтн, *f.* Ф. Süßigkeit, *f.* [kern.
 Сокоблжтн, *f.* а. Квѧша, (aus Heide-
 Сокоблжтн, *a.* *dim.* süßest.
 Сокоблжтн, *n.* Liebeswort:
 meine süße Wonne.
 Сокоблжтн, *f.* Sumpf, *m.*
 Сокоблжтн, *f.* Nbf. des Буг.
 Сокоблжтн, *f.* Stroh, *n.*
 Сокоблжтн, *f.* а. Саламѧха.
 Сокоблжтн, *m.* ein grosser Korb aus
 Stroh od. Binsen geflochten zum Auf-
 bewahren von Getreide, *Зах.*
 Сокоблжтн, *n.* Salzkrout, *n.*
 (Salsola Kali).
 Сокоблжтн, *f.* а. Отѧвїцн.
 Сокоблжтн, *f.* Waldschnepe, *f.*
 Сокоблжтн, *m.* Strohlume, Immor-
 telle, *f.* (Helichrysum).
 Сокоблжтн, *f.* [Hokselmaschine, *f.*
 Сокоблжтн, *a.* aus Stroh, Stroh-,
 strohern. [Strohsack, *m.* *B.*
 Сокоблжтн, *m.* Strohkorb, *m.*; 2)
 Сокоблжтн, *m.* *dim.* а. d. v.
 Сокоблжтн, *f.* а. Сокоблжтн, Stroh-
 korb; Strohsack; Strohhut, *m.*; 2) Stroh-

blume, Immortelle, *f.* (Helichrysum).
 Соломантн, *a.* strohig.
 Солонблжн, *a.* gesalzen.
 Солонблжтн, -нцн, *m.* Salzstein, *m.*;
 2) Ort mit Salzquellen; 3) *He.* *llp.* XI.
 1. 117. Art Pflze.
 Солонблжтн, *a.* salzig, gesalzen.
 Солонблжтн, *f.* (д. -їѧнцн), *Speck.* *m.*
 Солонблжтн, *f.* а. d. *f.* *Зах.*
 Солонблжтн, *n.* H. 272. Salzquelle, *f.*
 Солонблжтн, солѧнцн, *f.* Salzquelle, *f.*
 Солонблжтн, *v. a.* рїбою *M+B.*
 193. naschen an etw.
 Солонблжтн, *m.* Salzwüste, *f.* [(sprunt).
 Солонблжтн, *a.* salzhaltig
 Солонблжтн, *v. a.* а. Вїсолоблжтн.
 Солонблжтн, *m.* Salomon.
 Солонблжтн, *m.* Wgr. IX. а. Блазен.
 Солонблжтн, *f.* Mineral-Salzwasser, *n.*
 Гм. 40. [Name e. Stadt in Galizien.
 Солонблжтн, *f.* Salzlake, *f.* *B.*; 2)
 Солонблжтн, (-лѧчу, -тнш), *v. a.* die
 Haut abstreifen, schinden, (Фр.).
 Солонблжтн, *m.* runder Stein zum
 Reiben des Steinsalzes.
 Солонблжтн, *f.* Salomonis, Salomea.
 Солонблжтн, *m.* grosses Flechtwerk zum
 Fischfange (auf reissenden Strömen) ver-
 wendet.
 Солонблжтн, *f.* Schlaoke, *f.* *Пап.*
 Солонблжтн, *m.* Schorf, Grind, *m.* *pl.* со-
 лонблжтн = Пѧрхн, а. Сокоблжтн II.
 Солонблжтн, *a.* echorfig, aussätzig.
 Солонблжтн, *a.* Salz, -на кислотѧ,
 Salzsäure, *f.* -гїѧнцн, Salzthon, *m.*
 Солонблжтн, *f.* P. I. 34. Salzfaß, *n.*
 Солонблжтн, *f.* Salzbottich, *n.*
 Солонблжтн, *f.* Salzsiederei, *f.*
 Солонблжтн, *m.* сокоблжтн, *f.* *Зап.* *B.* I. 44. а.
 Сум (рїба), *Wels.* *m.*
 Сокоблжтн, (-ар), *m.* *dim.* сокоблжтн, *n.*
 ung. Esel, *m.* Гол. III. 416.
 Сокоблжтн, *m.* а. Сѧмїй.
 Сокоблжтн, *f.* Welsfleisch, *n.*
 Сокоблжтн, *v. a.* *Зап.* *B.* 23. а. Сми-
 рѧтн, *llp.* II. 211.
 Сокоблжтн, *m.* а. Самїїло. [Пап.
 Сокоблжтн, *a.* ungewiss, unsicher,
 Сокоблжтн, *pl.* Zapfen, auf denen die
 Decke des Kastens sich dreht etc.
 Сокоблжтн, -плн, *m.* Zapfen, *m.* (bes.
 Eiszapfen); Rotz, *m.*
 Сокоблжтн, *a.* rotzig.

Сончблжтн, *v. n.* weinen (v. Kin-
 dern), *Фр.*
 I. Сон, *gen.* снун, *m.* Schlaf; Traum, *m.*
 II. Сон, *gen.* сонѧ, *m.* а. Сум II), *B.*
 III. Сон ирѧлїска, *B.* grosse Küchen-
 od. Kuchschelle, *f.* violette Windrö-
 schen, (Anemone pulsatilla).
 Сончблжтн, *n.* а. d. *f.* 1).
 Сончблжтн, *n.* *dim.* а. Сончблжтн die liebe-
 Sonne; 2) Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella), *B.*
 Сончблжтн, *f.* Sonnenschuss, Son-
 nenkoller, *m.* *Пап.*
 Сончблжтн, *f.* Sonnengröschchen, *n.* (He-
 lianthemum).
 Сончблжтн, *a.* Sonnen-, sonnig; —
 путь, Sonnenbahn, Ekliptik, *f.* — ми-
 кроскоба, Sonnenmikroskop, Bildmikro-
 skop, *n.*
 Сончблжтн, (-їшн-), вїтнблжтн,
m. Sonnenfisch, *m.* (Zeus faber); 2) Son-
 nenblume, *f.* (Helianthus annuus); 3)
 Sonnenschirm, *m.* *Пап.*
 Сончблжтн, *f.* *gen.* *pl.* *Зап.* II.
 391. Magenkrampf, *m.*
 Сончблжтн, *f.* *Bas.* Schlafe, *f.*
 Сончблжтн, *m.* Gott des Schlafes, *Гол.*
 III. 456; 2) *dim.* а. Сончблжтн.
 Сончблжтн, *m.* Ко. 169. Schlafcr, Sieben-
 schläfer, *m.*; 2) *dim.* а. Сончблжтн.
 Сончблжтн, -дрїмкн, *pl.* *Me.* Schlaf
 u. Schlummer, *m.*
 Сончблжтн, *a.* schläfrig.
 Сончблжтн, *f.* *pl.* -вїцї, Schlaf-
 sucht, Schlafkrigkeit, *f.*
 Сончблжтн, *a.* schlafend; schläfrig;
 Traum-, im Traume geschehend, im
 Schlafe; сонѧна оѧур Alraun, *m.*; *langsam.
 Сончблжтн, *f.* Ч. IV. 408. а. Сунѧцн.
 Сончблжтн, -остн, *f.* Schlafsucht,
 Schlafkrigkeit, *f.*
 Сончблжтн, -цн, *n.* Sonne, *f.*; Sonnen-
 aufgang, *m.*; Sonnenschein, *m.*; сончблжтн,
 до сончблжтн, а) sonniger Platz, Ort an
 der Sonne; б) до сончблжтн vor dem Son-
 nenaufgang; рїсом нн сончблжтн mit dem
 Sonnenaufgang; 2) сончблжтн, сончблжтн, *m.*
 Marienkäfer, *m.* (Coccinella septempun-
 ctata), *B.*
 Сончблжтн, *a.* der Sonne, Sonnen-
 сончблжтн, *pl.* а. Сончблжтн.
 Сончблжтн, а. Sonnen-
 Сончблжтн, *m.* *dim.* а. Сончблжтн.
 Сончблжтн, *a.* -ї чѧботн, Ч. V. 65.

Сбня, *f.* в. Попілляця.
 Сонáх, *m.* *Кл. Гал. I.* 23.
 Сонáчий, *a.* schláfrig.
 Сбняшний, *a.* в. Сбнйчний.
 Сбняшник, *m.* в. Сбнйчник.
 Сбняшница, *f.* *pl.* -цї, Magen-schmerz, *m.* Magenbeschwerde, *f.*
 Сбняшница, *f.* Stengel der Sonnenblume, *ГБ.* [förmigkeit, *f.*
 Сообравність, -ости, *f.* *Гол.* Gleich-
 Соорудити, *v.* *a.* *Пр. II.* 223 ан-
 Соп, *m.* в. Сопух. [verschaffen.
 Сопáч, *m.* Perogaria Demidoffii, *B.*
 Сопáка, *f.* в. Сопáка.
 Сопáй, сопáун, *m.* Schnaufer, *m.*
 Сопáка, *f.* Pfeife, Hirtenpfeife, Flöte,
f.; 2) Schienbein, *m.*
 Сопáковець, -вця, *m.* Orgelko-
 ралле, *f.* (Tubipora), *B.*
 Сопáльвик, (-ин-), *m.* Flöten-
 spieler, Leichenspieler, *m.* *R.*; 2) Pfei-
 fenfisch, *m.* (Fistularia).
 Сопáлочка, *f.* *dim.* в. Сопáка.
 Сопáт, *gen.* -поту, *m.* Schnarchen,
 Geräusch, *m.* [schnarchen.
 Сопáти, *v.* *n.* schnauben, schnaufen,
 Сопáвший, *a.* rotzig, *B.*
 Сопáвáтвй, *a.* tropfsteinartig, *Пол.*
 Сопáвий, *a.* *He.* rotzig.
 Сопáлї, *pl.* в. *d. f.* 2) *Зах.*
 Сопáк, *m.* Eiszapfen, Eiszacken,
m.; 2) під носом — Rotz, *m.* *He.*
 Сопáтїти, *v.* *n.* schnauben.
 Сопáчїти, *v.* *n.* *M. III.* 62. *s.* Супочїти.
 Сопáрин, *m.* Sophronius.
 Сопáротивенство, *m.* Widerwärt-
 тigkeit, *f.* *Гол.* [f. Gemahlin, *f.*
 Сопáрўг, *m.* Gemahl, *m.* сопáрўга,
 Сопáрўжник, *m.* der mit einem an-
 deren Ohlsen & zusammenspannt.
 Сопáтї, *v.* *n.* в. Сопáти, *Зах.*
 Сопáунтá Сопáй, der stark schnaubt,
B.; 2) *H.* 297. in d. Räthsel: Nase, *f.*
 Сопáутник, *m.* Gefährte, Reisege-
 fáhrte, *m.* *Ч. II.* 333. *III.* I. 370.
 Сопáух, *m.* сопáуха. *f.* Dunst, Qualm,
m. *B.* *He.* II. 259. [f. *Зах.*
 Сопáуха. *f.* Russ, *m.*; 2) Rauchwolke,
 Сорвáтїти, *v.* *a.* в. Зрвáтїти.
 Сьбрити ся, *A.* в. Сьрдити ся.
 Сьбрка, *f.* *Ал.*
 Сорбáний, *a.* *Гол.* verwandt.
 Сорбáзмїрний, *a.* verhältnismäs-

sig, proportional; mit Ebenmass; *adv.*
 -но — —.
 Сброк, *num.* vierzig.
 Сорбáка, *f.* Elster, *f.* (Corvus Pica);
 2) *Га. I.* 139. *e.* Art Osternspiel.
 Соркáля, *f.* Name e. gescheckten,
 gestupften Henne. [farbig.
 Сорокáтий, *a.* buntscheckig, bunt-
 Сорокáч, *m.* Würger, *m.* (Lanius),
B.; 2) scheckiges Pferd, Schecke, *m.*;
 3) * хтось відмїняв менé на сорокáчá
 bin unwohl, unpasslich geworden.
 Сорокáвка, *f.* *s. d. f.*; 2) в. Сорокáвá
 бóчка. [schenstück.
 Сорокáвець, -ивця, *m.* ein 40 Gro-
 Сорокáвий, *a.* der (die, das) vier-
 zigste; сорокáвá бóчка Fass, das vier-
 zig Eimer enthält.
 Сорокáвини, *pl.* в. Сорокáни.
 Сорокáлїтний, *a.* vierzigjährig.
 Сорокáлюб, *m.* * grosser Weiber-
 freund.
 Сорокáпуд, -пущ, *m.* в. Сорокáч 1) *B.*
 Сорокáфá, *m.* *B.* в. Сорокáч 1).
 Сорокáфет, *m.* *gew. pl.* -и, das
 40-tägige Gebet, Gottesdienst für die
 Seele eines Verstorbenen.
 Сорокáфш, *m.* *B.* в. Сорокáч 1).
 Сбром, *m.* Schande, Schmach, Unehre, *f.*
 Сорбáмати ся, *v.* Сорбáмити ся.
 Соромáтель, *m.* der die Beschá-
 mung herbeiführt, *ВБ.*
 Сорбáмити, *v.* *a.* beschámen, scham-
 roth machen; — ся sich schámen, scham-
 roth werden.
 Сорбáмиця, *f.* Schambein, *n.*
 Соромáжливий, *a.* *Ф.* в. Сти-
 дáливий.
 Соромáтний, *a.* verschámt; 2) zot-
 tenhaft, garstig, *III.* II. 162. [См.
 Соромáцкий, *a.* в. Соромáцкий,
 Соромáвий, *a.* Scham-, schamhaft,
 schüchtern. [Schamhaftigkeit, *f.*
 Соромáвність, -ости, *f.* Scham,
 Соромáжий, *a.* schamhaft, ver-
 schámt, schüchtern; sittsam, *M.*
 Сбромний, *a.* schándlich, schmäh-
 lich, unehrlich, obscen.
 Соромáцкий, *a.* entehrend,
 schmachvoll, schmähhlich, *A. Г.* 159.
 Сорбáмиця йста, *f.* Satanspilz,
 Blutpilz, Hexenschwamm, *m.* (Boletus
 sanguineus), *Вол.*

Сорбáнність, -ости, *f.* Unshrlich-
 keit, *f.* в. Сбром. [Зап. II. 590.
 Соромáтá, *f.* Scham, Schmach, *f.*
 Соромáжливий, (-лїл-), *a.* в.
 Соромáвий; *adv.* -во, verschámt.
 Соромáжий, *a.* в. Сбромний.
 Сорохáн, *m.* Bengel, Schreihals,
m. (Фр.); 2) в. Сбромá.
 Сорохтувáти, *v.* *a.* кóло чогóсь
 wobei fleissig sich anstrengen, etw. be-
 sorgen.
 Сорочá, *g.* -áти, *n.* Elsterchen, *n.*
 Сорочáчий, *a.* von der Elster.
 Сороченá, *g.* -áти, *n.* *dim.* Hemd-
 oben, *n.* III. II. 223.
 Сорбáчин, *a.* der Elster.
 Сорочáйна, (-очáйна), *f.* в. Сороченá.
 Сорочáйна, *pl.* в. Сорокáвини.
 Сорбáчка, *f.* (*dim.* сорбáчка, сор-
 роччина, *f.*), Hemd, *n.*
 Сорбáчя, -яти, *n.* kleine Elster.
 Сортáвийний, *a.* Ordnungssinn ha-
 bend. [tieren.
 Сортувáти, *v.* *a.* sortieren, assor-
 Сосвáтний, *a.* *M. III.* der ganzen
 Welt, der g. Menschheit.
 Сбска, *f.* Zulp, *m.* *R.* *Под.*
 Соскúчїти ся, *Ч. V.* 750. *s.* За-
 банувáти. [nen, schwinden.
 Сослнáфти ся, in nichts zerrin-
 Сбсна, *f.* Kiefer, *m.*
 Соснáк, *m.* Föhrenwald, *m.*
 Соснáйна, *f.* Fichtenholz, *n.*; 2) Föh-
 renwald, Fichtenwald, *m.*
 Сбсница янтáрбá, *f.* Bernstein-
 baum, *m.* (Pinites succinifer).
 Сосновéць, *gen.* -ивця, *m.* Grosser,
 brauner Kiefern-Rüsselkäfer, *m.* (Hy-
 lobius Pini), *B.*
 Соснóвка, *f.* Kiefernspinner, *m.* (Ga-
 stropacha Pini); 2) Föhreneule, *f.* (Tra-
 chea Piniperda), *B.*
 Соснáк, *m.* Kiefern Blattwespe, *f.*
 (Tenthredo Pini), *B.*; 2) Art Pilz.
 Сосбк, -скá, *m.* Brustwarze, Zitze,
f. *R.* *pl.* -кá, Brüste, *pl.*
 Сосбнка, *f.* *dim.* в. Сбсна; 2) Schaft-
 halm, *m.* (Equisetum silvestre), *B.* -тї-
 нáчка, Acker-Schafthalm, *m.* (E. ar-
 vense); сосбнки, *pl.* Schafthalme,
 Zapfenfarne, *pl.* (Equisetaceae).
 Сосбнóчка, *f.* *dim.* в. Сосбнка, Сбсна.
 Сосбблене, *n.* *Гуш.* Суспáльність.

Сосполáтельный, *a.* *Гуш.* в.
 Суспáльний.
 Сосредотóчий, *a.* concentrisch.
 Составéць, -вця, *m.* *dim.* в. Суствá.
 Составити, -влáти, *v.* *a.* zusam-
 menstellen, herstellen, bilden.
 Составник, *m.* Bestandtheil, Ge-
 mengtheil, *m.* *Пол.*
 Сострадáти, *v.* *n.* mitleiden, *Б.*
 Состроїти, *v.* *a.* *Ч. V.* 113. *s.* По-
 строїти; *Ч. II.* 267. bereiten, zustan-
 de bringen.
 Сострўг, *m.* *Мог.* в. Стрўг (Schaber).
 Сосфáя, *f.* *Ч. I.* 1, 32.
 Сог, *gen.* -та, *m.* Honigfladen, *m.*
 Согáти, *v.* *a.* в. Согáти; — ся, *He.*
 sich abwickeln; 2) herum-, vorschwe-
 ben; 3) sich herumgalgen, *Фр.*
 Сотвír, -бру, *m.* Geschöpf, *n.* *Цар.*
 Сотворéвe, *n.* Schöpfung, *f.*
 Сотворáтель, *m.* Schöpfer, *m.*
 Сотворáти, *v.* *a.* erschaffen.
 Сотворíти, *n.* Geschöpf, *n.*
 Сбтенька, *f.* *dim.* в. Сбтка, *A. Г.* 156.
 Сбтєний, *a.* zur Сбтни geb.
 Сбтєнство, *n.* Würde, *f.* Amt, *n.*
 eines Сбтника, *Кв. II.* 52. [mal, *ВБ. К.*
 Сбтеро, *num.* hundertfach, hundert-
 Сбтець, -тця, *m.* *Ф.* в. *d. f.*
 Сбтка, *f.* ein Hundert.
 Сбткóвий, *a.* *T.* в. Сбтний.
 Сбтнар, *m.* Centner, *m.*
 Сбтнáрóвий, *a.* Centner.
 Сбтний, сбтїй, *a.* der (die, das)
 hundertste.
 Сбтник, *m.* Anführer einer Abthei-
 lung von hundert Mann (im Kosaken-
 heere).
 Сотникáвна, *f.* Tochter des Сбтника.
 Сотникóвá, *f.* Gattin des Сбтника.
 Сбтницкий, *a.* des Сбтника.
 Сбтница, *f.* $\frac{1}{100}$ Theil, *Пс.*; 2)
 Wachssohabe, *m.* (Galleria), *B.*
 Сотничéнко, *m.* Sohn des Сбтника.
 Сотничáха, *f.* в. Сотникóвá.
 Сбтня, *f.* eine Abtheilung von hundert
 Mann.
 Сотнáга, *f.* *aug.* в. Сбтка, *Кв.* 26.
 Сотонáти, *v.* *n.* *Тр.* 31. dämmern,
 ergrauen. [nisch, *Цар.*
 Сотбнський, *a.* teuflisch, dämo-
 нический, *m.* Cooperator, Cola-
 borator, *m.*

(dh Abweiden) С. II. 173.; 3) Н. 79. Falle, Sohlinge, f. [Змарніти. Спашіти, спашувати, v. n. s. Спахи, m. Collodium, n. Спахти, v. a. verbinden; — ся, K. sich vereinigen, s. verbinden. Спахч, m. Löhner, m. Пар. Спевніти, v. a. sicher, positiv stellen, T. — слово erfüllen, Ст. Спéка, f. Hitze, f. [корóсь, чорóсь. Спéкати ся, los werden, abfertigen, Спекóлат, m. Unmensch, Tyrann, m. -áтка, f. Tyrannin, f. Пар. Спекóлатскій, a. tyrannisch, Пар. Спекóлатство, n. Tyrannie, f. Пар. Спекотня, f. в. Спéка. Спектá, v. a. в. Спечá. Спектрáльний, a. Spectral-, -a аналіза Spectraluntersuchung. f. Спеленáти, v. a. umwickeln, umhüllen, bedecken, Kk. Спена, m. Helleborus? Спенік, m. Zunge in der Schnalle. Спéрва, adv. Kk. I. 85. allererst, noch gleich anfangs. [зuvörderst. Спервонáперву, adv. vorallererst, Спéрву, adv. anfangs, von Anfang, M. Спереджáти, v. a. Me. 57. в. Випереджувати. [vorkommen, Гол. I. 313. Спередáти, v. a. корóсь jmdm zu Спереджáти, v. a. (um die Wette) voranlaufen, Vorsprung gewinnen, ereilen. Сперечáти, v. a. abrathen; verbieten; — ся einen Streit, e. Wortwechsel mit jmdm haben, führen. Сперéчка, f. Др. в. Суперéчка. Спермацет, m. Wallrath, m. (sperma ceti), Пис. [geschwulst, f. Спéртá, n. Anlehnung, f.; 2) Wind. Спéрти, сперáти, v. a. anlehnen, stemmen, stützen; 2) aufhalten, дух спéрло у нéго der Athem ist ihm ausgegangen, kann nicht mehr athmen; 3) — що auf etw. Beschlag legen, etw. in B. nehmen; 4) begünstigen; — ся sich anlehnen, stützen, sich drängen, sich zusammendrücken, -pressen, sich stopfen. [ursprünglich, erstlich. Сперш f, adv. zuerst, anfänglich, Спершувку, adv. s. d. v. (Фр.). Спесáйвий, a. stolz, hochmüthig. Спесáйти ся до корó, jmdn stolz verschmähen, ГЕ.

Специфічний, a. spezifisch. Спеціал, m. Specialität, f. 2) Art Münze: Thaler, m. Зар. [trüben. Спечалáти, v. a. bekümmern, be- Спечá, v. a. в. Печá. Спéчний, a. -день, hitziger Tag; adv. спéчно, schwül, heiss. Спещéний, a. Ст. verzärtelt. Спивáти, v. a. wacker trinken, es sich schmecken lassen; — ся, спáти ся. sich betrinken, sich berauschen. Спиж, m. Erz, n. [rathskammer, f. Спижáрня, f. Speisekammer, Vor- Спижóвий, a. ehern. [meln. Спáкати ся, sich häufen, sich sammelnáти, v. a. schöpfen; 2) * sink, rasch, fleissig thun, gehen &. [тáнка. Спилáки, pl. das Abgeschöpfte, s. Спес- Спилáна, adv. fleissig. Спин, m. Einhalt, Rückhalt, m; Hindernis, n. óв спáну ohne Einhalt; unbeanstandet. Спáна, f. Rücken, Rückgrat, m. Спинáти, v. a. zusammenknöpfen, heften, verbinden; 2) коня (острóями), pol. spornen; — ся aufstreben, klettern, в. Пnáти ся. [Helleborus (?). Спиндэ, спинэ, полонáньскій, m. Спинáтель, m. Abhalter, m. Пол. Спинáти, спина́ти, со́янювати, v. a. aufhalten, zurückhalten, abhalten; bezähmen; — ся Halt machen, einhalten; 2) спина́ти ся на дáбки = спáсти ся на дáбки (w. v.). Спáнка, f. dim. s. Спáна; 2) Abwehr, f. Abhalten, n. Спінкóвий, a. самé спінкóве пáньство, М+Е. 418? Спáнный, a. Rücken-; Schulter-. Спáнок, gen. спáнку, m. Einhalt, m. Abwehr, f. Спінтóчити, v. a. Ко. 409. nieder-, eindrücken, schlagen, beugen. Спáнювати ся, в. Спина́ти ся. Спáнювати, v. a. в. Спина́ти. Спина́ка, f. aug. s. Спáна. Спина́ги, v. a. aufhalten, hemmen, hindern; wehren; в. Спина́ти. Спирáти, v. a. щóсь кому́ jmdm etw. streitig machen, absprechen, vor enthalten; verwehren, verbieten; — ся sich widersetzen, в. Спéрти. Спиріт, m. Adept des Spiritualis-

mus, -ка, f. Adeptin d. S. He. Спронуги, v. n. abspringen. I. Спис, m. Speiss, Speer, m. Lanze, f. II. Спис, m. Verzeichniss, n. Liste, f. Namensregister, n. Musterrolle, f. Спáса, f. в. Спис I. Списáти, спáсувати, v. a. nieder- schreiben, aufschreiben; verzeichnen; abmalen, malen; — ся в ким про щóсь in Briefwechael mit jmdm treten, Kk.; — ся в чим sich mit etw. od. dh etw. hervorthun, auszeichnen. Спискáти, v. a. II. 64. Спискóвид, a. in die (Militär-) Liste eingetragен, militärpflichtig, K. Списнé, n. a. s. ämtliche Pertractation nach jmds Tode; 2) Einschreibegebühr, f. [ger, -träger, m. Ил. Списóбрéць, m. Lanzenschwin- Списовáтий, a. lanzelförmig. Списóвий, a. Lanzen-. [Лис. Списóвáдий, a. spitzig, zugespitzt, Списóк, gen. спáску, m. Abschrift, Copie; Skizze, f. K.; 2) в. Спáте II. Списонóсний, a. speertragend, Kk. Спáсувати, v. a. в. Списáти. Спáсувач, m. Concoipit, m. Пар. Спáти, v. a. trinken, austrinken; — ся, в. Спивáти ся, ganz besoffen sein. Спáткувáти, v. a. e. Versuch anstellen. Спáтлювáти, v. a. в. Питлювáти. I. Спáток, gen. -тку, m. Versuch, m. Probe, f. [m. Zeihen, n. II. Спáток, g. -тку, m. H. 83. Trunk, Спáтувати ся, M. versuchen. Спáхáти, v. a. herab-, hinab-, herunter-, wegstossen. Спáхнути, v. n. Спáлахнутý. Спáхóйка, (-бнька), adv. Гол. I. 325. в. Пáшно. Спáця, f. pl. -цá, в. Спáха. Спáчакá, pl. junge Wurzeln des Schilfes. Спáчка, f. Kk. I. 41. в. Пáпáлка. Спáшний, a. Гол. III. 721. Oz. 102. в. Пáшний; adv. спáшна. Спá-, in Zusammensetzungen: Mit- Спáв, g. -ву, m. Gesang; Gesangs- unterricht, m. [Muse, f.; 2) в. Спáв, Kk. Спáва, f. Py. Göttin des Gesanges, Спáвáк, m. Sängер, m.; 2) -пáв, Sängerschwarm, Tütschwarm, m.; 3)

Grasmücke, f. (Sylvia), B. Спáванэ, n. Singen, n. Gesang, m. Спáванка, dim. спáванóчка, f. Lied, n. Gesang, m. [вучáть. Спáваннáсть, -ости, f. А. А. в. Спá- Спáванчáна, f. ein geringes Lied. Спáвáчик, m. dim. в. Спáвáк. Спáвáти, v. a. singen; тонко —, mit dünner, schwacher Stimme singen, * demüthig thun; 2) * stolz thun, einen stolzen Ton annehmen. Спáвáчáха, f. в. d. f. Спáвáчка, f. Sängerin, f. Спáввинóвáтий, a. mitschuldig. Спáввáдомáсть, -ости, f. Mitwissen, n. Спáввлáдник, m. Mitregent, m. Спáввлáднáцтво, n. Mitregentschaft, f. Пар. Спáввлáстник, m. Mitbesitzer, m. Спáвволóдáр, m. Mitregent, m. ОЕ. Спáвворóхóбник, m. der Mitverschworene. Спáввáдич, m. Erbgenoss, Miterbe, m. Спáввáдáцтво, m. Erbgenossenschaft, f. [wirken, Пар. Спáввáлáти, спáввáдáти, v. a. mit- Спáввáдáне, n. Mitwirkung, f. Пар. Спáввéць, -вця, m. Sängер, m. Спáввéцькá, a. des Sängers, liederreich, ОП. Спáввáлáне, n. Mitleid, n. Ил. Спáввáвук, m. Д. гр. Mitlaut, Consonant, m. Спáввáтáтель, m. Mitwisser, m. Пар. Спáввáстнóване, n. в. Спáввá- снáсть, Ил. Спáввá, f. Cantate, f. Lied, n. [bend. Спáвлáвий, a. singend, gesanglieb- Спáввáшкáнець, -вця, m. Mitbewohner, Miteinwohner; Stubengenosse, m. Спáввáрний, a. gemeinschaftliches Mass habend. Спáввáслáдник, m. Miterbe, m. Спáввáний, a. Гл. I. 72. gesangkundig, -lustig, -reich. Спáввáнá, f. Gemeinschaft, f. gemeinschaftlicher Besitz, g. Nutzniessung, &. Спáввáвáтáтель, a. Mitbürger, m. Спáввóнути, v. a. zu singen anfangen, M. [sanglustig, в. Спáввáчий. Спáввóчий, a. M. I. 92. singend, gesanglustig, -часта, f. в. Спáввáчий.

Співочка, *f.* прішка-, *singend.*
 Співпоручник, *m.* Mitbürge, *m. Пар.*
 Співвласитель, *m.* Mitbesitzer, *m.*
 Співпроступник, *m.* Mitverbrecher, *m.* [—ця, *f.* —in, *f.*
 Співробітник, *m.* Mitarbeiter, *m.*
 Співрядний, *a.* koordiniert.
 Співрядність, —ости, *f.* Coordination, *f.* *Ил.* [дер eines Dorfes, *m.*
 Співселянин, *m.* *W.* Mitbewohndensgeführte, *m.* *Пар.* [*m.* *ОБ.*
 Співтворець, —рця, *m.* Mitschöpfer,
 Співунка, *f.* *B.* v. Співачка.
 Співученик, *m.* Mitschüler, *m.*
 Співучий, *a.* singend, gesanglustig, gesangreich.
 Співучість, —чости, *f.* Vorliebe für den Gesang, Sangeslust, *f.*
 Співців, *a.* des Sängers. [zeitig.
 Співчасний, *a.* mitzeitig, gleich-
 Співчасник, *m.* *pl.* —ки, Mitwelt, *f.*
 Співчасність, —ности, *f.* Gleichzeitigkeit, Coexistenz, *f.* *Ил.*
 Співчаний, *m.* Coefficient, *m.*
 Співчуте, *n.* Mitgefühl, *n.*
 Співчуті, *v.* *a.* mitempfunden.
 Спід, *gen.* споду, *m.* das Untere, der Grund, Boden, *m.* Unterlage, *f.* на споді, unten; 2) спід, у споді Erd-schacht, Stollen, *m.*
 Спідка *f.* *He.* 197. Unterlage, *f.* *s.* *d.* *v.* 1).
 Спідляти, *v.* *a.* *K.* entwürdigen, erniedrigen; —ся sich erniedrigen, sich herabwürdigend, sich schänden.
 Спідний, *a.* der untere, von unten.
 Спідниця, *f.* Unterrock der Frauen;
 2) спідниця, *f.* v. Помістниця.
 Спідняк, *m.* der untere Stein in der Mühle (od. Handmühle); 2) *Зан.* I. 344. der gewölbte Boden der Бандура.
 Спіднярка, *f.* v. Помістниця.
 Спідок, *gen.* —дк, *m.* hölzerner Unterlage für Holzbauten (= підвалина).
 Спідручний, *a.* bequem, handhablich.
 Спізнати, спізнавати, *v.* *a.* kennen lernen; erkennen; —ся einander kennen lernen, Bekanntschaft machen.
 Співнялий, *a.* v. Пізний, *Ст.*
 Співняти, *v.* *a.* verspäten; —ся, sich —.
 Спійка, *f.* Fügwort, *n.* *Пар.*

Спійманий, *a.* gefangen.
 Спіймати, *v.* *a.* gefangen nehmen; betreffen, betreten.
 Спійний, *a.* bindig.
 Спійняк, *m.* Bundesgenosse, *m.* *Пар.*
 Спійняцтво, *n.* Bundesgenossen-schaft, *f.* *Пар.*
 Спійність, —ости, *f.* Cohäsion, *f.* сила —сти Cohäsionskraft, *f.*
 Спійнчити, *v.* *a.* föderalisieren, *Пар.*
 Спійня, *f.* *v.* *Соба.*
 Спіка, *f.* v. Спéка, *M.*
 Спіл, *g.* сполу, *m.* до сполу, *Ф.* zusammen, *s.* Посполу.
 Спіленький, *a.* *dim.* *s.* *d.* *f.*
 Спілий, *a.* reif. [Reife, Reife, *f.*
 Спілість, —ости, *f.* Zustand der
 Спілка, *f.* Gemeinschaft, Compagnie, *f.* Verein, *m.* спілку вважати, —тра-
 мати, у —ся вважати & sich wozu vereinen.
 Спілковий, *a.* Association-. [eint.
 Спільний, *a.* gemeinschaftlich, ver-
 Спільняк, *m.* Genosse, Gesell, *m.*
 Спільничити, *v.* *a.* ким, mit jmdm anstehen, sich vereinigen, *Пар.*
 Спільність, —ности, *f.* Gemein-schaft, *f.* [mein betreffend, *K.*
 Спільнолюдний, *a.* alle allge-
 Спільнота, *f.* v. Спілка.
 Спільщик, *m.* *Др.* v. Спільник.
 Спільщина, *f.* Gebühr für etw. von Gemeindeangehörigen Benutzte.
 Спімка, *f.* Erwähnung, *f.* [verfallen.
 Спімути, *v.* *a.* erwähnen, auf etw.
 Спінити, *v.* *a.* Пінити, *с.*
 Спінячка, *f.* *D.* *c.* 7.
 Спінняк, *m.* v. Спільний.
 Спіннота, *f.* v. Спілка.
 Спір, *gen.* спору, *m.* Verhärtung; Stuhlverstopfung, *f.* *B.*; 2) v. Діхави-
 ця; 3) Streit, Hader, *m.*
 Спірка, *f.* Streit, Hader, *m.* + *M.* *Кн.*
 Спірлявий, *a.* widerstreitend, ha-
 дернд, *K.*
 I. Спірний, *a.* streitig, strittig.
 II. Спірний, *a.* reichlich, voll, üp-
 rig, ergiebig, *B.*; 2) betriebsam, aus-
 richtsam, *Пар.*
 Спірняк, *m.* Nebenbuhler, *m.* *Пар.*
 I. Спірність, —ости, *f.* Streitigkeit, *f.*
 II. Спірність, —ости, *f.* Reichlich-
 keit, Fülle; Ergiebigkeit, *f.*

Спісничати, *v.* *a.* Diät halten.
 Спісоборець, —рця, *m.* v. Спі-
 соборець.
 Спіти, *v.* *n.* reifen, zur Reife kommen;
 2) fortschreiten, sich vervollkommen.
 Спітка, *f.* v. Пригода.
 Спіткати, *v.* *a.* begegnen, betreffen.
 Спіткнутися, *v.* *a.* straucheln, на ко-
 го wegen jmds straucheln, *Кч.* 124.
 Спітнявити, спітняти, *v.* *n.* *И.*
 schwitzen.
 I. Спіх, *m.* Eile, Hast, *f.* [Успіх.
 II. Спіх, *m.* *Кс.* I. 181. Erfolg, *m.* v.
 Спіхити, *v.* *n.* на корі до Eile
 antreiben; 2) спіхити, *v.* —ся, eilen,
 sich beeilen. [Eil; hurtig arbeitend.
 Спішний, *a.* *M.* eilig, rasch, schnell,
 Спішок, *m.* *H.* 200.
 Сплав, *m.* gewaltiger Regen, Flut, *f.*
 Ф; Moor, Morast, *m.*; 2) Insel, *f.* *TP.*
 125; 3) Floss, *n.*; 4) Zusammenschmel-
 zung, Legierung, Mischung, *f.* *Под.*
 Сплавба, *f.* Abflössung, *f.*
 Сплавбєць, *gen.* —ці *m.* Schwimmbölz-
 chen, *n.* (an der Angelschnur) *Гал.* I. 255.
 Сплавина, сплавинско, *n.* Holz-
 стілки, ausgewurzelte Baumstämme &
 welche das Hochwasser nach dem Ab-
 fallen hinterlässt [adv. —сто, sohief, *На.*
 Сплавистий, *a.* geneigt, schief;
 Сплавити, сплавляти, *v.* *a.* weg-,
 abspülen; flößen, schwemmen; *У.*; 2)
 überströmen, übergießen, *У.*; 3) legieren.
 Сплавйще, *n.* Flossplatz, *m.*
 Сплавка, *f.* Abschwemmung, Ab-
 führung, *f.* *Под.*
 Сплавний, *a.* schiffbar. [манн, *m.*
 Сплавник, *m.* *KV.* Flößer, Fähr-
 Сплавняцтво, *n.* Flosswesen, *n.*
 Сплавно, *n.* Legierung, *f.*
 Сплавняна, *n.* Legieren, *n.*
 Сплавно, *adv.* прах летят — fliegt
 so wie schwimmend.
 I. Сплавок, *m.* шкляний, Glasfluss, *m.*
 II. Сплавок, *m.* сплавка, *f.* v. Сбєль, *B.*
 Сплавці, *pl.* Flossfeder, Finne, *f.*
 Сплавчук, *m.* Flossjunge, *m.* [(Фр).
 Сплавистий, *a.* v. Сплавистий.
 Спласати, *v.* *n.* von d. Geschwulst:
 abnehmen.
 Сплат, *m.* сплата, *f.* Auszahlung,
 Abzahlung, Bezahlung, Berichtigung, *f.*
 Сплатимий, *a.* zahlbar, tilgbar.

Сплатимість, —ости, *f.* Zahlbar-
 keit, *f.*
 Сплатити, сплатувати, *v.* *a.* be-
 zahlen, berichtigen, erstatten; tilgen.
 Сплатне, *n.* das Abbezahlen, Abfinden.
 Сплескати, *v.* *a.* abplattieren; 2) * viel
 zusammenplanschen, *Ф.*
 Сплєснути, *v.* *a.* klatschen.
 Сплет, *m.* Geflecht, *n.* *Фр.*
 Сплєтєнє, *n.* Flechten, Geflecht, *n.*
 Сплєтка, *f.* дротня Drathseil, *n.*
 Сплєчати, *v.* *a.* sich verrenken, *a.*
 lähmen.
 Сплєчувати, *v.* *a.* Сплєчати, *с.*
 Сплєвати, сплєнути, сплєсти, *v.*
n. herabschwimmen; * v. розуму —
 wahnsinnig werden. eine Thorheit be-
 gehen, *B.*; 2) auf der Oberfläche schwim-
 men; * мой річ сплєла на змії ich kam
 im Fluss der Rede auf die Schlange,
P. I. 130. —ся zusammenfließen.
 Спливти, *m.* *v.* *d.* *v.*
 Сплигнути, *v.* *n.* hin-, heraufspringen.
 Сплигнути, *v.* *n.* niedersprin-
 gen, *Ст.* [heiser werden.
 Сплинати, *v.* *n.* Schnupfen haben,
 Сплиснути, *v.* *n.* *Гр.* schwinden,
 sich fort machen.
 Сплід, *gen.* споду, *m.* Geburt, *f.* *Py.*
 Спліснити, *v.* *n.* schimmeln, schim-
 melig werden. [Bund, *m.*
 Спліт, *g.* сплєту, *m.* *B.* Flechte, *f.*
 Сплітати, *v.* *a.* flechten, zusam-
 menflechten. [ben einander.
 Спліш, *adv.* *M.* III. 121. dicht ne-
 Сплішник, *m.* Art Krankheit, *Ер.* 33.
 Спліувати, *v.* *a.* oft sprucken.
 Сплідженє, *n.* Schwängerung, Er-
 zeugung, *f.* *Пар.*
 Сплідити, *v.* *a.* erzeugen, *Кч.* 139;
 —ся (землє) — unfruchtbar werden,
 entkräftet werden (dh an starke Pro-
 duktion), *M*+*E.* 399.
 Сплєх, *adv.* flugs, *Пар.*
 Сплєчати, *v.* *a.* zusammensammeln,
 —фуги, —binden, *C.* II. 134. [gedrückt, *B.*
 Сплєщенє, *a.* abgeplattet, platt-
 Сплєщеність, —ности, *f.* Abplat-
 tung, *f.* *Пол.* [drücken.
 Сплєчити, *v.* *a.* abplattieren, platt-
 Сплєчка, *f.* abgeplattete Halb Herz-
 muschel, *f.* (Cardisa), *B.* [oher, *m.*
 Сплєтник, *m.* Rükeschmied, —ma-

Слугути, *pl.* Ränke, *pl.* Пар.
 Сплювати, *v. a.* sprucken. [нарф, м.
 Сплювачка, *f.* Spuckkasten, Spuck-
 Сплюгавити, (-гавити), *v. a.*
 abschmähen; entheiligen.
 Сплюндрувати, *v. a.* ausplündern.
 Сплюх, *m.* Langschläfer, *m.*; 2) *v.*
 Зізяць, *B.*
 Сплюха, *f.* Langschläferin, *f.*; 2)
 Ziegenmelker, *m.* (Caprimulgus euro-
 paeus), *B.*
 Сплюща, *f.* Platzregen, *m.* *B.*
 Сплющени, *a. v. d. f.* C. I. 228.
 Сплющити, *v. a.* zusammendrük-
 ken, -pressen, -schliessen.
 Сплясати, *v. a.* TP. 63. klatschen.
 Сплячки, *pl.* gutes Schlafen.
 Спобігти, *v. n.* ereilen, *M.* I. 38.
 несподіване лихо сподігло unverhoff-
 tes Unglück hat sich zugetragen, hat
 ereilt. [рати ся.
 Спобратимити ся, *Зг. v.* Збра-
 Спобігти, *v. n.* ernst werden,
 in ernste Gedanken sich vertiefen u.
 ernste, gewichtige Fragen sich stellen,
 Св. würdevoll, feierlich werden, *K.*
 Спобажувати, *v. n.* „Мета“
 (63). 32. ?
 Сповенити, *v. a.* erfüllen, sättigen,
 Гол. III. 34.; überfluten, überströmen.
 Споверху, *adv.* von Aussen.
 Сповзнути, *v. n.* verfließen, schwin-
 den, *Фр.*; 2) verschliessen (v. Farben).
 Сповивати, сповіти, *v. a.* einwin-
 deln. [Wickelband, *n.* Windel, *f.*
 Сповивач, *dim.* сповивачик, *m.*
 Сповідати, *v. a.* erblicken, *Зг.*
 Сповіток, -тку, *dim.* сповіточок. *M.*
 I. 44. *m.* у сповіточку, in den Win-
 deln, in zarterer Kindheit, *M.* II. 261. *ОБ.*
 Сповитуха, *f.* Hebamme, *f.*
 Сповідь, *gen.* -ідь, *f.* Beichte, *f.*
 Сповідальниця, *f.* Beichtstuhl, *m.*
 Сповіданий, *a.* der gebeichtet hat.
 Сповідати, *v. a.* Beichte hören,
 beichten; *ausforschen; rügen; — ся
 beichten, bekennen. [анлассунг, *f.*
 Сповідка, *f.* *Зг. Пр.* II. 259. Ver-
 Сповідник, *m.* Beichtvater, *m.*; 2)

Beichtgänger, *m.*
 Сповірити, *v. a.* anvertrauen, + *M.*
 Сповісти, *v. a.* hersagen, aussa-
 gen; — щось на когó jmdm etw. ab-
 treten, oedieren; — ся bekennen, ein-
 gestehen, *v.* Сповідати ся.
 Сповістятти, сповістятти, *v. a.* be-
 nachrichtigen, melden, *Kv.* 239. [wittern.
 Сповітрити, *v. n.* ausdunsten, ver-
 Сповка, *f.* *He. Пр.* VIII. 959 ?
 Сповназубий, *a.* -е кúсало voll-
 ständiges u. geschlossenes Gebiss.
 Сповний, *a.* vollkommen, vollstän-
 dig; *adv.* сповна.
 Сповніти, сповняти, *v. a.* ausfül-
 len, erfüllen, ausführen, vollführen, voll-
 enden; leisten, *III.* I. 380; — довг
 die Schuld tilgen; — ся erfüllt wer-
 den, in Erfüllung gehen. [ниця.
 Сповничка, *f.* Trinkglas, *n.* *Пов-*
 Сповновател, *m.* *Пар.* Vollbrin-
 ger, *m.*
 Сповщити, *v. a.* Schulden tilgen.
 Спобгад, *gen.* -ду, *m.* Gedächtnis, *n.*
 Erinnerung, *f.* *См.* Andenken, *n.* *ОП.*
 Спобгадати, *v. n.* denken, sich erin-
 nern; — ся sich plötzlich erinnern.
 Спобгадка, *f.* Vermuthung, Hypo-
 these, Ansicht, *f.* *Зг.*; 2) *v.* Згадка, *Фр.*
 Спобганити, *v. a.* verunstalten, ent-
 stellen, *Фр.* [hinblicken.
 Спобглядати, спобгнути, *v. a.*
 Спобгонити, *v. a.* heraustreiben;
 2) ereilen, *Kol.* II. 54.
 Спобгордати, *v. a.* чимось stolz
 über etw. sich hinwegsetzen, etw. ver-
 achten, *T.* [überwinden.
 Спобграти, *v. a.* *АД.* I. 23. besiegen.
 Спобгудати, *v. a.* tadeln, verwer-
 fen, *Kol.* I. 108.
 Спобдавний, *a.* *См.* herkömlich, alt.
 Спобдар, *m.* *v.* Господар.
 Спобдарка, *f.* *v.* Господыня, *Пис.*
 Спобдарский, *a.* = Господарский.
 Спобдати ся, *B.* sich anvertrauen,
 — на когó jmdm —.
 Спобдвигнути, *v. a.* heben, auf-
 richten; — ся, sich —.
 Спобдвигник, *m.* Mitkämpfer, Ge-
 fährt, *m.*; -иця, *f.* Mitgefährtin, Mit-
 arbeiterin in e. Sache, *f.* *У.* [unten.
 С-под-испобддя, *adv.* *Ч. V.* 918. von
 Спобдність, -ости, *f.* Schönheit, *f. B.*

Сподівани, (-ання), *n.* Erwarten,
 Hoffen, *n.* Erwartung, *f.* [nung, *f.*
 Сподіванка, *f.* Erwartung, Hoff-
 Сподівати ся, hoffen, erwarten.
 Сподівка, *f. B.* der untere Theil.
 Сподінути ся, *АД.* I. 160. sich
 wohin wenden, Zuflucht, Schutz finden.
 Сподія, *f.* Hoffnung, *f.* *Зак.*
 Сподіяти, *v. a.* *v.* Зподіяти; — ся,
 sich begeben, *v.* ereignen, *III.* I. 331.
 Сподні, *pl.* Beinkleider, *pl.*
 Сподоба, *f.* Wohlgefallen; Behagen, *n.*
 Сподобане, *n.* Wohlgefallen, *n.* *Ил.*
 Сподобати, — ся, *v.* Подобати, — ся.
 Сподобати, *v. a.* *Гол.* III. 127.
 schmücken, gefällig, schön machen; 2)
 nachbilden; 3) + *K.* I. 19. würdigen,
 würdig achten; Glück bringen.
 Сподобка, *f.* Putzfliege, *f.* (Tinia), *B.*
 Сподобляти, *n.* Nachbilden, *n.*
 Сподобний, *a.* *Ч. V.* 259. gefällig,
 wohlgefällig, lieblich, hübsch; сподо-
 бним бути когóсь gefallen, *M.*
 Сподобити, *v. a.* der untere; 2) -гор-
 нець: drei Garnetz fassend.
 Сподовина, *f.* Bodensatz, *m.* Hefe,
f. Niederschlag, *m.* *Ф.*
 Сподовине, *n.* *v.* Подене (Фр.).
 Сподок, *m.* *dim.* *v.* Спід.
 Сподорожний, *a.* Mitreisender, *Kl.*
 Сподружє, *n.* Ehe, *f.* Ehebündnis, *n.* *Оз.*
 Сподружена, *n.* Freundschafts-
 bündnis, *n.*
 Сподружити, *v. a.* vermählen, *Зг.*
 Сподружний, *a.* *ОБ.* ehelich.
 Сподісти, *v. n.* *Ч. VI.* 20. auf jmds
 Stelle sich setzen, ersetzen, vertreten.
 Сподуга, *f.* Aufkunft, *f.* *Пар.* [Гол.
 Спобдінчити, *v. a.* vereinfachen,
 Спобжаль, *f.* спобжаліне, *n.* Bei-
 leid, *n.* *Пар.* [beklagenswert.
 Спобжальний, *a.* mitleidenswert,
 Спобжалуване, *n.* Beileid, *n.*
 Спобжалувати, *v. a.* bemitleiden,
 sich erbarmen.
 Спобжрати, *v. a.* auffressen.
 Спобжив, *m.* спобжива, *f.* Consum,
m. Consumption, *f.* Verbrauch, *m.* Ge-
 нус, *m.* *В. ВБ.* [niessen, Verzehren, *n.*
 Спобживане, *n.* Verbräuchen, Ge-
 Спобживати, *v. a.* geniessen, essen,
 verzehren.
 Спобживач, *m.* Consument, *m.* *ВБ.*

Спобживіє, *n.* Acicse, *f.* *Пар.*
 Спобживок, -ску, *m.* Vergreisen,
n. Nahrung, *f.*
 Спобжидати, *v. a.* *M.* -дні в нощі
 verharren, im sehulichsten Warten ver-
 weilen.
 Спобжранє, *n.* Auffressen, *n.*
 Спобжитє, (-итє), *n.* Leben, Fri-
 sten, *n.*; 2) Verbrauch, *m.* *M.*
 Спобжити, *v. a.* *v.* Спобживати; 2)
M. III. 106. erleben.
 Спобжиток, -тку, *m.* Consum, Ver-
 brauch, Gebrauch, *m.*
 Спобжог, *f.* Abbrennung, *f.* *Пар.*
 Спобожити, *v. a.* verbrennen (als
 Brandopfer), *Kl.*
 Спобдавна, *adv.* seit lange her, *Зак.*
 Спобдавний, *a.* sehr alt, ehemalig.
 Спобаквалний, *a.* *v. d. f.* *v.*
 Спобаранок, -нку, *m.* sehr früher
 Morgen, *Зак.*
 Спобаване, *n.* *K.* Bekanntschaft, *f.*
 Спобавати, *v. a.* kennen lernen;
 — ся *v.* Bekanntschaft machen, *K.*
 Споборити, *v. a.* mit Schmach be-
 decken.
 Споборити, *v. a.* hinblicken, *Зг.*
 Спобісти, *v. a.* aufzehen, anessen.
 I. Спобіти, *v. a.* beäufen.
 II. Спобіти, *v. a.* zusammenkitten,
 leimen, verbinden, (Фр.), *У.*
 Спобвбала, спобвбала, *adv.* langsam,
 gemach, *K.*
 Спобки, *pl.* Risse in den Straßem, *pl.*
 Спобки час, *adv.* von Anfang, seit
 Beginn.
 Спобіт, *gen.* -іт, *m.* Ruhe, *f.* Friede, *m.*
 Спобітний, *a.* ruhig, friedfertig.
 Спобітничка, *f.* *ам.* *Б. ?*
 Спобітність, -ости, *f.* Ruhe, Ge-
 mächlichkeit, *f.*
 Спобкладати, *v. a.* *v.* *Побкладати.*
 Спобкоити, *v. a.* beruhigen; — ся,
Моз. Kl. sich beruhigen, Ruhe finden.
 Спобконати, *v. a.* *v.* *Побконати, Зг.*
 Спобконвік, *m.* graues Alterthum,
Пар. спобконвіку, *adv.* seit Uran-
 fang, aus der Urzeit her, *III.* I. 177.
 Спобконвчний, *a.* seit uralter Zeit, *M.*
 Спобкохати, *v. a.* lieb gewinnen,
 Спобкривити ся, sich verschwie-
 gern, *v.* *Побкохити* ся.
 Спобкривжений, *a.* der Unrecht

gelitten hat, geschädigt, verletzt wurde, *У.*
Спокривати, *в. а. Сс.* schädigen, jmdm Unrecht zufügen.

Спокуса, *ф.* Versuchung, *ф. К.*
Спокувати, спокумати, *в. а.* in Versuchung führen, versuchen, verführen.
Спокусник, *м.* Versucher, Verfänger, *м.*; -иця, *ф.* Verfängerin, Versucherin, *ф. Кч.* 326.

Спокута, *ф.* Abbüßung, Busse, Reue, *ф.*
Спокуте, *м. Зс. а. д. ф.*
Спокутоване, *м. Нс.* Abbüßung, *ф.*
Спокутувати, (-ов-), спокуфати, *Д. с.* 130, *в. а.* abbüssen, bereuen, *III. I.* 408.

Сполать, *adv. Кс. II.* 256. 295 (*сиг.* — εἰς κλά ἐτη на многі літа) = здоров був, здорові були.

Сполечовати, *в. а.* abprügeln, *Км.*
Споліяти, *в. а.* begiessen, *Рс. I.* 6.
Сполічковати, *в. а.* Гол. *III.* 158. ins Gesicht schlagen.

Споліване, *н.* Begattung, *ф.* Beischlaf, *м. час* — на Paarungszeit, *ф. В.*
I. Сполівіти, *в. а.* обіже das Getreide mittels Schwemme reinigen.

II. Сполівіти, *в. н.* den Glanz verlieren, fahl werden, verschlissen.

Сположати, *в. а.* на руки комуś *с. inf. Ч. II.* 291. jmdm anvertrauen, überweisen. [abspülen, wegspülen.

Сполукати, сполукувати, *в. а.*
Сполум, *adv.* з кимось *М. II.* 75. zusammen mit.

Сполоніяти ся, *erröthen, Пар.*
I. Сполоніяти, *в. а. Зан. II.* 579. röthen; — ся sich —; *Б.* кровцев вѣмлю сполоніла, anfüllen, tränken, reichlich begiessen (röthen); — ся sich erfüllen, *Кол. II.* 13.

II. Сполоніяти, *в. а. а.* Полоніяти 1).
Сполоніти, *в. н. в.* Спаленіти, *Фр.*
Сполоскати, сполоснути, *в. а.* abspülen, wegspülen. [-streichen, *Км.*
Сполосувати, *в. а.* durchstreifen,
Сполотніти, *в. н. в.* Пополотніти.

Сположати, сположнути, сположати, *в. а.* erschrecken, verschrecken; — ся erschrecken; sehen werden.
Сполувати, *в. н.* в ким in Gemeinschaft mit jmdm sein; sich begatten, balgen, *В.* [mittag, *м.*

Сполуденок, *ген. -нка, м.* Nach-

Сполудіач, *м.* Mitwirker, *м. Кс.*
Сполудка, *ф.* Vereinbarung, Vereinigung, *ф.* [beiter an *с.* Zeitschrift, *м.*
Сполудисатель, *м. Ваз.* Mitarbeiter,
Сполудчене, *н.* Vereinigung, Verbindung, *ф.* Verein, *м.*

Сполучимий, *а.* vereinbarlich, *Пар.*
Сполучити, *в. а.* vereinen, vereinigen, vereinbaren, paaren.

Сполучний, *а.* vereinbar, vereinbarlich; *adv.* -но beisammen.

Сполучник, *м.* Bindewort, *н.* Conjunction, *ф.* Бор.

Сполучність, -ости, *ф.* Verbindung, *ф.* Zusammenhang, *м. Сс.*

Спомагане, *н.* Unterstützung, *ф.*
Спомагати, *в. а.* unterstützen, helfen.

Спомикнути, *в. а.* очимось *Ф. в.*
Згадати. [rung, *ф.* Andenken, *н.*

Спомін, *м.* споміна, *ф.* Erinnerung,
Споминати, *в. а.* sich erinnern, gedenken; 2) erwähnen, nennen.

Споминка, *ф.* Erinnerung, *ф.* Gedächtnis, Andenken, *н.* на спомінку zum —; 2) Erwähnung, *ф. А. Г.* 155.

Спомінок, *м. dim.* *в.* Споміян.

Споминати, *в. а.* *Ме.* 256. *в.* Спомянути. [gen, *Зс.*

Спомиріти, *в. а.* im Frieden einstimmen,
Спомічник, *м.* Mitarbeiter, Helfer, Gehilfe, *м. Т.*

Спомка, *ф. в.* Споминка, Andeutung, *ф.*
Спомба, *ф.* Unterstützung, Hilfe, Rettung, *ф. Ст.*; 2) Beisteuer, *ф. Пар.*

Спомагати, *в. а.* *в.* Спомагати.
Спомогий, *а. Ру.* комуś zur Hilfeleistung verpflichtet, nterthan.

Споможіне, *н.* Hilfeleistung, Unterstützung, Beistand, *м. Segen, м. R.* 62.
Споможник, *м. Ваз.* Gehilfe, Bundesgenosse, *м.*

Споморочити, *в. а.* verdunkeln, mit Finsternis schlagen, *М. III.*

Спомочі, *в. а.* aushelfen, unterstützen; — ся (на щось) etw. aufbringen, leisten können, vermögen.

Спомянути, *в. а.* gedenken, sich erinnern, erwähnen; — комуś *когось М. в.* Пригадати. [ken, miashandeln.

Споневажати, *в. а.* an Ehre kränken,
Спонижати, *в. а.* *в.* Понижати.

Споніає, *н.* Abplattung, *ф.* (eines Berges), *Пар.*

Спонуване, *н.* Ermuthigung, Anstiftung, *ф.* [wegen, anstiften.

Спонувати, *в. а.* ermuthigen, be-

Спонукач, *м.* Anstifter, *м. Пар.*
Спообразежа, *н.* спобора, *м.* Abbild, *м. Пар.*

Спообразяти, *в. а.* abbilden, abformen, abmodeln, abdrucken, *Пар.*

Споосібно, *adv.* einzeln, besonders.

Споелати, *в. а.* in Asche verwandeln, *Мог.*

Споелати, *в. н.* zu Asche werden.
Спопідріювати, *в. а.* darunter weg schneiden, *В.*

I. Спор, *м. в.* Спир, *Км. С. I.* 104.
II. Спор, *м. в.* Діхавиця.

Споріць, -рця, *м.* Mutterkorn, *н.* (im Roggen). [unkeusch.

Спорний, *а. В.* fett; 2) unrein,
Спорняти ся, sich beschmieren; 2) *в.* Поскоромити ся, *В.*

Спориий, *а.* ergiebig; bedeutend, gross; 2) *У. в.* Skörный.

Спориско, *н.* Menstruation, *ф. ОЕ.*
I. Споріти, *в. а.* streiten, *С. I.* 107; — ся unter einander streiten.

II. Споріти, *в. а.* комуś jmdn fördern, begünstigen, jmdm Glück geben, Gedeihen lassen, frommen; 2) sich beilehen.

Споріш, *м. Вол.* Mutterkorn, Hungerkorn, *н.* (Solerotium clavus, Secale oornutum); 2) Vogel-Knöterich, *м.* (Polygonum aviculare), *Пис.*

Спорівнуване, *н.* Vergleichung, Zusammenstellung, *ф.*

Спорідати, *в. а.* lookern.

Споріданий, *а.* verwandt.

Споріданість, -ости, *ф.* Verwandtschaft, *ф. Т.* [verwandt machen.

Споріданіть, *в. а.* verschwägern,
Спорікати, *в. н.* на когь, *в.* Нарікати на к. [Ausgiebigkeit, *ф.*

Споріня, -ени, *ф. в.* Спирність II.
Споріня, *н.* ausgiebiger Ertrag.

Спорічка, *ф. гсу. pl.* *в.* Порічка.
Спорішати, *в. а.* *в.* Порішати, abmachen, ausmachen, entscheiden.

Спорішведь, -вця, *м.* Federfechter, *м. Пар.* [haberrisch; 2) streitig.

Спорлиий, *а.* streitsüchtig, recht-
Спорний, *а.* streitsüchtig, zänkisch; 2) streitig, strittig.

Спорник, *м. Угр. 25. в.* Сопёрник.
Спорність, -ости, *ф.* Fertigkeit, Flinkheit, *ф.*

Споро, *adv.* reichlich, vollauf; 2) rasch.

Спороватий, *а. в.* Діхавицький.
Споровий, *а.* -і коміта Streit-, Gerichts-, Processkosten, *pl. ВЕ.*

Споровів, -ова, *м.* Eilwagen, *м. Пар.*
Спорожнати, -ржнювати, *в. а.* ausleeren; — ся leer werden; 2) § entbunden werden vom Kinde. [gung, *ф.*

Споровумліне, *н. У.* Verständlich.
Спорок, -рку, *м.* Spergel, *м. Пар.*

Спорокати, *в. а.* beflecken, besudeln, *Мж.* [larzen.

Споросити ся, § Gestank lassen,
Спороги, спорювати, *в. а.* (die Naht) auftrennen, aufschneiden, aufschlitzen; * durchziehen, durchprügeln, *А. Г.* 156.

Спорохнівий, *а.* moderig, morsch.
Спорохнівти, (-нав-), *в. н.* verfaulen, vermodern.

Спорошати, *в. а.* *в.* Запомішати.
Спорскати, *в. а.* spritzen, sprühen.

Спорснути, *в. н.* herabfallen, *В.*
Спортияти, *в. а.* verderben; 2) *в. н.* fehlgreifen.

Споруда, *ф.* Bau, *м.* Erbauung, Bildung; Machination, *ф.* Machwerk, *н.* Ränke, *pl. К.* [fassung, Abfassung, *ф.*

Споруджене, *н.* Verfertigung; Ver-

Спорудити, *в. а.* verfertigen; verfassen. [steller; Verfasser, *м.*

Спорудник, *м.* Verfertiger, Her-

Спорудувати, *в. а.* schaffen, wirken.
Споружити, *в. а.* *Зем. II.* 112. ausstatten, versehen; — ся *Ч. II.* 543. *в.* Спомочі ся. [Hand.

Споружа, *ф.* на споружі bei der

Споружник, *м.* -иця, *ф. в.* Помічник, -иця, *ф. Ант. 25.*

Спорчати, *в. а.* *У.* verderben.

Спорше, *adv. comp. в.* Споріше, спиріше, *У.*

Спорядити, спорядити, *в. а.* herichten, herstellen, ausrüsten, *Кч.* 198; ausbessern; — ся hergerichtet, hergestellt werden; sich ausrüsten, sich versehen. [Modus, *м.* (in d. Grammat.).

Спосіб, *ссу, м.* Art, Weise, *ф.*;
Спосібний, *а.* geschickt, gewandt; tauglich; 2) bequem; спосібно, *adv.*

geschickt, gewandt; 2) handlich, а. Наручно.

Способність. -ости, f. Geschick, м. Geschicklichkeit, Gewandtheit, f; 2) Gelegenheit, f. [derfahren.

Спосітати, в. а. а. Посітати; wi-Спосіщене, м. Besuch, м.

Спослушати, в. м. gehorsam werden.

Способа, f. Fähigkeit, Fertigkeit, f. Др

Способити, (-блю, -биш), в. а. vorbereiten, vor-, ausrichten, verfertigen, bilden; geschickt, passend, geeignet zu etw. machen, до чогось; unterweisen; — ся sich richten, sich vorbereiten & 2) sich verständigen.

Способлений, а. vorbereitet, ausgestattet, qualifiziert, die Fähigkeit habend, В.

Способувати, в. м. до роботи. На. entsprechend, tüchtig sein, behilflich sein.

Способити, в. а. mit Blut besetzen (beim Baden). [f. Ил.

Спостережене, м. Wahrnehmung, Спостеречі, в. а. а. Спостерігати

Спостерігальний, а. wahrnehmbar, Спостерігати, в. а. wahrnehmen, beobachten.

Спостерігач, м. Beobachter, м. Фр.

Спостигнути, спості(р)чи, в. а. мід. d. Inf. können, vermögen; 2) ко-гось, щось ereilen, einholen; — в чим womit fertig werden, КС. (83) II. 468.

Спостіжний, в. erreichbar.

Спобітати, в. а. abfasten; — ся lange gefastet, gehungert haben, dhs Fasten sich ganz abhürmen.

Спостувати, в. а. а. Постувати, Пбстити, Зам. II. 116. [К. II. 285.

Спосужати, в. а. leihen, aushelfen, Спотання, Не. зм. 136?

Спотвірний, а. misgestaltet.

Спотвора, f. Monstrum, м.

Спотворити, в. а. Н. 41. entstellen, verunstalten.

Спотворювати, в. а. М. Ос. (62) I. 93. blosslegen, zur Schau stellen.

Спотикатися, м. а. Спотикач.

Спотикати ся, stolpern, straucheln, anstossen.

Спотикач, м. -мід stark berausender Meth, der das Stolpern verursacht; Ко. 387. starker würziger

Brantwein od. Meth, К.

Спотикнути ся, спіткнути ся, а. Спотикати ся. [verhofft, unversehens.

Спотиньга, adv Ко. 239. Мор. un-

Спотяти, в. а. beschweissen, beschwitzen; — ся schwitzen. [secht, м.

Спотичка, f. а. *Зачіпка (Фр.), Ге-

Спотичність, -ости, f. das Zusammentreffen, die Gelegenheit (Фр.).

Спотребити, в. а. verbrauchen; aufessen.

Спотребник, м. Consument, м. Спотребно, adv. в. Потрібно, Гол. III. 523. [в. Спотребити.

Спотребувати, в. а. verbrauchen, Спотрушити, в. а. ausschachten, в. Справити.

Спотужене, м. Erstarkung, f. Се.

Спощатити ся, в. Спамтати ся, Обачити ся с).

Спохійний, а. в. Похійний.

Спохійність, -ости, f. а. Похійність.

Спохів, -ову, м. горі Gebirgsabhang, м. Фр. [sich absenkend, schief, Фр.

Споховатий, спохватий, а. Споховатість, -ости, f. Abdachung, f. Gesenke, н. Фр.

Спохобний, а. geneigt, sohief, abhängig, -а горі ein Berg mit sanften Abhängen, В.

Спохом, adv. abschüssig hinab.

Спочасвий, м. Зе. Zeitgenosse, м. Спочів, -ву, м. АД. I. 125. а. Спочінок.

Спочивальня, f. Schlafzimmer, н. ОП. [Rast, f.

Спочиване, м. Ausruhen, н. Ruhe, Спочивати, в. м. ruhen, ausruhen, rasten; schlafen.

Спочивище, м. К. Ruhestätte, f. Спочівок, -вку, м. а. Спочінок.

Спочійн, спочійнок, gen. -вку, м. Ruhe, f. Ausruhen, н. Rast, f. Schlafen, н.

Спочіти, в. н. ausruhen; schlafen. Спочув, -у, м. Sympathie, f. Пар.

Спочувати, в. а. mitfühlen, mitempfinden; 2) abnen, См.

Спочувувати, в. н. sympathisieren, Пар.

Спочувливий, а. empfindsam, empfindlich, von weicheм Gefühl, М. III. 103.

Спочувний, а. feinführend, См. Спочуте, м. Mitgefühl, н. Sympathie, f. Ган.

Спочуті, в. а. М. II. 37. fühlen, empfinden; в. н. комусь М. II. 36. mit jmdm mitfühlen, die Gefühle theilen.

Спочутний, а. sympathisch, К.

Спощів, f. на спощіві in Bereitschaft, (Ф.).

Спощевий, а. -вершок, У?

Спощевити ся, в. ким mit jmdm zu Ende kommen, sich ausgleichen, übereinkommen.

Спощедити, в. н. verwahrlost werden, auf den Hund kommen (Ф.).

Спощептати, в. а. flüstern.

Спощепити, в. а. § кому willfahren. [тусяти.

Спощувати, в. а. kosten, а. Скош-

Спощунок, -нку, м. Beköstigung, f. Спощувати, спощи, в. а. zusammenfügen, binden, vereinigen.

Спощити, в. а. erklären, veranschaulichen.

Спощити ся чогось etw. begreifen.

Справа, f. Handlung, That, f. Geschäft, н. Operation, Reobnungspecies, К. f; Vorgang, м. Angelegenheit, f; 2) Sache, Rechtsache, f. Rechtshandel, м. а. робити справу комусь nach dem Rechte richten, entscheiden, Reobt walten lassen; нема справи ist kein Recht; ist nicht in Ordnung, klappt nicht, III. I. 47; не в справі in Unordnung, nicht gut, nicht wie es sein soll, regellos; 3) Rechenschaft, f; 4) gute Bebauung, поля; 5) Zubehör, н. nöthiges Zeug, C. I. 64.

С-права, adv. К. von rechter Seite.

Справдати, в. а. controlieren.

Справдешний, а. wahr, wahrhaftig, wirklich, echt.

Справдешність, -ости, f. Wahrhaftigkeit, Wirklichkeit, f.

Справити, справжати, справжувати, в. а. bewähren, bestätigen, wahr machen, bewahrheiten, P. II. 117; — слово Не. Wort halten; 2) verwirklichen, rechtfertigen, К; — ся sich bewahrheiten, sich verwirklichen, in Erfüllung gehen.

Справді? adv. wirklich? wahrlich? in der That? 2) wirklich, wahrlich, in der That. [keit, f.

Справдіж, f. Probe der Richtigkeit.

Справдний, а. Зар. echt.

Справдовувати ся, а. Справдати ся, См. [echt; adv. -ноо, gerecht.

Справдливий, а. gerecht; 2)

Справдлівість, -ости, f. Gerechtigkeit, f. Recht, м. [wahrhaftig, В.

Справдний, а. wahr, echt, wirklich, Справець, g. -вца. м. Meister, м. der Beste in seinem Fach. (Фр.).

Справити, справляти, в. а. richten, aufrichten; 2) nrbat machen (сб-млю); verfeinern; 3) verschaffen, anschaffen, kaufen; 4) — корб кудь jmdm den Weg zeigen, weisen; — ся sich — 1) 2); 2) — ся кудь die Richtung einschlagen, nehmen; 3) — ся (в ким, в чим) fertig werden, abmachen, ausführen, zu Stande bringen; 4) Ке. II. 5. sich benehmen, verfahren, handeln; 5) іб. 232 sich fassen.

I. Справка, f. D. c. That, f. Streich, Schelmenstreich, м.

II. Справка, f. gr. Anfrage, Nachfrage, Erkundigung, Recognition, Correctur, f.

Справлене, м. Aufrichten, м; 2) Verbesserung, Berichtigung, Correctur, f. Urbarmachung, f; 3) Anschaffung, f; 4) Weisung, f.

Справний, а. geschickt, betrieb- sam, geschick, klug; 2) pünktlich, См; 3) -е поле gut bebaut.

Справник, м. Commissionär, Geschäftsführer; Stifter, Urheber, Thäter, м; 2) Kreishauptmann, м. М. I. 93.

I. Справниця, f. Stifterin, Urheberin, Thäterin, f. [Kanzlei, f. Ф.

II. Справниця, f. Gerichtsstube, Справиче, м. Vergütung des Справ- ник: Provision, f. [lichkeit, f.

Справність, -ости, f. Geschick- Справно, adv. geschickt, passend, klug.

Справність, f. Гол. III. 268. а. d. f.

Справване, м. Gebrauch, м. Be- нützung, f. Зак; 2) Führen, м. Ver- walten, м. Verwaltung, f; — ся das sich Gebahren, Conduite, f.

Справдвенець, м. а. d. f.

Справдвник, м. Bericht- statter, f. [stattung, f. Bericht, м.

Справдвство, м. Bericht- Справдатель, м. Гол. Bericht- orstatter, м.

Справославлене, *n.* Bekehrung zum orthodoxen Bekenntnis, *f.*
 Справувати, (-овати), *v. a.* handhaben; verwalten; 2) — кому́ jmdm austräglich sein; — ся sich verhalten, sich benehmen, *v.* führen. [Geschäft, *n.*
 Справунок, -нку, *m.* Auftrag, *m.*;
 Справцювати, *v. a.* recht gerade stellen, machen; — ся gerade werden; 2) — ся, geraden Weg einschlagen.
 Справщик, *m. gr.* Corrector, *m.* -ця, *f. Lic.*
 Спрага, *f.* Durst, *m.*
 Спраглий, *a.* schmachkend, *Фр.*
 Спрагнути ся чого́ ь, *ВБ.* *s.* Забагати ся.
 Спрагота, *f. v.* Спрага. *Kst.*
 Спрямий, *a.* echt, wahrhaftig.
 Справити, *v. a.* неділю — feiern, *Ч. V.* 525.
 Спранути, *v. a.* Ч. II. 183. ausroden.
 Спрацювати. (испрацюв), *v. a.* ausarbeiten, ausbilden; 2) ubar machen, (*Фр.*); — ся, *v.* Зробити ся *a.*
 Спрацати, *v. a.* *Моз.* *s.* Попрацати.
 Спрéжа, *спрéжду*, *спрéжу*, *adv. Ос.* (61) XII. 62. von Anfang, von Anfang her, vordem, vormals.
 Спрéчати ся кому́сь, *К.* jmdm Widerstand leisten.
 Спріакрити, *v. n.* — собі überdrüssig werden; — ся überdrüssig werden; — кому́ jmdm lästig werden.
 Спріса, *f.* Spreize, Spreiztange, *f.* *etw.* zum Stetmen Dienenendes
 Сприсідати, *v. a.* *корó* jmdn anfallen, *v.* Обсідати. [sprengen.
 Сприснути, *v. a.* bespritzen, bespreжувати, *v. a.* stemmen mittels einer Spreiztange.
 Сприсгати ся, *сприсгнути* ся, heimlich abreden, sich verschwören.
 Сприт, *m.* Geschicklichkeit, *f.*; 2) Kunststück, *m.* [práois.
 Спритивний, *a.* nachdrücklich, Спритичний, *a.* leicht wo unterzubringen. [(Ф.).
 Спритично, *adv.* zierlich, geschickt, Спритий, *a.* flink, *Крон.* [I. 32.
 Спритний, *a.* geschickt, gewandt, *C.*
 Спритність, (-ость), *f.* Geschicklichkeit, Gewandtheit, *f.* — в перебігlosti, *T.* Pflügigkeit, *f.*

Спритбний, *a.* *спритбний*, *Зак.*
 Спритамкувати, *v. a.* *Всч.* II. 6. verstehen, begreifen.
 Спріха, *f.* Sprache, *f.*
 Спріхтїти, *v. a.* на *корó* jmdn andrängen, auf jmdn heftig losgehen.
 Спрічати ся, *v.* Спрéчати ся, *C.* I. 192. II. 202. sich sträuben, sich weigern.
 Спрічинїти ся, *Ом. Н.* verstört, verrückt, wahnsinnig werden.
 Спрічки, *pl.* Convulsionen, *pl.*
 Спріяти, *v. n.* кому́ jmdm wohlwollen, *Ф.* [günstigung, *f.*
 Спріянн, *n.* Wohlwollen, *n.* Ве-
 Спріяти, *v. n.* кому́, wohlwollen; 2) — кому́ щось = Наріти.
 Спрічкати ся, *спрічний*, *a. s.*
 Спрéчати ся, Супрéчний.
 Спріяти, *v. a.* *корóсь* Ч. V. 46? — до *корóсь* jmdm empfehlen, (*Фр.*).
 Спрóба, *f.* Versuch, *m.* Probe, Anstellung einer Probe, *f. T.* [III. 725.
 Спрóбваннй, *a.* durchbohrt, *Гол.*
 Спрóбннй, *a.* Versuchs-
 Спрóбувати, *v. a.* probieren, prüfen; versuchen. [*f.* *Оп.*
 Спрóбунок, *ген.* -фнку, *m.* *Про.*
 Спрóвдати, *спрóвджувати*, *v. a.* herbeiführen, herbeischaffen.
 Спрóвдати, *v. n.* erfahren. [*m.*
 Спрóвдник, *m.* T. Ableiter, Führer, Спрóвдниця, *f.* К. Gefährtin, *f.*
 Спрóвдла, *adv.* langsam.
 Спрóволока, *adv.* *s. d. v.* [*fen.*
 Спрóдавати, *спрóдати*, *v. a.* verkaufen
 Спрóдáвецъ, *ген.* -ця, *m.* Verkäufer, *m.*
 Спрóдáжннй, *a.* verkäuflich, feil.
 Спрóдáжність, -ости, *f.* Verkäuflichkeit, Feilheit, *f.* [käuflich.
 Спрóдáйннй, *a.* verkäusserlich, *вер-*
 Спрóдáйнність, -ости, *f. v.* Спрóдáжність.
 Спрóжїток, -тку, *m.* *Ме.* 347. Niessbrauch auf Lebenszeit, *m.*; Leibdinge, *n.*
 Спрóкудити, *v. a. s.* *Розлакó-*
 мити, *розпакóдити*, üble Gewohnheit anlernen; — ся Lust bekommen, *В.*
 Спрóмагане, *n.* Hilfeleistung, Förderung, *f.*
 Спрóмагач, *m.* Förderer, *m.* *Пар.*
 Спрóмїжннй, *a.* Hilfs-

Спрóмóга, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *m.* (*etw.* zu thun). *Ом. К.* *Ваз.*; das Auslangen, *Фр.*; 2) Beihilfe, *f.* Aus-
 helfen, *n.* *Пар.*
 Спрóмóжність, (-ость), -ости, *f.* Möglichkeit, *f.* Vermögen, *m.*; 2) Verhältniß, *n.*
 Спрóмóчї, *v. a.* überwältigen, *Фр.*; — ся на щось *etw.* aufbringen können, vermögen, *A. Г.* 158.
 Спрóневїрене, *m. Зс.* Veruntreuung, *f.* das Untreuerwerden.
 Спрóневїрїти, *v. a.* veruntreuen; — ся sich —
 Спрóневїрїнк, *m.* Treuloser, *m.*
 Спрóнастїтв. *v. a.* *Запрóнастїти*.
 Спрóпудити ся, *v.* Спрóкудити ся (*Фр.*). [um Erlaubnis, *f.*
 Спрóс, *m. Ко.* 296. *gr.* Frage, Bitte
 Спрóсени, *pl.* Einladung zur Hochzeit, *R.*
 Спрóсїти, *спрóбувати*, *v. a.* bitten, einladen (zur Gesellschaft); 2) *gr.* fragen; — ся *v.* Вáпрóсити ся.
 Спрóста, *adv.* auf sogleiche, gewöhnliche, einfache Weise, *Кв.* 115.
 Спрóстїти, *v. a.* *Гол.* verzeihen, entschünnen. [*fig.* langsam, gemacht.
 Спрóстóволка, *adv.* weitschweifend, *adv.* gedehnt, weit aus-
 holend, *К.*
 Спрóтив, -у, *m.* Widerrede, Opposition, *f.* Widerstreit, Einspruch, *m.*; Collision, *f.* *Пар.*
 Спрóтивити, *v. a.* *собі* feindlich stimmen, zum Feinde machen; — *слá-*
бїсть *лїком* entgegentreten; — ся ent-
 gegen sein, widerstreiten, sich wider-
 setzen. [verhaast werden, *Ру.*
 Спрóтивїти, *v. n.* кому́сь zuwider,
 Спрóд, *m.* Blähung, *f.* *В.*
 Спрóдїти ся, *v.* Здїти ся, *В.*
 Спрóжїстїя, *a.* elastisch, spannkraftig.
 Спрóжїстїсть, -ости, *f.* Elasticität, Schnellkraft, Federkraft, Expansion, *f.* *СМ.*
 Спрóжїка, *f.* Springfeder, *f.* *Пар.*
 Спрóжїність, -ости, *f. v.* Спрóжїстїсть. [stemmen.
 Спрóтнїти ся, *нодїми* sich an-
 Спрїг, *m.* Gespann, *n.*
 Спрїга, *f.* Bespannung, *f.* *Пар.*

Спрїгати, *спрїгати*, (-гчї), *v. a.* bespannen, anspannen, zusammenspannen; verbinden; — ся zusammenspannen, zusammen ein Gespann zu Stande bringen; sich verbinden.
 Спрїгнути, *спрїгати*, *спрїжїти*, *v. a.* *К. III. II. 120.* *Смїжїти*, *Спрїжїти*.
 Спрїготї, *f.* *Зс.* *v.* Спрага.
 Спрїжене, *m.* Conjugation, *f.*
 Спрїжка, *f.* Sprange, *f.*
 Спрїнути, *v. a. s.* Спрїгати.
 Спрїсти, *v. a.* ausspinnen.
 I. Спрїт, *m. Н.* 194. der Ort zur Aufbewahrung; Gewahrsam, *m.*; 2) Geráth, *n.* Munition, *f.* *Зак.*
 II. Спрїт, *m.* Behendigkeit, Gewandtheit, *f.* *Пар.*
 Спрїтати, *спрїтувати*, *v. a.* hinaus-, hinwegschaffen, entfernen; auf-
 räumen; 2) verbergen, verstecken; 3) ersparen; — ся sich verstecken, *v.* verbergen, *В.*
 Спрїтннй, *a.* behend, gewandt, *Пар.*
 Спрїтї, *pl.* ordentliche Einrichtungen.
 Спрїток, *ген.* -тку, *m.* Aufbewahrung, Verwahrung, *f.*; 2) Aufbewahrtes, *n.* (*z. B.* Milch &); 3) Geráth, *n.*
 Спрїточннй, *a.* was sich überall leicht unterbringen lässt.
 Спрїшка, *f.* Band, *n.* Schnalle, *f.*
 Спуг, *m.* *Моз.* heisse Asche.
 Спугати, *v. a. s.* Сполóбїти.
 Спудї, *f.* Schrecken, *m. s.* Перéстрáх.
 Спудїти, *v. a.* *свїт* *вїк* *a.* *Скнóпати*.
 Спудéя, *спудéя*, *m.* *griech.* Schö-
 ler, *m.* *Кв.* 84.
 Спужїти, *v. a.* den heissen Boden des Backofens mit kaltem Wasser erkühlen. [дїти ся.
 Спужїти ся, *D. s.* 147. *v.* *Нану-*
 Спужа, *f.* glühende Asche, Asche, *f.*; 2) *Russ.* *m.*; 3) Staub, *n.* *В.*
 Спужавїти, *v. n.* *v.* *Змарїти*.
 Спужїрати, *v. a.* aufblasen, anschwellen, aufblähen, *Зак.*
 Спужїти, *adv.* *Ко.* 142. von Kindheit an.
 Спужава, *f. v.* Спужа 1).
 Спуск, *m. Пс.* Hinablassen, Herunterlassen, *n.*; Fahrweg herab; Abfahrt, *f.*; 2) Abhang, Abschuss, *m.*; 3) Nachlassen, Nachgeben, Nachgiebigkeit, Schonung, *f.* *Ко.* 144. не *давїти* *спужу*

комъ съ jmdn nicht schonen, jmdn nicht nachgeben, *He.*; 4) das Belegen der Mutterschaft.

Спѣскалка, *f.* Ч. IV. 42. das Hinabfahren im kleinen Handschlitten.

Спусканистія, *a.* leicht abschüssig.

Спѣскалка, *f.* Rutschplatz, *m.* Гал. I. 256.

Спускати, *v.* а. herablassen, niederlassen; — ся 1) sich herablassen, hinabsteigen; 2) — на когó auf jmdn sich verlassen.

Спусковатий, *a.* abschüssig; 2) trichterförmig, konisch.

Спуст, *m.* der grosse Hobel, Streichhobel, *m.*; 2) Mühlwehr, Schleuse, *f.*; 3) Herablassen, Ablassen, *n.* -водá Abfluss, *m.*; 4) Ruhen, Rasten, *f.* (für den Hahn am Schlosse des Feuergewehrs); Schneller, Riegel, *m.* (im Schlosse) &; 5) — горівка der ganze Brantweinabzug; 6) — drei Eimer; 7) ein Draht Garn, Гал. I. 255. [werden, veröden.

Спустиніти, *v.* *n.* TP. 115. wüste

Спустити, *v.* а. herab-, hinab-, herunterlassen, senken; -воду ablassen; -стрѣну nieder stimmen; — в ціні herabsetzen, wohlfeiler lassen; — гóлоу den Kopf hängen lassen; — волóс die Haare kurz schneiden, stutzen, verschneiden; — товáр von der Krippe losbinden; -в чо́го nachlassen; -в óка aus den Augen lassen; — врдáиво на мотѣс das Gespinnst zum Seil verarbeiten; -бич immer dünner zu Ende flechten; — комѹ щóсь etw. jmdm abtreten; — дóшку & dünner machen (dh Abhobeln &); — ся 1) sich herab-, herunterlassen; 2) — на когó, на щó auf jmdn, auf etw. sich verlassen.

Спустине, *n.* Verödung, Verwüstung, *f.* K.

Спустковати, *v.* *n.* Gr. leer werden.

Спустний, *a.* -а пружіа Schnappfeder, *f.* Пар. [stück.

Спусток, *gen.* -стка, *m.* kurzes Holz-

Спустошлий, *a.* verödet, *Kv.* 62.

Спустошáлость, *f.* Verödung, *f.*

Спустшити, *v.* а. verwüsten, verheeren.

Спутати, *v.* а. с. Пѣтати.

Спутерувати, *v.* *n.* im Stande sein, vermögen, (*Фр.*).

Спѣтник, *m.* Reisegefährte, *m.* Пар.

Спѣтниця, *f.* Gefährtin, *f.* K.

Спѣтно, *n.* с. Спáтка, *B.*

Спутнóвий, *a.* *B.* -а кість, *v.* Спáткова к. [locker gemacht.

Спукватілий, *a.* с. Пухкід,

Спѣхнути, *v.* *n.* anschwellen.

Спѣхчене, *n.* Mürbung, Gähre, *f.*

Спѣшити, *v.* а. gar, mürbe, locker machen. [Aderlassen, Schnepfer, *m.*

Спущáло, *n.* Instrument zum

Спущене, *n.* Senkung, Thesis, *f.* O.

Спѣх, *m.* verschlafener Mensch,

* Schlafmütze, *f.*; 2) с. Спáчка, *B.*

Спѣшок, *m.* *dim.* с. Спѣх 1); 2)

Tagschláfer, *m.* Nachtschwalbe, *f.* (Caprimulgus europaeus), *B.*

Спáляти, *v.* а. leidlich aufrichten, aufbauen; — ся, aneinander sich stemmen u. dadh höher kommen.

Спáнчити ся, *M.* II. 35. trunk-süchtig werden, sich betrinken, *v.* be-gauschen. [sich heben, *OH.*

Спáти, *v.* а. с. Спáпати; — ся,

Спáтка, *f.* Fessel, *m.* *B.* [*n.* *B.*

Спáтковий, *a.* -á кість, Fesselbein,

Спáчка, *f.* Sohlsucht, *f.*; 2) Bilsen-

kraut, *n.* (Hyoscyamus niger), *B.*

Срамíти ся, sich entehren, sich eine Schmach anthun.

Срамний, *a.* Др. с. Срамóний.

Срамно, *adv.* с. Сóромно, *Мор.*

Срамóвще, *n.* Schande, *f.* Ст.

Срамóтний, *a.* schändlich, schmä-hlich, zottig.

Срамóтниця, *f.* с. Бевстада, +*B.*

Сребра́ний, (-бра́-). *a.* silbern.

Сребра́стий, *a.* *M.* III. 56. silber-farbig, Silber.

Сребро, *n.* Silber, *n.*

Сребронóсний, *a.* silberhaltig, *Пол.*

Сребропíний, *a.* *Ha.* silberschäu-mend.

Средохрестний, *a.* день, der Tag inmitten der grossen Fasten, *Марк.* 3.

Средотóчка, *f.* Mittelpunkt, *m.* *Моз.*

Средотóчний, *a.* im Mittelpunkt

liegend, central, *У.*

Средство, *n.* Mittel, *n.* Massregel, *f.*

Срémя *n.* — днѣровé *KC.* (82) I. 24?

Сріблє́льник, *m.* Silberarbeiter, *m.*

Сріблє́стий, *a.* silberschimmernd; silbern, *Ст.*

Срібнобілий, *a.* silberweiss,

Сріблє́ти, *v.* а. versilbern. [*Фр.*

Срібло, *n.* Silber, *n.* [mig, +*M.*

Сріблогóлсий, *a.* silberstim-

Сріблогóлтий, *a.* *KV.* aus ge-

schmolzenem u. gegossenem Silber.

Сріблóлюбєць, -бця, *m.* der Hab-

süchtige. [sucht, Habsucht, *f.*

Сріблóлюбство, *n.* *K.* Gewinn-

Сріблонóгий, *a.* silberfüssig. *Kl.*

Сріблóрбгий, *a.* mit silbernen

Hörnern.

Сріблóхвєлєвєстий *a.* -вмій *Gr.*

mit silbernen wellenförmigen Streifen.

Сріблóхвєлий, *a.* *Uic.* mit sil-

bernen Wellen. [*K.* I. 204.

Сріблє́льник, *m.* von s. Reichen,

Сріблє́стий, *a.* silberschimmernd,

Срібний, *a.* silbern, Silber. [*OH.*

Срібнолѣ́кий, *a.* mit silbernem

Bogen, *He.* [gehaucht, mit Silberflaum.

Срібнолѣ́хий, *a.* *Нав.* silberan-

срібнострѣний, *a.* mit silber-

nen Wellen, *Макс.* [(Argyrostomus), *B.*

Срібнолѣ́стка, *f.* Silbermund, *m.*

Срібнохвє́лий *a.* с. Сріблóхвєлий.

Срібрáстий, *a.* silbern, Silber, *Uic.*

Срібрáний, *a.* с. Срібний.

Срїк, *g.* срѣ́ку, *m.* *n.* 107. с. Срок.

Срїмний, *a.* = срїбний, (*Фр.*).

Срѣ́гий, *a.* срѣ́го, *adv.* с. Стрѣ́-

гий, стрѣ́го, *Зак.*

Срѣ́дство, *n.* с. Вáсїр 2).

Срѣ́к, *m.* *gr.* Frist, *f.* Termin, *m.*

Срѣ́мóтний, *a.* schändlich, *III.*

Срѣ́ба, *f.* Schraube, *f.*

Срѣ́бовáтий, *a.* schraubenförmig.

Срѣ́бóштак, (срѣ́б), *m.* Schraub-

stock, *m.* [Saugwarze, *f.*

Ссáвєнь, -вня, *m.* *B.* Saugwurzel,

Ссáнути, *v.* а. ansaugen, *Иг.* 74.

Ссáти, *v.* а. saugen.

Ссáч, *m.* Säugethier, *n.* *B.*

Ссэ́бний, *a.* verbissen, tückisch,

gewissenlos (*Фр.*).

Ссє́лáти, *v.* а. с. Зсáлáти; — ся

на що sich berufen auf etw., citieren.

Ссє́лка, *f.* Landesverweisung, Ver-

bannung, Deportation, *f.* *M.* III. 35;

2) Citat., *n.* [wiesene, Deportirte, *M.* III. 34.

Ссє́льний, *m.* а. *subst.* der Ver-

ссє́пати, *v.* а. zusammenschütten,

с. Зсє́пати.

Ссє́пкóвий, *a.* -мазáий Schütt.

Ссє́пок, -пкѹ, *m.* с. Зсє́п.

Ссє́вáти, *v.* а. aussen; sieben.

Ссє́вкн, *pl.* Auskehr, *f.* *Kaff.* *n.*

Ссє́дáти, ссє́сти, *v.* а. absitzen, sich

heruntersetzen, aus-, absteigen; 2) ссє́-

сти на ковá, *K.* das Pferd besteigen;

— ся gerinnen, sich setzen, dick, ká-

sig werden (Milch etc.).

Ссє́лвáти, ссє́лвнѹти. *s.* *Бєлєс* — &.

Ссє́бра, *f.* *gr.* Hader, Zank, Streit, *m.*

Ссє́бчка, *f.* Saugwarze, *f.*

Ссє́становíти, (стан-), *v.* а. -срѣ́ч-

кѹ, das Leib (im Hemd) fertigstellen,

-náhen. [zusammenschieben.

Ссє́снѹти, *v.* а. herunterschieben;

Ссє́счáти, *v.* а. с. Зсє́счáти. [fassen.

Ссє́снѹти, *v.* а. *M.* II. 77. III. 89. ум-

ста, *adv.* с. Ссє́дá.

Ссє́бáця, *f.* с. Стрѣ́бáця.

Ссє́бá, *m.* Teich, *m.*; 2) *ung.* с. Стан.

Ссє́бá, *f.* с. Постáва, *Пар.*

Ссє́вáти, *v.* *n.* sich stellen; 2) wer-

den, beginnen, anfangen.

Ссє́вэ́ць, *gen.* -вчá, *m.* Unterlage

zur Stütze; 2) hölzerne Schüssel; 3)

Gelenk, *n.* (*Фр.*).

Ссє́вáдло, *n.* verlassener Teich, *Ч.* VI.

Ссє́вáтити, ссє́вáлáти, *v.* а. stellen,

aufstellen, setzen; aufführen, bauen;

— когó перэд суд jmdn vor Gericht

stellen, erscheinen lassen; — ся sich

stellen &; — ся комѹ jmdm die Stirn

bieten, sich wehren.

Ссє́вáця, *f.* Falle, *f.*

Ссє́вáщє, *n.* Teichgrund, *m.* *B.*

Ссє́вáк, *f.* Einsatz im Spiel; 2) *H.*

143 das Erscheinen vor Gericht; 3)

Knoten im Halm; 4) Zaunfach, *m.*

Ссє́влєнє (-влєнє) *n.* das Aufstellen.

Ссє́внєй *a.* wohlgestaltet, hoch;

wohlgestaltet, schön; ansehnlich.

Ссє́внєй, *a.* im Teich, des Tei-

ches, Teich-, -á водá, *Под.* *M.*

Ссє́внєк, *m.* Reif zum Zurechtle-

gen der Fassdauben; 2) Blumentopf,

m. *OH.*; 3) grosser Kirchenleuchter; 4)

grosse Standkerze. [Та́чка, *OH.*

Ссє́внєц, *dim.* ссє́внєцкá, *f.* с.

Ссє́внєчый, *m.* Teichmeister, *m.* *Пар.*

Ссє́вонє, *n.* Teichgeld, *n.* *Пар.*

Ссє́вонєй, *a.* Teich-

Ссє́вонєк, *f.* с. Стáнов, (-онкá).

Ставо́к, -ва́, *m. dim.* ein kleiner Teich, Weiber; 2) Ständer, *m.* (Gefäß), *Пар.*

Ставо́кци, *m.* Teichgräber, *m. Пар.*
Ставці́, *pl.* Glieder, *pl.* (bes. Fingerglieder), *B.*

Ставча́тиш, *a. B.* gegliedert.
Ставчнш, *pl. dim.* s. Ставці́, *B.*
Ста́вчан, *m.* Gliederkoralle, *f.* (Mорсеа), *B.*

Ста́вщина, *f. Пар.* ставщя́вна, *f. † АД.* II. 145. 146. Steuer von Teich oben u. Weibern. [*Krauts, m.*

Стабо́лка, *f.* Fass zum Säuern des Staud, *m.* Flug, *m. Пар.*

Ста́да, *f. Ч.* III. 274. s. Ста́до.

Стада́рня, *f.* Hürde, *f.*

Стади́на, *f. a.* Стади́на.

Ста́дник, *m.* Herdenhüter, *m. К.;*
Pferdehüter, -зүchter, *m. Ос.* (61) I. 229; 2) Springhengst, Stammochs, Stier, *m. Пар.*

Стади́на, *f.* Gestüte, *n.* Stuterei, *f.*
Стади́нчик, *a.* zum Ста́дник geh;
Стади́ця, *f.* Mutterstutze, *f.; 2)*
Me. 74. s. Ста́йна. [*Pferdes, s. Ста́дник.*

Стади́нчюк, *m. dim.* Bein des Ста́до, *n.* Herde, *f.* [*Stall.*

Ста́нка, ста́нка, *f. dim.* kleiner Ста́йка, *f. dim.* s. Ста́я, Ackertheil.

Ста́йница, *f. АД.* I. 45. *Гол.* III. 2. s. Ста́йна

Ста́йничий, *m.* Stallknecht, *m. См.*
Ста́йна, *f.* Stall, *m.*

С-так, *adv.* s. З так. [*Humpen, m.*

Стака́н, *dim.* стака́нчик, *Ке. m.*
Стакува́ти, *v. a. D. c.* 228. s. Руй-

сталь, *f.* Stahl, *m.* [*нуба́ти.*

Ста́веший, *a.* stählern, Stahl-
Сталево́сний, *a.* stahlblau.

Ста́лений, (-ённый), *a.* gestählt;
stählern, *ВБ;* 2) ausdauernd, *Пар.*

Ста́лий, *a.* beständig, stetig, unvergänglich; standhaft, stabil, fest, fix, -а ціна́ *Ке.* I. 130.

Ста́лти, *v. a.* stählen, s. На́сталти.
Ста́лти ся, *Гр.* 333. sich ungebärdig sträuben.

Ста́лість, -ости, *f.* Beständigkeit, Standhaftigkeit, Ausdauer, *f.*

Ста́лка, *f. Пр.* Quirl, *m.* bei d. Pfizen;
2) ста́лка, ста́лка, *f.* Faden, *m.; 3)*
Bestandtheil des Seiles, *Зах;* 4) Па-

во́к, Schnur, Reihe, *f.*

Ста́лька, *f.* Wetzstahl, *m.*

Ста́льносірий, *a.* stahlgrau.

Ста́льця, *pl.* Eisenbeschlag bei der Mündung des Hockselkastens.

Ста́мбул, *m.* Constantinopol.

Ста́мвѣтам, *adv. См.* von dorthier.

Ста́н, *gen.* -нү, *m.* Stand, Zustand, *m.* Lage, *f.; дівка на станү* reife Jung-

frau; 2) *Verfassung, f.; 3)* Station; Einkehr, *f. III. II. 34;* 4) Lager, *n.*

ста́ном ста́ти ein Lager aufschlagen; 5) Leibgestalt, Statur, Taille, *f.; Leib-*

stück, Hemd, Mieder, *n. Me.* 41; 6) in Russland Name des Theiles eines Bezirkes.

Ста́нва, *f.* Ständer, *m.* Gefäß, größeres Fass, *n.*

Ста́не, *n.* *Под.* Zustand, *m.*

Ста́ник, *m. dim.* s. Ста́н 5).

Ста́ниця, *f.* Steppendorf, *n.* Kosakendorf, *n.* Ansiedelung, *f.; 2)* *Me.* 75. s. Ста́йна.

Ста́нйшний, *a.* zur Ста́ниця 1) geh; 2) Commandant einer Ста́ниця 1).

Ста́нище, *n.* Standort, *m.* Stätte, *f.*

Ста́нйний, *a.* gesetzt, gesittet, *Пар.*
Ста́нйти, *v. n.* feil, wolfeil werden, billiger werden. [*M+B. 131.*

Ста́нйй, *a.* mit schöner Taille, Ста́нля, *f. РД.* 2. s. Стре́мя; 2) *МШ.* s. Трѣ́нзля.

Ста́нов, *gen.* ста́нви, *f.* s. Ста́нва.
Ста́нова, *f.* Gesetz, *n. Пар.*

Ста́новйй, *a.* des Standes, ständisch, der Standesclassen, *ВБ;* 2) *m.* *a. subst.* Vorgesetzter, (polit.) Aufseher eines Staud, *m.* s. Спра́вник.

Ста́новиско, *n.* Standort, punkt-, -platz, *m. Lager, n.; 2)* Stellung, *f. Rang, m.*

Ста́новйти, *v. a.* aufstellen; 2) aufhalten; 3) nach der Taille zuschneiden; 4) beschälen.

Ста́новйтий, *a.* s. Стоя́чий.
Ста́новйще, *n.* der Ort, wo man steht od. zusammenkommt, Stand, Lagerplatz, *m.* Niederlage, *f;* 2) Stellung, Lage, *f.* s. Ста́новиско. [*n. Км. Ке.*

I. Ставо́к, -нү, *m.* Rekrutenmaass,
II. Ста́нок, -нү, *m. АД.* I. 216. s. О́станок.

Ста́ночок, -чү, *m. dim.* s. Ста́н 5), -ильня́ний Hemd, Mieder, *n. Me.* 41.

Ста́нути, ста́ти, става́ти, *v. n.*

sich auf, s. stellen; *mit infinit umschreibt das Futurum:* ста́нш їсти s. v. a. *будеш їсти Р. I. 3. od.* — anfangen; 2) erscheinen, vorkommen; ста́ти ся gesehen, sich ereignen.

Ста́нца, *pl.* Fassdauben, *pl.*
Ста́ня, *f.* s. Ста́йна, *Зах;* 2) Stehen, *n.* (für etw.), *за віру Христу* в одній ста́ні ста́ти, *КС* (82) IV. 513.

Ста́р, -ра́, -рэ, *a. s.* Старйй.
Ста́рь, *f. coll. М.* III. 55. alte Leute, Greise, *pl;* 2) Trödelkram, *m. Пар.*

Ста́ра́, *f. a. s. v.* Старйй, Alte, *f.*
Ста́ра́льно, *adv. См.* s. Ста́ранно.
Ста́рана, *n.* Sorge, Bemühung, Werbung, *f.* Sorgetragen, *n.* [*sig, Гол.*

Ста́ранля́вий, *a.* fürsorglich, fleißig.
Ста́ранний, *a.* sorglich, sorgfältig.
Ста́ранник, *m.* Pfleger, Versorger, *m. Ф.* [*sorghtheit; Sorgfalt, f.*

Ста́ранність, -ости, *f.* Sorge, Be-

ста́ратель, *m.* Vorsorger, der sich bemüht, für jmdn sich verwendet, *Ке.* II. 43.

Ста́рательний, *a.* *Зан.* I. 321. sorgfältig, strebsam, eifrig; *adv.* -но, fürsorglich.

Ста́рати, *v. a.* besorgen, aufzubringen suchen; — ся sich bemühen, sich bewerben um etw.; bestreben; sorgen.

Ста́ре́нйй, ста́ре́невйй, *a.* sehr alt, greisenhaft.

Ста́рець, *gen.* ста́рця *m.* Greis, *m;* 2) Bettler, *m;* 3) Kreuzkraut, *n.* (Senecio) *Вол.*

Ста́ре́цкий, (-ёцьк-), *a.* greisenhaft, des Greises; 2) des Bettlers, Bettler.

Ста́ре́цтво, *n.* Armut, *f.* Bettelstand, *m;* *coll.* Bettler, *pl.*

Ста́ре́чий, *a.* alt, greis, altherwürdig, *III. I. 227;* 2) Bettler, des Bettlers.

Ста́ре́чина, (-ёчина, *Ф.*), *f. Гл.* 32. s. Ста́ре́цтво. [*Alter, Greis, m.*

Ста́риган, (-гань, -ган), *m. aug.*
Ста́рий, *a.* alt; -бог, *Ос.* (61) IV. 30?; -місяць, das letzte Mondviertel.

Ста́рик, *m.* ein Alter, Greis, *m. Ке.* II 11; 2) *Ч. I.* 1, 10. der Mond im letzten Viertel.

Ста́рина, *f.* Vorzeit; Antiquität, *f.*
Ста́ринка, *f. III. II.* 113. alte Leinwand; alte Mode, (*оппоз.* нова́нка).

Ста́рийний, *a.* uralt, altherthümlich, Alterthums.

Ста́риня, *f. coll. Ф.* die Eltern; ältere Leute. [*ohen, Км.*

Ста́рияти, *v. a.* frühzeitig alt ma-

ста́риця, *f.* altes Weib, *Wgr.* 26; 2) Bettlerin, *f.*

Ста́ричше, *m. aug.* alter Mann.
Ста́риня́к, *m.* Fürsorger, Versorger, *m.*

Ста́рість, -ости, *f.* Greisenalter, Alter, *n;* 2) *Ф. Пов.* 25. s. Старййя́.

Ста́ріство, *n.* s. Ста́роство.
Ста́ріти, *v. n. n.* — ся, altern, alt werden.

Ста́рковати, *a.* altlich.
Ста́рнече, *n. coll.* alte Sachen.

I. Ста́рня́к, *m.* alte Person; 2) *coll.* ältere Zauchthiere, *Фр.* [*Пар.*

II. Ста́рник, *m.* Amtsbewerber, *m.*
Ста́робя́лість, -ости, *f. Гол.* Alterthum, *n.*

Ста́робітність, -ости, *f. s. d. v.*
Ста́ровати, *v. a. s.* Ста́рати ся; 2) s. Ста́ршувати; 3) das Alter zubringen, das Leben zu Ende führen, *Зах.*

Ста́ровйй, *a. См.* s. Ста́рййя́.
Ста́ровина́, *f. D. c.* 106. das Alte; alte Zeiten, Vorzeit, *f;* 2) *coll.* alte Geschichten, (*Фр.*); Alterthümer, *pl;* 3) Wolle von alten Schafen, *B.*

Ста́ровйник, *m. В Archaeolog, m.*
Ста́рові́р, (-ірець, -ірця), *m.* Altgläubige, *m.*

Ста́рові́рскйй, *a.* altgläubig, *Пас.*
Ста́рові́рщина, *f.* Altgläubigkeit, *f.*

Ста́рові́чина, *f. Гол.* Alterthum, *n.*
Ста́рові́чній, *a.* altherthümlich, uralt.

Ста́рові́чній, *a.* sorgsam, *Фр;* -во, *adv.* sorgsam. [*Fürsorge, f. Фр.*

Ста́ровля́вій, -ости, *f.* Sorge,
Ста́рода́вній, *a.* altherthümlich; alt

Ста́рода́внина́, *f. s.* Старо́сьві́ччина.
Ста́рода́вність, -ости, *f.* alte Zeiten, *До;* Alterthümlichkeit, *f;* ста́рода́вность, *pl. С. II.* 123. Alterthümer, *pl.* [*betagt, III. I.* 90. л.; *Км.*

Ста́рода́вній, *a.* alt, betagt, hoch-

ста́родревній, *a. Ос.* (61) VI. 169. altherthümlich.

Ста́роду́б, *m.* Breitblättriges Lasekraut, (*Laserpitium latifolium*); 2) Stadt im Czernigovschen Gouvernement, *Пис.*

Ста́рожа́л, *m. s.* Ста́рййя́, *Max.* II. 35.

Старожілий, *а.* hochbetagt, *Не.*
 Старожітний, *а.* alt, aus alter
 Zeit, antik, *С.* II. 131. *Кч.* 197.
 Старожітник, *м.* Antiquar, *м.* Пар.
 Старожітність, -ости, *ф.* Anti-
 quitaet, *ф.* Пар. [lich].
 Старозавітний, *а.* alttestament-
 Старовітний, *а.* altstammig, *В.*
 Старосьвітний, *а.* alt, aus alter
 Zeit; altehrwürdig, *М.*
 Старосьвітський, старосьвіць-
 кий, *а.* altväterisch.
 Старосьвітчина, (-ич-), *ф.* Vor-
 welt, Vorzeit, *ф.*; alte Sitten, Gebräuche &
 Старосільський, *а.* altmodisch, *Пар.*
 Старославний, *а.* См. altehrwürdig
 Стáрость, *ф.* в. Стáристь; стáрость-
 літá на стáрости-літáх, *М.* I. 79. =
 на старі літá.
 Стáроста, *м.* Brautwerber, *м.*; 2)
Не. в. Стáрший брат; 3) Starost, Schloss
 hauptmann; Bezirkshauptmann, *м.*
 Старостецкий, старостінь-
 ский, *а.* *Кч.* 258. des Стáроста, dem
 сг. geh.
 Старостяха, *ф.* Gattin des Стáроста.
 Стáростка, *м.* verächtlich, *а.* Стá-
 роста 3), *Зах.*
 Старостувати, стáростити,
в. н. Brautwerber sein. [роста 3) *Зах.*
 Старостівка, *ф.* Tochter des Стá-
 Старосціна, *ф.* pol. *а.* Свáха. *В.*
 Старосціньский, *а.* -а пісня,
R. 106. den Стáроста 1) betreffend.
 Стáрощина, *н.* Ф. *а.* Свáтаня.
 Стáрощі, *пл.* Alter, *н.* Altersschwá-
 че, *ф.* ГЕ.
 I. Старувати, *в. н.* H. 127. 166.
 sich für alt, arbeitsunfähig halten, sich
 als Greis geberden. [рати ся.
 II. Старувати, *в. а.* Мак. *а.* Ста-
 старуватий, *а.* Altlich, *ОП.*
 Старугán, *м.* Greis, *м.*
 Старун, *м.* ein Alter, Greis, *м.*
 Старунок, -нку, *м.* Vorsorge, *ф.*
 Aufwand, *м.* [f. altes Weib, Greisin, *ф.*
 Старух, *м.* Greis, *м.* старуха.
 Старушка, *ф.* alte Frau, Greisin, *ф.*
 Старушний, *а.* *Кл.* Bev. I. 147. *а.*
 Старенький. [ein Alter.
 Старушок, -шка, *м.* Greis, *м.*
 Старцьовий, *а.* Bettler. [Bettler, *м.*
 Старцьун, *м.* (verächtl.) Greis, *м.*; 2)

Старцюванн, *н.* Bettlei, *ф.* См.
 Старцювати, *в. н.* H. 192. bet-
 teln gehen.
 Старчá, (-áти), старченá, (-áти),
н. junger Bettler, Bettlerkind, *н.* III.
 I. 103. II. 13.
 Стáрчик, *м.* *а.* Старік, *Зе.*
 Стáрчити, *в. н.* ausreihen, hinrei-
 ohen; — ся в слóні Wort halten.
 Старчáха, *ф.* altes Weib, die Alte,
 alte Kachel; 2) Bettlerin, *ф.*
 Старчóвий, *а.* Ос. (62) VIII. 15?
 Старчóта, *ф.* coll. die greisen Bett-
 ler, die Greise, *Кч.* 32.
 Старчук, *м.* verächtl. der Bettler.
 Старчá, (-áти), *н.* *а.* Старчá, III.
 Старшенний, *а.* *а.* d. f.
 Стáрший, *а.* comp. der Aeltere;
 2) *subst. m.* der Aelteste, Senior, Vorge-
 setzte, Obere, *м.*
 Старшина, *ф.* das höhere Alter,
 der Vorrang nach dem Alter, по стар-
 шині nach dem Rechte des Aelteren;
 2) *coll.* der Aelteste, Senior; die älte-
 ren Verwandten; die Vorgesetzten, die
 Charge.
 Старшінник, *м.* *В.* *а.* Старшина 2).
 Старшинóванн, *н.* Oberherrschaft, *ф.*
Кч. 186. Führerschaft, *ф.*
 Старшінський, *а.* der Старши-
 нá 2) der Oberen, ihnen zukommend,
Кч. 357.
 Старшиньствó, *н.* höheres Alter,
 der Vorrang nach dem Alter, *Тор.*
 Старшинувати, старшувá-
 ти, *в. н.* der Aelteste, Oberste sein,
 Oberbefehl haben, anführen; herrschen;
 sich als Herr gebahren.
 Стáсько, *м.* dim. Eustachius, *а.* Стáх.
 Стáсьмувати, *в. а.* tüchtig ab-
 prügeln.
 Стасувати, *в. а.* *а.* *а.* Тасувати.
 Стасунок, -нку, *м.* ein Roulon, (Фр.).
 Стáть, -ти, *ф.* Gestalt, Form, Gestal-
 tung; Beschaffenheit, *ф.* Wesen, *н.* *Зап.*
Гол. Бил.; 2) *Рух.* Stand, Beruf, *м.*
 Bestimmung, Lage, *ф.* [mögen, *н.*
 Статечко, *н.* dim. *а.* Стáток, Ver-
 статечний, *а.* gesetzt, solid; ent-
 scheidend, *К.*; чи -а річ? *Кч.* 139. ist
 es recht u. billig?
 Стáти, стáнути, *в. н.* stehen, stehen
 bleiben; 2) werden, anfangen, mit dem

infinit. став й вечір P. I. 14. der Abend
 überraschte sie; 3) ausreihen; 4) sich
 begatten, uisui стабут — паруют ся.
В.; — ся sich ereignen, geschehen;
 — ся на чім worauf bewenden, womit
 aufhören. [stuhles.
 Стáтява, *ф.* Bestandtheil des Web-
 Стáтьста, *м.* Statist, *м.*
 Стáтьствка, *ф.* Statistik, *ф.*
 Стáтиця, *ф.* *В.* *а.* Стáтуа.
 Статковий, *а.* wohlhabend.
 Стáтком, *adv.* *Мог.* *а.* Подóстáтком.
 Статкувати, *в. н.* aushalten, be-
 harren, standhaft sein; beständig, artig
 bleiben, sich gut anführen.
 Стáтний, *а.* fest, fest stehend, *В.*;
 2) geräumig, genügend, -чóбит bequem,
 genug weit; 3) — рóстом schlank, hoch-
 gewachsen, von schönem Wuchs; 4)
 wohlhabend. [men, *пл.*
 Стáтовці, *пл.* mittlere Fensterrah-
 Стáток, -тку, *м.* bewegliche Habe,
 b. Güter; Viehstand, *м.* Vieh, *н.* *Pa.*
 I. 379; 2) *пол.* Fahrzeug, Schiff, *н.*; 3)
 Gesetztheit, *ф.* gesetztes Wesen; Stand-
 haftigkeit, Festigkeit, *ф.*
 Стáтóчний, *а.* standhaftig, gesetzt.
 Стáтóчність, -ости, *ф.* *а.* Стáток 3)
 Стáтуа, *ф.* Standbild, *н.* Statue, *ф.*
 Стáтурий, *а.* *Pa.* I. 254. hochge-
 Стах, *м.* Eustachius. [wachsen.
 Стахéта, *ф.* *а.* Штафéта.
 Стаціва, *ф.* Ständer des Webstuhles.
 Стáция, *ф.* Station, *ф.*
 Стáчити, *в. н.* *а.* Стáрчити; *impers.*
 не стáчит сил es fehlt an Kraft, *Св.*
 Стáя, *ф.* *Иг.* I. Standort, *м.* (für
 Schafe); *Wgr.* *а.* Лóгóвище; einge-
 nommener Platz, Umfang (beim Mähen,
 Getreidesohneiden &) са́тá стáю; 2)
 querliegendes Ackerland, *dim.* стáю-
 ка, (*пл.* стáтáцї); 3) Sennenhütte, *ф.* *В.*
 Стáяня, *ф.* *а.* Гóни.
 Стáяти, *в. н.* abschmelzen.
 Стверджáти, *в. а.* *К.* цюсь be-
 стáтиgen; festhalten. [stárkung, *ф.*
 Стверджене *н.* Bestätigung, Be-
 ствердіти, *в. а.* *а.* Стверджáти.
 Стверділий, *а.* fest, hart gewor-
 ден; starr.
 Ствердіна, *н.* Verhärtung, *ф.* *В.*
 Стверділий, *а.* hart, starr gewor-
 ден, *Фр.*

Ствердіти, ствердіти, *в. н.*
 verhärteten, hart, fest werden; starr
 werden. [(bei d. Flinte).
 Ствiл, *м.* *Под.* *а.* Цiлка, Lauf, *м.*
 Ствiр, -ору, *м.* Erzeugnis, *н.* *Ваз.*;
 2) Gerippe, *н.*; Ansehen, *н.* *Пар.*; Mon-
 strum, *н.*
 Ствод, *м.* *а.* Ствiл.
 Ствóлик, *м.* Stengel, *м.* *Пар.*
 Ствóлок, -лока, *м.* *а.* Свóлок.
 Створевáтко, *н.* *См.* niedliches
 Thierchen.
 Створáти, *в. а.* erschaffen, III. II.
 237; — ся sich zutragen, geschehen,
 III. I. 339.
 Створiння, *н.* *См.* Geschöpf, *н.*
 Створчáтний, *а.* *М.* II. 32. mit
 zwei Flügeln (von Fenstern, Thüren).
 Стебéлэ, (-лэ), стебéлiнэ, *н.* *coll.*
 Halme, *пл.*
 Стебéлiти ся, halmen, *Пар.*
 Стебéльцé, -ця, *н.* *dim.* *а.* Стебóлэ.
 Стебéв, -бну, *м.* Steppnaht, *ф.* *н.*
 Стебóнiка. [(Scitamineae).
 Стебичi, *пл.* Bananengewächse, *пл.*
 Стебéвий, *а.* *а.* Стебóлэвий,
 Гл. 61.
 Стебéлина, *ф.* *dim.* *а.* Стебóлэ, III. I. 75.
 Стебéлiстий, *а.* -е жáто mit star-
 kem Halm. [Halm aufschliessen.
 Стебéлiти ся, Ч. V. 1166. in den
 Стебóлэ, *н.* Halm, Stengel, *м.* Spelze,
ф. *Пар.*
 Стебóлэвий, *а.* Halm.
 Стебóлóвий, *а.* steckenfüeig,
 dünnbeinig. [f. (Cephus), *В.*
 Стебéляк, *м.* Getroidehalmwespe,
 Стебéняк, *м.* *Гол.* I. 218. Getroi-
 dekammer, *ф.* Speicher, *м.*; 2) Bienenhaus, *н.*
 Стебéнiвка, *ф.* Steppnaht, *ф.*
 Стебнувати, *в. а.* Naht an Naht
 dicht nähen, steppen.
 Стебнути, *в. а.* streichen, schla-
 ген; 2) steppen. [Schluck maehen.
 Стебóнути, *в. а.* aufschnappen, *а.*
 Стевéль, *м.* *Гол.* *сп.* 50?
 Стег, *м.* Stich im Nähen, *м.* *Пар.*
 Стегенцé, *н.* *dim.* *а.* Стегнó.
 Стéгнати, *в. а.* stoppen, *Пар.*
 Стéгнище, *н.* *aug.* *а.* d. f.
 Стегнó, *н.* Oberschenkel, *м.*
 Стегновий, *а.* -а кiсть Oberschen-
 kelbein, *н.* *В.*

Стегна́ка, *f. aug.* в. Стегно́, *H.* 118.
 Стежечка, *f. dim.* в. Стэжка.
 Стежы́на, *f. Пол.* в. Стэжка. [folgen.
 Стэжы́ти, *v. a.* begleiten, *См.* vor.
 Стэжы́р, *m.* umzäunter Ort wo die
 Heuschöber sich befinden, *B.; 2)* — сї-
 на — сборіг.
 I. Стэжка, *f.* Steg, Pfad, *m.*
 II. Стэжка, *f.* Band, *n.*
 Стэжкы, *adv.* vom Stehenbleiben.
 Стека́ты, *v. a.* в. Стікаты.
 Стекла́зна, *f.* в. Скажэныя.
 Стэкла́й, *a.* в. Скажэный.
 Стекольця́, *pl.* Gläser, *pl. Оп.*
 Степену́ти, *v. a.* в. Стряста́;
 2) *v. n.* *Гол.* III. 348. в. Стряста́ ся.
 Стэлыво, *n.* Streu, *n.*
 Стэлына, *f.* в. Стэля, *B.*
 Стэлыночка, *f. dim.* в. *d. v.*
 Стэлыты, *v. a.* ausbreiten, zurecht-
 legen; betten, das Bett machen (пó-
 стіль); — ся sich —; дорóга стэлыт
 ся der Weg zur bevorstehenden Reise
 macht sich zurecht (*гсш.* beim Schnee-
 fall von Schlittenfahrt); die Reise steht
 bevor.
 Стэлыка, *f.* Brandsole, *f.*
 Стэлымах, *m.* Wagenbauer, -mei-
 ster, *Wagner, m.*
 Стэлымашна, *f.* Wagnerей, *f.*
 Стэлымаській, *a.* Wagner-.
 Стэлынык, *m.* *Сл.* I. 323. Scheibe,
 Honigscheibe, *f.*
 Стэля, *f.* Stubendecke, Zimmerdecke,
f. B.; Fussboden, m. М+Б. 148.
 Стэмены́ти, *v. n.* betroffen, ver-
 dutzt werden.
 Стэмы́нно, *adv.* namentlich, im Be-
 sonderen; 2) — стэмы́ньскы́, ganz
 so, genau so, accurat, *К. Др.* [den.
 Стэмы́ты ся, dunkel, finster wer-
 Стэмы́чка, *f.* der Querbalken auf
 dem Hauptfeiler der Windmühle.
 Стэна́, *f. Рч.* 38. в. Стіна́, *f.*
 Стэна́ты, *v. n.* † II. 252. в. Стóгваты.
 Стэнетаты, *v. a.* *К. Макс.* mit
 Netzen umstricken, umgarnen, *m. N.*
 einfangen, fesseln.
 Стэну́ты ся, *М. Н.* 183. sich schüt-
 тель; 2) sich wozu anmachen, в. Схó-
 пыты ся.
 Стэныты, *v. n.* *Зг.* в. Стóгнаты.
 Стэп, -пу, *m.* Steppe, *f.*

Стэпа, *f.* Abgrund, *m.*; степи би
 му ся стали, den Hals soll er brechen, *B.*
 Стэпак, *m.* Lycosa infernalis, *Пол.*
 Стэпан, *m.* в. Стэфан.
 Стэпанычк, *m.* в. Зя́ць, *B.*
 Стэпень, -пеня, *m.* Stufe, *f.* Grad,
m.; 2) стэпень, *f.* Potenz, *f.* (in *d.*
 Mathem.).
 Стэпеныты, *v. a.* schonen, hüten.
 Стэпеныты, *v. n.* над чым, в. Пí-
 клауваты ся.
 Стэпэный, *a. gr.* gesetzt, ehrbar,
 ernst; mässig, massvoll; 2) -им б́ути
 над ким jmdn bevormunden.
 Стэпна́, *f.* Steppe, *f.*
 Стэпка, *f.* hölzerner mit Moos aus-
 gefütterte Vorrathskammer, *Зан.* II. 142.
 Стэплыты ся, стэпаты, *v. n.*
 warm werden; lau werden, *B.*
 Стэпный, *a.* Steppen-.
 Стэпovýй, *a.* Steppen-.
 Стэпovýк, *m.* Steppenbewohner, *m.*
 Стэпovýще, *n. aug.* *К.* в. Стен.
 Стэпovýчыі, *m.* Feldhüter, -auf-
 сеher, *m. Ра.* I. 382.
 Стэпу́н, *m.* в. Дыкун.
 Стэрбелькуваты́й, (-ков-), *a.* von
 kleinem Wuchs. [das Fleisch, (*Фр.*).
 Стэрвына́, *f.* Aas, *n.* verächtlich;
 Стэрвыско, *n.* Aas, *n.* Aasgrube. *f.*
 Стэрво, *n.* Aas, *n.*; ungenießbares
 Fleisch, Luder, *n.*; кынь набрав стэрва
 das Pferd wurde fett; * Pferd, *n.* Mähre, *f.*
 Стэрво́да, *f.* (мýха) Aasfliege, *f. Пар.*
 Стэрвоovýй, *a.* aasig, aashaft, *Пар.*
 Стэрвыак, *m.* индійский, *Cuntur,*
m. (*Sarcobamphus gryphus*); — білий,
 Neophron peronopterus, *Пол.*
 Стэрэбыты, *v. a.* geringen, das
 Unreine aussondern; 2) ausweiden;
 verschneiden, entmannen, *Пар.*
 Стэрэво, *n.* *H.* 212. в. Стэрво.
 Стэрэвыж, *m.* linker Nbfis des San.
 Стэрегы́я, (-гы́я, -гы́я, -режу,
 -режэю), *v. a.* bewachen, hüten, be-
 schützen; 2) *v. n.* lauern, warten, *С.*
 I. 162. лыхо стэрегы́; — ся sich hü-
 тен, auf der Hut sein, sich in Acht
 nehmen. [samkeit; Bewachung, *f.*
 Стэрэжэня, *n.* Hut, Acht, Acht-
 стереоско́п, *m.* Stereoskop, *n.*
 Стэрэжэнь, -еня, *m.* Mark, Herz
 des Holzes, *n.*; Eiterstock, *m.*

Стэрка, *f.* Kussers Rinde an ge-
 kochter Speise, в. Стэрка.
 Стэркавка, *f.* Libellula, *B.*
 Стэрля, стэрыля́, *f.* Sterlet, *m.*
 (*Acipenser Ruthenus*), *B.*
 Стэрмесуваты, *v. a.* *Ф.* zu Tode
 erschüttern, mit Gewalt vernichten.
 Стэрмо, *n.* Abschüssigkeit, *f.*; Un-
 glücklich, *n.*; а) — берэ грóшы das Geld
 sohwindet; — беры́ ты — hol dich d.
 Teufel; б) граты стэрмо (кому́) auf-
 reiben, zu Grunde riohten, Schläge
 geben, zu Tode martern; в) дати в —
 verlieren, verschwenden (грóшы &); г)
 мэты — einen Verweis, Schläge be-
 kommen; д) приходыты в — Nieder-
 lage erleiden, zu Grunde gehen, Schlä-
 ге bekommen; е) пускаты в — ver-
 sohwinden; ausplündern; zerrütten; ж) жыты
 в — в. unter д) *Гал.* I. 255.
 Стэрни, *m.* в. Стэрня́, *Зак.*
 Стэрны́ый, *a.* Stoppel-.
 I. Стэрнык, *m.* Gersten-, Graum-
 mer, *m.* (*Emberiza miliaria*), *Пис.* в.
 Стэрны́дка, *B.*
 II. Стэрнык, *m.* *Ф.* Steuermann, *m.*
 Стэрныночка, *f. dim.* в. Стэрня́.
 Стэрнычы́й, *m.* *См.* в. Стэрнык II.
 Стэрны́ще, *n. aug.* в. Стэрня́.
 Стэрно, *n.* Stamm, *m.*; 2) kurzee
 Steuerruder mit breitem, schaufelför-
 migem Ende, *He. С.* II. 125.
 Стэрноваты, *v. a.* *Ч. V.* 523.
 Стэрнюк, *m.* grober Stoppelhalm.
 Стэрнюх, *m.* Gugemuke, *f.* (*Agar-
 ricus edulis*), *Вол.*
 Стэрня́, *f.* Stoppel, *f.*; Stoppelfeld, *n.*
 Стэрня́нка, *f.* в. Стэрня́; 2) в.
 Стэрнюх; 3) — ріна Stoppelrübe, *f.*
 Стэрня́стый, *a.* Stoppel-.
 Стэрня́тка, *f.* вівсянка, Goldam-
 mer od. Ammerling, *m.* (*Emberiza ci-
 trinella*). [ertragen, aushalten.
 Стэрпыты, *v. a.* leiden, erdulden,
 Стэрпыты, *v. n.* в. Затэрпыты.
 Стэрты, стэраты, (стыр), *v. a.* ab-
 wischen, abfegen; abreiben, abschaben;
На. (in Bretter) sägen.
 Стэрысаты, *v. a.* в. Стэрысыты.
 Стэраты, *v. a.* verlieren; verder-
 ben, abnützen, vergeuden, verschwen-
 den; — дитыну = поронаты, *ОБ.*;
 — слóво, das Wort nicht halten, bre-

chen; — ся sich abnützen, hinschwün-
 den, sich aufbösen. [даты.
 Стэрыдыты, *v. a.* *H.* 180. в. Потвер-
 Стэрыдыты, *v. n.* в. Затэрыдыты.
 Стэтеры́ти, *v. n.* von Tabakablättern:
 verkümmern. [Stephan.
 Стэфан, *dim.* Стэфко, Стэфцо, *m.*
 Стэха, *f.* Stephanie, Stephanida.
 Стэць, Стэцькó, *m.* Eustachius.
 Стэчыня, *n.* Zusammentreffen, *n.*
 Zusammenstoß, *m.*
 Стэчы́, *v. n.* abfließen, herabfließen;
 2) *Ос.* (61) IV. 34. schwinden, verkommen.
 Стыг, *m.* в едэн — in einem Nu.
 Стыгнуты, *v. n.* в. Стынуты.
 Стыгатор, *m.* *T.* Instigator, Auf-
 regger, *m.* [verleumden.
 Стыгуваты, *v. a.* на корó jmdn
 Стыд, *m.* в. Встыд, *Ме.* 259.
 Стыды́ый, *a.* *Ме.* 67. abscheulich,
 ekelhaft; schimpflich, *См.*
 Стыды́выі, *a.* sohüchtern; blóde.
 Стыды́ый, *a.* schimpflich, sohändler.
 Стыдышы́ый, *a.* *Ос.* (62) VII. 62?
 Стыды́шыце, *n.* наробаты —, в.
 Встыд, *Сóром.*
 Стыды́та, *f.* Scham; Sohände, *f.* *См.*
 Стыжы́ты, *v. a.* *H.* 260?
 Стыкаты, *v. n.* у. — ся в. Сходы-
 ты ся; in Berührung kommen; zusam-
 menpassen; 2) — на корóсь *He.* sich
 auf jmdn berufen, seine Schuld auf ei-
 nen anderen wälzen.
 Стыкы, *pl.* в. Суголовки; 2) в. Сутычы.
 Стыкныты, *v. a.* zusammenbringen,
 in Berührung bringen, *T.* [weise, *f.*
 Стыль, *g.* -лю, *m.* Stil, *m.* Schreib-
 Стылы́й, *a.* erkaltet; starr, todt;
 до стылой мэтры! (einFluoh), *B. Ф.*
 Стыныты, статы, *v. a.* abhauen,
 abschneiden, hinweghauen; köpfen, ent-
 haupten; 2) steif machen, gerinnen,
 starren machen, морóз вóду: der Frost
 macht das Wasser gefrieren; — ся ге-
 ринен; krystallisieren, *Пол.*; 2) *He. Пр.*
 XI. 1. 163. в. Скытаты ся, Тыныты ся.
 Стынуты, *v. n.* kalt, kühl werden,
 erkalten, kühlter werden; * sich verrin-
 gern, erschaffen (v. Eifer etc.).
 Стынуты ся, *Л.* 43. 165. sich rühren.
 Стыны́, *f.* rechter Nbfis des Днпрó.
 Стыпа, *f.* стыпы стабт кому́ jmd
 wird vor Langeweile u. Unruhe aus-

вєг sich, (Фр.).
 Стир. *m.* rechter Nbfis der Prinzipal.
 Стирѣк, *m.* Storaх, *m.* Пар.
 Стиранє, *n.* Abschaben, Abreiben;
 Abwischen, *n.* [ре, Hadersuppe, *f.*
 Стиранка, *f.* eingerührte Mehlaup-
 Странчѣ, -ѣти, *n.* в. Стрѣчѣ.
 Стирѣти, стѣрти, *v.* *a.* abwischen,
 wegwischen; abreiben, abschaben, auf-
 reiben.
 Стирѣч, *m.* Reiber, Abreiber, *m.*
 Стирѣчѣйна, *f.* Storaхbaum, *m.* (Sty-
 rax officinalis). [ме, *pl.* (Styraceae).
 Стврѣчиновѣти, *pl.* Storaхbau-
 Стврѣвати, *v.* *n.* ein wenig warten,
 sich gedulden; dulden; nachgeben,
 nachlassen; — *сѣ* в. Стрѣмати сѣ.
 Стврѣрка, *f.* Wischlappen, *m.* [Пар.
 Стврѣрно, *n.* Stirnblatt; Stirnleder, *n.*
 Стврѣса, *f.* Гол. III. 16. *v.* *d.* *f.*
 Стврѣтра, (скврѣтра), *f.* Haufen, *m.* -сѣна
 Heuschaber, Heuseimen, Heustock, *m.*
 Стврѣтчик, *m.* Feimenmeister, Scho-
 bermeister, *m.* [hervorragendeKlippe Це.
 Стирч, *m.* alles was hervorragend;
 Стирчѣти, (-чѣти), *v.* *n.* hervor-
 ragen; in die Höhe ragen, emporstar-
 ren, aufrecht gerichtet stehen.
 Стис, *m.* Зах. *v.* *d.* *f.*
 Стиск, *m.* Gedränge, *n.*; Drücken, *n.*
 Стискѣльнич, *a.* zusammendrük-
 бар. [mendrückbarkeit, *f.*
 Стискѣльничсть, -ости, *f.* Zusam-
 стискѣти, стиснути, *v.* *a.* drücken,
 zusammendrücken, -pressen, zuhalten.
 Стиски, *pl.* Bruetbeklemmung, *f.*
 Стислий, *a.* Cm. zusammengedrückt,
 gepresst, *f.*
 Стисненє, *n.* Zusammendrükung, *f.*
 Стисний, *a.* B. compact.
 Стисновѣа, *f.* в. Стиск, Глотѣ.
 Стиснути, *v.* *a.* в. Стискѣти.
 Стѣти, *v.* *n.* в. Стѣнути (Фр.).
 Стих, *m.* Vers; Spruch, *m.*
 Стѣха, *adv.* still, lautlos, *v.* Стѣхий.
 Стихѣр, *m.* Chorrook, *m.* Chorwend, *n.*
 Стихѣти, *v.* *n.* в. Притихѣти, still
 werden; ruhen, III. I. 375.
 Стѣхий, *a.* Гол. III. 721. Oz. 102.
 в. Тѣхий, (*adj.* statt *d.* *adv.*).
 Стихийнич, *a.* der Elemente, ele-
 mentär, Natur-He. У.
 Стѣхий, (-хия, К.) *f.* Element, *n.* Пол.

Стихолѣт, *m.* Mos. Reimer, Reim-
 schmied, Poëstaster, *m.* [seschreiber, *m.*
 Стихонѣсєць, *gen.* -ѣсєця, *m.* Ver-
 стихотврѣць, -рѣця, стихотво-
 рѣтель, *m.* Versemacher, Poëst, Dich-
 тер, *m.* Пар.
 Стихотврѣнич, *a.* K. in Versen.
 Стихотврѣниця, *f.* Versemacher-
 rin, Dichterin, *f.* Пар. [Пар.
 Стихотврѣство, *n.* Dichtkunst, *f.*
 Стихотврѣчий, *a.* dichterisch,
 Dichter-, Пар.
 Стич, *m.* etw. Spitziges.
 Стѣча, *f.* Berührungs- u. Verbind-
 ungspunkt, *m.* (im Reif).
 Стѣчень, -чня, *m.* в. Сѣчень, III. I. 355.
 Стѣчка, *f.* Treffen, *n.* ОБ.
 Стѣчний, *a.* tangential, *subst.* стѣч-
 на, *f.* Tangente, *f.*
 Стѣчничсть, -ости, *f.* Berührung,
 Verbindung, Zusammenstellung, *f.* Ф.
 Стишѣти сѣ, стѣхѣти сѣ, *M.* still
 werden, sich beruhigen, sich legen.
 Стѣб, *dim.* стѣбѣк, -бѣкѣ, *m.* Nadel-
 stich, Nähstich, *m.* [stechen, nähen.
 Стѣбати, *v.* *a.* picken, mit der Nadel
 Стѣбєль, -бєль, *m.* в. Тѣбєль.
 Стѣг, *gen.* стѣга, *m.* Stock, *m.* -сѣна
 Heustock, *m.* в. Одѣнок.
 Стѣжѣчок, *m.* *dim.* *v.* *d.* *v.*
 Стѣжковѣтич, *a.* kegelförmig, ko-
 nisch, Пол. [pl. (Conirostres).
 Стѣжкоклѣви, *pl.* Kegelschnäbler,
 Стѣжѣк, -жѣкѣ, *m.* *dim.* *v.* Стѣг; 2)
 Kegel, *m.*; 3) — мрамѣрнич, Mar-
 mor-Kegelschnecke, *f.* (Conus marmo-
 reus); — тканчѣтич, Conus textilis.
 Стѣйка, *f.* Stand, Standort, *m.* Sta-
 tion, Wache, *f.*; 2) die abgewartete Zeit;
 3) offener Kramladen.
 Стѣйкѣий, *a.* aufreobt, gerade stehend,
 steif волѣса &; 2) stabil.
 Стѣйло, *n.* Standort, Standpunkt;
 Ruheplatz; Stall, *m.* К. Ч. III. 206.
 He. Wgr. 26.
 Стѣйлагѣти, *v.* *n.* hinken, Пар.
 Стѣйма, *adv.* — стѣяти бєстѣндѣг,
 unverrückt dastehen, Max.
 Стѣйнич, *a.* Зє. Пр. I. 85. würdig, wert.
 Стѣйничсть, -ости, *f.* Geltung, *f.*
 Wert, *m.*; 2) Cohäsion, *f.* [Geltung, *f.*
 Стѣйно, *m.* T. Stellung, Bedeutung,
 Стѣйчик, *m.* Posten, *m.* Wacht, *f.*

Стѣк, *m.* Ф. Spur des Abflusses *v.*
 Flüssigkeit, *f.* Gerinne, *n.*; Zusammen-
 fluss, *m.*
 Стѣки, *adv.* *v.* Скѣльки, Ч. II. 292.
 I. Стѣкѣти, *v.* *n.* herabträufeln; —
 сѣя, zusammenfliessen. [krank werden.
 II. Стѣкѣти сѣя, wüthend, toll, wuth-
 Стѣклѣйна, *f.* Еф. 15. в. Скаженѣйна
 Стѣл, *gen.* столѣ, *m.* Tisch, *m.*; 2)
 Tafel, *f.*
 Стѣлєчки, *adv.* Кн. so ein bischen.
 Стѣлькѣр, *m.* Stuhlmacher, *m.* Пар.
 Стѣльнич, *a.* wasserdicht, *v.* Сѣдѣль-
 Стѣльнич, *m.* в. Стѣльнич. [нич.
 Стѣльничя, *f.* Tischbrett, Nudel-
 brett, *n.*
 Стѣльчик, *m.* *dim.* *v.* Столєць.
 Стѣльчики, *pl.* pflsichblättriger
 Knöterich (Polygonum persicaria).
 Стѣна, *f.* Wand, *f.*
 Стѣнка, *f.* *dim.* *v.* *d.* *v.*; за стѣнкою
 жѣти in grösster Zurückgezogenheit le-
 ben; 2) Ос. (61) III. 63. Ufergesträuch, Ge-
 бѣшч ам Bergesenкє, *n.* Зах.; 3) Be-
 standtheil der Прѣжа; 4) Art Oster-
 spiel; 5) *pl.* стѣнкѣ Art Fischfang
 mittelst der grossen Netze quer über
 den ganzen Fluss gespannt, В.
 Стѣнник, *m.* К. в. Сѣдѣльнич.
 Стѣнничя, *f.* Mauerkraut, *n.* Пар.
 Стѣновѣтич, *a.* wohlummauert.
 Стѣнолѣб, *m.* Mauerbrecher, *m.* Фр.
 Стѣпнич, *a.* fähig, bewandert, ge-
 schickt, geistreich, verständig, H. 104. Зє.
 Стѣс, *g.* стѣса, *m.* Haufen, *m.*; 2)
 Scheiterhaufen, *m.* У. 3) -дров = Лѣ-
 тра; 4) *pl.* стѣса Stosseisen in den
 Wagenachsen. [gen, drücken.
 Стѣснѣти, -нѣти, *v.* *a.* Фр. been-
 тѣснѣти, *m.* Condensator, *m.*
 Стѣсѣти сѣя, D. с. 2. sich zu freu-
 en beginnen. [(Sesia), В.
 Стѣклѣнич, *m.* Glasschwärmer, *m.*
 Стѣклѣнка, *f.* в. Скѣлянка.
 Стѣлѣнка, *f.* Lager, *n.* (thallus), В.
 Стлѣнкѣвич, *a.* -ні ростѣни, stamm-
 lose Gewächse (Thallophyta).
 Стлѣти, *v.* *n.* verglimmen, *v.* Зѣлѣти.
 Стлѣмѣти, *v.* *a.* dämpfen.
 Стлѣмѣнич, *a.* gedämpft, У.
 Стлѣп, *m.* Ч. IV. 612. в. Стлѣп, Стоп.
 Сто, *num.* hundert; сто в ѣоком =
 сто одѣн; отдѣчѣти сто в ѣоком =

віддѣти в лѣхвою, відомєтѣти. Ко. (Зах.).
 Стобѣрнич, *a.* hundertfarbig.
 Стѣбѣти, *v.* *a.* stechen, *v.* Стѣбѣти.
 Стѣбѣця, *f.* в. Стѣбѣця.
 Стѣварѣшенє, *m.* Association, *f.*
 Дл. Verein, *m.* Genossenschaft, *f.*
 Стѣварѣшнич, *a.* zünftig, Пар.
 Стѣварѣшник, *m.* Zunftgenosse,
m. Пар.
 Стѣварѣшувѣти сѣя, sich verei-
 nigen, — *v.* ким jmdn sich zum Ge-
 nossen machen.
 Стовб, *m.* в. Стоп, Зах.; 2) Ос. (61)
 VIII. 89. в. Капитѣл, Исгнѣна.
 Стѣвѣа, *f.* в. Стѣвѣця.
 Стовбєничи, *v.* *n.* КУ. в. Стопѣтич.
 Стѣвѣця, *f.* Pflughaupt, *n.* Гал. I. 255.
 Стовбѣчѣти, *v.* *n.* als Hindernis
 stehen, Pa. I. 379. 385; 2) stutzen, H. 253.
 Стовбѣнич, *m.* Кн. Пр. IX. 157?
 Стовбѣнич, *a.* He. pfehlförmig;
 -а пѣпка konische Pelzmütze.
 Стовбѣнич, *a.* Pfahl, Pfeiler, Sä-
 len-; — шлѣх Hauptstrasse, Chaussee;
 Heerstrasse, *f.*; -і дворѣне (дѣрѣе) die
 Grossen, die Edelleute des ersten Ban-
 ges im Civil von d. achten, im Militär
 von d. vierzehnten Classe an, Кн.
 Стовбѣул, *m.* Мор. *v.* *d.* *f.*; -ла стѣти
 = до горѣ стѣти; -ла перекидѣти
 сѣя sich werfen, das Gesicht verzerrn,
 Grimassen machen. Зах.
 Стовбѣур, *m.* Pfahl, *m.* III. I. 22;
 2) Wurzel einer zweijährigen Pflanze.
 Стовбѣурчѣстѣй, *a.* gipfelig, Фр.
 Стовбѣци, *pl.* в. Стопѣни, Пис.
 Стовбѣчѣти сѣя, Platz, Raum finden.
 Стовбѣвищє, (-вищєко), *n.* Tum-
 melplatz, *m.* В.; 2) (was von allen zer-
 treten wird), * öffentliche Lustdirne.
 Стовбѣчѣ, стѣвѣчѣ, *v.* *a.* unterein-
 ander stossen, klein stossen.
 Стовбѣчѣ, *adv.* stehend, Oz. 115. В.
 Стовбѣвич, *a.* hundert Ochsen
 wert. [2) Stockkapital, *m.* Pa. I.
 Стоп, *m.* Pfahl, Pflöck, *m.* Säule, *f.*;
 Стопѣк, *m.* Art Topf mit ausge-
 buchtetem Rand. [n. (columella).
 Стопѣнич, -ничѣ, *n.* Mittelsäulehen,
 Стопѣнич, -ничѣ, *m.* *dim.* *v.* Стоп;
 2) Кє. I. 134. grosse Pfannnudel aus
 Heidekornmehl.
 Стовбѣнич, *m.* Stempel, Pistillum, *n.* В.

Стопніна, *f.* Ehevertrag, *m. pl.* -ни в. Обобрини.

Стопніти ся, sich dicht zusammendrängen, sich in dichten Massen versammeln, in dichten Massen auftreten.

Стопніти, *v. n.* *W.* betroffen, starr dastehen u. staunen.

Стопніковатий, *a.* säulenförmig, stangenförmig; rundlich, cylioderförmig, *Pol.*

Стопновий, *a.* mit Pfählen besetzt; Pfahl; 2) — дворнян, в. Стовбовий.

Стопнік, -нка, *m. dim.* в. Стовп, kleiner Pfahl, kl. Säule.

Стопніряд, *pl.* Colonnade, *f. Par.*

Стопнічастий, *a.* -і устанки Art Leinenstickerei, *Pol.* I. 48.

Стопнічасті, *pl. sbst.* Säulenfrüchtige, *pl.* (Columniferae).

Стопнічик, *m. dim.* в. Стовп. [werden.

Стопніти, *v. n.* fett werden; dick становити, *v. n.* в. Стовкити.

Стопні, -бну, стогн, *g.* стогну, *m.* Stöhnen, Gestöhne, Aechzen, Geächze, *n.*

Стопна, *m.* * Faulenzer, *m. Par.*

Стопніти, *v. n.* stöhnen, ächzen; seufzen.

Стопніця, *f.* Faulenzerin, *f. Par.*

Стопнівина, *f.* в. Острівна, *B.*

Стопніде, *n.* *У.* в. Століте.

Стопнідий, *a.* в. Столітний.

Стопнісний, (-сний), *a.* hundred stimmig, *У.*

Стопнігон, *m. Cm.* в. Стопні.

Стопніла, *f.* Scheune, Scheuer, *f.*

Стопніжар, *m.* стожара, *f. Pic.* в. Стéжир.

Стопніжарище, *n.* Platz wo ein Stéжок gestanden.

Стопніжиро, стопніжирско, *n.* Holz stücke die unter den stег gelegt werden als Fundament; 2) в. *d. v.*

Стопніжити, *v. a.* -сіно = класти в стéжкi. [nisch, *B.*

Стопніковатий, *a.* kegelförmig, копніжок, (стéжок), -жка, *m.* Sohober, *m.* в. Стег. [Стопніжир.

Стопніжирско, *n.* в. Стопніжарище.

posten, *m.*; 2) *L. 51. Ч. II. 167. в.* Стáйнн.

Сток, *m.* Abfluss, *m. У.* Mündung des Flusses, *f. Max;* Strom, *m. W.;* Lauf (des Flusses), *Кл.*

Стокáпосний, *a.* schlimm, *См.*

Стокáвий, *a.* östlich.

Стокáвище, *n.* Wassergebiet, *n. Ваз.*

Стокáйти, *v. a.* в. Токáйти, ab thun; — ся übereinkommen, *B.*

Стокáлоба, (-бсь), *f.* Roggenreispe, *f.* (Bromus secalinus), *B.* [*n. Par.*

Стокáроть, -ти, *f.* Tausendschön,

Стокáрат, *adv.* hundredmal, in hundred Theile, *III. II. 108.*

Стокáрать, (-оть, *Pic.*) *f.* Marienblümchen, *n.* (Bellis perennis), *B.*

Стокáратний, *a.* hundredfach, *Par.*

Столéць, *gen.* стіляць. *m.* Sessel, Schemel, Stuhl, *m.*; 2) Schnitzbank, *f.*

(Bank mit einem beweglichen Tritte um Holz mit dem Schnitzmesser darauf zu bearbeiten); на стіляць ізшити, verschiedene Handwerk zu betreiben wissen; 3) Stuhlgang, *m.*

Столéчний, (-лячн-), *a.* -е місто Residenzstadt, Hauptstadt, *f. Кв.* 208.

Столéк, *m. dim.* в. Стіл, kleiner Tisch.

Столéна, *f.* столéна, *n.* Tischgestell, *n.*; 2) Schublade, *f.*

Столéця, *f.* Residenzstadt, Residenz, *f.*; 2) ошніця як столéця, *Ф. Кол.* 38?

Столéчок, *m. dim.* Tischchen, *n.*

Столéвний, *m.* Tischgänger, Kostgänger, *m.*

Столéте, *n.* Jahrhundert, *n.*

Столéтний, *a.* hundredjährig.

Столéтник, *m.* *He. n.* 157. hundredjährige Aloe, eig. amerikanische Agave (Agave americana).

Столéжник, *m.* Stolnik, Truhsees, *m.* (vornehmer Hofbeamter, der die Bestellung der königlichen Tafel zu besorgen hatte; dann überhaupt bloß ein Ehrenamt).

Столóвe. *n.* Tischgeld, *n.*

Столóвий, *a.* Tisch-, -á хата *He.* Ess-, Speisezimmer, *n.*

Столóвний, *m.* *M. II. 33. в.* Столівний.

Столóнаслідник, *m.* Thronnachfolger, *m. КУ.*

Столóначальник, *m.* Vorsteher einer Kanzlei, *He.;* Verwalter, *m. Оп.*

Столяник, *m.* Tischgenosse, Gastfreund, *m. Ф. Кол.* 21.

Столéр, *m.* Tischler, *m.* [lerei, *f.*

Столéрка, *f.* Tischlerin, *f.*; 2) Tischstóléрний, *a.* vom Tischler fertig.

[Tischlers.

Столéрський, *a.* Tischler-, des Stoléрство, *n.* Tischlerhandwerk, *n.*

Столéрчук, *m.* Tischlerbube, *m.*

Столéрма, *f.* Ermüdung, Ermattung, *f.*

Столéрмити, столéрлювати, *v. a.* ermüden, müde machen; — ся с. Утолéрмити ся.

Столéр, *m.* Aechzen, Gestöhne, *n.*

Столéрцять, *num.* *A. G.* 150 = hundert, [Band.

Столéрца, *dim.* столéрца, *f.* (breites) Stóléрчик, *f.* *dim.* в. Столéрчик, schmales Band.

Столéрчити, *v. a.* в. Потолéрчити.

Столéрнe, -бга, *m.* столéрца, столéрца, *f.* столéрник, *m.* Mauergesel, *m.* (Oniscus murarius), *B.*

Столéриво, *adv.* *Lip.* 7. stöhnend.

Столéркий, *a.* *M.* hundredtäugig.

Столéр, *dim.* столéр, *m.* в. Стопні & I. Стопá, *f.* Fusstapfe, Fuss, *m.*; Fuss, *m.* (in Versen).

II. Стопá, *f.* *gr.* Ries Papier, *n.*

Столéрениий, *a.* sträubig.

Столéрніти, (столéрвати), *v. a.* zusammenschmelzen; — ся zusammenschmelzen (*v. n.*), zusammengeschmolzen werden.

Столéрне, *n.* *Py.* Verschmelzung, *f.*

Столéрніти, *v. n.* schmelzen (*v. n.*).

Столéрходний, *a.* Schlengänger, *m. Пол.* [Пуд II.

Столéрдовий, *a.* = 100 Пуд, *v.*

Столéрдіти, столéрдувати, столéрдувати, *v. a.* zerstampfen, zertreten, festtreten.

Столéрчастий, *a.* — кусик, *Stenus tarsalis*, *B.*

Столéра, *f.* *M. III.* 56. Herde, *f.*

Столéржений, *a.* *У.* hundredarmig.

Столéргувати, сторжкити, *v. a.* n. сторжкити ся, im Kauf, im Preis übereinkommen, *Кв. I.* 78.

I. Сторжкити, *v. a.* reizen.

дertifältig. [dertifältig.

Сторжкитий, *a.* hundredfältig, hundred

Сторжкити, *adv.* mit hundred Strömen, *III. II.* 66.

Сторжкитий, *a.* hundredjährig.

Сторжкич, *m.* в. Сторжчик, *He.* -дiти. (*v. a.*) [punkt, *m.*

Сторжковене, *n.* *Par.* Berührung-

Сторжкити ся, zusammenstossen, sich berühren.

Сторжка, *f.* *К.* в. Сторжжа.

Сторжчик, *f.* *Vein.* der III-pochka mit „hundert“ Hörnern od. Ecken.

Сторжжик, *a.* *M.* в. Сторжжик.

Сторжжикитий, *a.* в. Сторжжикитий, wachsam.

Сторжжик, *m.* Wächter; Hausmeister; Hauswächter, *m.* (Mit diesem Ehren-

namen werden die Hunde von dem Huzulen ausgezeichnet: пішоу на цiрирку косiти в сторжжик лiшня коло хiти), *B.* [Wächter, *m.*

Сторжжик, *f.* Wache; Warte, *f.*; 2)

Сторжжикитий, *a.* Wacht-, Wart-

Сторжжикити, *v. a.* wachen, Wache halten.

Сторжжик, *f.* * Hündin, *f.*

Сторжжик, *pl.* * Stricke womit die Rechenzähne an das hakenförmige Holzstück (мотiчка) bei der Sense angebunden werden.

Сторжжикити, *f.* Warte, *f.* Wachtthurm, *m.* Schilderhaus, *n.* *K.*

Сторжжик, *f.* Wächterhäuschen, *n.* *He. Pa.* II.; 2) — пiця *C. II.* 75. der Vogel auf der Vorhut, überhaupt: wach-

sam, vorsichtig, *v. d. f.*; 3) Vorstecker, Vorstecknagel, *m.*

Сторжжикитий, *a.* wachsam; vorsichtig.

Сторжжик, *adv.* *K.* *Др.* behutsam, wachsam.

Сторжжик, *m.* *B.* в. Сторжжик.

Сторжжик, *adv.* vorsichtig.

Сторжжик, *n.* Wachgeld, *m.*

Сторжжик, *f.* Seite; Gegend; Partei, *f.*

Сторжжик, -ниць, *m.* на — вiпр-гати den Umweg einschlagen, Umschweife machen, lavieren, *Ос.* (62) *V.* 45.

Сторжжикити, *v. a.* meiden, — від корбi; 2) blättern, *Par.;* — ся корбсь *M.* від корбсь, *B.* von jmdm sich fern halten, jmdn meiden; 2) — ся zaudern,

zöbern. [рбнський.]
 Сторонній, а. III. II. 263. в. Сто-
 торбнка, f. Faoh, m. Abtheilung,
 f.; 2) pl. сторбнки Theilschnüre o.
 Feitsche. [2] parteilich, Cm.
 Сторонний, а. aus der Umgegend;
 Сторонник, m. Partoiganger, m. ГШ.
 Сторонничий, а. parteilich, 3e.
 Сторонній, а. fremd, He.; 2) partei-
 isoh, Cm. [keit, f.
 Сторонність, осм. f. Parteilich-
 Сторонський, а. fremd.
 Сторонщина, f. Fremde, f.
 Сторопати, v. a. ermüden, plagen, B.
 Сторопамий, а. entsetzt, betroffen,
 erschrocken.
 Сторопити, v. n. betroffen werden,
 die Fassung verlieren, stutzen, M. II.
 203. Ф.
 Сторочити, v. a. в. Торочити.
 Сторукий, сторучний, а. hun-
 dertarmig, -händig, III. I. 98. С.
 Сторц, m. на — сторцом, adv.
 gestürzt, auf den Sturz gestellt, scharf
 aufrecht.
 Сторцувати, v. a. aufrecht (стб-
 цом) stellen; сторцувати, v. n. u. — ся
 aufrecht (стбцом) stehen.
 Сторч, m. Ос. (61) I 320. Grund-
 klotz, m. (unter ein Gebäude), s. Коти
 (pl.); Кн. „Слово“ 1862. ч. 50. Pfeiler, m.
 Сторч, adv. gradhin, schlechtwege,
 Ke. II. 68; 2) kopfüber, K.
 Сторчак, m. сторчакá дати, K.
 jählings umstürzen, kopfüber sich um-
 werfen; сторчакóm, adv.; 2) He.
 Пр. XI. 1, 123. Art Fischeuppe.
 Сторчати, v. n. в. Стирчати, Зак.
 Сторчовий, а. jäh, abschüssig,
 steil, +Б. [f.; Scheiterhaufen, m.
 Стос, m. Stoss; Haufen, m. Stapel,
 Стбник, m. dim. s. d. v.
 Стосильний, а. übermächtig, all-
 gewaltig, Py.
 Стосбкроть, num. = 10.000 Зак.
 Стосбтний, а. hundertfach, tau-
 sendfach, Фр.
 Стосувати, v. a. в. Застосувати;
 — ся sich richten, a. bequemem.
 Стосунковий, а. relativ.
 Стосунк, -нку, m. Beziehung, f.
 Verhältnis, n.
 Стбта, f. M. I. 99. в. Истбта.

Стбтно, adv. K. genau, genau.
 Сточати, сточати, v. a. herabströ-
 men lassen, Amt. 49; verzapfen; 2) в.
 Скотати, herabrollen, abwälzen; — ся
 niederrollen, sich abrollen; 3) abdrechseln;
 4) * — ббi Kämpfe bestehen, K.
 Стбчений, а. abgerollt; 2) abge-
 zapft; 3) * бiй die Schlacht geschlagen.
 Сточйстий, а. abschüssig; -йсто, adv.
 Стбчки, pl. die Neige eines Ge-
 tränkes, H. 176. (vgl. Сточати 1).
 Стбчно, adv. rhythmisch (Фр.); -вклад-
 дати слова reimen.
 Стбчок, gen. -бчка, m. Geschiebe,
 n. Пол.; 2) Wachsstock, m. Пар.
 Стбн, f. Т. перестбяти стбю auf
 dem Posten ausharren.
 Стбяк, m. Ständer, m.; 2) stehen-
 der Bienenstock; 3) Aufseher bei den
 Arbeitern, m.
 Стбяне, n. Stehen, n.; Stillstand, m.
 Стбняий, а. steif, Пар. в. Стбяти I.
 Стбянка, f. das müssige Stehen.
 I. Стбяти, v. a. stehend machen,
 steifen; — ся steif werden, Гал. I. 255.
 II. Стбяти, v. n. stehen, aufrecht
 stehen; на чимбсь, при чим worauf
 bestehen, beharren; на свобму слови
 sein Wort halten; stehen bleiben (beim
 Anbieten des Preises); стояти u. — ся
 zu stehen kommen, kosten, Ко.
 Стбячий, а. stehend.
 Стбячбк, -чка, (стбч-), m. dim. в.
 Стбяк; verfaultes, vermodertes, mor-
 sches Stück Holz.
 Стбва, f. Speise, f. Gericht, Essen, n.
 Стравбць, -вця, m. Ч. III. 269.
 der das Wild anhetzt; Hetzhund, m.
 Стравити, v. a. verdauen; 2) стр-
 вити, стравувати, v. a. verkбstigen;
 — ся у корб sich bei jmdm bekбstigen.
 Стравлене, n. Verdauung, f.
 Стравне, n. Kostgeld, Zehrgeld, n. K.
 Стравний, а. verdaulich; 2) verk-
 ббstigend, nährend; -а лбжка Esslбffel,
 m.; 3) kostspielig.
 Стравунок, -нку, m. Kost, f.
 Страдблець, -бля, m. Dulder,
 Mätyrer, m.
 Страдбльний, а. Ос. (61) IX. 47.
 leidend, viel gelitten; ГШ. leidend,
 passiv. [thum n. Пар.
 Страдальництво, n. Mätyrer-

Страдбльниця, f. U. Mätyrerin, f.
 Страдбльний, а. Ч. II. 452. viel
 gelitten.
 Страдбти, v. a. leiden; 2) Ф. verlieren.
 Стрбне, (стро-), n. P. I. 75. Ge-
 ббude, n.
 Страж, f. C. I. 122. в. Стбрбжа.
 Стражбр, m. Wächter, m.
 Страждбне, n. Leiden, n. Кн.
 Страждбти, v. a. leiden, dulden, Ke.
 Страждбний, (-бнный), а. Cm.
 viel gelitten, viel geplagt.
 Страждбти, v. n. leiden. [Пар.
 Стражити, v. n. auf sein, aufsitzen,
 Стрбжняк, m. Wächter, m.; 2)
 Besucher, n. Нар.
 Стрбжняця, f. Schilderhaus, n.
 Warte, f. Wachtthurm, m. [тар, m.
 Стрбжнячий, а. subst. m. K. Wäch-
 стражнувати, стражувати,
 v. a. wachen, Wache halten, Obacht
 geben, в. Стбрбжати.
 Стракбтий, а. scheckig, Пис.
 Стракувати ся, sich strecken,
 в. recken, в. anstrengen.
 I. Страм, m. He. в. Сбром.
 II. Страм, m. (dim. стрбмик), стр-
 ма, f. в. Копилб. [steil Liegendes.
 Стрбмець, -мця, m. etw. hoch u.
 Стрбмяна, f. Ч. VII. 551. s. Дрббяна.
 I. Стрбмний, а. в. Сбромний; -но,
 adv. mit Scham. [gelt.
 II. Страмний, а. siech, abgемер-
 Стрбмний, а. fremd; 2) wunder-
 бар, sonderbar, Ke.
 Стрбнник, m. W. Wanderer, Pil-
 grim, m.; Fremdling, m. Макс.
 Стрбнниця, f. Pilgerin, f. He.
 Стрбнность, f. Sonderbarkeit, f. Ke.
 Странути ся, Ч. IV. 242. в. Сте-
 нути ся. [вiля Ос. (61), XII. 29.
 Стрбпбтий, а. в. Стрпбптий, -е
 Стрбпи. pl. unordentlich gewachse-
 ne Haarflechten, Фр.
 Стрбпити ся, Кн. Пр. IX. 377.
 vorfallen, sich treffen, в. ereignen.
 Странуля, f. eine die mit zerzaus-
 stem Haupthaar umhergeht, Фр. в. Стрбпи.
 Стрбсть, f. Leiden, n.; стрбсти (pl.)
 Христбви das Leiden Christi, Leidens
 geschichte Chr. f.; 2) Leidenschaft, f.
 Affeekt, m. [pl. (Passiflorae), B.
 Стрбстбнци, pl. Passionsblumen,

Стрбстний, а. zu Стрбсти geh.;
 -четвер Donnerstag in d. Charwoche, m.
 Стрбстник, m. Dulder, Mätyrer,
 m.; -нця, f. -ин, f. Пис.
 Стрбстно, adv. Ke. в. Прбстрастно.
 Страстовбдець, -ця, m. U. Au-
 genzeuge der Leiden Christi, m.
 Стрбстотбрпець, -пця, m. † der
 viel Leiden ertragen, gelitten.
 Стрбстотбрпний, а. leidensvoll,
 viel gelitten, ВБ. [Stelle.
 Страт, m. zertretene, zerstampfte
 Стрбта, f. Verlust, m.; Nachtheil,
 m.; 2) Hinrichtung, f.
 Стратбнець, m. K. der zum Tode
 Verurtheilte; 2) Ваг. Руч. XIV. Kämpfer, m.
 Стрбтити, v. a. verlieren; 2) hin-
 richten; — ся в. Загрбтити ся; 2)
 viele Ausgaben haben, sich ruinieren.
 Стрбтниця, n. Ф. а. d. f.
 Стрбтничий, f. Ф. Richttбtte, f.
 Стрбток, -тку, m. в. Стрбта.
 Стратувати, v. a. в. Трагувати,
 zertreten, zerstampfen. [Furcht, Angst, f.
 Страх, m. Schreck, Schrecken, m.
 Страх, adv. schrecklich, furchter-
 lich; 2) sehr, viel, sehr viel; noch ver-
 стбrkend: страх много sehr viel &
 Стрбхати, v. a. M. II. 165. schrek-
 ken; — ся erschrecken (v. n.), in Schrek-
 ken, in Furcht gerathen.
 Стрбхить, f. Ос. (62) VI. 62?
 Стрбхиття, n. coll. He. Schrecken,
 pl.; Gespenst, n. Geisterspuck, m. По-
 панз, f. [oberungs, Пар.
 Стрбховбльний, а. Feuerverai-
 Стрбховане, n. Feuervericherung,
 f. Пар.
 Стрбховина, f. Пр. II. 430. Ge-
 spensterspuck, m. Ungeheuerlichkeiten,
 pl. Schreckmittel, n. Попанз, f. III. I. 398.
 Стрбховинний, а. H. 285. schreck-
 haft.
 Стрбховиночка, f. dim. Веин.
 einer kбzka: Gespenstergeschichte, f.
 schreckliches, grauenhaftes Märohen,
 III. I. 397.
 Стрбховитий, а. Фр. furchtsam;
 2) schreckensvoll, furchtbar, schrecken-
 erregend, Кн.
 Стрбховище, n. Schrecknis, n.
 Стрбхобильне, n. В. в. Стрбхобуд.
 Стрбхбполх, m. Ко. 47. der Furcht-

same, Hasenberg, n. feige Memme; 2) Spitzlette, f. (Xanthium spinosum), B. Страхополѣнѣ. a. Cm. schwach, feig. [Gespenst, n.; 2) Feigling, m. Страхоуд. m. Vogelscheuhohe, f. Страхоуджк. m. Gespensterheuschecho, f. [samkeit, Feigheit, f. Страхоудство, n. K. Furcht. Страходѣ. f. Schrecken, m. Angst, f. Страхунок. -нку, m. a. Страх. Страч. m. Abortus, m. Стрѣча. f. a. Стрѣта. Стрѣче, (-ѣче), страчѣ, -ѣти. n. Frѣhgeburt, f. (im 4. od. 5. Monate). Стрѣчувати, v. a. verlieren, a. Трѣтати; — сѣ *M. 44.* verloren gehen; 2) viele Ausgaben, Unkosten haben. Страчѣук. m. a. Стрѣче; 2) Фр. ein gѣnzlich verlassenes u. vernachlѣssigtes Kind; 3) Teufel, der die Leute mordet, m. Страшѣаннѣ, a. Cm. schrecklich. Страшелѣннѣ, a. Cm. sehr schrecklich. Страшѣло, n. Schreckbild, n. Schreckspuck, m.; Ungeheuer, n.; 2) *Kol. I. 73.* Scheuchklapper, m. Стрѣшнѣти, v. a. schrecken; spuken; — сѣ sich furchten, Schreck empfinden, a. Стрѣхати сѣ *Ko. 345; III. I. 333.* Стрѣшѣще, n. Gespenst, n. Geisterpuck, m. У. Страшѣивнѣ, a. schreckhaft. I. Стрѣшнѣй, a. schrecklich, schauerhaft; 2) страшнѣ молѣтна ein gewisses Gebet vor dem Trauungseide — zum Bannen des Schreckens. II. Стрѣшнѣи, a. v. Стрѣстнѣй; -ѣ недѣля, Сѣагwoche; — сѣвѣка. = стрѣстна сѣв. Kerze die wѣhrend des Gottesdienstes Стрѣсти Христѣви in den Hѣnden gehalten wird. Стрѣшнѣсть, -ости, f. Schrecklichkeit; Furchtbarkeit, f. Стрѣбитѣи, стрѣбѣати, v. a. D. c. 301. vernichten, a. Исстрѣбитѣи. Стрѣвѣжитѣи, v. a. erschrecken; — сѣ *Лк. 129.* bange werden, sich angatigen. [(Libellula), II. Стрѣкавка, f. Wasserjungfer, f. Стрекѣвити, v. n. frieren. Стрѣляна, f. K. Waldlichtung. f. Стрѣкот, *gen.* -ту, m. Zirpen, Schwir-

ren, n. Ру. Стрѣкота. f. Cicade, Baumsirpe, f. Ру. Стрѣкотѣти, v. a. plappern, schwirren, zirpen; *Гл. б. 53.* schnattern wie eine Elster, jmdm die Ohren voll schreien. Стрѣкотѣлка, f. a. Саранчѣ червонокрѣлка, *Пол.* Стрѣль, m. a. Стрѣлѣ, Schuss, m. Стрѣльбѣ. (стрѣльбѣ). f. K. das Schiessen, Gewehrfeuer, n.; 2) Feuerwaffe, f. Schiessgewehr, n. Стрѣляцѣ, f. danner Hain. Стрѣлькѣватнѣй, a. -ѣ цѣбуля mit hohen Stengeln. [Ч. II. 157. Стрѣлячѣик, m. *dim.* v. Стрѣлѣцѣ, Стрѣлѣти, v. a. v. Стрѣлѣти. Стрѣмень, -меня. m. Steigbѣgel, m. Стременѣ, f. *MIII.* a. Строминѣ. Стременѣчкѣи, *pl. dim.* a. Стрѣмено II. Стременѣстнѣй, a. bѣgelfest, *Пар.* Стременѣннѣй, a. a. m. *Ko. 127.* Reitknecht; 2) berittener Jѣger, der keine Koppel Hunde hat, sondern auf die Hunde des Herrn, den er begleitet, Acht giebt, m. I. Стременѣ, стрѣме, n. B. ein jѣher, steiler Felsabbang, a. Строминѣ. II. Стрѣмено, n. *pl.* -нѣна, a. Стрѣмень; 2) Stegreif, m. *Пар.* Стрѣмитѣи, (стрѣмѣлю, -мѣш). v. n. stecken (worin); hervorstehen, -ragen; streben; 2) aufrecht stehen. Стрѣмянѣцѣ, *dim.* Steigbѣgel, m. *Ил.* Стрѣмянѣр, m. Sporer, m. *Пар.* Стрѣмка, f. — *однобульѣвѣста* Herminium monorohis. Стрѣмѣивнѣй, a. strebend, strebsam, *Пар.* [samkeit, f. *Пар.* Стрѣмѣивѣсть, -ости, f. Streb. Стрѣмнѣстнѣй, a. *Гуш.* steil, schroff. [Abhang. Стрѣмно, n. Abgrund, m.; steiler Стрѣмнѣти, v. n. hinsetzen, -sinken, *Гуш.* [v. Струсѣти сѣ. Стрѣмѣти, a. Трѣмѣти; — сѣ, Стрѣмя, n. Steigbѣgel, m.; 2) Fussstarpe, m. *Зак.* [riza], B. Стрѣндѣка, f. Ammer, m. (Embe. Стрѣнѣця, f. ein Schusterwerkzeug. Стрѣнѣжитѣи, v. a. drei Fѣsse zusammenkoppeln. Стрѣпенѣти сѣ, sich bewegen,

sich schutteln; eine Erschutterung erleiden, erschuttert werden; сѣрце стрѣпенѣло сѣ das Herz erbebte. Стрѣпѣтѣи, стрѣпѣтѣнѣ, m. стрѣпетка, f. Zwergtrappe, m. (Otis tetrax), B. *Щог.* [beben, erzittern. Стрѣпѣхати сѣ, *M. II.* 196. er-Стрѣпѣнѣ, a. erzornst, zottig. [zen, m. Стрѣпѣхѣ, *pl.* klause Faser, f. Фе-Стрѣб, m. H. 268. Sprung, Satz, m. Стрѣбѣачѣк, (-анѣчик), m. a. Зѣяцѣ, B; 2) Flohkѣfer, m. (Haltica), B. Стрѣбѣти, v. n. Reissaus nehmen, fortlaufen, springen. Стрѣбѣч, m. *M. III.* 145. Springer, m. Стрѣбѣкѣй, a. *He.* hurtig, sink. Стрѣбнѣти, (-бон-), v. n. schnell sich auf n. davon machen; springend fortgehen, forthuschen. Стрѣбок, *gen.* -бкѣ, m. Sprung, m. *ОП.* Стрѣбѣонѣгнѣй, a. *Bax.* schnellfѣssig, hѣpfend. [m. (Podura), B. Стрѣбѣхѣвѣстка, f. Springschwanz, Стрѣвѣти, v. n. harren, warten. Стрѣга, f. (e. Kind) mit beschnittenen Haaren, mit abgeschorenem Haupt, *III. II.* 198. [rast, m. Quebbe, f. Стрѣгѣвка, f. B. Moorboden, Mo-Стрѣгнути, v. n. a. Стрѣбнѣти. Стрѣгнѣи, m. Haarschneider, m.; 2) стрѣгнѣи, m. -ѣнка, f. junges ein, — zweijѣhriges Pferd dem die Mѣhne zugeschnitten wird. Стрѣчнѣй, a. *pl.* -чнѣ, Bruderkinder, Geschwisterkinder, *pl.* Стрѣж, m. Sohur, f. Стрѣжѣй, m. Sohafscherer, m. *Лесч.* Стрѣжѣк, m. a. Стрѣгнѣи; *Вейн.* der Soldaten wegen der kurz geschnittenen Haare. [begrannter Weizen, B. Стрѣжѣчка, f. (-пшенѣца), u. Стрѣжѣбѣ, f. Schur, f. Фр. Стрѣженѣ, *gen.* -жнѣ, m. Herz, Mark eines Baumes, n.; Mitte, f.; 2) Strom, Fluss, m. Стрѣженѣ, n. Sohur, f. Стрѣженѣстнѣй, a. -ѣ дошка grades, glattes Brett. [I. 215? Стрѣжѣчок, -чка, m. *dim.* *Веч.* Стрѣжѣик, m. -мурѣвнѣй, Segler, m. (Cypselus arus), *Пол.* Стрѣжинѣ, m. a. Стрѣженѣ. Стрѣжка, f. Scheren, n. Sohur, f.;

2) *gew. pl.* стрѣжкѣи, an der Stirn zugeschnittene Haare der Frauen; 3) Haarschere, f.; 4) Sohaf, n. (Фр.). Стрѣжнѣивнѣй, a. Mark. Стрѣжнѣвка, f. Mark, n. B. Стрѣжѣчѣ, -ѣти, n. a. Стрѣгнѣи, Fohlen, n. [nen Haaren, *Гл. б. 69.* Стрѣжѣчѣтнѣй, a. mit beschnitt-Стрѣжѣчѣтко, n. *dim.* Стрѣгнѣи. I. Стрѣй, m. Oheim, Vetter, m. II. Стрѣй, m. rechter Nbfis des Днѣстерѣ; 2) Stadt am 1). Стрѣяна, f. des Vaters Schwester, Tante, f.; 2) des Oheims Gemahlin. Стрѣяннѣй, a. v. Стрѣбчнѣй. Стрѣянѣннѣй, m. У. a. d. f. [Oheim. Стрѣянѣчѣнок, -нка, m. Sohn des Стрѣянѣкѣи, -кѣвѣти, v. a. apritzen; 2) *gew. impers.* стрѣжѣи sѣl vom Ohrenreissen. [f.; 3) Feuerwaffe, f. Стрѣкѣч, m. a. Тарѣн; 2) Streitaxt, Стрѣкѣоа, *dim.* стрѣкѣика, f. Libelle, f. *Пар.*; 2) Wagebalken, m. *Зак.* Стрѣкѣу-брѣкѣу, *inf. Fabelw.* vom Springen der Ziege, P. I. 50. Стрѣм, m. Einhalt, Rѣckhalt, m. Hemnis, f. Ф. Стрѣмѣивнѣй, a. enthaltsam, sparsam. Стрѣмѣитѣи, стрѣмѣувѣти, v. a. zurѣckhalten, abhalten, aufhalten. Стрѣминѣи, стрѣменѣи, *pl.* Blatt-rippen, *pl.* B. Стрѣна, f. a. Стрѣяна. Стрѣнѣжитѣи, v. a. a. Стрѣвѣжитѣи, koppeln, fesseln. Стрѣпа, f. linker Nbfis des Днѣстерѣ. I. Стрѣпѣти, v. m. Ф. a. Стрѣпѣитѣи. II. Стрѣпѣти, v. n. (Ф.) daastehen wie ein Ochs am Berge. Стрѣх, m. Dachboden, m.; 2) Werkzeug zum Ziehen des Leders. Стрѣхѣувѣти, v. a. обѣже mit dem Streiholze streichen, abtreichen (beim Einmessen von Getreide &); -сѣнѣкѣи, zuschneiden, zusetzen; 2) Striche machen; — сѣ (vom Pferde) sich streifen, sich mit dem einen Fusse an den anderen anschlagen. [holz, n. B. Стрѣхѣулець, -лецѣ, m. Streih-Стрѣцѣвнѣй, (-цѣвнѣй), a. *АД.* I. 46. a. Стрѣсѣвнѣй. Стрѣця, f. *Ос.* (61) III. 27? Стрѣчанѣк, m. Sohn des Onkels.

Стрѣлок, чка, *m.* Galgensoblinge, *f.*
 Стрѣбѣтій, *a.* Strepshätig, *Фр.*
 Стрѣбло, *m.* а. Срѣбло.
 Стрѣбний, *a.* а. Срѣбний. [Probe, *f.*
 Стрѣбовок, -вку, *m.* Versuch, *m.*
 Стрѣбувати, *v.* а. versuchen, про-
 бировати. *Probe*, *f.*
 Стрѣбунок, -нку, *m.* Versuch, *m.*
 Стрѣвати, *v.* н. н. Стрѣвати.
 Стрѣвати ся, begegnen, *a.* Стрѣ-
 вати ся.
 Стрѣвѣа, *f.* *Ф.* das Schiessen, Sohüsse, *pl.*
 Стрѣвка, *f.* а. Стрѣлака.
 Стрѣвѣжити, *v.* а. erschrecken;
 — ся erschrecken (*v. n.*), bange werden.
 Стрѣй, *gen.* стрѣю, *m.* Schmuck, *m.*
 Geschmeide, *n.*; 2) Beschaffenheit, Art,
 Einrichtung, *f.*; кождий своѣм стрѣюм
 jeder nach seiner Art; 3) Staat, *m.* *Пар.*
 Стрѣйний, *a.* *МШ.* geschmückt,
 zierlich; 2) gut componiert, *OH*; -но,
adv. *Кол.* I 98.
 Стрѣйник, *m.* Statzer, Zieraffe, *m.* *Пар.*
 Стрѣйница, *f.* Mauerbiene, *f.* (An-
 thophora), *B.* [*f.* *Пар.*
 Стрѣйність, -ости, *f.* Harmonie,
 Стрѣкати, *v.* а. Стрѣкати.
 Стрѣла, *f.* Pfeil, *m.*; 2) Strahl, *m.*
 am Pferdehuf. [2) Schiessen, *n.*
 Стрѣлѣа, *f.* Geschoss, Gewehr, *n.*;
 Стрѣлѣць, -льця, *m.* Schütze, Jä-
 ger, Waidmann, *m.*
 Стрѣливо, *n.* Munition, *f.*
 Стрѣлина, *f.* *K.* Schusswunde, *f.*
 Стрѣляця, *f.* *КУ.* а. Стрѣла.
 Стрѣлака, *f.* *dim.* а. Стрѣла; 2) Strahl,
m. *Зар.*; 3) Stengel, *m.*; Halmstück zum
 Flechten zugeschnitten; 4) Strahlbein,
n. *B.*; 5) Zünglein in der Wage, *n.*;
 Weiser, Zeiger, *m.* (an der Uhr); -ма-
 гнетна Magnetnadel, *f.* [schend, (очи).
 Стрѣлкѣй, *a.* *BE* *Пр.* XII. 250. ste
 Стрѣльній, *a.* Schiess.
 Стрѣльник, *m.* Pfeilschmied, *m.*
 Стрѣлобий, -бѣя, *m.* *Ру.* der weit-
 werfende Herrscher. [*m.* (Limulus), *B.*
 Стрѣловѣць, -вця, *m.* Pfeilschwanz,
 Стрѣловка, *f.* Pfeileule, *f.* (Acro-
 nysta), *B.* [führen.
 Стрѣльцювати, *v.* н. Jägerleben
 Стрѣльчати, *a.* *gr.* pfeilförmig.
 Стрѣльчий, *a.* -порох Schiesspul-
 ver, *n.* *Ил.*

Стрѣльчати, *v.* н. Jäger sein, Jagd
 betreiben, *Ф.* *B.*
 Стрѣляти, стрѣлити, *v.* а. schie-
 sen; * -очѣма die Augen herumsehie-
 sen lassen, — на корѣць jmdm einen
 verstohlenen Blick zuwerfen; *impers.*
 стрѣля (в себѣ, в тѣл) Stiche im Kör-
 per empfinden, — ся sich schießen;
 sich duellieren.
 Стрѣм, -бѣму, *m.* alles höher Gele-
 gene, *pl.* стрѣми alles Hervorragende
 u. dadh Behindernde; 2) das von
 der Flut Angeschwemmte; 3) Rich-
 tung, *f.*; стрѣм-вдѣл, *adv.* lothrecht ab-
 wärts; стрѣм-вгорѣ *adv.* l. aufwärts.
Пол.; стрѣм-голов, *adv.* kopfüber.
 Стрѣмка, *f.* а. Стрѣнка.
 Стрѣмкѣй, *a.* steil, schroff.
 Стрѣмкѣсть, -ости, *f.* Abschüssig-
 keit, Steilheit, Schroffheit, *f.*
 Стрѣмковане, *n.* Lothen, *n.* *Пол.*
 Стрѣмляти, *v.* а. Стрѣмляти.
 Стрѣмница, *f.* Lothrechte, *f.* *Пол.*
 Стрѣмнути, *v.* н. *Ил.* 49. sich be-
 geben, rasch wohin eilen.
 Стрѣмчати, *a.* jäh, abschüssig.
 steil, *M.* III. 138.
 Стрѣнути, *v.* а. а. Стрѣпати.
 Стрѣп, -бѣу, *m.* *W.* Decke, *f.* Him-
 melgewölbe, *n.*; 2) Loch im Dachfirst, *n.*
 Стрѣпати, стрѣпнути, *v.* а. abschüt-
 teln; — ся erzittern, erbeben.
 Стрѣпати, *a.* fasericht, fäsicht;
 2) mit gestäubtem Haar.
 Стрѣпихи, *pl.* а. д. *f.*
 Стрѣпки, *pl.* а. Fransen, *pl.*
 Стрѣпотати, *v.* а. u. — ся, sich
 schütteln; aufflattern.
 Стрѣпчати, *a.* gefranst, *Пар.*
 Стрѣт, -гу, *m.* Begegnung, *f.* Zu-
 sammenstoss, *m.* *Еф.* 55. [Lichtmesse, *f.*
 Стрѣтене, (ниє), *n.* — Господне,
 Стрѣти, (*P.* I 5.), стрѣтити, стрѣ-
 чати, *v.* а. begegnen.
 Стрѣха, *f.* Strohdach, Dach, *n.*; * Haus, *n.*
 Стрѣхати, *a.* einem Strohdach
 ähnlich, buschig.
 Стрѣхач, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Stro-
 бündel zum Dachdecken.
 Стрѣходѣр, *m.* вітер — starker
 Wind, der die Dächer ruiniert, *Нас.*
 Стрѣбовий, *a.* *Гол.* а. Стрѣбовий.
 Стрѣча, *f.* Begegnung, *f.*; Empfang, *m.*

Стрѣчати, *v.* а. а. Стрѣтити.
 Стрѣчечка, *f.* *dim.* а. д. *f.*; *III.* I.
 214. eine gestickte Zeile. [Zeile, *f.*
 Стрѣчка, *f.* Band, *n.*; 2) Strophe,
 Стрѣчковѣць, -вця, *m.* кружа-
 лѣтний, Schleifenblume, *f.* (Iberis um-
 bellata).
 Стрѣчний, *a.* entgegen kommand,
 in den Weg kommand, beegend, ent-
 gegen liegend, dem man begegnet.
 Стрѣшка, *f.* *dim.* а. Стрѣха.
 Стрѣвати, *v.* а. vergiften.
 Стрѣвус, *m.* *K.* Strauss, *m.* а. Струс.
 Стрѣг, *m.* *III.* I. 1, 62.?
 Стрѣлати, *v.* а. zwicken, stechen
 (von Wunden), *B.*
 Стрѣгий, *a.* streng, hart, ernst.
 Стрѣгѣсть, -ости, *f.* Strenge, *f.*
 Ernst, *m.* *Кн.*
 Стрѣжень, -жня, *m.* а. Стрѣжинь.
 Стрѣжати, *v.* а. — плит den Zaun
 oben mit spitzen Dornen & versehen.
 Стрѣковий, *a.* Stimm-, -і вѣ-
 лочки Stimmgabeln, *pl.*
 Стрѣтель, *m.* *Др.* Baumeister,
 Architekt, *m.*; 2) Stifter, *m.*; 3) Kir-
 chendiener, *m.*
 Стрѣти, (строїти), *v.* а. stimmen;
 2) bauen, erbauen; 3) putzen, aufpu-
 tzen, schmücken; 4) anstiften, anrich-
 ten; -жарті Spass machen, treiben;
 — ся sich schmücken, а. putzen, —
 ся на корѣ jmdm androhen; — а ким
P. I. 113. begegnen (?)
 Стрѣтель, *m.* а. Стрѣтель 1) 2) 3).
 Стрѣти, *v.* а. vergiften, а. Стрѣтити.
 Стрѣй, *m.* *Ніс.* Maschine, *f.* *pl.* стрѣй,
 Maschinerie, *f.* *Пар.*
 Стрѣйний, *a.* *Кн.* а. Складний;
 2) geneigt zu bösen Streichen.
 Стрѣник, *m.* Stimmer, *m.*; 2)
 Maschinenmeister, *m.* *Пар.*
 Стрѣнок, *m.* ein Zierstraus aus
 künstlichen Blumen.
 I. Стрѣка, *f.* *gr.* Termin, *m.*
 II. Стрѣка, *f.* *H.* 149. die Kammer
 an der Giebelseite des Hauses.
 Стрѣкати, *a.* *M.* III. 51. scheckig.
 Стрѣкати, *v.* н. а. Стрѣлати.
 Стрѣковий, *a.* Termin-, auf Ter-
 min, *Не.*; periodisch, *Др.* [haftem Weibe.
 Стрѣкота, *f.* *Ко.* 108. von grillen-
 Strom, *m.* *У.* а. Стрѣмина.

Стрѣманѣстий, *a.* dünnbauchig,
 schlank, *B.*
 Стрѣмий, *a.* jäh, steil. [49. *Ф.*
 Стрѣмина, *f.* steiler Abhang, *Гл.*
 Стрѣмити, *v.* а. а. Прострѣмити,
Wgr. 93.
 Стрѣмлявий, *a.* *Гуш.* а. Стрѣмий.
 Стрѣмляти, *v.* а. einsetzen, -heften.
 Стрѣмовина, *f.* Steile, Jäh, *f.*
Фр.; schroffe Zinke am steilen Felsen, *Ф.*
 Стрѣвдѣл, *f.* Goldammer, *m.* *Пар.*
 Стрѣнт, стрѣнци, *m.* Strontium,
n. *Пол.*
 Стрѣпѣ, *f.* aufgeschütteter Haufen.
 Стрѣпина, *f.* стрѣпина, *n.* Stück
 Plankenh Holz, *n.*
 Стрѣптивий, *a.* -е писмо не-
 heimlich verzerrte Schriftzüge, *У.*
 Стрѣувати, *v.* а. §. strafen.
 I. Стрѣчати, *v.* а. *M.* III. 81. durch-
 nähren, abnähren.
 II. Стрѣчати, *v.* а. на корѣ auf-
 hetzen (aufwiegen); — ся streben,
 trachten (*mit d. Infinit.*). [malmen.
 Стрѣцати, *v.* а. zerbrechen, zer-
 I. Стрѣа, *f.* *Wgr.* VII. а. Стрѣа.
 II. Стрѣа, *f.* Verickung, *f.* Schmuck, *m.*
 Стрѣубати, *v.* а. — стрѣбувати.
 Стрѣуб, *m.* Nobel, *m.*; Messer, *n.* *III.*
 II. 216; Fügebank, *f.* *Пар.*; Werkzeug
 der Töpfer, *Пар.*; 2) Waldbach, Strom,
m. *W.* *Фр.*; 3) а. Петург, (Salmo fa-
 rio); 4) Böschung, *f.* *Пар.*; 5) а. д. *f.*
 Стрѣуга, *f.* стрѣуг, *m.* *Ос.* (61) I.
 230. Art Boot, Struse, *f.*
 Стрѣугати, *v.* а. schnitzeln, schnit-
 tzen, schneiden. [4. II. 223.
 Стрѣугач, *m.* Schaber, Schnitzer, *m.*
 Стрѣугачка, *f.* а. д. *v.*
 Стрѣугло, *n.* Glattholz, *n.* *Пар.*
 Стрѣгнути, *v.* а. а. Стрѣгати;
 2) *v.* н. dahinlaufen.
 Стрѣгель, -гѣя, *m.* Nobel, *m.*;
 — долбѣний Nuthobel, *m.*; — конѣль-
 ский Wirkeisen, *n.* *Пар.*
 Стрѣгѣльня, *f.* Nobelbank, *f.*
 Стрѣженій, *a.* *Ф.* а. Втомлѣний.
 Стрѣдати, *v.* а. ermüden, — ся
 sehr ermüden (*v. n.*). [werden.
 Стрѣувати, *v.* н. aufgedunsen
 Стрѣуєне, *n.* а. Стрѣминѣ, *Пол.*
 Стрѣужка, *f.* Span, *m.* Splaiss, *f.*
 Стрѣужок, -жкѣ, *m.* а. д. *v.*

Струїти, (строї-), *v. a.* vergiften, dh Gift tödten.

Струїка, *f. dim. v. Струїа, Фр.*
Струїниш, *a.* fliegend; angenehm
klingend, melodisch *M. II. 93.*

Струїчатий, *a.* wellenförmig.
Струк, *m.* Hülse, Schote, *f.* [sohutig.
Струкатий, *a.* Hülsen-, Schoten-,
Струкватий, *a.* Hülsen-; mit
vielen u. grossen Hülsen -горіх; *pl.*
струкати, Schotenfrüchtige, *pl.* (Si-
liquosae).

Струм, *m.* Geist, *m. Ол.*
Струмá, *f. У.* Welle, Woge, *f.*
Струмень, (-минь), *m. pol.* Strom,
Bach, *m. Пар.*

Струмент, *m. eigenl.* Instrument;
2) *pl.* струмента, *А. Д. I. 189.* *v. Стрѣ-
мена pl. v. Стрѣмено.*

Струмінá, *f.* Strömung, *f. Пол.*
Струмбк, -мкá, *m.* Böhlein, *m. Ол.*
Струмочок, *gen.-чка, m. Bach, m. М.*
Струнь, *m.* Schmalbock, *m. (Lep-
tura), В.*

Струна, *f.* Darmsaitе, Saite, *f.; 2)*
He. Wollschlaggerwerkstätte, Streiche, *f.*

Струнва, *f. v. Струна 1).*
Струніна, *f. Ст. v. Струна 1).*
Струністий, *a.* lang gestreckt,
lang gezogen wie eine Saite.

Струнити, *v. a.* auf den Saiten
spielen, *Ол.*

Струница, *f.* Griffbrett, *m. Пар.*
Струнікá, *pl.* dünne Würstel;
Kronwürstel, *pl. В.*

Струнка, *f.* Arm eines Flusses;
2) Scheidewand in der Кошара; 3) *v.*
Стуч; 4) — медійська, *s.* Вблос
підкривак.

Струнікá, (-унок-, *M. II. 19), a.*
saitenähnlich: dünn u. ebenmässig;
schmáchtig, schlank. [treffen.

Струнути ся, zusammenstossen,
Струнчати, *v. a.* rügen, schelten.
Струнінка, *f.* Dünndarm, *m.*
Струп, *m.* Struppe, *f.*

Струпахути, *v. n. s.* Струпахити.
Струпахистий, *a.* schorfig, *Пар.*
Струпахти, *v. n.* den Schorf bekom-
men. [den, modern.

Струпахити, *v. n.* morsch wer-
den. [den, modern.
Струпахистий, *a.* schorfig. [m. Пар.
Струпахистість, -ости, *f.* Erbgrind,

Струс, *m.* Erschütterung, *f.* Sturm,
m.; — підняти Getümmel erregen; 2)
He. Nachsuchen, Aufspüren mit Durh-
stöbern, *n.* [melus).

Струсъ, *m.* Strauss, *m. (Strutio ca-
Струсити, струснути, v. a.* schüt-
teln, *s.* Strastá; — ся sich schütteln,
sohauern, schauern, erzittern, erbeben.

Струсунути, *v. a. s. d. v.*
Струсити, стручати, *v. a.* herab-
stossen, -werfen.

Струхати, *v. n.* vor Furcht, vor
Staunen erstarren, starr werden.

Струхнути, *v. n.* vermodern.

Стручастий, *a.* Hülsen-.

Стручечок, -чка, *m. dim. v. Стручок.*

Стручяк, *m.* горішник, Erbsen-
muffelkäfer, *m. (Bruchus pisi), В.*

Стручок, -чка, *m.* Schötchen, *n.*
(silicula), *В.*

Струшувати, *v. a.* abschütteln.

Струя, *f.* Strömung, *f.* Strom, *m.;*
2) — бобрáва Bibergeil, *n. Пар*

Страгнүти, *v. n.* einsinken.

Стрягүчка, *f.* Stelle wo man ein-
sinkt, Sumpf, *m.* [Fasern; zottig.

Стрябаний, *a.* faserig, voller

Стрямати, *v. a.* faserig machen,
auffasern; zottig machen; kraus machen.

Стрямби *pl.* krause Faser, *f.* Fetzen, *m.*

Стряпанія, *f. He. n. 256* Dienst-
beflissenheit, Vielgeschäftigkeit, *f.; 2)*
He. coll. Speisen, *pl.*

Стряснути, стрясати, стрясá, *v.*
a. abschütteln, abwerfen; — ся erzit-
tern, erbeben.

Стряски, *pl.* was beim Schütteln
von Stroh, Getreide & herabfällt, ge-
streut wird, *В.*

Стряхати, *v. n.* langsam trocknen.
Стряхнүти, *v. a. P. I. 131.* schüt-
teln; — ся *Кн.* sich erschüttern, erbeben.

I. Стуга, *f. Н. 30.* grosses Mehlfass.

II. Стугá, *f. Me. 425.* *v. Тугá.*

Стүга, *adv.* fest gespannt, steif.

Стүгва, *f.* Wasserständer, *m. Пар.*

Стүгнути, *v. n.* sich verhärten,
hart werden, *Фр.* [nen; 2) ächzen, *Ф.*

Стүгоніти, *v. n.* dröhnen, erdröh-
nen, *Фр.* [nen; 2) ächzen, *Ф.*

Студ, *m. v. Студ, Ос. (61) X. 53.*

Студá, *f. Лір.* *v. Стүжа,* Kälte, *f.*

Стүда, *f.* Kälte, *f.*

Стүдень, -дня, *m.* Mon. December.

Студенець, -нця, *m.* Gallerte, Sulze, *f.*
Студений, *a.* kalt, kühl.

Студеніяна, *f.* Gallerte, *f.*

Студеністий, *a.* gallertartig, *Пол.*

Студеніяця, *f. v. Стүдінъ;* 2) kühl-
er Verlass, *m.; 3) v. Стүдня, Гол. I. 121.*

Стүдент, *m.* Student, Schüler; Hö-
rer, *m. III. II. 79.*

Студенятина, *f. v. Студенець.*

Стүдити, *v. a.* kühlen; *impers.* стү-
дит менé es fröstelt mich.

Стүдня, *f.* Brunnen, Born, *m.*

Стүжавіти, *v. n.* gerinnen, er-
starren, sich verdichten, fest werden.

Стүжати, *v. a. К.* корбъ betrüben;
2) *v. Мүчити к.* [Korb, *m.*

Стүжка, *f.* Band, *n.; 2) Кч. 282.*

Стүк, *gen.-ку, m.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*

Стүкало, *m.* Thürhammer, *m. Ст.*

Стүкальце, -ця, *n. dim.* Anklo-
pfer, *m. Пар.* [klopfen, anstossen.

Стүкати, *v. a.* poltern, ansohlagen,

Стүкáч, *m. К.* Specht, *m.*

Стүкáчка, *f.* Klopfer, *m. (an e. Thür).*

Стүкит, -оту, *m.* Gepolter, Geklap-
per, *n.* Lärm, *m.*

Стүккатүрний, *a.* Stuocatur-.

Стүкнүти, *v. a. v. Стүкати.*

Стүкотати, стүкотіти, *v. a.* pol-
tern, anstürmen.

Стүкотнá, *f.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*

Стүлень, -ля, -ляня, *m.* gebakener
pirig; 2) Armvoll, *m.; s. Oberéмок (Фр.).*

Стүляти, стүлювати, стүляти, *v.*
a. zusammenhalten, -drücken, -schliessen.

Стүлүрүч, *adv.* mit leeren Händen,
unbeschenkt, *s. Голірүч.*

Стүма, *f. Ст.* Finsternis, *f. s. Мрака.*

Стүманіти, *v. n.* beihört, stumpf-
sinnig, blöde, dumm werden.

Стүп, *m.* das Gestampfe, der Tritt, *M.*

Стүпане, *n.* Treten, *n.* Tritt, Gang,

Стүпанувáти, *v. n.* = итá стү-
пою 2). [schreiten, treten, gehen, steigen.

Стүпати, стүпати, стүпнүти, *v. n.*
Стүвачок, -чка, *m. dim. Bein.* des
schnellen, rüstigen Rosses, *s. Стүпáк.*

Стүпень, -ня, *m.* Tritt, Schritt,
Fußtritt, *m.; Stufe einer Treppe, Staf-
fel, f.; 2) Fuss, m. (als Masse) дещиць
ступнів — 10 Фуза.*

Стүпениця, *f.* Tonleiter, *f.*

Стүпеньок, -нька, *m. dim.* jeder
kleinste Schritt, Tritt, *m.*

Стүпершáк, *m. v. Стүпáр.*

Стүпéць, -нця, *m.* Stufe, Sprosse, *f.*

Стүпина, *f.* Stöppine, *f. Пар.*

Стүпáця, *f.* Tritt, *m. Кч. Пр. IX.*
849; 2) Looh im Schnee v. Pferden
ausgetreten; 3) Speiche, *f.* (am Rad), *К.*

Стүпáня, -ня, *m. v. Стүпень.*

Стүпáр, *m.* Stämpfel, *m. В.*

Стүпка, *f.* Handstampe, *f.*

Стүпкотати, *v. a.* aufstampfen, *Пар.*

Стүпнэваня, *n.* Steigerung, *f.*

Стүпнэвати, *v. a.* steigern, ab-
stufen, *Пар.*

Стүпнэво, *adv.* stufenweise, *Пар.*

Стүпник, *m. gen. pl. -ки, Зем.*
I. 286. Walkmühle, *f.*

Стүпнотир, *m.* Schrittzähler, *m. Пар.*

Стүп, *m.* стүпом, *adv.* (= крб-
ком) kleiner Trab (des Pferdes), стү-
пом итá traben, im Trab (кінъ) *В.*

Стүрбувати ся, sich grämen, *a.*
abmühen. [Ranzelige, Schábige.

Стүрбэ, *n. coll.* alles Garstige,

Стүсáк, стүсáн, *m.* Stoos, Schlag, *m.*

Стүсáти, стүснүти, *v. a.* stossen,
С. I. 23. В.

Стүсувати, *v. a. s. d. v. С. I. 45.*

Стүхати, стүхнүти, *v. n.* erlösen,
nachlassen (v. d. Hitze u. d. Geschwulst),
v. Потáхати.

Стүхлий, *a.* einen dumpfigen, muff-
igen Geruch habend, muffig, anbrüchig.

Стүхлиця, *f.* Art Schimmel (Se-
pedonium) *Вол.*

Стүхлисть, -ости, стүхляти-
на, *f.* dumpfer, dumpfiger Geruch, *m.*

Стүхнүти, *v. n. В. v. Стүхати;*
2) muffig, anrieichig werden, riechen;
— ся crepieren.

Стүчати, *v. a. Н. 291.* klopfen, schla-
gen, poltern. [sel aus Binsen geflochten.

Стүбáб, *m. С. II. 150.* Mittelschüs-
сиг, *m.* Schnürband, *n. Пар;* 2)

Стүбáти, стүбáти, стүбáти, *v. n.*
Стүбáчок, -чка, *m. dim. Bein.* des
schnellen, rüstigen Rosses, *s. Стүпáк.*

Стүбáця, *f.* Pol; 3) Streifen, *m. + М.;*
-землá lánghliches Grundstück, (Фр.);
4) Zwang, *m. Фр.*

Стара, *f.* Straif, Strich, *m.* *M.*: -rip Gebirgung, *m.* *OH.*; Strahl, *m.* *M.* II. 159.; 2) Zucht, Disziplin, *f.*

Старало, *n.* Ziehbund, *n.* *Par.*

Стягати, стягнути, *v.* *a.* zusammensiehen; schnüren; 2) herab-, herunterziehen; 3) *schlagen; — ся sich zusammensiehen; 2) — на що etw. mit Not aufbringen.

Стягач, *m.* *v.* Намійник 1).

Стягель, (-оль), *m.* Stange als Band der gekrümmten Schlittenkufe; *pl.* старі, breitere Sprossen an den Enden der Wagenleiter; Ziehbund, *n.* *Gal.* I. 255.

Стягівка, *f.* Ordensband, *n.* (*Catocala*) *B.*

Стягність, -ости, *f.* *v.* Стяж.

Стягнути, *v.* *a.* *v.* Стягати.

Стягувати, *v.* *a.* schleifen, (-сокару), *Gal.* I. 255.

Стягуцїй, *a.* *B.* zusammenziehend. I. Стяж, стажка, *f.* Zaum, Einhalt, *m.*; 2) Zucht, Disziplin, *f.* *Mz.* [kunde].

II. Стяж, *f.* Schrott, *n.* (in d. Münz-
Стяжане, *n.* † das Erarbeitete, *K.*

Стяжати, *v.* *a.* † III. II. 268. erwerben, an sich bringen.

Стяженій, *a.* abgespannt, ermüdet.

Стяжити, *v.* *n.* schwer werden.

Стяжка, *f.* Band, *n.*; Klammer, Schnalle, *f.* [hörlich] (*Фр.*).

Стяжне, *adv.* in einem fort, unauf-

Стяжь, *f.* Fahne, Standarte, *f.* Banner, *m.* III. I. 361. *Kst.*

Стязька, *f.* Jakobskrautspinner, *m.* (*Lithosia* *Jacobaea*) *B.*

Стякнути, *v.* *n.* *Ф.* II. 415?

Стяж, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*; Sinn, *m.*; 2) *Cm.* Hinsicht, Rücksicht, *f.*

Стяжати ся, стягувати ся, sich seiner wieder bewusst werden, zur Besinnung kommen, wieder zu sich kommen, sich erholen, *v.* mässigen; sich besinnen. [sichtig.]

Стяжливий, *a.* *Зг.* denkend, um-

Стяжок, -мку, *m.* *v.* Стяж 1).

Стяти, *v.* *a.* *v.* Стягати; 2) *v.* Чарувати; — ся (vom Menschen) in argen Hader kommen; 2) gewinnen (молоко).

Субір, *m.* Собор.

Субітка, *f.* Feuer das a) am Char-
samstag abends angezündet u. dh den
Ostersonntag unterhalten wird; b) am

Vorabende des Johannisfestes angezün-
det wird; 2) Züchtigung der Dorfschü-
ler jeden Samstag, *Ke.* II. 68.

Субітний, *a.* zum Samstag geh.

Субітник, *m.* *He.* n. 274. Verzeich-
nis der Abgeschiedenen, welche der
frommen Fürsprache beim Seelenamte
empfohlen werden, *s.* Поміник.

Суббѣр, *m.* *Ф.* *v.* Собор. [(Donax), *B.*

Сублюдка, *f.* Stumpfmuschel, *f.*

Суббота, *f.* Samstag, Sonnabend, *m.*;

— велика Osterabend, Charssamstag, *m.*

Суботованя, *n.* Sabbathsfeier, *f.* *K.*

Сув, *m.* Lavine, *f.* *Зоря* *Gal.* 1849—50.

Сувавка, *f.* *v.* Собака.

Сувалка, *f.* Steuerung, *f.* *Пол.*

Сувало, *n.* Schiefer, *m.*; 2) *v.* Осовня, *B.*

Сувати, сфнути, *v.* *a.* schieben, rük-

ken, fortschieben; 2) *schreiten; -но-
гами schleppen; — ся sich schleppen.

Суверток, -тка, *m.* Päckchen, Bündel, *n.* Emballage, *f.* *OH.*

Сувершківий, *a.* vom Wipfel, *B.*

Сувершность, *f.* *Wgr.* 160. *v.* Звѣрх-
ність.

Сувершок, -шка, *m.* Wipfel, *m.* *B.*

Сувійчик, *m.* *Me.* 213. Weber-
kamm, *m.*

Сувій, -вою, *m.* Rolle, *f.* *B.* *v.* Звій.

Сувімá, *adv.* plötzlich, (*Фр.*).

Сувній, *a.* verschiebbar, Schub-;

-а стіна Coulisse, *f.* *Par.*

Сувора, *f.* *M.* I. 36. Ueberredung,
f.; Verweis, *m.*

Суворій, *a.* *Cm.* streng.

Сугак, *m.* Saiga, *f.* (Antilope Saiga)
B.; 2) *v.* Патáк, (*Фр.*). [Schlosses.

Сугальт, *m.* Bestandtheil eines

Сугливий стій, *a.* Lehm-, lehmig, *Пол.*

Суглинок, -нка, *m.* Lehmboden, *m.*

Суговора, *f.* *M.* *Ос.* (62) I. 99. erste
Vorstellung, Verweis, *m.*

Суголовок, -вка, *m.* *gew.* *pl.* -вки,
Feldweg, Feldsteg, *m.*; 2) Rain, *m.* *B.*

Суголос, -су, *m.* Harmonie, *f.* *Par.*

Суголосний, *a.* harmonisch; *subst.*

суголосна, *f.* Mitlaut, *m.* *Par.*

Сугорб, *m.* + *M.* Anhöhe, *f.*

Сугорбок, -бка, *m.* *dim.* *v.* *d.* *v.*; 2)

— кістний, *Фр.* Gelenkhöcker, *m.*

Сугурт, *m.* *Пу.* Gesamtsumme,
Gesammtheit, *f.*

Суд, *m.* Gericht, Richten, Gericht-

halten, *n.*; Process, Rechtsstreit, *m.* суд
мати в кимось Mitschuldiger sein; 2)
Urtheil, *n.*; -вісний Obersatz, *m.* (pro-
positio major) -нісний Untersatz, *m.*
(*pr.* minor).

Судак, *m.* Sander, *m.* (*Lucioperos*
Sandra), — морський, лиманський *L.*
marina, *B.*; 2) Art volksthüm. Tanzes.

Судар, судат, *m.* *v.* Судіа.

Судачина, *f.* Fleisch vom Sander, *n.*

Судачити, *v.* *a.* *M*+*B.* 417. hin

u. her reden, aburtheilen, meinen, hin

u. her rathen.

Судбá, *f.* Loos, Schicksal, Geschick,
Verhängnis, *n.*; *Gemahl, *m.*; 2) *Гол.*

B. II. 323. *v.* Посуд II; 3) *P.* 84. *v.* Судіа

Судбарнік, *m.* Fatalist, *m.*

Судбарство, *n.* Fatalismus, *m.* *Par.*

Судбінá, *f.* *v.* Судбá 1); -у устро-

їти — schmieden.

Судбіній, *a.* gerichtlich, Richter-,
Rechts-, Justiz-, *subst.* судбине, *n.*

Gerichtsgebühren, *pl.* *Par.*

Судденко, *m.* *Ke.* Sohn (Naohkom-
me) des Суддá.

Суддá, *m.* *v.* Судá. [-stand, *m.*

Судбінцтво, *m.* Rechtspflege, *f.*

Судбінчий, *a.* Gerichts-; *subst.*

m. Gerichtsherr, *m.* *Par.*

Судбінчість, -ости, *f.* Gerichts-

herrschaft, *f.* *Par.*

Судбінність, -ости, *f.* Gerechts-

ame, Jurisdiction, *f.* *Кл.*

Судбінство, *n.* Richterstand, *m.*

Судець, -дця, *m.* *H.* 142. *Ф.* Rich-

ter; Kritiker, *m.* *Par.*

Суджена, *n.* Urtheilen, *n.* Beurthei-

lung, *f.*; Richten, *n.*

Судженій, *a.* vom Schicksale be-

stimmt; *subst.* *m.* (vom Schicksale bestimm-

ter) Bräutigam; суджена, *f.* Braut, *f.*

Судá, *adv.* *v.* Судá. [Gericht, *n.*

Судіилице, *n.* Gerichtstátte, *f.*

Судіина, *f.* Gefäss, *n.*; 2) Fahrzeug,

n. Barke, *f.* *v.* Судоб; 3) **Зг.* Aus-

bund, *m.* Ausgeburt, *f.* [ris], *B.*

Судінбвій, *a.* Gefäss-, (vascula-

Судир, *m.* *Ke.* Richter, *m.*

Судітель, *m.* *Luts.* *gr.* 157. Richter;

Ad. Schiedsrichter, Kritiker, Kenner, *m.*

Судити, *v.* *a.* richten; 2) urtheilen;

calculieren, combinieren (*Фр.*); 3) ver-

fuchen; 4) * *ані* судá Бóже | von etw.

was nicht geschieht, nicht geschehen
kann &; — ся beschwören, betheuern;
2) für schlecht halten, übel nehmen,
sich weigern; судáбим ся *маати* ich
würde mir das selbst verübeln, wenn
ich das sagen würde.

Судіця, *f.* *Ad.* II. 84. -ю судіть

сенаторів halten Gericht, [theiler, *m.* *Par.*

Судич, *m.* Recensent, Kritiker, Beur-

Судище, *n.* Gerichtsort, Gerichts-

tag, *m.* Gericht, Tribunal, *n.* *K.* III. II. 25.

Судійництво, *n.* Gerichtbarkeit, *f.*

Судійність, (-дбá-), *n.* *Др.* *s.* *d.* *v.*

Судіилиця, *c.* Verleumder, Läste-

rer, *m.* *Гол.* III. 379.

Судіи, *a.* des Richters, *Кл.*

Судіиця, *f.* Schicksalagöttin, *f.* *Ф.*

Судій, *m.* Richter, *m.* [wägen, *B.*

Судкувати, *v.* *a.* (im Geiste) er-

Судний, *a.* Gerichts-, -день Ge-

richtstag, das jüngste Gericht; -я *рада*

Кл. 194. Richterath, *m.*; 2) fatal.

Суднік, *m.* Geschirr, Geráth, *n.*

Böttcherzeugnisse, *pl.* Fasswerk, *m.*;

2) offener Bohrank für Küchengeschirr.

Судніна, *f.* *K.* Fahrzeug, *n.*

Судніця, *f.* *Ч.* IV. 652. Richterin,

Beurtheilerin, *f.* [pl. Geschirr, *n.* *Зсп.*

Судніче, *gen.* -ичя, *n.* *coll.* Gefässe,

Судно, *n.* Fahrzeug, Boot, *n.* Arche, *f.*

Судно, *adv.* am jüngsten Tage, *H.* 148.

Судна, *f.* II. 130. Verleumdung, *f.*

Leumund, *m.* übles Gerede.

Судобнічий, *a.* *Par.* *v.* *d.* *l.*

Судовій, *a.* gerichtlich, Gerichts-;

pl. судові, Gerichtsbeamten, Richter,

pl. III. II. 149. [II. 85. 131.

Судовік, *m.* Gerichtsbeamte, *m.* III.

Судовладство, *n.* Jurisdiction,

Gerechtsame, *f.* *Шар.*

Судовний, *a.* gerichtlich, *Par.*

Судопіс, *m.* gerichtliche Verschrei-

bung, *Зах.* [Zuokung, *f.*

Судорога, *f.* *pl.* -ги, Krampf, *m.*

Судорожний, *a.* spasmodisch,

krampfíg.

Судосіти ся, *Ч.* II. 113. 230. *v.* *кнн*

mit jmdm zusammenkommen, jmdm be-

gegengen.

Судоходний, *a.* schiffbar, *Под.*

Судоцати, *v.* *a.* *Ad.* I. 149.?

Судорога, *f.* *v.* Судорога; 2) Schau-
er, *m.* *Фр.*

Судрѣгнѣ, *а. Кж.* krampfhaft.
 Судрѣжѣ, *ф.* Schauer, *м. Фр.*
 Судѣскнѣ, *а. М. II.* 190. vom Gericht.
 Судѣчнѣ, *ф.* Richterin, *ф. Пар.*
 Судѣя, *судѣя, м.* Richter, *м.*
 Судѣщнѣ, *а. -гріб, Гал. III.* 273;
сбѣ. м. Richter, *м. Кс. II.* 211.
 Суевѣра, *м.* Aberglaube, *м. Кж.*
 Суевѣрство, *м. Топ. а. д. в.*
 Суевѣрство, *м. eitler Schwätzer, III.* 11. 59.
 Суевѣрствнѣ, *м. н. К.* thöricht lästern.
 Суевѣрствнѣ, *а. К.* eitel.
 Суѣта, *ф. а.* Суѣта, суѣтнѣ.
 Суѣта, *ф.* Nichtigkeit; Eitelkeit, *ф.*
 III. I. 349. [hin u. her werfen.
 Суѣтѣти, *в. а.* собѣю sich unruhig
 I. Суѣтнѣ, *а.* eitel. [worum.
 II. Суѣтнѣ, *а.* ewig bekümmert
 Суѣтнѣ, *м.* -щнѣ, *ф.* der (die) sich
 u. andere beunruhigt. [de, Genoss, *м.*
 Суѣтѣтель, *м. Пу.* der Mitwohnen-
 Сук, *м.* Ast, Knorren im Holz, *м;*
 2) Rolle, Düte, *ф. Зак.*
 Сукѣ, *ф.* Hündin, Döhle, *ф;* 2) Werk-
 стück beim Webstuhl, *н.*
 Сукѣти, сукотѣти, *в. а.* drehen,
 zusammendrehen; walzen; 2) spinnen, *В.*
 Сукѣч, *м.* Зс. knorriger Stab.
 Сукѣрвиця, *ф.* böser Stoff, Eiter,
м. в. Сукрѣвиця.
 Сукѣр, *м.* сукѣрнѣсть, -ости,
ф. Widerwille, Widerstand, Trotz, *м.*
 Сукѣлень, (-кнѣнь), *м.* Feldahorn, *н.*
 Сукѣлѣтнѣ, *а. Ос. (62) X.* 114; су-
 клѣтскнѣ, *Мор. в.* Проклѣтнѣ.
 Сукмѣна, *дѣм.* сукмѣнка, *ф.* tu-
 chener Bauerkittel.
 Сукмѣннѣ, *м.* Anführer der Holz-
 schläger im Holzschlag (бѣтина), *В.*
 Сукнѣна, *ф.* Tuohlpappen, *м.*
 Сукнѣн. Tuch, Zeug, Lacken, *н.* Stoff, *м.*
 Сукнѣнѣльскнѣ, *а.* Walker-
 I. Сукнѣ, *ф.* Kleid, *н.* [Tuoh.
 II. Сукнѣ, -ѣти, *н.* kleine Stük
 Сукнѣннѣ, *а.* aus Tuch, Tuoh-
 Сукнѣнка, *ф.* Tuohfetzen, *м. (Фр.).*
 Сукнѣватнѣ, *а.* knorrig, astig; knottig.
 Сукнѣвнѣ, *м.* Tuchfabrikant, *м.*
 T.; 2) Tuchhändler, *м. Пар.* [Пар.
 Сукнѣннѣцтво, *н.* Tuchmacherei, *ф.*
 Сукнѣнце, -нѣ, *н.* leichtes Tuch,
 Halbtuoh, *н;* feines Tuch.
 Сукнѣннѣцкнѣ, *м.* Tuchweber, *м. Под.*

Сукотѣти, *в. а.* abspülen, weg-
 spülen.
 Сукотѣти сѣ, *КУ. а.* Сокотѣти сѣ.
 Сукотѣти, *в. н.* tröpfeln, triefen.
 Сукрѣстнѣ, *а.* aufbrausend, grim-
 mig, unfreundlich jähzornig, *Фр.*
 Сукрѣтнѣ, *а.* versteckt, heimlich;
 2) zügellos, unbändig.
 Сукрѣтити сѣ, lästig werden.
 Сукрѣвѣтнѣ, *а.* -ѣ кров faules,
 cariöses Blut. [Blut, Eiter, *м.*
 Сукрѣвнѣця, *ф.* zersetztes, faules
 Сукрѣмнѣ, *а.* vereinzelt, *Пол.*
 Сукрѣмо, *adv.* einzeln; besonders.
 Сукрѣпнѣ, *а.* = совокупнѣ; an-
 grenzend, *Не;* сукрѣпнѣсть, *ф.* = со-
 вок. (w. а.). [в сулюбю.
 I. Сулѣ, *ф. в.* Fischart, *Зак.* борщ
 II. Сулѣ, сулѣця, *ф. †* Lanze, *ф. КУ.*
 Сулѣгѣ, *ф. d.* Bein vom Knie bis
 zur Ferse, *Мі. II.* 285.
 Сулѣмѣ, *ф.* ätzendes Quecksilber,
 Quecksilberaublimat, *н. Zan. I.* 274.
 Сулѣстнѣкнѣ, *м.* Psalterkoralle, *ф.*
 (Desmophyllum) *В.*
 Сулѣтнѣ, *в. н.* springen; — сѣ, су-
 лѣти сѣ angreifen (vom Hund), *У.*
 Сулѣця, *ф. а.* Сулѣ II.
 Сулѣти, *в. н.* springen, (Фр.).
 Сулѣ, *н.* Ruderstange, *ф. Ф.*
 Сулѣтан, *м.* Sultan, *м;* -ѣнка, *ф. -ин, ф.*
 Сулѣѣнка, *ф.* Seebarbe, *ф.* (Mullus
 barbatus), *В.* [andrängen, коло когѣ.
 Сулѣти сѣ, sich drängen, sich her-
 I. Сум, -му, *м. Ме.* 159. в. Смѣрок.
 II. Сум, -ма, Wels, *м.* (Silurus glanis) *В.*
 I. Сумѣ, *дѣм.* сумѣка, *ф.* Summe, *ф.*
 II. Сумѣ, *дѣм.* сумѣка, *ф.* Sack, *м.*
 Tasche, *ф. Н.* 97; — нѣщѣнѣска, Bet-
 telsack, *м.* до сѣми нѣщѣнѣскоѣ до-
 нести zum Bettler machen, *Кс.*
 Сумѣк, *м. в.* Сумѣць; 2) — оцтовѣць
 Rhus typhina, *В;* — острѣсѣть, Gift-
 Sumach, *м.* (Rhus toxicodendron).
 Сумѣр, *м.* steinreicher Capitalist.
 Сумѣтѣха, *ф.* Melancholie, *ф. Пар.*
 Сумѣтѣхнѣ, *а.* melancholisch, *Пар.*
 Сумѣда, *ф.* Wein eines honigsüssen
 Apfels.
 Сумѣжнѣ, *а.* angrenzend, *Пу.*
 Сумѣжнѣкнѣ, *м.* der Angrenzende.
 Сумѣн, -мѣ, -мѣ, *а. в.* Сумнѣй.
 Сумѣннѣ, *а.* сум — übergrosser

Kummer; сумѣ — eine sehr grosse
 Summe.
 Сумѣннѣ, *н. См.* Namenszug, *м.*
 verzogener Name, Namenschiffre, *ф.*
 Сумѣрки, *пл.* Abenddämmerung, *ф.*
 в — bei Abenddäm.
 Сумѣць, -мѣцѣ, *м.* kurzes Bauholz.
 Сумѣр, *а. Н.* 65. в. Сумѣрнѣй.
 Сумѣрѣти сѣ, *М. II.* 40. sich ruhig
 ergeben.
 Сумѣрнѣй, *а.* ruhig, friedfertig.
 Сумѣрнѣсть, -ости, *ф.* ruhiges Ver-
 halten, Friedfertigkeit, *ф.*
 Сумѣрно, *adv.* ruhig, friedlich.
 Сумѣжнѣсть, -ости, *ф.* nächste
 Nachbarschaft, *ф.* [s. Сумѣнѣ
 Сумѣнѣ, *н.* Zweifel, *м. Па. I.* 374.
 Сумѣрнѣй, *а. в.* Розмѣрнѣй.
 Сумѣрно, *праѣр. mit d. Genit.* чогѣ
 in Anbetracht, *Па. I.* 376. [stossende.
 Сумѣстнѣй, *м. †* der Zusammen-
 Сумѣстнѣ, *adv. Па. L* 373. ge-
 meinschaftlich.
 Сумѣти, *в. н.* W. trauern.
 Сумѣтуватнѣ, *в. н.* überlegen; — сѣ
 сохвѣрен. [сумѣш, *adv.* Mischnasch.
 Сумѣш, *ф.* Gemenge, *н. в.* сумѣш,
 Сумѣшкѣ, *ф.* Mischung, Vermen-
 гung, *ф.* Gemenge, *н;* gemengtes Getreide.
 Сумѣшнѣ, *а.* vermischt, vermengt;
 legirt, -ѣ грѣвна rauhe Mark.
 Сумѣшнѣця, *ф. Гж.* 42. Kompost,
 Kompostdünger, *м.*
 Сумѣшнѣй, *а. Ч. III.* 206?
 Сумѣнѣ, *н.* Gewissen, *н;* 2) *Кж.*
 Zweifel, *м.* Bedenken, *н;* 3) Denkung-
 art, Stimmung, *ф;* 4) Eid, Schwur, *м.*
 Сумѣннѣй, *а.* gewissenhaft.
 Сумѣннѣсть, -ости, *ф.* Gewissen-
 haftigkeit; Treue, *ф.* [verbleiben.
 Сумѣти сѣ, *ГЕ.* in bangem Zweifel
 Сумѣшнѣй, *а. Гу.* verständig.
 Сумѣшнѣй, *а.* misslich, *Пар.*
 Сумѣшнѣвь, -ости, *ф.* Misslich-
 keit, *ф. Пар.*
 Сумѣшнѣй, *а.* traurig; misslich, un-
 glücklich.
 Сумѣно, *adv.* traurig; misslich.
 Сумѣнитнѣ сѣ, *К.* zweifeln; 2) ver-
 zweifeln, verzagen, *К.*
 Сумѣнѣ, *н.* Zweifel, *м.* Schwanken, *н.*
 Сумѣнѣвѣна, *н. Пу.* Zweifel, *м.* Ver-
 zweifeln, *н.*

Сумѣнѣтнѣ сѣ, zweifeln, bezwei-
 feln; schwanken.
 Сумѣшнѣй, *а. Ос.* zweifelhaft; un-
 zuverlässig. [Zweifel, *м.*
 Сумѣнѣ, *н.* Gewissen, *н;* 2) *Ос.*
 Сумѣнѣка, *ф.* Zweifel, *м. Зс.*
 Сумѣитнѣ, *в. н. Лр. Фр.* trauern.
 Сумѣолѣцнѣй, *а. КУ.* traurigen
 Angesichtes. [ruhigend, *Пу.*
 Сумѣнѣцнѣй, *а.* mit Zweifelа beua-
 Сумѣватѣнѣкнѣ, *а.* sehr traurig, *К.*
 Сумѣватнѣ, *в. н. в.* Сумѣватнѣ.
 Сумѣватнѣй, (-ватнѣй), *а.* traurig,
 III. II. 235.
 Сумѣгѣд, *м.* Tragoedie, *ф. Пар.*
 Сумѣгѣднѣй, *а.* traurig, düster
 blickend, *КУ.*
 Сумѣгра, *ф. в.* Сумѣгѣд, *Пар.*
 Сумѣтѣ, *ф.* Traurigkeit, *ф.*
 Сумѣтка, *ф.* Trauerjanker, *м.* (Ci-
 daria Tristata), *В.*
 Сумѣрѣк, *м.* Dämmerung, *ф.* Däm-
 merschein, *м.* Dunkel, *н.*
 Сумѣрѣчнѣй, *а.* dunkel, *В.*
 Сумѣрѣчнѣкнѣ, *пл.* Dämmerungs-
 falter, *пл.* (Crepuscularia).
 Сумѣрѣнѣй, *а. В. в.* Сумѣрѣчнѣй.
 Сумѣтѣ, *н. Ос. (61) VIII.* 90. Ver-
 wirrung, Gährung, Unordnung, *ф.*
 Сумѣтнѣ, *ф. Мі. II.* 122. Verwir-
 rung, Bestürzung, *ф;* Aufruhr, *м.*
 Сумѣголѣв, *adv.* kopfüber, *с.* Strim-
 голѣ, *Ос. 118.* Зар. *В.*
 Сумѣдук, *м. дѣм.* сумѣдук, *Д. с.*
 128. *gr.* Koffer; Kasten; 2) Schlauch, *м.*
 Сумѣць, -нѣцѣ, *м.* kurzes Stück Holz,
 kurzer Klotz, gefällter Baumstrunk, *В.*
 Сумѣця, *дѣм.* сумѣчѣнка, *ф.* Erd-
 beere, *ф.* (Fragaria).
 Сумѣчковѣтнѣй, *а.* -ѣ конюшѣ-
 на, *ф.* Erdbeerklee, *м.* (Trifolium fra-
 giferum).
 Сумѣчнѣкнѣ, *м. Мс.* 163. Erdbeer-
 pflanze, *ф.* -strauch, *м.*
 Сумѣж, *adv.* лѣчѣ, -сѣтнѣ, von zwei
 & liegenden die mit den Füßen sich
 berühren etc.
 Сумѣка, *ф.* Sack, *м.* Tasche, *ф.*
 Сумѣтѣ, сумѣтѣ, *в. а.* schieben,
 rücken, fortbewegen; 2) *в. н.* ziehen,
 schreiten, hervorkommen, ankommen, *Р.*
 I. 3. 17. в. Сумѣтнѣ.
 Суѣ, *м.* Geier, *м.* (Vultur).

Суперек, на — zum Trots.
 Суперэка, *f.* У. Widerspruch, *m.*;
 суперэки брѣти Widerspruch erheben,
 sich weigern; бес суперэки До. un-
 streitig; innerer Streit, У. Суперэчка.
 Суперэкант, *m.* Gegner im Pro-
 cess, *m.* [Streitigkeiten, *pl.* Hader, *m.*
 Суперэче, *m.* Widerwärtigkeit, *f.*;
 Суперэчати, *v. a.* М. II. 77. streiten,
 dawider reden.
 Суперэчка, *f.* Streit, Zank, Hader, *m.*
 Суперэчний, *a.* streitig; entgegen-
 gesetzt; 2) streitsüchtig, zanksüchtig,
 Моґ. [süchtiger, Zanker, *m.*
 Суперэчник, *m.* Streiter, Streit-
 Суперэчність, -ости, *f.* Entge-
 gengesetzung, *f.* Ил. [f. in, *f.*
 Суперэник, *m.* Nebenbuhler, *m.*; -иця,
 Суперэничтв, *m.* Wettkampf, *m.*
 Супаѣти, *v. a.* -брови, М. I. 155.
 die Brauen niederlassen u. zusammen-
 ziehen; — са finster aussehen.
 Супір, *m.* все робѣти на супір zum
 Trots, *v.* Супра, Суперэчка.
 Супірець, -рця, *m.* с. Суперэник, Фр.
 Супісок, *m.* Sanderde, *f.* sandiger
 Landstrich. [ГБ. Gerath, *n.*
 Суплѣте, *n.* coll. R. Kleidung, *f.*; 2)
 Суплѣминний, *a.* verwandt, ОЕ.
 Суплѣка, *f.* (lat.) А-Г. 157. Bitte,
 Bittschrift, *f.* Gesuch, *n.*
 Суплѣтка, *f.* суплѣток, (*g.* -тка),
m. Stück Zaunes, das zwei andere Zäune
 verbindet; 2) *v.* Сутич.
 Суплотиця, *f.* Theil des Zaunes
 (aus Latten) zwischen zwei Pfeilern.
 Супокій, *gen.* -ою, *m.* с. Спокій.
 Супокійний, *a.* с. Спокійний.
 Супокірно, *adv.* Ст. с. Покірно.
 Супокоити, *v. a.* с. Успокоити.
 Суполити, *v. a.* im Munde etw. kneten.
 Супобити, *v. a.* с. mit dem Riemen
 zusammenziehen, -schnüren; 2) Ко. 217.
 С. I. 189. mit einem Riemen schlagen,
 зүchtigen.
 Супоня, *f.* gr. Riemen, *m.* [рѣка.
 Супорѣк, -рѣка, *m.* А. Д. I. 334. с. Супе-
 Супостат, *m.* Feind, Widersacher,
m. III. II. 169.
 Супочѣвок, -вку, *m.* Ruhe, Rast, *f.* В.
 I. Супочѣти, *v. a.* с. Спочѣти.
 II. Супбчати, *v. a.* щось worüber
 mühsam picheln.

Супра, *f.* с. Суперэчка.
 Супречати ся, *K.* streiten, kämp-
 pfen; прѣтив когѣ Widerstand leisten, *K.*
 Супровѣт, *m.* Зап. II. 558. Super-
 arbitrierung, *f.*
 Супроть, супрѣти, *adv.* entgegen,
 gegenüber; 2) *praep. mit. d. genit.* gegen,
 gegenüber. [Ст.
 Супротѣведь, -вця, *m.* Gegner, *m.*
 Супротѣвѣти ся, sich widerset-
 zen, *v.* spreizen; entgegentreten, oppo-
 Супротѣвка, *f.* s. d. f. [nieren.
 Супротѣвленя, *n.* Widerstand, *m.*
 Супротѣвляти ся, *v.* Супротѣ-
 вляти ся [widrig, unartig, *V.*
 Супротѣвний, *a.* entgegentretend;
 Супротѣвник, *m.* М. III. с. Прѣ-
 тивник, Widersacher, Gegner, Feind,
m.; -иця, *f.* Gegnerin, *f.* + М.
 Супротѣвність, -ости, *f.* ВЕ. Ил.
 Gegensatz, Contrast, *m.*
 Супротѣвня, *f.* в супротѣвню
 комусь стѣти jmdm Widerstand leisten,
 jmdm sich entgegenstellen.
 Супротѣвство, *n.* Widerstand, *m.*
 Супротѣлѣжати, *v. n.* gegen-
 überliegen. [liegend.
 Супротѣлѣжний, *a.* gegenüber-
 Супрѣг, *m.* супрѣга, *f.* paarweise
 Verbindung; — волів Ochsengepaar,
 zusammengejochtes Paar Ochsen; 2) су-
 прѣг, *pl.* супрѣги, *m.* Bauer die zu-
 sammen in ein Gespann ihre Ochsen
 spannen, Ко. II. 6. в супрѣги итѣ ein
 Gespann zusammen mit einem anderen
 bilden; 3) супрѣг, *m.* Verkehr (im Le-
 ben), Umgang, *m.*; 4) Gemahl, *m.* су-
 прѣга, *f.* Gemahlin, *f.*
 Супрѣжеский, *a.* Ehe-, Heirats-
 Супрѣжити, *v. a.* je zwei Paare
 Ochsen zweier Bauer zusammenspannen.
 Супрѣжний, *a.* ВЕ. Heirats-, Ehe-
 Супрѣжняця, *f.* † Не. Gemahlin, *f.*
 Супрѣун, *m.* Sophronius. [dium), Вол.
 Супрѣтка, *f.* Art Bauchpilz, (Dioty-
 Супрѣж, *f.* держати в жи zusam-
 menhalten, *V.* [helfend.
 Супрѣжний, *a.* Пу gegenseitig mit-
 Супшєв, *m.* М. II. 365. Dinkel, Spelt, *m.*
 Супятѣти ся, zurückweichen; 2)
 sich anhalten, anlehnen, ГЕ.
 Сурѣжний, *a.* gemischt, unrein, Зап.
 Сурѣгач, *m.* (gr.) Siegellaok, *m.* Зап.

Сурґа, *pl.* Schulden, *pl.*
 Сурѣлѣ, *pl.* Schenkel, *m.* Lende, *f.*
 Сурѣмка, *f.* дим. с. Сурґа.
 Сурґжик, *m.* gemisohter Getreide-
 samen (aus heutigem n. vorjährigem), Зап.
 Сурґиця, *f.* М. II. 414. Gemenge
 aus Roggen u. Weizen.
 Сурґжа, *f.* Оо. (61) XII. 60?
 Сурґик, *m.* Под. Mennig, *m.*
 Сурґма, *f.* Trompete, Kriegatrompete, *f.*
 Сурґма, *f.* Spiesglanz, Antimon, *m.*
 Сурґмач, *m.* Trompeter, *m.*
 Сурґмати, *v. a.* in Trompeten sto-
 sen, -у сурґмку С. blasen, spielen.
 Сурґити, *v. n.* von Trompeten:
 geblasen werden, schallen.
 Сурґиш, *a.* streng, *K.*
 Сурґиця, *f.* Soole, Salzsoole, *f.* Пол.
 Сурґити, *v. n.* ernst, strenge wer-
 den, *V.*
 Сурґидний, *a.* verwandt, Ил. [gras.
 Сурґиця, *f.* ungemähetes Nach-
 Сурґиш, *a.* М. Оо. (62) I. 93?
 I. Сус, *m.* с. Исѣс, А. 54.
 II. Сус, *m.* Satz, *m.* одним сусом
 mit einem Satz, Фр. [bar, *m.*
 Сусѣд, (*gen.* -ѣда), сусѣда, *m.* Nach-
 Сусѣда, *m.* с. Іл. сусѣдок; 2) су-
 сѣда, *f.* Nachbarin, *f.* [barin, Nachbar-
 Сусѣдин, *a.* des Nachbars, der Nach-
 Сусѣдиня, *f.* с. Сусѣда.
 I. Сусѣдка, *f.* Nachbarin, *f.*
 II. Сусѣдка, *f.* Alauda cristata.
 Сусѣдний, *a.* nachbarlich, benachbart.
 Сусѣдство, *n.* Nachbarschaft, *f.*; 2)
 coll. die Nachbarn.
 Сусѣдувати, *v. a.* anwohnen, in
 der Nachbarschaft wohnen.
 Сусѣдин, *a.* der Nachbarin.
 Сусѣдщина, *f.* Nachbarschaft *f.* У.
 Сусѣк, *m.* с. Зѣсѣк.
 Сусѣль, *adv.* Ко. 210. plötzlich, in
 einem Nu erscheinend. [Зап.
 Сусѣлка, *f.* Eiszacke, *f.* Eiszapfen, *m.*
 Сусѣлко, *adv.* in Masse, in con-
 pactem Kern, ОИ.
 Сусѣчниця, *f.* с. Зѣсѣк, *V.*
 Сусѣлик, *m.* Ziesel, *m.* (Spermothi-
 las), *V.*; 2) Art Pfefferknochen, Зап.
 Сусѣльний, *a.* gemein, gemein-
 schaftlich.
 Сусѣльність, -ости, *f.* Gemein-
 schaft; Communication, *f.* закон -сти,

Communicationsgesetz, *n.* Пол.
 Суепіция, *f.* (lat.) Н. 143. Verdacht, *m.*
 Сустан, *dim.* сустанець, -иця, *m.*
 Gelenk, *n.* [-а часть Bestandtheil, *m.*
 Сустанний, *a.* Glied-, Bestand-,
 Сустанник, *m.* Bestandtheil, *m.*
 Сустанність, -ости, *f.* Glieder-
 bau, *m.* Пер.
 Сустанці, *pl.* Gelenke, *pl.*
 Сустанчатий, *a.* -і (snipi) *pl.*
 Фр. Gliederfüßer, *pl.* (Arthropoda).
 Сустанчатці, *pl.* Gliedthiere, *pl.*
 (Articulata seu Arthrozoa).
 Сустанчик, *m.* дим. с. Сусѣла,
 Glied, Gelenk, *n.* Н.
 Сусѣль, *adv.* с. Сусѣла. [Cigarette, *f.*
 Сусѣлка, *f.* Як а. Сусѣла; 2)
 Сут, *m.* grosse Menge. [s. Сутґа.
 Сутѣ, *n.* суть, *f.* Wesen, *n.* Пер.
 Сутѣмно, *adv.* nahe vor Dunkel-
 werden, halbdunkel, См. [licht, *n.* † М.
 Сутѣнина, *f.* Dämmerung, *f.* Zwie-
 Сутѣни, *v. n.* dämmern, Ил.
 Сутѣ, сүвати, *v. a.* с. Сүнути, Н.
 186; 2) Гл. б. 84. verschwinden, vergenden.
 Сутѣи, *a.* seiend, wesentlich, Зап.;
 2) Е. С. II. 156. reichlich.
 Сутѣич, сүтич, *V. m.* Zusammenfluss,
m.; 2) *pl.* сүтичі, *v.* Сүтки.
 Сутѣиш, *f.* сүтинок, *m.* (-нку), Halb-
 schatten, *m.* Schattirung, *f.* ОИ. См.
 Сутѣишій, *a.* schattig; -ишо, *adv.*
 schattig, ОИ.
 Сүтка, *f.* enger Weg zwischen Zäun-
 nen (Фр.); *pl.* сүтки, „Winkel“, der Ort
 wo zwei Gebäude, Zäune & zusammen-
 stossen; enge Quergasse; 2) *gr.* сүтки,
 Zeit von vier u. zwanzig Stunden; 3)
 сүтка, *f.* В. Axenglied, *n.* (internodium).
 Сүтковій, *a.* zu den Сүтка geh.
 Сүтоловний, *a.* -а парча М. I.
 137. reich mit Gold gestückter Stoff.
 Сүтоловатий, *a.* rüstig, D. с. 422.
 Сүтолока, сүтолоч, (-оч), *f.*
 Gedränge, Gewühl, Getümmel, *n.* Ver-
 wirrung; gedrängte Sohar, *f.* Фр. а. Глорѣ.
 Сүторѣти ся, sich abmühen.
 Сүточни, *pl.* дим. с. Сүтки.
 Сүточний, *a.* *gr.* einen Tag u. eine
 Nacht dauernd.
 Сутґѣ, (-гѣ), *gen.* сутґѣ, *n.* Dasein,
 Wesen, *n.* Substanz, *f.*; Bestand, *m.* Нс.
 Сутґа, *f.* drückende Art, Па.

I. 383; 2) а. Ужѣвнѣ. [gedrungen, K. Сутургуватнѣ, а. nervig, muscolös, Сутуржннѣ, а. K. wesentlich; gewichtig, ausdrucksvoll, solid, gediegen; *АД.* I. 78. stark, grimmig, streng; 2) mühevoll, angestrengt.

Сутуржно, *adv.* beschwerlich, lastig, drückend, *KC.* IV. 591; verdriesslich, unlieb; angestrengt, *См.* — комѣсь, С. jmd hat schweren Stand.

Сутурлнѣ, а. schmächtig, hager, + Б. *Пр.* VII. 697.

[(Фр.).

Сутурдуватнѣ ся, а. Бороти ся, Сутчнк, *м.* Zöpfchen, *м.* (Textilaria), В. Сутяга, *м.* Rabulist; Rechtsverdreher, Processuüchtige, *м.*

Сутяжннѣ, а. K. von streitenden, Process führenden Parteien.

Сутяжно, *adv.* *АД.* I. 199. schmerzlich, bedauerlich; schwierig, lästig, schädlich. [nem, in trockener Zeit.

Сух, *м.* на сѣѣ, в сѣѣ им, auf Trockener.

Сухар, *м.* Stückchen im Ofen getrocknetes Brod; Zwieback, *м.* Bisouit, *м.*; * von hagerem Menschen.

Сухарѣна, *f.* dürres Holz; 2) trockene Stätte, *Фр.*

Сухарнѣк, *м.* dürres Brennholz.

Сухнѣ, а. trocken, dürr; * mager, hager; — четврѣ *Сб.* I. 326. der Donnerstag nach Pfingsten; -а водѣ Ч. V. 201. итѣ сухою-водю?; сухн-дни *pl.* Ф. gänzlichcs Fasten.

Сухнѣскнѣ, а. — сын Sohn der „Сухнѣ“, mager, Ч. II. 40.

Сухнѣя, *f.* die Magere. [trocken.

Сухнѣнѣкнѣ, (-исѣнѣкнѣ), а. ganz Сухнѣнѣкѣ, (-исѣнѣкѣ), *adv.* ganz trocken.

Сухнѣтнѣк, *м.* а. Сухнѣтнѣк; 2) * а. Pflanzenart, В. (als Heilmittel gegen сухнѣтнѣ).

Сухлѣвнѣ, а. а. Сухорлѣвнѣ.

Сухлѣчѣк, -чкѣ, *м.* kleiner Buntersch, (Picus minor), В.

Сухлѣнѣ, *f.* Dürre, *f.* *Ми.* II. 237.

Сухлѣнѣя, *н.* trockene Stelle, *Зах.*

Сухлѣвнѣ, а. schmächtig, hager.

Сухлѣвнѣрх, *м.* Brunelle, *f.* (Pru nella vulgaris), В.

Сухлѣвнѣрхнѣ, *pl.* dürre Baumgipfel.

Сухлѣвнѣрхнѣ, а. mit dürrem Wipfel (v. Bäumen), К.

Сухлѣвнѣрхнѣ, *pl.* *Пис.* а. Лѣнок 2).

Сухлѣвнѣ, *pl.* Mistgabel, *f.* *Пар.*

Сухлѣвнѣщнѣна, *f.* *Сб.* I. 296?

Сухлѣвнѣнѣця, сухлѣвнѣ, *f.* trockener Ostwind; Sturm, *м.*

Сухлѣвнѣчнк, *м.* а. Сухлѣвнѣрх.

Сухлѣвнѣ, *ген.* -дѣла, (сухолѣвнѣ), *м.* trockenes, festes Land, Gestade, *н.* Continent, *м.*

Сухлѣвнѣ, *н.* а. d. v.

Сухлѣвнѣ, сухлѣвнѣ, *н.* *Оз.* H. 141. Festland, *н.* Continent, *м.*

Сухлѣвнѣннѣ, а. -звир Landthier, *н.*

Сухлѣвнѣткѣ, *f.* *Не.* Rauschgold, *н.* а. Псалткѣ.

Сухлѣвнѣтнѣця, *f.* *Зап.* I. 345. Cantille, *f.* Lahn, Gold od. Silberdrath, *м.*; 2) Rauschgold, *н.*

Сухлѣвнѣзолотѣ, *м.* сухлѣвнѣзолотѣ, *н.* Goldfäden, *pl.* Goldtresse, *f.*

Сухлѣвнѣтѣ, *м.* сухлѣвнѣтѣ, *f.* В. У. дүррер Wald, abgestorbener u. verdorrter Waldstrich.

Сухлѣвнѣтнѣннѣ, а. У. zum сухлѣвнѣтѣ geh.

Сухлѣвнѣтѣ, -ска, *м.* Wald am trockenen Ort. [Jahreszeit.

Сухлѣвнѣтѣ, *н.* Dürre, *f.* trockene

Сухлѣвнѣтѣ, *м.* Strohkopf, *м.* (Ф.).

Сухлѣвнѣтѣщнѣна, (-мельщнѣна), *f.* *АД.* II. 145. 146. † Steuer von der Windmühle.

Сухлѣвнѣтѣннѣ, а. schmächtig, hager.

Сухлѣвнѣтѣннѣ, а. дүррбеинѣ. [m.

Сухлѣвнѣтѣннѣ, *f.* *КУ.* I. 156. Dummkopf,

Сухлѣвнѣтѣннѣ, а. *Ос.* (62) VIII. 16?

Сухлѣвнѣтѣннѣ, (-пѣрвнѣннѣ, *Ос.* (61) III. 18), а. *Зах.* nicht in Lauge gewaschen.

Сухлѣвнѣтѣннѣ, *pl.* von nur zwei Hemden in jmds Besitz: das eine auf dem Leib, das andere im Waschen (Фр.).

Сухлѣвнѣтѣннѣ, *adv.* vom Waschen ohne Lauge. [а сухлѣвнѣтѣннѣ zu Lande, К.

Сухлѣвнѣтѣннѣ, *н.* trockenes, festes Land; Сухлѣвнѣтѣннѣ, а. auf trockenem Lande, zu Lande, Land, *ОБ.*

Сухлѣвнѣтѣннѣ, а. so hager, dass die Rippen durchscheinen.

Сухлѣвнѣтѣннѣ, *f.* Weib mit mageren, dүрren Rippen; 2) Siebling, *м.* (Pelecus cultratus), В. [Mensch.

Сухлѣвнѣтѣннѣ, -внѣця, *м.* hagerer

Сухлѣвнѣтѣннѣ, (-хнѣрл-), а. hager,

schmächtig. [keit, Hagerkeit, *f.*

Сухорлѣвнѣтѣ, -остнѣ, *f.* Mager-

Сухорлѣвнѣтѣ, а. mit dünnen Hörnern, — вил. [rer Hand, *К.*

Сухорлѣвнѣтѣ, а. mit dүрrer, star-

Сухорлѣвнѣтѣ, *adv.* mit trockenem, le-

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* K. Trockenheit, Dürre, *f.*

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* Trockenheit, Dürre, *f.*; 2) * Kummer, Gram, *м.* (Фр.); *pl.* су-

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* *dim.* Schwindsucht, *f.*

Сухорлѣвнѣтѣ, (-хнѣтѣннѣ), *м.* Schwindsüchtiger, *м.* [gender Gram.

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* *dim.* *Ме.* 43. zeh-

Сухорлѣвнѣтѣ, а. schwindsüchtig, *Под.*

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* а. Сухорлѣвнѣтѣ, von hagerem Menschen. [blume, *f.*

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* *КУ.* I. 302. Stroh-

Сухорлѣвнѣтѣ, а. а. Сухорлѣвнѣтѣ.

Сухорлѣвнѣтѣ, *v.* а. а. Сохтурѣтѣ.

Сухорлѣвнѣтѣ, *adv.* *Сс.* а. На сүхо.

Сухорлѣвнѣтѣ, *v.* а. Ф. ertragen, (vgl. sufferre).

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* Suffraganbischof, *м.*

Сухорлѣвнѣтѣ, а. fähig, tüchtig.

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* Hundskeri, *м.* *Ко.* 5.

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* K. zusammenhängendes Ganze, einheitlicher Inhalt.

Сухорлѣвнѣтѣ, *adv.* in Masse, im Complex etc. *ОИ.*

Сухорлѣвнѣтѣ, а. K. fest zusammenhängend; D. с. 5. einheitlich, solid, massiv, ohne Gelenke, unarticulirt.

Сухорлѣвнѣтѣ, а. *Оснѣвнѣ.* Aufzug des Webers.

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* Nbfis des Прут.

Сухорлѣвнѣтѣ, а. gleichzeitig.

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* Zeitgenosse, *м.* K.

Сухорлѣвнѣтѣ, *coll.* (= сүкнѣ), Knorren, knorrige Aeste, *pl.*

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* *dim.* а. Сүка.

Сухорлѣвнѣтѣ, а. *Пол.* höckerig.

Сухорлѣвнѣтѣ, а. von der Hündin.

Сухорлѣвнѣтѣ, а. а. Сүкѣвнѣтѣннѣ.

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* + Б. 260. а. Чнѣтнѣтѣннѣ.

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* *dim.* junge Hündin.

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* Sohn der Hündin, Ч. II. 252.

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* Land, *н.* (oppos. Meer); 2) gedörrtes Obst; 3) Raas im Bienenstock-

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* Festland, festes, trockenes

Land, а. Сухорлѣвнѣтѣ. [haus, *н.*

Сухорлѣвнѣтѣ, сушлѣвнѣ, сушлѣвнѣ, *f.* Darr-

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* В. а. d. f.

Сухорлѣвнѣтѣ, *н.* das Trocknen, Dörren.

Сухорлѣвнѣтѣ, -дѣвнѣ, *м.* Helvella esculenta.

Сухорлѣвнѣтѣ, *с.* Plagegeist, *н.*

Сухорлѣвнѣтѣ, а. schwer zu bekommen.

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* а. Сухорлѣвнѣтѣ.

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* *coll.* dүrres Reisig, dүrres Holz.

Сухорлѣвнѣтѣ, *н.* Trockenheit, *f.*

Сухорлѣвнѣтѣ, а. а. trocken, dörren.

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* dүrrer Baumstamm (im Walde, noch nicht gefäht); *coll.* dүrrer Wald, В.

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* abgefallene dүrre Zweige, Abfall, *м.* Reisig, *н.* В.; dүrres Gras.

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* alles zum Dörren des Obates Nöthige. [В.; 2) *Не.* Dürre, *f.*

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* Darrofen, Dүrrofen, *н.*

Сухорлѣвнѣтѣ, а. а. Утлнѣннѣ, hager.

Сухорлѣвнѣтѣ, *н.* а. Грнѣтѣннѣ.

Сухорлѣвнѣтѣ, а. seiend, bestehend, anwesend, leibhaftig, *Исп.* III; echt, wahr, wahrhaftig, wirklich; gediegen, lauter, *H. 227. Мек.* III. I. 391. *Ос.* (61) X. 37.

Сухорлѣвнѣтѣ, *н.* Wesen, *н.* das Wesentliche, die Natur.

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* *См.* Wesen, *н.*; 2) а. Бүблнѣ. [stächlich.

Сухорлѣвнѣтѣ, а. *Ил.* wesentlich, haupt-

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* Substantivum, *н.*

Сухорлѣвнѣтѣ, -остнѣ, *f.* Wesenheit, *f.* Wesen, *н.* *Ил.*

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* Beunruhigung, Unruhe, Gefährdung, *f.* Missbehagen, *н.* *Зс.* — бѣрѣ ся корѣсь jmd wird unruhig, verdriesslich, missgestimmt.

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* Marter, *f.* *Пар.*

Сухорлѣвнѣтѣ, *f.* Unruhe, *f.* Missbehagen, *н.*; Bedrängnis, *f.*; Angst, Aengstlichkeit, *f.*

Сухорлѣвнѣтѣ, *v.* а. beunruhigen; — ся unruhig, bekümmert sein, sich abhän-

Сухорлѣвнѣтѣ, а. plagen; etend das Leben fristen, В. [kritisch, В.

Сухорлѣвнѣтѣ, а. schlecht; misslich;

Сухорлѣвнѣтѣ, *м.* der jmdn belästigt;

2) der Unruhe, Aengstliche, *н.*; -нѣдѣ. *f.*

Сухорлѣвнѣтѣ, *v.* а. а. Схѣвнѣтѣ.

Сухорлѣвнѣтѣ, а. sphaerisch; сѣвнѣтѣ-но-внѣпуклнѣ, sphaerisch-convex, *Пол.*

Сухорлѣвнѣтѣ, *v.* а. а. Страстѣ.

Сѣвати, *v. a.* § ausscheiden.
 Сѣурѣчити ся, grimmig werden.
 Схвб, *m.* Rippenbraten, *m.* (bes. vom Schwein od. Sobѣ). [kunst, *f.* Зах.
 Схадка, *роѣ.* схѣжк, *f.* Zusammen-
 Схаласувати, *v. a.* aufessen.
 Схаманѣти ся, *v. d. f.*
 Схаменѣти, *v. a.* besѣnftigen; —
 ся sich besinnen, *v. Стѣмнѣти* ся.
 Схамѣти, *v. a.* Обхѣморити.
 Схамулати ся, verkocht werden.
 Схарашѣдити ся, sehen werden,
He. [lachen.
 Схарѣтати, *v. a.* entmannen, wal-
 Схват, *m.* Зв. Handgemenge, *m.*
 Схватѣти, *v. a. v.* Схѣпати.
 Схватка, *f.* Ко. 151. Scharmũtzel,
 Gefecht, *m.* [пати ся в кимѣсь.
 Схѣчувати ся, *Кс. I.* 108. *v.* Схѣ
 Схвляювати, *v. n.* aufstoben.
 Схѣда, *f. v.* Спѣдѣщина.
 Схѣбѣти, схѣбнѣти, *v. n.* fehlen,
 abirren; против чогось — gegen etw.
 verstossen; — рѣзумом irrsinnig werden.
 Схѣжѣти, *v. a.* abrauben, *Пар.*
 Схѣжмат, (*III. I.* 73.), схѣжмѣтик,
m. Schismatiker, *m.* [amatisch.
 Схѣжмѣтѣцкый, (-ѣцк-), *a.* schi-
 Схѣлий, *a.* geneigt.
 Схѣльстий, схѣльчѣстий, *a.*
 abschũssig, (*Фр.*).
 Схѣльсто, *adv.* schief.
 Схѣляти, схѣляти, *v. a.* neigen;
 — ся sich neigen; — ся на чѣю рѣду
 jmdm gehorchen, *Ар.*
 Схѣльвий, *a.* geneigt.
 Схѣльвнѣсть, -остн, *f.* См. Zunei-
 гung, Gunst; Liebe, *f.*
 Схѣльно, *adv.* См. *v.* Прихѣльно.
 Схѣлок, *gen.* схѣлку, *m.* Neige, *f. v.*
 Схѣльчѣвий, *a.* nachgiebig, *Пар.*
 Схѣльчѣвнѣсть, -остн, *f.* Nach-
 giebigkeit, *f. Пар.*
 Схѣльник, *m.* Ascet, *m.* [orden.
 Схѣмнѣцтво, *m.* strengster Mũncha-
 Схѣрнѣти, *v. a.* § erwähnen; aus-
 Схѣтнѣти, *a.* unsiat. [plaudern.
 Схѣтнѣти, *v. a.* erschũttern, wan-
 ken machen, umwerfen; — ся wanken.
 Схѣтрнѣти, *v. a.* überlisten.
 Схѣтрѣлий, *a.* abgefѣimt, *v.*
 Схѣд, *gen.* схѣду, *m.* Aufgehen, *n.*
 (der Saat); Aufgang, *m.* (der Sonne);

Auftritt, *m.* Scene, *f.* (im Drama), *Ф.*;
 2) Zusammenkommen, *n.* Versammlung,
f. Под.; 3) Niedergang, *m.* Niedergehen,
n. Neige, *f.* на схѣдѣ щось auf der
 Neige, wird bald ausgehen; Abgang,
 Absatz, *m.* Ч. II. 666; — душѣ das
 Verscheiden; схѣд-мѣсѣць, Ч. I. 1, 10.
 letztes Mondviertel.

Схѣдень, -дня, *m. v.* Схѣд 1) *Пар.*;
 2) Spross, Pflanzentrieb, *m. v.*

Схѣдка, *f.* Zusammenkunft, Versamm-
 lung, *f.* -ку мѣти.

Схѣднѣй, *a.* östlich, orientalisch;
 2) zusammentreffend, -kommend, ana-
 log, ähnlich. [lichkeit, *f.*

Схѣднѣсть, -остн, *f.* Analogie, Aehn-

Схѣднѣк, *m.* Morgenländer, *m. Пар.*

Схѣдушнѣй, *a.* Ог. 102. -а мо-

лѣтва Todtengebete beim Sterbenden.

Схѣпнѣй, *a. v.* Похѣпнѣй.

Схѣпнѣсть, -остн, *f. v.* Снѣгѣ, Спо-

сѣбнѣсть, — до чого Ansatz zu etw. *Пар.*

Схѣпцѣ, *pl.* Fangeisen, *n.* Falle, *f.*

Схѣпчуване, *n.* das Schluchzen.

Схѣпчувати, *v. n.* oft schluchzen.

Схѣпчѣти, *v. n.* Bauer werden; *m.*

grobe, gemeine Sitten annehmen.

Схѣпчѣти, схѣпчѣти, *v. n. v.* Охлѣпчѣ-

ти, Охлѣти, *TP. 95.* ohnmächtig werden.

Схѣмѣти, *v. a. v.* Снолѣти.

Схѣюрнѣти, *v. a.* das Gesicht ver-

ziehen, sich verdũstern, *MIII.* [*OH. См.*

Схов, *m.* Schlupfwinkel, *m.* Versteck, *n.*

Схѣвало, *n. v.* Схѣвнѣ.

Схѣванецъ, -ницѣ, *m.* der Verbor-

gene, Verstecke. [*n.*; 2) Versteck, *n.*

Схѣване, *n.* Verbergen, Verstecken,

Схѣванка, *f.* Schlupfwinkel, *m.* Ver-

wahrnis, *n.* [ken; — ся sich —.

Сховѣти, *v. a.* verbergen, versteck-

Сховѣч, *m.* Diebsehler, *m.*

Сховѣвнѣти, *v. a.* ausgleiten. [bergen.

Схѣвнѣско, *n.* sicherer Ort zum Ver-

Схѣвнѣще, *n. К.* Schlupfwinkel, *m.*

Verwahrung, *f.* Aufbewahrungsort, *m.*

Kammer, *f.*

Схѣвнѣк, *m.* Behälter, *m.* Schach-

tel, *f.* Futteral, *n. См.*; Schlupfwinkel, *m. v.*

Схѣвнѣцѣ, *f.* Versteck, *n.* Aufbe-

wahrungsort, *m.* Niederlage, Kammer, *f.*

Magazin, *n. См.*

Схѣвно, *adv.* verbergend, heimlich,

См.; verborgen, incognito, *OH.*

Схѣвнѣ, *f.* Versteck, *n.* [rungsort, *m.*
 Схѣвнѣк, *gen.* схѣвнѣк, *m.* Aufbewah-
 Сход, *m.* Versammlung, Zusammen-
 kunft, *f. He. Пр.* XII. 689; 2) Herab-
 kommen, Hinabsteigen, *n.*; *pl.* схѣдѣн,
 Treppenstufen, *pl.* Treppe, *f.* 3) Abgang,
 Absatz, *m.* (im Handel); 4) Scheiden
 der Seele vom Leibe, сход души *P. I.* 4.
 Схѣда, *f.* Stiege, *f. v.* Сход 2).

Сходѣтѣти, *m. К.* der zur Raths-
 versammlung zusammenkommt, Raths-
 herr, *m.*; Theilnehmer an der Koná, *v.*
 Кѣпнѣй судѣ, *He.* (*xm.* 17).

Сходѣнѣще, *n.* Zusammenkunft,
 Zusammenrottung, *f.* Versammlung, *f.*
 Ко. I. 193.

Сходѣнь, -дня, *m. v.* Схѣд 1) Mor-

ген, *m.* Morgenland, *n.* Osten, *m. Пар.*

Сходѣць, -дѣцѣ, *m.* Stufe, Stiege,

Treppe, *f.*

Схѣдѣн, *pl. v.* Сход 2), Схѣда.

Схѣдѣнѣти, *pl.* Zusammenkunft, Ver-

sammlung, *f.*

Сходѣти, *v. n.* herabkommen, her-

unterkommen; 2) durchgehen, weg-

gehen, *M. II.* 119; 3) до корѣсь *M.*

II. 126. zu jmdm hingehen; 4) auf-

schliessen, sriessen; 5) abtragen, ab-

nutzen (чѣботѣ, бѣлѣ); 6) noch übrig

bleiben (що вам зѣйка схѣдѣт, про-

дѣйте менѣ); — ся zusammenkommen,

-fallen.

Схѣдка, *f. Ко. v.* Схѣдка.

Схѣднѣй, *a. He. Гол. v.* Вхѣднѣй.

Схѣдно, *adv.* Ч. V. 1023. zutreffend,

billig.

Сходѣватнѣй, *a.* treppenförmig, *Пол.*

Сходѣвецъ, -ивцѣ, *m.* Ostwind,

m. Пар.

Сходѣвий, *a.* -е сѣнце, *ВБ.* auf-

gehend, Aufgangs-, Ost-; östlich, orient-

alisoh, *Пар.*

Схѣдѣцѣ, *pl. dim. АД. I.* 44. *v.* Схѣдѣн.

Схѣдѣнѣй, (схож), *a.* ähnlich, gleich-

kommend, vergleichbar до чогось, на

щось. [Aehnlichkeit, Gleichheit, *f. He.*

Схѣдѣвнѣсть, -остн, *f.* vollkommene

Схѣдѣватнѣти, *v. a.* erschũttern, *Пар.*

Схѣдѣти, *v. a.* aufgreifen, auffan-

gen, erhaschen, packen; — ся sich auf-

raffen, aufspringen; — ся в ким mit

jmdm anbinden, aufnehmen, sich mes-

sen, in die Haare geraten.

Схѣдѣнѣй, *a.* gelehrig, *Пар.*
 Схѣдѣнѣй, *a. v. d. f.* *Пар.*
 Схѣдѣваннѣй, *a.* durch die Krank-
 heit sehr geschwächt. [rer, *m.*
 Схѣдѣронѣнѣй, *m.* Erhalter, Bewah-
 Схѣдѣронѣти, *v. a.* erhalten, bewahren.
 Схѣдѣтнѣти, *v. n.* wollen, belieben;
 — ся *impers.* Lust, Appetit, Neigung,
 Verlangen nach etw. haben, *v. Хорѣти.*
 Схѣць, *m. Под.* (*p. xs.* 77) Wille, *m.*
 Neigung, *f.* до схѣчы nach Herzenslust.
 Схѣкрѣстѣти, *См.* sich kreuzwei-

se falten.

Схѣдѣтнѣти, *v. m. D. c.* 354. *v.* Схѣдѣти.

Схѣдѣтнѣти, *v. a.* Гл. 60. mager ma-

ohen, auszehren.

Схѣдѣлнѣй, *a.* abgemagert.

Схѣдѣти, схѣдѣти, схѣдѣти, *v. n.*

magern werden, abmagern. [schmähēn.

Схѣдѣти, *v. a.* *Пар.* ausscheiden;

Сцѣпатнѣти, *v. a.* § aufgreifen, ergreifen,

ertappen, *Кч.* 372.

Сцѣти, *v. a. v.* Сцѣти, *v.*

Сцѣти, (сцѣти; шу, щш), *v. a.*

brunzen, *v.* [taonia), *v.*

Сцѣкалка, *f.* Dorngrüdel (*Cobitis*

Сцѣклѣнѣй, *pl. v.* Сцѣклѣнѣй, *Кч.* 31.

Сцѣкрѣти, *v. a.* abmelken.

Сцѣбѣгѣти, *v. a. v.* Стебнѣвати.

Сцѣдѣти, *v. a.* abseihen.

Сцѣлѣне, *n. К.* Heilung, *f.*

Сцѣлѣти, сцѣлѣвати, *v. a.* zum

Ganzen verwachsen lassen, vereinigen,

zusammenfügen; — ся zum Ganzen sich

vereinigen, verwachsen, zusammen-

wachsen, *TP. 91, Ф. P. I.* 128.

Сцѣлѣти, *v. n.* gerettet werden.

Сцѣльнѣй, *a.* einheitlich, compact,

Ар.; wasserdicht.

Сцѣльнѣк, *dim.* сцѣльнѣчок. (-чка);

m. Honigscheibe, Honigwabe, *f.* [I. 177.

Сцѣльнѣщѣй, *a.* heilsam, heilend, *III.*

Сцѣпнѣти, сцѣпнѣти, *v. a.* abschätzen,

licitieren, *Пар.*

Сцѣпка, *f.* Licitation, *f. Пар.*

Сцѣпнѣй, *a.* Auctione-.

Сцѣпнѣч, *m.* Auctionär, *m. Пар.*

Сцѣпа, *f.* Kette, *f.* — Вѣлова Vol-

ta'sche Kette, *Пол.*

Сцѣпенѣлнѣй, *a.* starr.

Сцѣпенѣти, *v. n.* erstarren.

Сцѣпнѣти, сцѣпнѣти, *v. a.* zusam-

menverbinden, -ketten, -schlagen, ver-

knüpfen, *Др.* — ся an einander befestigt werden, zusammengekottet werden, sich eng verknüpfen.

Сцѣпѣннѣ сцѣпунѣти, *v. n.* erstarren, gerinnen, *Кст.*; stumpf werden (*v. Zäb- nen*), *Пар.* [perbau, ungelenk.

Сцѣпѣннѣ, *a.* von gedrungenem Körper. Сцѣпѣннѣ, -ости, *f. v.* Сцѣпѣннѣ. Сцѣпѣннѣ, *f. Пол.* а. Сцѣпа.

Сцѣбѣати, *v. a. a.* Стѣбати; *schlagen. Сцѣбѣати, *v. a.* — сокѣрою = стесѣти грѣха.

Сцѣпѣннѣ, *v. a.* ertappen, erhaschen. Сцѣпѣннѣ, *v. a.* Сцѣпѣннѣ.

Сцѣпѣннѣ, *v. a.* harnen, pissen, brunzen. Сцѣпѣннѣ, *m.* Teufel, *m. Ф. В.*

Сцѣпѣннѣ, *v. n.* Зен. II. 385. а. Сцѣпѣннѣ. [чѣти ся, *Кс.* I. 166.

Сцѣпѣннѣ, *v. a.* anfangen; — ся *v.* По-сцѣпѣннѣ, *v. n.* kalt werden, erkalten, *Лто.* [den, entschwinden.

Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. n.* verschwin- Сцѣпѣннѣ, *m. v.* Сцѣпѣннѣ, *v.*

Сцѣпѣннѣ, *v. a.* Magenkrampf be- kommen.

Сцѣпѣннѣ, *a. a. v.* Сцѣпѣннѣ; — ся & Сцѣпѣннѣ, *v. n. u.* сцѣпѣннѣ

Сцѣпѣннѣ, *v. n. u.* сцѣпѣннѣ ся, сцѣпѣннѣ, weggleiten, aus- gleiten.

Сцѣпѣннѣ, *v. n.* madig, wurm- stichig werden, Maden od. Würmer be- kommen. [werden.

Сцѣпѣннѣ, *v. n.* sich röthen, roth Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. a.* nie- derstreichen, abstreichen. [schöpfen.

Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. a.* ab- Сцѣпѣннѣ, *v. a. v.* в Сцѣпѣннѣ.

Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. a.* abkäm- Сцѣпѣннѣ, *m.* Rechnung, *f.* [КС.(82)IV.589.

Сцѣпѣннѣ, *v. a.* erhaschen, erwischen, I. Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. a.*

Сцѣпѣннѣ, *thun*, zustande bringen, *вѣн- ну* а *кѣмьсь* Krieg mit jmdm aufneh- men, führen, *К.*; — ся *Me.* 385. anfangen (*v. n.*), sich erheben, *вѣннѣ* — entbrennen.

II Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. a.* -сѣи- же = чѣсти.

Сцѣпѣннѣ, *pl.* В. Каф, *n.* Сцѣпѣннѣ, *v. a.* abstreichen. *R.*

Сцѣпѣннѣ, *f.* angemesselte Stelle. Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. a.* zu- sammenzählen.

Сцѣпѣннѣ, *pl.* сцѣпѣннѣ, *n.* Сцѣпѣннѣ, *m.* (placenta) *B.*

Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. a.* reini- gen; 2) entmannen, oastriren.

Сцѣпѣннѣ, *n.* Cohärenz, Cohäsion, *f. Пу.* Сцѣпѣннѣ, *a.* -nis Beiwagen, *m. Пар.*

Сцѣпѣннѣ, *v. n.* schwarz werden, dunkel, gebräunt werden.

Сцѣпѣннѣ, *m.* Rechnung, *f.* [sich machen. Сцѣпѣннѣ, *§.* auf eine Reise

Сцѣпѣннѣ, *v. n.* einander beim Kopfe nehmen. [ahnen, Vorgefühl haben.

Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. n. u.* — ся Сцѣпѣннѣ, *v. n.* aufgeregt wer- den, *Зс.*; 4) übermüthig, stolz, einge- bildet werden.

Сцѣпѣннѣ, *v. a.* Stѣпѣннѣ ся.

Сцѣпѣннѣ, *v. a.* herabstürzen, her- abreissen; а. Сцѣпѣннѣ.

Сцѣпѣннѣ, *f.* Geficke, *n.* Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. a.* zusammen- nähern, flooken. [abnehmen.

Сцѣпѣннѣ, *v. a.* den Schaum Сюд, *adv.* а. d. f. [herwärts.

Сюдѣ, сюдѣ, *adv.* herda, hieher, hie- Сюдѣ, *adv.* dahier vorbei.

Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. n.* in der Kin- derspr: sich setzen, sitzen.

Сцѣпѣннѣ, *f. В.* = сцѣпѣннѣ.

Сцѣпѣннѣ, *n.* Zirpen, Schnurren, Schwirren, *n.* [ren, schnurren.

Сцѣпѣннѣ, сцѣпѣннѣ, *v. n.* schwir- Сцѣпѣннѣ, *v. n.* vom Piepen junger Gänschen.

Сцѣпѣннѣ, *a. M. III. 38. a.* Сцѣпѣннѣ. Ся-б, а ся-б, *Ч. II. 50.* = А вслѣ

бя, колѣ бя.

Сябер, *m. H.* 181. Feind, *m. (?)*

Сябра, *f.* Gemeinde-Ackerland; сѣ- бра, *pl.* die auf сѣбра Anbauenden.

Сябрѣ, *m.* Nachbar, *m. Нис.*

Сявкане, *n.* Geschnatter, *n. Пар.* Сявкати, *v. n.* schnattern.

Сяг, *m.* Kloster, *n.* Сягати, сягнути, *v. a.* nach etw. reichen, greifen, за чѣмьсь; — в чужѣ

грѣдку in fremdes Beet greifen, d. i. stehlen, *B.*

Сягва, *f.* Langwurm, *m.* (Nemertis), *B.* Сяговѣй, *a.* klosterlang.

Сягонѣти, *v. a.* К. а. Сягнути, сягати. Сядкати, *v. n.* in d. Kinderspr: sitzen, sich setzen.

Сядовѣти ся, *M. I. 14. a.* Сядовѣти ся.

Сяво, *n.* Schimmer, *m.* Licht, *n.* Сяженъ, -жня, *m.* Kloster, *n.*

Сяво, *n.* Licht, *n.* Strahlen, *pl. См.* Сявнѣй, *a.* licht, glänzend, *Щос.*

Сявнѣти, *v. n.* K. erglänzen. Сякати, *v. a.* -нѣ u. сякати ся, sich schneuzen.

Сякѣй, *a.* solcher, so ein (im bösen Sinne); *gew.* сякѣй — такѣй beim Ueber- häufen mit allen möglichen Schimpf- wörtern, etw. „vermaledeit“.

I. Сян, *m.* Bas. Schlange, *f.* Drache, *m.* II. Сян, *m.* rechter Nbfß der Weichsel.

Сянник, *m. v.* Колѣчка 2). Сянка, *f.* Naide, *f.* (Naie), *B.*

Сянки, *pl.* Dorf in Ostgalizien, (Quelle des Can). [zion am Сян.

Сянѣк, (-нѣк), *m.* Stadt in Ostgali- Сяра, *f.* Biehmilch, *f.*

Сяч, *c.* Harn, *m. В.* Сячѣти, *v. n.* а. Сячѣти, *Зс.*

T.

T, zwanzigster Buchstabe, (Твердо). Т, *praep. mit. d. Dat.* = д, *Шѣ.*

I. Та, *conj.* und; 2) doch, та брешет, да лѣгет да doch, она а нѣ та не хѣче сѣвѣти, *Шѣ.*; 3) nun, та вже nun denn.

II. Та, *pron. fem.* = тѣя, *v.* Той. III. Та! *Vocat.* а. Таго, *Шѣ.*

Табѣк, *m.* (Шѣ.), табѣка, *f.* Schnupftabak, *m.*; 2) §. Geschlechts- glied, *n.* Шѣ.

Табѣкерка, (*dim.* -ѣронька, ѣрочка), табѣкерка, *f.* Tabakdose, *f.*

Табѣкерчѣна, *dim.* -чѣнка, *f.* elende Tabakdose, *f.* Шѣ.

Табѣкерчѣско, *f.* *aug.* а. Таба- керка, *Шѣ.*

Табѣшити, (*ню*, -ниш), *v. a.* vom Rudern in entgegengesetzter Richtung, als das Schiff läuft, um dessen Lauf zu ändern, *Шѣ.*

Табѣхѣрка, *f.* в. Табакерка, *Шѣ.* Табачѣрка, *f.* в. Табакерка.

Табѣчѣннѣ, *f.* в. Табака 1) 2). Шѣ. Табачѣннѣ, *v. a.* Tabak schnupfen, *Шѣ.*

Табѣчка, *f.* *dim.* а. Табака; 2) Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *B.*

Табѣчѣвѣй, *a.* röthlichbraun. Табачѣннѣ, (-шн-), *a.* von Tabak.

Табѣчѣннѣ, (-штн-), *m.* Schnupf- tabakerzeuger, *m.* КС. (82) III. 600; 2) Tabakfabrik, *f.* Др.; 3) Tabakhändler, *m.*; 4) Tabakschnupfer, *m.*; -нѣ.

Табѣчка, *f.* *dim.* а. Табака; 2) Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *B.*

Табѣчѣвѣй, *a.* röthlichbraun. Табачѣннѣ, (-шн-), *a.* von Tabak.

Табѣчѣннѣ, (-штн-), *m.* Schnupf- tabakerzeuger, *m.* КС. (82) III. 600; 2) Tabakfabrik, *f.* Др.; 3) Tabakhändler, *m.*; 4) Tabakschnupfer, *m.*; -нѣ.

Табѣчка, *f.* *dim.* а. Табака; 2) Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus sceleratus), *B.* [Табѣчѣннѣ, ihm geh, *Шѣ.*

Табѣчѣннѣ, -нова, -ове, *a.* des

Табѣчѣк, *m.* *dim.* Rauchtabak; 2) Schnupftabak, *m.* Шѣ.

I. Табѣель, *m.* Tag, an dem keine Sitzungen in den Gerichtsbehörden, und in der Schule keine Lectionen stattfinden, *Шѣ.* [сѣлѣ, *Шѣ.*

II. Табѣель, *gen.* -ели, *f.* *gr.* а. Та- Табѣелька, *f.* *dim.* а. Табѣля. [Шѣ.

Табѣельнѣй, *a.* -день, а. Табѣель, I. Табѣля, *f.* Liste, Tabelle, *f.* Ver- zeichnis, *n.*

Табѣлярнѣй, *a.* tabellarisch. Табѣля, *f.* lederne Tasche, (*Фр.*).

Табѣн, *m.* е. Art Stoff, *Зс.* Табѣр, *gen.* -ѣру, *m.* Lager, Feld- lager, *n.*; Wagenburg, *f.*; Heer, *n.*

Табѣла, *f.* а. Табѣля, *B.* Табѣлицѣ, *f.* а. Табѣля; 2) Tafel, Schul- tafel, *f.*; 3) Aushängeschild, *n.* Шѣ.

Табѣлѣчка, *f.* *dim.* а. d. v. Табѣлѣчѣвѣннѣй, табѣлѣчѣвѣй, а. tafelförmig.

Табѣор, *m.* а. Табѣр. Табѣорик, *m.* *dim.* а. d. v. Шѣ.

Табѣорѣско, табѣорѣще, *n.* Lagerplatz, (wo früher ein Lager gewe- sen) *m.*; Lager, Feldlager, *n.* Bivouak, *n.*

Табѣорѣти ся, Lager aufschlagen, sich lagern; sich befestigen.

Табѣорѣване, *n.* das Nomadenle- ben, das Herumziehen. Шѣ.

Табѣорѣвѣти, (-увѣти), *v. a.* herum- ziehen, ein Nomadenleben führen, *Шѣ.*

Табѣорѣннѣ, а. Lager-, zum Lager geh, *Кв.* 309. *Нас.*

Табѣорѣщина, *f.* Kriegslager, *n.* Feld- dienst, *m.*; Feldzüge, *pl.* К.; 2) Schlacht, *f.* К.

Табун, *m.* eine Herde von wilden od. zahmen Pferden; 2) Herde, Schaar. *f.* Табунець, *m.* *dim.* s. d. v. [Табун, III]. Табуницько, табуніще, *n.* *aug.* s. Табунний, *a.* zum Табун geh., aus *e. T.* [Табун, III]. Табунник, *m.* Eigenthümer eines Табуновий, *a.* s. Табунний. Табуницький, *a.* zum Табун geh. Табунщик, *m.* Hüter einer Herde von Pferden, Pferdehirt, *m.*; 2) Rossesbändiger, *m.* C. II. 137. Табур, *m.* s. Табір, III. Табурет, *m.* (*dim.* табуретик, *m.* табуретка, -рѣчка, табуретчина, *f.*), Tisch (zum Hinübertragen), *m.* III. Тавлѣтка, *f.* Schieferplatte, *f.* III. Тавлянка, тавляночка, *f.* Ч. II. 573. s. Табакерка. Тавматроп, *m.* Thaumotrop, *m.* Wunderscheibe, *f.* Пол. [*f.* (Spirea). Таволга, *f.* А. I. 210. Spirstaude, Таволговець, *gen.* -гвиць, *m.* Ligusterschwärmer, (*Sphinx Ligustri*), *B.* Таволговий, *a.* zur Таволга geh, III. Таволжаний, *a.* s. d. v.; 2) Benennung eines von den Porogi des Dniпр, III. [maedryfolia, III]. Таволжанник, *m.* Spiraea cha- Таволжник, *m.* Spiraea orenata; -пужний Sp. hypericifolia, III. [rien. Таврійський, *a.* tauricus, von Tau- Тавриа, *f.* Taurien, *n.* Тавр, *n.* eingebranntes Gestützezeichen. [Kinder, III]. Тавр, *m.* Art Versteckspiel der Тавр, *interj.* s. d. v. III. Таган, (*dim.* -анок), *m.* Dreifuss, Feuerbock, *m.* Таганувати, *v. a.* Rast nehmen, sich aufhalten um das Essen zu bereiten (kochen), III. Тад, таді, *adv.* s. Туд; 2) s. Тоді. Тадь, *conj.* da sieh! III. Тадівай, *adv.* s. Туді, *B.* Тадей, Тадіу, *m.* Thaddaeus. Тадь-же, *conj.* s. Тадь, doch wol, ja doch, III. [*adv.* -енько, III]. Таємничий, *a.* *dim.* s. d. f.; Таємний, *a.* geheim; *adv.* таємно, geheim, verborgen, verstoehlen. Таємниця, *f.* s. Таїна; 2) Ver-

stoek, *n.* III.

Таємний чий, *a.* geheimnißvoll, geheim; *zauberhaft; bezaubernd, entzückend, III.

Таємність, (-ость), -ости, *f.* Geheimnis, *n.*; Verschwiegenheit, *f.* verstecktes Wesen, *R.* [haltung, *f.*

Таїна, *n.* Verheimlichen, *n.* Geheim-I. Таж, *pron. f.* — таже, s. Тойже. II. Таж, та́же, та́жеж, *conj.* doch, ja doch, doch wol.

Тав, (*dim.* тавик, -вичок), *m.* ein metallenes od. irdenes breites Geschirr von runder Form, III.

Таїнство, *n.* Geheimnis, alles Geheime, *n.*; Sacrament, *n.* III.

Таїтель, *m.* Hehler, *m.*

Таїти, *v. a.* verbergen, verhehlen, verheimlichen; verschweigen, geheim halten; — ся sich — —.

Тай, та й, *conj.* und, und noch, und noch dazu; und nun, da nun.

Тайком, *adv.* s. Таїно.

Таїна, *f.* Geheimnis, *n.* Heimlichkeit, *f.*; Sacrament, *n.*

Таївенький, -нёсенський, *a.* *dim.* s. Таїний; *adv.* -енько, -ёсенко, III.

Таїний, *a.* heimlich, geheim, Geheim-, verborgen, verstoehlen; -a вечера heiliges Abendmahl.

Таїний, *m.* geheimer Ort, verborgener Winkel, Schlupfwinkel, *m.* Кч. 53. Фр.

Таїник, *m.* Geheimniskrämer, *m.* Нар. [dort verborgen, III].

Таїниківий, *a.* zu Таїник geh., Таїниця, *f.* s. Таїна, Фр.

Таїність, (-ость), -ости, *f.* Geheimnis, *n.* Geheimhaltung, *f.*; Hehl, *n.* verstecktes Wesen.

Таїністра, *f.* s. Торністра, Ф.

Таїно, *adv.* heimlich, im Geheimen, verborgen, III. II. 57.

Таїнощі, *pl.* Geheimnisse, *pl.* Ол.

Таїня, *f.* s. d. v. У.

Таїстра, *f.* *dim.* таїстрина, -їнка, -їнонька, -їночка, таїстрочка, -онька, *f.* s. Таїстра, III.

Так, *adv.* so, also; так біжать! er läuft so schnell! P. I. 1.; так собі, ziemlich gut, leidlich; так-он, so, also, Зар.; 2) *conj.* da, nun; так що? nun was denn? так отсюді дивись, P. I. 74. da hast du gleich fertig.

Такане, *n.* das „Ja“ Sagen, Bejahen, *n.* Такати, *v. a.* zu allem „ja“ sagen, beipflichten.

Так-о! таб! *interj.* nun ja! III.

Такблещкий, *a.* sehr gross, III.

Такенький, такесенький, *a.* *dim.* s. Такій, III.

Такенний, *a.* so gross, III.

Такечки, *adv. dim.* s. Так, III.

Также, та́кже, *adv.* nooh, gleichfalls, eben so.

Так, *conj.* doch, wohl doch; dennoch; так-так, ganz so, doch so; 2) umsonst, да́ти та́ки так.

Такій, *a.* solcher, ein solcher, so ein; -é що на! Гл. б. 17. solches, dass es seltsam ist; 2) * unrein, schmutzig, hässlich, unwissend, dumm III.; так-ого! *mit d. Genit.* so viel, eine solche Menge! — якій-такій, was für immer, w. f. einer; сакій-такій, als Schimpfwort: Lump; такий-то, (-ка-то, -ке-то), ungewöhnlich, ausserordentlich; так-е-то! so ist's! [ein solcher.

Таківський, (-кський), *a.* eben

Такіснийський, -ісичкий, *a.* s. d. v. III. [gut, leidlich.

Та́ко, *adv.* so; яко-та́ко, ziemlich

Тако́в, *a.* s. d. f.

Тако́вий, *a.* s. Такій, B.

Тако́ж, *adv.* s. Та́же.

Тако́й, *adv.* s. d. v.; 2) s. Та́ки.

Такрік, *adv.* s. Торік.

Такрічний, *a.* s. Торічний, B.

Та́кса, *f.* Taxe, *f.*; Preis, *m.*

Такса́тор, *m.* Schätzer, *m.*

Такса́торський, *a.* des Schätzers, dem Schätzer eigenthümlich.

Такса́ція, *f.* Abschätzung, *f.*

Таксува́ти, *v. a.* abschätzen, taxieren.

Такт, *m.* Takt, *m.*; Anstand, *m.*

Та́ктика, *f.* Taktik, *f.*

Такти́чний, *a.* taktisch. [III].

Такува́ти, *v. a.* zerstören, vernichten, I. Тал, *m.* Salix cinerea, III.

II. Тал, *m.* der Ort wo der Schnee geschmolzen ist, III.

Таль, *f.* Loos, *n.* Wgr. 16.

Таль, *f.* s. Пятёрка верба, B.; *pl.* таль, Ort mit Weiden bedeckt, III.

Талаба́ти, *v. a.* bewegen, trüben? III. (Ч. IV. 334).

Талаба́и, *m.* Acker Hellerkraut, *n.*

Thlaeria argense; 2) Knollenwurzlige Spirstaude, Spiraea filipendula, III.

Талаба́ннати, *v. a. sig.* Тараба́ннати, III.

Талаба́нський, *a.* aus Талаба́н, zum T. geh. III. [stossen.

Талаба́ти, *v. a.* mit Füßen treten, Талабор, *m.* nördl. Nbfis der Tisca.

Талабува́ти, *v. a.* s. Талаба́ти.

Талавіря, *f. e. Art Lied, III.*

Талажча́ник, *m.* Korb Weide, *f.* (Salix viminalis) III. [eigenthümlich.

Талала́й, *a.* des Талала́й, diesem Талала́й, *m.* Schwätzer; Lügner, *m.* III.

Талала́йка, *f. pl.* -ки, Art Lieder, die beinahe nicht verschieden sind von шумка́, коломи́йка, III.

Талала́йко, *m. dim.* s. Талала́й; талала́йків, *a.*

Талала́йство, *n.* Gesindel, *n.* Ф.

Таламба́с, *m.* † Art Musikinstrument, Trommel, Pauke, *f.* III.

Тала́н, тала́нт, *m.* Talent als glückliche Begabung, Gabe, *f.*; 2) Glück, *n.* glückliches, gutes Schicksal, Loos, талан-до́ла, III. I. 169.; 3) Leben, *n.* талан свій таланти sein Leben führen, (Фр.).

Тала́ндати, -дува́ти, *v. a.* tripeln; herumgehen *n.* beaufsichtigen, ко́ло худоба́, к. хаші́ства, B.

Таланкува́ти, *v. a.* ко́ло чо́го етв. hüten, pflegen, um етв. besorgt sein (Фр.), s. d. v. [2] glücklich, III.

Таланли́вий, *a.* talentvoll, begabt; Таланний, *a.* s. d. v. III.

Таланни́ця, *f.* die Begabte; 2) die Glückliche, III. [2] glücklich.

Таланови́тий, *a.* He. talentvoll; Таланови́тість, -ости, *f.* Begabtheit, *f.* Talent, *n.* III.

Таланови́ть, *v. a.* Hineinfallen in eine Flüssigkeit.

Тала́пати, *v. a.* plätschern, eine Flüssigkeit umrühren; 2) eine Flüssigkeit dh Umrühren & verunreinigen; 3) етв. mit Koth & beschmutzen; — ся (in einer Flüssigkeit) plätschern, *v. n.*; 2) sich mit Koth & besudeln, III.

Тале́, тале́ж, *conj.* und doch, dennoch.

Тали́й, *a.* -снїг geschmolzen, † III.

Талимбаш. м. л. в. Таламбас.
Таліна, f. Weidenstrauch, м. Шд.
Таліг, м. в. Телга? Шд.
Таліт, м. Triticum dasyanthum Lebed, Шд. [Präsentbrett, м. Шд.
Таліт, м. Teller, м. Schüssel, f.
Талірка, f. в. d. v.; pl. -ки, zwei
Metallscheiben als Musikinstrument verwendet, Шд.
Таліркóвнй, а. Teller-. [Шд.
Талірòванє, м. Kartenmischen, м.
Талірòватн, в. а. die Karten mischen.
Таліронка. -очка, f. dim. в. Талірка.
Таліа, f. Spiel Karten, м.; 2) Statur, Taille, f.; 3) eig. Itáліа, Italien.
Таліян, Таліанець, м. eig. Itáліян, -ець, Italiener, м.
Таліанськвн, а. italienisch.
Талк, м. Пол. Talk, m.
Талмуд. (талмуд), м. Talmud, m.
Талмудовий, а. zum Talmud geh., im T. befindlich, enthalten.
Талмудіст, у. -діста, м. Talmudist, m.
Талмудічний, а. talmudisch.
Талòванє, м. Niedertreten, Stampfen, н.; *Versachten, n. Geringschätzung, f. Шд.
Таловий, а. aus Tal I. Шд.
Таловірка, f. Art Hering; od. überhpt gesalzener Fisch, Шд. [Garn, Шд.
Талыка, f. eine gewisse Menge von
Талыма, f. Art weibliches leichtes Oberkleid, Шд.
Талычка, f. dim. в. d. v.
Талыник, м. в. Tal I. Шд.
Талынкóвнй, а. aus Tal I. Шд.
Талыок, м. в. Болычка.
Талувати, в. а. в. Талóвати.
Талы, f. в. Itáліа; 2) dim. в. Натáліа.
Талыга, f. alter schlechter Wagen.
Талын, м. в. Талын; 2) Art Fischnetz (beim Fischfang im Meere gebraucht), Шд. [ка. f. Italieneris, Шд.
Талынець, м. в. Талын-ць; Талыя-Талынщина f. alles Itáліанische, Шд.
Талыньскый, а. italienisch.
Талып, int. в. Талáп.
Талыпалка, f. Beim. eines Weibes, welches plátschert, mit irgend einer Flüssigkeit zu thun hat, wáscht &; 2) unreinliche, unváthige Frauensperson, Шд.

Талыпало, м. von einem solchen Mann. [Besohmieren, Besudeln, м.
Талыпаня. (-не) м. das Plátschern; Талыпанына, f. die Bescháftigung mit einer Flüssigkeit; das Besohmieren, Шд.
Талыпати, в. а. в. Талáпати.
Талыпн, pl. в. Помáт.
Талыпý-талыпý! int. zum Ausdruck von längerem gleichmássigen Plátschern, Шд.
Талыпýщнй, а. der gerne plátschert, der mit einer Flüssigkeit zu thun hat, Шд. [ciesthaler, m.
Талыр, м. Thaler, м. -бáтнй, Spre-Талырик, (dim.-ричок), м. dim. в. d. v.
Талырóвнй, а. zum Thaler geh., vom Werthe éines Thalers, Шд.
Талыројко, талырочок, м. dim. в. Талыр, Шд.
Там, adv. dort; dorthin.
I. Тáма, f. Damm, m. [von dort, Шд.
II. Тáма, adv. ugr. dort, от тáма
Тамáрикє, м. Pflze Tamarix tentandra, Шд. [m (Tamarindus indica).
Тамарынд, м. Tamarindenbaum,
Тамбор, м. Trommelschläger, Tambour, м. Ф.
Тамбур, м. Zap. II. 467. -ом заростáє рикá, Rauhes Hornblatt, (Ceratophyllum demersum), Шд.
Тамбуркóвнй, а. zum Тамбурок geh., darauf genáht, Шд.
Тамбурок, -урка. (dim. -урочок), м. Art Nährahmen, Sticksrahmen, м. Шд.
Тамдйй, adv. — Тамтудй.
Таменька, таменьки, adv. dort.
Тамечка, -чки, adv. dort.
Тамецький, а. в. Тамóшний.
Тамйй, (-мой), adv. eben dort, Фр.
Тамка, тамкн, тамкына, тамика, adv. dort, Шд.
Тáмо, adv. dort, Шд.
Тамòванє, н. Hemmen, Abdammen, н.; Hindernis (beim Fliesen), н.; 2) Festtreten, Stampfen, н. der Erde, Шд.
Тамóженнй, а. zur Тамóжня geh., Шд.
Тамóжня, f. Zollhaus, н. [Шд.
Тáмонь, -онька, -оньки, adv. dort,
Тамóшний, (-нй), а. dortig, dasig.
Тамтадй, тамтадыль, adv. в. Там-тудá, Шд.

Тамтэйшнй, тамтэйшнй, а. auf der anderen Seite befindlich; 2) в. Тамóшний, Шд.
Тамтйль, adv. von dorthen, Шд. (Ч. III. 137).
Там-то! adv. dort! dort eben! dort erst! там-то дєсь! ellipt. Ausdr. da muss es gut & sein, da ist dir erst! P. I. 21. [seitig.
Тамтóбцкнй, (-бóцкнй), а. jener.
Тамтóж, тамтá, тамтó, pron. jener.
Тамторічнй, а. vorjährig.
Тамтóт, (-тој), тамтóтá, тамтóтó, pron. jener.
Тамтóчнй, а. в. Тамóшний, Шд.
Тамтудá, (-дй, Ч. IV. 168), тамтудá, (-дй, Ч. IV. 250), тамтудóю, (-дй), adv. dorthin, dahin, in jener Richtung, Шд.
Тамувáтн, (-мýю, -уєш), в. а. hemmen; dämmen; 2) festtreten, stampfen, м. в. Тáнець, Фр. [pfen, Шд.
Тань, f. Н. 211. Tiefe, bodenlose Tiefe, f.
Танá, м. в. Танáс, В.; 2) Танá! Vocativ. von Танáс, Шд.
Тананá, f. gebraucht bloß im folg. Ráthsel: оттакá тананá, оттакйй прупутёнь! Шд. [Verwunderung, Шд.
Тананá! interj. zum Ausdrücke der Танáс, м. Athanasius.
Танасёнкн, м. Sohn des Танáс; adj. танасёнкн, dem Танасёнко geh.
Танасёнá. (dim. -нáтко, -нáточко), м. Kind des Танáс, Шд. [Танáс.
Танасівна, а. dem Танáс geh., des Танасівна, f. Tochter des Танáс.
Танаснк, м. dim. в. Танáс.
Танаснха, f. Frau des Танáс.
Танáско, м. dim. в. Танáс, Шд.
Танасюк, м. Enkel des Танáс, Шд.
Тáнвa, f. Nbf. des Сáн, Гол. В. II. 176.
Тандёта, тандйта, f. Trödel, Trödelmarkt, м.; 2) alte Kleider, Trödelkram, м.
Тандйтнй, а. zur Тандйта geh., dort gekauft; alt, abgetragen; unnütz.
Тандйтник, м. Trödler, м.; 2) §. Haderlump, м. Шд.
Тандйтникн, а. des Trödlers.
Тандитникóванє, н. das Trödeln, Шд. [Шд.
Тандитникувати, в. а. trödeln,

Тандйтниця, а. der Тандйтниця, ihr geh., Шд. [delfrau, f.
Тандйтниця, f. Trödlerin, Trö-Тандйтничка, f. в. d. v.; 2) Ge-
mahlin des Тандйтника, Шд.
Танєв, м. в. Тáнвa, Шд.
Танёнькнй, а. dim. в. Тáннй, sehr wohlfeil, billig, Шд.
Танесенькнй, а. dim. в. d. v. Шд.
Тáнець, gen. тáнця, м. Tanz, m.
Танёчнй, а. Танз.
Танёчник, м. Tänzer, м. Zap.
Танёчниця, f. Tänzerin, f. Zap.
Танжйр, м. в. Таряль, В.
Тáннй, (-нй), а. billig, wohlfeil.
Танйстра, f. Tornister, м.
Танйшт, (-нй, -нйшт), в. а. billig maohen; billig lassen, b. verkaufen.
Танйш, танйшшт, танйшше, adv. comp. в. Тáно, Шд. [-ивько-
Танйснйкнй, а. sehr billig; adv.
Танйсчкнй, а. в. d. v.; adv. -сччк-Шд. [feiler w.
Танйтн, в. н. billiger werden, wohl-Танйшт, adv. comp. в. Тáно Шд.
Танйшатн, в. м. а. Танйтн, Шд.
Танйшнй, танйшчнй, а. в. Тань-Шд.
Тáнька, f. dim. в. Татáна, Шд.
Тановйтн, (-нй, -нйшт), в. а. а. Глубóтн.
Тáно, adv. billig, wohlfeil.
Таньòватн, в. м. в. Таньòвнйшт, Шд. (Ч. IV. 241). [Táпчєнє, м.
Танóк, gen. танкá, м. Танз, м.
Танóчник, м. в. Танёчник, В.
Танóчок, -óчка, м. dim. в. Танóк.
Тантýрн, pl. vorgedben aus Тор-тýрн, Шд.
I. Танý-танý! int. а. Ну! В.
II. Тáну-тáну! int. bei der Гáлка.
Танýбó! танýжбó! int. verstärkt: Ну!
I. Тáнути, в. м. а. Тонýти.
II Тáнутн, в. м. а. Тáнтн; 2) ver-
schwunden, Шд.
Танцёрник, м. Ross, od. wilde
Malve, f. (Malva silvestris), Шд.
Танцёванє, м. das Tanzen.
Танцувáтн, в. м. в. d. f. Шд.
Танцувáтн, в. м. танzen.
Танцýра, м. der viel tanzt.
Танцюрóстнй, а. tanalustig, He.;
froh, lustig.

Танцюрістка, *f.* в. Танчюніця, *III*.
 Танчюрка, *f.* в. Гадючка бор. *Вол.*
 Таччик, *м.* *dim.* в. Тачець.
 Таччати, *в.* м. в. Танчювати, *III*.
 Тачше, *adv.* *сопр.* в. Тачно.
 Тачшши, *а.* *сопр.* в. Тачний.
 Тачни, *f.* *dim.* в. Тачня, *III*.
 Тачер, *adv.* в. Тачер, *III*.
 Таччан, *dim.* танчанік, -аччик, *м.*
 Schlafbank, *f.* [verfertigt, *III*.
 Таччанік, *м.* der die Таччані
 Таччаніна, *f.* ein schlechter Та-
 ччан, *III*.
 Таччаніско, *м.* *aug.* в. Таччан.
 Тачшати, *в.* *n.* *ung.* weinen.
 Тарабан, *м.* Trommel, *f.*; 2) als
 Schimpfwort; 3) = grosser Topf; =
 grosser Ochs, *B.* [melschläger, *т.*
 Тарабанець, *ген.* -анця, *т.* Trom-
 Тарабанник, *м.* *dim.* в. Тарабан 1)
 Тарабанити, *в.* а. die Trommel
 schlagen; 2) laut sprechen; eins u. das-
 selbe stets sprechen; 3) tragen (eine
 grössere Last), *III*. [рабан.
 Тарабаніско, -йще, *м.* *aug.* в. Та-
 Тарабанщик, *м.* Trommelschlä-
 ger, *т.* *III*. [баныщик, ihm geh., *III*.
 Тарабанщиків, *а.* des Тара-
 Тарабани, *pl.* *P.* II. 172. vertrau-
 te Unterhaltung; leeres Geschwätz.
 Тарабарина, (-не), *н.* *а.* *d.* *v.* *III*.
 Тарабарити, *в.* а. schwätzen, *III*.
 Тарабарський, *а.* kauderwelsch;
 unverständlich, *III*.
 Тарабарщина, *f.* в. Тарабарі. *III*.
 Тарабайка, (-рабайка), *f.* schlechte
 Kutsche, schlechter Wagen; 2) altes,
 zerbrochenes Haugeräth, *III*. [s. d. v.
 Тарабайочка, тарабайчина, *f.* *dim.*
 Тарабайчійсько, *н.* *aug.* в. Тара-
 байка, *III*.
 Тарабайка, *f.* ein loses Liedchen.
 Тарака, *н.* Küchenschabe, *м.* (*Blatta*
orientalis), *B.*
 Таракати ся, plaudern, (*Фр.*).
 Таракутка, *f.* в. Тиква 3), *III*.
 Таралай, *гебр.* in der Verbindung:
 Jede, Jede таралай, задерж хвіст та
 втїкай! *B.*
 Таралайшик, *м.* Kreuz-Enzian,
т. (*Gentiana cruciata* L.), *III*.
 Тарамтати, *в.* а. mit Dröhnen

hin u. her werfen, rütteln, *C.* II. 135.
 Таран, *м.* Sturmbock, Mauerbre-
 cher; Klöppel, *м.*; 2) Schlügel in der Oel-
 mühle, *м.* *III*; 3) *а.* *d.* *f.* *III*.
 Тарань, *f.* Weissfisch, *т.* (*Leucis-*
cus Neokelii Nordmann.), *B.*
 Тараня, *pl.* в. Тарань; 2) Pocken-
 narben, *pl.* *III*. [III].
 Тараняна, *f.* Fleisch der Тарань,
 Тараняско, -нійце, *н.* *aug.* в. Та-
 рань, *III*.
 Таранка, *f.* в. Тарань, *B.*
 Таранкувати, *а.* pockennarbig; 2)
 scheckig, (кїнь) *III*; 3) dick, plump, +*M.*
 Таранник, *м.* gemeine Flussbrasse,
f. (*Abramis brama*), *III*. [f. *III*.
 Тарановатенький, *а.* *dim.* *с.* *d.*
 Тарановатий, *а.* scheckig, *B.*
 Тарановий, *а.* zum Таран geh. *III*.
 Тарантля, *f.* в. Земний павук, *B.*
 Тарантула, *f.* Tarantel, *f.* (*Lycooa*
Tarantula), *B.*
 Тараня, *f.* в. Тарань, *III*.
 Тарапан, *м.* so wird genannt in
 Krim ein steinerner Trog, in dem die
 Weintrauben ausgetreten werden, *III*.
 Тарапата, *f.* *pl.* -ти, *Мх.* *H.* 140.
 Drangsalen, Mühseligkeiten, Strapazen,
 grosse Verlegenheiten, *pl.*; 2) Lärm,
м.; 3) Art Ballspiel, *н.* *III*; 4) *е.* Art
 Osterspiel, *Ос.* (61) XII. 36.
 Тарапатка, *f.* *dim.* *с.* *d.* *v.*
 Тарапаточка, *f.* *dim.* *с.* Тарапатка.
 Тарапунька, *f.* Gemeiner Kürbiss,
 (*Cucurbita ovifera* L. od. *Cucurbita* *Pe-*
ro var. *Citriformis*), *III*.
 Тарапал, *int.* vom Gackern der Henne.
 Тарапакань, (-ня), *н.* das Her-
 vorbringen des Lautes Тарапал; 2)
 das Wiederholen von einem u. demsel-
 ben, *III*.
 Тарапакати, *в.* а. vom Hervor-
 bringen des Lautes „Тарапал;“ 2) stets
 eins u. dasselbe wiederholen; Ungereim-
 theiten reden, *III*. [Henne, *III*.
 Тара-ра-ра! *int.* vom Gackern *е.*
 Тарапал! *int.* в. Тарапал! *III*. [III].
 Тарапалхнути, *в.* а. в. Тарапалхнути,
 Тарапалка, *f.* в. Тарапалок.
 I. Тарас, *г.* -са, *м.* Tarasius; 2) *е.*
 Schimpfwort, матері твоїй Тарас! *III*.
 II. Тарас, *г.* -су, *м.* Reisisig, Ast-
 werk, *н.* das zum Verrammeln von Koth,

Sümpfen & Dienende.
 Тарасенко, *м.* Sohn des Тарас,
adj. -сенків, des Тарасенко, *III*.
 Тарасина, *f.* в. Тарас II. *B.*
 Тарасиха, *f.* Gattin des Тарас, *III*.
 Тарасішин, *а.* der Тарасиха, ihr
 geb. *III*.
 Тарасів, *а.* des Тарас, ihm geb. *III*.
 Тарасівна, *f.* Tochter des Тарас,
III. [ihr geb. *III*.
 Тарасівний, *а.* der Тарасівна,
 Тараскавка, *f.* в. Тараккавка, *III*.
 Тараскало, *н.* в. Тараккало, *III*.
 Тарасувати, *в.* а. vermittle des
 тарас II. den Sumpf & verrammeln;
 den Weg ebnen; 2) ein Gerüste ma-
 chen, *III*.
 Таратайка, *f.* в. Тарадайка.
 Тараториня, (-не), *н.* Geschwätz,
н. *III*. [Geschwätz vorbringen, *III*.
 Тараторити, *в.* а. schwätzen, leeres
 Тараторка, *f.* Schwätzerin, *f.* *III*.
 Тараторчин, *а.* der Тараторка
 eigenthümlich, ihr geb. *III*.
 Тараторити, (-тотчу, -чим), *в.* а.
 einen Laut, *е.* Schall & von sich ge-
 ben, *III*.
 Таратура, *f.* Ч. VII. 440. Art Fa-
 stengericht (Gemisch aus gekochten ro-
 then Rüben, saueren Gurken, Rettig,
 Zwiebel u. Oel).
 Таратуга, Bezeichnung des Lautes,
 der von einer Stampfe herrührt, *III*.
 Тарак! *int.* zum Ausdruck eines
 Lautes beim Einschlagen, Herabfallen &
 Тараккавець, -вця, *м.* Klapper-
 schlange, *f.* (*Crotalus durissus*).
 Тараккавка, (-алка), *f.* ein Brett,
 auf welches man schlägt, um die Leute
 zur Kirche zu rufen (gebr. während
 der grossen Fasten, wann das Kläuten
 verboten ist) *B.* *III*. [н. Klapper, *f.*
 Тараккало, *dim.* -алко, -альце,
 Тараканяна, *f.* anhaltendes Ge-
 löse, anhaltendes Klopfen, *III*.
 Таракканя, (-не), *н.* Sohlagен,
 Klopfен; Geräusch, Getöse, *н.*
 Тараккати, -котати, -котити, *в.*
 н. schlagen, stossen, ein Getöse ma-
 chen, klopfен; klappern. [ніна, *III*.
 Тараккотаняна, *f.* в. Таракка-
 Таракхнути, *в.* а. schlagen; heftig,
 stark etw. zu Boden werfen, sohleudern.

Таракхта, *f.* Bezeichnung *е.* Gegen-
 standes, der aus Holz verfertigt ist u.
 bei seiner Bewegung ein Geräusch von
 sich gibt, *з.* *B.* im Bältsel: таракхта,
 -баракхта по полю скаче (с.с. борона),
III. [sein; 2) *в.* Торохтіти, *III*.
 Тарахтіти, *в.* *н.* klappern, ras-
 I. Тарахтити, *в.* а. *ung.* *с.* Тарахтити, *B.*
 II. Тарахтити, *в.* а. *в.* Тарахтити, *III*.
 Тарг! *int.* zum Ausdruck des Mo-
 ments des Erfassens od. Beissens: со-
 бачка тарг егò за полу! *III*.
 Тарган, *м.* Schabe, *м.* (*Blatta*), *B.*;
 2) Fluss im Kiever Gouvernement, *III*.
 Тарганець, *ген.* -вця, *м.* *dim.*
 в. Тарган 1); 2) *R.* 115. *е.* Art Tanz.
 Тарганяна, (*dim.* -нянка), *f.* das
 Schleppen, Zerren, *III*.
 Тарганя, *f.* Germer, *м.* (*Ver-*
trum); 2) *в.* Веснушка? *III*. [Тарган.
 Тарганіско, -нище, *м.* *aug.* *в.*
 Тарганити, *в.* а. schleppen, ge-
 waltig führen, *III*; 2) — ся, *Зем.*
B. I. 50. по щось mit viel Mühe nach
 etw. suoben; sich schleppen, gehen, *III*.
 Тарганя, (-не), *н.* *с.* Тарганяна, *III*.
 Таргати, *в.* а. schleppen, zerren,
 reissen (mit den Zähnen), *III*.
 Таргун, *м.* в. Тургун, *III*.
 I. Тарель, *м.* в. Талур, *III*.
 II. Тарель, *dim.* тарелець, *м.* та-
 рельчина, *f.* Teller, *м.* Schüssel, *f.* *III*.
 Тарифа, *f.* Tarif, *f.*
 Тарівка, *f.* Scheibenigel, *м.* (*Sou-*
tella), *B.*; 2) Garten — Sternblume, *f.*
 (*Aster obinensis*), *B.*
 Таріла, *м.* Teller, *м.*
 Тарілка, *f.* *с.* *d.* *v.*
 Тарілковатий, *а.* tellerförmig.
 Тарілочка, *f.* *dim.* *в.* Таріла; 2)
 Weisse Wucherblume, (*Chrysanthemum*
Leucanthemum), *III*. [kleiner Teller.
 Тарільчик, *м.* тарільчина, *f.* *dim.*
 Тарка, *f.* в. Тарка, *B.*
 Таркан, *м.* в. Таракан, *B.*
 Тарканістий, *а.* scheckig, *B.*
 Тарканіще, *м.* *aug.* в. Таркан, *III*.
 Таркастий, *а.* scheckig, (*птах*).
 Таркатий, *а.* *с.* *d.* *v.* *III*.
 Таркач, *м.* scheckiges Pferd, Scheck-
 ке, *м.* *B.* [Hundes, *B.*
 Тарко, *м.* Name eines (scheckigen)
 Таркуца, *f.* в. Таракуча, *III*.

Тарлабѣн, м. в. Талабѣн 2), III. *Ш.*
 Тарлатѣн, (-латѣн), м. durchsich-
 тiges Nesseltuch aus Hanf, III. *Ш.*
 Тарлатановий, (-лат-), а. aus
 Тарлатѣн.
 Тарманѣна, (*dim.* тарманѣнка),
 f. verworrenes Zwirn; * verworrenes
 Zeug, III. *Ш.*
 Тарманѣя, (-нѣ). м. Verwicklung,
 Verwirrung, f; das Reissen, Zerren an
 den Haaren &, III. *Ш.*
 Тармѣти, v. а. verwickeln, verwir-
 ren; reissen, zerren, III. *Ш.*
 Тарнѣця, f. в. Тѣрлиця, primiti-
 vor Sattel aus Holz, в. Кульбѣка.
 Таровиско, м. der Ort wo das
 Vieh sich wälzt, В. [пferd, м.
 Тарпѣн, м. wildes Pferd, Steppen-
 Тарпѣк, м. Schneidemühle, Säge-
 мühle, f.
 Тарпѣковий, а. zum Тарпѣк geh.
 Тарпѣчѣна, (d. -чѣнка), f. е. elende
 Sägemühle, III. *Ш.*
 Тарпѣчѣско, м. aug. в. Тарпѣк.
 Тарпѣчѣк, м. *dim.* в. Тарпѣк.
 Тарпѣтар, м. Hölle, f. III. *Ш.*
 Тарпѣтарський, а. höllisch, III. *Ш.*
 Тарпѣтарщина, f. Lärm, м. Geräusch,
 (Spectakel), н. Zwiétracht, f. (Eigen-
 schaften des Тарпѣтар), III. *Ш.*
 Тарпѣтѣс, м. das Lärmen u. Toben.
 Тарпѣтѣсувѣти, v. н. streiten, ha-
 dern; lärmen, toben.
 Тарпѣч, м. scheckiger Ochs, В.
 Тарпѣчѣ, f. † е. Art Schild, verwen-
 det bei der Vertheidigung einer bela-
 gerten Stadt, III. *Ш.* [(Anisoplia), В.
 Тарпѣчѣк, м. Getreide-Laubkäfѣr, м.
 Тарпѣчѣстий, а. scheckig, В.р.
 Тарпѣчѣстий, а. von der Form ei-
 nes Schildes (тарпѣч); 2) ausgebreitet,
 schattig, III. *Ш.*
 Тарпѣвѣти ся, mit Koth zu thun
 haben, viel damit umgehen, sich da-
 rin wälzen, III. *Ш.* [&], В.
 Тарпѣти ся, sich wälzen (im Koth
 Тарпѣчка, f. Zwirn od. Wollenband, м.
 Тарпѣмочка f. schmales Zwirnband, м.
 Тарпѣмчѣна, (*dim.* тарпѣмчѣнка),
 f. е. schlichtes Zwirnband.
 Тарпѣснѣка, -ичка, f. *dim.* в. Тарпѣс. III. *Ш.*
 Тарпѣска, f. Schlag in's Genick, м.; Reiss-
 en an den Haaren u. Schlagen dabei,

III. *Ш.* [a. d. v. III. *Ш.*
 Тарпѣканѣна, (*dim.* тарпѣканѣнка), f.
 Тарпѣканѣя, (-нѣ). м. Ziehen, Schlep-
 pen, м.
 Тарпѣкати, тарпѣтити, v. а. ziehen,
 schleppen; — ся, sich schleppen, в.
 herum ziehen, umherziehen; raufen.
 Тарпѣська, f. *dim.* в. Тарпѣс.
 Тарпѣскало, с. der (die) „тарпѣс-тарпѣс“
 Rufende (an die Enten).
 Тарпѣскане, н. das „тарпѣс-тарпѣс“
 Rufen.
 Тарпѣскати, v. а. „тарпѣс-тарпѣс“
 rufen,
 Тарпѣсьма, f. Band, м. [III. *Ш.*
 Тарпѣсьмѣнецъ солѣтер, м. Lang-
 gliedriger Bandwurm, (Taenia solium);
 2) т. ширѣкий, Breiter Bandwurm,
 (Bethrioccephalus latus).
 Тарпѣсьмѣстий, а. bandförmig.
 Тарпѣсванѣя, м. Mischen, н. (v. Karten).
 Тарпѣсвѣщѣк, м. Sortierer, Ordner, м.
 -вѣця, f. -я, f.
 Тарпѣсвѣвати, (-ов-). v. а. legen; 2)
 fest, glatt, hart treten; 3) sortieren,
 classificieren, ordnen; 4) mischen (Kar-
 ten); 5) — щѣс в чимѣсь, Т. zusam-
 menwerfen, auf eine und dieselbe Stu-
 fe stellen. [treiben von Enten, III. *Ш.*
 Тарпѣсѣю-тарпѣсѣю inf. geb. beim Ein-
 Тарпѣсѣюкати, v. а. в. Тарпѣсѣюкати, III. *Ш.*
 Тарпѣсѣя, f. (Kindersp.) Ente, f.
 Тарпѣт, тарпѣтѣ, conj. в. Та, тарпѣтѣ, V.
 Тарпѣтѣта, м. в. Тарпѣтѣ, Зак. М.
 Тарпѣтѣтар, м. в. Татарѣн, III. *Ш.*
 Тарпѣтѣра, f. в. Татарѣнка (грѣчка).
 Татарѣк, м. Gemeiner Kalmus,
 (Acorus calamus), III. *Ш.*
 Татарѣковий, а. des Татарѣк,
 zum Татарѣк geh. III. *Ш.*
 Татарѣвѣ, f. ein Haufe Tartaren;
 Tartaren, pl. III. *Ш.*
 Татарѣнѣкѣвѣ, а. des Татарѣнѣкѣ, III. *Ш.*
 Татарѣнѣкѣ, м. ein Nachkomme des
 Татарѣнѣн, III. *Ш.* [тарѣнѣкѣ, III. *Ш.*
 Татарѣнѣчѣха, f. Gaitin des Та-
 Татарѣнѣчѣшин, а. der Татарѣнѣ-
 чѣха, ihr geh. III. *Ш.*
 Татарѣнѣн, м. Tartar, м. * е. grau-
 samer Mensch; 2) Jacobs Zwiebel, м.
 (Allium fistulosum), III. *Ш.*
 Татарѣрка, f. eine Tartarin; 2) Buch-
 weizen, м. (Polygonum agropyrum); 3)
 Jacobs Zwiebel, м.; 4) Marienkäfer, м.
 (Coccinella septempunctata), В.; 5) Be-
 nennung eines Gipfels der Karpathen

in d. Bukowina, III. *Ш.*
 Татарпѣк, м. Gemeine Eselsdi-
 stel, (Onopordon acanthium); 2) Wiesen-
 Booksbart, м. (Tragopogon pratensis),
 III. *Ш.* [тарпѣка.
 Татарпѣонѣка, -очка, f. *dim.* в. Та-
 тарпѣрський, (-ский), а. tarta-
 risob, den Tartaren eigenthümlich; -е
 вѣле, gemeiner Kalmus (Acorus cala-
 mus); -а душѣ од. -е потѣ gemeiner
 Kiebitz (Vanellus cristatus), III. *Ш.*
 Татарпѣчѣ, -ѣти, (*dim.* татарпѣчѣтко),
 м. ein Tartarenkind, III. *Ш.*
 Татарпѣчѣк, м. в. Тарпѣчѣк, В.
 Татарпѣчѣвѣ, d. -чѣвѣтко, н. в. Та-
 тарпѣчѣ, III. *Ш.* [geb.
 Татарпѣчин, а. der Татарпѣка 1), ihr
 Татарпѣщина, f. alles Tartarische;
 Tartarenland, н. III. *Ш.*
 Тарпѣтѣнѣкѣвѣ, (-ечкѣ), а. des Та-
 тѣнѣкѣ, (-ечкѣ), des Vaters, väterlich, III. *Ш.*
 Тарпѣтѣнѣкѣ, (-ечкѣ), н. *dim.* в. Тарпѣтѣ
 Тарпѣти, (тарпѣту, -нѣш), v. н. sinken, в.
 Тарпѣтути, III. *Ш.* [130. вѣлячком-тарпѣ?
 Тарпѣтѣва, f. Art Geschoss; 2) Ч. III.
 Тарпѣтин, а. в. d. f.
 Тарпѣтѣвѣ, -ова, -ове, а. des Vaters, vä-
 terlich, Тарпѣтѣвѣкий, а. väterlich.
 Тарпѣтѣнѣкѣ, (-ичкѣ), м. *dim.* в. Тарпѣтѣ,
 III. *Ш.* (Гол. III. 338; II. 229, 726).
 Тарпѣтѣкѣвѣ, а. des Тарпѣтѣкѣ.
 Тарпѣтѣко, м. *dim.* в. Тарпѣтѣ; 2) geistli-
 cher Vater, der Geistliche (Гол. IV. 347).
 Тарпѣтѣяти, v. а. в. Тарпѣтѣпати, (Фр.).
 Тарпѣтѣо, м. Vater, м.
 Тарпѣтѣо, м. *dim.* в. d. v. III. *Ш.*
 Тарпѣтѣ-то, pron. f. = тарпѣтѣ то.
 Тарпѣтѣонѣкѣвѣ, (-очкѣ), а. des Та-
 тѣнѣкѣ, III. *Ш.*
 Тарпѣтѣонѣкѣ, м. *dim.* в. Тарпѣтѣ, III. *Ш.*
 Тарпѣтѣочко, тарпѣточка, (Ч. IV. 311)
 тарпѣточкѣ, м. *dim.* в. Тарпѣтѣ, III. *Ш.*
 Тарпѣтѣошнѣкѣ, м. Ranunculus Cassi-
 bicus, III. *Ш.* [tragebirge, м.
 Тарпѣтра, f. в. Скалѣ, pl. Тарпѣтри, Та-
 тарпѣтѣнецъ, -нѣца, м. der Bewoh-
 ner des Tatragebirges, III. *Ш.*
 Тарпѣтѣрѣнѣський, а. zum Tatrage-
 birge geh. III. *Ш.* [нець, В.
 Тарпѣтѣрѣвѣць, -ѣвѣця, м. в. Тарпѣтѣрѣ-
 Тарпѣтѣувѣти, (-ѣю, -уеш), v. н. Ва-
 тер sein, Kinder haben, III. *Ш.*
 Тарпѣтѣуленѣкѣвѣ, а. в. Тарпѣтѣнѣкѣвѣ, III. *Ш.*

Тарпѣуленѣкѣ, м. *dim.* в. Тарпѣульо,
 III. *Ш.*
 Тарпѣульвѣ, а. des Тарпѣульо, III. *Ш.*
 Тарпѣульо, м. *dim.* в. Тарпѣто, III. *Ш.*
 Тарпѣульнѣ, тарпѣульнѣ, м. Väterchen, м.
 Vater, м.
 Тарпѣульнѣкѣ, м. *dim.* в. Тарпѣто, III. *Ш.*
 Тарпѣульнѣкѣвѣ, -нѣчкѣвѣ, а. des Та-
 тѣульнѣкѣ &, III. *Ш.* [Тарпѣульнѣ, III. *Ш.*
 Тарпѣульнѣкѣ, (-ѣнѣчко), м. *dim.* в.
 Тарпѣульнѣн, а. а. d. f.
 Тарпѣульнѣвѣ, а. des Тарпѣульнѣ.
 Тарпѣульнѣцѣвѣ, а. des Тарпѣульнѣцѣ, III. *Ш.*
 Тарпѣульнѣцѣ, м. *dim.* в. Тарпѣульнѣ, III. *Ш.*
 Тарпѣульнѣкѣвѣ, -сѣчкѣвѣ, а. des Та-
 тѣульнѣкѣ & III. *Ш.* [туцьо, III. *Ш.*
 Тарпѣульнѣкѣ, -сѣчко, м. *dim.* в. Та-
 тарпѣульнѣ, а. des Тарпѣульнѣ, III. *Ш.*
 Тарпѣульнѣвѣ, а. des Тарпѣульнѣ.
 Тарпѣульнѣцѣвѣ, тарпѣульнѣцѣ, м. *dim.* в. Тарпѣто, III. *Ш.*
 Тарпѣульнѣцѣ, м. Ч. IV. 132. а. Тарпѣтошнѣкѣ.
 Тарпѣтѣцѣкѣ, м. *dim.* в. Тарпѣтѣцѣ, III. *Ш.*
 (Гол. II. 125).
 Тарпѣтѣцѣвѣ, а. des Тарпѣтѣцѣ, III. *Ш.*
 Тарпѣтѣцѣ, тарпѣцѣ, м. *dim.* в. Тарпѣтѣко,
 III. *Ш.* (Гол. III. 228; I. 335).
 Тарпѣтѣчин, а. des Тарпѣтѣко.
 Тарпѣтѣва, f. P. ч. 11. е. Partie der zum
 Fischfange gemieteten Arbeiter; eine
 Gesellschaft Fischer, В.
 Тарпѣтѣвѣлькѣ, f. *dim.* в. Тарпѣтѣвѣ.
 Тарпѣтѣвѣльнѣкѣ, м. so wird in der Glas-
 hütte derjenige genannt, der die Glas-
 tafeln verfertigt.
 Тарпѣтѣвѣнѣ, f. в. Ратѣвѣнѣ.
 Тарпѣтѣвѣнѣнѣ, а. gefälscht; -а під-
 лѣга Тарпѣтѣвѣнѣ, Parket, м. III. *Ш.*
 Тарпѣтѣвѣване, м. das Tafeln, III. *Ш.*
 Тарпѣтѣвѣнѣвати, v. а. тарпѣтѣвѣнѣ; Fenster-
 scheiben einsetzen, III. *Ш.*
 Тарпѣтѣвѣ, f. Tafel, f.; Fensterglas, м.
 Тарпѣтѣвѣта, f. leichter seidener Stoff.
 Тарпѣтѣвѣчѣкѣ, f. *dim.* в. d. v. III. *Ш.*;
 2) Н. 218. в. Тарпѣтѣвѣчѣкѣ.
 Тарпѣтѣвѣнѣнѣ, а. aus Тарпѣтѣвѣта, III. *Ш.* [ка.
 Тарпѣтѣвѣльнѣкѣ, f. *dim.* в. d. f. От. в. Тарпѣтѣвѣчѣ-
 Тарпѣтѣхлѣ, f. в. Тарпѣтѣвѣ, Н.с. III. *Ш.*
 Тарпѣтѣхмѣти ся, sich winden.
 Тарпѣтѣхнѣти, v. н. langsam verlöschen;
 2) trocknen; am Leibe verfallen. [III. *Ш.*
 Тарпѣтѣхтарпѣти, v. а. schleppen, tragen,
 Тарпѣтѣца, *dim.* тарпѣцѣка, тарпѣцѣчка, f. Prä-
 sentirteller, м.

Тяцька, *f. dim.* в. Тяця.
 Тяцуня, Тяцуненька, *f. dim.* в. Тяця.
 Тяцьчын, *a. der* Тяцька, III.
 Тяця, *f. Tatiana.*
 Тячавка, *f. в. Вало́к; в. Ка́чалка.*
 Тячало, *н. в. Ма́глуніяця.*
 Тячанина, *f. das* Mangeln (*v. Wäsohe*), III.
 Тячаниа, (-не), *n. das* Mangeln (*v. Тяча́ти, (-че́ти) в. a. mangeln, rollen.*
 Тячечка, *f. dim.* в. Тячка, III.
 Тячівка, (-чев-), *f. Mangelholz, н.; в. Вало́к.* [karren, *m.*
 Тячка, *f. gew. pl.* тачки, Schieb-
 тачка́р, *m.* Kargenschieber, *m.*
 Тачкува́ти, *v. a.* mit *e.* Schieb-
 karren führen, III.
 Ташка, *f. lederne* Tasche, Beutel, *m.*
 Ташува́ти, *v. a.* etw. in *d.* Tasche
 legen od. aus *d. T.* herausnehmen; та-
 шува́ти ся (-шов-), *Ко.* 107. sich be-
 quet machen.
 Тящити, *v. a. s.* Таспати.
 Тя́н, *pron.* *f. в. Той; 2) * §* тя́я, *f.* Ge-
 bärmutter bei Menschen u. Thieren, III.
 Тя́яти, *v. n.* schmelzen.
 Тяа, *pron. f* = тва́, III.
 Твалёт, *m. dim.* твалё́га, *f.* eine
 Schachtel besonders mit einem Spie-
 gel, III. [d. v. III.
 Твалётонька, -очка, *f. dim.* в.
 Твалётчына *f.* eine schlichte Schach-
 tel, III.
 Твань, тва́ня, *f.* grosser Koth; Sumpf,
m.; Schlamm, m. C. II. 69. 114; 2)
 grundloser Schlund, tiefer Abgrund, *TP.*
 25; 3) в. Жаборя́не.
 Тваню́ка, *f. aug.* в. *d. v.*
 Твар, тварь, *f.* Geschöpf, *n. Crea-*
 tur, *f. C. I.* 124; 2) Gesicht, Antlitz,
n.; 3) Form, Gestalt, f.; 4) Thier, wla —
 wildes Thier, Raubthier, *n.*
 Тва́рына, *f.* ein lebendes Geschöpf;
 тва́рина, *coll.* III.
 Тва́рынка, *f. dim.* в. *d. v.* III.
 Тва́рынонька, -очка, *f. dim.* в.
 Тва́рына, III.
 Тва́рити, *v. a. в.* Тва́рати, *Par.*
 Тва́ричка, *f.* Gesichtchen, *n.* III.
 (Гол. II. 714).
 Тва́рний, *a.* hübsch, *Par.*
 Тва́рність, -ости, *f.* Gesichtsbil-
 dung, *f. Par.*

Тва́рог, *m.* Streichkäse, *m. Par.*
 Тва́ры́ка, тва́ры́ка, *f. aug.* в. Тварь;
C. I. 100. Ungethüm, *n.*
 Тва́ра́ти, *v. a.* bilden, formen.
 Тве, *pron. n.* = тва́, III.
 Тва́і, *pron. f.* = тва́і, тва́і, III.
 Тва́рды, *f. У.* Härte, Starrheit, *f.;*
 Schwere, *f.;* 2) Himmelwölbung, *f.* Fir-
 mament, *n. K.;* 3) — ма́гнетична magne-
 тична Anziehungskraft der Erdmasse, *У.*
 Тва́рда́вий, *a.* härtlich, ein wenig
 hart. [IV. 502).
 Тва́рда́йкий, *a. s. d. f.* III. (Гол.
 Тва́рда́нький, *a. dim.* в. Тва́ра́й;
adv. -де́нько. [-е́сьнько, *adv.*
 Тва́рда́е́нький, *a. dim.* в. Тва́ра́й;
 Тва́ра́й, *a.* hart, solid; 2) fest,
 stark, streng; — до ро́боти ausdau-
 ernd; * -да́ нау́ка = Positivismus, *m.*
 Др.; -а бе́сьнь = пі́зна ос. *В.*
 Тва́ра́на, *f. III.* в. Тва́рды 1).
 Тва́ра́ня, *f.* Festung, Veste, *f. III.*
 II. 23; 2) Fundament, *n.* Grundfeste, *f. K.*
 Тва́ра́те́льний, *a. Г. III.* bejahend,
 positiv.
 Тва́ра́ти, (тверда́жу, -да́ш), *v. a.*
 hart machen, härten; 2) — го́род *K.*
 eine Stadt befestigen; * — що́сь на
 па́мять etw. dem Gedächtnis einprä-
 gen, auswendig lernen.
 Тва́ра́вка, *f.* Sehnenhaut, *f. II.*
 Тва́ра́сі́нький, -і́єчкий, *a.* sehr
 hart, vollkommen hart; -сі́нько, (-і́єч-
 ко), *adv.* III. [в. *d. v.*
 Тва́ра́сі́ський, *a.* тверда́сько, *adv.*
 Тва́ра́дість, -ости, *f.* Härte; Fe-
 stigkeit; *f. * Energie, f.;* 2) Festung,
f. III. pl. тва́ра́доці, alles Harte.
 Тва́ра́діти, *v. n.* hart werden, sich
 verhärten; rauh werden, III.
 Тва́ра́ді́ш, тва́ра́ді́ш, тва́ра́ді́ше, *adv.*
comp. в. Тва́ра́до, III.
 Тва́ра́ді́шати, *v. n.* mehr hart wer-
 den, härter werden; rauher werden, III.
 Тва́ра́ді́шенький, *a. dim. s. d. f.* III.
 Тва́ра́ді́ший, *a. comp.* в. Тва́ра́ді́й,
 Тва́ра́ді́шч... = тва́ра́ді́ш... [III.
 Тва́ра́ді́й, *a. в.* Тва́ра́ді́й, III.
 Тва́ра́до, *adv.* в. Тва́ра́до, III.
 Тва́ра́ду́ти, *v. n.* hart werden, sich
 verhärten.
 I. Тва́ра́до, *adv.* hart; fest, stark;
 standhaft; genau, gründlich, ohne Anstoss.

II. Тва́ра́до, *n.* Name des Buchstab. *T.*
 Тва́ра́до́вий, *a.* hart.
 Тва́ра́до́вць, *gen.* -ді́вця, Ham-
 merschmied, *m.* (Aglia Tau), *B.* [III.
 Тва́ра́до́город, *m.* befestigte Stadt,
 Тва́ра́до́губий, *a.* hartmäulig.
 Тва́ра́до́дух, *m.* Др. der Seelen-
 starke, Standhafte, Feste, Unerschüt-
 terliche, (*oppo.* Слабо́дух).
 Тва́ра́до́кжи́й, *a.* harthäutig.
 Тва́ра́до́кря́льці, *pl.* в. Хру́ці.
 Тва́ра́до́ло́бий, *a.* eigensinnig, *Фр.*
 Тва́ра́до́се́рдіа, *n.* III. Harther-
 zigkeit, *f.* [hartherzig.
 Тва́ра́до́се́рді́ний, *a.* III. II.
 Тва́ра́до́се́ра́ність, -ости, *f.* Har-
 therzigkeit, *f.* [hartschalig, *Pol.*
 Тва́ра́до́ско́рля́упий, (-пний), *a.*
 Тва́ра́до́шкю́рий, *a.* diokhäutig.
 Тва́ра́до́шка, *f.* Brotranft, *m.*
 Тва́ра́дше, *adv. comp.* в. Тва́ра́ді́ше.
 Тва́ра́дши́й, *a. comp.* в. Тва́ра́ді́ший.
 Тва́ра́дя́к, *m.* Kernholz, *n. B.;* 2)
 Gemeiner Weiderich, (Lythrum Salicaria);
 3) Lythrum virgatum; 4) Sumpfläu-
 sekraut, *n.* (Pedioularis palustris), III.
 Тва́ра́дя́чий, *a.* bejahend, affirmativ.
 Тва́ра́е́ати ся, — Бо́гом, — ро́-
 вумом, в. Опамята́ти ся.
 Тва́ра́е́нький, *a. dim.* в. Тва́-
 ре́зі́й; *adv.* -е́нько, III.
 Тва́ра́е́вий, *a.* nüchtern.
 Тва́ра́е́яти, *v. a.* nüchtern machen;
 zur Besinnung bringen, *K.* — ся nüch-
 tern werden.
 Тва́ра́е́сі́нький, (-сі́чкий), *a.*
 ganz, vollkommen nüchtern; *adv.* тва́-
 ре́сі́нько (-сі́єчко), — III.
 Тва́ра́е́сі́сть, -ости, *f.* Nüchternheit, *f.*
 Тва́ра́е́сі́ш, -іше, *adv. comp.* в. Тва́-
 ре́сі́, III.
 Тва́ра́е́шо, *adv.* nüchtern.
 Тва́ра́жа, *f. K.* в. Тва́ра́дя́ня.
 Тва́ра́жши́й, *a. comp.* в. Тва́ра́ді́й,
 III. (Ч. V. 352).
 Тва́і, тва́і, (тва), тва́і, (тве), *pron.*
 dein, deine, dein; 2) = Gemahl, *m.*
 тва́і, *f.* = Gemahlin, *f.* III.
 Тва́ір, *gen.* тва́іру, *m.* Geschöpf, *n.*
 Тва́іський, *a.* dein eigen, dir geh. III.
 Тва́ір, *m.* в. Тва́ір.
 Тва́іра, *f. K.* в. Тва́ір, 'Утвір.
 Тва́іра́, *f.* в. Тва́ірене, *B.*

Тва́ірене, *n.* Schaffen, *n.* Schöpfung, *f.*
 Тва́іре́ць, *gen.* тва́іре́ця, *m.* Schöpfer;
 Urheber; Verfasser, *m.*
 Тва́іра́вність, -ости, *f.* в. Тва́ір-
 чі́сть, *Ваз.* [f. Werk, Gebilde, *n. K.*
 Тва́ірво, *n.* Geschöpf, *n.* Schöpfung,
 Тва́ірля́ко, *n.* Lichtform, *f. Par.*
 Тва́ірля́ло, *n.* Stoff, *m.* Materie, *f. B.*
 Тва́ірля́ні, *pl.* Gebilde, *pl.*
 Тва́ірля́тель, *m.* Schöpfer, *m. III.* II. 260.
 Тва́ірля́ти, (-ру, -у, -ру, -рш), *v. a.*
 schaffen, erschaffen; machen, thun; her-
 vorbringen, erzeugen, tragen, bringen;
 — ся geschaffen, erschaffen, gemacht
 werden; 2) на що́сь sich hinein mi-
 schen, *B.;* — на ко́гось auf jmdn ab-
 zielen, *У.* [dem Schöpfer.
 Тва́ірчеський, *a.* schöpferisch, von
 Тва́ірчеські́сть, -ости, *f.* в. Тва́ір-
 чі́сть, *Pol.*
 Тва́ірчівський, *a.* в. Тва́ірчеський. *K.*
 Тва́ірчі́сть, -ости, *f.* die schöpfe-
 rische Kraft, das Schaffende, Schöpfe-
 rische. [lin, *f. Др.*
 Тва́і, *pron. f.* deine; 2) = Gemah-
 л, *pron.* = Тва́і, III. (Гол.
 III. 244).
 Тва́іва́ти, ('тва́ю, 'тва́юш), *v. a. sig.*
 Отдава́ти, в. Віддава́ти, III.
 Тва́іла́к, *adv. sig.* Отда́ла́к, *M. I.*
 70. в. Отда́ла́к, von weitem, von fern.
 Тва́іти, ('тва́ю, 'тва́юш), *v. a. sig.*
 отда́ти, в. Відда́ти, III.
 Тва́іра́ти, *v. a. sig.* Отдирáти, в.
 Віддирáти, III.
 Те, *pron. n.* = тва́, тва́.
 Теáтер, *gen.* теáтру, *m.* Theater, *n.*
 Теáтра́льний, *a.* theatralisch, The-
 ater-.
 Тебé, *pron. pers. Accus.* dich, *a. Тв.*
 Теб́і, в. Теб́і, III.
 Те́вкало, *s. der (die) gierig frisst*
 u. dabei schmatzt; * Schwein, *n.* III.
 Те́вкане́, *n.* gieriges Fressen u.
 Schmatzen dabei, III.
 Те́вкати, *v. a.* viel u. gierig essen
 u. dabei schmatzen; wie ein Schwein
 fressen, (*Фр.*).
 Те́вкнута́, те́вкати, *v. a.* hart
 zu Boden schleudern, (*Фр.*).
 Те́гда́, *adv.* в. Те́ди, III. (Гол. III. 446).
 Те́ге́пати ся, sich auslehren, zu
 Stuhle gehen, III.

Теггі, *v. a. v.* Тяггі, Ч. VII. 539.
 Тѣдн, *adv.* † *v.* Тогдѣ, III.
 Тѣс, *pron. n. a.* Той.
 I. Теж *pron. n.* — то же ж, dasselbe, III.
 II. Теж, *conj.* auch.
 Теѣ, *pron.* — той, III.
 Теѣн, Ч. III. 284?
 Тѣка, *f.* Brieftasche; Mappe, *f.*
 Текáč, *m.* Echte Hirse, (Panicum miliaceum), III.
 Тѣкла, Тѣкла, *f.* Theola. [geh.]
 Тѣклив, Тѣклін, *a.* der Theola, ihr
 Теклѣ, *n. a.* Острѣвѣ.
 Текст, *m.* Text, *m.*
 Текстѣванѣ, *n.* Гуш. Textierung, *f.*
 Тектѣ, *v. a. v.* Течѣ. [gehend.]
 Текучий, *a.* fließend, flüssig; ver-
 Текучка, *f.* Erdöl, *n. B.*
 Текучий, *a.* Гол. flüssig (von Cons.
 р. л. liquidus). [übht Eingeweide.]
 Тѣльбух, *m.* Wanst, Pansen, *m. pl.*
 Тѣльбухатий, *a.* fettbäuchig, -wan-
 стиг. [herauslassen.]
 Тѣльбушити, *v. a.* das Eingeweide
 Тѣльбушѣк, -пикá, *m. dim. v.* Тѣль-
 бѣх, III. [Bauch.]
 Телѣватий, *a.* mit einem grossen
 Телѣвач, *m.* Schmerbauch, *m.*
 Тѣлево, *n.* Bauch, Wanst, *m.*
 Телѣхати, *v. a. v.* Тѣхати, (Фр.)
 Телегіа, *int. n.* 12. in d. Verbind:
 „телегіа, покінъ сáни, берй вѣ“.
 Телѣграм, *m.* -áма. *f.* Telegram, *n.*
 Телѣграф, *m.* Telegraph, *m.*
 Телѣграфіста, *m.* Telegraphist, *m.*
 Телѣграфічний, *a.* telegraphisch.
 Телѣграфскій, *a. v. d. v.* III.
 Телѣграфувати, *v. a.* telegra-
 phieren.
 Телѣмбас, *m. v.* Талимбас, III.
 I. Тѣлень, *f.* Mähre, *f.* Sage, *f.* Ruf,
m.; áнѣ — keinen Laut, keine Sylbe, III.
 II. Тѣлень, *int.* zum Ausdr. des
 Klanges, Schalles, den ein klingender
 Gegenstand hervorbringt, III.
 Телѣни, *pl.* — на коркѣшѣ, на ба-
 ранѣ, III.
 Телѣнити, *v. a.* etw. leicht erwäh-
 nen; oft eins u. dasselbe reden, schwa-
 тzen, (Фр.). [müsig hocken.]
 Телѣнити, *v. n.* Ф. Пр. V. 215.
 Телѣнка, *dim.* телѣночка, *f. v.* Ти-
 лайка, *B.*

Телѣнькати, -ѣнькнути, *v. n.*
 klingen; tik-tak schlagen (v. d. Uhr)
 III. II. 23.
 Телѣп! *int. z.* Ausdr. des Fallens.
 Телѣпáѣло, *s.* alles, was wankt;
 * von demjenigen der langsam geht, III.
 Телѣпало, *s. v. d. v.* III.
 Телѣпати, *v. a.* schütteln, rütteln;
 2) klatschen; III.; 3) *v. n.* langsam
 gehen, III.; — ся wanken, wackeln;
 2) langsam gehen.
 Телѣпѣнь. -пнѣ, *m.* alles was wak-
 kelt, wankt; *D. c.* 167. *Bein.* des Двѣн;
 2) Bengel, Trottel, *m.*
 Телѣпнути, *v. a. v.* Телѣпати;
 2) einen starken Schlag versetzen; fal-
 len; 3) einen Schuss abfeuern, (Ч.
 II. 578), III.
 Телесá. (тен-), *pl.* Eingeweide, *n. B.*
 Телѣсик, *dim.* -ичок, *m.* Heros in
 kleinruss. Sagen, III.
 Телѣсиків, *a.* des Телесик.
 Телескоп, *m.* Teleskop, Fernrohr, *n.*
 Телесоватий, *a. diok.* bauchig, III.
 Телесовати ся, *Мак. v.* Конюá-
 дити ся.
 Телѣтник, *m. v.* Телѣтник.
 Телѣхнути, *v. a.* stark schlagen,
s. klopfen, III.
 Тѣлець, -ля, *m. K.* junger Stier.
 Телѣшик, *m. v.* Телѣсик.
 Телѣйка, *f. v.* Тилѣйка.
 Телѣти, *v. a. K. Пс. XXIX.* gebä-
 ren lassen; — ся kalben. [d. T. III.]
 Телѣцин, *a.* der Телѣця geh., von
 Телѣця, *f.* Kalb, *n.* (weibl.) Kalbe, *f.*
 Телѣченька, -ечка, *f. dim. v.* Те-
 лѣчка, III. [телѣччин.]
 Телѣчка, *f. dim. v.* Телѣця; *adj.*
 Телѣга, *f.* Bauerwagen, *m.*; 2) Gold-
 amsel, *f.* (Oriolus galbula), *B.*
 Телѣ-голѣ! *int.* zum Ausdr. des
 Gesanges der Телѣга 2), *B.*
 Телѣжка, Телѣжечка, *f. dim. v.*
 Телѣга, III.
 Телѣш, *m. H. 295.* Holz, Material, ? III.
 Телѣшити, *v. a. v.* Телѣпати; 2)
 mit Mühe tragen, III.
 Телѣмом, *adv.* blind darauf los,
 spornstreichs, wild hinstürzend; sehr
 schnell, rasch.
 Тѣльниѣ, *a. v.* Тѣльниѣ, III.
 Телѣнь! Телѣнь! *int.* Lookruf der

Kälber, III.
 Телѣхно! *int. s. d. v.* III.
 Телѣѣ, *adv.* so viel, III. (Гол. III. 415).
 Телѣшечка, *f. dim. v.* Телѣця.
 Телѣшка, *f. v.* Телѣця, † *M.*
 Телѣюга, *f. v.* Колѣсниця.
 Телѣжкѣ, *pl. s. d. v.*
 Телѣпати ся, *Кн. v.* Телѣпати ся.
 Телѣшкати ся, *v. Качати ся* (Фр.).
 Телѣштити, *v. a. v.* Телѣпати, III.
 Телѣя, *n.* Kalb, *n.*; 2) * Dummkopf, *m.*
 Телѣтина, *dim.* -инка, *f.* Kalb
 fleisch, *n.*
 Телѣтско, -нще, *n. aug. s.* Телѣ.
 Телѣтко, *n. dim. v.* Телѣ.
 Телѣтнѣк, *dim.* -ичок, *m. v.* Ялів-
 нѣк; 2) Kälberhirt, *m.*; 3) Händler
 mit Kalbfleisch, *m.* III. [geh. III.]
 Телѣтників, *a.* zum Телѣтнѣк,
 Телѣтоѣко, телѣтонько, (-очко),
n. dim. v. Телѣ, III.
 Телѣчий, *a.* vom Kalbe, Kalbs-
 Телѣчкѣ, чѣк, *pl.* Milchzähne, *pl. B.*
 Тѣма, *f.* тѣмат, *m.* Thema, *n.*
 Тѣмбак, *m. v.* Тѣмбак, *adj.* темба-
 кобий, III.
 Темѣй, *pl.* темѣй, -ѣн grosse Wälder, *B.*
 Тѣмен, тѣмна, тѣмно, *a. v.* Темниѣ.
 Темѣженѣ, *n. †* (пол.) Bedrückung,
f. III. [drücken, III.]
 Темѣжити, *v. a. †* (пол.) be-
 теменѣти, *v. n.* стар werden (vor
 Furcht &). [рѣва -a tiefe Finsternis.]
 Темѣниѣ, *a. v.* Темниѣ, Ф. тѣм-
 Тѣметѣ, *gen.* -това, *m.* Friedhof,
 Gottesacker, *m.*
 Темѣтѣ, *n. ung. s. d. v.* [muthen.]
 Темѣшити, *v. n.* muthmassen, ver-
 Темкѣ, *m. v.* Тѣмко, III.
 Темливѣти, *v. a.* gierig essen,
 fressen, — в себѣ.
 Темлягати, *v. a. s. d. v.*
 Темнѣжити, *v. a.* Ру. müde treiben,
 verfolgen.
 Темнѣнѣкий, *a. dim. v.* Темниѣ,
 ganz, sehr dunkel, finster; *adv.* -ко.
 Темнѣсѣнѣкий, *a. dim. s. d. v.*;
adv. -ко. [Темнѣнѣкий.]
 Темнѣсѣнѣкий, *a. -ко, adv. v.*
 Темнѣський, *a. -ко, adv. ganz,*
 sehr dunkel, finster, III.
 Тѣмниѣ, *a.* dunkel, finster, nicht
 hell; undurchsichtig; schwarz; 2) *blind.

Тѣмниѣ, *m. Ч. IV. 498.* dunkler Ort;
 Keller, *m.* III.; 2) *Blinder, *m.*
 Темниѣа *f.* Finsternis, *f.* Dunkel, *n. С.*
 Темниѣти. (-нѣ, -нѣш), *v. a.* ver-
 dunkeln, verfinstern; dunkel, schwarz
 machen, *С. I. 23;* verblenden; — *em*
v. Тѣмниѣти.
 Темниѣця, *f.* dunkles Zimmer, -о-
 тѣчна dunkle Kammer; 2) Gefängnis, *n.*
 Темниѣчарѣ, -рѣ, *m.* Gefängnis-
 verwalter, Kerkermeister, *m.*
 Темниѣченька, темниѣчка, *f.*
dim. v. Темниѣця.
 Темниѣченько, *m. dim. v.* Темниѣк.
 Темниѣчний, *a.* zur Темниѣця geh.;
 im dunkeln Gefängnis, *OP;* *m. a. v.*
 Темниѣчарѣ, III.
 Темниѣчник, *m.* Kerkermeister, *m. B.*
 Темниѣчок, -чкá, *m. dim. v.* Тѣм-
 ник, III.
 Тѣмниѣсть, -ости, *f.* Dunkel, *n.* Dun-
 kelheit, *f.* Finsternis, *f.*; 2) Blindheit,
f. III.
 Тѣмниѣти, *v. n. u.* — ся sich ver-
 dunkeln, *s.* verfinstern; *impers.* стѣм-
 нѣло ся es wurde finster, dunkel; 2)
 тѣмниѣти, *v. n.* blind werden, erblinden.
 Темниѣш, *adv. comp. v.* Тѣмно, III.
 Темниѣшати, *v. n.* dunkler, finsterer
 werden, III. [dunkler, finsterer.]
 Темниѣше, (ѣше), -ѣще, *adv. comp.*
 Темниѣшенький, *a. dim. s. d. f.* III.
 Темниѣший, (-ѣшнѣ), -ѣщнѣ, *a.*
comp. v. Темниѣш.
 Тѣмно, *adv.* finster, dunkel.
 Темнобронѣвиѣ, (*dim.* -вѣнь-
 кнѣ), *a.* III. dunkelbraun.
 Темнобрунѣтнѣ, *a.* dunkelbraun.
 Темноватѣй, (-ѣнький), *a.* dun-
 kelhaft, etwas dunkel, halbdunkel;
 dunkelfarbig, *Be.* [Dunkelheit, III.]
 Темноватѣистѣ, -ости, *f.* geringe
 Темновѣрхнѣ, *a.* mit dunklem
 Scheitel, Wipfel.
 Темножѣвтиѣй, (*dim.* -жѣвѣнѣ-
 кнѣ, -жѣвѣватѣй, -ватѣнѣкнѣ), *a.*
 dunkelgelb, III.
 Темновѣлѣнѣй, (*dim.* -вѣлѣнѣ-
 кнѣ), *a.* dunkelgrün; — *adv.* -но.
 Темновѣлѣнѣистѣ, -ости, *f.* Dun-
 kelgrün, *n.* [dunklen Haarflechten.]
 Темнокѣсиѣй, *a.* -а вѣч Гуш. mit
 Темнолѣстнѣй, *a.* mit dunkelgrün-

nen Blättern, *Шоо.* [Auen, Matten.
Темнолітій, *a.* mit dunkelgrünen
Темнобкий, *a.* dunkeläugig; 2)
*blind, *Шд.*
Темнобчка, *f.* *W.* dunkeläugig.
Темнорудий, (*дсм.* -руденький),
a. dunkelfuchsroth, *Шд.*
Темнорудавий, (-авий), *дсм.*
-рудявений, (-ав-), *a.* v. d. v. *Шд.*
Темноружовий, *дсм.* -ружовень-
кий, *a.* dunkelroth, *Шд.*
Темнорусий, темнорусявий, *дсм.*
-русенький, -русявений, *a.* kastan-
nenbraun, *Шд.* [dunkelgrau, *B.*
Темносійний, *дсм.* -вський, *a.*
Темносійний, *дсм.* -синенький,
a. dunkelblau.
Темносірачканий, *a.* v. d. f. *Шд.*
Темносірий, *дсм.* -рський, *a.*
dunkelgrau.
Темноті, *f.* Finsternis, Dunkelheit, *f.*
Dunkel, *m.*; *Obscurantismus, *m.*; *coll.*
*ungebildete Leute.
Темночервоний, *дсм.* -черво-
ненький, *a.* dunkelroth.
Темнощ, *f.* *Ч.* V. 102. *a.* Темність,
темнощі, *pl.* alles Dunkel, *Шд.*
Темнючий, *a.* dunkel, *Кл.*
Тежня, -ні, *f.* Dunkelheit, Finsternis,
f. Dunkel, *m.* *Шд.*
Темнява, *f.* Helldunkel, *m.* *Пур.*
Темнівий, *a.* halbdunkel; kastan-
nenbraun. [79 im Dunkeln.
Темок, *m.* в темку *Ваг.* „Рус“,
Температура, *f.* Temperatur, *f.*
Темпероване, *n.* das Schneiden,
der Schnitt einer Feder, *Шд.*
Темперувати, *v.* a. schneiden (eine
Feder, od. einen Bleistift), *Шд.*
Темрїти, *v.* a. *Kst.* verdunkeln;
— ся sich verdunkeln, *См.*
Темрїва, *f.* in d. *Verb.* тьма тем-
рїва eine unzählige Menge, *Шд.*
Темрїти, *v.* n. v. Темрїти 1) *См.*
Темрїа, -рї, *f.* Finsternis, *f.* Dunkel,
m. Nacht, *f.*
Темрїва, темрївця, *f.* s. d. v.
Темрївий, *a.* dunkel, finster, *У.*
Темрївити, *v.* a. verdunkeln;
дämpfen, *См.*
Темрївити, *v.* m. dunkel werden, *См.*
Темрїак, *m.* Finsterling, Unwissen-
der, *m.*

Тенар, *m.* v. Тенор, *Шд.*
Тенарі, *adv.* v. Тенором, *Шд.*
Тенарів, -рова, -рове, *a.* dem Тенор
eigenthümlich, *Шд.*
Тенеріяця, *инг.* тендеріяця,
f. v. Кукурудя.
Тенеріячка, *f.* *дсм.* v. d. v.
Тенерічний, *a.* v. Кукурудяний,
Шд.
Тендітний, *a.* Ко. 82. fein. [heit, *f.*
Тендітність, -ости, *f.* *ОП.* Fein-
Тенесі, *pl.* Eingeweide, *n.* Gedärme,
pl. (*Бор.*) v. Телесі.
Тенесівий, *a.* Darm-; — сакли-
нок Darm-, Börsenthierchen, *n.* (*Bur-*
saria intestinalis), *B.*
Тенета, *pl.* *n.* *Пр.* II. 335. Schlin-
gen, *pl.* Netz, Jägersgarn, *n.*
Тенетка, *f.* männl. Kleidungsstück,
Зан. II. 112; 2) ärmliche Kleidung aus
grober Leinwand, *H.* 50.; тенеткі, *pl.*
К. I. 11. Lumpen, *pl.*
Тенетник, *m.* Strickerspinne, *f.*
(*Tetragnatha*), *B.* *Пол.*
Тенето, *n.* Jägersgarn, Netz, *n.* *Шд.*
Тенетря, -рї, *f.* Waldkluft, *f.* v.
Нетря, *Ш.* II. 14. [Тямити.
Тенешити, *v.* a. — за щось, v.
Тенїти, *v.* *Ч.* III. 348? [стер, *pl.*
Тенї, *pl.* Schatten, Gespenster, Gei-
Тень-тень! *int.* zum Ausdr. eines
regelmässigen Klanges, Schalles; 2) z.
Ausdr. des Schreckens u. Herzschlagens,
Шд. [Ausdr. des Glockenklanges, *Шд.*
Тень-телень! *int.* v. d. v.; 2) z.
Теньсий, *a.* stark, fest, kräftig;
gross; wacker, *Шд.*; *adv.* теньсо, *ід.*
Тенькати, тенькнути, *v.* n. schla-
gen, pochen, klopfen, (*v.* Herzen, *v.*
der Uhr).
Тенько, *adv.* v. Теньсо, *Шд.*
Тенор, *m.* Tenor, *m.* Tenorstimme, *f.*
Тенорїст, *m.* Tenorist, *m.*
Теодозія, *f.* Theodosia. [odora.
Теодор, *m.* Теодора, *f.* Theodor, The-
теорбан, *m.* *W.* v. Торбан.
Теофан, *m.* Theophanes.
Теофанство, *n.* *K.* Theophanie.
Теофіль, *m.* Theophil.
Теофілів, *a.* des Theophil.
Тенер, (-ерь), тенера, тенере,
(*P.*), тенеренька, (-еньки), тенеречка,
(-ечки), тенерка, *adv.* jetzt.

Теперешний, (-ній, -я, -е), *a.* v. Те-
перішний. [Теперішний.
Теперіший, *a.* *M.* III. 38. v.
Теперінська, *adv.* *дсм.* v. Тенер,
Шд. (*Гол.* III. 162).
Теперісенько, (-ієчко), -іньки,
(-чки), *adv.* gerade, eben jetzt, *Шд.*
Теперішний, *a.* jetztig, gegenwärtig.
Теперішність, -ости, *f.* Gegen-
wart, *f.* [пер, *L.* *гр.* 136.
Теперки, теперкля, *adv.* v. Те-
Теперя, *adv.* v. Тенера, тенер, *Шд.*
Тепількати, *v.* a. schütteln.
Тепінь, *У.* Feuermeer, *m.*; 2)
Thauwind, *m.* Thauwetter, *n.* *Пар.*
Теплень, -ня, *m.* lauer Frühlings-
wind, *T.*
Тепленький, *a.* *дсм.* v. Теплий;
adv. тепленько, (-ейко), *Шд.*
Тепленьок, *a.* v. d. v. *Шд.* (*Ч.* IV. 469).
Теплесенький, *a.* *дсм.* v. Те-
плий, lauwarm; -есенько, *adv.* *Шд.*
Теплець, *ген.* -ець, *m.* *Шд.* Wär-
mestoff, *m.*
Теплий, *a.* lau, lauwarm, erwärmt;
теплі води = вирій; теплий край,
wärmeres, südliches Land, Tropfenland,
n.; теплого Олексіа h. Alexius am 17
März v. St. *Шд.*
Тепліна, (-на), *f.* *У.* Wärme, *f.*;
2) der Ort, wo das Wasser im Winter
nicht friert, *B.* [(*Ч.* II. 658).
Тепліня, *f.* zu grosse Hitze, *Шд.*
Тепліти, *v.* a. wärmen; -болячку,
warme Umschläge machen.
Тепліця, *f.* v. Тепліна 2); 2) Treib-
haus, Gewächshaus, *n.* *Ш.* I. 205.
Тепліченька, *f.* *дсм.* v. d. v.
Теплічина, *a.* Treibhaus, *He.*
Теплічина, *дсм.* теплічинка, *f.*
wasser, nie gefrierender Boden, nie ge-
frierende sog. warme Stelle auf Gewäs-
sern u. Sümpfen; 2) Tropfenland, *n.* *Шд.*
Теплічка, *f.* *дсм.* v. Тепліця.
Тепліня, *f.* Treibhaus, *n.* *B.*
Теплівщина, *f.* *B.* heisse Zone,
Tropfenland, *n.* [pl. Wollpelz, *m.*
Тепліж, *f.* Grundhaare, Wollhaare.
Теплінь, *f.* тепліня, (-е), *n.* war-
ме Zeit, warmer Ort; Wärme, *f.* *Пар.*
Теплісенький, *a.* ganz, vollkom-
men warm; *adv.* -ко. [d. v. *Шд.*
Теплісичкий, *a.* -ієчко, *adv.* v. s.

Тепліський, *a.* теплісько, *adv.* v.
Теплісський & *Шд.*
Теплість, -ости, *f.* Wärme, *f.* *pl.*
теплощі, warme Gegenstände, Kör-
per welche die Wärme behalten, *Шд.*
Тепліти, (-плію, -ієти), *v.* n. warm
werden, sich erwärmen, *Шд.*
Тепліш, (-ієш), -ієш, (-ієше), *adv.*
comp. v. Теплі, (*adv.*) *Шд.*
Теплішати, (-ієшати), *v.* n. wär-
mer, erwärmt werden, *Шд.* [Теплий.
Тепліший, (-ієший), *a.* *comp.* v.
Теплішати, *v.* n. v. Теплішати,
Шд.
Тепліще, *adv.* *comp.* wärmer.
Тепло, *n.* Wärme, *f.*
Тепло, *adv.* warm.
Тепловіна, *f.* Wärmestoff, *m.*; 2)
К. v. Теплічина. [Capacität, *f.* *Пол.*
Теплоємність, -ости, *f.* Wärme-
Тепловарність, -ости, *f.* Aus-
strahlungsvermögen, *n.* *Пол.*
Теплокрівний, *a.* warmlütig.
Тепломір, *m.* Thermometer, *n.* *Пол.*
Тепломірний, *a.* zum Thermome-
ter geh. *Шд.* [ман, *Пол.*
Теплопропущий, *a.* ather-
Теплопровідність, -ости, *f.*
Wärmeleitung, *f.* *Пол.* [Шол.
Теплопропущий, *a.* diatherman,
Теплоті, *f.* Wärme, *f.*; 2) * laues
Wasser, welches vor dem Genuße des
h. Abendmahles in eine Schale gegos-
sen wird, *Шд.*
Теплотвор, *m.* *Шд.* Wärmestoff, *m.*
Теплотворний, *a.* Wärmestoff-
Теплотний, *a.* Wärme-
Теплярна, *ген.* -ні, *f.* Orangerie, *f.*
Тепорити, *v.* a. mit Mühe etw.
tragen, schleppen.
Тепре, *adv.* Тенер, *Шд.* (*H.* 224).
Тепті, (тепті, тепті), *v.* a. schla-
gen, rütteln, quälen, *Шд.* [носа), *B.*
Тер, *m.* Schlehdorn, *m.* (*Prunus spi-*
Тер, терла, терло, v. Тёрту.
Тер! Тер! *int.* zum Ausdr. des Ge-
schreies der Schnarre, od. des Mistel-
drossels, (*Turdus viscoivorus*), *Шд.*
Тера, *f.* Theresia, *Шд.* [III. 118).
Терав, *adv.* *пол.* v. Тенер, *Шд.* (*Гол.*
Тербати, *v.* a. v. Торбачити.
Тербачити, *v.* a. anziehen, auf
sich nehmen, *Шд.* (*H.* 9), *Ч.* III. 12.

Тервák, *m.* Birkhuhn, *m.* Birkhahn, *m.*
 Тервáга, *f.* — Тревáга.
 Тергáч, *m.* в. Дергáч.
 Тéреб, *m.* Vausb, *m.* III. *Ш.*
 Терébялюлька, *m.* §. Spottname
 der Finanzwaobe.
 Терéбтвi. (-блю, -бшт), *v. a.*
 schálen, enthúlsen; 2) ausrodén (лiс),
 В.; 3) в. Харáпати.
 Терébвiля, *m.* der Ort wo das Ge-
 stráuch ausgerodet ist, III. *Ш.*
 Терéбiж, *f.* Мз. *v. d. v.*
 Терéбка, *f.* в. Балáмут, В.
 Терéбнутв, *v. a.* stossen.
 Терéбóух, *m.* Frósser, *m.*; 2) *гсш. pl.*
 -и unreife wurmatichige Frucht,
 die herabfállt, терéбухi падóут = овчi
 чýстят ся.
 Теревéнити, *v. a.* fasseln, plaus-
 schen, Lúgen vortragen; 2) erwágen, *He.*
 Теревéни, *pl.* Albernheiten, *pl.* al-
 bernes, dummes Zeug, — гвiти плау-
 schen, Spráse erzáhlen.
 Теревéни-вéни, *pl. v. d. v.* III. *Ш.*
 Тéрев, *праер. m.* Чéрев. Пóнад. III. *Ш.*
 (H. 101). [balken, *m.*; 2) Wage, *f.* Кв. 71.
 Теревáй, *dim.* теревáкi, *pl.* Wage-
 Терéвкa, *f.* Theresia, III. *Ш.*
 Теревóвий, *a.* zu Теревáй geh. III. *Ш.*
 Теревóчки, *pl. dim.* в. Теревáкi, Те-
 ревáй, III. *Ш.*
 Терém, *m.* grosses, schónes Gemach.
 Теремкóтiти, *v. n.* gasseln, don-
 nern; на когó jmdn andonnern.
 Терémóк, -мкá, *m. dim.* в. Терém;
 2) Kartenhaus, *n. úbrhpt.* Spielzeug,
 Spielwerk, *n.* III. *Ш.* (H. 99. 151); 3) *pl.*
 терэмкi, Papierblumen, *pl.* Зап. II. 140.
 Терémóчок, -чка, *m. dim.* *v. d. v.*
 Терén, *gen.* -ену *v.* -рнý, *m.* Schleh-
 dorn, *m.* (Prunus spinosa), Schlehe (Frucht
v. d.), *f.*; 2) Kúchenschabe, *m.* (Blatta
 orientalis), В.; 3) в. Терém, *Пр.* IX. 215.
 Терéнь, -я, *m. v.* Т-рéc 1), III. *Ш.*
 (Гол. II. 744). [III. *Ш.*
 Теренéць, -нцý, *m. dim.* *v. d. v.* 1),
 Терéньи, *a.* der Терена.
 Теренáна, (*dim.* -нáнка), *f.* Schlehe
 (Frucht *v. d.*) *f.* III. *Ш.*
 Теренóвий, *a.* zum Терén 1) geh.,
 aus Терén 1) bereitet.
 Теренóк, -нкý, *m. dim.* в. Терén, III. *Ш.*
 Теренóчок, -чку, *m. dim.* *v. d. v.*

Терéнь, *f.* Theresia. [Терén 1), III. *Ш.*
 Теренáк, *m.* Brandweinaufguss auf
 Теренáкóвий, *a.* zum Теренáк,
 geh., vom Т. III. *Ш.*
 Тéрес, *m.* Gemeiner Wegdorn, Kreuz-
 dorn, (Rhamnus cathartica), III. *Ш.*
 Терéсвa, *f.* Name *v.* Flusses, III. *Ш.*
 Терéсин, *a.* der Theresia, ihr geh.
 Тересувáти, *v. a.* denken, erwá-
 gen, III. *Ш.* (Гол. IV. 471).
 Терéся, *f.* Theresia.
 Терефóри, *pl. v.* Терифóри.
 Тéрех, *m.* Terentius, III. *Ш.*
 Тэрéхiв, -ова, -ове, *a.* des Тéрех. III. *Ш.*
 Тэрéшкiв, -ова, -ове, *a.* des Тэрéшко.
 Тэрéшко, *dim.* Тэрéшечко, *m.* Te-
 rentius. [рéшко, III. *Ш.* *adj.* Тэрéшечкiв.
 Тэрéшечко, *m.* Nachkomme des Те-
 рэщéнчиха, *f.* Gattin des Те-
 рэщéнчиха, III. *Ш.* *adj.* Тэрэщéнчихин,
 der Тэрэщéнчиха. [III. *Ш.*
 Тэрéщиха, *f.* Gattin des Тэрéшко,
 Тэрвáти, *v. a.* Кн. zerreißen, па-
 gen, quálen, reinigen.
 Тэркa, *f.* Reibeisen, *n.*; 2) rooken-
 narbig, -grubig; III. *Ш.*; 3) Schnarre, *f.*
 (Turdus viscivorus), В.
 Терканáстий, теркáтий, *a.*
 bunt, scheckig, gefleckt, В. [рáскiв В.
 Теркáла, *dim.* Теркáлка, *f.* Ge-
 Тэркo, *n. v.* Тэркa.
 Теркóтáти, теркóтiти, *v. n.* klar-
 pern, gasseln, schnarren, III. *Ш.*
 Терлáкати, *v. a.* zwitschern, trill-
 lern; *davon.* *subst.* Терлáкана, *n.* В.
 Терлáц, *m.* Wald-Láusekraut, *n.*
 (Pedicularis oomosa), III. *Ш.*
 Тэрлáця, *f.* Hanfbroche, *f.*; 2) pri-
 mitiver Hólzstáttel, *m.*; 3) *m. u. f.* Schwá-
 tzer, *m.* -in, *f.* III. *Ш.*
 Тэрлáч, *m.* Kreuz Enzian, *m.* (Gen-
 tiana cruciata) III. *Ш.*; 2) Nickendes Leim-
 kraut, (Silene nutans), В.
 Тэрлáчка, *f. dim.* в. Тэрлáця.
 Тэрлáчóвий, *a.* zum Тэрлáч geh.,
 aus Т. bereitet, III. *Ш.*
 Тэрлáще, *n. aug.* в. Тэрло, В.
 Тэрло, *n.* der Ort wo die Fische be-
 fruchtet werden, III. *Ш.*; 2) Streichzeit,
f. Пар.; 3) Weidebezirk, Weideplatz, *m.*
 Revier, *n.* С. II. 170.
 Терловáй, *a.* zum Тэрло geh.; dort
 befindlich; 2) Терловá рiяба, Pfrille,

Ellritze, *f.* (Cypripus phoxinus), В.
 Терлóвицо, терлóвище, *n. aug.*
 в. Тэрло, В.
 Термелáна, *f. v. d. f.* III. *Ш.*
 Терментáля, терментáна, *f.*
 Aufrechte Rothwurz, (Tormentilla ere-
 cta), В.
 Тэрми, *pl. griech.* warme Báder.
 Тэрмит врэдниý, *m.* kriegorische
 Termité, (Termes bellicosus).
 Тэрмин, *m.* eine festgesetzte Zeit,
 Termin, *m.*; 2) die Lehrzeit der Lehr-
 burschen bei den Handwerkern; 3)
 Kunstausdruck, *m.* III. *Ш.*; 4) = *штý-
 ка, schwierige Sache, * Kunst, *f.* (Еор.)
 -вiтримати, es ist schwer, *v.* Kunst,
 auszuhalten.
 Терминáтор, *m.* Lehrbursch, *m.*
 Терминóване, *n.* die Zeit, ver-
 wendet auf die Erlernung eines Hand-
 werks, Lehrzeit, *f.*
 Терминолóгия, *f.* Terminologie, *f.*
 Терминувáти, *v. a.* in der Lehre sein.
 Термитé, (-тя), *n.* Schábe, Achel,
f. (von Hanf od. Flachs), В.; 2) schá-
 les Zeug, *Фр.* [huhn, *n.*
 Термитiвкa, *f.* spätes Huhn, Herbst-
 Термитьовáтий, *a.* mit vielem
 Термитé, *v. v.* полотнó, клубкiв.
 Термитáча, *n. aug.* в. Термитé;
 2) *coll.* III. *Ш.*
 Термитáчко, *dim.* в. Термитá, III. *Ш.*
 Термоелéктрим, *m.* Thermo-
 Electricitát, *f.* Пол.
 Термоелéктричний, *a.* thermo-
 elektrisch, -ий стóп Thermosáule, ther-
 moelektrische, Kette, Пол.
 Термóлáти, *v. n.* muthwillig, un-
 ruhig sein, Muthwillen treiben, III. *Ш.*
 Термомéтер, *m.* Thermometer, *n.*
 Термóсити, термóсувáти, *v. a.*
 stark rütteln, schütteln; * — кудéлю
 вриннен, III. *Ш.*
 Терн, *m. v.* Терén; 2) — свиня-
 чий, Lanzettbláttrige Kratzdistel, (Cir-
 sium lanceolatum), III. *Ш.*
 Тернáвка, *f.* в. Тернóслива, В.
 Тернéнькiй, *a. ung.* aus Тэрне
 gemacht, -пáт, III. *Ш.* (Гол. II. 486).
 Тэрненько, *n. v.* Терén.
 Тэрнéць, -цá, *m.* Dornzirpe, *f.* (Sen-
 trotus), В.
 Тэрня, *n. v.* Тэрня.

Тэрнáк, *dim.* тернiчóк, *m.* Schle-
 hendornstráuch, *n.*
 Тэрнáна, *dim.* тернáнка, тернi-
 чонькa, -ночка, *f.* Dornenstráuch, *m.*
 Тэрнáстий, *a.* dornig, voll Dorn-
 nen, mit Dornen bewachsen.
 Тэрнáти, *v. v.* с. mit Dornen verplan-
 zen; *m. D.* umzáunen.
 I. Тэрниця, *f. v.* Тэрлиця.
 II. Тэрнiця, *f.* Dornen-, Schlehen-
 holz, *n.* III. *Ш.*
 Тэрничкa, *f. dim.* в. Тэрниця I.
 Тэрнiвкa, *d.* тернiчóчка, *f.* Schlehen-
 brandwein, *m.*; 2) *pl.* тернiкiвá, Krei-
 ken, Früchte der Kriechenpflaume, (Prun-
 us inicitia), namentl. der verwilderten,
 sogenannten Haferschlehe, В.
 Тэрнiчко, (-вичко, -нечко), *n.*
dim. в. Тэрня, III. *Ш.*
 Тэрнiкi, *pl.* Schlehen, *pl.* III. *Ш.*
 Тэрно, *n. v.* Art Wollstoff bes. von
 schwarzer Farbe, III. *Ш.*; 2) Terne, *f.*;
 3) в. Тэрня, Ч. V. 754.
 Терновéнькiй, *a. dim.* *v. d. f.* III. *Ш.*
 Терновáний, *a.* aus Тэрня gemacht,
 dazu geh.; 2) aus Тэрно 1) gemacht;
 3) в. Терновáий, III. *Ш.*
 Терновáк, *dim.* терновiчóк, *m.*
 Wachsen, *m.*
 Терновáна, *f. v.* Тэрнáна.
 Тернóк, *g.* тернiкý, *m. v.* Тэрéя.
 Тернóслив, *m.* тернóслива, *f.*
 Kriechenpflaume, Kreike, *f.* (Prunus in-
 icitia), В.
 Тернóсливiна, (*dim.* -вiнка), *f.*
 jede Baumart zur Gattung der Тернó-
 слива geh., od. die Frucht derselben, III. *Ш.*
 Тернóсливкa, *f.* jede einzelne
 Baumart zur Gattung der Тернóслива
 geh.; 2) Frucht, *f.*; 3) *dim.* в. Тернó-
 слива, III. *Ш.* [слива geh.
 Тернóсливóвий, *a.* zur Тернó-
 сливóвонькa, *f. dim.* в. Тернó-
 слива, III. *Ш.*
 Тернóха, *f. v.* Тэрнáнка, III. *Ш.*
 Тернóчок, -чка, *m. dim.* в. Тэрн, III. *Ш.*
 Тэрнóти, *v. v.* в. Тэрти; 2) тер-
 нóти, *v.* — ся, sobnell, sogleich wir-
 ken; etw. schnell machen, III. *Ш.*
 Тэрнóшкa, *f.* Зер. Веч. I. 176?
 Тэрнóшкa, *f.* Stachelkáfer, *m.*
 (Hispia), В.
 Тэрня, *n.* Dorn, *m.*; 2) Schlehe, *f.*;

3) übrhpt. alles Stachelige, III. Терпийнй, а. zum Тернь geh. III. Терпийнка, f. в. Терпослива, В. Терпийнко, n. dim. в. Терпиа, III. Терпийнка, терочка, f. dim. в. Терка, III. Теронутн, v. а. в. Терпутьн, III. Терпелывець, -явця, m. К. Märgtuger, m. [кин], а. geduldig. Терпелывий, (dim. терпелывень-Терпелывість, -ости, f. Geduld, f. Терпелыво, (dim. терпелывенько), adv. geduldig. Терпелывийший, (-виший), а. comp. терпелывийше, (-више), adv. comp. в. Терпелывий, III. Терпён, -а, -е, а. в. d. f. III. Терпённий, а. Zap. leidend, viel gerührt, geduldig. [Terpentin, m. Терпентина, (dim. -тінка), f. Терпентинний, терпентиновий, а. von Terpentin, III. Терпентинці, pl. Balsamgewächse, pl. (Terebinthaceae). Терпёць, gen. -оця, u. -оцю, m. КУ. Geduld, f. Ausharren, n. Терпійбіда, f. Scharfer Hahnenfuss, (Ranunculus acris), В. Терпійло, n. Geduld, f. Терпійжа, f. P. I. 132. Geduld, f. не в терпійжку стало es gieng die Geduld aus. [duldig, gutmüthig. Терпиводушний, а. М. ге-Терпина, (-ня), n. Geduld, f.; Dulden, Ertragen, n. [d. v. III. Терпінячко, (-іне-), n. dim. в. I. Терпїти, (-плю-, -пїш), v. а. dulden, leiden. [Terpnuti, III. II. Терпїти, (терпїю-, -їш), v. n. в. Терпкавий, а. herblich. Терпкїй, а. herb, rauh, sauer. Терпкїсть, -ости, f. Herbe, (Herbigkeit), f. [в. Терпко, III. Терпкїш, -їше, -їще, adv. comp. Терпкїций, а. comp. в. Терпкїй. Терпко, adv. herb, rauh, sauer. Терпкїватий, (dim. терпкїватїнькїй), а. nicht ganz herb, herblich. Терплывий, терплывість, терплыво, & в. Терплывий, &. Терплывий, а. в. Терплывий, III. Терплывка, f. Geduld, f.; Dulden, n. Терпнунтн, (-пнунтн), v. n.

erstarren, einschlafen (ein Arm, e. Bein). Терпуг, m. Feile, Raspel; Hand-säge, f. Крон. III. Терпужїне, n. Sägespäne, pl. Терпужити, v. а. reiben, feilen; waschen, Ф.; 2) stark schütteln, schlagen. Терпучий, а. III. geduldig, duldsam. Терпоти, (-пнунтн, -пнеш), v. n. в. Терпнунтн, III. [tolerant. Терпачий, а. leidend; geduldig; Терпак, dim. терпачок, m. в. Тарпак, Пар. Тартаковий, а. в. Тартаковий. Тертє, n. Reiben, n. Reibung, f. Тертн, (гру, греш), v. а. reiben; mahlen; 2) streichen; glatt machen, ebnen; — ся (v. den Fischen) sich befruchten; 2) in nahem Verkehr mit jmdm sein, III. Тертїна, n. в. Трачїна. Тертїця, f. Brett, n. Diele, f. Тертїченька, -чечка, f. dim. в. Тертїчка, III. Тертїчїна, (d. -їнка), f. eine Diele; 2) eine schlichte Diele, III. Тертїчка, f. dim. в. Тертїця. Тертїчник, (-шн-), m. Säger, m. III. [Тертїчник, III. Тертїчникїв, -ова, -ове, а. des Тертїчничок, -чкї, m. dim. в. Тертїчник, III. Тертка, dim. терточка, f. в. Тертка. Тертшшка, f. Reibmaschine für Zuckerrüben in d. Zuckerfabrik, f. Тершсити, (-шш, -шш), v. а. в. Тршсити. Терх, m. Geräck, n. welches ein Pferd trägt, die Ladung, В.; 2) Paokpferd, n. III. (Gol. I. 562). Терхїти, v. а. beladen, -конї, В. Терхїч, m. Bagageaufseher, Proviantmeister, m. Ф. Терхївка, dim. терхївочка, f. в. Терх, III. (Gol. II. 250). Терьх, f. Mass für Flüssigkeiten? III. (Gol. III. 224). Тертцет, m. Terzett, n. Тертцечка, f. в. Тертїця 1). Тертїця, f. Zap. I. 345. die 6-te grössere Darmseite auf d. Бандура. Тертшїть, f. Schäbe, Achsel, f. III. Тершїтити, (-шш, -шш), v. а. leicht bestreuen, überschütten, bedek-

ken, (сїгом, полвою &). Тертїти, (-яю, -яш), v. а. verlie-ren; verküßern; schleudern. Тес, m. ein nicht gegägtes sondern behauenes u. glatt gemachtes Brett; 2) в. Тас, III. Тесак, m. Hacke, f.; 2) Haokmesser, n.; 3) Kurzgewehr, n. Пар.; 4) * Haudegen, Schläger, Raufser, m. III. Тесак, с. в. d. v. 4) III. Тесаківий, а. des Тесак, ihm eigenthüml. III. Тесан, m. irgend etw. Behauenes, III. Тесанє, (-ня), n. das Hauen, Behauen. [Zimmern. Тесанїна dim. -їнка f. das Behauen, Тесїти, (тешу, тешет), v. а. behauen, zimmern. [ter Тесак, III. Тесачїна, (d. -їнка), f. ein schlech-Тесачїско, n. aug. в. Тесак. Тесачок, -чкї, m. dim. в. Тесак. Тесельскїй, а. vom Zimmermanne, Zimmermanns, III. Тесельчик, m. dim. в. Тесля, III. Тесївїяцї, pl. steile, glatte Felsen, В. Теско, m. Gleichbenannter, m. В. Тесла, f. в. d. f. III. II. 215. Теслє, (-я), f. eine breite Axt, von Zimmerleuten gebr. В. Теслєрь, m. Zimmermann, m. В. [м. В. Теслєрство, n. Zimmerhandwerk, Теслик, m. dim. в. Тесля, III. Теслицє, (-я), f. в. Тесля, В.; 2) ein gebogenes, meisselartiges Instrument, mit welchem gewöhnlich Holzlöfeln verfertigt werden, В. Теслїв, а. des Тесля, ihm geh. Тесловїти, тесловїти, v. а. zimmern, behauen. Тесля, m. Zimmermann, m. Тесляр, (-рь), m. Zimmermann, m. III. II. 215. Теслярка, f. в. Теслярство. Теслярскїй, а. Zimmermanns-. Теслярство, n. Zimmerhandwerk, m. Теслярувїти, (-рїю, -рїш), v. а. das Zimmerhandwerk treiben, Zimmermann sein. Теслярчїк, m. Zimmergesell, m. Тесник, m. Zimmermann, m. З. Р. Тесовий, dim. тесовенькїй, а. aus Тес 1) gemacht, zum Тес 1) gehörig; 2) zum Тес 2) geh & 3) -камїнь Qua-

derstein, m. Тесть, m. Schwiegervater, m. Тестамєнт, m. Testament, m.; тєстамєнтивий, а. zum Testam. geh., auf dem T. beruhend. Тестєнько, тєстєнька. (Ч. IV. 324), тєстєчко, m. dim. в. Тєстє. Тєстїско, m. aug. в. Тєстє. Тєстїв, -їва, -їве а. des Schwieger-vaters. [Тєстє, От. Тєстївщина, f. Haus u. Gut des Тєстєвїй, а. в. Тєстїв. Тєсчїя, f. dim. в. Тєща, III. (Gol. II. 124). Тєта, f. Tante, f. Тєтва, f. в. Тєтїска, КУ. Тєтєра, f. Waldhuhn, n. (Tetrao), В. Тєтервїк, m. Birkhahn, m. (Tetrao tetrix), В. [а. Тєтервїк. Тєтерєв, m. Nbd. des Днїпрї; 2) Тєтерєвскїй, а. zum Тєтерєв 1) geh. III. Тєтерєць, -рїя, m. в. Тєтервїк, В. Тєтерєчка, f. dim. в. Тєтєра. Тєтєрїця, f. das Weibchen des Тєтерєць, В. Тєтєрка, тєтїрка, f. dim. в. Тєтєра; 2) Name e. Baches im Kiever Gouvernem. III. Тєтєронька, очка, f. dim. в. Тєтєра. Тєтерїк, (-рїк), m. в. Тєтервїк, В. Тєтерїчн, а. der Тєтєрка, aus Т. Тєтєрї, f. в. Тєтєра; 2) Тєтерї, n. das Junge einer Тєтєра. Тєтїва, f. в. Татїва. Тєтївка, f. dim. в. Татїва. Sehne, f. Тєтїка, f. dim. в. Тєта; 2) в. Тєтїха, В. Тєтїорка, dim. тєтїорочка, f. в. Тєтєрка, III. [euperson, III. Тєтїорка, f. e. wohlbeleibte Frau-Тєтїрадї, dim. тєтїрадїка, f. Heft, Schreibheft, n. III. Тєтїрадїонька, -очка, f. dim. в. d. v. III. [ber, м. Тєтїорка, f. Zap. Вєс. I. 112; В. Фіє-І. Тєтїа, f. Thekla, III. II. Тєтїа, f. в. Тьотї, III. (Gol. I. 232). III. Тєтїа! abgekürst. Vocativ. — Тєтїано! III. Тєтїана, f. Tatianna. Тєтїанн, а. der Тєтїана, ihr geh. Тєтїанка, Тєтїановька, -очка, f. dim. в. Тєтїана.

Течь, *f.* Flüssigkeit, *f. B.*
 Тэча, *f.* Lauf, Verlauf, *m.* Rinnen, Anlaufen, *n.* III.
 Тэчва, *f.* Strömung, *f. Фр.* [нен, н.
 Течэня, *m.* Lauf, Verlauf, *m. Эс.*; Rin-
 Течей, *f.* Bach, *m.* III.
 Течы́, (течу́, течэ́ш), *v. n.* fließen, rin-
 ren; * verlaufen, vergehen, verfließen,
 verstreichen, (v. der Zeit); — ся
 fortgehen, sich fortschleppen.
 Течы́я, течы́я, *f.* fließendes Wasser,
 Strom, *m. C. I.* 90; Flussarm, *m. Нс.*
 II. 686; * Fluss, Lauf, *m.* (der
 Rede), *Фр.*
 Тэца, *f.* Schwiegermutter, *f.*
 Тэцэнька, -эчка, *f. дим.* *v. d. v.*
 Тэцэнько, (-онок), *m. s.* Тэцэнько
 Гол. II. 686.
 Тэцын, *a.* der Тэца geh.
 Тэцы́ско, *f. aug. v.* Тэца, III.
 Тэцухна, *f. Ч. III.* 191. *aug. v.* Тэца.
 Тэю, *pron. Instrum. f.* = тою, III.
 Ти, *pron. du;* 2) ти = тобі.
 Тябэль, -бля, *m.* Bandpflock, *m.*
 grosser Pflock.
 Тивін, *m.* Ausrufer, *m. Пар.* [*m.*
 Тивон, (-вун), *m. Мх.* Aufseher, Frohn,
 Тягель, -гля, *m.* Kiebitz, *m.* (Vanel-
 lus cristatus), *B.*
 Тигатка, *f.* т́агод, *m. s. d. v. B.*
 Тигодэнь, -дн́я, *pl.* -дн́і, *Ос.* (62)
 I. 41. *v.* Тяждень.
 Тигр, т́агрис, *m.* Tiger, *m.* (Felis tigris).
 Тягрин, т́агрив, -ова, -ове, *a.* des
 Tigers.
 Тягриця, *f.* Weibchen des Tigers.
 Тигровець, -ивця́, *m.* Kaisermantel,
m. (Argynnus Paphia), *B.*
 Тидеманка, *f.* Tiedemanns Zapfen-
 qualle, *f.* (Eucharis Tiedemanni), *B.*
 Ти-ди-д́а! Mitsingen, zum Aus-
 druck der Lust, *davon. verb.* тиди-
 д́акати, *das „ти-ди-д́а“ mitsingen;*
 2) sich freuen, III.
 Тидри-тидри-т́ана, Mitsingen,
n. III.
 Тяждень, -ж(д)ня, *m.* Woche, *f.*;
 — білий, стр́астный, вели́кий, Char-
 woche, *f.* [*f.* Wochenblatt, *n.*
 Тяждэ́вник, *m.* Wochenschrift,
 Тяже, *adv. v.* Такбя.
 Тяжик, *m. v.* Тягель, *B.*
 Тяжнёвий, *a.* Wochen-, für die

Woche, wöchentlich, eine Woche dau-
 ernd, *e. W. alt;* тижнёве, *subst. n.*
 Wochengeld, *n.*
 Тяжнёво, *adv.* wöchentlich.
 Тяжник, *m. v.* Тяждень, III.
 Тяжнівка, *f.* Wochenfrist, eine Wo-
 chenarbeit, *f.*; 2) ein Weib, welches be-
 stimmt ist eine Woche lang zu arbei-
 ten, III.
 Тяжнёваня, *n.* das Verbleiben
 eine Woche lang an irgend einem Ort,
 III.
 Тяжнёвати, (-жнёвати), *v. a.*
 eine Woche lang irgend wo verblei-
 ben, III.
 Тяжнёвий, *a. v.* Тяжнёвий; 2)
 von einem, der abkommandiert ist zur
 Arbeit auf eine Woche lang, III.
 Тяжня́ка, *f. v.* Тяждень.
 Тяжня́ми, *eig. instrument. plur. v.*
 Тяждень = wochenlang.
 Тяжана, *f.* Tisanne, *f.*
 Тякёні, *pl.* Zügel, *pl. Зак.*
 Тяй, т́ая, т́оа, *pron.* = то́й, III.
 Тяк! *int.* zum Ausdr. von einmali-
 gem Stecken od. Einstecken.
 Тя́ка, *f.* Stange, Stake, *f. B.*
 I. Тя́кало, *n. Пр.* IX. 217. Art
 Frühlingspiel, (Stäbchen-); 2) Ч. III.
 88. *e.* Holzstäbchen beim Spiele gl.
 Namens. [III].
 II. Тя́кало, *m.* von einem der dutzt,
 I Тя́кати, (т́ачу, т́ачаш), *v. a.*
 stecken, einstecken; 2) reichen, geben,
 III.; — ся когó, чо́гó sich beziehen,
 betreffen, *Пар.*; — до когó, до чо́гó sich
 einmischen, *Ap. davon. subst.* т́аканя, *n.*
 II. Тя́кати, (т́акано, -аш), *v. a.*
 dutzen, *Ос.* 111. *davon. subst.* т́аканя, *n.*
 Тя́кач, *m.* derjenige, welcher ein-
 steckt, & III.
 Тя́ква, *f.* Gemeiner Kürbis, (Cucur-
 bita pepo); 2) Flaschen-Kürbis, Cala-
 basse, *f.* (C. lagenaria); 3) *e.* Krug, *e.*
 Flasche aus Flaschen-Kürbis gemacht;
 4) überhpt: kürbisähnliches Gefäß.
 Тя́квиця, *f.* Kürbisflasche, *f. Пар.*
 Тя́ковня, -очка, *f. дим. v.* Тя́-
 ква, III.
 Тя́кіт, -оту, *m.* Stämmel, Stumpf,
 I. Тя́кнүти, *v. a. v.* Тя́кати I.
 II. Тя́кнүти, *v. a. v.* Тя́кати II.
 Тя́ковка, *f. дим. v.* Тя́ква.

Тя, *m.* Hintertheil, *m.* Hinterseite,
f. III.
 Тяль-т́аль, *adv.* fast, beinahe, kaum.
 Тя́ле, *n. Ф. v.* Тя́ло 1).
 Тяли-ли-чки, *int.* beim Nachah-
 men des Vielinespiels.
 Тя́лянка, *dim.* -ля́ночка, *f.* eine
 offene aus Weiden od. Hollunderzweig
 verfertigte Pfeife ohne Seitenlöcher, *B.*
 Тя́ляпати ся, wackeln, wedeln, her-
 abhängen, *Нс.* 10.
 Тя́ляний, *a. v.* Задний, III.
 Тя́ло, *n.* Rücken, *m.* eines soharfen
 Werkzeuges (Messers &), *B.*; 2) überhpt
 Rücken, *m.* III.
 Тя́лок, *dim.* т́ало́чок, *m. v.* Тял;
 2) Hinterleder (am Schuhe), *n.* III.
 Тя́лягя́, *pl. Кв.* 332. Plättchen aus
 Stahl od. Silber aufgenäht auf Kleidern
 od. Gürtel.
 Тя́м, т́имонь, *conj. v.* То́у, dadurch,
 deswegen, deshalb; т́ам бо́ и́ б́а! so
 ist es recht, ohne weiters, III. I. 373;
 тя́м, що́ Кв. 127. eben nun kann nichts
 dagegen, mit Nichten gar, gerade nun
 geht es nicht. [Bengel, *m.*
 Тя́маха, *m. Ко.* 35. Galgenstriek,
 Тя́мыш, *m. v.* Тя́мко.
 Тя́мків, -ова, -ове, *a.* des Тя́мко.
 Тя́мко, *m.* Timotheus.
 Тя́мкүвати, *v. a.* т́үнчен. [motheus.
 Тя́мось, Тя́моте́й, Тя́мо́ха, *m.* Ти-
 мошо́в, -ева, -еве, *a.* dem Ti-
 motheus (Тя́мыш) geh. III.
 Тя́мна, *f.* Name *e.* Berges in Ga-
 lizien, III. (Гол. I. 568). [II. 272.
 Тя́мпа́н, *m.* Trommel, Pauke, *f. III.*
 Тя́мпаня́к, *m.* Cymbel- od. Trom-
 melschläger, *m. Кв.* 335; -ниця́, *f.*
 Paukenschlägerin, *f.*
 Тя́муль, *int.* des Wegtreibens ei-
 ner Kuh, III. (Ч. V. 1089).
 Тя́муш, *adv. v.* Мов, *Ос.* 210.
 Тя́шо́а, *f. v.* Фіншо́а; 2) † alter-
 thümliche kleine Münze, *Зак.* III.
 Тя́часовий, *a.* vorübergehend;
 interimistisch, zeitlich, vergänglich;
 gleichzeitig, III. [dessen, vorderhand.
 Тя́часом, *adv.* unterdessen, in-
 Тя́мчэ́нків, -ова, -ове, *a.* dem
 Тя́мчэ́нко geh.
 Тя́мчэ́нко, *m.* Sohn des Тя́мко.
 Тя́мчэ́нчиха, *f.* Gattin des Тя́м-

чэ́нко, III. [чиха geh. III.
 Тя́мчэ́нчихи́, *a.* der Тя́мчэ́н-
 Тя́мчы́ха, *f.* Gattin des Тя́мко.
 Тя́мчы́шин, *a.* der Тя́мчы́ха geh.
 Тя́м, *m.* Zaun, *m.* Hecke, *f.*; 2) Erd-
 aufwurf, *m.* Befestigung, *f.* III.
 Тя́на, *f.* versoh. Species der Conser-
 ven (Conferve), III.
 Тя́ндель, -для́, *m. v.* Пидто́ки.
 Тя́нди-ря́нди, *int.* vom Saue u.
 Braus, leeren Geschwätze etc.
 Тя́ндитний, *a.* См. zart, fein.
 Тя́ня, *n. coll.* = плотя́, Zäune, *pl.*
 III.; 2) *v.* Пру́т. [trifft sich, es kommt.
 Тя́нэ́ть ся, *v. imprs.* М. II. 82. *es*
 Тя́ни-ни́, *int.* vom Tanz, III. I. 88.
 Тя́ни́ти, (-нү́, -н́аш), *v. a.* um-
 zäunen, III. [Gypsmörtel, *m.* Түнчо́, *f.*
 Тя́нк, (тя́ньк, III.), *m.* Mörtel,
 Тя́нка, Ч. IV. 468. *v.* тя́нкою тун-
 танкою? [*n.* III.
 Тя́нко́вана, (тя́ньк-), *n.* Tünchen,
 Тя́нкува́ти, (-күю́, -ваш), *v. a.*
 түнчен.
 Тя́ня́ня, *n. coll. v.* Тя́н, III.
 Тя́но́к, -нкү́, *m. дим.* kleiner Zaun.
 Тя́но́чок, (тя́нэ́чок, Ч. V. 99), *m.*
 дим. *v. d. v.*
 Тя́но́а, *f. v.* Фіншо́а, III.
 Тя́ня́кя́, *pl.* Bretter, mittels wel-
 cher die Zaunlöcher der Hürden ver-
 legt werden, *B.*
 Тя́ня́ти ся, umherirren, umherstreif-
 fen, umherschleudern, *К.* [schrift., III.
 Тя́п, *m.* Typus, *m.*; Druck, *m.*; Druck-
 Тя́пати, *v. n.* langsam hintroteln.
 Тя́пик, *m. v.* Уста́в церко́вний.
 Тя́р, *m.* Wolfamilohranpe, *f.* (Eruca
 euphorbiae), *B.*; 2) Deilephila, *B.*
 Тя́ран, *m.* Tyran, *m.*
 Тя́ранити, (-ра́ню, -ра́ним), *v. a.*
 tyranisieren, *К.*
 Тя́раньски́й, *a.* tyranisch.
 Тя́раньство́, *n.* Tyrannei, *f.*
 Тя́ра́а, *f. s.* Чир; 2) Кров, Blut, *m. Ф.*
 Тя́ря́каня́, (-ня́), *n.* schlechtes
 Spielen auf der Violine; * Spielen auf
 einer Walze, III.
 Тя́ря́кати, *v. a.* schlecht spielen
 auf der Violine; * vom Spielen mit ei-
 ner Walze auf dem Handmangel, III.
 Тя́ря́почки, Ч. III. 306?
 Тя́ри-ри-ри! *int.* vom Spielen

auf der Violine, *III*. [рiкaнe, & *III*].
 Тирри́кане, тирри́кати, в. Ти-
 Тiрити, в. a. hineinschieben, -stek-
 ken, *Ha*.
 Тирнiфiри, *pl.* Gemenge, verschie-
 dene Dinge mit einander vermengt;
 * verschiedenes Hausgeräth; Verzie-
 hungen, *pl.* *III*.
 Тiркa, *f.* Flecken, *m.* *B*.
 Тиркiтий, а. пiвень *Kyx.* gefleckt,
 scheckig. [*III*]. (*Гол.* III. 458).
 Тиркотiти, в. а. в. Теркотiти,
 Тиркyта, тиркyшка, *f.* Glaccola
 melanoptera, *B*. [Geiger, *m.*
 Тирлiвач, *m.* elender, schlechter
 Тирлiкати, (-лiвати), в. а. fie-
 deln, (*Фр.*).
 Тирлiч, *m.* в. Терлiч; -дiкий,
 Abend-Lichtnelke, *f.* (*Lychnis vesper-*
tina), *B*; 2) Bitterer Enzian, (*Gentiana*
Amarilla).
 Тiрло, *n.* в. Тiрло, *III*.
 Тирлуvати, в. *n.* u. — ся auf
 dem Тiрло (тiрло) ausruhen, über-
 nachten.
 Тирмiсити, (-мiшу, -мiсаш), в.
 а. в. Термiсити, *III*. (*Гол.* II. 703).
 Тiрса, *f.* Feilicht, *n.* Feilstaub, *m.*
 Feilspäне, *pl.*; 2) Stipa capillata; 3)
 Stipa pennata; *III*.
 Тирсина, *f.* Art Pflanze, *B*.
 Тiртир, *m.* Art Raupe, die Wein-
 trauben vernichtet, *III*.
 Тирх, *m.* в. Терх.
 Тiрхавити, в. *n.* verkommen, ab-
 zehren, mager werden, в. Стiрхавити.
 I. Тiрхати, в. а. aufladen, в. Терхати.
 II. Тiрхати, в. а. zermodeln, aus-
 einanderwerfen, *B*.
 Тирхiтий, а. mit zerstreuten Ae-
 sten; 2) auseinandergeworfen; 3) faul,
 träge, *III*.
 Тирчiти, (-чy, -чiш), в. *n.* her-
 vorragen, hervorstehen; 2) sichtbar wer-
 den, *III*. [baum, (*Taxus baccata*).
 Тис, *m.* Gemeiner Tax- od. Eiben-
 Тiса, *f.* linker Nbfis der Donau [а]
 Т. Бiла, u. 6) Т. Чорна] Theiss, *f.*
 Тисiвий, а. eibenbaumfarbig, weiss-
 gelb, *B*.
 Тисiк, *m.* в. Тесiк. *III*. [гохвiста
 Тисiнка, *f.* в. Однодiнница дов-
 Тiси, а. *А.* I. 305. в. Тисiвий.

Тiсиnа, *f.* в. Тис; 2) *Lycoodium*
complanatum, *B*.
 Тисинiна, *f.* Taxusholz, *n.*
 Тиск, *m.* Drücken; Ersticken, *n.*; 2)
 Druck, *m.* Presse, *f*; 3) Gedränge, *n.* *III*.
 Тiскавка, *f.* Nussknacker, *m.* *B*.
 Тiскане, (-ня), *n.* Drücken, Pres-
 sen, *n.* *III*. [drucker, Typograph, *m.*
 Тискарь, (iр), *m.* Drucker, Buch-
 Тискарство, *n.* Buchdruckerei, *f.*
 Тискарня, *f.* Druckerei, *f*; 2) Wein-
 kelter, *m.* Weinpresse, *f.* [drängen.
 Тискiти ся, (тиськ-), § sich zu-
 Тископiсець, -сеця, *m.* Buchdruk-
 кер, *m.* (*Bostrychus Typographus*), *B*.
 Тiссьмениця, *f.* Nbfis der Бi-
 страця, *Гол.*; 2) Stadt in Galizien.
 Тиснiна, *f.* *Ласт.* 361. drückende,
 beklemmende Enge.
 Тиснyти, (тiсну, тiснеш), в. а.
 drücken, pressen; stossen; * bedrücken;
 — собiю sich werfen, sich stürzen, *У*;
 — ся sich drängen, wimmeln.
 Тиснiва, *f.* в. Стик, (*Гор.*).
 Тисовiти, *pl.* Eibenartige, *pl.* (*Ta-*
xineae).
 Тисiвий, а. eiben, Eiben-.
 Тiсти, в. а. в. Тиснyти; — ся,
 тиснyти ся; 2) tragen, *III*.
 Тисяцкиий, *m.* der Vorgesetzte von
 Сбiцкi, *III*.
 Тiсiяч, *m.* Tausend, *n.*
 Тiсiяча, *f.* Tausend, *n.* *III*.
 Тiсiяче, *n.* — Петрiве *B.* Chiliasmus
 (nach d. Offenbarung des h. Petri).
 Тисячеголiвий, а. mit tausend
 Кiрпеш, *III*.
 Тiсiячина, *f.* Tausendtheil, *m*
 Тисячiнний, а. tausendtheilig.
 Тисячлiтний, а. tausendjährig,
 von tausend Jahren.
 Тiсiячний, а. tausendfach, der
 (die, das) tausendste, Tausend-, *C.* I. 99.
 Тiсiячник, *m.* ein reicher Mann der
 nach Tausenden zählt, ein Reicher, *m.* *III*.
 Тисячникiв, -ова, -оне, а. dem
 Тiсiячникгех. [nach Tausenden zählt.
 Тiсiячиця, *f.* reiche Frau, die
 Тисячеголiв, *m.* *Vaccaria vul-*
garis Host, *III*.
 Тисячолiтте, *n.* Jahrtausend, *n.*
 Тисячостежковий, а. mit tau-
 send Pfäden, *K*.

Тисюльчiстий, а. в. Тисюльчi-
 Тiсiяшнiя, *f.* 30. Tausend, *n.* [ний.
 Тит, Титкiв, *m.* Titus.
 Тiтaр, (-рь), *m.* Messner, *m.*
 Татарiнкiв, -ова, -ове, а. des
 Татарiнко, *III*.
 Титiренька, *f.* *dim.* а. Титiрна, *III*.
 Титiрiнко, *m.* der Sohn des Тi-
 тар, *III*. [тарiнко, *III*.
 Титiрiнчиха, *f.* Gattin des Ти-
 Титiрiнчишин, а. der Титi-
 рiнчиха geh. *III*.
 Тiтaриxa, *f.* Gattin des Тiтaр.
 Тiтaришин, а. der Тiтaриxa
 geh. *III*. [ihm geh.
 Тiтaриv, -ова, -ове, а. des Тiтaр,
 Тiтaриvна, *dim.* титaриvнiонька.
 -очка, *f.* Tochter des Тiтaр. [geh. *III*.
 Тiтaриvни, а. der Тiтaриvна
 Тiтaрни, *f.* Gehöft u. Wohnung
 des Тiтaр; 2) der Ort in d. Kirche
 wo der Тiтaр die Kerzen verkauft;
 3) Schatzkammer der Kirche, *f*; 4) Name
 eines von den куренi в der Сiч, *III*.
 Тiтaрство, *n.* das Amt des Тi-
 тар, *III*.
 Титaруvати, (-рyю, -рyш), в. а.
 Тiтaр sein; 2) eine Kirche bauen;
 3) die Ordnung in der Kirche halten, *III*.
 Тiти, (тiю, тiш), в. *n.* fett werden, *B*.
 Тiтиxa, *f.* Gattin des Тит, *III*.
 Тiтишин, а. der Тiтиxa geh. *III*.
 Тiтa, *f.* Abbreviatur, *f*.
 Тiтaло, *n.* Titel, *m.* *ОБ*.
 Тiтyл, *m.* Titel, *m.*; Würde, *f*.
 Титyльниий, а. -нi бyки Anfangs-
 buchstaben, *pl.* *III*. [tulatyr, *f*.
 Титyловане, *n.* Titulieren, *n.* Ti-
 титyловати, в. а. titulieren, betiteln.
 Титyлярниий, а. titulär.
 Титyлярyра, *f.* Titulatur, *f*.
 Тiфтик, *m.* Art Wollstoff, *m.* *III*.
 Тифтикiвий, (*dim.* тифтикiвeнь-
 кий), а. aus Тiфтик *III*.
 Тиф, тiфус, *m.* Typhus, *m*.
 Тихiнький, а. *dim.* в. Тiхий, sehr
 still, ganz still, sehr, ganz ruhig.
 Тихiнько, *adv.* *dim.* в. Тiхо.
 Тихiсенький, а. *dim.* тихiс-
 енько, *adv.* *dim.* в. Тiхий, Тiхо.
 Тiхий, а. ruhig, still; sanft; leise;
 тихим дyмом спочiяти, *M.* II. 9. sanft
 u. ruhig einschlafen; * eingezogen.

Тихiсiнький, (-сiцький), а. sehr
 ruhig, still etc.
 Тихiсiнько, (-сiцько), *adv.* в. d. v.
 Тiхийсть, -ость, *f.* Ruhe, Stille, *f*;
 * Sanftmuth, Milde, *f.* [(*Гол.* I. 235).
 Тихiцький, а. sehr ruhig &, *III*.
 Тихiш, (-ше), *adv.* *comp.* в. Тiхо, *III*.
 Тихiшати, в. *n.* ruhiger, stiller
 werden, *He.* [*comp.* в. Тiхий, *III*.
 Тихiшин, (*dim.* тихiшeнький), а.
 Тiхо, *m.* в. Тiхiв. [den, *III*.
 Тiхнyти, в. *n.* stiller, ruhiger wer-
 Тiхо, *n.* alles Ruhige, Ruhe, *f.* *III*.
 (*H.* 61). [langsam.
 Тiхо, *adv.* ruhig, still, leise, sachte,
 Тихоберiжний, а. ruhig an den
 Gestaden fliegend, *KV*.
 Тихiцько, *adv.* *dim.* в. Тихiнько, *III*.
 Тихолюбeць, -бeця, *m.* friedlie-
 bender, friedfertiger Mensch, *III.* II. 240.
 Тихомiре, *n.* stiller Friede, *III*.
 Тихомiрити, (-рю, -риш), в. а.
 beruhigen, beschwohtigen, *B*.
 Тихомiрний, а. ruhig, friedfer-
 тиг, *III*; *B*; *adv.* тихомiрно, — —.
 Тихомiром, *adv.* *См.* ganz ruhig.
 Тихомiром, *adv.* in aller Stille, *KV*.
 Тiхiв, *m.* Tycho. [хiвeнький, *III*.
 Тихоненкiв, -ова, -ове, а. des Ти-
 Тихонiнко, *m.* Sohn des Тiхiв.
 Тихонiнчиха, *f.* Gattin des Ти-
 хонiнко, *III*. [чига geh. *III*.
 Тихонiнчишин, а. der Тихонiн-
 Тiхоно, bloss in d. Räthsel: = Brat-
 рpfanne, *f.* *III*.
 Тихониха, *f.* Gattin des Тiхiв, *III*.
 Тiхiвчишин, а. der Тiхiвчиха geh.
 Тихiнько, (-хiнько), *adv.* ganz
 still & в. Тiхо. [ten, *K*.
 Тихострунний, а. mit stillen Sai-
 Тихосyмний, а. mit stiller Weh-
 muth, wehmüthig.
 Тихyтко, *adv.* *III*. в. Тихiнько.
 Тихyцeм, *adv.* im Stillen.
 Тихш, *adv.* *comp.* в. Тiхо, *M.* I. 100.
 Тихшiти, в. *n.* stiller werden, *M.* II. 51.
 Тiхше, *adv.* *comp.* в. Тiхо.
 Тiхшиiй, *dim.* тихшeнький, а. *comp.*
 в. Тiхий.
 Тиць, *int.* vom Zureichen (Aufdrin-
 gen); 2) vom plötzlichen, unverhofften
 Erscheinen; 3) vom plötzl. unverhoff-
 ten Zusammenkommen, *III*.

Тяцценьскі, *a. dim. Гол. III. 466. в. Тяцкай.*
 Тяцкаты, тяццута, *v. n. ausschla-*
 Тяццута, тяццута, *v. a. etw. un-*
 willig geben, reichen; 2) sich einmischen; *III. 2.*
 Тячбá, *f. M. III. 29. dichter Haufen (?)*
 Тяче, *n. coll. Stangen, pl. B.*
 Тячечка, *f. dim. в. Тячка.*
 Тячэна, *f. в. Тяка. III. I. 241.*
 Тячэне, *n. coll. в. Тяча.*
 Тячэнка, тячэноўка, тячэночка, *f. dim. Тячка, III. 2.* [stocken.
 I. Тячэты, (тячу, тячэш), *v. a. II. Тячэты, v. m. a. ca. в. Дотячэты.*
 Тячка, *f. Stange, Stütze, f.; * тячкою ходзіти за ким — невідэстунно, невідэччо ход. за к. LB.* [dend.
 Тячэны, *a. an der Stange sich winden.*
 Тячэны, *f. Paarungszeit, f. B.*
 Тячэок, чкá, *m. Stoss (unter die Rippen), m. тячка надэты C. im Zweikampf die Kräfte messen.*
 Тяш, *f. Stille, f. Mx.*
 Тяша, *f. Stille, Ruhe, f.*
 Тяшына, *f. Stille, Ruhe, f.*
 Тяшыты, (-шу, -шыш), *v. a. beruhigen, die Ruhe herstellen.*
 Тяшка, *m. dim. в. Тяшон.*
 Тяшків, -ова, -ове, *a. dem Тяшкó geh. III. 2.*
 Тяшкó, *m. в. Тяшон.*
 Тяшком, *adv. в. Нэшком.*
 Тяшкывáты ся, *K. unter einander flüstern.*
 Тяшны, *a. leise, Par.*
 Тяшэныків, -ова, -ове, *a. dem Тяшэныкó geh. III. 2.* [Тяшон. III. 2.
 Тяшэныкó, *m. Sohn des Тяшкó,*
 Тяшэны, *a. dem Тяшкó geh. III. 2.*
 Тяшэныха, *f. Gattin des Тяшкó, III. 2.*
 Тяшэнышын, *a. der Тяшэныха geh. III. 2.*
 Ті, *pron. = тобі; 2) = тй; 3) = тй, III. 2.*
 Ті, *conj. ob, oder, III. 2.*
 Тібáты, (тібло, тібэш), *v. a. wenig geben, zum Spott geben, III. 2.*
 Тіво, *adv. = тілько. III. 2. (Гол II. 35.)*
 Тівыны, *a. в. Тільны.*
 Тівун, *m. † Kreisrichter, m.; Oberhaupt, m. III. 2.* [drang, *m*
 Тіжбá, *f. D. c. 258. Gedränge, n. Ant. Tі, pron. = Той, Ч. V. 718.*

I. Тік, *gen. току, m. Dresch-Tenne, f.*
 II. Тік, *току, m. Strom, m. Strömung, f. II. 2.) Lauf, Verlauf, m. T.*
 Тікальница, *f. von e. Hündin in d. Streichzeit.*
 Тікана, *n. Fluoth, f.; 2) Streichzeit, f.*
 Тікаты, *v. m. в. Уткіаты, davonlaufen.*
 Тікаты ся, herumstreichen, *3.; 2) sich begatten wollen, streichen.*
 Тікач, *m. Anreisser, m. III. 2.*
 Тіки, *adv. D. c. 11. в. Тільки.*
 Тіки-пріткі, *adv. K. I. 84. vom Strome der Zeit.*
 Тіки-пратіки, *Ос. (61) XII. 60. e. Art Unkraut, v. Чóртова віла.*
 Тіко, *adv. в. Тілько, III. 2. (H. 3.)*
 Тіленькі, тіленько, *adv. dim. в. Тілько, III. 2.*
 Тіленькі, *a. so klein, nichtig.*
 Тілесны, *a. körperlich, Körper-, Fleisch-.*
 Тілеснык, *m. der Miteinverlebte, K.*
 Тілечко, *n. dim. в. Тіло.*
 Тілечкі, тілечко, *adv. dim. в. Тілько, III. 2.*
 Тілечкі, *a. so klein, III. 2.*
 Тіласты, *a. zum Körper geh.; fleischfarbig.* [spiel, III. 2.
 Тілу-тілу! *int. für das Geigen-*
 Тілікаты, *v. m. в. Терлікаты; davon. subst. тілікане, n. III. 2.* [Winden, III. 2.
 Тіліп-тіліп! *int. für Schütteln,*
 Тіліпáн, *dim. тіліпáнык, тіліпáнычк, -пáнычок. m. тіліпáновы, в. Туліпáн etc. III. 2.*
 Тіліпáты, *v. n. schütteln, bewegen, durchrütteln; — ся sich-, davon. subst. тіліпáне, n. Schütteln, Rütteln, n. III. 2.*
 Тількі, *n. dim. в. Тіло, III. 2.*
 Тількі, *a. so gross, so oft, Ф.*
 Тількі, тількі, (тіло, тіли), *adv. so viel, nur so viel; тількі що eben, kaum als; nur.*
 Тільні, *a. trüchtig.*
 Тіло, *n. Leib, Körper, m. Fleisch, n.; спáсти в тіла ам Леібе abfallen, mager werden; набрáти тіла, am Leibe zunehmen, wohlbeleibt werden; 2) Leiche, f. Leichnam, m.; 3) — Бóже, Breitblättriges Wollgras, (Eriophorum latifolium); 4) — вóвче, Sumpf Blutauge, n. (Comarum palustre), III. 2.*
 Тіловытні, *a. wohlbeleibt, Par.*

Тілопáлене, *n. Baz. Leichenverbrennung, f.* [ohenverbrennung geb.
 Тілопáльны, *a. Baz. zur Leichenverbrennung, n. dim. в. Тіло.*
 Тільчáсты, *a. massiv, III. 2.*
 Тімаха, *m. K. v. 274. der viel erfahren hat, Kenner, m.; 2) в. Бурлака, Нейга, K.*
 Тіменцы, (тіменцы), *pl. тіменцы, (dim. тіменчык), f. в. Тімя; 2) Unreinigkeit am Tіma der Neugeborenen, III. 2.; Unreinigkeit am Leibe, f. Soborf, Grind, m. K. 126; 3) тіменцы, pl. Scheitelbein, n.*
 Тіменны, *a. Scheitel-, Stirn-, -а кість Scheitelbein, n. R.; 2) H. 123. — mit grossem Тімя, dumm.*
 Тімя, (тімя), *f. Scheitel, Wirbel, Vorderkopf, m.; 2) die bei Kindern ausgesohwizten Schuppen am Vorderkopfe; він не в тім бáты er ist nicht auf den Kopf gefallen.*
 Тімячко, *n. dim. в. Тімя.*
 Тінь, *gen. тінь, f. Schatten, m; тінь-молоко — сáрватка, III. 2.*
 Тінясты, *a. schattenreich, schattig.*
 Тіняты, *v. a. schattieren III. 2.; — ся, sich schattig brechen, Зар. [m. B.*
 Тіняк, *m. Laube, f.; Lusthäuschen,*
 Тіно́к, -ны, *m. schattiger Ort, schattiges Plätzchen, M. I. 17.* [deckt, K.
 Тінявы, *a. schattig, geschattet, getіняны, n. тіняны, f. das Brechen des Hanfes od. Flachses, III. 2.*
 Тіпанка, *f. e. kluge, saubere Frau Ч. V. 1137.* [— ся sitzen, III. 2.
 Тіпáты, *v. a. Hanf od. Flachs brechen,*
 Тіпéц, -пéцá, *m. Schafschwingel, m. (Festuca ovina), III. 2.*
 Тіпчáк, *m. a. d. v. III. 2.*
 Тісар, *m. = Цісар, III. 2. (Гол II. 480; III. 41.)*
 Тісáна, *f. Гол II. 60. (III. 2.) в. Тис.*
 Тісáка, *f. = Кісáка, dim. в. Косáка, Flechte, f. Kol. I. 7.*
 Тісэныкі, *a. dim. gar eng, в. Тісэны; adv. тісэныкó.*
 Тісэсэныкі, *a. dim. в. d. v.; adv. тісэсэныкó, III. 2.*
 Тісэны, *a. eng, knapp; в тісэны кут зáгáты in die Enge, in d. Sackgasse treiben. Гол. I. 144; 2) dürftig, elend Y; — рік, тісáны рокá упáли,*

Missjahre sind eingetreten, schlechte Zeiten sind gekommen, *B.; тісáны бáбе, P. I. 199. K. 97. e. Art Spiel.*
 Тісэны, *f. Engpass, m. Фр.*
 Тісэныты, (-сэны, -сэныш), *v. a. eng maachen; * bedrängen, bedrücken, K.; — ся sich drängen, III. 2. [Тісэно, III. 2.*
 Тісэныш, -ішы, (-іш), *adv. comp. в. Тісэнышы, (-ішы), a. comp. в. Тісэны.*
 Тісэнысэныкі, (-ічыкі), *a. superl. gar eng, sehr eng; adv. тісэнысэныкó. (-ічыкó) — III. 2.* [d. v. III. 2.
 Тісэныскі, *a. тісэныска, adv. в. Тісэнышты, тісэнышты, v. n. enger werden.* [elend, schwierig.
 Тісэно, *adv. eng, knapp; 2) dürftig,*
 Тісэновыты, (dim. тісэновытэныкі), *a. nicht ganz eng; nicht ganz geräumig; adv. -вáто, (dim. -вáтэныкó, III. 2.*
 Тісэнобáрны, *a. engherzig, Top.*
 Тісэнобáтá, *f. Enge, Bedrückung, Noth, f. Bedrängnis, Drangsal, m. III. II. 268; Menge, f. Hanfen, m. III. 2.*
 Тісэныва, *f. в. Тісэнобáтá; тісáны — Klemme, f. K.*
 Тісэныкó, тісэныкó, (-сэныкó), тісэныкó, (-сэныкó), тісэныкó, *n. dim. в. Тісэно, III. 2.*
 Тісэныска, *n. eng. a. d. f.*
 Тісэно, *n. Teig, m.; 2) alles aus Teig Bereitete, gebacken als Backwerk od. gekocht; 3) Sauerteig, m.*
 Тісэновыты, *a. teigig, Par.*
 Тісэнышты, *a. teigig, Par.*
 Тіта, *f. в. Тэта (Фр.).*
 Тітэчыкó, *adv. в. Тічыкó.*
 Тітна, *f. Tante, f.; 2) in der Anrede als Bezeichnung einer jeden Frau, III. 2.*
 Тітко, *m. Wiedehopf, m. (Upupa epops), B.*
 Тітоныка, *f. dim. в. Тітка.*
 Тітонычкá, *a. der Тітоныка geh. III. 2.*
 Тіточка, *f. dim. в. Тітка.*
 Тіточны, *a. der Тіточка geh. III. 2.*
 Тітунны, *a. der Тітуны geh. III. 2.*
 Тітунцы, *f. dim. в. d. f.*
 Тітуны, *f. dim. в. Тітка, III. 2.*
 Тітусэныка, тітусэныка, *f. dim. в. Тітусы; dav. adj. тітусэнычк, тітусэнычк, III. 2.*
 Тітусэны, *a. der Тітусы geh. III. 2.*

Тітул, *f. dim.* в. Тітка.
 Тітчин, в. дер Тітка geb.
 Тіценькый, тіцечкый, тіцькый, а. ein solcher, so klein, so nichtig.
 Тіценьки. (-ко), тіцечкы, (-ко), тіцькы, (-ко), *adv.* so wenig, so unbedeutend, III. [fluss, *m. Пар.*
 Тіч, *f.* в. Теч; — в очей Augen.
 І. Тічка, (*dim.* тічечка), *f.* Rudel, *m.* in der Brunstzeit, *He. III.* I. 406. *H. 12.*
 II. Тічка, *f. pl.* тічки, Rädergestell, *n.*
 Тічкаця ся. в. Тікати ся.
 Тічний, *f.* в. Тічка І.
 Тічок. -чка. *m.* der Ort wo im Sommer abends die Jugend zusammenkommt, в. Улиця, Майдан І).
 Тішильниця, *f.* в. Пістунка.
 Тішити, *v. a.* erfreuen, ergötzen; *dat.* *m.* I. 14. unterhalten, warten; — ся sich freuen, e. ergötzen.
 Тіщити, *v. a.* *Фр.* wegschnappen, davontragen; — ся *Hz.* 79. sich heranwälen, -drängen. [fache Krone.
 Тіяр, *f.* Tiara, *f.* päpstliche dreitікля. *f.* Weberin, *f.* (welche selbst webt, wirkt), *P.* II. 100.
 Ткань, *f.* *Py.* Inhalt, *m.* в. Основа.
 Тканя. (-ня), *n.* Weben, *n.* das Gewebe; 2) Einschlag, *m.* (bei d. Webern), III; 3) Knäuel, *m.* (*Фр.*).
 Тканяна, *dim.* тканянка. *f.* Gewebe, *n.*; 2) Spinnengewebe, *n.*
 Тканянонька, -ночка, *f. dim.* в. Тканянка, III.
 Тканяця, *f.* Под. Netz, *n.*
 Тканяка, (*dim.* тканянонька, тканячка) *f.* Gewebe, *n.*; 2) Kleidung daraus; 3) weibl. Kopfschmuck, aus Korallen od. Perlen bestehend, III. (*Гол.* II. 50).
 Ткати, *v. a.* weben.
 Ткача, *f.* Ч. IV. 179. Weberin, *f.*
 Ткацький, (ткацькый), а. des Webers, Webe.
 Ткацтво, *n.* Weberhandwerk, *n.* Webergel, *f.*; 2) *coll.* Weber, *pl.* III.
 Ткач, *m.* Weber, *m.*; 2) ткач поширач, geselliger Webervogel, od. Republikaner, *m.* (*Pluccus socius*).
 Ткачєнків. -она, -ове, а. dem Ткачєнко geb. III.
 Ткачєнко, *m.* Sohn e. Webers, III.
 Ткачєнчиха, *f.* Gattin des Ткачєнко, III.

Ткачєнчешин, а. der Ткачєнчиха geb. III.
 Ткаччик, *m. dim.* в. Ткач.
 Ткачиха, *f.* Gattin des Ткач; 2) Weberin, *f.*
 Ткачийшин а. der Ткачиха geb. III.
 Ткачив, -єва, (-ова), -єве, (-ове), а. dem Weber geh.
 Ткачка, *f.* Weberin, *f.* [Ткач, III.
 Ткачована, *n.* das Geschäft eines Ткачувати, *v. n.* Weber sein, Weberhandwerk treiben, III.
 Ткачук, *m.* Enkel, Nachkomme eines Ткач, III. [чук geh. III.
 Ткачуків, -ова, -ове, а. dem Ткачєна, *f.* в. d. f.
 Ткяна, *f. KU.* I. 304. gemeiner Bocksdorn, (*Lucium barbarum*).
 Ткяфти, *v. a.* mit einem spitzigen Werkzeug stoehen; 2) etw. nicht auf a. eigentl. Stelle legen; 3) röhren; 4) etw. unternehmen, thun; — ся sich wohin wenden, III.
 Тляка, *f.* Mondschnoeke, *f.* (*Nerita*), *B.*
 Тляковянка, *f.* Flussschwimm-schnoeke, *f.* (*Neritina*), *B.*
 Тляковячка, *f.* *Neritella*, *B.*
 Тлячувати, *v. a.* stossen, zerstossen, stampfen, III. (*Гол.* III. 502).
 Тлень, *m.* Кясець. *Ил.*
 Тлетворний, а. Fäulnis bringend, verderblich, *K.*
 Тляво, *n.* glimmender Funke, *У.*
 Тляти, *v. a.* gierig essen, verschlingen, aufzehren.
 Тляин, *m.* тляинь, *f.* Ос. (61) II. 233. Fäulnis, *f.* Moder, *m.* *K.* Verwesung. *f.* *Ст.* Asche, *f.* Staub, *m.*
 Тляинний, а. verweslich; * vergänglich, hinfällig; 2) лиш трощки — *Мог.* kaum noch athmend.
 Тляинця, *f.* бульбона, в. Шолудівка, *Вол.* [vermodern.
 Тляти, *v. n.* glimmen; 2) verwesen, *Тло, n.* Grund, *m.* Grundlage, *f.* III.
 Тломйти, (-мяю, -мяш), *v. a.* verzehren, vernichten, *Мах.*
 Тломок, *m.* † *Зах.* в. Тлумок.
 Тлум, *m.* Haufen, *m.* Gezucht, *n.* Bande, Rotte, *f.* влодійский — *Ф.*
 Тлум, *m.* Muthwille, *m.* muthwillige Streiche, *pl.* III.; 2) Haufen, *m.* Gedränge, *n.*

Тлумак, *m.* Bündel, Felleisen, *n.*
 Тлумач, *m.* Uebersetzer, Erklärer, *m.* -ачка. *f.* — *in, f.* III. [klären, III.
 Тлумачити, *v. a.* übersetzen; ер-Тлумити, (-мяю, -мяш), *v. a.* dämpfen, unterdrücken; verderben, vernichten; verzehren; schlagen; — ся dumme Streiche machen, Muthwillen treiben, schäkern; ringen, raufen.
 Тлумяка, *f.* Umnebelung des Gesichtes od. des Verstandes, *Зах.*
 Тлумяна, *n.* das Dämpfen, Unterdrücken; Vernichten; Schlagen, *n.* III.
 Тлумлявий, а. *См.* gedämpft, dumpf.
 Тлумно, *adv.* zahlreich, gedrängt.
 Тлумовиско. *n.* ВВ. в. Стюковиско.
 Тлумок. *gen.* -ока, (*pl.* -моки, -мки), *dim.* тлумочок, *m.* Ranzen, *m.* Гершок, *n.* в. Тлумак.
 Тлумок, -нка, *m.* Magen, *m.* III.
 Тлуєт, — alle übrigen mit тлуєт — beginnenden Worte в. unter Товст-Тлуєтий, (*dim.* тлуєтєнький), а. в. Товстий, III.
 Тлуєтити, *v. a.* befetten, III.
 Тлуєтість, -ости, *f.* Fett, *n.* Fettigkeit, *f.* III.
 Тлуєтити, *v. n.* fett werden.
 Тлуєця, *f.* Fett, Talg, *n.* Fetthaut, *f.*
 Тлуєчок, -чка, *m.* Mörserkeule, *f.*
 І. Тля, *g.* тля, *f.* Verderbnis, *f.*
 II. Тля. *g.* тля. *f.* Blattfloh, *m.* (*Psylla*), *B.*
 Тья, *f.* Dunkelkeit, *f.* Dunkel, *n.* Nebel, *m.*; 2) Menge, *f.*; 3) Zünsler, *m.* (*Pyralis*), *B.* [licht, *n.* *Kst.*
 Тьява, *f.* Halbdunkel, Dämmer-Тьявий, а. *Kst.* halbdunkel, dämmernd; finster, düster, III.
 Тьявний, а. в. Тьявний, „*Сн.* 180.
 Тьявтий, а. von dunkler Farbe, dunkelfärbig, III.
 Тьявтий, а. III. düster, finster.
 Тьяйти, (тьялю, тьяши), *v. a.* finster machen, blenden, verdunkeln; 2) schmauchen, stark rauhen; — ся dunkel werden.
 Тьяий, *conj.* *У.* в. Тому, для того.
 Тьяинник, *m.* *Asperula galioides*, III.
 Тьяити, *v. n.* dunkel, finster werden; sich umnebeln, III.
 Тьяуци, а. unzählbig, тьяма -а, unzählige Menge.
 Тьяма, *f.* Metallzünsler, *m.* (*Pyralis*), *B.*

Тьявний, а. *Kn.* glanzlos, matt; 2) betrübt, traurig; *Истиг, III.*
 Тьявність, *f.* geringe Dunkelheit, Dunkelheit, *f.* III. [schwer, III.
 Тьявно, *adv.* düster; 2) traurig, *То, conj.* so; то-то entweder-oder, bald bald.
 То, *pron. n.* в. Той.
 То б, тоби, *conj.* so, (correlat. zu *мк-бм, сля-бм, колиб, кобй*), III.
 Тобяшник, *m.* в. Тобячник.
 Тобі, *pron. dat.* в. Тя. dir, für dich.
 Тобяка, тобляка *f.* Tasche, Schachtel, Kapsel, *f.* *B.* Felleisen, Tornister, *n.* *Гол.* III. 108.
 Тобяцький, (-бяцьк-), а. diesseitig.
 Тобяв, = тобю.
 Тобялец, *gen.* -бяльця, *m.* kleiner Saok, Säckchen, *m.* III.
 Тобяльчик, *m.* рольовий Acker-Hellerkraut, Tashelkraut, *n.* (*Thlaspi arvense*).
 Тобю, *pron. instrumental.* в. Тя.
 Тобюто, *conj.* а. Тобю; *M.* II. 184. в. Нію.
 Тобурчати, *v. a.* ausbreiten, III.
 Товальня, *f.* в. Тувальня, III.
 Товар, *m.* Vieh, *bes.* Hornvieh, *n.*; 2) Leder, *n.*; 3) Waare, *f.* Kaufmannsgut, *n.*
 Товарець, -рця, *m. dim.* а. Товар.
 Товарина, *dim.* -ранка, *f.* verächtl. das Vieh. [a. d. v.
 Товаринонька, (-раночка), *f. dim.*
 Товариський, (-ський), а. *М-Б.* чоловік gesellschaftlich, leutselig; 2) gemeinschaftlich, allgemein; *adv.* то-варіски, по- freundschaftlich, als Freund. [Товариш.
 Товаришет, *m.* Ос. (62) II. 55. в.
 Товариство, *n.* Gesellschaft, Kameradschaft, *f.*; 2) Gesellschaft, *f.* Verein, *m.*; 3) Gemeinschaft der Kosaken; 4) Gesellschaft Arbeiter, *f.*; 5) freundschaftliche Beziehungen, *pl.* III.
 Товариш, *m.* Freund, *m.*; 2) Gefährte, Genosse, Gesellschaft, *m.*; 2) — войсковий, † Kriegsadjuvant in e. Сбтня der Kosaken; 4) — значковий † Hüter der Kriegsfahne, III. [Пер.
 Товаришеский, а. Товариський, Товаришескість, -ости, *f.* Geselligkeit, *f.* *Пар.* [f. Verein, *m.* *Пар.*
 Товаришество, *n.* Genossenschaft, Товаришин, -она, -ове, а. dem

Товаріш geb. [fahrtn, Gespielin, f. B. Товарішка, f. Ч. I. 1, 202. Ge-Товарішня, f. Зв. в. Товаріство. Товарішована, ж. Зар. Gesell-schaft, Freundschaft, Kameradschaft, f. Товарішувати, v. а. gesellig, im Verein leben, gehen; Gesellschaft pflegen, D. с. 197.

Товарка, f. в. Товарішка, III. Товариш, а. einer der viel Vieh (Товар) besitzt; 2) dem товар 3) geh; — побід Lastzug, m. Пар.

Товаровик кочовик, m. Не. = nomadisches Hirtenvolk. [Товарка, III. Товарионка, (-рочка), f. dim. в. Товарика, f. aug. в. Товари 1). Товариата, pl. eiendes, kleines Vieh. Товариачий, а. des Viehes, Vieh; 2) товариача бурчимуха, f. Ochaen od. Rinderbiefleie, f. (Oestrus bovis); 3) товариачий бомбк, Rindsbremse, f. (Tabanus bovinus), III.

Товба, dim. тоббчка, f. von unge-lenkem, ungeschicktem, fettwanstigem Weibe, III.

Товгій, а. R. 130. в. Тугій (?). Товдй, adv. в. Тогдй III. (Ч. IV. 387). Товк, m. Verstand, Sinn, m. Кв. 237; 2) Erklärung, f. III.

Товк! int. vom Stossen. Товкана, n. Stossen, Stampfen, n. III. Товкати, v. а. stossen, schlagen; 2) — волá den Ochsen castrieren (Фр.). Товкáč, m. Mörserkeule; Stampfe, f.; 2) Sprechweise, f. (Sitta europaea), B. Товкачів. -ова. (-ева), -ове, (-ево), а. dem Товкáč geh. III.

Товкáчик, m. dim. в. Товкáč. Товкачýско, m. aug. в. Товкáč. Товкáчка, dim. товкáчечка f. Schla-gel, Stössel, m.

Товкитня f. Stossen, Gedränge, n. Товкáсити, v. а. kneten, treten, stossen, III. II. 126.

Товкáчати, v. а. treten, stampfen, kneten; 2) schlagen, klopfen; 3) erklä-ren; III.

Товкóване, n. Erklären, n. Erklä-rung, f.; 2) Geschwätz, n. III.

Товком, adv. Кв. II. 243. verständ-ig, klar. [schlagen, bewegen, III.

Товкóнути, v. а. stark stossen, Товктй, v. а. в. Товчй.

Товкувати, v. а. в. Толкувати, III. Товкун, m. Marktplatz, m. III; 2) Federmücke, f. (Chironomus), B.

Товкучий, а. mit vielem Schlagen u. Stossen &, — рінок, der Marktplatz, Ringplatz wo viele Leute versammelt sind, III.

Товкучка, f. III. Ringplatz, Ring, m. Товкущий, а. Max. mit товак 1), verständig; geschäftig, emsig, III.

Товмáч, m. Uebersetzer, Erklärer, m. Товмáчене, n. в. Толкóване. III.

Товмáчити, v. а. übersetzen, K. III. Товмáчів, -ова, -ове, а. des Товмáч.

Товпá, f. Haufen, m. Menge, f. Trupp, m. Товпáми, adv. haufenweise, truppen-weise. [drängen; beständig hinzutreten.

Тóвпити ся, sich drängen, sich durch-Товпíга, с. ein dicker, ungeschick-ter, unbeholfener Mensch, III.

Тóвпний, а. massenhaft, Il. Товпня, f. B. в. Глотá.

Товсть, n. Fett, n. Пар. Товстéнький, а. dim. в. d. f.

Товстйй, а. fett, feist; 2) diok, stark; — голóс tiefe, starke Stimme Kв. 352.

— сóн harter Schlaf; товстйй кóринь Hauptwurzel, f. (radix palmaris), B.; 3) * -á schwanger.

Тóвстина, f. grobe Leinwand.

Товстимй, pl. diokblättrige Pflan-zen (Crassulaceae). [Fettigkeit, B.

Тóвстíнь, -ни, f. das Fette, die Товстíсíнький, а. gar, sehr fett, vollkommen fett, adv. -ко — —.

Товстíти, v. n. fett werden, zu-nehmen (am Leibe); 2) schwanger wer-den, III.

Товстíш, (-йш), товстíше, (-йше), adv. comp. в. Товсто, III. [werden.

Товстíшати, v. n. fetter, dioker Товстíший, (-йший), а. comp. в.

Товстйй [tiefer, starker Stimme, III. Тóвсто, adv. fett; 2) dick; 3) mit

Товстолéвний, а. sehr diok, K. Товстолóгий, а. diokbeinig.

Товстопíкий, а. mit feisten Backen.

Товстопíсок, -ска, m. Kernbeis-er, Kirschfink, m. (Fringilla ossoco-thraustes), B.

Товстопузіний, а. dickbäuchig, III. Товстопузіник, m. Schmerbauch,

m. Фр.

Товстоскйбний, а. mit fetter Soholle, Фр.

Товстотá, f. He. Dicke; Beileibtheit, f. Товстувáтий, (dim. товстува-тéнький), а. etwas dick, III.

Товстýля, f. von einer wohlbeleb-ten Weibsperson, III.

Товстун, m. Gelbe Teichrose, (Nu-phar luteum), III.

Товстýха, f. в. Товстýля, III. Товстýшка, f. dim. в. d. v.; 2)

Крeuz-Enzian, m. (Gentiana cruciata) III. Товстóчий, а. recht dick, sehr

fett, Шог. Товстýк, m. Schmerbauch, m. Фр.

Товстýнка, f. Fettkraut, n. (Pin-guicula vulgaris).

Товт, m. Ruticilla tithys? B. Тóвтри, pl. (Felsen-) Steine am Bo-den eines Flusses, Фр. [Korn, III.

Товч, f. alles klein Gestossene, bes. Тóвчене, n. Stossen, n.

Товчéник, m. Stoss, Schlag, m.; 2) pl. товчéники, (dim. товчéнички),

Art gefüllter Hecht, III. Товчй, v. а. stossen, zerschlagen,

stampfen; 2) * — про корó von jmdm viel n. oft sprechen; 3) * § sich schnü-zen, III; — сá sich herumtreiben;

herumschlendern.

Товчíльница, f. Ч. V. 34. die Magd welohe die Stampfe tritt.

Товчка, f. в. Стýпа.

Товчóк, -чкá, m. Pochatempel, m. Мörserkeule, f.; 2) Schlag, Stoss, m.

Пол.; 3) в. Товкучка, III. Товщ, с. Fett, n; Fettigkeit, f. B.

Тóвща, f. Dicke, Wohlbeileibtheit, f. III; 2) dicke u. dichte Decke, Cm;

3) Landgut, n. mit allen seinen Nutz-barkeiten; 4) Eichenwaldung, f.

Тóвще, adv. comp. в. Тóвсто. Тóвщий, а. comp. в. Товстйй.

Товщинá, f. He. Пу. Dicke, f. Тогдá, тогдй, тогдй, adv. да-

mals, zu der Zeit; 2) conj. als correlat. zu колá, як, III.

Тогдáшний, тогдáшний, тог-дáшний, а. damalig.

Тогдй, adv. в. Тогдй, III. Тогíа, (-íа), adv. des vorigen Jahres.

Тóгó, pron. gen. m. n. в. Тої; 2) als. genit. causae: deswegen, darum, III.

Тогобítчаний, m. Bewohner von jenseitigem Ufer.

Тогобíцький, (-бóцьк-), того-бíчний, а. an jenseitigem Ufer be-findlich, wohnend, jenseitig. [III.

Тогобóчаний, m. а. Тогобítчаний, Тогобóчанка, (dim. -чáночка),

f. Bewohnerin von jenseitigem Ufer, III. Тогобóчáньскйй, а. dem То-

гобóчаний geh. III. Тогобóчний, а. в. Тогобíцький,

тогóбíчний; 2) am linken Dniestr Ufer befindlich, III. [VII. 554).

Тогóдá, adv. в. Тогдй, III. (Ч. Тогóдýний, а. alt, ehemalig, vor

langer Zeit geschehen, III. Тогóж, conj. darum eben, III.

Тогóкало, von einem, der oft das Wort „тогó“ spricht; verb. н. тогó-кати, das „тогó“ oft sprechen, III.

Тогóлítвий, (-лítън-), von vi-rigem Jahre. [Jahre.

Тогóлítок, -тка, m. von vorigem Тогóрíчний, (-рóчний), а. в. Се-

гóрíчний.

Тогóчáсний, а. damalig, K. Тодй, adv. в. Тогдй, dann; nachher.

Тóдйр. -ора, m. Theodor. Тодйрéнків, -ова, -ове, а. dem

Тодйрéнко geh. III. [des Тóдйр, III. Тодйрéнко, m. Sohn, Nachkomme

Тодйрéничка, f. Gattin des То-дйрéнко; dav. adj. [ха geh. III.

Тодйрéничшин, der Тодйрéнч-Тодйрцй, -ева, -ево, а. dem То-

дйрцё geh. Тодйрцё, m. dim. в. Тóдйр.

Тодйрчýк, m. Enkel des Тóдйр, adj. Тодйрчýків, -ова, -ове, III.

Тодйрчýчка, Тодйрчýчя, f. Frau des Тодйрчýк; adj. Тодйрчýч-

чин, Тодйрчýчшин, III. [etc. Тодйшний, (-нйй), а. в. Тогдáшний

Тодйшність, -ости, f. die dama-lige Zeit, T.

Тóдор, m. Theodor. Тодóра, f. Theodora.

Тодорéць, -дйрцá, m. dim. в. Тóдор. Тодориха, f. Frau des Тóдор.

Тодорйшин, а. der Тодориха geh. Тóдорів, -ова, -ове, а. dem Тó-

дор geh. Тóдорівна, f. Tochter des Тóдор.

Тодорка, *f.* а. Тодора, *III*.
Тодоркѣв, -ова, -ове, а. дем Тодорко
geh. *III*.

Тодорко, *m.* *dim.* а. Тодор, *III*.
Тодорця, *f.* *dim.* а. Тодорка, *III*.
Тодосе, *m.* Theodosius, *III*.
Тодосѣнко, *m.* Sohn des Тодосе;
adj. Тодосѣнкѣв, *III*.

Тодосѣнчиха, *f.* Frau des Тодосѣнко;
adj. Тодосѣнчихин, ihr geh. *III*.
Тодосѣха, *f.* Frau des Тодосе; *adj.*
Тодосѣшин, ihr geh. *III*. [geh. *III*.
Тодосѣв, -ева, -еве, а. дем Тодосе
Тодосѣн, а. дер Тодосѣн geh.
Тодосѣка, *f.* Theodosia.

Тодосѣчин, а. дер Тодосѣка geh.
Тодосѣчук, *m.* Enkel des Тодосе, *III*.
Тодосѣя, *f.* *dim.* а. Тодосѣка.
Тобѣ, *prom.* м. а. Той, да, dieses.
Тож, *adv.* да, nun, ja, so.
Тож бак! noch was! *III*.

Тобѣсь, да siehst du; тобѣсьмо да
sehen wir; тобѣсьте, да sehet ihr, *III*.
Тобѣсамість, -ости, *f.* Identität,
f. Gam. [ja wohl.
Тобѣто! *int.* да, да sieh, nun eben,
Тоїнічний, а. *Ф.* in der vergan-
genen Nacht.

I. Той, тая, (та), тоа, (то, тѣа, те).
prom. dieser, diese, dieses; 2) *als oppos.*
си сеѣ: той свѣт, das Jenseits, das
zukünftige Leben (= тамтѣй свѣт);
на той год *P. I.* 34. auf's Jahr, nach
einem Jahre; той бѣк jene Seite, —
рѣкѣ das jenseitige Ufer; 3) Той =
Чорт; 4) § = das männl. Glied, *III*.

II. Той, *conj.* = то и, nun so, so
nun, so ja, nun denn.

Тобѣже, таяже, тобѣже, (тобѣ, тѣа-
же, тѣже). *prom.* derselbe, dieselbe,
dasselbe, *III*. [аер, (-е, -ес), *III*.
Тобѣсь, таясь, тобѣсь, *prom.* der, die-
Той - то, тая-то, (та-то), тоѣ-то, (то-
то), *prom.* eben dieser, eben derjenige, *III*.

I. Ток, *m.* Verlauf, *m.* *II*.
II. Ток, *m.* а. Тѣк, *III*.
Токѣя, -ѣя, *m.* Stadt in Ungarn; 2)
е. Weingattung.

Токѣйский, а. aus Токѣя 1) ge-
бүртиг; dort bereit, -е вино, *III*.
(*Гол.* II. 221).

Токѣн, *m.* а. Мамалѣа, *B.* [wälzen.
Токѣнити ся, sich hervor-, heraus-

Токѣр, (-рь), *m.* Drechsler, *m*; 2)
Auerhahn, *m.* (*Tetrao urogallus*), *III*.
Токѣрѣха, *f.* Frau eines Drechslers,
III. [geh. *III*.

Токѣрѣв, -ова, -ове, а. дем Drechsler
Токѣрѣня, *f.* Drechselbank, *f.*
Токѣрский, (-ський), а. zum
Drechseln geh., Drechsler.

Токѣрство, *n.* Drechslerhandwerk,
Drechseln, *n.*

Токарувати, *v.* а. Drechslerhand-
werk treiben, Drechsler sein, *III*.

Токѣяк, *m.* Allium rotundum, *III*.
Токѣма, *f.* Vertrag; Preis, *m.* не пѣ-
дало до токѣми ес stimmte mit dem
Vertrage nicht überein, *B*; 2) Brauch, *m.*

Токѣма, *adv.* *Ф.* *Пос.* 19. 23. desto
mehr, noch mehr, vor Allem; — не
desto weniger, schon gar nicht mehr,
vollends nicht.

Токѣмѣчѣнѣ, *n.* das Einpressen, Hin-
einpressen, Eindrücken; Einmeisseln, *n*;
2) Erklären, *n.* *III*.

Токѣмѣчити, *v.* а. einpressen, hin-
einpressen, eindrücken; einmeisseln,
einschlagen, hineintreiben, einrammen;
2) erklären, *III*. [lamentarier, *m.* *V.*

Токѣмѣтель, *m.* Unterhändler, Par-
Токѣмати, *v.* а. а. Годѣти; 2) an-
weisen, bestimmen, sortieren, gruppie-
ren, vertheilen, *III*; — ся überein-
kommen, *B.*

Токѣнути, *v.* а. а. Тѣкнути, *Зар.*
Токовѣя, а. Aufseher auf der Dresch-
tenne, *m.* [Auerhahne].

Токѣвиско, *n.* Balzort, *m.* (des
Токѣот, *m.* -сѣрци, Herz Pulsschlag,
m. Herzproben, *n.*

Токѣтати, токоѣти, *v.* а. (gleich-
мässig) schlagen (vom Herzen).

Токѣтница, *f.* плуцнѣ — Lun-
genpulsader, Lungenarterie, *f*; тѣлѣсна
— Körperpulsader, grosse Schlagader,
Aorta, *f.* [(*Гол.* II. 568).

Толь, *adv.* so viel, so sehr, *III*.
Толѣн, *m.* толѣнѣ, *f.* Bertorea in-
cana, *III*.

Толѣти, *v.* а. *Ф.* dämpfen, stillen.
Толѣчка, *f.* *dim.* а. Толокѣ.
Толѣчина, (*d*-чинѣ), *f.* *dim.* а. *d.v.*
Толѣк, *m.* Sinn, Verstand, *m*; 2) Or-
dnung, *f.*

Толкѣване, *n.* Erklären, *n.* Er-

klärung; *f.*; Übersetzung; *f.* Uebersetzen, *n.*

Толкѣватѣй, а. verständig, *Ар.*
Толкѣватѣй, *m.* Ausleger, Erklär-
er, Deuter, *m.* [zeugend, *Ac.* 184.

Толѣком, *adv.* vorständig, klar, über-
Толѣкувати, (-ков-), *v.* а. ausein-
anderlegen, auslegen, auseinandersetzen,
erklären; 2) sich besprechen, verhan-
deln, *H.* 255; 3) übersetzen.

Толѣкущий, а. einsehend; altklug, *Иар.*
Толѣмѣч, *m.* Dolmetscher, Ueber-
setzer, *m.* *C.* II. 55.

Толѣнѣга, *m.* feister Mensch, *M.* II. 285.
Толѣб, *n.* *Ч.* III. 95. е. Art Früh-
lingspiel.

Толѣоб, *m.* а. Кадовѣ; 2) а. Тѣлуб, *B.*
Толовѣрство, *n.* heisst das Ge-
schäft u. die Industrie derjenigen Un-
ternehmer, welche die von den Fischern
eingekauften Fische einsalzen lassen,
III.

Толовѣрщик, *m.* ein solcher Un-
ternehmer, а. *d. v.* *III*; *davon.* то-
ловѣрщикѣв, а.

Толок, *m.* grosser Stößel zum Eb-
nen der Tenne; Kolben, *m*; 2) *З.* *Pr.*
I. 53. а. Глотѣ; 3) *III*. а. Толѣк.

Толокѣ, *f.* das Brachfeld als ge-
meinsamer Weideplatz; Trift, *f*; 2) ge-
sellschaftliche Feldarbeit ohne Geldent-
schädigung für Gastgelage u. Musik;
3) Kampfplatz, *m.* *III*. (*Гол.* II. 30).

Толокѣнѣ, *n.* *Wgr.* 30. getrocknetes
Brod klein gerieben zu Mehl welches
mit Wasser und Oel od. Milch einge-
macht genossen wird; *III*.

Толокувати, *v.* а. а. als Brachfeld
liegen; 2) in der Толокѣ 2) arbeiten.
Толокѣти, *v.* а. а. Товѣчѣ, *III*.

Толочанѣн, *m.* Theilnehmer an ei-
ner Толокѣ 2); -чанѣка, *f.*

Толочанський, а. дем Толоча-
нѣн & eigenthümlich, von den Толо-
чанѣн gemacht, *III*.

Толѣчити, *v.* а. treten, niedertre-
ten, zertreten; *subst.* толѣченѣ, *n.*

Толѣчнѣя, а. *M.* I. 98. zur Толокѣ geh.
Толѣчнѣк, *m.* ein grosser Stempel,
Pumpenstempel, *m.*

Толѣшнѣй, а. zur Толокѣ geh.,
gegen die T. gerichtet; 2) als Brauche, *Pa.* I.

Толѣя, *f.* а. Тѣваа. [dringend, *У.*
Толѣвѣнѣй, а. in dichten Haufen

Толѣсторѣсь, *m.* Hain-Kreuzkraut,
n. (*Senecio macrophyllus*), *III*.

Толѣстѣшка, *f.* Haariger Günsel,
(*Ajuga genevensis*); 2) Kreuz-Enzian
(*Gentiana oruoiata*); 3) Sumpf-Buhr-
kraut, *n.* (*Gnaphalium uliginosum*); 4)
Flohkraut, *n.* (*Inula Pulicaria*); 5) We-
gerich, *m.* (*Plantago arenaria*), *III*.

Толѣуб, *m.* а. Тѣлуб; 2) Blatt vom
Kohl welches zum Gericht „голубѣць“
(*w. a.* 2) verwendet wurde, *III*.

Толѣубѣць, -ѣцѣ, *m.* *dim.* а. *d. v.*
Толѣубитѣи, *v.* а. *У.* а. Толѣбчитѣи.
Толѣчка, (тобѣчка), *f.* eine Hand-
stampfe für Flachs etc.

Толѣчинѣ, *f.* Dioke, *f.* *III*.
Томѣ, *m.* Thomas.

Томѣкѣвка, *f.* Nfls des Дуѣпрѣ;
2) eine Insel im Dniepr unweit der
Mündung des Fl. Толокѣиска, wo öf-
ters die Saproger-Siѣ sich befand, *III*.

Томѣс, *m.* Thomas.
Томѣсѣнко, *m.* Sohn, Nachkomme des
Томѣс; *adj.* Томѣсѣнкѣв, ihm geh. *III*.

Томѣсѣнчиха, *f.* Frau des Томѣ-
сѣнко; *adj.* [чиха geh. *III*.
Томѣсѣнчихин, а. дер Томѣсѣн-
Томѣсѣв, а. дем Томѣс geh.

Томѣш, *m.* Thomas.
Томѣшѣха, *f.* Frau des Томѣш.

Томѣшѣшин, а. дер Томѣшѣха geh.
Томѣшѣв, -ова, -ове, а. дем Тѣ-
маш geh. [drücker, *m.*

Томѣтель, *m.* Quäler, Peiniger, Be-
Томѣтельство, *n.* Bedrückung, *f.*
Zwang, *m.* *У.*

Томѣти, (-млѣ, -мѣш), *v.* а. quä-
len, plagen; abmatten, ermüden; — ся
sich quälen, а. abmatten.

Томѣкѣв, -ова, -ове, а. дем Тѣмѣко geh.
Томѣко, *m.* Thomas; 2) Timotheus, *III*.
Томѣшѣнѣ, а. *B.* ermüdend.

Томѣватѣк, *m.* Gipfel der Karpa-
thengebirge in d. Bukowina, *III*. (*Гол.*
I. 564). [adv. томѣнѣнѣко, *III*.

Томѣнѣнѣкѣмѣ, а. *dim.* а. Тѣмнѣнѣ;
Тѣмнѣнѣ, а. ermüdet, abgemattet,
müde, schwach, *Иар.*; *adv.* тѣмно.

Тѣмнѣнѣй, а. а. Тѣмнѣнѣ, *III*.
Тѣмнѣнѣсть, -ости, *f.* der Zustand
der Ermüdung, *III*.

Томѣнциѣй, а. *conj.* а. Тѣмнѣнѣ;
томѣнциѣ, *adv.* а. Тѣмно, *III*.

Томъ, *pron. dat. m. n. s.* Той; 2) томъ als *conj.* daher, deswegen, deshalb. Томувати, *v. a. H.* 51? Томъно, *m. dim. s.* Томъ. Томчѣка, *f.* Frau des Томко. Томчѣшинъ, *s. der* Томчѣка *geh.* III. Тон, *m. Ton, m.; 2)* Wichtigkeit, Bedeutung, *f.* Vortrag, Vorgang, *m.* III. Тоненький, тоненький, *a. dim.* sehr dünn, *s. fein, adv.* тоненько, -ёсенько. Тонзура, *f.* Tonsur, *f.* Тонива, *f. Oc.* (61) IV. 32. Feinheit, Schärfe, *f.* Тоніти, (-нѣ, -нш), *v. a.* dünn machen, dünn schneiden. Тоніснѣкий, (-нѣснѣкий), *a.* тоніснѣко, (-нѣснѣко), *adv.* sehr, vollkommen dünn. Тонічкѣй, *a. s.* Тоненький; тонічко, *adv.* *s.* тоненько, III. (Гол. II. 219). [*comp. s.* Тонкѣй, III. Тоніщѣй, *a. comp.*; тоніще, *adv.* Тонкѣй, *a.* dünn, fein; * wohlgestattet, wohlgebildet (vom Wuchs), III. Тонкѣсть, -остѣ, *f.* Düntheit, Feinheit, *f.* Тонко, *adv.* dünn, fein; * тонко прядѣ = er wird bald sterben, III. Тонько, *m.* Antonius; *adj.* Тонькѣй, -ова -ове, dem Тонько *geh.* Тонкобѣкѣй, *a.* mit (dünnen) schwachen Seiten, *K.* [Grammatik], III. Тонковане, *m.* Erweichung, *f.* (in d. Тонковѣрнѣй, *a.* mit dünnem Wipfel (тонѣла). Тонконітнѣй, *a.* feinfädig, *Par.* Тонконіг, -нога, *m.* mit dünnen, schwachen Füßen; 2) Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina); 3) Koeleria cristata Pers; 4) Scharfes od. gemeines Rispengras, (Poa trivialis), III. Тонковѣжкѣ, *f.* Schafschwingel, *m.* (Festuca ovina), III. [vern. III. Тонкорѣжнѣй, *a.* mit dünnen Hörn. Тонкослѣзка, *s. e.* weinerlicher Mensch, *Ryx. H.* 47. Тонкошѣретнѣй, *a.* feinwollig. Тонкошкѣрнѣй, *a.* mit dünner Haut, III. Тонкувати, *v. a.* erweichen; — ся sich erweichen (in d. Grammat.), III. Тонѣкѣй, *a. s.* Тоненький, III. (Гол. II. 6).

Тонусенький, -нѣснѣкий, *a. s.* Тонесенький. [ertrinken, III. Тонутѣ, *v. n.* untergehen, sinken; Тонѣчнѣй, *a.* der Untersinkende. Тончѣй, *a. comp.* тонче, *adv.* *s.* тоншій &. Тончѣти, *v. a. H.* 275. dünner machen. Тоншати, (тонш-), *v. n.* dünner werden, III. [III. Тоншенѣкѣй, *a. dim. s.* Тоншій, Тоншнѣй, *a. comp. s.* Тонкѣй, dünner, feiner; *adv.* тонше — —. Тоня, *f. s.* Полѣнка; 2) *He.* Fischzug, Fischfang, *m.* Ort wo die Netze ausgeworfen werden, der mit Netzen umstellte Strich im Wasser, *C. II.* 25; der Zug, soviel Fische als mit einem Male gefangen werden; 3) eine Tiefe, III. Тон! *int.* des Stampfens mit den Füßen, III. [& III. Тьон! *int.* des Klatschens, Schalles I. Тонъ, *f. H.* 210. von der Hausfrau welche Feuer anmacht (тонить). II. Тонъ, *f. s.* Стопъ, ногъ, III. (Ч. III. 268). Тьона, *s.* einer (-не), der (die) mit Geräusch tritt, geht, III.; 2) von e. niederlichen, unsauberen, unfähigen Menschen. Тонаня, (-не), *n. s.* Тупане, III. Тонас, *m.* Тонас, *m.* I. Тонати, *v. n. s.* Тупати, III. II. Тонати, *v. n. s.* Тонати ся, III. (Ч. V. 162). Тьонати, *v. n. s.* Шкандѣбати; beim Gehen ein Geräusch verursachen; 2) P. II. 164. §. vom gierigen Fressen, Verschlungen. [Wasserschlund, *m.* Тѣпель, -ли. *f.* Abgrund im Wasser, Тѣпельник, *m.* Cybister, *B.* Тѣпель, -пцѣ, *m. Kst. Par.* Nix, *m.* Nixe, *f.* Тѣпѣлице, *n.* bodenlose Tiefe, *B.* Тѣпѣло, *n.* Pfütze, Laube, *f.* III. Тѣпѣрѣти, (-ру, -рш), *v. a.* ausbreiten; sträuben; — ся sich — —. I. Тѣпѣти, (-плю, -пш), *v. a.* ertrinken lassen, ersäufen, ertränken — ся ertrinken (*v. n.*). [schmelzen. II. Тѣпѣти, (-плю, -пш), *v. a.* III. Тѣпѣти, (-плю, -пш), *v. a.* heizen, Feuer anmachen. Тончѣокъ, *m.* III. (Ч. IV. 373)?

Тонѣлка, *f.* Sandkraut, *n.* (Arenaria serpyllifolia), *B.* Тонѣнка, *f. Oc.* (61) VI. 29. Feueranlegen, *n.* Feuerung, *f.* Тѣпѣр, *gen.* -ѣра, *m.* Beil, *n.* Тѣпѣрѣти, *v. a. s.* Тѣпѣрѣти. Тѣпѣрнѣк, *m.* Axtkämpfer, *m. Фр.* Тѣпѣрнѣя, *f.* Brett am Vordergestell des Pfluges mit einer Schlitz zur Aufnahme der Axt, *n. Ч. VII.* 399. Тѣпѣро, *adv. s.* Допѣро. Допѣрѣя, III. Тѣпѣрчѣк, *m. dim. s.* Тѣпѣр, Тѣпѣрѣц. Тѣпѣт, -ору, *m.* Stampfen, *n.* (п. Gepolter davon). [s. Гурманъ. Тѣпка, *f. Под.* Heizung, *f.*; 2) — сѣла. Тѣпкати, *v. a. s.* Тонѣти, III. Тѣпкати ся, *hin u. her* gehen, III. (Ч. II. 664). Тѣпкѣй, *a.* schmelzbar. Тѣпко, *m.* von e. der mit den Schuhen ein Geräusch beim Gehen verursacht; 2) ein unfähiger Mensch, III. Тѣплене, (-нѣ), *n.* Schmelzen, *n.* Тѣплѣня, (*dim.* -нѣнка), *f.* Schmelzhütte, *f.*; 2) alles Zerschmelzene; III. Тѣпливо, *n.* Heizmaterial, Brenn-Тѣплиа, *f. s. d. v.* [holz, *n.* Тѣпник, *m.* -ѣлнѣй, Weisse Wucherblume, (Chrysanthemum Leucanthemum), III. [giebig. Тѣпнѣстнѣй, *a.* beim Schmelzen er-Тѣпнѣця, *dim.* тоннѣчка *f.* Schmelzhütte, *f.* III. Тѣпнѣти, *v. n.* aufbauen, *Par.* Тѣпнѣти, *v. n. s.* Тонѣти. Тѣпнѣти, *v. a. n.* klatschen, stampfen; 2) schlagen; 3) viel trinken, III. Тѣпѣль, *m. s.* Тѣпѣля, III. (Ч. II. 51). Тѣпѣлѣвецъ, -внѣ, *m.* Pappelschwärmer, *m.* (Smerinthus Populi), *B.* Тѣпѣленѣка, *f. dim. s.* Тѣпѣля, III. Тѣпѣлѣннѣй, (-лѣн-), *a.* aus Pappel, Pappel. [пѣля. Тѣпѣлѣня, (*d.* -лѣнка), *f. s.* Тѣпѣлѣнѣнѣнѣка, -ѣчка, *f. dim. s.* Тѣпѣлѣнка. Тѣпѣлѣка, *f. dim. s.* Тѣпѣля. Тѣпѣля, *f.* Pappel, *f.* (Populus). Тѣпѣляк, *m.* Pappel-Walzenbockkäfer, *m.* (Saperda Caroharica), *B.* Тѣпѣр, *m. s.* Тѣпѣр, III. Тѣпѣрѣц, (-цѣ), -рцѣ, *m.* Handbeil, *n.* Тѣпѣрѣк, *m. s. d. v.*

Тѣпѣрѣско, топорѣще, *n.* Axtstiel, *m. B.*; 2) *aug. s.* Тѣпѣр, III. Тѣпѣрѣчок, -чка, *m. dim. s.* Тѣпѣрѣк, III. [Coronilla, III. Тѣпѣрнѣк, *m.* (Pflze) Securigera Тѣпѣрѣщѣти, *v. a.* ausbreiten, auseinanderbreiten, 2) nachlässig nähern, III. Тѣпѣтѣти, топотѣти, (-пѣчу, -пѣчем), *v. n.* stampfen, laufen mit entsprechendem Schall. Тѣпѣтнѣя, *f. s.* Тѣпѣт. III. Тѣпѣчка, *f. dim. s.* Тѣпка 2), III. Тѣпѣташе, *m.* Zertreten, Niedertreten, *n.* Тѣпѣтнѣня, *f.* das Hin- u. Herlaufen, III. Тѣпѣтѣти, (тѣпчу, тѣпчем), *v. n.* treten, niedertreten; 2) stampfen, ebnen; 3) *v. a.* niedertreten, ablaufen (Schuhe &); 4) *dh.* Treten beschmutzen; 5) betreten, befruchten (*v.* Hahn &) *B.*; III. Тѣпѣтѣтнѣй, *a. H.* 104. *n.* Наѣтнѣй. Тѣпѣ-тѣпѣ *int.* des Stampfens, III. Тѣпѣтоване, *n.* Zertreten, Verthun, *n.* III. Тѣпѣтѣтнѣй, *v. n. u. a.* oft treten, niedertreten; 2) verthun; 3) knechtisch kriechen, III. Тѣпѣчѣе, *m.* Под. Pferdewähle, *f.* [III. Тѣпѣчѣкѣннѣй, *a.* zum Тѣпѣчѣк *geh.* Тѣпѣчѣ, *m. s.* Тѣпѣчѣя, III. Тѣпѣчѣкѣ, -чкѣ, *m. dim. s.* Тѣпѣчѣк. Тѣпѣчѣти ся, *sich* unnütze Sorgen machen, *sich* sehr bekümmern, III. Тѣпѣчѣло, *m.* Kufe, *f.* in welcher die Weintrauben serdrückt werden, III. Тор, *m.* Spur, Bahn, *f.*; 2) Brauch, *m.* Gewohnheit, *f.* Шѣс; 3) ein unbestimmtes Mass, III. Тѣрѣя, *f. pl.* тѣрѣя, Fassauben, *pl.* Тѣрѣнѣти, *v. a.* Ф. брѣхнѣ — *n.* Торѣчѣти. Тѣрѣба, *f.* Sack, Ransen, *m.* Reisetasche, *f.* Futtersack, *m.*; * шкѣрѣня тѣрѣба = жолѣдок, Magen, *n.* III. Тѣрѣнѣ, *m. s.* Art Saiteninstrument (mit 25 od. mehr Saiten), III. Тѣрѣнѣвѣста, тѣрѣнѣвѣстнѣй, *m.* ein Тѣрѣнѣ-Spieler, III. Тѣрѣнѣвѣстѣя, -ова, -ове, *a.* dem Тѣрѣнѣвѣста *geh.* III. Тѣрѣр, -рѣ, *m.* Bettler, *m. Mz.* Тѣрѣрѣч, *m.* Beutelhier, *n.* Пол. Тѣрѣрѣя, *gen.* -ѣѣя, *m.* Lampenrack,

а. Bettler, *m.* *Фр.*
 Торбешка, *f. dim.* в. Тѳрба, *III*.
 Торбѣна, *dim.* торбѣнка, торбѣнонька, торбѣночка, *f.* в. Тѳрба.
 Торбинкѳвий, *a.* zur Торбѣна geh.
 Тѳрбѣско, тѳрбѣще, *n.* *aug.* в. Тѳрба.
 Тѳрбѳнька, *f. dim.* в. Тѳрба.
 Торбѳноша, *s.* der (die) Socke trägt, Bettler, *m.* Bettlerin, *f.* *III*.
 Торботрас, (торботраско, *aug.*), *m.* в. Торбѣй, *III*.
 Торботрасив, -ова, -ове, *a.* dem Торботрас geh. *III*.
 Тѳрбѳчка, *f. dim.* в. Тѳрба.
 Турбувати, *v. a.* в. Турбувати, *III*.
 Тѳрбуванка, *f. dim.* в. Тѳрба, *III*.
 Торг, *m.* Markt, Marktplatz, *m.*; 2) Handeln, Feilschen, *n.*; 3) * Wirrwarr, Lärm, *m.*
 Торг! *int.* vom Reissen, Zupfen.
 Торган, *m.* в. Тарган.
 Тѳргане, *n.* das Reissen, Zerren, *n.*
 Тѳргати, *v. a.* reissen, zerren; raufen.
 Торгаш, *m.* Kaufmann, Trödler, Mäkler, *m.* *He.* [rash geh. *III*.
 Торгашив, -она, -ове, *a.* dem Тор-Торгаший, *a.* ausgezaakt.
 Тѳргнуги, *v. a.* в. Тѳргати.
 Торгѳване, *n.* Handeln, *n.*
 Торговати, *v. a.* в. Тургувати.
 Торговѣ, *n.* Marktgeld, *n.*
 Торговѣльний, *a.* Markt-, Handels-; — вѳбир, *У.* в. Ярмарок
 Торговѣльник, *m.* Handelsmann, Kaufmann, *m.* *Вар.* [II. 137.
 Торговивна, *f.* Marktwaare, *f.* *Мі.*
 Торговий, *a.* vom Handel, Handels-, Markt-.
 Торговиця, *f.* Marktplatz, *m.*; — грошева, *f.* Börse, *f.*; 2) Handel, *m.* Handeln, *n.* Markt, *m.*
 Торговика, *d.* торбѳвачка, *f.* Trödlerin, Verkaufferin, *f.* *III*.
 Торговила, *f.* Handel, *m.*
 Торговник, *m.* Handelsmann, Händler, Trödler, *m.* [mannin, *f.* *У* V. 529.
 Торговниця, *f.* Verkaufferin, Kauf-Торговничий, *a.* Handels-. [III].
 Торговчин, *a.* der Торбѳка geh.
 Торготити, *v. a.* an der Tubere rütteln, rochen.
 Торгувати, *v. a.* handeln, Han-

del treiben; — ся handeln, feilschen.
 Торгуви, *m.* *Рtarmica cartilaginea*, *III*.
 Торбѣлецъ, *m.* *Ч. IV.* 146. с. Тарбѣлецъ.
 Торжествѣнный, *a.* feierlich, graoh-
 тиг. [*f.*; Triumph, *m.*
 Торжествѳ, *n.* Feierlichkeit, Feier,
 Торжествѳующий, *a.* triumphir-
 end, *Тор.* [ся — .
 Тѳржити, *v. a.* в. Тургувати; —
 Тѳржище, *n.* Marktplatz, *m.* *III*.
 II. 178. [delsmann, *m.*
 Тѳржник, *m.* *У.* Kaufmann, Han-
 Торжѳк, -жка, торжѳчок, -чка,
 (торжѳчок), *m.* *dim.* в. Торг.
 Тѳрити, *v. a.* den Weg ebnen, *III*.
 Тѳрїця, *f.* Aoker-Spark, *m.* (*Sper-
 gula arvensis*), *III*. [vorigen Jahres.
 Тѳрїк, *adv.* im vorigen Jahre, des
 Тѳрїчний, (-їшний), *a.* vorjabrig,
 vom vorigen Jahre; тѳрїчного рѳку
 des vorigen Jahres.
 Торк! *int.* des Stossens.
 Тѳррка, *f.* Rüben-Reibmaschine, *f.*
 Тѳрркало, *n.* Stange, an welche der
 Weinbeertrauch angebunden wird, *III*.
 Тѳркане, *n.* Stossen; Anrühren,
 Berühren, Bewegen, *n.* *III*.
 Тѳркиати, тѳркнуги, *v. a.* stossen;
 anruhen, berühren; bewegen; — кѳнї
 в. Поганати, *Кн.*; trinken, zutrinken,
 in's Glas stossen; — ся anrühren, be-
 rühren, tupfen; sich beziehen, anlangen.
 Тѳркнене, *n.* в. Тѳркане.
 Торкотати, *v. a.* stossen, klopfen,
 ein Getöse machen; knarren; 2) plap-
 pern, schwatzen; *subst.* торкѳтане, *n.*
 Торкотивий, (-кїтљивий), *a.*
 geschwätzig.
 Тѳрмѣсати, *v. a.* в. Тѳрмѣсити.
 Тѳрмѣсити, *v. a.* hin u. her ziehen,
 zerren; schütteln, rütteln.
 Тѳрмѣшити, *v. a.* с. d. v. *III*.
 Тѳрник, *m.* Werkstück des Bott-
 chers (zum Einlassen des Bodens).
 Тѳрнѣсити, *v. a.* в. Тѳрмѣсити, *Зар.*
 Тѳрнак, *m.* в. Тѳрник.
 Тѳробант, *m.* в. Art Musikinstru-
 ment, *III*. (Iol. III. 498).
 Тѳрѳка, (*dim.* торбѳчка), *f.* Faser, *f.*
 Тѳрѳкастиї, *a.* zerfasert, faoherartig.
 Тѳрѳки, *pl. gen.* -кїв, Riemen, *pl.*
 hinten am Sattel; 2) Riemen bei den
 Пѳстоїла, *III*.; 3) Fransen, Zipfeln, *pl.*

Тѳронь, *f.* Blutenschweif, *m.* (an-
 thurus), *B.*
 Тѳрѳнка синя, *f.* Sperrkraut, Lei-
 terblatt, *n.* (*Polemonium caeruleum*).
 Тѳронкїй, *a.* dicht, reichlich, zahl-
 los, zahlreich; stark; ungeheuer, *Ф.*
 Тѳронко, *adv.* *B.* zahlreich, viel,
 dicht, reichlich; *Wgr.* 125. oft.
 Тѳронний, *a.* *Ф.* *Ир.* III. 189. un-
 zahlig, reichlich.
 Тѳрѳнци, *adv.* dicht, тѳрѳнци об-
 мѳтано dicht umstrikt, *B.*
 Тѳрѳпа, *s.* в. Ungeschickter, Unbe-
 helfener, *III*.
 Тѳрѳпало, *s.* с. d. v.; 2) Plauderer, *B.*
 Тѳрѳпата, *s.* Schwätzer, *m.* (-in, *f.*); 2) *s.*
 Тарпата, *III*. (H. 140).
 Тѳрѳпати, *v. a.* plaudern, plauschen, *B.*
 Тѳрѳпатливий, *a.* geschwätzig,
 schwatzhaft.
 Тѳрѳпити, *v. a.* jmdn antreiben,
 anhalten (zu etw.) *III*.; 2) *s.* Полѳ-
 хати, Лякати; 3) jmdn beunruhigen,
 quälen, plagen, *Фр.*; — ся eilen, eil-
 fertig sein, *III*. [en, *n.* *Нар.*
 Тѳрѳпит, -оту, *m.* Graus, *m.* Grau-
 Тѳрѳпїти, *v. n.* murren, viel plau-
 schen, *Зар.*; 2) verzagen, *III*.; (Ч. II. 46).
 Тѳроулѣний, *a.* erschrocken, in
 Schrecken gesetzt, *III*. (Ro. 22).
 Тѳрѳрѳ! *int.* zum Ausdr. des Auf-
 kloehens, Aufwallens von etw. Dichtem,
III. (H. 132). [Nachtigall, *III*.
 Тѳрѳрѳх, *int.* des Schlagens в.
 Тѳрос, *m.* в. Тарас, *III*. [III].
 Тѳросувати, *v. a.* в. Тарасувати,
 Тѳротѳчїти, *v. n.* rasseln, klap-
 pern. [Rasseln.
 Тѳрох, *m.* das anhaltende Rollen,
 Тѳрѳх-тѳрѳх! *int.* vom Rasseln,
 Klingen; vom Getrabe u. Gedrohn.
 Тѳрѳхати, *v. n.* klappern, klo-
 pfen, anschlagen.
 Тѳрохкотати, тѳрохкотїти, *v. n.*
 Тарахкотати, *III*. [III].
 Тѳрохкѳтїчка, *f.* Schwätzerin, *f.*
 Тѳрохнѣча, *f.* das Hin- u. Herre-
 den, Schererei, *f.*
 Тѳрѳхнуги, *v. a.* einschlagen, ein-
 brausen, в. Тарахнуги. [(Фр.)
 Тѳрѳхтало, *s.* Plaudermaul, *n.*
 Тѳрохтїй, *m.* Schreihals, *m.*; 2)
 dumpfes Getöse, тѳрохтїя вѣсти == ein

leeres Fass führen, *III*. [dertasche, *f.*
 Тѳрохтїїчка, *f.* Plauscherin, Plau-
 Тѳрохтїти, *v. n.* klappern; 2) *plau-
 dern; *Фр.*; 3) erdrohnen; * fahren, *III*.
 Тѳрѳчене, (ня), *n.* das Ausfadeln,
 Auszupfen; 2) * Plaudern, Plauschen.
n. *III*.
 Тѳрѳчїни, *pl.* *Ч.* *IV.* 95. das An-
 nähen der Fransen an die hochzeitli-
 chen Handtucher.
 Тѳрѳчїти, *v. a.* ausfadeln, aus-
 zupfen; — ручнїкї Fransen an den
 Enden machen, hinzunahen; — ся
 sich ausfasern, в. fasern, в. faseln; * faseln,
 plauschen; — ся над чїмѳсь necken,
 reizen womit.
 Тѳрѳчкастїй, *a.* gefranst.
 Тѳрѳчкї, *pl. dim.* в. Тѳрѳки, klei-
 ne Fransen; 2) Charpie, *f.*
 Тѳрсати, тѳрснуги, *v. a.* stossen;
 rütteln, in Bewegung setzen, *He.*
 Торт, *m.* Torte, *f.*
 Тортовий, *a.* zur Torte geh. *III*.
 Тортурї, *pl.* Tortur, Folter, *f.*
 Тѳрувати, *v. a.* bahnen, в. Weg
 machen, *III*.
 Тѳрѳ, *m.* Torf, *m.*
 Тѳрѳстїй, *a.* torfig, Torf-. [gnum].
 Тѳрѳстик, *m.* Torfmoos, *n.* (Spha-
 Тѳрѳѳвий, *a.* Torf-.
 Тѳрхваний, *a.* с. d. v.
 Тѳрчати, тѳрчїти, *v. n.* hervor-
 ragen, hervorstehe.
 Тѳрчма, *adv.* gerade stehend, auf-
 recht stehend, *III*.
 Тѳрчѳк, -чка, *m.* Steinmorchel, *f.*
 (Helvella esculenta), *III*.
 Тѳсї! тѳсїнькї, тѳсїчкї, тѳсѳньк-
 кї! *int.* vom Händeklatschen (in d.
 Kinderspr.).
 Тѳск, *m.* (*Нар.*) тѳска, *f.* Angst,
 Bangigkeit, Beklemmung, Unruhe, *f.*
 Тѳська, *f. dim.* в. Тѳся, *III*.
 Тѳсклївїй, *a.* в. Тужлївїй, *Мѳс. Мх.*
 Тѳсклївїсть, -ѳсти, *f.* Aengstlich-
 keit, Unruhe, Bangigkeit, *f.*
 Тѳскнїй, *a.* angstlich, bange, be-
 klemmt; *adv.* тѳскно, bange, angst-
 lich, *III*.
 Тѳскнуги, *v. n.* в. Тужнїги, *У.*
 Тѳскѳване, (-нїне), *n.* в. Туга, *Пм.*
 Тѳскувати, *v. n.* в. Тужнїги.
 Тѳснати, *v. n.* с. d. v. *III*.
 Млѳруско-лїмѳцїй Словар.

Точачи, в. der Точакъ geb. III. Точа, f. Antonine, od. Theodosia, III. Точага, в. м. in die Hände klatschen (in d. Kinderspr.). Тот, тотъ, тогъ, пром. в. Той. Тотѣж — якъбъ нарочно wie zu Fleiss, wie vorsätzlich, III. (Hc.). Тотѣжнѣ, а. identisch, II. Тотѣжнѣсть, -остъ, f. Identität, f. II. Тотѣжнѣ, тотѣж, тогѣж, пром. Гол. III. 470. dieser da; 2) derselbe. [des Hahnes Тотѣж-тогѣж! инѣ. vom Gackern Тотѣж, пром. в. Тотѣж, Гол. II. 335. Тотѣж, adv. sogleich, den Augenblick, III. (Гол. III. 407). Тъох! инѣ. vom Pochen des Herzens; 2) тьох, тьорорѣх! vom Schlagen der Nachtigall (od. überhpt der Vögel), III. Тьохати, тьохати, в. м. pochen, klopfen (v. Herzen); 2) zwitschern, III. davom subst. тьоханѣ, тьохканѣ, м. das Pochen, Klopfen des Herzens od. e. Taschenuhr; 2) Zwitschern, м. (der Vögel), Schlagen der Nachtigall, III. Точ, м. Kernkäfer, m. (Platypus), B. Точ-точ, точ в точ, adv. Ausdr. ganz genau so, eben so, gerade so, III. (Ч. II. 73). Точенька, f. dim. в. Точка, III. Точѣниѣ, а. gedreht, gedrehselt; 2) geschliffen, geschärft, gewetzt, III. Точечка, f. dim. в. Точка. Точечкованѣ, а. punktiert; похвѣнецъ — Vaginulus punctulatus, B. Точѣльско, в. авг. в. Точѣло III. Точѣльнѣ, а. Wetz, Schleif-, Пол. Точѣло, м. Wetzstein, Schleifstein, m. Точѣльце, м. dim. в. d. v. Точѣльщик, m. Schleifer, m. Под. Точѣльщикв, -ова, -ове, а. dem Точѣльщик geb. III. Точѣльщиквкѣ, а. в. d. v. III. Точѣтель, m. Borkenkäfer, m. (Bstrychua). Точѣти, в. а. drehseln; 2) schleifen, wetzen; 3) zapfen; кровъ Blut vergiessen; 4) zernagen (v. Würmern &); 5) wälken, rollen; 6) austreten, zertreten; — ся fliessen; 2) sich wälzen, rollen; 3) wankend, wackelnd gehen; gehen; 4) sich dehnen, in die Länge v. ziehen, sich fortsetzen, fort dauern, III.

Точка, f. Punkt, м.; — тѣмъ лѣду, — замѣрзана вода, Eis-, Gefrierpunkt, м.; — кипѣн Siedepunkt, m. Пол.; 2) — жинѣя kleinstes Punkthierohen, (Мопас Термо). [м. III. Точкованѣ, (-нѣ), м. Punktieren, Точковѣнѣ, а. der die Punkte gern setzt; 2) der viele Punkte hat, III. Точковѣця, f. Punktkoralle, f. (Mil-lepora), B. Точкувати, в. а. punktieren, III. Точлѣвѣ, в. nagend, fressend, -рак II. Мл. Точнѣ, а. wahr, gewisse, sicher; aufrichtig; genau; 2) punktiert; 3) ähnlich, gleich, III. Точнѣсѣнѣкѣ, в. superl. в. Точнѣнѣ; adv. точнѣсѣнѣко. Точнѣсть, -остъ, f. Gewissenhaftigkeit; Aufrichtigkeit; Genauigkeit, f. Точно, adv. wahr, gewiss, sicher; genau, eben. Точѣк, чкѣ, m. dim. в. Тѣк Tenne; 2) в. Товѣк, III; 3) в. Кѣшка, R; 4) kleiner Bach, III. (Гол. IV. 268); 5) — (Подѣльскѣй) М. I. 23. Ringplatz, m. I. Тѣшно, dim. тошнѣнѣко, adv. übel, schlimm, менѣ — mir ist übel, schlimm, Me. 249; 2) traurig, kummervoll. II. Тѣшно, adv. в. Тѣчно. Тошнѣти, в. а. impers. менѣ тошнѣт, mir wird übel, III. Тѣшнѣ, а. B. fad. [anderes, III. Тѣщо, = u. so weiter, u. so fort, u. То щѣ ще не — das hat nichts zur Sache, das verschlägt nichts, dass nicht... P. II. 80. Тѣш, тошдѣ, f. B. Eisenhut, Sturm-hut, m. (Aconitum Stoerkeanum). Тѣрру! инѣ. Haltruf für Pferde. Тѣррукати, в. а. Тѣрру! den Pferden zuzurufen. Тра — трѣба. [im Trab, B. Траб, m. Trab, m.; adv. трѣбом, Трава, f. Gras, м.; вѣдкава? B.; — пѣсана Schilffartiges Glangras, (Phalaris arundinacea); — трѣба Thaliotrum minus, III. Травень, -внѣ, m. Mon. Mai; — малѣй Mon. September, III. Травѣць, -вцѣ, m. gewöhnlicher Graspfalter, (Heparhia Janina), B. Травѣна, f. dim. Gräschen, Gras, м.

Травяна, f. dim. в. d. v. Травяско, f. aug. в. Трава, III. Травястиѣ, а. grasartig; 2) grasreich, III. Травястка f. Toxifolia calyculata, B. Травятелий, а. Verdauungs-, Вол. Травѣти, (-влѣ, -вѣт), в. а. verdauen; beizen, ausbeizen, wegbeizen; 2) zehren, vergeuden, verschwenden; 3) в. Травѣти, III. Травѣця, травѣчка, травѣченѣ, (P. 132), f. dim. в. Трава. Травѣнка, f. Grassmücke f. (Sylvia), B. Травѣчка, f. в. Травѣчка, III. (Гол. II. 219). Травѣка, f. dim. в. Трава; 2) Laubfrosch, m. (Hyla arborea), B. Травленѣ, в. Verdauung; Beizung, f. Травлѣ м. Beizkraft, f. Пар. I. Травнѣ, а. beizend, verdaulich. II. Травнѣ, а. grasreich, Мако. Травнѣк, м. Grasgarten, м.; 2) в. Травень малѣй Mon. September, III. Травнѣковнѣ, а. zum Травнѣк geb. III. Травнѣстиѣ, а. grasreich. Травнѣця, f. Graseule, f. (Xylina graminia), B. [(Psyche graminella), B. Травнѣчка, f. Grassackepinner, m. Травнѣчѣк, -чкѣ, m. dim. в. Травнѣк. Травнѣк, dim. травнѣчѣк, m. Aufguss auf verschiedene Gräser, III. Травнѣобѣна, м. Гл. 30. в. Зеленоглабѣн. [Gras sich nährend, III. Травнѣднѣ, а. grasfressend, mit Травнѣчка, травнѣчка, травнѣчка, f. dim. в. Трава, III. Травнѣбр, m. Grasrost, m. (Puccinia graminis), Вол. [в. Травнѣднѣ. Травнѣднѣ, а. Км. Пр. VIII. 636. Травнѣшка, f. dim. в. Трава Ч. V. 805. Травнѣнецъ, -нцѣ, м. Topf- od. Garten Nelke, f. (Dianthus caryophyllus); 2) Deltafleukige Nelke, (D. deltoidea), III. Травнѣнѣ, а. grasartig, grasgrün, Gras; — конѣк, m. Grashüpfer, m. od. Landheuschrecke, f. (Locusta); — жѣба Grüns, od. Wasserfrosch, (Rana esculenta), III. Травнѣк, m. Hemerocallis grami-

nea; 2) бѣчѣк — Gobius orphioserphalus, III. Травнѣстиѣ, а. grasreich, Пол. Травнѣчка, f. в. Травнѣця; 2) Grossblumige Sternmiere, (Stellaria holostea); 3) Tragopogon floccosus; 4) Breitköpfige Meerseebohne, (Mugil cephalus Cuv.), B.; 5) в. Травнѣка, B.; 6) liederliche Dirne; III. Травнѣкувати, а. Под. Gras. Травнѣселѣнѣ, а. grasgrün, B. Травнѣчѣк, m. Pflze Hyacinthus leucorhachus, III. Травнѣстиѣ, а. Травнѣстиѣ, III. Травнѣдѣм, m. Stoff, m. Tuch, m. für weibl. Kleidung, adj. травнѣдѣмнѣ, dim. травнѣдѣмнѣнѣ, m. Травнѣдѣм geb., daraus verfertigt, III. Травнѣця, f. Tradition, f.; † Uebergabe des Vermögens in Folge e. gerichtl. Entscheidung, III. Трапѣ, m. Geschiek; Gelingen, Glück, m. III; Sam. II. 484. в. Трив, трѣвок. Тракт, m. Hauptstrasse, Chaussée, f. Трактѣмент, (трахт-), m. Traktament, m. Трактат, m. Tractat, m. Трактѣр, м. а. Трахтѣр. Трактѣрнѣ, f. в. Трахтѣрнѣ. Трактѣванѣ, м. Bewirtung, f. Traktament, m. Трактѣвати, (-тувати), в. а. bewirten; 2) * корѣ jmdn behandeln, III. Тра-ла-ла! тра-ла-ла! инѣ. der Lust, Freude, III. Трап, (dim. тѣвок), m. Balken, m.; Tragbalken, Querbalken, м.; 2) Last, f. Трап! инѣ. Lockruf der Schafe. Трап, m. Thran, m. Трандаром! инѣ. als Mitsingen bei e. Liede III. (Гол. III. 473). Трандѣхѣ, m. Gemeins Syringe, Lilak, sponischer Flieder, (Syringa vulgaris); adj. трандѣхѣнѣ, III. Трандѣкѣця, f. lat. K. Verhandlung, f. [Lappen, pl. III. Трап, m. gew. pl. -ти, Lumpen, Трап, m. трѣпа, f. (Пар.), Unfall, м.; Art. Weise, f. III. Трапѣва, f. Tisch, м.; Tafel, f. Essen, м.; 2) Speisezimmer, m. III. Трапѣвнѣ, а. -а свѣтѣлѣця, ☉ Speisezimmer, m.

Трапезувати, *v. n.* speisen, zu Tische sitzen, *C. II.* 150; 2) Todten mal halten, *Ks. I.* 86.

I. Тра́пити, (-паю, -пиш), *v. a.*; — *ся*, *v.* Тра́пити, — *ся*.

II. Тра́пити, (-паю, -пиш), *v. a.* quälen, belästigen, *B.*; — *он* sich quälen; 2) einander belästigen; sich verungewöhnen, *v.* entzweien, *v.* zanken. [*III.*]

Тра́пця, *f.* Lumpen, Wischlappen, *m.*

Тра́пчяка, *f. s. d. v.* *III.* (*H.* 218).

Тра́пце, (-на), *n.* Kummer, *m.* Betrübniß, *f.* Gram, *Harm.* *m.* Sorgen, Verdriesslichkeiten, *pl.* *III.* (*Гол.* III. 248).

Тра́пля, *f. s.* Трап, *III.*

Тра́пляти, (-ляти), *v. a.* treffen; — *ся* *impers.* тра́пляє *ся* es trifft sich, ereignet sich, fällt vor; такби́ бідя́ мені́ ще не тра́плялось *P. I.* 15. so ein Ungemach hat mich noch nie betroffen.

Тра́пю́к, -пю́к, *m. s.* Трап; на тра́пю́к *H.* 149. wo es sich trifft.

Тра́птовати, *v. a.* zertreten, nieder-treten, vernichten, *III.* (*III.* 461).

Тра́рапа! *int.* beim Singen (*Гол.* Тра́рапа! *int. s. d. v.*

Тра́с, *int.* des Krachens, Gerassels, Geprassels, *III.* [*Sägen? III.*]

Тра́с, *m. ?* (= трач?); 2) Schall beim Тра́сіборода, *s.* der (die) den Bart zittern macht; 2) *chersh.* vom Essen, *III.*

[*n.* Schläge, *f.* Тра́ск, *m.* Knall, *m.*; 2) Schlagen, Тра́скало, *n.* Klapper, *f.* Фр.

Тра́скати, тра́снути, *v. n.* dh. das Hauen mit einer Gerte, Peitsche & *s.* Knall, Schall hervorbringen; 2) *v. a.* schlagen, mit *s.* Peitsche & hauen; *subst.* тра́скане, *n.*

[Тра́скає, *v. n.*]

Тра́сканий, *a.* = тра́скающий, *v.*

Тра́скит, -оту, *m. s.* Тра́ск.

Тра́скотати, тра́скотити, (-кбчу, -кбчю), *v. n. s.* Тра́скати, *III.*

Тра́сована, *dim.* тра́сованка, *f. s.* Тра́сованця, *III.*

Тра́соґа, *m.* unruhiger Mensch (der nicht lange an *s.* Stelle bleiben kann) *adj.* тра́соґавий, -ова, -ове, ihm geh. *III.*

Тра́соґака, *f. s.* unruhiges Weib; 2) тра́соґаки, *pl.* die Gattung der Bachstelzen, (*Motacilla*), *III.*

Тра́соґаковий, *a.* zu dieser Gat-

tung der Vögel geh.

Тра́соґачин, *a.* der Тра́соґака 1) eigenthümlich, *III.*

Тра́сти, *v. a. s.* Тра́сти, *III.*

Тра́сьтя, *f. u. n.* Fieber, *n.*

I. Тра́т, *m.* Sägespäne, *pl.*; 2) Abschnitzsel, *n.* (beim Leder). [*selbriest, m.* II. Тра́т, *m.* Traite, *f.* Wechsel, Wech-

Тра́та, *f. R.* Verlust, *m.* [*gen, III.*]

Тра́та-та́! *int.* vom Trommelschla-

Тра́тва, *f. s.* Сплав, Floss, *n.*

Тра́тити, (тра́чу, тра́тиш), *v. a.* verlieren, einbüßen, um *etw.* kommen; 2) jmdn hinrichten; 3) vergeuden, verschwenden; — *ся* sich verlieren, verloren gehen, wegkommen; 2) zu viel ausgeben, zu viel aufwenden; *III.*

Тра́тка, *f. s.* Тра́т II.

Тра́товати, тра́тувати, (-тую, -уєш), *v. a. s.* Таловати, *B.* [*treffen.* I. Тра́ф, *m.* Zufall, *m.* zufälliges Ein-

II. Тра́ф, *m.* *III.* alles Unreine (was die Juden nicht gebrauchen dürfen).

III. Тра́ф! *int.* des Treffens beim Wurf, Schlag & *III.*

I Тра́фяти, *v. a. u. n.* treffen; antreffen; — *ся* sich treffen, *impers.* sich ereignen; *v.* Тра́пляти &

II. Тра́фятти, *v. a.* verunreinigen (im rituellen Sinn bei den Juden).

Тра́фляти, *v. a. s.* Тра́пляти.

Тра́фний, *a.* unrein, (*vgl. oppos.* Ко́шерний). [*Unglücksfall, m. III.*]

Тра́фюк, -нку, *m. Ф.* Zufall, *m.*; Тра́фятти, *v. a. s.* Тра́фляти, *III.* (*Гол.* II. 602). [*Schläges, III.*]

Тра́х! *int.* des Krachens; 2) des I. Тра́хнути, *v. n.* krachen, puffen; 2) *v.* Тра́хнути, schlagen.

II. Тра́хнути, *v. n. s.* Тра́хнути, *III.*

Тра́хт, *m. s.* Тра́кт, *III.*

Тра́хта, *f. s.* Тра́хта, *III.*

Тра́хтерня, *f. s.* Тра́хтер, *III.*

Тра́хти, *v. n. s.* Тра́хнути, *III.*

Тра́хтер, *m. P. c.* 86. Gasthaus, *n.* Schenke, *f.* [*III.*]

Тра́хтерний, *a.* vom Speisehause, Тра́хтерник, *m.* Gastwirt, Spei-

сесерт, *m.* *III.*

Тра́хтерників, -ова, -ове, *a.* dem Тра́хтерник geh., des T.

Тра́хтерницький, *a.* dem Тра́хтерник eigenthümlich.

Тра́хтерщик, *m. s.* Тра́хтерник, *III.*

Тра́хтерників, -ова, -ово, *a. s.* Тра́хтерників, *III.* [*ницький, III.*]

Тра́хтерницький, *a. s.* Тра́хтер-Тра́хтоване, *n. s.* Тра́хтоване.

Тра́хтовий, *a.* fahrbar, zum Тра́хт geh. *III.*

Тра́хтований, *a.* mit mehreren Chausseen; 2) einer der zu bewirten versteht, *III.*

Тра́хто́чок, *m. dim. s.* Тра́хт, *III.*

Тра́хтувати, *a. a. s.* Тра́хтувати

Тра́ч, *m.* Säger, Dielensäger, *m.*; 2) *pl.* тра́чі Sägebörnte *pl.* (*Serricornia*).

Тра́чення, *n.* das Verlieren; Vergeuden, Verschwenden, *n.*; 2) Hinrichtung, *f.*

Тра́чане, (-ня), *n.* Sägespäne, Feilspäne, *pl.* [*geh., ihm eigenthümlich, III.*]

Тра́чив, ена, -еве, *a.* dem Тра́ч Тра́чий, *m.* Zimmermann, *m.* (*Lamia Aedilis*), *B.*

Тра́чка, *f.* Sägemühle, *f.*; 2) Säge, *f. B.*; 3) — чубата grosser Säge-taucher, (*Mergns merganser*).

Тре, *v. impers.* = трéба, *III.*

Трéа = тра, тре, трéба, *III.*

Трéб, *m.* Noth, Nothwendigkeit, *f.* Bedürfnis, *n.* *III.* (*H.* 189).

Трéба, *f. s.* Трéб, *C. II.* 165; 2) Brauch, *m.*; 3) Verrichtung des Gottesdienstes, *f.* Gottesdienst, *m.* *III.*

Трéба, *v. impers.* es ist nothwendig, nöthig.

Трéбен, -бна, -бно, *a.* nothwendig, nöthig, *III.* (*Гол.* III. 523); dürftig.

Трéбїж, *m.* Auswurf, *m.* *III.*

Трéблжєний, *a.* -е древо † allerseligstes, allerheiligstes Kreuz.

Трéбник, *m.* Kirohenagende, *f.*

Трéбувати, *v. a.* brauchen; 2) verlangen; sehr bitten; *III.*; 3) prüfen, versuchen, *III.*

Трéбу́лька, *f.* Schnittlauch, *m.* (*Allium schoenoprasum*), *B.*; 2) Sobalotte, *f.* (*Allium ascalonicum*), *III.*

Трéбу́х, *m.* трéбу́ха, *f. s.* Тельбу́х.

Трéбухатий, *a.* bauchig, dick, *B.*

Трéвальный, *a.* dauerhaft; beständig, oontinuirlich.

Трéвлість, -ости, *f.* Dauerhaftigkeit, *f.*; Bestand, *m.* Beständigkeit, *f.* Трéвало, *adv.* dauerhaft; beständig.

Трéвати, *v. n.* dauern; * leben, *v.* Жити, *Гол.* III. 509; 2) leiden, dulden.

Трéвкий, *a. s.* Трéвкий.

Трéвний, *a.* anhaltend; 2) *Wgr.* VI. während, nahrhaft.

Трéвність, -ости, *f.* Nahrhaftigkeit, *f.* Трéвга, *f.* Angst, *f.* Entsetzen, *n.* Bestürzung, Unruhe, *f.* [*Пар.*]

Трéвожитель, *m.* Lärmbläser, *m.* Трéвожити, *v. a.* schrecken, mit Angst erfüllen, beunruhigen; — *ся* sich angsten, sich fürchten.

Трéвожливий, *a.* angstlich, angstvoll, furchtsam.

Трéвожність, -ости, *f.* У. Bangigkeit, Angst, Besorgnis, *f.*

Трéвожний, *a. s.* Трéвжливий.

Трéволивний, *a.* heftig wogend, stürmisch, -е море *Макс.*

Трéвний, *a.* трéвний, *f.* *Пар.* *v.* Трéвний, трéвність.

Трéвкі, трéвчї, *adv.* dreimal, *III.*

Трéвтий, *a. s.* Трéвтий, *III.*

Трéвтина, *f. s.* Трéвина, *III.*

Трéвтяки, *a.* dreijährig, drei Jahre alt, -я телця, *III.* [(*Ч.* IV. 232).

Трéвчати, *a. s.* Трéвчаний, *III.*

Трéвчї, *f.* Triller, *m.* (*musik. Term.*).

Трéвбїта, *f. s.* Трéвбїга, [*III.*]

Трéвбїтати, *v. a. s.* Трэвбїтати, Трэвбїтка, трэвбїточка, *f. dim. s.* Трэвбїга, [*f. s.* Трэвбїлка, *III.*]

Трэвбїлька, *dim.* трэвбїльочка, Трэвбїльковий, *a.* zur Трэвбїлька geh., aus *Tr.* *III.*

Трэвнталь, *f.* Sumpf-Storchschnabel, *m.* (*Geranium palustre*), *III.*

Трэвний, *a.* zitternd, schwingend, *Нс.* (*ж.* 192).

Трэвнїй, *m. s.* Pflock an den das Schaf während der Schur angebunden wird, *III.*

Трэвїти, (трэвчї, трэвїш), *v. n.* zittern, beben, *subst.* трэвїне, *n.* das Zittern, Döhnen, *n.*

Трэвель, трэвелька, трэвель, *f.* Trense, *f.* ein leichter Pferdezaum ohne Stange. [*— грóми, (Фр.)*]

Трэвєкати, *v. s.* verschwenden, Трэвєги, *pl.* dreifüßiges Gestell.

Трэвєжити, *v. a.* drei Füße zusammenbinden, einem Pferde die Füße

binden, *III*. [ous vulgaris], *B.*
 Трѣп, трѣпакъ. *m.* Hasel, (*Leucis-
 Trepani*, *m.* Trepan, (*Holothuria
 edulis*), *B.*
 Трѣпати, *v. a. v.* Трѣпати; 2) giorig
 essen; — *св. в.* Трѣпотати *св.* *Фр.*
 Трѣпачокъ, -чка, *m. dim. v.* Трѣпа-
 чокъ, *Ч. V. 20.* [er, *m*
 Трѣпет, *m.* Zittern, Beben, *n.* Schau-
 Трѣпта *f.* Zitterpappel, *f.* (*Popu-
 lus tremula*).
 Трѣпѣтати. (-обѣчу, -бѣш), *v. n.*
 erzittern, erbeben, schauern, schaudern;
 fürchten, *III*. [Ч. III. 273. *Binec, f.*
 Трѣпѣта. *n.* alles Zitternde, сіле —
 Трѣпѣтавецъ. -ця, *m. o.* Art
 Pilz, der unter den Zitterpappeln (*трѣ-
 пѣта*) wächst, (*Фр.*). [III. II. 268.
 Трѣпѣтний, *a.* zitternd, bebend,
 Трѣпѣтовий, *a.* von der Zitterpappel.
 Трѣпетокрѣлий, *a.* -могѣль mit
 zitternden Flügeln, *Фр.*
 Трѣпетолѣстий, *a.* mit zittern-
 den Blättern, espenblättrig, *Фр.*
 Трѣпѣтукъ, *m.* Трѣпѣтавецъ, (*Фр.*)
 Трѣпѣтаннык, *m. v.* Підосинник.
Вол. [Ungeduld zittern, (*Фр.*)
 Трѣпѣцѣти, *v. n.* vor Angst, od.
 Трѣпѣтка, *f. dim. v.* Трѣпѣта.
 Трѣпѣток, -тка, *m. vivok* — *Гол.*
 II. 56. *Ир. IX. 98. Bein.* des immer-
 während zitternden Kranken.
 Трѣпѣте, (-ти), *n. v.* Трѣпѣта, *III*.
 (*Гол. IV. 130.*) [*f. III*.
 Трѣпѣло, *n.* Ruderstange bei o. Floss,
 Трѣпѣльничъ, *a.* mit drei Flecken,
 клювопѣч — *Rhyncholophus Trimaculatus, B.*
 [telu; 2) schlendern, werfen.
 Трѣпѣнѣти, *v. a.* anstänben, schüt
 Трѣпѣставка *f.* einfache Regeldetri.
 Трѣпѣтати. трѣпѣтати, *v. n. v.* Трѣ-
 пѣтати, *III*. (*Гол. II. 56*); — *св.* mit
 den Flügeln schlagen, flattern.
 Трѣпѣці, *pl.* Fetzen, Lumpen, *pl. Ha.*
 Трѣпѣх, *m.* Franse, *f.* [er, *f.*
 Трѣскало, трѣскало, *n.* Клар
 Трѣскалати, трѣскалати, *v. n.*
 krachen, prasseln. [*Гол. III. 417.*
 Трѣснути, *v. n. v.* Трѣснути, *III*.
 Трѣстѣ, *v. a. v.* Трѣстѣ, *III*. (*Гол.*
 II. 468).
 Трѣсувати, *v. a.* dressieren.
 Трѣть, *f. Pod.* Drittheil, Drittel, *n.*

Трѣтій, -я, -е, (трѣтій, -я, -е), *a.*
 dritter, der (die, das) dritte.
 Трѣтяна. (*dim.* трѣтянка, *dim.* трѣ-
 тыночки), *f.* Drittheil, Drittel, *n.*; *pl.*
 трѣтяни, Seelenamt nach 3 Tagen.
 Трѣтячий, *a.* *Pod.* tertiär.
 Трѣтний, *a.* zum Drittel geh. *III*.
 Трѣтынадцятый, *a. v.* Трѣтынадцятый, *III*. (*Гол. I. 169*).
 Трѣтыпрѣбный, *a.* *Ко. 92.* -а
 горѣлка, destillirt? *III*.
 Трѣтыосвѣтний, *a.* -а форма-
 ция, *Фр.* Tertiärzeit, *f.* [mittler, *m. Km.*
 Трѣтчик, *m.* Schiedsrichter, Ver-
 Трѣтяк, *m.* ein Thier drei Jahre
 alt; 2) Drittschwarm, *m*; 3) *v.* Бичи-
 ний; 4) *Ко. 12.* *v.* Танзигур, -ка бѣ-
 ти; 5) трѣтяка зубами вибивати mit
 den Zähnen klappern.
 Трѣтячок, -чка, *m. dim. v.* Трѣ-
 тяк; *P. II. 6.* drei Jahre alt (von Stieren).
 Треугольник, *dim.* треугольни-
 чокъ. *m.* Dreieck, *n.* [Kartenspiel).
 I. Трѣф, *n.* трѣфа. *f.* Трѣф, *m.* (im
 II. Трѣф, *m. v.* Трѣф II.
 I. Трѣфти, (-ѣлю, -ѣш), *v. a.*
 frisieren, kräuseln, *III*.
 II. Трѣфти, *v. a. v.* Трѣфти.
 I. Трѣфоний, *a. v.* Трѣфовий.
 II. Трѣфоний, *a. v.* Трѣфоний.
 Трѣфовий, *a.* Трѣф, (im Kartenspiel).
 Трѣхраменный, *a. Св.* dreiarmig.
 Трѣць *gen.-ция, m.* einer der reibt, *III*.
 Трѣчи, *adv. v.* Трѣчи, *III*.
 Трѣш-трѣш-трѣш! *int.* beim Zu-
 sammentreiben der Schafe.
 Трѣщѣтка, *f.* Klapper, *f.*
 Три, *num.* drei; три братѣ: 1)
 Euphrasia lutea; 2) Mittlerer Klee, (*Tri-
 folium medium*), *III*. [Wachtelkönigs, *B.*
 Три-три! *int.* vom Geächrei des
 Триб. *m.* Trieb, *m. Gam;* 2) Treibwerk,
n. B; 3) Werkstück des Webers.
 Трѣба, *f.* Werkzeug des Oelschlägers.
 Трибарвѣстий, *a.* dreifarbig, *B.*
 Трѣбник, *m. v.* Княин.
 Трибрѣтний, *a. III. II. 102.* -I
 могѣль Grabhügel, *pl.* der drei Brüder.
 Трибулька, *f. v.* Требулька.
 Трибуна, *f.* Tribüne, Rednerbüh-
 ne, *f. K.*
 Трибунал, *m.* Tribunal, Appella-
 tionsgericht, *n. adj.* трибунальскій.

Трибух, *dim.* трибушокъ, *m.* Ein-
 gewoide, *n.*; Magen *m. III*. 2) *v.* Буѣх, *B.*
 Трибухатий, *a.* dickbäuchig, dick,
III.
 Трибушокъ цѣвкатий, *m.* Gemeine
 Wurmschnecke, (*Vermetus lumbri-
 calis*).
 Трибушон, *m.* Korkzieher, *m.*
 Трибушаско, *m. aug. v.* Трибух, *III*.
 Тривѣй, *m.* der Zögernde, Saumsel-
 lige, *III*.
 Тривѣлий, *a. v.* Тривѣлий, *III*.
 Тривѣти, *v. n. v.* Трѣвѣти, *III*.;
 2) erwarten, warten, *См.* [vulgär, *K.*
 Тривѣяльний, *a.* trivial, gemein,
 Тривѣко, *adv.* dauernd. [Трѣвний.
 Тривний, *a.* satt; 2) nahrhaft, *v.*
 Тривнисть, -ости, *f. v.* Трѣвнисть
 Dauerhaftigkeit; Nahrhaftigkeit, *f.*
 Тривожний, *a.* sich ängtigend,
 bange, *M. II. 51.* *v.* Трѣбжний.
 Тривожно, *adv.* bange, ängtlich.
 Трѣвок, -вку, *m.* Leben, *n. Ф.*
 Триглавий, *m. W.* Triglav (Terzglou).
 Тригодѣк, *m.* — кинь dreijährig.
 Тригольник, *m.* (Pflze) Xanthium
 spinosum, *III*.
 Тригранѣстий, *a.* dreikantig.
 Тригубий, *a. III*. mit einer Ha-
 senscharte. [Schneller, *pl.* (Triococae).
 Тригузовати, *pl.* Dreiknöpfige,
 Тридевятъ, *num.* — 3 × 9 = 27.
 III. I. 381.
 Тридевятый, *a.* — 3 × 9 = der 27-
 ste; 2) *Ф.* in fernster Ferne gelegen.
 Тридѣсатий, *a. v.* Трѣдѣсатий.
 Ч. V. 132.
 Тридѣльник, *m. B.* Juncus trifidus.
 Триднѣвка, *f.* die Dauer von drei
 Tagen. [dreissig.
 Тридѣцять. (*III*), трѣдѣцять, *num.*
 Тридѣцятѣро. трѣдѣцятѣро, *num.*
a. d. v. [(die, das) dreissigste.
 Тридѣцятый, (трѣдѣц-), *a.* der
 Тридѣцятка (трѣдѣц-) *dim.* трѣдѣ-
 цяточка, *f.* die Zahl dreissig; 2) eine
 sehr dünne Leinwand (aus 30 Fäden
 bestehend), *III*.
 Тридѣцятый, (трѣдѣц-), *a.* aus
 dreissig bestehend, *III*.
 Тридѣцятѣк, -тка, *m. v.* Трѣдѣ-
 цятъ, *III*. (*H. 230*).
 Трѣждан, *adv.* † *K. v.* Трѣчи.
 Трѣжданѣний, *a.* — стѣвник

B. Griffel mit dreifüßlichen Narben.
 Трѣзна, *f. v.* Пѣшник, *He.*
 Трѣшнице, *n.* Kampfplatz? *III*.
 Трѣшувати, *v. a.* kämpfen; 2)
 nach der Schlacht schmausen? *III*.
 Трѣшубецъ, -бця, *m.* Dreizaok, *m. Фр.*
 Трѣшубий, *a.* mit drei Zaeken, *III*.
 Трѣшцятъ, & *v.* Трѣшцятъ &
 Трѣкане, (-ня), *n.* lautes Pfarzen.
 Трѣкати, *v. n.* laut pfarzen.
 Трѣконѣчний, *a.* dreispitzig, *Фр.*
 Трѣкорт, *m. III*. Strickwaare, *f.*
 Striockzeug, *n.*
 Трѣкортовий, (*dim.* трѣкорто-
 вѣньскій), *a. III*. aus Трѣкорт.
 Трѣкротъ, *f.* das Dreifache.
 Трѣкут, (*III*), *n.* lautes Pfarzen,
m. Dreieck, *n.*
 Трикутовий, *a.* dreieckig.
 Трѣкуток, (*dim.* трикуточок), *m.*
dim. v. Трѣкут.
 Трѣль, *f.* Triller, *m. Пар.* [pig, *B.*
 Трѣлаточковѣтний, *a.* dreilap-
 Три-лѣстѣ, *v.* Art Kartenspiel.
 Трѣлѣстник, *m.* Sumpfklee, *m.*
 (Menyanthes trifoliata), *B.*
 Трѣлѣстникѣвий, *a.* zum Три-
 лѣстник geh., ihm eigenthümlich, *III*.
 Трѣлѣтний, *a.* dreijährig.
 Трѣлуцковий, *a.* dreiklappig, *B.*
 Трѣмати, *v. a.* halten, erhalten;
 für etw. halten, erachten; — *св.* sich
 halten, sich fest anhalten, sich anklam-
 mern.
 Трѣмѣта, *f.* ein oft über zwei Me-
 ter langes Blasinstrument, einer Trom-
 pete nicht unähnlich, mit dessen Schall
 der Huzule seine Schafe zusammen zu
 rufen pflegt. Oft spielen die Hirten
 auch recht hübsche, wenn auch melan-
 cholische Melodien auf der *a. g.* трѣм-
 ѣта, welche aus entsprechender, innen
 ausgehöhlter, von aussen mit Birkenrin-
 de umwickelter Fichtenspleisse verfer-
 tigt wird, *B.* Andere mit Трѣмѣ — be-
 ginnenden Worte *a.* unter Трѣмѣ.
 Трѣна, *f. pl.* трѣна, zerriebenes
 Heu od. Futter, welches in d. Krippe
 nachbleibt; 2) *a.* Зѣчки. [dreizehn.
 Тринадцатъ, (трѣнѣц-), *num.*
 Тринадцатѣро, (трѣнѣц-),
num. dreizehn. [der dreizehnte.
 Тринадцатый, (трѣнѣц-), *a.*

Тринадцатка, (тринадц-), *f.* eine grobe Leinwand aus 13 Fäden, *III*.
 Тринадцик, *m.* *инг* е. Art Silbermünze = $\frac{1}{2}$ österr. Gulden, *Гол. IV. 418*.
 Тринадцати, *v. n.* „тридцать“ schreien; trillern; immer wieder sagen, wiederholt sagen, *III*.
 Трины, *pl.* *v.* Трина.
 Триныти, *v. a.* Neu od. Futter zerreiben; 2) * gierig fressen, versohlengen, *III*.
 Тринадця, *f.* *Гол. III. 44. v.* Трини.
 Триниг, -нога, *m.* Dreifuss, *m.*
 Тринижок, (-ножок), *m.* Dreifuss, *m.*
 Триник, *m.* Tünche, *m.*
 Тринкаль, *m.* Trinkgeld, *n.* *Пар.*
 Тринькало, *n.* Verschwender, *m.* *III*.
 Тринкар, *m.* Tüncher, *m.* *Пар.*
 Тринькати, (тринк-), *v. a.* verschwenden, vergeuden; betrügen; 2) ratschen, das *г* schlecht aussprechen, *B.*; *subst.* тринькане, *n.*
 Тринкувати, *v. a.* tünchen, *Пар.*
 Триноги, *pl.* Fessel zum Kurzschliessen dreier Füße (bei Pferden).
 Триножити, *v. a. v.* Тревожити.
 Триножник, *m.* (Pflze) Xanthium spinosum, *III*.
 Тринопіль, -ели, *f.* das Querholz, welches in die durchgeschnittenen Hinterfüße des Schafes eingelegt wird (beim Ausweiden).
 Триоля, *f.* Tripel, *f.*
 Трипутень, -тя, *m.* Grosser Wegerich, (Plantago major), *III*.
 Трипутник, *m.* (Pflze) Plantago arenaria, *III*. [*III*. (H. 12).
 Трипять, *num.* = пятнадцать,
 Трисвятій, *a.* hochheilig, *III*.
 Трискавець, -ця, *m.* Springbrunnen, *m.* *B.*
 Трискати, триснути, *v. n.* spritzen.
 Трисонячний, *a.* strahlend wie drei Sonnen, *Пу.* [mit drei Fächern.
 Трисуцїний, *a. B.* dreiklappig,
 Три-тридцять, *num.* = 3 × 30 = 90, neunzig, *C. I. 96*.
 Триуголь, -гла, *m.* Dreieck, *n.*; *adj.* триугольний, dreieckig.
 Трихи, *pl.* Reiben, *n.*; Lärmen, *n.* Unruhe, *f.* H. 214.
 Трихїна, *f.* *v.* Волосїчка.

Трихон, *m.* Tryphon, *III*.
 Трицвітний, *a.* dreiblütig, *B.*
 Тричі, тричи, *adv.* dreimal.
 Тричлен, *m.* Trinom, *n.* [mera).
 Тричленці, *pl.* Dreizehige, *pl.* (Tri-
 тришій, *m.* Ko. 30. Schlag auf den Nacken, *m.* Ohrfeige, *f.* [berden).
 Тришкати ся, sich unruhig geben.
 Трищипний, *a.* dreispaltig, *B.*
 Триба, *f.* *v.* Попроба, *B.*; 2) Probe, *f.* *Пар.*
 Трибен, -на, -не, трібний, *a.* erprobt, erfahren.
 Трібник, *m.* *См.* Necessaire, *n.*
 Трибувати, *v. n.* versuchen, erproben, wagen. [Probe, *f.*
 Трибунок, -нку, *m.* Versuch, *m.*
 Триваня, (-не), *n.* Erwartung, *f.* *III*.
 Тривати, *v. n.* verweilen, sich aufhalten, warten; * leben, *B.* тривай! warte!
 Тривожити, *v. a. v.* Тревожити, *III*.
 Тривок, -вку, *m.* Leben, *n.*; Lebensart, *f.* *III*.
 Тривубка, *f.* Dreizählige Krustschnecke, (Hyala tridentata) *B.*; 2) Kleine Pfeileule od. Aprikoseneule, (Acronycta tridens), *B.* [Dreigespann, *n.*
 I. Трїяка, *f.* Drei, *f.* Dreier, *m.*; 2)
 II. Трїяка, *f.* Fuchtödender Mondsaamen, (Cooculus suberosus); 2) Gift, *n.*
 Трїяло, *n.* *v.* Трїяка II. 1), *B.*
 Трїяїк, *m.* *v.* Fisohart (der Hufsteva ähnlich) *B.* [(von Hanf &).
 Трїяїна, *f.* die Zeit des Hecheln.
 Трїяїчний, *a.* *V.* dreischneidig.
 Трїяїця, *f.* die heilige Dreieinigkeit;
 2) Trikerion, *n.* dreifaltige Kerze; Leuotter mit drei Armen; 3) Божя-трїяїця, Berg-Johannisblut, *n.* (Hypericum montanum), *B.* [theilig, dreifaltig, *ОП.*
 Трїяїчастий, *a.* dreiprossig, drei-
 Трїяїчечка, *f.* *dim.* *v.* Трїяїця, *III*.
 Трїяїчичка, *f.* dreifache Hechel, *B.*
 Трїяїя, *f.* Weib, welches heohelt, (*Фр.*)
 Трїя, *gen.* трїю, *m.* *v.* Тран, *III*.
 Трїоїет, *m.* Triolet, *n.*
 Трїюїет, *des* Zerrens, Ausreissens, *III*.
 Трїяїло, *m.* Plattar, *m.* *Пар.*
 Трїяїлка, *f.* runde Krippe im Schafstall, *III*.
 Трїяїпане, (-ня), *n.* трипанїна, *f.* das Zerren, Ausreissen; 2) das Klopfen, Ausklopfen; das Herausschlagen, Abschütteln, *n.*; das Prügeln, *III*.

Трипати, *v. a.* klopfen, herausschlagen; prügeln; 2) liebkosend etw. mit d. Hand streicheln; 3) essen; 4) *v. n.* flattern; 5) schnell gehen, eilen; — *ся* *v.* Трепотати *ся*, *III*.
 Трїяїчка, *f.* Bläuel, *m.* *Пар.*
 Трїюїетати, трїюїетати, *v. n.* zittern, beben; flattern; — *ся* *v.* Трепотати *ся*.
 Трїюїетлівий, *a.* flatterhaft, *Пар.*
 Трїюїетлівість, -остя, *f.* Flatterhaftigkeit, *f.* *Пар.* [*f.* (Motacilla), *B.*
 Трїюїетобстик, -ника, *m.* Bachstelze,
 Трїюїет int. des Klopfens, od. des Zitterns, *III*.
 Трїюїет, *m.* Knistern, Knattern, Gepolter, *n.* Knall, *m.*; 2) *v.* Трїюїет, *III*.
 Трїюїетка, *f.* Span, Splitter, *m.*; Scherben, *pl.*; 2) *v.* Каблїон, Stockfisch, *m.* (Gadus morrhua).
 Трїюїетавець, -ця, *m.* *v.* Зїрїяч.
 Трїюїетавка, *f.* Schnarrheuschrecke, *f.* (Aoridium), *B.*
 Трїюїеткане, (-ня), *n.* *v.* Трїюїет; 2) Fressen, Schlingen, *n.* *III*.
 Трїюїеткати, *v. a.* fresser, schlingen, gierig essen; 2) *v. n.* krauchen, knistern, knallen; * schelten, *Ф.*; 3) sich aufreissen, bersten; — *ся* sich aufreissen, Sprünge, Risse bekommen, *III*.
 Трїюїеткатиї, *a.* polternd, zwitschernd, *B.*; 2) мак — Klatschrose, Feuerblume, *f.* Schüttmohn, *m.* (Papaver Rhoeas), *B.*
 Трїюїеткїч, *dim.* трїюїеткїчик, *m.* Schwätzer, *m.*; 2) = in d. Räthsel: = мак, *v. d. v.* (Ч. I. 311), *III*.
 Трїюїеткїчїв, -ова, -ове, *a.* dem Трїюїеткїч eigenthümlich, ihm geh. *III*.
 Трїюїеткїчка, *f.* polterndes, zänkisches Weib, *B.* [Gekraohe, *n.* *Пар.*
 Трїюїеткот, *m.* трїюїеткотїя, *f.* Gerassel,
 Трїюїеткотїти, трїюїеткотїти, *v. n.* knistern, poltern.
 Трїюїеткїч, *m.* *v.* Скїцїнь.
 Трїюїеткїчїй, *a.* stark, heftig (z. *B.* Frost морїа); 2) *v.* Трїюїеткїчї 1) 2), *B.*
 Трїюїетнути, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen; — *ся* gegen etw. stossen, sohlagen; 2) *v. n.* *v.* Трїюїеткїчї 2) 3), *III*. [Трїюїетка.
 Трїюїетнока, трїюїеточка, *f.* *dim.* *v.* Трїюїеточка, -чку, *m.* *v.* Трїюїеткїчї, Рїцї, *III*. (Гол. IV. 468).
 Трїюїетїцїй, *a. v.* Трїюїеткїчї 1) 2), *B.*

Трїюїетїя, (-їя), *n.* grosser Koth, Sumpf, *m.* *III*.
 Трїюїетїяско, *n.* *aug.* *v.* Трїюїетка.
 Трїюїетїюїет, *m.* Triumph, *m.* [geh. *III*.
 Трїюїетїюїетїй, *a.* zum Triumph Трїюїетїюїетїй, *v. n.* triumphieren.
 Трїюїетїюїетїя, *f.* Dreiblättrige Zottenblume, Fieber-, Biber-, Bitter-, od. Sumpfklee, *m.* (Menyanthes trifoliata), *III*.
 Трїюїетїюїетїя, *dim.* трїюїетїя, *adv.* ein wenig, ein Biischen, *B.* *v.* Трїюїетїюїетїя.
 Трїюїетїюїетїя, *v. n.* krauchen, knistern, prasseln; poltern; 2) schmerzen, weh thun, головїа &; 3) vergehen, zu Grunde gehen; *subst.* трїюїетїя, *n.* *III*.
 Трїюїетїюїетїя, *n.* *coll.* *v.* Рїцї.
 Трїюїетїюїетїя, *dim.* трїюїетїюїетїя, *m.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvulus), *B.*
 Трїюїетїюїетїя, *pl.* *Ф.* Jagd mit Hunden, *f.*
 Трїюїетїюїетїя, (-їюїетїя), *v. a.* hetzen, anhetzen, *B.*
 Трїюїетїюїетїя, *n.* Thierhetze, *f.*
 Трїюїетїюїетїя, *a. v.* Трїюїетїюїетїя.
 Трїюїетїюїетїя, трїюїетїя, *v. a.* anführen, berühren; rühren, bewegen; behelligen *КС.* (83) VII. 502.
 Трїюїетїюїетїя, *a.* rührend, ergreifend.
 Трїюїетїюїетїя, drei; в трїюїет *adv.* dreifach, на трїюїет in drei Theile.
 Трїюїетїюїетїя, -ця, *m.* *Гл.* *б.* 63 Mann der in Trigamie lebt.
 Трїюїетїюїетїя, *n.* Gemeiner Klee od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), *III*.
 Трїюїетїюїетїя, *f.* *v.* Трїюїетїюїетїя, *III*.
 Трїюїетїюїетїя, *f.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius), *B.*
 Трїюїетїюїетїя, *f.* *dim.* *v.* Трїюїетка, *III*.
 Трїюїетїюїетїя, *num.* *dim.* *v.* Трїюїетка, *III*.
 Трїюїетїюїетїя, *m.* трїюїетїя, (-їя), *n.* *v.* Трїюїетка, *III*.
 Трїюїетїюїетїя, *f.* *dim.* *v.* Трїюїетка, (Klee-Трїюїетїя, *f.* Dreispaltmuschel, *f.* (Tridacna), *B.*
 Трїюїетїюїетїя, *a.* dreifach; 2) роїанчик-, Dreihörniges Horn-Kranthierchen, (Ceranium tripus), *B.*
 Трїюїетїюїетїя = трїюїетка, *III*. (Гол. II. 8).
 Трїюїетїюїетїя, *a. v.* Трїюїетїюїетїя, *III*.
 I. Трїюїетїя, *v. a.* vergiften.
 II. Трїюїетїя, *v. a.* verdreifachen — *ся*, *impers.* трїюїет *ся* в очїх alles dreifach

sehen, +M.
Троїцький а. s. d. f. III.
Троїчний, а. Dreifaltigkeits-, Пу.
Троїверх, м. W. s. Триглавий.
Троїгале, н. dreispaltiger, gabeliger Ast, V. [schel, f. (Tridacna gigas).
Троїданка велика, f. Riesenmutter.
Троїзвін, -она, м. Dreiklang, m. (musik. Term.).
Троїзілля, м. троїзілля, дим. троїзіллячко, н. = Любісток, Барынок, Васильок.
Троїяка, f. s. Трійка, III.
Троїко, нум. drei, s. Трое; 2) * Triumvirat, m. III.
Троїний, а. -а справа, Ам. Regeldetri, f.; 2) — складові zusammengesetzte Reg.; 3) — товариства Gesellschaftsrechnung, f. [strigosus, III.
Троїноголовія м. Pfize Dipsacus
Троїнійг, м. Mittlerer Klee, (Trifolium medium), III.
Троїнячок, -чка, -чку, м. Weiser Wiesenklee, Steinklee, kriechender Klee, (Trifolium repens), III.
Троїсвічник, м. Trikerion, n. dreiarmiger Leuchter.
Троїцин, а. zur h. Dreifaltigkeit geh., — день der Pfingstmontag.
Троїця, f. s. Трійця; 2) Pflze Veronica prostrata, III.
Троїчак, м. Gemeiner Weiderich, Blutkraut, n. (Lythrum salicaria), III.
Троїчатий, а. dreifach.
Троїчатка, f. Ko. 112. s. Art Geissel, bestehend aus drei zusammengeflochtenen Riemen, od. mit drei Enden, III.
Троїчистий, а. s. Трійця; -е сілля Gemeiner Schotenklee, Hornklee, m. (Lotus corniculatus), III.
Троїя, pl. Riemen am Sattelzeug, Зак.
Троїпатя ся, hintroteln.
Троїян, м. ein fabelh. Held, so benannt, weil er in e. Walde von drei Jungfrauen gefunden wurde; adj. троїянів, -ова, -ове, dem Троїян geh. III.
Трон, м. Thron, m.
Троніти, v. a. anrühren, stossen; rühren, bewegen; — ся gerührt werden, sich etw. zu Herzen nehmen, B.; — ұма, в ұма Ке. I. 217. — ұмом Pa. I. verrückt werden, den Verstand verlieren.

Троніти, а. ergriffen, gerührt.
Трон, м. Tropus, m. tropische Redensart; 2) Trab, m. кінь иде у трон, B.; 3) s. d. f.
Тропа f. Fusstapfe, Spur, f. Pfad, m. K.
Тропак, дим. тропачок, м. e. Art lustigen Tanzes; davon: тропак, тропак, м. adv.
Тропар, м. (griech.) kurzer Lobgesang auf die Werke Gottes od. der Heiligen.
Тропати, v. n. traben, B.; — ногами mit Füßen stampfen, laut auf-treten; 2) den Тропак tanzen.
Тропачковий, а. zum Тропачок geh., den троп. tanzend, III.
Тропечка, f. Acker-Filzkraut, n. (Filago arvensis), III.
Тропіти, (-плю, -пінш), v. a. treten; 2) die Spur verfolgen. [n. Ф.
Тропіт, -оту, м. Dröhnen, Getra-be, Тропка, f. Pfad, m. Мс. 293.
Тропці, pl. H. 259?
Тропник, м. Frühlings-Walderve, od. Fasanenkraut, n. (Orobus vernus), III.
Тропота, f. Tanz, m. (?) III.
Тропцювати, v. n. trippeln.
Троск, м. s. Траск; троском, adv. in Unordnung hingeworfen, III. s. Лоском.
Троска, f. Sorge, f. Kummer, m.; 2) троска, eigentl. трястя, Fieber, n. Kol. II. 152.
Троскати, v. n. s. Траскати, III.
— ся sich (um etw.) kümmern, Sorge tragen, Kummer haben, B.
Троскіт, -оту, м. Knall, m.; 2) das Gackern der Hühner, III.
Тросклявий, а. sorgfältig, Sorge tragend, sorgsam, besorgt um etw. III. (Gol. I. 245). [schrei der Hühner, III.
Троскотане, n. das Gackern, Ge-троскотати, троскотіти, v. n. schreiben (wie ein Hahn &); троскотати ся, s. Троскати ся, B.
Тросить, (тросить), f. Rohrschilf, Teichrohr, Schilf, n. (Arundo phragmites); 2) überhpt: Astwerk, n.; 3) Stock, m. III.
Трости = тріста? III. (Gol. III. 25).
Тростіна, f. Rohr, Schilfrohr, n. spanisches Rohr.
Тростиняско, n. Geröhr, n. Пар.
Тростінка, f. дим. s. Тростіна; 2) Teichrohrsänger, m. (Salicaria arun-

dinacea), B. [Rohr.
Тростинявий, а. von Schilf, von
Тростінонька, тростіночка, f. дим. s. Тростіна, III.
Тростіняк, м. лунь — Rohr — od. Sumpfwiehe, f. (Cirus rufus).
Тростілка, f. Halm, m. Пар.
Тростінняк, м. Rohrammer, m. (Emberiza schoeniculus), B.
Тростіска, f. Klappe, f. B.
Тростінік, (тростінік), м. Röhricht, n.
Тростоватий, а. schilffartig, B.
Тростоватка, f. рурнічка — einfacher Röhrenpolyp, (Tubularia calamaris), B.
Тростовачка, f. Geröhr, n. B.
Тростовий, а. von Rohr, Rohr-, einem Rohr ähnlich, III.
Тростовник, м. s. Очерет, B.
Тростомолоць, f. Chondrilla juncea, B.
Тросточка, f. K. II. 241?
Тростя, f. Gol. ep. 48. s. Тросить.
Тростяний, а. von Schilf, von Rohr.
Тростянка, f. Teichrohrsänger, m. (Sylvia arundinacea), B.
Тротіна, f. s. Трутіна, Gol. I. 186.
Тротінинаць ивва, f. Weidenbohrer, m. (Cossus ligniperda); 2) — каштанова, Rosskastanienspinner, m. (Cossus aesculi).
Тротуар, м. Trottoir, n.
Троїм, м. s. Троїм.
Троща, трощи, adv. wenig, ein wenig; — не fast, beinahe.
Троїм, м. Trophimus. [III.
Троїмєнко, м. Sohn des Троїм,
Троїмєць, -иця м. дим. s. Троїм.
Троїмиха, f. Gattin des Троїм; adj. Троїмишин, der Троїмиха geh.
Троїмів, -ова, -ове, троїмівський, -а, -е, а. dem Троїм geh. III.
Троїмівць, -єва, -єве, а. dem Троїмєць geh. III. [hundertste.
Троїсєтний, а. der (die, das) drei-Троїху, adv. s. Троїх.
Троїць, м. дим. s. Троїм, III.
Троїчки, pl. = трощі, III. (Gol. I. 325). [adv. дим. s. Троїшка &
Троїщєчка, трощєчки, трощєчку, Троїщєцу, adv. Gol. I. 210. s. Троїша.
Троїшка, трощі, трощку, adv. дим. s. Троїша.

Троїшком, adv. s. Троїшка, III. (4. VII. 576).
Троїц, троща, f. Schilf, Schilfrohr, n.
Троїчак, м. Warziger Spindelbaum, (Evonymus verrucosus), III.
Троїщєти, v. a. zerknittern, zerbrechen; * vom gierigen Essen, Verschlingen.
Троїщєда, f. Giftmischerin, f. Ф.
Троїрєдний, а. ander Geschwisterkind (Sohn od. Tochter von Geschwisterkindern), Ке. II. 135.
Троїя, f. s. Отрїта, Ф.
Троїяга, f. N. e. Berges im Margaroser Comitatz, (Gol. I. 567).
I. Троїяк, м. e. Art Münze — 3 Koppen; 2) dreijähriges Vieh; 3) Pa. I. 136. e. Art Osterpiel; 4) ген. pl. трощі, Dreizaak, m. dreizackige Gabel; 5) s. Трійка, B.
II. Троїяк, м. Ko. 231. Trojaner, m.
Троїякий, а. dreierlei, dreifach.
Троїяк, adv. auf dreierlei Art, dreifach.
I. Троїяковий, s. s. Троїяк; adv. трощіково = трощіко, III. [III.
II. Троїяковий, а. zum Троїяк I. geh.
I. Троїян, м. (коне). Ам. Dreigespann, n.; 2) Ос. (61) III. 18. e. Art Tanz; 3) Gemeiner Klee, od. rother Wiesenklee, (Trifolium pratense), III.
II. Троїян, м. B. Gift, n.
Троїянда, d. трощідочка, f. Hundrose, f. (Rosa canina); 2) Gartenrose, f. (R. centifolia), III.
Троїяндєвий, а. zur Троїянда geh., ihr eigentümlich. III. [III.
Троїячєчка, f. трощічок, m. s. Троїяк I. 1), Троїячєковий, а. zum Троїячєчок geh., dafür gekauft, III.
Троїя́, f. Posaune, Trompete, f.; 2) Röhre, f.; 3) Rauchfang, m. Ке. II. 83.
Троїя́ло, м. Nblas des Дніпрє, III.
Троїя́нка, f. Posthörchen, n. (Spizula), B.
Троїя́р, (рь), м. Luis. gr. 158. s. d. f.
Троїя́ч, м. Trompeter, m.
Троїя́чєв, -ова, -ове, а. zum Троїя́ч geh. III. [III.
Троїя́чєвєти, v. n. Троїя́чєвєтє, Троїя́ш, м. Gol. II. 721. s. Троїя́ч.
Троїя́тє, f. s. Тримєта, III. (Gol. I. 8).
Троїя́тєти, (-блю, -бінш), v. a. die

Трумпета blasen; 2) stets dasselbe wiederholen, wiederholt sagen; 3) ausposaunen, bekannt machen; 4) viel essen, *Шд.*
Трубівки, pl. Röhrensnecken, *pl.* (Protopoda), *B.* [бити 1) 2) 3).
Трубіти, (-блю, -баш), v. a. s. Тру́бка, *f. dim. s.* Тру́ба; 2) *s.* Люлька, *Шд.*; 3) Enddarm, *n. B.*; 4) — Трѣтѣлова, Grosses Tritonshorn, (Tritonium nodiferum); 5) *pl.* тру́бки, Sumpf Aschenpflanze, *f.* (Cineraria palustris), *B.*; 6) тру́бки, *pl.* Name für e. Herbstfest der Juden. [(Aulostoma).
Трубкорѣтик, m. Trompetenfisch, *m.*
Тру́бний, a. Posaunen-, *III. II.* 170.
Тру́бниця, f. Rauchfang, *m.*
Тру́бничок, -чка, m. Trompetenthierchen, *n.* (Stentor), *B.*
Тру́бойка, f. (Гол. II. 59), тру́бовька, тру́бочка, f. dim. s. Тру́ба.
Тру́бця, f. dim. s. Тру́ба, *Шд.* (Гол. IV. 532). [pula), *B.*
Тру́бчак, m. Wurmroöhre, *f.* (Sert-Tрубчатий, *a.* — провід Ohrtrompete, Eustachische Röhre, *f.* (Tubicola), *B.*
Тру́бчаткі, pl. Röhrenmuscheln, *pl.*
Трув, m. — лісовий, *a.* Waldzwenke, *f.* (Brachypodium silvaticum).
Труд, m. Mühe, Arbeit, Beschwerlichkeit, *f.*; 2) Leistung, *f.* Werk, *n.*; 3) Erdgalle, *f.* (Gentiana centaureum), *Пар.*
Трудити, (тру́джу, -диш), v. a. müde machen, ermüden, belästigen; — ся sich abmühen, sich Mühe nehmen; sich mit etw. befassen, obliegen ко́ло чо́го, при чо́м.
Трудливий, a. arbeitsam.
Трудливість, -ости, f. МШ. Arbeitsamkeit, *f.* [rigkeit, *f.*
Трудліцця, f. М+Б. 75. Schwie-
Трудненький, a. dim. s. Трудний.
Трудненько, adv. dim. s. Трудно.
Труднєсенький, a. dim. s. Труднєсенький, *Шд.*; *adv.* труднєсенько.
Трудний, a. schwer, schwierig, mühsam, beschwerlich; 2) ermüdet, ermattet; 3) leblos, todt, *III. II.* 11; 4) kümmerlich. [comp. s. Тру́дно.
Трудні́ше, (-ш), трудні́ш, adv.
Трудність, -ости, f. Schwierigkeit, Mühseligkeit, Mühe, *f.* [werden, *Шд.*
Труднішати, v. n. schwieriger
Трудніще, adv. s. Трудні́ше.

Трудно, adv. schwer, schwierig, mühselig, beschwerlich.
Трудноватий, a. beschwerlich, schwierig, mühsam.
Трудно́та, f. K. Schwierigkeit, *f.*
Трудно́тний, a. schwer schmelzbar, *Пол.*
Трудоватити, v. n. aufschwellen; breiter werden, sich ausdehnen.
Трудовий, a. dh Arbeit, dh Mühe erworben, *Кс. II. 41, Ч. III. 15. C. I. 20.*; mühevoll, *C. I.* 182.
Трудовийк, m. der Arbeitsame, *Біл.*
Трудовитий, a. mit Mühe erarbeitet.
Трудолюбєць, -бця, m. der Arbeitsame. [sig, emsig.
Трудолюбивий, a. arbeitsam, fleis-
Трудолюбівість, (-вість), g. -ости, *f.* Arbeitsamkeit, Betriebsamkeit, *f. Пар.* [schäftig.
Трудолюбний, a. arbeitsam, ge-
Трудячий, a. s. Трудолюбивий, *Шд.*
Трудящий, a. s. d. v.; 2) mit Mühe erworben, *Шд.*
Труджати ся, arbeiten. [Шд.
Тру́ти, (тру́ю, -уєш), v. a. vergiften,
Труляти, v. a. § stossen, *s.* Друляти.
Трумбєта, dim. трумбєточка, *f. s.*
Трумбіта, Шд. (Гол. II. 611). [blasen.
Трумбітати, v. a. die Трумбіта
Тру́мна, f. тру́мно, *n. s.* Тру́нва.
Тру́на, f. s. d. f.
Тру́нва, f. Sarg, m. [Sarg-, *Шд.*
Трунввий, a. zum Sarge geh.,
Трунвонька, трунвочка, f. dim. s.
Тру́нва.
Тру́нена, n. Stossen, *n.* Anstoss, *m.*
Тру́нина, трунвіна, f. dim.
Тру́ніти, Мак. I. 35? [Ч. V. 792.
Тру́нка, f. dim. kleiner Sarg, *Шог.*
Трунковий, a. zum Тру́нок geh.;
trinkend, Шд.
Тру́но, n. Фр. s. Тру́нва. [ва, *B.*
Тру́нов, gen.-нви, f. Sarg, m. s. Тру́н-
Тру́новка, тру́новця, f. dim. s. d. v.
Тру́нок, -нка, -нку, dim. труно-
чок, m. Getränk, *n.*; Trank, *m.*
II. Тру́нок, m. Unterleib, *m.* Bauch, *m. B.*
Тру́нонька, тру́ночка, f. dim. s.
Тру́нка, Ч. V. 451, 367.
Тру́нути, v. a. stossen. [V. 781).
Тру́нце, n. dim. s. Тру́нка, *Шд.* (Ч.

Тру́нички, m. dim. Ф. Tränkchen, *n.*
Труп, m. Leichnam, *m.* Leiche, *f.*
todter Körper.
Трупарня, f. Leichenkammer, *f.*
Тру́пе, n. coll. Leichen, *pl. Шд.*
Тру́пця, f. Leichenweib, *n.* Schimpfn.
e. alten Hexe, U.
Тру́пий, -пья, -пье, a. dem Leich-
nam eigenthüml., zur Leiche geh.; 2)
— я голбака f. Schwanzmeise, *f.* (Pa-
rus caudatus), B.
Тру́пине, n. s. Гнитє, *Пол.*
Тру́пінш, m. Pillenkäfer, *m.* (Byrrhus) *B.*
Тру́піншати, тру́пінити, v. n. ver-
faulen, verwesen, vermodern, Шд.
Тру́пно, adv. См. todt.
Труповий, a. zur Leiche geh., mit
Leichen gefüllt, -а могїла, Шд. (Гол.
III. 90).
Трупоїд, m. Leichenfresser, *m.*
Трупоїдний, a. dem Трупоїд ei-
genthüml. Шд.
Трус, m. TP. 19. Zittern, *n.* Bestür-
zung, f.; Erdbeben, *n. Шд.*; 2) TP. 33.
Feigling, m. Memme, *f.*; 3) Durchsu-
chung, gerichtliche Untersuchung, f.
4) s. Струсъ. Шд. [niculus), *B.*
Трусъ, m. Kaninchen, *n.* (Lepus cu-
Трусъ-трусъ! int. Lockruf für
Kaninchen, Шд.
Трусá, f. K. I. 168. Кс. 190. M. Ver-
**wirrung, Bestürzung, f. Schrecken; Wirr-
warr, m.; 2) ВШ. s. Трусливість.
Трусáк, m. КУ. s. Трус; 2) *B. s.* Трусъ.
Трусєвий, a. vom Strausse, Strauss-,
Шд. (Гол. II. 58). [Revision, *f.*
Трусєнійця, f. Hausdurchsuchung,
Трусик, m. s. Трусъ, *B.*
Трусим, m. Mon. December.
Трусини, pl. Ueberbleibsel, *pl.*
Abraum, m. Пар.
Трусінка, f. Bröckchen, *n. Пар.*
Трусїти, (-ўшу, -ўєш), v. a.
schütteln, rütteln; 2) bröckeln, Пар.
3) durchsuchen; — ся zittern.
Трусїй, gen. -сія, m. derjenige wel-
cher schüttelt; 2) d. welcher durchsucht,
w. e. Durchsuchung unternimmt, Шд.
Трусїнька, f. dim. s. Трусъ, *Шд.*
Труск, m. H. 69. s. Триск; 2) dürres
Astwerk, Шд.; 3) *D. c.* 194. *pl. s.* Тру-
скавка. [Шд.
Труск! int. des Krachens, Knitterns,**

Тру́скавка, f. Hügel-Erdbeere, *f.*
(Fragaria collina), Шд.
Трускавобний, a. der Тру́скавка
eigenthüml.; aus Тр.
Трускавонька, трускавочка, f.
dim. s. Тру́скавка.
Трускати, v. n. krachen, knistern,
laut schlagen; 2) соббю, s. Огїпати
соббю. (Фр). [C. II. 135. Др.
Трусський, a. schüttelnd, rüttelnd,
Трусськом, adv. im Trab, *B.*
Трусливий, dim. трусливенький,
a. furchtsam, feig. [Feigherzigkeit, f.
Трусливість, -ости, f. Feigheit,
Трусливо, adv. furchtsam, feig.
Труслин, m. Scabiosenartige Flok-
kenblume, (Centaurea scabiosa), Шд.
Трусник, m. s. Зяць, *B.*
Трусніця, f. Fieber, *n. B.* [Дір. 6.
Трусно, adv. furchtsam, *Зз.* zitternd,
Труснути, v. a. s. Тру́сити.
Трусоватий, a. furchtsam, feig, *Зар.*
Трусок, m. s. Труск, *Шд.* [802.
Трусювати, v. a. s. Тру́сити, *Ч. V.*
I. Трут, m. Drohne, *f.*; 2) fauler,
sorgloser Mensch.
II. Трут, m. Sternschuss, *m.* Stern-
**schuppe, f. B.; 2) Zunderpilz, *m.* echter
Zunderschwamm, (Polyporus ignarius),
Шд.
III. Трут, m. Haufen, *m.* Schaar, *f. Ф.*
Трутá, f. Gift, *n. Фр.*; — сія гї-
тїге Краут III. I. 185.
Труть, -тня, n. Drohne, *f. B.*
Трути, (тру́ю, тру́єш) v. a. s. Про-
їти, Шд. Гол. II. 811).
Трути́дерев воробч, m. Krähen-
augenbaum, Brechnussbaum, m. (Stry-
chnos nux vomica).
Трути́ана, f. Gift, *n.*
Трутик, m. dim. Трут I.
Трути́на, dim. трутино́чка, (-онь-
ка), f. s. Трути́ана. [Bohrstaub, *m.*
Трути́ни, pl. Feilspäne, *pl.* Feilstaub,
Трути́ти, (тру́чу, -тиш), v. a.
stossen, weg-, hinabstossen, hinabwerfen.
Трути́вка, f. Gifttrank, *m.* Гол. I. 290.
Трутка, f. dim. s. Тру́та, *Шд.*
Трути́й, a. giftig, vergiftet, *См. ОИ.*
Трути́ник, m. s. Шд. Трут II 2). *Шд.*
Трутобіяна, f. Drohnenschlacht, *f.*
Трутовець, -тїаць, n. Dröhnen-
schwärmer, m. (Macroglossa fuoifor-**

mis), *B.* [Drohnensellen, *pl.* Трутовій, *a.* Drohnen-, -á робота Труфель. *gem.* -фа. *m.* (III.), *т*ру-
-фа, *f.* -чорний, (-на), Speise-Trüffel, *f.* Erdschwamm, *m.* (Tuber oibarium).
Труфлак, *m.* Trüffel, *m.* (Cinamo-
monea).
Трух, *m.* Trab, *m.* *B.* [лик. *B.*
Трух, *f.* *a.* Патруха; 2) *a.* Кри-
Трухан, *m.* Truthahn, *m.* *s.* Индик, *B.*
Трухана, *f.* *s.* Крилик, *B.*
Трухати, *v.* *n.* traben, *B.*
Трухлий, *a.* ausgemergelt, ausge-
dorrt; welk; 2) verfault, vermodert,
morsch, *Kv.* 214.
Трухляна, *f.* *a.* Трухл, *III.*
Трухліти, *v.* *n.* erstarren (vor
Schrecken). [Holz &, *III.*
Трухл, *m.* etw. Verfaultes, faules
Трухлявий, *dim.* трухлявський,
a. moderig, morsch, *He.* *C.* I. 89.
Трухлявина, *f.* *a.* Трухл, *III.*
Трухлявити, *v.* *n.* verfaulen, ver-
modern, morsch werden. [*m.* Moder, *n.* He.
Трухлятина, *f.* Geruch vom Moder,
Трухніти, *v.* *n.* verfaulen, vermod-
ern, *III.*
Трухнути, *v.* *n.* *s.* *d.* *v.* *III.*
Труцём, *adv.* im Trab.
Тручати, *v.* *a.* stossen, wegstossen,
binabstossen.
Труш, *m.* Moder, *n.* *B.* [geh. *III.*
Трушків, -ова, -ове, *a.* dem Трушко
Трушк, *m.* *s.* Трохім, *III.*
Трушк, *adv.* im Trab, eilig.
Трущоба, *f.* dichter Wald; 2) Eng-
pass, *m.*; *e.* Vertiefung; * Rüberhöhle,
f. *III.* [(Hippomane manoinella).
Труяб, *m.* Manschinellebaum, *m.*
Трух-трух! трух-трух!
int. Nachahmung des Geräusches beim
Laufen, *P.* I. 1. beim Trotten, Traben.
Трухати, *v.* *n.* traben, *III.*
Трухій, *adv.* — бічи im Trab, *Kc.*
IV. 171. [*Ч.* II. 154.
Трухіякати, *v.* *n.* *s.* Трухати,
Трухлий, *a.* moderig, *Cm.*
I. Трухнути, *v.* *n.* faulen, *Cm.*
II Трухнути, *v.* *a.* schütteln, *C.*
I. 145. [*III.* (*Ч.* II. 590).
Трушк, *adv.* im Trab, trippelnd,
Труд, *m.* Krankheit, *f.* *III.*
Трамбк, -мк, *m.* kleiner Balken,

Querbalken unter der Zimmerdecke,
Kv. 153.
Трапичка, *f.* *s.* *d.* *f.* *III.*
Трапка, *f.* *pl.* трапки, krause Fa-
ser, Franse, *f.*; Leinwandzipfel, *m.*; 2)
Lappen, Lumpen, Wischlappen, *m.*
Трапчана, *f.* Lappen, *m.*
Трапця, *m.* *coll.* Lumpen, *pl.*
Трясавина, *f.* *s.* Трясавіяця, *B.*
Трясавіяця, *f.* Pfuhl, Morast, Sumpf,
m. Quebbe, *f.* *B.*
Трясаніяця, трясеніяця, *f.* Schütt-
stroh, *n.*; 2) Mischung von Heu u. Stroh,
f.; 3) *s.* Гипкй. [oilla), *B.*
Трясідупа, *f.* Bachstelze, *f.* (Mota-
Трясіна, *f.* Wassergewächse, — Lin-
se, *f.* [ternden Händen, *B.*
Трясирукій, (трес-), *a.* mit zit-
Трясіфіст, *m.* *B.* *s.* *d.* *f.*
Трясіхвостка, *f.* Bachstelze, *f.*
(Motacilla), *B.*; 2) Rothschwänchen, *n.*
(Lusciola phoenicurus, u. tithys), *B.*
Тряска, *f.* Rütteln, *n.* *IIod.*; 2) *a.*
Сосонка.
Тряскати, *v.* *n.* *s.* Тряскати, *III.*
Тряскотіти, *v.* *n.* knistern, knit-
tern, *B.* [grund, *m.*
Трясовина, *f.* *Ч.* IV. 523. Moor-
Трясовіяця, *f.* Fieber, *n.* *Ecf.* 11.
Трясофупки, *pl.* Hirtentäschel-
kraut, *n.* Hirtentasche, *f.* (Capsella bursa
pastoris), *B.* [ся зittern; sich bewegen.
Трястй, *v.* *a.* schütteln, rütteln; —
Трясулька, *f.* Thalictrum angustifolium,
III. [Трястй.
Трясуха, *f.* *Bein.* des Fiebers, *s.*
Трясучка, *f.* Mittleres Zitter — od.
Flittergras, (Briza media), *III.*
Трясця, *f.* *Kc.* 15. Fieberkrankheit, *f.*
Тряхнути, (тряхти, *III.*), *v.* *n.*
trocken werden, trocknen.
Тс! *int.* als Aufforderung zum Still-
schweigen &; 2) zum Ausdruck der
Verwunderung, *III.*
Тсе = отсѣ, *M.* I. 24.
Тсей, тся, тсе, *pron.* = Отсѣ &
P. I. 84. *Гол.* III. 150.
Тти = тотй, *Ф.*
I. Ту, *adv.* hier, da.
II. Ту = тую, *s.* Тбй, *III.*
Туба, *f.* Tuba, *f.* Sprachrohr, *n.*
Тубілець, -льця, *m.* *K.* Hiesiger,
Einheimischer, Landeseingeborener, *m.*

Тубільний, *a.* einheimisch, einge-
boren, *III.*
Тубілець, -льця, *m.* *s.* Тубілець.
Тубілка, *f.* eine Einheimische, *III.*
Тубільний, *a.* *s.* Тубільний, *III.*
Тубус, *m.* Tubus, *m.* (ein mittleres
Fernrohr), *Pol.* [Schnupftuch, *n.* *B.*
Тувальня, *f.* Handtuch, Rolltuch,
I. Туга, *f.* Traurigkeit, *f.* Gram, Kum-
mer, *m.*
II. Туга, *f.* *K.* *Pr.* III. 23. Spannung;
Festigkeit, Energie, *f.*; в тугі fest (*Бор.*).
Тугій, *dim.* тугенький, *a.* steif,
stramm, straff; stark, ausdauernd, *Kv.*
105; 2) langsam, schwerfällig, *K.*
Тугнути, *v.* *n.* an Consistenz ge-
winnen; derb werden.
Туго, *dim.* тугенько, *adv.* steif, stramm;
fest, stark, *III.* I. 142.
Туговати, *v.* *n.* *s.* Тужіти, *K.*
Туговка, *f.* Achyrophorus macula-
tus, *III.* [machen, *III.*
Тугоніти, *v.* *n.* klopfen, ein Getöse
Тугонька, *f.* *dim.* *s.* Туга I. *III.*
(*Ч.* V. 607).
Тугонько, *adv.* *dim.* *s.* Туго.
Тугошій, *a.* mit starkem vorge-
reoktem Halse; 2) * hartnäckig, *K.*
Тугший, *a.* *comp.* *s.* Тугій, *III.*
(*Гол.* IV. 128).
Туд, (*Ч.* V. 1146), туд, тудій, ту-
дй, тудійма, тудійка, *adv.* dahin; dorthin.
Тудж, *conj.* † dabei, sogleich, *III.*
Тудіка, *adv.* hierdurch, *B.*
Тудю, *adv.* *s.* Туд, *P.* I. 145.
Туді = тбй, *pron. genit. fem.* *s.* Той,
III. (*Ч.* II. 333).
Туж, *adv.* gleich hinterher; туж-
туж, bald-bald, *Kv.* 75.
Тужавіти, *v.* *n.* fest werden; steif
werden; sich einziehen, einlaufen; ge-
rinnen, *III.*
Тужобний, *a.* *У.* *s.* Тужлівий.
Туженька, *f.* *dim.* *s.* Туга I.
Тужіти, *v.* *n.* sich betrüben, sich
härmen, sich grämen.
Тужній, *dim.* тужненький, *a.* trau-
rig, betrübt, schwermüthig, bange; kum-
mervoll. [ter Weise.
Тужно, *adv.* traurig, bange, verzag-
Тужлівий, *a.* *Ф.* *s.* Тужній; *adv.*
тужліво.
Тужночка, *f.* *W.* *Bein.* der За-

вля, mit schmaachtenden Aenglein.
Тужурок, -ркі, *m.* kurzes Pelzkleid.
Туз, *m.* Daus im Kartenspiel, *m.*; 2)
Schlag, Stoss, *m.* III. II. 12.; 3) *s.* Dyk,
Богатір, *III.* [stossen, *III.*
Тузати, *v.* *a.* *e.* Schlag versetzen,
Туземець, -мця, *m.* *s.* Тубілець.
Тузник, *m.* тузині *n.* *dim.* Туз, *III.*
Тузало, *m.* einer der gern stosst,
(*s.* *d.* *f.*) *III.*
Тузати, (тужу, туш), *v.* *a.* *Кс.*
202. stossen, schlagen; 2) * trumpfen,
Trumpf spielen; — ся sich raufen, Hän-
del suchen, *III.* [*m.* Dutzend, *n.* *III.*
Тузін, (-нь), *dim.* тузінок, тузіни,
Тузук, *m.* Salzlacke zum Einsalzen
der Fische, *III.*
Тузак, *m.* *aug.* *s.* Туз, *III.*
Туз, *adv.* da, hier; ту-туз, bald,
sogleich.
Туз, туз-туз! *int.* beim Hetzen
der Hunde; 2) Scheuchruf gegen Wölfe
etc.; *III.*
Тужбіч, *adv.* *Цс.* *s.* Торбіч.
Тужкати, *v.* *a.* dem Wolfe od. den
Hunden das „туз, туз!“ zuschreien, *B.*;
subst. тужкане, *n.* *III.*
Тук, *m.* Fett, *n.*; * Dünger, *m.*
Тук! *int.* des Zusammenstosses der
Körper, *III.* [(Rhamphastus Toco), *Pol.*
Тукан перцїда, *m.* Pfefferfresser, *m.*
Тукане, (-ня), *n.* das Stossen mit
einem Kopfe an einen anderen Kopf;
* Klopfen, *n.* *III.* [klopfen, *III.*
I. Тужкати, *v.* *a.* schlagen, stossen,
II. Тужкати, *v.* *a.* „Туз“ („hier“) —
rufen, *Ч.* V. 173.
Туківий, *a.* Fett.
Туківитий, *a.* fettlich, *Пар.*
Тукравий, *a.* hierländisch, *Пар.*
Тул, *m.* *e.* Art Kopfbedeckung, Mütze.
Тулан, *m.* (Pflze) Statice tatarica, *III.*
Тулач, *m.* *Ф.* *s.* Скиталець.
Тулене, *n.* *s.* *d.* *f.*
Тулене, (-ни), *n.* Andrücken, An-
pressen, *n.*; Bedrückung, *f.* Bedrängnis,
n. *III.*
Тулати, *v.* *a.* anpressen, andrücken,
an sich drücken, umarmen; 2) beisetzen;
zufügen; zusammenhalten; — ся sich
an etw. drängen, sich anschmiegen коло
корб, чорб, seine Zuflucht zu einem
nehmen; 2) sich drängen, sich einschrän-

kön; 3) ankleben, kleben bleiben, sich anheften, III. 2.

Тула́й, м. рл. тула́й, Blutfedern, рл. В. Тула́йка, f. Werkstück des Töpfers. Тула́йница, f. Federpolyp, м. (Plumularia), В.

Тулак, м. а. Толк, III. (II. 122). Ту́льки, ту́лько, adv. P. I. 39. а. Тяльки.

Туло́вати ся, sich einander küssen? lieblosen? III. (Гол. III. 240). Туло́вище, м. Rumpf, Leib, м. Тулово́вий, а. des Brustkastens, В. Тульпа́н, м. Tulpe, f. (Tulipa); — пі́ник Gartentulpe, f. (Tulipa Gesneriana), В. [Tulpen-, III. 2.]

Тульпа́новий, а. von der Tulpe, Ту́луб, dim. тулубе́ць, м. Rumpf, м.; 2) Schafpelz, м. (ohne Tailenschnitt) Тулуба́стий, а. nach Art des Ту́луб, Ч. VII. 420.

Ту́лубок, -бка, м. dim. с. Ту́луб. III. 2. I. Тулу́к, рл. тулу́к, м. Junge der Bären und der Wölfe, В. Ф.

II. Тулу́к, тулу́п, м. Ziegenhaut ohne Schlitz abgezogen u. als Sack gebraucht. [Kriegsmusik.

Тулу́бас, м. † Art Pauke zur Тулу́ча, (-че). н. с. Тулу́к I. В. Тульча́нка, f. Nbd. des Буг, III. 2. Тула́к, м. а. Тула́й, В.

Ту́ляти ся, с. Скита́ти ся, III. 2. Тум. pron. Locat. sing. м. u. н. — тім, III. 2.

Тум! Mitsingen, — III. 2.

Тума́ f. Mischling, Bastard, м. III. 2.; 2) Betäubung, Bethörung, f. Trug, м. P. I. 197; Н. 45. с. Туман; кова́к — Ме. 83. К. Verführer, м.

Тума́к, м. Baum, od. Edelmarder, м. (Mustela martes); 2) Schlag, Stoss, м. III. 2.

Тумако́вий, а. Edelmarder-, vom Ed. Тума́н, м. Nebel, м.; * с. ungeheuer grosse Menge; 2) * der Stumpsinnige, Dummkopf, м.

Тума́ник, м. dim. с. Тума́ч, III. 2. Тума́нити, v. а. betrügen, überlisten; — ся sich umnebeln, nebelig werden.

Туманя́ско, м. aug. с. Тума́н 2). Туманя́ще, н. Ф. Irrlicht, н. Туманіти, v. н. nebelig, finster

werden; * von der Ferne sichtbar werden; 2) geistesabwesend, stumpfsinnig werden, М. II. 16; 3) unthätig sitzen.

Тума́нний, а. nebelig, nebelhaft, Nebel, — о́браз Nebelbild, ОП.

Тума́ньство, н. Betrug, м. Betrügerei, f. Пар. [betrügerisch, Пар. Туманя́реки й, а. marktschreierisch, Туманя́рство, н. Marktschreierei, f. Пар.

Тума́чок, -чка, м. dim. с. Тума́к. Тумісце́вий, а. hierortig, hiesig, Пар. Туму́льт, м. Lärm, м. Geräusch, н. Tumult, м. III. 2.

Тун, Ф. Век. I. 321?

Ту́нем — утонем? III. 2. (Ч. IV. 327). Ту́нець, -ця, м. Thunfisch, м. (Thynnus vulgaris).

Ту́ний, а. с. Та́ний. [II. 254] Ту́нути, v. н. ту́ну, III. 2. (Гол. Ту́нт des Stampfens mit den Füßen. Ту́па. f. М. III. 53. Tritt; Hufschlag, м. Ту́пак, м. stumpfes Werkzeug (z. B. Messer &); 2) Stämper, м. В.

Ту́пало, м. derjenige, der mit den Füßen stampft, III. 2.

Ту́пане, (-ня), н. das Stampfen, Auftreten mit den Füßen; Hin — u. Herlaufen, н.

Ту́панкі, рл. ung. Schuhe, рл. Ту́пати, ту́нути, v. н. mit den Füßen stampfen; hin u. her gehen; * ко́ло чо́го Sorge für etw. tragen, sich um etw. bekümmern, etw. bewirtschaften, III. 2.

Ту́пе́рь, м. Stämper, м. III. 2. Ту́песе́нький, а. dim. с. Ту́пай. Ту́пе́ць, м. с. Ту́пак, В.

Ту́пій, dim. ту́пійський, а. stumpf, abgestumpft; 2) * abgestumpft, stumpfsinnig.

Ту́пійрь, м. с. Ту́пе́рь, Пис. Ту́пїти, (ту́плю, -пїти) v. а. stumpf machen; — ся stumpf werden; schwächer werden, III. 2.

Ту́пїця, f. Н. 109. stumpfes Beil od. Messer; 2) beschänkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch.

Ту́пїчка, f. dim. с. d. v. [gen. Ту́пїлати, v. а. ко́го auf jmdn drücken. Ту́пїсінький, (-їчкий), а. ganz stumpf; adv. ту́пїсінько, (-їчко), III. 2.

Ту́пїсть, -остя, f. Stumpsinn, м.

Ту́пїти, v. н. stumpf werden; 2) stumpfsinnig werden.

Ту́пїш, (-ше), adv. comp. с. Ту́по, III. 2. Ту́пїшати, v. н. stumpfer werden, III. 2. [comp. с. Ту́пай, III. 2.]

Ту́пїший, dim. ту́пїшийкий, а. Ту́пїщій, а. comp. с. Ту́пай; adv. ту́пїще.

Ту́пка́ти, v. н. с. Ту́пати; 2) * jmdn fälschlich beschuldigen, beschimpfen, III. 2. [schwach; schwierig, langsam.

Ту́по, adv. stumpf; 2) stumpfsinnig, Ту́пова́тїй, а. ein wenig stumpf & с. Ту́пай; adv. -то.

Ту́пого́ловїй, dim. ту́пого́ловєнький, а. beschänkter, bornirter Kopf, stumpfsinniger Mensch, III. 2.

Ту́поду́шество, н. Bornirtheit, f. К. Ту́поку́тїй, а. stumpfwinkelig, СМ. Ту́полицта́тїй, а. mit stumpfen Blättern, III. 2. [nase, f. III. 2.]

Ту́поносі́й, а. stumpfnasig, Stumpf-Ту́пону́ти, v. н. с. Ту́нути, Ту́пати, III. 2.

Ту́поря́кїй, а. mit stumpfem Rüssel; III. II. 21. * stumpf, blasiert, verschroben. [Ч. VII. 569].

Ту́поря́ще, н. с. Топоря́ще, III. 2. Ту́посучка́тїй, а. — суб stumpfer Hóokerzahn, м. Пол.

Ту́вот, м. Stampfen, Getrappel, н. Ту́потати, ту́потїти, v. н. stampfen mit den Füßen, laut auftreten; * schnell laufen, III. 2.

Ту́потня́, ту́потня́на, f. dumper Schall v. Stampfen, Dröhnen, н. Кв. 84. Ту́птанка́, f. Ч. IV. 468. с. d. v. Ту́пу-ту́пу! int. beim Stampfen mit d. Füßen.

Ту́пцьо́ване, н. с. Ту́пцьяне, III. 2. Ту́пцьо́ваги, v. н. с. Ту́пцяти. Ту́пцьяна, н. Нс. emsiges Tumeln, eifriges Bemühen, dienstfertiges Herumgehen (beim Hofmachen). [trippeln, Фр.]

Ту́пцяти, v. н. hin u. her gehen, Тур, м. Auerochs, м. (Bosurus), В.; 2) Hirschkäfer, м. (Lucanus cervus), В.; 3) рл. ту́па, Erdwerk, Flechtwerk mit Erde angefüllt, н. Schanzkorb, м. С. II. 134. [III. 2.]

Ту́р! int. des Geschreis о. Turteltaube, Ту́рала́й, а. acht gebend, achtsam, Гол. III. 39.

Ту́рама, н. Vortragen, н. Verweisung, f.; Nachsicht, f. III. 2. [mer, м. Тура́тель, м. Кст. Schwärmer, Трү-І. Тура́ти, v. а. verjagen; vernachlässigen, vernachlässigen, nicht achten; — ся збо́рг, III. 2.]

II. Тура́ти, v. н. Кст. schwärmen, träumen; — ся а. Вруча́ти ся Фр. Туро́, gen. ту́роу, м. Kummer, м. Оа. (81) VI. 23.

Ту́ра́а, f. а. Журо́а, III. I. 355; 2) Belastigung, f. К. Туро́ан, м. Turban, м. Туро́ат, м. Туро́ата, f. N. с. Berges im Marmaroser Comitatz, III. 2. (Гол. I. 568. 572). [f. Zerwürfnis, н. Кв. Туро́ація, f. Sorge, Verwirrung, Туро́аль, м. Нс. 75. Schwarm, м. Туро́ина, f. Turbine, f. Kreisrad, н. Пол.]

Ту́ро́ване, (ня), н. das Beunruhigen, Bekümmern; 2) Kummer, м. М. III. 97; Кс. I. 225. Туро́вати, ту́рoвaти, v. а. beunruhigen, bekümmern; ängstigen; — ся sich beunruhigen, sich bekümmern, sich ängstigen.

Ту́ро́та, f. К. Drangsal, f. Kummer, м. Туро́тїй, а. sorgenvoll, ОП.

Ту́рго́тїти, v. н. klopfen, rütteln. Тургу́н, м. Dragon, м. (Artemisia dracunculosa), III. 2.

Ту́рєнка, f. dim. с. Ту́рня, kleiner Thurm, III. 2. (Гол. III. 250).

Ту́ре́ц, (е́ць), -рца́, м. dim. с. Тур. Ту́ре́цький, (-е́цьк-), а. türkisch; 2) -е прісо Amaranthus caudatus, III. 2.; 3) -ий сльос Ross- od. wilde Malve, (Malva silvestris), III. 2.; 4) — нїно́к Schande о. Mädchens. [kische. Туре́чина, f. Türkei, f.; alles Tür-Ту́рїст, м. Tourist, м. Туря́ти, (-рю, u. -пу, -пїти), v. а. Оа. (62) V. 78. verjagen, vertreiben. Туря́ця, f. Weibchen des Typ 1) В.; 2) Nbd. des Буг; 3) Spitzlette, f. (Xanthium strumarium). [des Тур. Ту́рїв, -ова, -ова, а. zum Тур geh., Ту́рїв, а. турїзїяки о. Pflanzenart, II. Ту́рїя, f. Nbd. des Буг. Ту́ркава́, (dim. ту́ркаво́вка, -очка) f. Turteltaube, f. (Columba turtur), В. Ту́ркавчїн, а. der Turteltaube.

Туркало, с. а. d. v. B.; 2) Schwätzer, м. III. [teltaube; 2) Schwätzer, м. III.]
 Турканы, м. das Geschrei e. Tur
 Туркати, v. a. eins u. dasselbe stets wiederholen, wiederholt sagen; 2) v. м. vom Geschrei e. Tureltaube, III.]
 Туркач, м. а. Туркавка, B.
 Турканы, f. а. Турканы, III.]
 Турканын, (-кыны), а. zur Турканы geh., der T. III.]
 Турканыца, f. а. d. f.
 Турканы, f. Türkin, f.; 2) Art grosse Zwetschken, III.] [T. geh.
 Туркы, -ова, -ове, des Türken, dem
 Туркит, -оту, м. а. Тóркит. Getöse, м.
 Туркот, м. а. d. v.; 2) Trommeltaube, f. (Columba dasypus v. tympanisana), B.; 3) mürrischer Mensch, Brummbar, м.; ein zänkischer Mensch, III.]
 Туркóта, f. coll. Türken, pl. C.
 Туркотати, туркотити, v. n. girren; 2) brummen, murmeln; 3) klopfen, ein Getöse machen; 4) etw. wiederholen, oft sagen, III.]
 Туркун, м. а. Туркавка, B.
 Туркус, м. Türkiss, м.
 Турлаш, м. Eisstoss, Eisgang, м. а.
 Турлаш. [рјати I.
 Турлати, турлати, v. а. M. а. Ту-
 Турлук, м. Ziegelstein, м. III.]
 Турлучный, а. aus Турлук, aus Lehm, Lehm, м. III.]
 Турлати, v. а. stossen, III.]
 I. Турма, f. Schar, Herde, f. s. Гурма.
 II. Турма, f. а. Тюрма, Н. 283.
 Турман, dim. турманецъ, м. Tumm-
 ler, м. Parzeltaube, f. III.]
 Турманів, -она, -ове, а. dem Тур-
 ман eigenthüml., der Parzeltaube, III.]
 Турманщик, м. der Züchter der
 Parzeltauben, III.; adj. Турманщи-
 ків, -ова, -ове, ihm geh. III.] [ма I.
 Турмонька, (-очка), f. dim. s. Тур-
 Турнаш, м. grosse Eisschollen, B.
 Турнарь, турний, м. Turnier, м. C. II. 206. ritterliches Kampfspiel.
 Турнути, v. а. а. Турнути, трү-
 тити, C. II. 57.
 Турня, f. Гол. II. 444. Thurm, м.
 Туроведъ, -вца, м. Herkuleskäufer, м. (Dynastes), B. [heimisch (v. Pflanzen).
 Турбдский, а. hier geboren, ein-
 Туррок, -рка, м. Türke, м.; 2) Ro-

sengimpel, м. (Fringilla rosea), B.
 Туроса, f. Н. 271. Klatsch, м. Lüge, f.
 Турпан, м. Leinwandstreifen, -lap-
 pen, м. ? III.] (Гол. IV. 540); 2) Зап.
 II. 411. а. Турбан.
 Турский, а. а. Турецкий, III.]
 Туртавка, f. а. Туркавка, B.
 Туртүри, pl. а. Тортүри, III.]
 Туртүс, м. D. с. 64. а. Тартас.
 Турфкати, v. а. eins u. dasselbe stets wiederholen; einprägen; 2) а. Тур-
 котати, III.]
 Турүн, м. Küchenschabe, м. (Blatta
 orientalis), B.; 2) Laufkäfer, м. (Carab-
 us), B.
 Турурү! int. v. Gackern der Henne.
 Турурүкати, v. n. gackern; * а.
 Турүкати 1) 2), III.]
 Турухтан, м. Kampfhahn, м. (Ma-
 chetes pugnaх), B.; adj. турухтанів,
 -ова, -ове.
 Турчá, -ати, н. а. Турченá.
 Турчанán, м. Türke, м. III.] (Гол.
 II. 245). [derholen, oft reden, III.]
 Турчати, v. n. girren; 2) etw. wie-
 Турченá, м. Kind eines Türken, н.
 Турчик, м. dim. а. Турок, III.]
 Турчин, м. Türke, м.
 Турчинойко, м. dim. а. Турчин,
 Гол. I. 50.
 Турчина, f. а. Туркыня, III.]
 Турчити, v. а. zum Türken machen.
 Туршук, м. krummes, verkümmertes,
 Gesträuch, B.; 2) elend, kümmerlich
 aussehender Mensch, verkümmert-
 Mensch; adj. туршукóвати й.
 I. Турря, f. Nbl. der Припеть, III.]
 II. Туря, -ята, м. Junges v. Au-
 ergochsen, B.
 Туряка, f. К. Пр. III. 101?
 Туряне, н. V. Träumen, н. Phant-
 asie, f. Träume, pl.
 I. Туряти, v. а. fortreiben, -schie-
 бен, M.; stossen, stürzen, Cm.; — см
 Ч. III. 46. а. Вганати ся. [водати.
 II. Туряти, v. а. а. Наклоняти, На-
 Тусъ = ту + сь = ту сьá, da bist
 du; түсьмо = ту сьмо; түсьте
 = ту сьте, III.]
 Тусан, м. starker Schlag, Stoss, м. III.]
 Тусати, v. а. stossen, schlagen, III.]
 Тусвйтний, а. v. dieser Welt,
 diesseitig, Цу.

Туск, м. түска, f. а. Тóска, Me.
 423; Н. 30.
 Түсклий, а. а. Мутный. Млáвий,
 Пол.; 2) wehmüthig, traurig, Ч. V. 1063.
 Тускувати, v. n. D. с. 139. а. То-
 скувати.
 Тут, түта, түт-же, adv. hier, allda;
 sogleich; dahier, daher; sieh da.
 Тутавка, f. а. Туркавка, B.
 Тутар, м. Гол. IV. 310. ein Hiesi-
 ger, Einheimischer.
 Тутейший, тутейшний, а. Ч.
 IV. 244. а. Тутешний.
 Түтень, (З.), түтенька, (-ки), тү-
 течка, (-ки), adv. а. Тут.
 Тутеский, а. hiesig, B. [hierortig.
 Тутешний, (түтешн-), а. hiesig,
 Тут, adv. а. Тут, III.] (Н. 207).
 Тутярчати ся, sich ausbreiten, а.
 ausdehnen, а. herausziehen, III.]
 Түтка, түтки, түкына, adv. B. hier.
 Тутно, м. Wgr. 31. а. Түтом, Дүдом.
 Тух, м. Н. 240. а. Тук.
 Түхлий а. faul, riechend; * trägt, Пар.
 Түхливá, f. Gestank, м. Пар.
 Түхлисть, -ости, f. Faulnis, f. das
 Faule; Gestank, м. III.] [III.]
 Түхлятина, f. das Verfaulte, Faule,
 Түхнути, v. м. erlösehen; abneh-
 men (v. е. Geschwulst).
 Түц! int. vom Stossen des Widders.
 Түцати, v. а. stossen (v. Widder).
 Түча, f. Gewitter, Ungewitter, м.
 Sturm, Platzregen, м.; 2) eine unge-
 heuere Menge, Ko. 40.
 Түчений, а. Gewitter-, Sturm-
 Түчене, н. Mästung, f.
 Түчений, а. gemästet, genährt; be-
 wirtet Н. 233.
 Түченька, түчечка, f. dim. а. d. f.
 Түчка, f. dim. а. Түча
 Түчско, f. aug. а. Түча, III.]
 Түчяти, v. а. mästen, nähren.
 I. Түчний, а. а. Түчений.
 II. Түчний, а. feist, gemästet.
 Түчняк, м. Speckstein, м. Пар.
 Түш, м. Tusche, f.
 Түшá, f. geschlachtetes u. ausgenom-
 menes Schwein, od. anderes Thier; 2)
 Fleisch, м.; 3) pol. Beleidigung, Corpulenz,
 f. Кв. 122; 4) ein aufgeblasener,
 stolzer Mensch, III.]
 Түшáра, f. Schafwolle von der zwei-

ten Sohr, R. [scheren (die Schafe), B.
 Түшáрти, v. а. zum zweitenmale
 I. Түшáти, v. а. löschen, dämpfen;
 2) in einem verschlossenen Gefässe ko-
 chen, dämpfen, а. Душáти, III.]
 II. Түшáти, v. а. meinen, eine Hoff-
 nung hegen, Зсх.
 Түшка, f. dim. а. d. f.
 Түша, сáча — C. II. 211.; geschlach-
 tetes Hausthier.
 Түшковати, (-күю, -үш), v. а.
 etw. in einem gedeckten Geschirr ko-
 chen; * jmdn bedecken, einhüllen dass
 er schwitzt, III.]
 Түшковати, v. а. tuschen.
 Түшáка, f. aug. а. Түша, III.]
 (Ч. VII. 372).
 Түя, f. Wahrer-Eisenhut, blauer Sturm-
 hut, (Aconitum napellus), III.]
 Төе, (төе, төу, (төу)! int. pfui!
 Төканы, (төк-), м. das „төе (төу)“
 Rufen. [rufen, III.]
 Төкати, (төк-), v. м. „төе (төу)“
 Тхир, gen. тхорá, м. Итис, м. (Mu-
 stella putorius), B.; 2) Feigling, м.
 Тхине, (-ня), м. Athmen, Hauchen,
 м. Hauch, м. Geist, м. He. [ehen, B.
 Тхнүти, v. м. hauchen; stinken, rie-
 Тхоренá, м. das Junge e. Итис, III.]
 Тхорына, f. а. Тхир; 2) Fleisch
 vom Итис, III.] [sein, sich fürchten.
 Тхорáти, v. м. stänkern; 2) feig
 Тхорів, -ева, -ове, а. des Итис,
 Тьху! int. pfui! [vom Итис.
 Тьху алати комүсь Ко. 183. jmdn
 tüchtig schlagen, weidlich durchprügeln.
 Тцей, тця, тце, prom. — Орсá & ☉.
 Тцалый, а. † sorgfältig, sorg-
 sam, emsig, III.] [sam, III.]
 Тцалыво, adv. † sorgfältig, sorg-
 Тце, тцо, in d. Verbind. на тце,
 -тцо (mit u. ohne сэрца), adv. nüch-
 tern, ohne gegessen zu haben, III.]
 Тцея, f. leerer, fruchtloser Buch-
 weizen, B.
 Тцэтний, а. leer; eitel, unnütz,
 vergeblich, III.] (Гол. II. 569).
 Тцмá, а. nüchtern; eitel, unnütz, III.]
 Тю! int. holla! lass doch! тю-то!
 int. bei Verwunderung n. Spott. III.]
 Тюгү! int. Scheuchruf gegen Wölfe,
 Тюгүкати, v. м. dem Wolfe das
 „тюгү“ znschreien, III.]

Тюжети, *v. a.* schelten.
 Тюж! *int.* с. Тю! тюж! *III*.
 Тюк, *m. gr.* Pack, *m.* Ballen, *m.* *III*.
 Тюкати, тюкати, *v. a.* — *звирá*
 Raubthiere dh Geschrei тю! тютю!
 verschreien; 2) *B.* 53. zudringlich
 zureden.
 Тюль, *m.* Tüll, *m.* *He.*
 Тюлень, -льня, *m.* Seehund, *m.*
 Meerkalb, *m.* (*Phoca vitulina*).
 Тюльпан, *m.* с. Тульпан.
 Тюлька, *f.* *Alausa oliviventris*, *III*.
 Тюльбвий, *a.* aus Tüll; * sehr lok-
 ker, porös, *III*.
 Тюлю! *int.* Larifari, *K.*
 Тюп! *int.* des Trippels der Kinder, *III*.
 Тюпати, *v. n.* trippeln (*v.* Kindern);
subst. тюпане, *m.* Trippeln, *m.* *III*.
 Тюпки, *adv.* trippelnd, *Km.*
 Тюпотіти, *v. n.* trippeln.
 Тюремний, *a.* zur Тюрма geh., in
 der Тюрма befindlich, dort eingeschlos-
 sen, *III*.
 Тюремщик, *m.* Kerkermeister, *m.* *Фр.*
 Тюрма, *f.* Kerker, *m.* Gefängnis,
 Zuchthaus, *n.*
 Тюрю! *int.* vom langsamen Fahren.
 Тюрйти, *v. a.* die Тюрá bereiten,
 kochen; 2) *v. n.* langsam fahren, *III*.
 Тюрýга, *f.* *aug.* *Ст.* с. Тюрма.
 Тютинька, (-чка), *f.* *dim.* с. Түтя,
III.
 Тютка, *f.* *Ч.* IV. 599. с. Тітка.
 Тютьки, и не тютьки, *Ryx.* gar
 nicht woran denkend, nicht im minde-
 sten ahnend. [ringschätzung, *III*.
 Тютю! *int.* des Spottes u. der Ge-
 Тю-тю! *int.* с. Тю!
 Тютукати, *v. n.* „Тю-тю!“ schreien.
 Тютүн, *dim.* тютунец, *m.* Gemein-
 er Tabak, (*Nicotiana tabacum*); Rauch-
 tabak, *m.*
 Тютюніна, *f.* тютюніне, *n.* *coll.*
 Tabakstengel ohne Blätter, *pl.* (*Фр.*).
 Тютюніско, тютюніще, *m.* *aug.* с.
 Тютүн.
 Тютюнкá, *pl.* с. Art Muster auf
 Geweben, (in d. Form einer Gurke), *III*.
 Тютюнквий, *a.* von der Form
 der „тютюнка“; 2) nach Brantwein
 riechend, *III*.
 Тютюнный, *a.* с. Тютюновий, *III*.
 Тютюнный, *m.* Arbeiter bei der

Tabakpflanzung, *m.* -ница, -чка, *f.*
 -in, *f.* *B.*; 2) тютюнный, *m.* Tabak-
 pflanzer, *m.* *Km.*; 3) тютюнный, *m.* Та-
 бакпflanzung, *f.* *Km.*
 Тютюнный, -ова, -ове, *a.* zum
 Тютюнный geh., des *T.* *III*.
 Тютюнный, тютюнный, *a.*
 der Тютюнный, (-чка), geh. *III*.
 Тютюновий, *a.* von Tabak.
 Тютюновина, *f.* *coll.* Tabaksten-
 gel, *pl.*
 Тютюнка, *m.* *aug.* с. Тютүн, *III*.
 Тютюнар, *m.* с. Табáчник.
 Тю-тю-тю! *int.* Lockruf der Hühner.
 Түтя, *f.* (Kinderspr.) Huhn, *n.*; überhpt
 Vogel, *m.* *H.* 58. с. Личина.
 Түхтія, *m.* der Unbeholfene, Unge-
 schickte, Langsame; түхтія, *f.* *III*.
 Түчáти, *v. a.* schelten, *III*. (*H.* 253).
 Тя = тебé, *pron.* [блница, *III*.
 Тяблáця, (*á.* тяблáчка), *f.* с. Тá-
 Тябрычати, *v. a.* ausspannen; an-
 ziehen, anlegen (Kleider &); *III*. (*H.* 9).
 Тяв! *int.* des Winsels eines Hun-
 des; 2) des Pierens eines Küchleins, *III*.
 Тявкало, *n.* alles Winselnde, Pfei-
 fende, Pierende, *III*.
 Тявкане, *n.* Winseln, Pieren, *n.* *III*.
 Тявкати, тявкнути, *v. n.* winseln,
 pieren, *III*.
 Тяга, *f.* Fluucht, *f.* тягу дати *Кс.* 3.
 sich fort machen, Reissaus nehmen, die
 Fluucht ergreifen.
 Тягáльник, *m.* в. Громадáльник, *Зак.*
 Тяганя, *n.* das Schleppe; Zerre; *
 Processführen, *n.* *III*.
 Тяганец, -ница, *m.* Supplikant, der
 Process Führende; Zänker, *m.* *B.*
 Тяганяна, (*dim.* -нянка), *f.* das
 Führen eines Processes; Sohererei, *f.*
 Тяганка, *f.* с. Позыване, *B.*
 Тягар, *m.* Last, Bürde, *f.*; Gram,
 Kummer, *m.* *III*.
 Тягарок, -ркá, *m.* *dim.* с. Тягар;
 Gewicht, Gewichtsmass, *n.*
 Тягати, тягнути, *v. a.* herumziehen,
 herumschleppen, -treiben, -reissen, -zer-
 ren; heraus-, hervorziehen; бáти fort-
 während tragen; — прáво на когось
 mit jmdm rechten, jmdn vors Gericht
 belangen; — ся schweifen, sich herum-
 treiben, с. herumschleppen; — по сý-
 дах sich processieren; 2) * nachahmen,

gleichzukommen suchen, *III*.
 Тягель, *m.* *Зан.* *B.* I. 19. с. Art
 Waffenrock, -anzug, *m.*
 Тягельцé, *n.* *dim.* с. Тягло; 2) с.
 sohlichte Tabakspfeife mit с. kurzen
 Rohr, *III*.
 Тягáль, *m.* starker lederner Kürass.
 Тягáлко, *n.* Anzug, *m.* (bei Schu-
 hen), *Нар.*
 Тягáнь, -ня, *f.* ehem. Name der
 Stadt Bendéri am Dniester, *He.* (*xm.* 25).
 Тягáстний, *a.* *KV.* -а, schwanger.
 Тягáтнэйка, *n.* *pl.* Schwanger-
 schaft, *f.* *III*. (*Гол.* I. 90).
 Тягáтний, *dim.* тягáтнэкий, (-энь-
 кий), *a.* -а, schwanger, *III*.
 Тягáлий, *a.* lang gestreckt, *III*;
 2) von einem Wirt der sein eigenes
 Zugvieh (тягло) besitzt.
 Тягáлэстия, *a.* záhe.
 Тягáлэстия, -ости, *f.* Zábigkeit, *f.*
 Тягло, *n.* Zugvieh, Gespann, *m.*; 2)
 oberer Theil des Ochsenjoches; 3) Zins,
m. Steuer, *f.*; 4) госудáрне — Staats-
 maschine, -regie, *f.* *K.* [Тягáлий 2).
 Тягáловий, *a.* тягáловый, *m.* с.
 Тягáверета, *m.* §. Spottname des
 Steuerexheutors. [maoher, *m.* *III*.
 Тягáшкíра, (-шкúра), *m.* §. Schuh-
 Тягнути, *v. a.* ziehen, schleppen;
 * ausnützen, exploatieren; — са ким
 jmdm beistimmen; б) nachsingen, mit-
 singen, accompnieren; — ся sich
 schleppen, wohin ziehen, gehen; * -а
 остáтного das Letzte hergeben; *III*.
 Тягом, *adv.* *Сс.* immerfort, immer-
 während.
 Тягóсть, -ости, *f.* Beschwerlichkeit,
f. у — комусь стáти jmdm zur Last
 fallen, schwer fallen; 2) * Schwanger-
 schaft, *f.* *Ч.* II. 353. в — ті ходáти.
 Тяготá, *f.* Bürde, Last, Beschwer-
 lichkeit, *f.* *Km.*; 2) Schwangerschaft, *f.*
 Тяготíне, *n.* Gravitation, *f.*; 2)
 Schwangerschaft, *f.*
 Тяготíти, *v. n.* gravitieren.
 Тяготувáти, *v. n.* у. — ся, зóгern,
 sich bedenken, zaudern, Bedenken tra-
 gen, *Ф.*
 Тягá! *v. a.* с. Тягнути; 2) führen,
 treiben; verrichten, thun сáжбу; 3)
 rauchen; 4) trinken; 5) sangen; *III*.
 Тягáня, *f.* kleines Zugnetz, *III*.

Тягáчый, *a.* ziehend; 2) dehnbar, *Пол.*
 Тягáчти, *v. a.* *K.* schwer drücken,
 lasten.
 I. Тяжé, (-ж), *f.* Kette zum Befes-
 tigen des грядáл an die колéнацú;
B.; 2) Fuhrwerk, *n.* *Мл.*
 II. Тяж, *f.* Schwangerschaft, *f.* зайтá
 в — schwanger werden, в тяжé (чúти)
 schwanger sein.
 Тяжá, *f.* *Сс.* Last, Schwere, Bürde,
f.; 2) Schwangerschaft, *f.* у тяжé.
 Тяжáр, *m.* с. Тягáр, *У.* *K.*
 Тяжáбá, *f.* Streit, Rechtstreit, Pro-
 cess, *m.* Processsache, *f.* *С.* II. 175.
 Тяжéнный, *a.* *Сс.* schwerfällig.
 Тяжéкий, тяжéнький, *a.* *dim.* с.
 Тяжáкий. [Тяжко, *III*.
 Тяжéкий, тяжéнький, *adv.* *dim.* с.
 Тяжéлий, *a.* *gr.* *У.* с. Тяжáкий.
 Тяжéнный, *a.* *Ст.* sehr schwer.
 I. Тяжáна, *f.* buntgestreifte Lein-
 wand, *Зак.* [Last, Bürde, *f.*
 II. Тяжáна, *f.* *Мл.* II. 137. Schwere;
 Тяжáновий, *a.* aus Тяжáна I.
 gemacht, *III*.
 Тяжáти, *v. a.* beschweren, überladen.
 Тяжáнце, *n.* Schwerpunkt, *m.* *Пол.*
 Тяжáти, *v. n.* *МШ.* schwer werden.
 Тяжáкий, *a.* schwer, nicht leicht,
 schwierig; * тяжáка schwanger.
 Тяжáкість, -ости, *f.* Schwere, *f.*;
 Schwierigkeit, *f.*
 Тяжко, *adv.* schwer, schwierig; sehr,
 überaus, *P.* I. 11. — старáй; *Кс.* I. 156.
 Тяжко, *m.* Name с. Hundes, *III*.
 Тяжкомáвий, *a.* stotternd, stam-
 melnd, *Пу.* [starken Füßen, *Кс.* 213.
 Тяжкомáгий, *a.* mit schweren,
 Тяжкомáгий, *m.* einer, der schwie-
 rige Arbeiten verrichtet.
 Тяжкорúкий, *a.* mit schwerer,
 wuchtiger Hand, *Мх.* [schwerleibig, *B.*
 Тяжкотáлий, *a.* schwerfällig,
 Тяжкотáнный, *a.* strengflüssig,
 Тяжлáвий, *a.* *Мл.* sehr lastend.
 Тяжóвий, *a.* с. Тяжóновий; 2)
 aus einem Stück Leder gemacht (чó-
 ботá), *III*. [oesse Liegende, Streitende.
 Тяжúщий, *a.* *С.* I. 33. der im Pro-
 Тяжче, тяжше, *adv.* *comp.* с. Тяжко.
 Тяжкий, тяжший, *a.* *comp.* с.
 Тяжáкий. [ohen, *III*.
 Тяжчáти, *v. a.* schwieriger ma-

Тяв, *f. a.* Ужівка, Таж I. 1).
 Т'якати, т'якнути, *v. a. s.* Нат'якати, (Фр.); 2) т'як'яті, т'якн'ути, *v. a. Ф.* berühren, treffen, stoßen.
 Тям, *m. M.* III. 19. Sinn, *m.* Besinnung, Fassung, *f.* Bewusstsein, *n.*
 Тяма, *f.* Bewusstsein, *n.* Zurechnungsfähigkeit, не по т'ямі im unzurechnungsfähigen Zustand, *M. „Мета“* 1865. 318; 2) Маа, *n.* б'єв т'ями = б'єв м'їри, *ІБ.*
 Тямити (т'ямлю, т'ямыш). *v. a.* begreifen, kennen, wissen, verstehen; 2) im Gedächtnis behalten, sich erinnern; — ся sich besinnen; *III.*
 Тямка, *f. dim. v.* Тяма; * *v.* Пам'ять, Gedächtnis. *n.*; т'як'я, *pl.* чи мені в — ? = чи я пам'ятаю?
 Тяк'ий, *a.* einsehend, vernünftig, überlegend; 2) ein gutes Gedächtnis habend, *III.*
 Тям'явий, *a.* eingedenk, *v. d. v.*
 Т'ямний, *a.* Ос. (62) X. verständlich.
 Тямувати, *v. a.* gedenken, *B.*
 Тямуха, *c. Кн.* в. Тямуций
 Тямучий, т'ямуций, *a.* einsehend,

einsichtsvoll, überlegend, vernünftig, *III.*
 Тянути, *v. a. s.* Тягнути, *P. I.* 18.
 Тяп'ін, *des* Sohlag, Stosses, *III.*
 Тяпане, (-ня), *n.* das Haaken mit e. Beil; der Schlag; *leeres Geschwätz, *III.*
 Тяпати, *v. a.* langsam u. still mit einem Beil haaken; schlagen; *schwätzen, *III.*
 Тяп'карь, *m. s.* Кип'арь.
 Тяр, *adv. Ф.* wahrlich, wohl auch, а тяр und nun gar, ой тяр!
 Тясма, *f. a.* Тасьма, *B.*
 Тясьм'їн, *m.* Nbd. des Дн'ярб.
 Тясьм'їця, *f.* Bandqualle, *f.* (Cestum), *B.*
 Тясьм'ка, *f. Ко.* 50. в. Тасемка, *III.*
 Тяти, (тну, тнеш), *v. a.* schneiden, hauen; mähen; 2) schlagen; 3) beißen, комарі тнут; 4) eins u. dasselbe stets wiederholen; *III.*
 Тят'ява, *f.* Sehne, *f.*
 Тях, т'ях, т'ял'ін, *des* Schlagens einer Naotigall, *III.* (Гол. III. 344).
 Тяч'їнка, *f.* Stange, *f.* *III.* (Ч. IV. 281).
 Тящ'ий, *a. comp. v.* Тяжк'ий, *III.*
 Тяще, *adv. comp. v.* Тяжко, *III.*

У.

У, ein und zwanzigster Buchstabe, (укъ).
 У, *praep. mit d. Genit.* nahe bei, bei; у х'ати = біля х'ати nahe beim Hause; не ставало с'їли у (в) козаків, *К.*; Ос. 187—188; 2) У = В (въ), *mit d. Accus.* namentlich wenn das vorhergehende Wort consonantisch schliesst u. das folgende mit einem od. zwei Consonanten anlautet, козакі не д'уже вдавались у любові (Кч. 149) die Kozaken befassten sich nicht viel mit Lieb-schaften; вед'ї-ж гост'їх у сьвітлицю. (Кч. 37), führe die Gäste in's Zimmer! уваливсь у х'ату (Кч. 39) er stürzte in die Stube hinein, Ос. 176—177; у-пор'яд, nach der Reihe; у-сл'їд nachfolgend, begleitend, *К.*; у-в'їш'нь in die Höhe, *M.* III. 40; у-р'аз *M.* II. 120. auf einmal, sgleich; 2) zusammen, zugleich; у-т'єм'їч „Сн.“ 154 = у т'ємну ніч; у крик laut; у в'б'лю satt; у п'б'сн'їль zusammen *M.* III. 121; у вид'їт zur Antwort, entgegenend, *Зап.*; у дв'ї-

рядь in zwei Reihen, *M.* in zwei Abtheilungen; у дві очі *M.* unter vier Augen *Ос.* (62) I. 99; пшениця така г'арна, в'б'лос у в'б'лос d. Weizen ist so schön, jede Aehre sieht der anderen gleich; всі в'їсім б'удут однакові, в'б'лос у в'б'лос, г'б'лос у г'б'лос alle acht werden einander ganz ähnlich sein, indem sie dasselbe Haar u. dieselbe Stimme haben werden (*P.* II. 90). *Ос.* 177; у в'б'лю *Кс.* I. 88. nach Belieben, wie viel man will, satt; у очев'їдк'ї, *К.* augenscheinlich; 3) *mit d. Local.* *Ос.* 194—195. у кочер'гах *Зап.* beim Ofen, wo die Ofenkrücken gestellt werden; у в'їмк'у *Кн.* = в'їм'ї; у к'ур'ях, *Гол.* I. 76. zur Zeit des frühesten Nahen-geschreis; у тр'їйні *M.* II. 123. alle drei zusammen; у тропі *M.* II. 176. nach der Spur; у доволі, — б'ути sich glücklich fühlen; у под'б'ї ст'ати ком'єсь jmdm gefallen; у м'н'б'ї *Ме.* 185. in, mit e. Menge; у м'л'ї б'ка augenblick-

lich, in einem Nu! у п'єрв'их, брат — Halbbruder, *m.* (aus d. ersten Ehe).
 Уб'ава, *f.* Verringerung, Verkleinerung, Verminderung, Abnahme, *f. Пис.*
 I. Уб'авити, *v. a.* kleiner machen, verkleinern, verringern, vermindern; — ся sich, *Пис.*
 II. Уб'авити, убав'їти, *v. a.* unterhalten, ergötzen, belustigen; — ся sich unterhalten, sich ergötzen, а vergnügen, — а ким mit jmdm *У.*
 Уб'авлене, *n. Пис. v.* Уб'ава.
 Уб'авлен'їя, *a.* verringert, vermindert, *Пис.*
 Убаг'їнка, *f. v.* Баг'їнка 1), *B.*
 Убар'їтати, *v. a. s.* Опих'їти (пр'осо &). [greifen; verzehren, *Зах.*
 Уб'г'їти, *v. a. v.* В'б'г'їти, *Не.*; 2) ер-Уб'єв'їчити, *v. a. v.* Об'єв'їчити; verstümmeln, stark beschädigen, *B.*
 Уб'єв'їчати, уб'єв'їчити, *v. a.* versichern, sicher stellen; — ся sich versichern, а vergewissern, — на щ'єсь auf etw. als sicher rechnen.
 Убер'їти, *v. a.* kleiden; ausputzen, schmücken; — ся, sich — —.
 Убер'їже, *n.* Gestade, *n. К.* *Кос.*
 Убер'їч'ї, *v. a. К.* в. Устер'їч'ї.
 Убер'їчко, *n. dim. v.* Убр'їн'їчко.
 Уб'д'урити ся, *gew. imprs.* уб'д'урило ся ем'у es ist ihm in den Kopf gefahren, es geht ihm im Kopfe herum.
 Уб'ив'їти, уб'їти, *v. a.* todschlagen, tödten; zu Grunde richten, vernichten то єг'б' уб'їло das hat ihn zu Grunde gerichtet; — ся sich tödten; 2) уб'ив'їти ся за ким, -чим а. Поб'ив'їти ся 2).
 Уб'ївство, *n. Кс.* I. 56. Ringen, Trachten, *n. v.* Поб'їване 2).
 Уб'їйник, *m.* Mörder, *m. M.*; 2) § von faulen Pferden od. Ochsen, die man viel mit der Peitsche zu schlagen braucht.
 Уб'їль, *f. v.* Уб'їток.
 Уб'їрати, *a. a. v.* Уб'єрати.
 Уб'їр'їч, *m.* Ausputzer, *m. Пар.*
 Уб'їрок, -рку, *m.* Aufputz, *m. Пар.*
 Уб'їря, *f.* Kleidung, *f. Фр.*
 Уб'їт'ї, *n.* Tödtung, *f.*
 Уб'їток, -тку, *m.* Abgang, *m.* Abnahme, Verringerung, *f.* Vermindern, Fallen, Deficit, *n.* Verlust, Schaden; Nachtheit, *m.* [Verlust.
 Уб'їт'б'чно, *adv.* mit Nachtheit, mit

Уб'їясник, *m. D. c.* 44. Bein. des Teufels.
 Уб'їг'їтель, *m.* Bewerber, Candidat, *m.*
 Уб'їг'їти ся, sich bewerben, о щ'єсь.
 Уб'їг'їч, *m. v.* Уб'їг'їтель.
 Уб'їг'їл'єць, *m. v.* Б'їг'їл'єць, *Пар.*
 Уб'їж, *f. coll.* die armen Leute, *Pa. I.* 371.
 Уб'їй, *m.* Todtschlag, *m. Не. Ф.*
 Уб'їйний, *a.* mörderisch, *Пис.*
 Уб'їйник, *m.* Mörder, *m. M.* II. 193.
 Уб'їйство, *m. v.* Уб'їа.
 Уб'їйч'їй, *a.* tödlich, mörderisch, *B.*
 Уб'їр, *gen.* уб'їру, *pl.* уб'їри, *Б. (Фр.)*, Kleidung, *f.* Schmuck, Putz, *m.*
 Уб'їрати, *v. a. v.* Уб'єрати; 2) nach einander nehmen, *A.-Г.* 156; * aufgraben 157. [Garderobezimmer, *n. Не.*
 Уб'їрний, *a.* -а ким'їта Boudoir,
 Уб'їч, *gen.* уб'їочи, *f. v.* Уб'оч.
 Уб'лаг'їти, *v. a.* erbitten, erheben, dh Bitten erweichen, besänftigen, rühren.
 Уб'лаготвор'їти, *v. a.* wieder gut machen, befriedigen, ersetzen (den Schaden etc.). [beseligen, *МШ.*
 Уб'лаж'їти, *v. a.* segnen, beglücken,
 Уб'б'га, *f. Ос.* (61) VII. в. Неб'б'га.
 Уб'огат'їти, уб'огач'їти, *v. a.* Пол. а. Збогат'їти.
 Уб'огач'їня, *n.* Bereicherung, *f. Зах.*
 Уб'б'генько, *adv.* armlich, *Кч.* 100.
 Уб'б'гний, *a.* arm, dürftig.
 I. Уб'ож'їти, *v. n. v.* Уб'ож'їти, *Пис.*
 II. Уб'ож'їти, *v. a. v.* Уб'ож'їти.
 Уб'ожеств'їний, *a. Ф.* vergöttert.
 Уб'б'жество, *n.* Armut, Dürftigkeit, *f.*
 Уб'ожн'їа, *f. v.* Б'їдн'їта.
 Уб'ожити, *v. n.* arm werden, verarmen.
 Уб'б'жний, *a. comp. v.* Уб'б'гний; *adv.* уб'б'жне.
 Уб'б'їще, *m. М-Б.* 360. der dh viele Prügel ganz abgestumpft worden ist (?).
 Уб'ол'їване, *n. К.* Beileid, *n.* Mitleidenschaft, *f.* Bedauern, *n.*
 Уб'ол'ївати, *v. n.* leiden; Mitleiden mit jmdm haben, beklagen, bedauern.
 Уб'б'р, -б'ру, *m.* Putz, Anzug, *m.* Kleidung, *f.*; — на к'б'л' Gesohirr, Pferdgeschirr, *n.*
 Уб'б'ркати, *v. a.* beruhigen, stillen.
 Уб'осб'н'їж, *adv.* auf nackten, blossen Fuss.
 Уб'оч, *adv.* — від т'єбе *Ме.* 376. aus dieser Gegend, von dort wo du bist.

pl. (Haloragaceae). [и. Пол.]
 'Углекок, -чка, м. Kohlenoxydgas,
 'Угле, м. coll. Kohlen, *pl.*
 'Углек, м. *dit.* в. 'Уголь; 2) в. Угол.
 I. Угляна, *f.* Р. II. 109. Kohle, *f.*
 II. Угляна, *f.* в. 'Угол.
 Угляны, *pl.* Гол. III. 413. 414. в.
 Огладны.
 Угладный, а. kohlenhaltig, Пол.
 'Угло, н. в. 'Угол, В.
 Углава, *f.* Schleife; Dreschflegelkar-
 ре, *f.* Dreschflegelkopf, м. В.
 Угловатый, а. Гол. *sp.* 103. eokig.
 Угловецъ, -ица, м. Winkelspinne,
f. (Telegaria), В. [Grundstein, м. К.
 Угловый, а. von der Ecke, — камінь
 Углоны, *pl.* в. Оглоны.
 Углорот, м. Eckmund, м. (Trochus), В.
 Углостінка, *f.* Plattenmiesmuschel,
f. (Tichogonia), В.
 Углубити ся, sich vertiefen, Фр. Т.
 'Угнавий, а. угнавецъ, угнак, м.
 угнати, угнавити, в. н. В. в. unter
 Вугн — &. [bereinkommen, н.
 'Уговір, -вору, м. Vertrag, м. Уе-
 Угбкати, в. а. Ф. zähmen, kirre
 machen. [II. 22. в. Уговір.
 Уговір, м. Р. I. 31. Н. 208. Ке.
 Уговорити, уговорювати, в. а.
 bereden, überreden; — ся sich bereden,
 unter sich abmachen, eins werden.
 Уговтати, в. а. bereden, gefügig
 machen.
 Угбда, *f.* Gefälligkeit, *f.* Gefallen,
 н. III. I. 385. К. в. Вигбда; 2) Ver-
 trag, м. Uebereinkommen, н. Ueberein-
 kunft, *f.* [дяти; 2) угодити, в. Згодити.
 Угодити, угодати, в. а. в. Вго-
 Угбдливый, а. gut, tauglich; ge-
 fällig, gelegen; bemerkenswert, beach-
 tenswert, Зак.
 Угбжий, а. bequem, passend, К.
 'Угол, *gen.* угла, м. Winkel, м. Ecke,
f. в. Вугол.
 'Уголь, *gen.* угля, м. Kohle, *f.* Koh-
 len, *pl.*; 2) Kohlenstoff, м. (Carboni-
 cum), Пол. в. Вуголь.
 Угблья, н. coll. Р. I. 75. в. 'Угля.
 Угблный, а. в. Угловый.
 'Уголов, уголова, *f.* в. Углова;
 -стрільбый Flintenkolben, м. Пар.
 'Уголовный, а. Criminal-, Blut-.
 'Уголоски, *pl.* *ing.* в. Заповід.

Угомонити, в. а. beschwichtigen,
 einschränken. [ловный.]
 Угомонный, а. Ке. II. 243. в. Уго-
 Угонвати, угоннути, в. н. davon-
 wischen, entwischen, entlaufen, Зак.
 Угбнка, *f.* дати -ку, Ст. „Л.“ 96.
 vom Jagdhunde.
 Угонбвити, в. а. überwältigen.
 Угбщик, м. Läufer, м. Н. 84.
 I. 'Угор, *gen.* угра, м. Flusssaal, м.
 (Murena anguilla); 2) Finne, *f.* (Cysti-
 cerous cellulosa), В.
 II. 'Угор, *g.* угору, м. Brachacker,
 м. Brachfeld, н. Brache, *f.*
 Угориняк, м. Juni- od. Brachkäfer,
 м. (Rhizotrogus solstitialis). [baum.
 Угбрка, *f.* He. ungarischer Pfauen-
 Угбрно, *adv.* М. III. 129. в. Угбрно.
 Угорбвий, а. brach.
 Угородити, в. а. в. Вгородити;
 2) hineinstossen, -schlagen, +М.
 Угбрский, а. ungarisch.
 Угорщак, м. Nam. е. ungar. Ochsen.
 Угбщина, *f.* Ungarland, Ungarn, н.
 Угбстити, угбдати, в. а. jmdn
 als Gast aufnehmen u. speisen, bewir-
 ten, tractieren; — ся ein Gastgelage
 halten, schmausen, V; 2) — (в) дбма
 sich zu Hause einfinden. [ment, н.
 Угбщеня, н. Bewirtung, *f.* Tracta-
 Угбщений, а. bewirtet, tractiert.
 Угбрак, м. угракый *pl.* Dasselbeu-
 len, *pl.* (die von d. Larven der Rin-
 derbremse: Oestrus bovis, verursachten
 Beulen); auch die Larven selbst, В.
 'Угривка, *f.* (угривок, м.?) Ф. в.
 Грива, грива.
 Угривоватый, а. — волосянок,
 Längliches Muffthierchen, (Pantotrichum
 enchelys), В.
 'Угрин, м. ein Ungar.
 'Угринка, *f.* Ungarin, *f.*; 2) Wal-
 zenthierchen, н. (Enchelys); *pl.* угрин-
 кый, Walzenthierchen, *pl.* (Enchelys), В.
 Угринчук, м. Ф. Ungar, м.
 Угрібати, в. а. (= впрібати) гній,
 den Dünger beim Aokern in die Fur-
 chen harken.
 Угрішити ся, einen Fehler machen,
 sich versehen; sich verreden, sich ver-
 sprechen, Н. 281. в. Прогрішати ся.
 Угроватый, а. finnig.
 Угрожати, в. а. drohen, bedrohen, Под.

Угрбза, *f.* Androhung, *f.* Top.
 Угрущати, в. а. betrüben, ГЕ.
 Угукати, в. н. „Uhu“ schreien (v.
 d. Eule). [müthig; halsstarrig.
 Угурний, а. Зг. Пр. I. 54. über-
 Удбване, н. Verstellung, *f.* Nachah-
 mung, *f.* Nachahmen, н.
 Удавати, в. а. в. Удавати.
 Удавати, в. а. erwürgen, ersticken;
 — ся sich — —; чим ersticken.
 Удавлена, н. Erwürgung, Erstik-
 ung, *f.*
 Удака, *f.* в. Удака, Gelingen, Glück, н. С.
 'Удаль, *f.* Tüchtigkeit, *f.*
 Удалена, н. Fortschaffen, Entfernen, н.
 Удалецъ, -ля, м. tüchtig, wacker;
 Held, м. Н. 200. Wagehals, м.
 Удалий, а. gelungen, gut gerathen,
 wohlgestaltet, Л; 2) tüchtig, wacker.
 Удаляти, удалати, в. а. entfernen,
 fortschaffen; — ся sich —; meiden.
 I. Удбне, н. Vermögen, н. Fähigkeit,
 Kunst, *f.* Н. 23. [Lüge, *f.* Зак. Пис.
 II. Удбне, н. Erfindung, Erdichtung,
 Удавний, а. К. в. Удалий.
 'Удбр, м. Stoss, Schlag, м. — са-
 мострільный, Apoplexie, *f.* Пар.
 Удбрити, удбрати, в. а. stossen,
 schlagen, einschlagen; — об вбмяю zu
 Boden werfen; — на корбс auf jmdn
 losgehen, losschlagen; — ся anstossen,
 stossen, anschlagen; 2) удбрити до
 корбс sich an jmdn wenden; удбрати
 на щбс auf etw. pochen, vertrauen,
 М+Е. 300; кров удбрила до головй
 d. Blut stieg in den Kopf; то ма удб-
 рило das fiel mir auf.
 Ударувати, (-ров-) в. а. beschenken.
 Удбти, удбвати, в. а. nachahmen,
 sich verstellen, е. Rolle spielen, sich
 stellen; etw. vorspiegeln, vorgeben, er-
 dichten, lügen; 2) vermögen, können,
 treffen; 3) — корб jmdn (Unannehm-
 lichkeiten od. Gefahren) aussetzen, über
 jmdn falsch berichten, Зак; — ся ge-
 rathen, gelingen; 2) — ся в корб jmdm
 ähnlich werden; 3) — ся до корб sich
 an jmdn wenden, в. zu jmdm verfügen.
 Удбтний, а. в. Здбтний, Зак.
 Удбча, *f.* Gelingen, н.; 2) Fertigkeit,
 Kunst; Fähigkeit, *f.* Н.
 Удбшний, а. He. в. Удалий; 2)
 Ч. IV. 461. в. Удбтний.

Удвоорий, а. verdoppelt, doppelt.
 Удворити ся, Зг. sich niederlassen,
 wo einziehen. [verdoppeln.]
 Удбловувати, удбвати, удбвати, в. а.
 Удбвующий, а. doppeltbrechend,
 Пол. [Еф. 13.
 Удбнно, *adv.* den ganzen Tag über,
 'Удерж, м. Einhalt, м. нема слб-
 вач удержу Амт. 37.
 Удбержаня, н. в. Утрбманя.
 Удержати, удбржувати, в. а. в.
 Утрбмувати.
 'Удержка, *f.* Halter, м.; 2) Achren-
 axe, Achrenspindel, *f.* В.
 Удбржувати, в. а. в. Утрбмува-
 ти; — ся в. Утрбмувати ся; 2) —
 ся від чобс К. sich enthalten.
 Удбржувач, м. Erhalter, м. (сбві-
 та etc.).
 Удбрти, удбрати, в. а. abreissen,
 abbrechen; * — корб jmdn betrügen,
 übervorthellen; 2) * hauen, schlagen;
 3) * davon laufen, laufen.
 Уджигвѣти, в. н. entkommen,
 entwischen; 2) * в. а. etw. leichtsinnig
 thun, Зак.
 Удбвати, удбловувати, удбвати, в.
 а. in Staunen setzen, verwundern; — ся
 erstaunen; 2) — ся в корб, в щб seine
 Blicke auf jmdn heften, ihn unverwandt
 ansehen, в. Вдбвати.
 Удбвлена, (-нб, Ч. IV. 3.), н. Er-
 staunen, Staunen, н. Verwunderung, *f.*
 Удбвлена, н. До. в. д. в.
 Удбвлати, в. а. в. Удбвати; — корб
 jmdn bewundern, в. Подбвлати.
 Удблный, а. Zaum-
 Удбло, н. *pl.* удбля, He. Maxx. Ge-
 biss, н. am Pferdezaume. [Нес.
 Удбнецъ, -нця, м. der wilde Eber,
 Удбти, в. а. рббу angeln.
 'Удбця, *f.* Angel, *f.*
 'Удбд, м. в. Удбд, Вудбд.
 'Удбй, *gen.* удбю, м. в. Вдбй.
 Удблати, в. а. корбс mit jmdm
 fertig werden; — щбс etw. thun, ма-
 чен, verfertigen; — побс bearbeiten,
 bebauen.
 Удблати, удблати, удбловувати, в. а.
 abtheilen, zutheilen, mittheilen, abgeben,
 bescheiden.
 Удблный, а. selbständig, souverän.
 Удбловувати, в. а. Пер. theilnehmen.

Удільствоване, *n. Ф.* Theilnahme, Mitwirkung, *f.*

Удка, *f.* Angel, *f. В.*

Удлище, *n.* Angelruthе, *f.*

Удншця, *f.* Schenkelfliege, *f.* (Merodon), *В.*

Удо, *n.* Schenkel, *n.*; Glied, *n. В.*

Удобний, *a. АД.* I. 121. bequem, gut, passend.

Удобрене, *n.* Verbesserung, Amelioration; Düngung, *f.*; 2) Besänftigung, *f. Пар.*

Удобрити, удобрювати, *v. a.* verbessern; 2) besänftigen; 3) a. одобрити, *Оз.*

Удобріти, *v. n. u.* — *св. a. d. f.*

Удобрухати *св.*, sich besänftigen, wieder gut werden.

Удовá, *f. a.* Вдовá.

Удовéць, *g.* удиць, *m. a.* Вдовéць

Удовж, *adv.* в. В-довж. *Пис.*

Удовін, удовінний, *a. a.* Вдовін.

Удовліти, удовліти, *v. a.* *Кс.* I. 103. *a.* Удоволити.

Удво́ль, (-віль), *adv.* genügend viel, *satt, Кс.* II. 18.

Удоволіти, (удовольніти), удоволіти, *v. a.* Genüge leisten, befriedigen, zufriedenstellen, *ГШ. Кс.*

C. I. 117; — *св.* sich zufriedenstellen, zufrieden sein (mit etw.).

Удовувати, (-вов-), *v. n.* Witwer od. Witwe sein, *Зах.*

Удоа, *m. a.* В'двуа.

Удоблий, *a.* Гол. tüchtig, wacker.

Удбля, *f.* Тüchtigkeit, Tauglichkeit, Fähigkeit, *f. Ил.*

Удомашити, *v. a.* heimisch machen, einbürgern; — *св.* sich einheimisch machen.

Удóнити, *v. a.* *Н.* 288. ewig geben.

Удоп'ятити, удоп'тувати, *v. a.* fest, hart, glatt treten (*z. B.* die Erde, den Steg &); — *св.* fest, hart, glatt getreten werden. [3] wegflehen, + *М.*

Удóбити, *v. n. a.* Удрáти, удéрти, Удостовірене, *n.* Beglaubigung, Legalisation, Legalisierung, *f.*

Удостовірений, *a.* beglaubigt.

Удостовірити, *v. a.* beglaubigen, legalisieren, accreditieren, *Пар.*

Удостойнати, *v. a.* würdig machen; zur Würde erheben, *Ле.*

Удостойти, *v. a. a. d. v.*; — *св.* wür-

dig werden.

Удотéлений, *a. К.* befähigt, ta-

Удотка, *f.* Schmerle, *f.* (Cobitis barbatula), *В.* [davon machen, *В.*

Удрáти, *v. a.* *schlagen; 2) *v. n.* * sich

Удружити, *v. a.* komúсь *Кс.* II. 149. *Км.* jmdm freundschaftlichen Dienst

erweisen, *a.* Прислужити *св.* *к.*

Удрухити, *v. n.* vermodern, *В.*

Удувати, уд'ти, *v. a.* aufblähen, aufschwellen; — *св.* auf-, anschwellen.

Удуа, *m.* Wiedehopf, *m.* (Urupa erops), *В.*

Удуок, *m. dim.* *s. d. v. В.*

Удуше, (-шья), *n.* Asthma, *n.*

Удушити, удусити, *v. a.* ersticken; erwürgen; erdrücken, *a.* Задусити.

Удушлівий, *a.* erstickend, erdrückend, *Км.*; 2) lungenkrank, asthmatisch.

Уёмний, *a.* negativ.

Уж, ужáка, *m.* Wasserschlange, Ringelnatter, *f.* (Tripodonotus natrix), *В.*

Ужáлене, *n.* Stich, *m.* (*e.* Insektes).

Ужáлти, *v. a.* stechen (*v. e.* Insekt).

Ужáлне, *n.* Gram, *m.* Weh, *n.* Klage, *f.* *Зг.*

Ужáлно, *n. a.* Пужáк, Пужáльно.

Ужáлти *св.*, *a.* Жáлувати *св.*

Ужáнця, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *Ос.* (62) II. 54. (l' usance).

Ужáс, *m. V.* Schrecken, *m.* Entsetzen, *n.* Graus, *m.* Gráuel, Grauen, *n.*

Ужáсáти *св.*, ужáсн'ти *св.*, *a.* Ужáсáти *св.* &

Ужвa, ужéвка, *f.* ein aus Zweigen geflochtenes Band, *В.* Bindgerte, -weide, *f.*

Ужé, ужéнь, *adv.* schon.

Ужéнь, *m.* soviel man vom Getreide auf einmal mit der Sichel fasst.

Уживáльний, *a.* brauchbar.

Уживáльність, -ости, *f.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m.* *Пар.*

Уживана, *n.* Nutzniessung, *f.* Gebrauch, *m.*; 2) Genuss, *m.* Vergnügen, *n.*

Уживати, ужáти, *v. a.* gebrauchen,

анwenden, sich bedienen; verbrauchen; 2) geniessen. [*n. В.*

Ужлочковане, *n.* Nervensystem, Ужáн, *m. a.* Ужáнок.

Ужáна, *f. a.* Ожáна, *В.*

Ужáнати, *v. a.* absicheln, mit der Sichel abschneiden.

Ужáнник, *m.* Brombeerstrauch, *m.*

Ужáнок, -нку, *m.* eig. das mit der Sichel Abgeschnittene; Abmähen, Ab-

schnneiden, Einerten, *n.* (von Getreide); Ertrágnis an Getreide, *n.* Zuwachs, *m.* *Зах.*

Ужáско, *n.* Heuseil, langes starkes Seil, *n.* (das mit dem Heubaum das auf den Wagen geladene Heu niederdrückt und festhält).

Ужáстка, *f.* Ophiolepis, *В.*

Ужáте, *n.* Anwendung, *f.* Gebrauch, *m.*

Ужáти, *v. a. a.* Уживáти.

Ужáти *св.*, *a.* кимóсь sich einleben, *Км.* *a.* Вжáти *св.* [Gebrauch, *m.*

Ужитковане, *n.* Nutzniessung, *f.*

Ужиткувати, *v. a.* Nutzen ziehen, Gebrauch machen.

Ужитний, *a.* brauchbar; nützlich, *В.*

Ужáток, -тку, *m.* Nutzen, Vortheil, Gebrauch, *m. a.* Пожáток.

Ужитóчний, *a.* nützlich.

Ужитóчність, -ости, *f.* Nutzen, Nützlichkeit, *f.*

Ужáще, *n. a.* Ужáско.

Ужáпати *св.*, § sich voll saufen.

Ужвa, *f. a.* Ужвa, *В.*

Ужвa, *f.* Stopfwachs, Vorwachs, *n.*

Ужáльнене, *n.* Verallgemeinerung, *f.* *Фр.*

Ужáдати, *v. a.* *Зг.* Цóвн'ти.

Узаконити, *v. a.* gesetzlich, rechtlich feststellen, sichern, zum Gesetz erheben, für rechtmässig, gesetzlich erklären, legitimieren.

Узаконити *св.*, sich versorgen, *a.* versehen (mit etw.), *Зах.*

Узберáти, *v. a. a.* Узбирáти, узб'рáти.

Узберáж, *adv.* dem Ufer entlang, *К.*

Узберáже, *n.* Gestade, Uferland, *n. К.*

Узбирáти, узб'рáти, *v. a.* einsammeln, zusammenbringen.

Узб'чний, *a. К.* von der Seite, Seiten-, Grenz-

Узбрóити, узбрóювати, *v. a.* bewaffnen, ausrüsten; — *св.* sich bewaffnen, sich ausrüsten.

Узвалáти, *v. a. a.* Повалáти.

Узвáр, *m. К.* II. 24. *a.* Art Gericht aus gedórrtem Obst mit Zimmt u. Citronenschalen eingekocht, *Зах.*; — ро-

д'ний, *e.* узвáр der hingeschickt wird an die eingeladene Person bei Gelegen-

heit der Geburt eines Kindes.

Узвáти, *v. a.* hineinrufen, -bescheiden.

Узвелáчене, *n. Пар.* Erhöhung, *f.* Aufschwung, *m.*

Узвéршина, *f. К.* *a.* Вершáна.

Узв'слáнщина, *f.* Weichselland, *n. К.*

Узв'чáти, *v. a.* angewöhnen, *Зг.*

Узвóа, -оау, *m. К.* I. 152. Schlucht, *f.* Engpass, Berg, *m.*

Узвóлити, *v. a.* erlauben.

Узворот, *m.* Rückkehr, *f.*

Узг'рe, *n.* Anhöhe, *f.* Hügel, *m.* Gesenke *e.* Berges, *n. К.*

Узголóвe, *n.* ein entsprechend zusammenggelegtes Tuch od. Kleidungsstück, das man beim Schlafen unter den Kopf legt; Kopfkissen, *n. В. М.* II. 159.

Узголóвeчкo, *n. dim. М. a. d. v.*

Узграничáний, *m.* Grenzbewohner, *m. К.*

Узгрянáче, *n.* Grenze, Grenzmarke, *f.*

Узгрянáшняк, *m.* Grenzbewohner, *m. К.*

Узда, *f. a.* Уздéчка. [geben, *Оз.* 205.

I. Уздáти, *v. a.* vergelten, statt etw.

II. Уздáти, *v. a.* zäumen, den Zaum anlegen. [н'ти *св.*

Уздвигн'ти *св.*, *Макс. a.* Здвиг-

Уздéла, *pl.* Zügel, *pl.*

Уздéчка, *f.* Zaum, Zügel, Halfter, *m.*

Узд'н'ця, *f.* Halfter, *m. В.*

Узд'н'ре, *n.* Dnieperland, *n. К.*

Уздоров'тельний, *a.* heilbar.

Уздоров'ти, уздоровáти, *v. a.* gesund machen, genesen machen, heilen.

Уздр'вáти, уздр'гáти, (узр'гáти), *v. a.* erblicken, bemerken. [bedecken.

Узелéяти, *v. a.* *Ваз.* mit Grünem

Узвáти, *v. a.* *Пр.* II. 202. 204. *a.* Назвáти, Прозвáти, nennen *М.* II. 192.

I. Узв'р, *m. Нс.* Hintergrund, *m.* Hinteransicht, *f.*

II. Узв'р, *m. Нс. a.* Г'зир.

Узв'ця, *f.* Карре am Dreschflügel, *f. Пар.*

Узв'ч, *m.* Knotenkoralle, *f.* (Melitaea), *В.*

Увiдчти, *v. a.* wünschen, *Зах.*
Увiдце, *n. a.* Ужiдце.
Увiмку, *adv. H.* 275. im Winter.
Увiр, -обру, *m.* Muster, *n. pl.* уобри волоті *Mc.* 306. goldene Stickmuster, *pl. v.* Вiр 2).
Увкарпатє, *n.* Karpathenland, *n. K.*
Увкiй, *a. v.* Вуцкiй. *B.*
Увкокрiльцi, *pl.* Engfüglер, *pl.* (Stenelytra), *B.*
Увкрiльє. *n.* Flügel, Saum, Rand, *m.* Ecke, *f. Oг.*; Grenze, Mark, *f. R.*
Увкiмк, (вуц-), *m.* Knoten, *m.*; 2) Bündel, *n.*
Увлiйти ся, *er*gösen, *er*grimmen, на кобсь *K.* gegen jmdn böse werden.
Увлiсе, *n.* Waldrand, *m.*
Увлвбiтiй, *a.* knotig, *III. II.* 60.; 2) бiндиг, verschoben, verzwickт, bornirt, *III. II.* 67.; räthselhaft, unerforscht, *K. B.* [congenum], *B.*
Увлвбiтка, *f.* Spindelassel, *f.* (Пу-
Увмислвбiти, увмислвбiти, *v. a.* vereinlichen, anschaulich machen.
Увмiнiв, *m.* tiefste u. reissendste Flusstelle die nie zufriert.
Увнлвбiти, увнлвбiти, *v. a.* erkennen, erfahрен, einsehen; 2) anerkennen; urtheilen; — за дббре для гут finden; — собє в чiм einer Sache bewusst sein; — ся = познакбмiти ся.
Увнiк, *m.* Гуи. Gefangener, *m.*
Увнлбiти ся, *v.* Овнбiти ся, (Фр.).
Увов, *m. v.* Увол.
Увол, *m.* Knoten, *m. B.*
Уволiти, *v. a.* einlaugen, beuchen, (шмiтє); 2) * §. einen Schlag versetzen, hauen (прутом &).
Уволцєвiтiй, *a.* knotenähnlich, *B.*
Увллє, (-є), *n. coll. v.* Увол.
Уворєць, -iрцiя, *m. Ф.* Muster, *n.* zum Stioken. [nehmen.
Уврiтє, *v. a.* erblicken, sehen, wahr-
Уврiчє, *n.* Uferland, Flussegebiet, *n. Oг.* 205.
Увтбк, *m.* Гол. Osten, *m.*
Увублєнє, *n.* das Gezähneltein, *B.*
Увучтє, *n.* Beschuhung, *f. +M.*
Увiтє, *n.* Nehmen, *n. Kв.* 301.
Увiти, *v. a. v.* Вiти.
Уiдє, *c.* Feiniger, *m.* ein zudringlicher, lästiger Mensch, *См.*
Уiдiти, *v. a.* * на кобб, jmdn mit

beissenden od. stichelnden Reden verletzen; — ся * zanken; sich ärgern, sich giften. [kisch, *A. Г.* 159.
Уiдлiвiй, *a.* bissig, böartig, зан-
Уiдлiво, *adv.* bissig, verbissen, *T.*
Уiджiти, уiдити, *v. a.* bereiten, zureiten; fahrbar machen; 2) *v. n.* davonfahren, abreiten.
Уiсти ся, sich hineinfressen.
Уiдбє, *adv. Verbalausdr.* es wird genügen; genügt, genügend.
Уiймє, *f.* Verkleinerung, Verkürzung, Beeinträchtigung; Abnahme, *f.* на фi-
му, *Гол.*
Уiймiти, уiймiти, *v. a.* fassen, an-
fassen; 2) abnehmen; schmälern, Abbruch thun, abziehen, verringern; — чєсти кому jmds Ehre Abbruch thun, schmälern; — ся за ким, чим, за кобб, sich jmds annehmen.
Уiйтi, *v. a. v.* Ужодiти.
Укiв, *m.* Befehl, *m.* Gebot, *n.*; Macht-
spruch, *m.* [f. Пол.
Укiвєнє, *n.* Weisung, Unterweisung,
Укiвєтєль, *m.* Zeiger, Vorzeiger, *m.*
Укiвiти, укiвiвати, *v. a.* zeigen, verweisen, weisen; befehlen.
Укiвiкє, *f.* Zeiger, Griffel, *m.* (für Kinder beim Lesen); 2) Wink, *m.* Anleitung, *f. ГIII.* [Sohlsgwort, *n.*
Укiвнiй, *a.* -є слбво Parole, *f.*
Укiвнiк, *m.* Register, *n.* Index, *m.* Пар.
Укiлiти, *v. a.* besudeln, beschmie-
gen, *Зах.* [glatt rollen.
Укiчiти, *v. a.* ebnen, glatt machen,
Укiчiти, *v. a.* gut säuern, durch-
säuern.
Укiчшєнiй, *a.* durchgesäuert.
Укiлiти, *v. a.* empfindlich verkürzen, *Ф.*
Укiвiчєнiй, *a.* mit Blumen geschmückt, im Blumenschmuck.
Укiвiчiти, (укiвiч-), *v. a.* mit Blumen schmücken; — ся sich —
Укiдiти, укiдiвати, *v. a. v.* Прокi-
кiнути; 2) hineinwerfen.
Укiй, *a.* geschult, abgerichtet, dres-
sirt, кiнь & (oppos. Нєук, неукiй).
Укiпiти, *v. n.* weich gekocht, gesotten werden. [stellung, *f.*
Укiр, *g.* -обру, *m.* Vorwurf, *m.* Aus-
Укiснiй, (укiсн-), *a.* schräg, über-
zwerch.

Уклад, *m.* Beding, *m.* Bedingung, Uebereinkunft, Abmachung, *f.* Contract, *m.*; 2) — свiчiй, Brauch, *m.* Sitte, *f.* якiй де ўклад; 3) Gewohnheit, *f.* Routine, *f.* найтiжше вiяти до чобб ф-
клад = вложiти ся, вiйкнуги; б)
ўклад до чобб вiяти собi = поста-
новiти, beschliessen; 4) Anlage, *f.* Sy-
stem, *n.*
Укладє, *f.* укладу мати на кобб
gegen jmdn etw. vorhaben, etw. im
Shilde führen, *Kol. I.* 113. [dnen.
Укладєнє, *n.* das Zurechtlegen, Or-
Укладiти, *v. a. v.* Уложiти; —
суд *Kв.* 194. Recht sprechen.
Укладiстiй, *a.* -є бєсiдє gewandte
Rede, Sprache.
Укладнiк, *m.* Componist, *m.* (in
d. Musik.); 2) Schwarze Walderbse,
(Orobis niger L.), *B.*
Уклiдєтi, *v. a. §. P. I.* 134. (mit
Zähnen) zerreißen; 2) * *M+B.* 287.
bewegen, bereden.
Уклiнiти, уклiнiвати, уклiнi-
ти, *v. a.* senken, beugen; abwenden;
2) — ся, sich senken, *v.* beugen; ein-
lenken; *A. I.* 215. sich verbiegen,
v. verneigen.
Уклiстi, *v. a. v.* Уложiти.
Уклєпiти, *v. a.* hämmern; — ся
* mit etw. bekannt werden, *Зах.*
Уклєвє, *f.* Мл. *v.* Уклiй.
Уклiкiти, *v. a. v.* Заклiкiти.
Уклiнiти, *v. a.* viel fischen.
Уклiй, уклiє ялєц, Laube, *f.* (Leu-
ciscus vulgaris und L. alburnus, Al-
burnus lucidus).
Уклiн, -бну, *m.* Beugung, Verbeu-
gung, Verneigung, *f.* * Compliment, *n.*;
2) Biegung, Declination; Abweichung,
Aberration, *f.* Пар. [уклiнно — Ф.
Уклiннiй, *a.* höflich, ergebenst; *adv.*
Уклбна, *f. v.* Поклiн, *Пiс.*
Уклбнiй, *a.* gebeugt, geneigt,
gesenkt; 2) * gerührt, bewegt, *Пiс.*
Уклбннiй, *a.* *R. U. I.* 292. nachgiebig.
Уклбнiти, *v. a. u. n. v.* Укллвнiти;
— ся *v.* Verbeugung machen, sich ver-
beugen. [клононько.
Уклбнiчєнє, *f.* Ч. *IV.* 280. *s.* Пс-
Уклбнiти, *v. a. v.* Дьббнуги; 2)
— ся * sich hineindrängen.
Уклiтiти, *v. a. v.* Помiтiти.

Укнбвнiй, *a.* angezettelt, *Пiс.*
Укнбвiти, *v. a.* anzetteln, etw. im
Schilde führen, schmieden.
Укнiжєнiй, *a.* gefürstet.
Укбвнiй, *a.* geschmiedet.
Укбвiти, *v. a.* schmieden; beschlagen.
Укбiти, *v. a.* lindern; 2) thun, ма-
chen; — ся, *v.* Скофти ся.
Укблєнє, *n.* Stioh, *m.* [Колбтi.
Уколбти, (укблю, -лєш), *v. a. v.*
Уколбшкєтi, *v. a.* bündigen, zäh-
men, kirre machen, *C. II.* 9.
Укбнiти ся, sich abmühen, *Гол. I.* 84.
Укбнбдiти ся до кобб, jmdn
belästigen (mit *v.* Bitte &).
Укбнтєтувiти, *v. a. Kв.* 245.
vergnügen, Vergnügen bereiten; bewir-
ten; beschenken.
Укбрiвєнє, *f.* Demüthigung, *f.* Шар.
Укбрiщi, *pl.* на — zum Trotz.
Укбрiнiти, *v. a. u.* — ся *v.* Вкб-
рiнiти, — ся. [gend, *C. U.*
Укбрлiво, *adv.* vorwurfsvoll, gü-
Укбрлiвiти, укбрлiвiвати, *v. a.*
кiрзєн, abkürzen, verkürzen, kürzer
machen; einhalten; — ся sich verkür-
zen; aufhören. [складiти, (Фр).
Укбрпiти, *v. a. v.* Приблiрiти, На-
Укбрпiтi, *v. a.* abreißen, abbre-
chen, abtrennen, *Пiс.* [n. (Loxodes), *B.*
Укбсєць, -сцє, *m.* Lippenthierchen,
Укбсiстiй, *a.* schräg.
Укбсiтi, *v. a. v.* Косiти. [chen.
Укбскєтi, *v. a.* zähmen, kirre ma-
Укбснiй, *a.* schief, *Пол.*
Укбснiк, *m.* schiefwinkliges Paral-
lelogramm, *Пар.* [einwälzen, -rollen.
I. Укбiти, укбiвати, *v. a.* hin-
II. Укбiти ся, Junge werfen (vom
Schaf, *v.* Katze &).
Укбiти, *v. a. v.* Покохiти; — ся
у коббє *v.* Влюбiти ся.
Укбiтiти ся, verkosten, Ge-
schmack gewinnen.
Укбiвати, *v. a. v.* Укбiти.
Укбвк, -вк, *dim.* укбвчк,
m. *v.* Stück, das Abgeschnittene, Ab-
schnittsel, *m.*
Укбiнє, *f.* eig. Grenzland, *n.*; Ukra-
ine, *f.* Kleinrussland, *n.*; 2) jede weit
entlegene, entfernte Gegend.
Укбiнєць, -нцє, *m.* Bewohner
der Ukraina 1), Klein-, Südrusse, *m.*

Українка, *f.* Bewohnerin von Україна 1). Klein-Russin, *f.*
 Українний, *a.* Grenzlands-, -а земля Grenzland, *m.* Grenzstrib, *m.* Mark, *f.* [begrabend, *T.*
 Україногробний, *a.* die Ukraine
 Українськии, (-скии), *a.* ukrainisch, klein-, südrussisch. [*Др.*
 Українство, *n.* Ukrainenthum, *n.*
 Украсіти, *v. a.* s. Украсати.
 Украсніти ся, sich ausheutern (*v.* Himmel). [*ren.* verzierern.
 Украсати, *v. a.* schmücken, zie-
 Украшене, *n.* Verzierung, *f.* Schmuck, *m.*
 Украсати, *v. a.* zähmen, *K.*
 Укривало, *n.* Decke, *f.*
 Укривати, укріти, *v. a.* decken, bedecken; 2) verstecken, verbergen.
 Укривжати, укривдити, *v. a.* beeinträchtigen, Unrecht thun; 2) kränken.
 Укривжене, *n.* Beeinträchtigung; 2) Kränkung, *f.* *Зак.*
 Укривжений, (-жон-), *a.* beeinträchtigt, beschädigt; 2) gekränkt, *Зак.*
 I. Укрій, *a.* s. Крутий.
 II. Укрій, *a.* süß (unangenehm), Uebelkeiten erregend, *Це.*
 Укриті, *n.* Versteck, *m.* *B.*
 Укріти, *v. a.* s. Укривати.
 Укличати ся, комуь сит Geschrei jmds Ohren ganz erfüllen.
 Укрівлі, *f.* s. Вкрівлі.
 I. Укріп, -опу, *m.* s. Окріп.
 II. Укріп водний Росс-Вассерfenchel, *m.* (Oenanthe Phellandrium).
 Укріпць, -ця, *m.* *dim.* s. d. v. I.
 Укріпяти, укріпяти, *v. a.* befestigen, fest machen, stärken; — ся sich befestigen; fest gemacht werden; gestärkt werden; s. Покріпяти ся, *III.* II. 224.
 Укріплене, *n.* Befestigen, *n.* Fixieren, *n.*; Befestigung, *f.* Festungswerk, *n.*
 Укріпленій, *a.* befestigt; gestärkt.
 Укрібі, *pl.* Schnitt, Zuschnitt, *m.* s. Крібі.
 Укроміти, *v. a.* ein Stück abschneiden; — ся sich schneiden, s. verwunden; 2) * abnehmen, sich verkleinern, sich vermindern, укроїло ся сму.
 Укробма, *f.* abgesonderter Theil, Abgeschlossenheit, *f.* bequemes Plätzchen,

Ос. (61) VII. Пар.
 Укробме, *adv.* s. Окремо, осібно.
 Укробп, *m.* s. Укрібі II. *Зак.*
 Укротіти, укротати, *v. a.* lindern, *B.*; 2) bändigen, zähmen, *K.*; demüthigen, *B.*; — ся sich beruhigen, gezähmt, gebändigt, besänftigt werden.
 Укрутіти, *v. a.* s. Вкрутіти.
 Укувати, *v. a.* schmieden; beschlagen.
 Укусати, *v. a.* s. Вкусати.
 Укутати, укутувати, *v. a.* Ко. 287, verhüllen, umhüllen, einhüllen, einwickeln; 2) aufsetzen, ausarbeiten, vollbringen, *Пар.*; 3) viel essen, austrinken, *Кн.* *Зак.*
 Укушений, *a.* gebissen; gestochen.
 Улагодити, *v. a.* zur Ordnung bringen, die Ordnung herstellen; 2) *P.* I. 136. aus dem Wege räumen, schaffen; 3) beschwichtigen, besänftigen, beruhigen.
 Уладнане, *n.* Ordnung, *n.* Regulierung, *f.* [regulieren, *ОП.*
 Уладнати, уладнувати, *v. a.* ordnen, Уламок, -мку, *m.* *Мог.* s. Відламок. Stück, *n.* Theil, *m.*
 Улан, уланін, *m.* Улан, *m.*
 Уланський, *a.* des Ulanen, Ulanen-
 Улас, *m.* Blasius.
 Уласиха, *f.* Gattin des Улас.
 Уласів, -ева, -ева, *a.* des Улас, dem *У.* geh. [tert werden, nachlassen.
 Улегати, *v. n.* s. Легшати; erleichtern, *Улегчене*, (-нене), *n.* Erleichterung, *f.* *B.*
 Улежати, *v. n.* ruhig liegen bleiben, *ВГ.* 138; — ся teigig werden; 2) sich senken. [leichtern, leichter machen.
 Улекшати, улекшати, *v. a.* er-
 Улень, -ня, *m.* s. Улій.
 Уленути, *v. n.* sich verflüchtigen, *B.*
 Улєсливий, *a.* verlockend, einschmeichelnd, *Крон.*
 Улєстїти, *v. a.* schmeicheln, *M.* II. 173.
 Улєть, *f.* *У.* s. Strich Landes, Gegend, *f.*
 Улетіти, улїтати, *v. n.* weg, fort-, verfliegen; verfließen; dahingehen; sich verflüchtigen *Пол.* [*Пол.*
 Улетучати ся, sich verflüchtigen,
 Улєщане, *n.* *К.* List, Verführung, *f.*
 Улєщати, улєщувати, *v. a.* Ко. 78. verlocken, verführen, bethören; 2) beschwichtigen, *См.*
 Уліва, *f.* *ТР.* 93. Regenflut, *f.*

Уливати, *v. a.* begießen; — ся sich begießen; 2) * уливати, *v. n.* schnell fliehen, пє уливас — утікав скоро, *B.*
 Уливень, -вня, *m.* s. Лівень.
 Улиї, *m.* Bienenstock, Bienenkorb, *m.*
 Улик, (флік), *m.* *dim.* *P.* II. 15. s. Улій,
 Уліка, *f.* *Мако.* Ueberführung, *f.*; 2) Sache dh die jmd überführt wird.
 Улипати, улїпнути, *v. n.* s. Прилипати. [*zen.*
 Уліскувати ся, schimmern, glänzen.
 I. Уліта, *f.* Julitta.
 II. Уліта, *f.* Totanus calibris, *B.*
 Улітин, *a.* der *У.* gehörig, *ГБ.*
 Улиця, *f.* Gasse, Strasse, *f.*; 2) Versammlungsort u. Versammlung der Mädchen zum Zwecke der Reigentänze, des Gesanges u. s. Spiele.
 Уличати, *v. a.* überführen, überweisen, чимось, *Кн.*
 Уличка, *f.* *dim.* s. Улиця.
 Уличний, *a.* Gassen-
 Уличник, *m.* Gassenbub, Gassenläufer, *m.* [fliegen, entfliehen.
 Улітати, *v. n.* davon fliegen, ent-
 Улітеплити ся, (вод-), lauwarm werden.
 Улічати, *v. a.* heilen, wiederherstellen; — ся geheilt werden, wieder hergestellt werden.
 Улов, *m.* *H.* 149. s. Ловлі; *Лови.* *pl.*
 Уловіти, уловляти, *v. a.* fangen, gefangen nehmen, einfangen, *III.* II. 237; * — в сїти bestriicken. [*s.* Лугі.
 Уловга, *f.* Brachfeld, *n.*; 2) *pl.* уловги,
 Уловгий, *a.* eben; flach; nicht aufsteigend; — е поле ebenes Feld; — а горá e. Berg von sanften Abhängen; — е земляце e. Terrain von nur geringen Erhebungen, *B.*
 Уложене, *n.* Ordnen, *n.*; 2) Anordnung, Verordnung, Bestimmung, *f.* *Гол.*
 Уложити, укладати, *v. a.* zurechtlegen, ordnen, anordnen, zusammenstellen, in ein System bringen; 2) einlegen, einpacken; zu Bette bringen (e. Kind &); 3) entwerfen, verabreden, einrichten; festsetzen; 4) abrichten; — ся sich stellen; sich schmiegen; sich niederlegen; 2) в ким сит jmdm unterhandeln, sich vergleichen.
 Улобокати, *v. a.* *H.* 217. s. d. v.
 Уломати, (уломати), *v. a.* brechen,

abbrechen. [siech.
 Уломний, *a.* gebrechlich, schwach;
 Уломність, -ости, *f.* Gebrechlichkeit, Schwäche, *f.*; Siechthum, *n.*
 Уломок, -мку, *m.* s. Уламок, *Піс.*
 Улонька, *f.* *dim.* s. Улиця, *Зак.*
 Улудва, *f.* Trug, *m.* Lockung, *f.* *B.* (*Фр.*)
 Улудливий, *a.* trügerisch, verführerisch, *B.* [(e. Weg), *Зак.*
 Улувати, *v. n.* s. Уїтати, zurücklegen
 Улус, *m.* Tartarendorf, *n.* *III.* I. 313.
 Улучити, *v. a.* s. Влучити, Влучати.
 Улучшати, *v. a.* verbessern, aufbessern, *B.* [Lieblings-
 Улюблений, *a.* *M.* II. 73. geliebt;
 Улюбляти, улюбяти, *v. a.* lieb gewinnen, sich gefallen, *Кн.* 225; — ся *P.* I. 184. sich lieben, s. verlieben.
 Улюня, *f.* *dim.* s. Юлька.
 Улягати, улячі, *v. n.* u. — ся, unterliegen, erliegen; nachgeben; 2) — ся s. Улєжати ся.
 Уляглий, *a.* nachgiebig, fügsam.
 Уляглисть, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, Fügsamkeit, *f.* *Фр.*
 Уляна, Уля, *dim.* Улька, Улечка, *f.* Julianna, Julia.
 Ум, *m.* Verstand, *m.* Vernunft, *f.*
 Умалімок, -мку, *m.* Minnend, *m.*
 Умалити, умалювати, *v. a.* verkleinern, verkürzen, Abbruch thun, *H.* 137.
 Умалькувати, *v. a.* *Иг.* 13. s. Уменьшати. [dat versehen.
 Умандатований, *a.* mit e. Mandat, *Ман-*
 Уманець, *g.* -нця, *m.* Einwohner der Stadt Умань. [der Гайдамáки. *Піс.*
 Уманка, *f.* Benennung eines Liedes
 Умати, *H.* 281.?
 Умєлати, *v. n.* *Зг.* davonlaufen.
 Умєк, *a.* *H.* 65. s. Умний.
 Уменьшати, уменьшати, *v. a.* verkleinern, verkürzen, kleiner machen.
 Умерєжати, *v. a.* sticken; 2) *H.* 239. * auffressen. [*m.* Leiche, *f.*
 Умерлєць, *gen.* умерцá, *m.* Todter,
 Умерлий, *a.* tod; (*m.* *subst.*) der Todte, Verstorbene. [tödtst, tilgen.
 Умертвяти, умертвляти, *v. a.*
 Умерти, умерати, *v. n.* sterben.
 Умерчик, *m.* s. Умерлєць, (*Фр.*)
 Умєць, *gen.* умцá, *m.* *Ваз.* Künstler, Dichter, *m.*
 Унивєльниця, *f.* Waschbecken, *n.*

Умиване, *dim.* умиванечко, *n.* Waschen, *n.* [— ся sich —.]

Умивати, умити, *v. a.* waschen;

Умигати ся, гелуфиг, *g.* gemein werden.

Умигнути, *v. a.* бком, *Фр.* den Blick abwenden (für die kürzeste Zeit).

Умиленний, *a.* einschmeichelnd, gewinnend.

Умиленно, *adv.* *У.* inbrünstig.

I. Умилити, *v. a.* rühren; erheben, erbauen, *T.*; — ся innigst gerührt werden, *He.* [22. müde treiben.]

II. Умилити, *v. a.* — коні С. II.

Умилосердити ся, Mitleiden haben, sich erbarmen. [— а оіра ОЕ.]

Умилостивительний, *a.* Sühn-

Умилостивити, умилостивити,

v. a. *Кл.* С. II. 139. mitleidig stimmen,

sich Mitleid rühren, erbitten, geneigt machen; — ся Mitleiden haben, sich erbarmen, versöhnt sein.

Умилостивлене, *n.* Erbarmung,

f. Erbarmen, *n.* *T.* [Зах.]

Уминати, *v. a.* умати; 2) * fressen,

Умирене, *n.* *T.* Beruhigung, Friedenstiftung, *f.*

Умирити, *v. a.* beruhigen, zur Ruhe bringen, ruhig machen, *Пар.* [м.]

Умисл, *м. К.* Vorhaben, *n.* Entschluss,

Умислити, *v. a.* *Кч.* 234. sich vornehmen, gesonnen sein.

Умити, умивати, *v. a.* rein-, waschen, abwaschen; — ся, sich w.

Умич, *м.* Seerose, *f.* (Nymphaea);

-блий, *weise* Seerose, (*N. alba*); *B.*

Умичевати, *pl.* Seerosen, *pl.* (Nymphaeaceae).

Умишлати, *v. a.* щось *Кч.* 161.

worauf sinnen, etw. im Schilde führen.

Умієтний, *a.* gelehrt; geschickt; wissenschaftlich.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

Умілець, -ця, *м. в.* *Артист,* *Др.*

Умілий, *a.* *Кл. Н.* 117. kundig; geschickt, verständig, weise.

bringen, placieren, anstellen; 2) einsetzen, drucken.

Умістка, *f.* Inerat, *n.* Insertion, *f.*

Умити, *v. n.* können, wissen, verstehen, worin geübt sein, im Stande sein etw. zu machen.

Умішка, *f.* Zugabe, Zuthat, *f.* *B.*

Уміщене, *n.* Unterbringung, Anstellung, *f.*; 2) *v.* Умістка.

Умкнути, умикати, *v. n.* sich wegbegeben, entfliehen, *A.-Г.* 154; 2) *v. a.* — мову *v.* Відняти, відоймати.

Умлівати, умліти, *v. n.* ohnmächtig werden, in Ohnmacht fallen.

Умний, *a.* intellectuell, geschickt.

Умнітельний, *a.* *Гуш.* wissenschaftlich. [scheiter.]

Умница, *м.* ein Verständiger, Ge-

Умничество, *n.* *У.* Wissenschaft, *f.*

Умність, -ости, *f.* Verstand, *м.* Wissen, *n.* *У.*

Умова, *f.* Abrede, Verabredung, Uebereinkunft, *f.* Uebereinkommen, *n.* Vertrag, *м.*; Bedingung, *f.* *Кл. А.-Г.* 165, 166; 2) Beschwichtigung, *f.* *М.*

Умовина, *f.* *Под.* *v. d. v.*

Умовини, *pl.* *v.* Роглядни.

Умовити, умовляти, *v. a.* когось überreden, *С. II.* 264; — ся *v.* ким mit jmdm verabreden, übereinkommen; 2) mit Worten beschwichtigen, *М. II.* 110.

I. Умовка, *f.* Vertrag, *м.* Stipulation; Bedingung, *f.* *Кл.* 152.

II. Умовка, *f.* Stillschweigen, *n.* *Кл.* 68.

Умовлений, *a.* verabredet, bedungen.

Умовно, *adv.* beredt, gewinnend, *М. II.* 109.

Умолоти, *v. a.* *v.* Змолоти.

Умолотити, *v. a.* *v.* Молотити, Намолотити.

Умолотний, *a.* *v.* Намолотний.

Умоляти, умоляти, *v. a.* erflehen, erbeten, *Тор.*

Умор, *м.* Tod, *м.* *Зах.*

Умора, *f.* drückendes Verderben, Ablödtung, Vernichtung, *f.* Tod, *м.* *B.* *К. I.* 289; 2) *v.* Змора, *Мак.*

Уморене, *n.* Hungertod, *м.*; 2) Vernichtung, Amortisierung, *f.*

Уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

уморити, уморити, *v. a.* den Hungertod sterben lassen, verhungern lassen, (глодом); 2) vernichten, amortisieren; 3) abmatten; — ся *v.* Само-

рїти ся; 2) *v.* Утомити ся.

Умоєтати ся, sich einnisten, sich bequem machen, *He.*

Умотати, умотувати, *v. a.* einwickeln, *P. I.* 5.; verwickeln.

Умотбрство, *n.* das Schaffen des Verstandes, *Нас.* (*Пр.* VIII. 26).

Умоєтати, *v. a.* befestigen, fest machen; stärken, *Зах.*

Умоєтаний, *a.* befestigt; * bevollmächtigt, *Зах.*

Умоєтати, умоєтати, умоєувати, *v. a.* dass machen, benetzen; eintauchen.

Умудрити, умудрати, умудрувати, *v. a.* unterrichten, unterweisen, klug, weise machen, belehren, witzigen, *У.*: — ся weise, klug, klüger werden, *A.-Г.* 165, *D.* *c.* 18; nachdenken, erwägen, *Мак.*; sich klug besinnen; 2) умудрати щось weise aussinnen, klug anstellen (*He.*); — ся klug anstellen, kunstfertig, sinnig ausführen, *He.*

Умјати, *v. a.* *Гл. б.* 34. auffressen, (bewältigen). [heit, *f.* *Пис.*

Унада, *f.* Gewohnheit, Angewohn-

Унадити ся, *v.* Внадити ся.

Унабчнене, *n.* Veranschaulichung, *f.*

Ународовати ся, sich einbürgern, *Гол.*

Унаслідувати, *v. a.* erben, ererben, als Nachlass bekommen, *Кл. Бис.*

Уневістити, *v. a.* zur Frau machen, *Пу. sbst.* уневіщене, *n.* *Пу.*

Унеподблене, *n.* *Лор.* Dissimilation, *f.*

Унести, *v. a.* *v.* Уноєти.

Унещаслявити, *v. a.* unglücklich machen, *Ф.* [Muthlosigkeit, *f.* *Пу.*

Униване, *n.* Niedergeschlagenheit,

Унивати, *v. n.* verzagen, kleinmüthig werden, den Muth sinken lassen, *К. Зар.* [all, weltumfassend, *К.*

Универсальный, *a.* universell,

Универсал, (-вал), *м.* das Rundschreiben, Circular, *n.* fürstlicher & offener an Alle gerichteter Brief.

Униваю, *adv.* unten, unterwärts.

Уникати, *v. a.* meiden, fliehen, когось, чогось, від когось, чогось, *К.*

Унимати, *v. a.* Einhalt thun, wehren; 2) — ся schüchtern sein, sich schämen, *B.*

Унимливий, *a.* schüchtern, *B.*

Унижати, *v. a.* erniedern, herabsetzen, *К.*

Унижене, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* Erniedrigung, *f.*

Униженість, *n.* † Niedergeschlagenheit, Muthlosigkeit, Angst, Verzagtheit, *f.* *III. II.* 235. [ehisch-katholisch], *К.*

Унит, уніта, *м.* der Unirte (griechisch-katholisch), *К.*

Унишкнути, *v. a.* nachlassen, nachgeben, sich beruhigen, *Зах.*

Универсальный, *a.* allgemein, universell, die Gesamtheit betreffend.

Универсальный, *a.* allgemein, universell, die Gesamtheit betreffend.

Универсальный, *a.* allgemein, universell, die Gesamtheit betreffend.

Универсальный, *a.* allgemein, universell, die Gesamtheit betreffend.

Универсальный, *a.* allgemein, universell, die Gesamtheit betreffend.

Универсальный, *a.* allgemein, universell, die Gesamtheit betreffend.

Универсальный, *a.* allgemein, universell, die Gesamtheit betreffend.

Универсальный, *a.* allgemein, universell, die Gesamtheit betreffend.

Универсальный, *a.* allgemein, universell, die Gesamtheit betreffend.

Универсальный, *a.* allgemein, universell, die Gesamtheit betreffend.

Универсальный,

Упросіти, упрóшувати, *v. a.* erbiten; — *ся* sich einbettein.

Упрóбтаж, *adv.* nacheinander, hintereinander paarweise angespannt.

Упрўг, *m. e.* Art Feldmas, = $\frac{1}{3}$ дня браня, *Др.*; — ліса, *Кн.* „Пр.“ VIII. 94; 2) *e.* Zeitmass, *P. II.* 172. 175. об трьтньому упрўгі; *III. I.* 111. з пів упрўга; *III. II.* 11.

Упрўгий, *a.* elastisch, zähe, *Под.*
Упрўгість, -ости, *f.* Expansion, Elasticität, *f. Под.*

Упрўга, *f.* Einspannung, *f. Ф.*

Упрягати, *v. a. v.* Запрягати.

Упрямий, (упрямий), *a.* stützig; fest haltend; — *корінь* eine in die Erde tief gehende, daher fest haltende Wurzel, wie solche bei den Gebirgspflanzen gewöhnlich gefunden werden, *B.*; 2) hartnäckig, eigensinnig, rechthaberisch. [*bium Pertinax*], *B.*

Упрямця, *f.* Trotzkopf, *m.* (Аноупрямство, *n. Ко.* 302. Halsstarrigkeit, *f.* Eigensinn, *n.*

Упрятати, *v. a.* bei Seite legen, weglegen, wegstecken; 2) ersparen, zusammenlegen.

Упряток, *pl.* -тки, *m.* das Zusammengelegte, Zusammengehäuften, Ersparte.

Упустіти, *v. a. v.* Впустіти; 2) (zu Boden) fallen lassen.

Упухнути, упухати, *v. n.* *Wgr.* 111. *v.* Сухнути.

Упушити, *v. a. H.* 243. aufblähen.

Упяліти, (упс-), *v. a.* stechen, beißen, сорокуля го упеляла die Kreuzotter hat ihn gebissen, *B.*

Упняїти, *v. a.* herauschen.

Упять, *adv.* wiederum.

Упяти, *v. a.* anbinden, *v.* Упняїти.

I. Упятий, *a.* angebunden.

II. Упятий, *a.* abermalig, *Пар.*

Ура! *int.* Hurrah! [*berathschlagen.*

Урадіти, *v. a.* etw. beschliessen,

Урав, *adv. v.* Врав.

Урава, *f.* Beleidigung, Kränkung, *f.*

Уравити, уражати, *v. a.* beleidigen, kränken.

Уравка, *f.* Beleidigung, Stichelei, anzügliche Rede, *f. C. M.* II. 82.

Уравлявий, *a.* beleidigend, anzüglich, sobmerzhaf, stechend, *C.*; 2) verdriesslich, gereizt, *M.* reizbar.

Уравне, *adv.* gemeinschaftlich, (*Фр.*).

Уравний, *a.* не урвані коні von Paar Pferden, von denen das eine rascher, das andere träger ist.

Уравовий, *a.* verwundet, leidend, *Зак.*

Урачати, урачувати, *v. a.* reichlich bewirten; — *ся* sich gütlich thun.

Урвати, уривати, *v. a.* reissen, abreissen, losreissen; — *ся* reissen (*v. n.*), sich reissen.

Урвень, -еня, *m.* Lotterbube, *m. Пар.*

Урвіголова, *m. Пис. v.* Урвітель.

Урвіпола, *m. B. v.* Урвітель.

Урвіслава, *m.* Calumniant, *m. Пар.*

Урвітель, *m.* Galgenstrick, Galgendiab, Galgenschwengel, *m. B.*

Урвіще, урвійско, *n.* Felsabhang, *m.*

Урда, *f. v.* Вурда, *Зак.*

Уребрівана, *n.* Nervenbildung, *f. B.*

Уревоїти, *v. a. M.* III. 14. überzeugen, für etw. einnehmen.

Уреміня, уремія, *n. s.* Времія (*Др.*); скривим уремням sohleunig.

Уреміно, *adv.* niederschlagend; traurig; langweilig; самóму уреміно и хатї, *B.* [*beschwören, bezaubern.*

Уречя, *v. a.* besprechen, beschreiben,

Уривати, (уривати), *v. a.* (heimlich) reissen, rufen, raufen, pflücken; — *кому* abzwacken, abzwicken; 2) * schnell laufen, sich fortmachen, *Кс. I.* 131.

Уриваєсто, *adv.* abgerissen, lakonisch, *Фр.* [*riestisch, K.*

Уривком, *adv.* fragmentarisch, aphoristisch,

Уривний, *a.* der (die, das) sich leicht reisat.

Уривок, -вка, *m. Ч. II.* 641. *B.* Bruchstück, *n.*; 2) *M + E.* 105. *s.* Верівка.

Уривочний, *a.* abgerissen, fragmentarisch.

Уривочно, *adv. v.* Уриваєсто, уривком; staccato (*musik. Term.*).

Уривчати, *a. Нс.* abgerissen.

Урїти ся, sich hineinwühlen, *v.* Врїти ся.

Урїтний, *a.* чоловік — abstossender, widerwilliger Mensch, *Ф.*; 2) *v.* Влївлявий, докучлявий.

Урївнательний, *a. Гол. гр.* 99. Vergleichungs-, — ступень gradus comparativus.

Урїжв. *n.* Randstrich, *m. B.*

Уріа, *m. e.* Art Feldmass, *Pa. I.* 373.

Урізати, *v. a.* abschneiden; — *ся* sich schneiden; 2) * sich tüchtig besaufen.

Урізати, *v. a. Ко.* 316? [*се, Ф.*

Урізати, *pl.* без-ків, ohne Umschweifen,

Урізок, -зка, *m.* Abschntzsel, *m.*

Урікати, урікнїти, *v. a.* корось чимось jmdm einen Vorwurf, eine Ausstellung machen, an jmdm aussetzen, vorwerfen, *Ос.* (61), *V.* 29.

Урієник, *m.* — коральковець Corallorhiza innata.

Урічлявий, *a.* dem Beschreiben, dem Zauber ausgesetzt.

Урльоп, *m.* Urlaub, *m.*

Урльонник, *m.* Urlauber, *m.*

Урма, *f.* Spur u. Zertretung von einer Schafherde am Grase.

Урна, *f.* Urne, *f.* Aschkrug, *m.*

Уроби́ти, уроби́ти, *v. a.* thun, ausführen, *P. I.* 173.

Уров, *m.* Hängekluft, *f. Ф.*

Уровіще, *n. Зс. v.* Урвіще (?); 2) *Зан. II.* 389. *e.* Art Krankheit (Leistenbruch? Ruptur?). [*Tölpel, m.*

Урод, *m.* Missgeburt, *f.*; 2) Narr, Урда, (урда), *f.* Gestalt, Schönheit, *f.* das wohlgefällige Aeusserer; 2) *v.* Уржа́й.

Уродай, *m. H.* 280. *v.* Уродлявий.

Уродяни, *pl.* Geburtstag, *m.* Geburtsfest, *n.* [*bringen, hervorbringen.*

Уродяти, *v. a.* gebären, zur Welt Urodлявий, *a.* schön, hübsch, wohlgestaltet.

Уродонька, *f. dim. v.* Урда.

Уродник, *m.* schöner Mann; уродниця, *f.* schönes Frauenzimmer, eine Schönheit, *Пис.*

Уродувати, *v. a.* verunstalten, *Под.*

Уроєний, *a.* imaginär, erdichtet.

Уржа, *f. Ф. v. d. f.* [*reiche Ernte.*

Уржай, *m.* gutes Jahr, fruchtbar, Уржайний, *a.* fruchtbar, ergiebig.

Уржа́йність, -ости, *f.* Fruchtbarkeit, Ergiebigkeit, *f.* [*Gestaltung, B.*

Урвлячнене, *n.* mannigfaltige Урвлячнати, *v. a. B.* mannigfaltig, verschiedenartig gestalten, bilden.

Урозуміне, *n. Кн.* Verständnis, *n.* Begriff, *m.* дати собі — sich Rech-

nung wovon geben.

Урозуміти, *v. a.* begreifen, er-

einsehen, verstehen.

I. Урбк, *m. gr.* aufgegebenen Arbeit, *Lection, f. K.*

II. Урбк, *pl.* урбки, (урбки), Beschreien, *n.* (eine Krankheit od. ein Zufall, der nach der Meinung Aberglaubiger von einem Lobe od. Blicken eines Neiders entsteht); Bezaubern, *m.*

Урбн, *m.* Schade, Verlust, *m. До.*

Урбнати, *v. a.* verlieren, verwerfen, vergiessen.

Урбнина, *f. v.* Урбн, *Зак.*

Уростя, уростати, *v. n.* wachsen, aufwachsen, emporwachsen; 2) *M. III.* 102. *v.* Поростя.

Уроче, *n. У.* Reiz; Zauber, Bann, *m.*

Урочина, *f. Ч. I.* 1. 43. *v.* Урбк, Урбк II.

Урочястий, *a.* feierlich, festlich.

Урочястість, -ости, *f.* Feierlichkeit, *f.* das feierliche Begangnis, *Feier, f.*

Урочяти, *v. a.* beschreiben, behexen, bezaubern. [2] *Wiess, f. Thal, n. Пер.*

Урочяще, *n.* Gegend, *f. District, m.*; Урочняий, *a.* aufgegeben, bestimmt, abgemessen.

Урочо, *adv.* bezaubernd, *ОП.*

Урси, *m. ungr. v.* Паняч, *Тор.*

Урубок, -бка, *m. v.* Поліно, *B.*

Уруганіе, *n.* Scheltwort, Schimpfwort, *n.* Schmähung, *f. Зак.*

Уруна, *f. Ос.* (62) *X.* 110. *e.* Пфіз.

Урунити ся, sich wie ein Vlies verdichten, жіто урунило ся, *Лу.*

Уруч, *adv. Гр.* — сконити ся handgemein werden.

Уручати, *v. a. v.* Вручати.

Урад, *m.* Amt, *n.*; з уряду von Amtswegen.

Уряджати, уряджувати, урядити, *v. a.* ordnen, einrichten, in Ordnung bringen, organisieren; veranstellen; — *ся* sich einrichten. [*C. II.* 131.

Урядковати ся, sich verwalten, Урядник, *m.* der Beamte; урядниця, *f. Др.*

Урядничий, *a.* Beamten-, Amts-Урядно, (урядно), *adv.* gut, ordentlich, dauerhaft, урядно зробити що, *B.*

Урядувати, *v. a.* кимось, leiten, dirigieren, verwalten.

Урядовець, -вця, *m.* der Beamte, *ОП.*

Урядовий, *a.* amtlich, *Амтс.*

Урядчик, *m. Ч. II.* 563. *v.* Урядник.

Уражник, *m.* Stutzer, süßer Herr, *m.* Пис.

Усаджувати, (усаджувати, -жов-), усадити, *v. a.* wohin setzen, stellen; — ся sich wo setzen, sich bequem s.

Усамовільніти, (-вольн-), *v. a.* emancipieren, freilassen.

Усамовільнене, *n.* Emancipation, Freimachung, *f.*

Уса́ня, *f. v.* Корса́тка.

Уса́ч, *m. v.* Мерса́на.

Усвиріпнати ся, *H.* 55. jmdm viel Leid zufügen, Alles verleiden, hart zu setzen, quälen.

Усвѣдомити, *v. a. v.* Унідоміти.

Усвѣдомлене, *m. v.* Увідомлене.

Усе́ = все.

Усе́бѣчний, *a.* He. allseitig.

Уселѣнный, *a.* Wgr. XI. v. Загальний. [dite], *B.*

Усе́льник, *m.* Seegraupе, *f.* (Aphro-
Усень, *m.* благовонний, wohlriechender Schraubenbaum, (Pandanus odoratissimus).

Усе́ньки́й, *a.* allesammt, *M.*

Усе́рдие, (-де), *n.* Eifer, *m.* Inbrunst, eifrige Ergebenheit, Herzlichkeit, *f.* *K.* I. 40. aufrichtige Hingebung.

Усе́рство, *n. v.* Щі́рість.

Усердствувати, *v. n.* кому́сь jmdm herzlich gewogen, eifrig ergeben sein, sich eifrig angelegen sein lassen, *Kv.* 258.

Уси. *pl. v.* Вуси, Вус; 2) Art Borten, welche kreuzweise angenäht sind am Schnitt eines Frauenmantels, *Зак.*; 3) *ґси* вилокати, Gabelranken, Wickelranken, *pl. B.*

Усидіти, (всід-), *v. n.* bis zu Ende sitzen, ruhig sitzen bleiben.

Усик, *m.* дим. *v.* Ус, Вус.

Усилати, *v. a. v.* Всилати; 2) *v.* Присилати, *B.*

Усилковувати ся, sich anstrengen, sich abmühen, *M+B.* 236.; 2) dringend fragen.

Усильний, *a.* dringend, inständig, — а проба́а inständige Bitte, *Фр.* [eifrig.

Усильно, *adv.* dringend, inständig; Усилковувати ся, sich bemühen, sich anstrengen, sich bestreben, *Зак.*

Усилок, -лку, *m.* Widerstandsfähigkeit, Kraftausserung, *f.*

Усиновіти, усиновляти, *v. a.* an Kindes Statt annehmen, adoptieren.

Усиновлене, *n.* Annahme an Kindes Statt, Adoption, *f.*

Усипальще, *m.* Grabhügel, *m. C.* II. 12.

Усипальний, *a.* zur Todtengruft geb. *K.*

Усипальня, *f.* grosse mit Steinen ausgelegte Todtengruft; 2) Schlafzimmer, *n.* Щог. [2] schütten, abschütten.

Усипати, *v. a.* bestreuen, bewerfen;

Усиплявий, *a.* einschläfernd.

Усипляти, *v. a.* in den Schlaf bringen; einschläfern.

Усипок, -рку, *m. v.* Сіпанка.

Уситати, *v. a.* Meth bereiten.

Усідати, *v. n. v.* Усѣсти.

Усій, усія, усѣе, *v.* Вѣсь, вся, все.

Усікати, *v. a. v.* Усѣти.

Усіковеніе, *n.* Enthauptung, *f.* — сьвятого Івана Хрестителя die Enthauptung Johannis des Täufers.

Усіль, усілка, *f.* Raupе, *f.* (Eruca), *B.*

Усільниця, (усілиця), *f. v. d. v.*; 2) *e.* Art Viekrankheit, *Term.*

Усіни́ця, *f.* Raupе, *f.* (Eruca), *B.*

Усісти, усідати, *v. n.* sich setzen, sich niedersetzen; рій усідати *v.* anlegen.

Усічи, усікати, *v. a.* kleinhacken; abhauen; enthaupten (gölow).

I. Усіяти, *v. a.* besäen.

II. Усіяти, *v. n.* glänzen, *KC.* IV. 513.

Ускаржати ся, sich beklagen, sich beschweren, klagen. [wenig].

Ускобляти, *v. a.* abschaben (ein

Уско́ка, *m.* Ueberläufer, *m.*; Ausreisser, Emigrant, *m.* welcher zu den Saporogerkosaken sich gesellte, *Зак.*

Ускорб, *m.* Schaden, Eintrag, *m.* а ўскорбм auf Kosten, *Гол.*

Ускорбяти, *v. a.* beeinträchtigen, schädigen. [gen; 2] entkommen, entfliehen.

Ускрѣтити, (вск-), *v. n.* hineinspringen

Ускрѣбати, *v. a.* abschaben; 2) *entkommen, entwischen, *Зак.*

Ускроміти, ускромляти, *v. a.* zähmen, kirre machen, *Ч.* II. 544.

Уску́бнути, уску́бети, *v. a.* zupfen, rupfen, zerren, ршücken.

Уславити, *v. a. v.* Вславити.

Усла́да, *f. v.* Осоло́да, *He.*

Услихати, *v. a. Ч.* V. 270. *v.* Учѣти.

Усли́ви, *n.* Bedingung, *f.* *ОБ.*

Усло́ва, *f.* Capitulation, *f.* *Пар.*

Усло́вина, *f. pl.* усло́вини, *Be-*dingung, *f.*; Capitulation, *f.*

Усло́вити, усло́ляти, *v. a.* bedingen, — собі sich ausbedingen, *Пар.*

Усло́во, *n.* Stipulation; Clauel, *f.* *Пар.*

Усло́вний, *a.* von der Bedingung, Bedingungs-.

Услу́га, *f.* Dienst, *m.* Dienstleistung, *f.*; * Dienerschaft, *f.* Diener, *pl.*

Услу́гувати, услужити, услуго́вувати, *v. a.* кому́сь jmdn bedienen, jmdm aufwarten; jmdm einen Dienst erweisen. [vorkommend, *У.*

Услужли́вий, *a.* dienstfertig, zu-

Услужли́вість, -ости, *f.* *Ваз.*

Дienstfertigkeit, Zuvorkommenheit, *f.*

Услужни́й, *a. v.* Услужли́вий.

Услужни́сть, -ости, *f. v.* Услужли́вість.

Услу́тити, *v. n. gew. impers.* услу́тило ко́го vom Schlagflus, v. d. Epilepsie.

Услу́хати, *v. a.* gehorchen, Gehör geben, jmdm folgen. [gehorsam.

Услу́ханий, *a.* Ф. „Пр.“ V. 307.

Услу́хли́вий, *a.* gehorsam; 2) nachgiebig. [mit Rotz beschmieren.

Усма́ркати ся, sich berotzen, sich усмертяти, *v. a.* tödten.

Усми́ряти, усмирати, *v. a.* beruhigen, beschwichtigen, zügeln, bändigen; dämpfen, züchtigen, kasteien, *T.*

III. I. 227. [Пар.

Усми́рли́вий, *a.* niederschlagend,

Усми́ряю́чий, *prtc.* *v.* Усми́ряти.

Усьмі́вка, *f.* Ironie, *f.* *Пар.*

Усьмі́х, *m.* das Lächeln.

Усьмі́хати ся, lächeln, an-, zulächeln, schmunzeln.

Усьмі́хли́вий, *a.* lächelnd.

Усьмі́шка, *f. v.* Усьмі́х.

Усьмі́шний, *a.* scherzhaft, lustig, *Др.*

Усьмі́чка, *f.* Bartmündmoos, *n.* (Barbula), *B.*

Усній, *a. K. v.* Устний.

Усно́вати, (уснув-), *v. a.* windeln, wickeln, weifen; *karten.

Усну́ти, *v. n.* einschlafen.

Усо́бця, *f.* III. I. 178. Bürgerkrieg, *m.* innere Fehde.

Усо́бник, *m.* rücksichtsloser Parteigänger, Störfried (im Bürgerkrieg),

III. II. 100.

Усо́внати ся, *inster werden (wie *e.* Eule).

Усо́вістяти, *v. a.* ко́рѣе jmds Gewissen wecken, jmds Herz zerknirschen, erweichen, *C.*; 2) jmdm Vorstellungen machen, jmdn bereden, mahnen; — ся *Ч.* V. 874. Regungen des Gewissens vernehmen, fühlen; sich erweichen lassen.

Усо́вітовати, *v. a.* Rath geben; beschliessen, festsetzen; bereden.

Усо́вищати, *v. a. K.* dh Vorstellungen zu bewegen suchen, beherzigen lassen, jmdm einschärfen.

Усо́ляти, *v. a.* * einen Schlag versetzen, ausprügeln.

Усо́лодяти ся, *Luts. gr.* 162. woran seinen Geschmack haben, naschen.

Усо́мніти ся, wanken, schwanken; die Hoffnung verlieren. [ropoda], *B.*

Усо́но́гі, *pl.* Rankenflaser, *pl.* (Circ-

Усо́но́жка, *f.* Entenmuschel, *f.* (Anatifa laevis).

Усо́тка, *f. v.* Відсо́тка, *Др.*

Усо́хнути, *v. n. v.* Усхну́ти.

Успати, *v. a.* einschläfern.

Успелати, *v. s.* schöpfen, *v.* Спелати.

Успене, *n.* Entschlafen, Absterben, Verscheiden, *n.* Tod, *m.* — Пре-святото́ Богородиці́ Мари́и Himmelfahrt, *f.*

Успів, *m.* Erfolg, *m.* *Пар.*

Успіване, *n.* das Gedeihen.

Успівати, *v. n.* gut fortkommen, Fortschritte machen, fortrücken; gedeihen; gelingen. [schritte, *pl.*

Успі́х, *m.* Fortgang, Erfolg, *m.* Fort-

Успі́хати, *v. a.* befördern, *Ac.* 71.

Успі́ти, *v. n. v.* Успі́вати; nicht anrückbleiben, nicht nachbleiben, einholen; dazu gelangen, seinen Zweck erreichen, es dahin bringen.

Успі́шний, *a.* einen guten Fortgang habend, gelingend.

Успі́шно, *adv.* mit gutem Erfolge.

Успі́шность, -ости, *f.* das Gelingen.

Усподо́бити, *v. a.* theilhaftig machen, *Ос.* (62) IV. 73.; — ся *th.* werden.

Успоко́їти, успоко́ювати, *v. a.* beruhigen, befriedigen, stillen; — ся ruhig werden, still werden; sich legen; sich beruhigen, sich zufrieden geben; sich fassen.

Успорати, успорювати, *v. a.* чомьсь *У.* verschaffen, eintragen, vermehren.
 Успособити, успособляти, *v. a.* geschickt, tüchtig, fähig machen, heranzubilden, befähigen; — ся sich befähigen.
 Успособлене, *n.* Geschicklichkeit, Fähigkeit, *f.*; 2) Gemüth, *n.* Gemüthsart, *f.*
 Усправедлявити, усправедляляти, *v. a.* rechtfertigen; — ся sich rechtfertigen, gerechtfertigt werden, *Зак.*
 Успроможняти, *v. a.* ermöglichen, *В.*
 Уста, *pl.* der Mund.
 Устав, *m.* vorgeschriebene Ordnung, Einrichtung, *f.* Gesetz, *m.*; -церковный, Kirchenordnung, *f.*; — держави = конституция, *Др.-тіла*, Constitution, *f.* *Пар.*
 Устава, *f.* Gesetz, *n.* Verordnung, Verfassung, *f.*
 Уставати, *v. a.* *v.* Ветавати.
 Уставити, уставляти, *v. a.* etw. an seine Stelle setzen, zurecht stellen, aufstellen; 2) anordnen, einrichten, festsetzen, bestimmen.
 Уставичний, *a.* beständig, unablässig; *adv.* уставичне, immerwährend, *В.*
 Уставка, *f.* уставки, *pl.* gesticktes Axelstück am weibl. Hemd ärmel.
 Уставний, *a.* *Мх.* constitutionell, verfassungsmässig, legal. [*трев.*]
 Уставовірний, *a.* *Кх.* verfassungsgemäß
 Уставок, -вка, *m.* *v.* Уставка.
 Уставці, *pl.* *v.* Уставки, уставка.
 Уставчанка, *f.* ein Hemd mit Ustavki.
 Усталити, Усталювати, *v. a.* befestigen, fest machen, sicher stellen, *КУ.*; — ся befestigt werden, wo fest sitzen.
 Устань, *f.* *pl.* устани, gleich nachdem man in der Frühe aufgestanden ist, *Ф.*
 Установва, *f.* Anordnung, Einrichtung, Ordnung, *f.* Brauch, *m.* Sitte, *f.*
 Установити, установляти, *v. a.* anordnen, bestimmen, festsetzen, verordnen.
 Установлена, *n.* *v.* Установа.
 Установлений, *a.* angeordnet, verordnet, festgesetzt, bestimmt; eingesetzt. [*Фр.*]
 Установок, -вку, *m.* *v.* Установа,
 Установчий, *a.* *З.* *v.* Уставний.

Уотанок, -нку, *m.* Aufhören, *n.*
 Устарати, *v. a.* *Ф.* *v.* Постарати.
 Устатковане, *n.* Gestaltung, *f.*; 2) Antritt eines geordneten Lebenswandels, *m.*
 Устаткувати ся, solid werden, ordentlich werden, *v.* ordentlichen Lebenswandel zu führen anfangen.
 Устаточити, *v. m.* *v.* *d.* *v.*
 Устеляти, устелявати, *v. a.* bedecken, belegen, anlegen; — ся bedeckt werden; * zu Boden fallen обіже устеляло ся. [*für Schafe im Агел.*]
 Устэнок, -нка, *m.* enger Eingang
 Устеречя, *v. a.* behüten, bewahren, bewachen; — ся (чогó) sich vor etw. in Acht nehmen, dh gehörige Wachsamkeit einem Schaden od. Nachtheil entgegen.
 Усте, *n.* Mündung, *f.*
 Устеріки, *pl.* Zusammenfluss, *m.* *Це.*
 Устиджати, *v. a.* beschämen, *Ч. V. 582.*
 Устьян, *m.* *v.* Юстьян.
 Устьяна, *Устя.* *f.* *v.* Юстьяна.
 Устик, *m.* *У.* Umarmung, *f.* Umfassen, *n.* [*fassen, umarmen.*]
 Устиска́ти, устисну́ти, *v. a.* umarmen, *Др.*
 Устійний, *a.* stetig, ununterbrochen, *Др.*
 Устійність, -ости, *f.* Standhaftigkeit, *f.* *У.*; Ausdauer, *f.* Aushalten, *n.* *Др.*
 Устійчявий, *a.* standhaftig, standfest, *Пол.* [*festigkeit, f. Пол.*]
 Устійчявість, -ости, *f.* Standfestigkeit, *ф.*
 Устілка, *f.* *Не. Ч. I. 1. 114.* Einlagestroh, *n.*
 Устний, *a.* mündlich, Mund.
 Устні, *pl.* *КУ. I. 69.* Mund, *m.* Lippen, *pl.* [*dung, f. (e. Flusses).*]
 Устня, *f.* *АД. I. 244.* *Макс.* Mündung, *f.*
 Устювка, *f.* der untere Theil von e. Ärmel im weibl. Hemd, *Зак.*
 Устю́ж, *m.* Gerüst, Gestell, *n.* *Под.*
 Усторонь, *f.* abgelegener Ort, Einsamkeit; Einöde, *f.* [*f. У.*]
 Усторонене, *n.* Abgeschiedenheit, Усторонити, устороня́ти, *v. a.* beseitigen, bei Seite schaffen, abschaffen.
 Усторонний, *a.* abgelegen, abgeschieden, einsam. [*Вак.*]
 Усторонок, -нка, *m.* *v.* Усторонь,
 Усточка, *pl.* *dim.* *v.* Уста.
 Усточний, *a.* *v.* Всточний, *Wgr. III.*
 Устю́жати, *v. n.* *u.* — ся, sich ablie-

gen, *v.* abklären; 2) — при чім, festhalten an etw., verbleiben; — против комь, чому Stand halten. [*erdulden.*]
 Устрадати, *v. a.* *З.* leiden, erleiden,
 Устрахну́ти ся, *v.* Устрашити ся, *Зак.*
 Устрашити, *v. a.* erschrecken, in Schrecken setzen, Furcht einjagen; устрашити ся, erschrecken, sich entsetzen, in Schrecken gerathen, sich fürchten.
 Устре(г)чи, *v. n.* за чимьсь, *З.* ?
 Устремити, *v. a.* очи в корось. впрсь den Blick auf jmdn scharf richten.
 Устри́гти, *v. a.* ergreifen, fassen, anpacken, fest nehmen, *Зак.*
 Устри́ця, *f.* Auster, *f.* (Ostrea), *В.*
 Устри́чи, *v. a.* mit der Scheere abschneiden, abschneiden.
 Устри́чний, *a.* Auster-
 Устри́вати, *v. a.* *v.* Стри́гати.
 Устри́й, *gen.* устри́ю, *m.* Ordnung, *f.* Organisation, Einrichtung, *f.*
 Устри́йність, -ости *f.* Organisation, *f.*
 Устри́я, *adv.* entgegen.
 Устро́ити, устро́ювати, *v. a.* in Ordnung bringen, in O. stellen; ordnen, organisieren, construieren; 2) schaffen, machen, veranstalten; bewirken, gründend.
 Устро́йство, *n.* Einrichtung; Bildung, *f.*; Bau, *m.*
 Устро́мляти, устро́мляти, *v. a.* hineinstossen; einstecken; — ся sich hineinstossen, sich dazwischen stecken, drängen; hineingestossen; eingesteckt werden; 2) dawider sich stellen.
 Устро́ювати, *v. a.* *v.* Устро́ити.
 Устри́явити, *v. a.* hineinheften, *З.*
 Уступ, *m.* Cession, *f.*; 2) Digression, *f.*; 3) Vorsprung, Abhang, *m.* (einer Mauer, eines Berges), *C. I. 120*; 3) Absatz, *m.* (Unterbrechung, *f.*).
 Уступати, уступити, *v. a.* weichen, nachgeben; 2) — комь щось jmdm etw. abtreten, überlassen; 3) abtreten; — ся zurücktreten, abtreten, weichen; 2) — sich als Beschützer in's Mittel legen, *Кв. I. 24.* *ва* ким für jmds Sache eintreten, fürsprechen.
 Уступець, -ця, *m.* *dim.* *v.* Уступ.
 Уступка, *f.* Concession, *f.*
 Уступлене, *n.* Nachgeben, Nachlassen, Abtreten, Weichen; Ueberlassen, *n.*

I. Уступний, *a.* *К.* *v.* Вступний.
 II. Уступна, *f.* (*с.* грамота уступна), *Км.* Cession, *f.*
 Уступчявий, *a.* nachgiebig, *Т.*
 Уступчявість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit; Geschmeidigkeit, *f.*
 Устя, *f.* *v.* Юстьян.
 Усувати, *v. a.* *v.* Усунути.
 Усувати, *v. a.* *v.* Сукати.
 Усумняти ся, zweifeln, Bedenken tragen, unschlüssig sein, *Кух. Кв. 411.*
 Усунути, усувати, *v. a.* wegschieben, wegräumen, beseitigen, aufheben; — ся sich zurückziehen. [*кóти.* — ся.
 Усупокóти, *v. a.* *u.* — ся, *v.* Усод-Усхну́ти, (усóхнути), *v. n.* vertrocknen, verdorren, trocken werden; absterben.
 Усход, *m.* Aufgang, Sonnenaufgang, *m.*
 Успі́бский, *a.* gern sich dreinmischend, naseweis, *Мх.*
 Усю́гда, *adv.* (*Фр.*) *s. d. f.*
 Усю́да, усю́ди, усю́деньки, усю́дечки, *adv.* überall, allenthalben.
 Усю́дній, *a.* überall, allgemein herrschend, *Под.*
 Усю́бшна, *f.* *v.* Всеночне, + *М.*
 Усю́ський, -а, -е, *Н. 11.* *v.* Весь.
 Уся́кий, *a.* all, jede Art von —, von welcher immer Art.
 Уся́ко, *adv.* verschieden.
 Уся́ковий, *a.* *v.* Уся́кий.
 Ута́йна, *n.* Verheimlichung, *f.*; Unterschleif, *m.* *Пар.*
 Ута́ити, *v. a.* *v.* Зата́ити. [*treten.*]
 Уталовати, *v. a.* niederbetreten, zertrüben, *f.* Erzeugnis, Gebilde, Geräth; Rüstzeug, *m.* *C. II. 136.*; Schmuck, Zierrat, *m.* *К.*
 Утверджати, утвердіти, *v. a.* befestigen, fest machen; stärken, bekräftigen; erhärten; — ся befestigt, fest gemacht werden; sich stützen, fest worauf beharren.
 Утвердіти ся, *v.* Витвердіти ся.
 Утвор, *m.* Gebilde, *n.* *Пол.*
 Утворений, *a.* gebildet.
 Утворити, утворювати, *v. a.* bilden, schaffen.
 Утворний, *a.* wohlgestaltet, von schöner Gestalt, *Гол. I. 260.*
 Уте́глий, *a.* schwerfällig, *В.*
 Уте́ка, *f.* *v.* Уте́ча.

Утѣком, *adv.* davonlaufend, fliehend.
 Утѣлѣпати, *v. a. s.* Натрастя́ 1).
 Утѣляха, *f. H.* 261. eine die zahm, kirre, ruhig gemacht werden kann.
 Утѣна́, (-енна́), *gen. -яти, n. dim. s.*
 Утка, Enten, *n.* [ermüden.
 Утѣнѣти ся, *Фр.* sich gewaltig
 Утѣрати, *v. a. s.* Утѣрти.
 Утѣрѣбѣти, *v. a. s.* Терѣбити.
 Утѣрипе, *n. s.* Отрубѣ́, *Wgr.* IX.
 Утѣрпѣти, *v. a.* erleiden, leiden.
 Утѣрти, утѣрати, (утѣрати́), *v. a.*
 reiben, klein reiben; glätten, ebnen;
 2) abwischen, wischen, abtrocknen.
 Утѣряти, *v. a.* verlieren; *P. II.*
 78. підем на обід: утѣрять — нічого
 не втѣряємо.
 Утѣс, *m.* steile Jähe v. Felsen, v. Eis &
 Утѣча, *f.* Flucht, *f.* Entkommen, *n.*
 Утѣчени́я, *a.* від когось jmdm ent-
 laufen, entwischen.
 Утѣкати, *v. a. s.* Втікати; — ко-
 му́ щось, *v.* Витикати 2).
 Утѣна, *f. Ч. V.* 461. *v.* Утка.
 Утилас, *Гол. I.* 148?
 Утинати, утяти, *v. a.* abbauen,
 abschneiden; zerschneiden, zerschneiden;
 2) plöthlich abbrechen (z. B. e. Rede).
 Утинок, -нка, *m.* Coupon, *m. Пар.*
 Утирало, *n.* Wischtuch, Handtuch,
n. Зар. II.
 Утирати, *a. a. s.* Утѣрти.
 Утиск, *m.* Druck, *m.* Bedrückung,
f. Drangsal, *n.* Verfolgung, *f.*
 Утискати, утиснути, *v. a.* eng
 machen, verengen; 2) * drücken, be-
 drücken, verfolgen, unterdrücken.
 Утискач, *m.* Verfolger, Unterdrü-
 cker, *m.*
 Утихати, *v. n. s.* Притихати.
 Утихомирити, утихомирати,
 (-мир-), утихомирити, (В.), *v. a.* be-
 ruhigen, beschwichtigen, stillen; — ся
 sich legen, still werden, sich lindern,
 gelinder werden, nachlassen, *v.* Ути-
 хати, притихати.
 Утиця, *f. s.* Утка.
 Утїк, *m.* Eiter, böser Stoff, *m.*; спи-
 рає ся утїк es sammelt sich der Eiter
 an, *V. s.* Сукровиця.
 Утїканка, *f. Ч. I.* 278. *v.* Утѣча.
 Утїкати, утѣчѣ, утїкнути, (Фр.),
v. n. weggehen, fortgehen; entkommen,

entfliehen; (v. d. Zeit) verfließen, ver-
 gehen; verstreichen, dahin sein; 2) ver-
 meiden, meiden, fliehen.
 Утїкач, *m.* der Fliehende, Flüchtling,
 Flüchtling, *m. D. s.* 218. *R.*
 Утїкачка, *f.* die Flüchtige, *Пис.*
 Утїлений, *a.* verkörpert.
 Утїляти, *v. a. s.* Втіляти, *v.* Во-
 плотяти.
 Утїнка, *f. dim. s.* Утка.
 Утїпати, *v. a. s.* Отїпати; — со-
 бѣю viel schaffen u. arbeiten; unruhig,
 geschäftig hin u. her laufen; -кїньми,
v. Уганяти; — жѣрнами sehr schnell
 u. rüstig mahlen.
 Утїняти, *v. a. s.* Утискати.
 Утїха, *f.* Vergnügen, *n.* Freude, Be-
 lustigung, Ergötzung, *f.*; 2) Trost, *m.*
 Утїшати, утїшити, *v. a.* erfreuen,
 freuen, Freude, Vergnügen machen; 2)
 trösten, aufrichten; erquicken; — ся,
 sich vergnügen, sich ergötzen, Vergnü-
 gen, Freude woran empfinden, sich freuen;
 2) sich trösten, sich beruhigen.
 Утїшатель, *m.* Tröster, *m.*
 Утїшка, *f. dim.* Freude, *f.* (harm-
 lose Freude), *M. II.* 193.
 Утїшний, *a.* ergötzend, belustigend,
 scherzhaft; drollig.
 Утка, *f.* Ente, *f.*
 Утка́ти, *v. a.* weben.
 Уткнути, *v. a.* einstecken, hinein-
 stecken, hineinstossen; 2) бчи & (ir-
 gendwo hin) kehren, wenden, richten,
 на що, в що die Augen, den Blick auf
 etw. richten, auf etw. heften; — в бчи
 jmdm etw. vorwerfen; nie hineinstecken,
 * sich einmischen.
 Утковий, *a.* -á прѣжа, Einschuss-
 gespinnst, *n. Пар. s.* Утѣк 2).
 Утли́й, *a.* schwach, kraftlos, hinfällig.
 Утлумити, утлумяти, *v. a.* nie-
 derschlagen, — machen; unterdrücken.
 Утнути, *v. a. s.* Утинати, Утяти, *Зак.*
 Утѣвпити ся, sich in's Gedränge
 hineindrängen *Pa. II.* 211.
 Утовчѣ, *v. a.* stark schlagen, stossen,
 stampfen, zerschlagen, knaoken (Nüsse).
 Утѣк, *m.* Anprall, Angriff, *m.* Ata-
 que, *f. U.*; 2) Einschlag, Einschuss, *m. Пар.*;
 3) Episode, eingefügte Erzählung, *f. K.*
 Утокувати ся, *v.* Угодити ся, У-
 мовити ся.

Утоляти, *v. a. M. III.* 66. stillen,
 beschwichtigen, trösten. [*III. I.* 56.
 Утѣма, *f.* Ermüdung; Ohnmacht, *f.*
 Умомяти, умоляти, *v. a.* ermü-
 den, abmatten, müde machen; 2) уто-
 мяти слѣзи, *v.* Утоляти, *B.* — ся matt
 werden, müde werden, ermatten, sich
 ermüden.
 Утоняти, *v. a. s.* Потоняти.
 Утонька, *f. dim. s.* Утка.
 Утонѣти, *v. n.* versinken, unter-
 gehen, ertrinken, (ersaufen).
 Утѣчене, *n.* Verfeinerung, *f. Зг.*
 Утончѣти, *v. a. s.* Потонѣти; ver-
 feinern, *Зг.*
 Утопцѣвати, *v. a.* feststampfen.
 Утор, *gsw. pl.* утѣри, Zarge, Kim-
 me, *f.* Gergel, *m.* Fuge für den Fass-
 boden, *f. B. s.* Втѣри.
 Уторгувати, *v. a.* abhandeln, er-
 handeln, einnehmen. [*ser, n. B.*
 Утѣрник, (утѣрник), *m.* Zargemes-
 Уторѣпати, *v. a. s.* Вторѣпати.
 Уточити, (втѣч-), *v. a.* abzupfen;
 abgiessen.
 Уточка, *f. dim. s.* Утка.
 Утрактувати, *v. a. s.* Угѣстити.
 I. Утрапити, *v. a.* treffen; — ся
 sich treffen. [bedrängen].
 II. Утрапити, *v. a.* plagen, quälen,
 Утраплене, утраплине, *n.* Plage,
 Bedrängnis, *f.*
 Утра́та, *f.* Verlust, Schaden, *m.*
 Утра́тити, *v. a.* verlieren; — ся
 sich verlieren, verloren gehen; 2) * — ся
 sich ausgeben, zu viel ausgeben, zu viel
 aufwenden. [bringend, *ЛД.*
 Утра́тний, *a.* Schaden, Verlust
 Утра́тувати, *v. a. s.* Стратувати.
 Утрачати ся, *v.* Утра́тити ся 2),
 +*M.*
 Утрѣдня, *s.* Утрѣня, *Ч. IV.* 594.
 I. Утрѣня, *n.* Frühmette, *f.* Früh-
 gottesdienst, *m.*
 II. Утрѣня, *f.* (поля) = 2 Joch.
 Утра́мувати, утра́мати, *v. a.* er-
 halten, unterhalten, bewahren; 2) be-
 haupten; 3) nähren, Unterhalt geben,
 U. verschaffen; — ся sich behaupten;
 2) sich ernähren, seinen Unterhalt finden.
 Утра́бки, *pl.* Eingeweide, *n.*; 2) e.
 Art Gericht. *Зак.*
 Утра́йний, *a.* giftig, *B.*

Утѣба, *f.* Bauch, Leib, *m.*; Eingeweide,
n.; Mutterleib, *m.*; Gebärmutter, *f. B.*
 Утѣбний, *a.* der (die, das) innere, *Мх.*
 I. Утѣрити, *v. a.* verdreifachen, *C.*
 II. Утѣрити, *v. a. s.* Стрѣити.
 Утѣро́фїя, *m.* He. e. Art Kleiderstoff.
 Утѣрѣжене, *n.* Anstrengung, Ermü-
 dung, *f.*
 Утѣрѣжити, утѣрѣжати, *v. a.* be-
 schweren, bemühen, Mühe bereiten; —
 ся müde werden, sich abarbeiten.
 Утѣрѣжливий, *a.* schwierig, be-
 schwerlich, *B.*
 Утѣрѣжати, утѣрѣжати, *v. a.* er-
 schweren, schwierig machen.
 Утѣпати, *v. a.* бчи в сѣмлю die
 Augen niederschlagen, *Кух.* [*Зг.*
 Утѣрати, *v. a.* aussinnen, aushecken,
 Утѣряха, *f. КС. IV.* 69?
 Утѣчити, *v. a.* mästen, fett machen.
 Утѣ, утѣтко, *n. dim. s.* Утка, kleine
 Ente, junge Ente. [*нүти.*
 Утѣгнути, утѣгати, *v. a. s.* Потяг-
 утѣчене, *n.* Зах. *v.* Утяжене.
 Утяжати, *v. a.* erschweren, *Лн.*
 Утяжене, *n.* Unterdrückung, Be-
 drückung, *f.* Druck, *m.* Verfolgung, *f.*
 Утяжливий, *a.* beschwerlich.
 Утяжлівість, -ости, *f.* Beschwer-
 lichkeit, *f.*
 Утямити, *v. n. s.* Затямити, *Шоз. В.*
 Утянка, *f.* Gemeine Entenmuschel,
f. (Anatifera levis), *B.*
 Утяти, *v. a. s.* Утинати, abbauen,
 abschneiden; zerschneiden; 2) * können,
 verstehen, kunstvoll verfertigen; 3)
 * schlagen; * von der Musik: wacker,
 brav spielen.
 Утятина, *f.* Entenfleisch, *n.*
 У-тя-тя! у-тя-тя! у-тя-тя! *int.*
 vom Gesang der Nachtigall, *B.*
 Уфѣати, *v. a. s.* Ухѣбити.
 Ух! *int.* des Schmerzes, *М.*; ух! ух!
 des Grauens *III. I.* 22.
 Уха! *int.* die Ohren spitzen!
 Уха́б, *m. H.* 166. (ausgefahrenes) Loch,
n. Grube, *f.* (auf dem Wege), *s.* Бѣбїя.
 Ухан, *m.* Ohrenfledermaus, *f.* (Ple-
 octus auritus), *Пол.* [ohrig, Ohren-
 Ухати́й, *a.* mit grossen Ohren, gross-
 Ухатка, *f.* Ohrschnecke, *f.* (Auricu-
 la), *B.*
 Ухач, *m.* Langohr, *n.*; 2) — грива́-

стий, Löbengrotte, Ohrengrotte, *f.* (Otagia jubata).

Ухвала, *f.* Beschluss, *m.* Verordnung, *f.*

Ухвалений, *a.* beschlossen.

Ухвалити, ухвалити, ухвалювати, *v. a.* beschliessen, verordnen.

Ухват, *m.* Art Haufgeräth, *s.* Хватка.

Ухватити, *v. a.* ergreifen.

Ухватка, *f.* *H.* 169. *K.* 268. Manier, *f.* Kunstgriff, *m.*; 2) Ausflucht, Ausrede, *f.*

Ухвяти, *v. n.* ermatten, ermüdet sein.

Ухи да охи справляти, *P.* I. 77. schzen u. stöhnen.

Ухибати, ухибати, ухибнути, *v. a.* fehlen, verfehlen, etw. versehen; — кому жмдн beleidigen.

Ухил, *m.* *K.* Abgehen, Abwenden, *n.* Abweichung, Abirung, *f.*

Ухилений, *a.* *v.* Відхилений.

Ухилити, ухилити, *v. a.* abkehren, abbiegen, abwenden; beseitigen, wegbringen, entfernen; 2) ein wenig öffnen; — ся sich entziehen, ausweichen від чоубсь.

Ухильно, *adv.* *Ст.* *v.* Прихильно.

Ухильнути ся, ausweichen.

Ухитрити ся, ухитрити ся, klug werden, mit List vorgehen, *K.*

Ухиття, *n.* Genuss, *m.* Geniessen, *n.* Ergötzung, *f.* *Пис.*

Ухляпати ся, sich so sehr ermüden, anstrengen, dass man keucht, (*Фр.*).

Ухмылка, (-мілка, *Ст.*), *f.* *v.* Усьмішка, *Зак.*

[lächeln, schmunzeln.

Ухмыльнути ся, ухмыляти ся, *Ухналь, m.* *cigentl.* Hufnagel, *m.*

Ухнути, *v. n.* den Seufzer des Schmerzes: „Ach! Au weh!“ ausstosen, *M.*

Ухо, *n.* Ohr, *n.* *ухом* не вести про щось, *He.* etw. nicht anhören, ganz ausser Acht lassen; Gehör, *n.*; 2) Lenkel, Griff, *m.* (bei Töpfen u. dgl.).

Уховати, *v. a.* *v.* Сховати, виховати; — ся *v.* Виховати ся.

Уховерт, *m.* *e.* Art Bohrer; 2) уховерт, *m.* уховертка, *f.* Ohrwurm, *m.* (Forficula auricularia L.), *B.*

Уход, *m.* Mündung eines Flusses, Bucht, *f.* Busen, *m.* *K.*; 2) *уход* за слабийм = *doir.*, *Др.*; 3) *Revier*, *n.* -рйоний, Gebiet der Fischerei, *n.* *K.*

Уходець, -ця, *m.* Auswanderer; Flüchtige, *m.* *V.*

Уходити, *pl.* *Ч.* I. 238. *v.* Зхід (?).

Уходити, *v. a.* *v.* Виходити, *B.*; 2) *v. n.* entweichen, entfliehen, entkommen; 2) hingehen, angehen, passieren; 3) sich ergossen, münden (*v.* Fluss); 4) — *ва корб*, що für etw. gelten, wofür gehalten werden; 5) — zurücklegen много миль; — ся sich müdegehen, vom Gehen ermüden. [IV. 280.

Уходухна, *f.* *v.* Походухна, *Ч.*

Ухожай, *m.* *Revier*, *Rayon*, *n.* (Jagd-, Waldbienen — *u. a.*), *K.*

Ухобити, *v. a.* greifen, ergreifen, fassen; — ся nach etw. greifen, etw. ergreifen, sich an etw. halten.

Ухоркати ся, keuchen sich abmühen, sich überanstrengen, +*M.*

Ухристианяувати, *v. a.* christianisieren, mit christlichem Geist erfüllen, *K.*

Уцьвітання, *n.* *B.* Blütenstand, *m.*

Уцїлати, *v. a.* treffen. [C.II.159.

Уцїлати, *v. n.* sich erhalten, *Гол.*

Уцїрати ся, *Кол.* II. 107.?

Уцїркати, *v. a.* *v.* Побїти, (град збіже, *Фр.*).

[*Le.* 105.

Уцївець, -ця, *m.* biederer Mann, *Уцївий, a.* ehrlich, redlich, rechtschaffen, brav, wacker.

Уцївість, -ости, *f.* Ehrbarkeit, Ehrlichkeit, Rechtschaffenheit, Bravheit, *f.*

Уцїюкати, удїюкнути, *v. a.* einhauen, einhacken, *v.* Утїати, (*v. d.* Tanzmusik: wacker, brav spielen, *Кух.*).

Учадїти, *v. a.* *Пу.* betäuben.

Учадїти, *v. n.* vom Чад (*w. a.*) betäubt werden, berauscht werden, *H.* 157; ersticken, ohnmächtig werden, *III.* I. 406.

Учакаати, *v. a.* *v.* Навїдувати ся.

Участь, *f.* Theil, Antheil, *m.* Theilnahme, Betheligung, *f.* [theilnehmen.

Участвувати, *v. a.* theilhaben, *Участка, f.* *v.* *Участь.* *D.* c. 423.

Участвиво, *adv.* *M.* II. 95. theilnehmend, innig, sympathisch.

Участний, *a.* theilhaftig, theilhabend.

Участник, *m.* Theilnehmer, Theilhaber, Genoss, *m.* [haber, Genossin, *f.*

Участниця, *f.* Theilnehmerin, Theil-

Участність, -ости, *f.* Theilhaftigkeit, *f.* *Пар.*

Участок, -тка, *m.* Theil, Antheil,

m.; Stück, Stückchen, *n.* Parzelle, *f.* *У.*

Участувати, *v. a.* *C.* I. 73. *v.* По-
частувати.

[чати, *Др.*

Учати, учнїти, *v. a.* *v.* Зачати, По-
Учашане, учашоване, *n.* Besuch, *m.* — до школи Schulbesuch, *m.*

Учащати, *v. a.* oft besuchen, oft
wohin gehen; — ся sich mehrern, zahl-
reicher vorkommen, *Ваз.*

Учаший, *prtc.* lehrend, *subst.* der
Lehrende; учаший ся, lernend, der

Учбник, *m.* Lehrbuch, *n.*

Учбний, *a.* -а мовна Unterricht-
sprache, *f.* *K.* *Біл.* [ling, *m.* *C.* I. 192. *K.*

Учень, *gen.* учня, *m.* Schüler, Lehr-
Учене, *n.* Lehren, Unterrichten; Ler-
nen, *n.* *III.* I. 1. 50. Exercieren, *n.*

Ученик, *m.* Schüler, Lehrling; Lehr-
bursche, *m.* [ohen, *n.*

Учениця, *f.* Schülerin, *f.* Schulmäd-
Ученити, *v. a.* anheften; — ся sich
anheften; * — корб mit jmdm anbin-
den, Händel suchen, Ränke machen;
jmdm nicht von der Seite gehen, einem
immer auf dem Halse liegen.

Учесати, *v. a.* kämmen, ordentlich
кämme[n]. [terrichts-

Учїльний, *a.* Lehr-, Schul, Un-
Учїнати, *v. a.* *v.* Зачинати, *Зак.*

Учїнати, *v. a.* thun, machen; ver-
richten; begehen, zufügen; — грóми
aufbringen.

Учїнковий, *a.* actuell, wirklich.

Учїнок, -нку, *m.* That, Handlung,
f.; Verfahren, *n.*

Учїнати, *v. a.* verursachen, veran-
lassen; zufügen; 2) *v.* Починати (ті-
сто, хліб & c.). [auflegen, besteuern, *K.*

Учїнбувати, *v. a.* Zins, Steuer

Учїстити, *v. a.* aufräumen; * weg-
fressen, wegessen; 2) * vom Wege: zu-
rücklegen, *Кс.* II. 306.

Учїтель, *m.* Lehrer, Lehrmeister, *m.*

Учїтельв, -ева, -еве, *a.* des Leh-
rers, dem L. geh. [sterin, *f.*

Учїтелька, *f.* Lehrerin, Lehrmei-
Учїтельський, *a.* vom Lehrer, Leh-
rer. [Кк.

Учїтельвати, *v. n.* Lehrer sein,
Учїти, *v. a.* lehren, unterrichten,
unterweisen; — ся lernen, erlernen,
studieren.

Учїщати, *v. a.* *v.* Учїстити.

Учїне, *n.* *M.* Lernen, *n.* Unterricht, *m.*

Учїко, *n.* *dim.* *ung.* *v.* Очко.

Учїкур, *m.* *v.* Очїкур, *Зак.*

Учїливий, *a.* höflich, *Зак.*

Учївпати, *v. n.* *v.* Уторбати, *Зак.*

Учїловічити, *v. a.* civilisieren,
gesittet, human machen; — ся sich ei-
vilisieren, gesittet, human werden, *Зг.*

Учїора, *adv.* *v.* Вчїра, *Зак.*

Учїот, *m.* *K.* *Есконто, n.*

Учїта, *f.* *v.* Пир, *Пу.* [чувати ся.

Учувати ся, *P.* II. 43. +*M.* *v.* При-
Учут, *m.* Gerücht, *n.* *Mi.* II. 160.

Учїти, *v. a.* hören, erhören; 2) emp-
finden, fühlen. [den.

Учїтиий, *a.* gehört, erhört; 2) empfün-
Уш! ұша! аұш! *int.* Schreuchruf ge-
gen Hühner.

Уш-ужч, scherzh. Benennung der
Militäristen, *Ос.* (61) III. 60.

Ушак, *m.* *gew.* *pl.* ушакї, Ober-
schwelle (einer Thür), *f.*

Ушановане, *n.* *Кс.* 196. Ehre, Ver-
ehrung, Hochachtung, Ehrfurcht, *f.*

Ушанувати, *v. a.* ehren, achten;
2) schonen.

Ушакта, *f.* вербї — Salbei- od. ge-
hörte Weide, (*Salix aurita*).

Ушакта, (-с) *n.* *v.* Ушакта, *Зак.* (*Кс.*).

Ушакко, *m.* *dim.* *v.* Ухо.

Ушакнути, *v. a.* schädigen, verletzen.

Ушакк, *gen.* ушакка, *m.* Nacken-
leder, *n.* *Mi.* II. 415; 2) schmaler Wald-
theil, überhpt ein schmaler Theil, der
zwei grössere verbindet, *B.* *a.* *d.* *f.*

Ушакка, *f.* Nacken, *n.* * — ку дїти,
einen Schlag auf's Genick versetzen.

Ушакваний, *a.* geordnet, in Or-
dnung gestellt.

Ушаквати, (-кув-), *v. a.* in Or-
dnung bringen, in Ordnung stellen, in
Reihe u. Glied stellen.

Ушакти, *v. a.* nähern.

Ушакї, *pl.* *Ч.* III. 295. *v.* Уха.

Ушакце, *n.* *aug.* *v.* Ухо.

Ушка, *f.* *Nbıs* der Ушакї im rus-
sischen Podolien. [*Пис.* *v.* Ушкїшник.

Ушкїл, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*

Ушкїти, *v. a.* das russ. „ужь“ spre-
chen, seine kleinruss. Sprache damit
verderben.

Ушкїрїти, *v. a.* pregeln, krö-

sehen; 2) * stark schlagen; 3) * kunstvoll, schön vollführen, B.
 'Ушки, *pl.* с. Art Speise, Kuchen mit Fleisch gefüllt, *Зах*; 2) *Ос.* (61) V. 32. аж — съміютея?
 'Ушко, *n. dim.* с. 'Ухо; 2) — мбрке, Gemeines Seeohr, (*Haliotis tuberculata*).
 Ушковецъ, -ієцъ, *m.* Haliotoidea, B.
 Ушкѡда, *f.* Unrecht, *n.* Schaden, *m.* Unbill, *f.* *Стм.* [theil, *m.* B.
 Ушкѡдъ, *n.* Schädigung, *f.* Nach-
 Ушкѡдження, *n.* с. d. v. с. Ушкѡдъ.
 Ушкѡдженняй, *a.* beschädigt.
 Ушкѡдина, *f.* Beschädigung, Verletzung, *f.* [schädigen, beschädigen.
 Ушкѡдити, ушкѡджувати, *v. a.*
 Ушкѡйник, (ушкѡй), *m.* А. Д. I. 257. Räuber, *m.*
 Ушкулѡти, *v. a.* с. Удѣрти, (*Фр.*).
 Ушляхотѡнѡти, *v. a. pol.* K. veredeln.
 'Ушній, *a.* Ohren-.
 Ушнѡипити, *v. a.* noch zur rechten Zeit etw. bemerken, *Ф.*
 Ушнѡігнутити, *v. a.* stechen, verletzen, *Ліс.* [stecken.
 Ушпѡлѡити, *v. a.* einheften, ein-
 'Ушта, *f.* с. 'Учта, *Зах.*
 Уштрѡйній, *a.* höflich, artig, *He.*
 Уштрикнѡтити, *v. a.* hineinstossen, *C.* II. 35.
 Ушѡл, *m.* Kч. 5. Pfahl, *m.* Pfoste, *f.*
 Ушѡстатити, *v. a.* с. Шѡстатити.
 Ущаслѡивити, ущаслѡивѡити, *v. a.* beglücken, beseligen. [lich.
 Ущаслѡивленій, *a.* beglückt, glücklich.
 Ущедрѡити, ущедрѡити, *v. a.* K. reichlich belohnen, gegen jmdn freigebig sein.

'Ущерб, *m.* Schaden, Nachtheil, Eintrag, *m.* У.
 Ущербѡити, ущербѡити, *v. a.* abbrechen; — гѡнор *Е.* die Ehre verkürzen; — сѡ (місяць), in letztes Viertel treten, *Цар.*
 Ущеріпити сѡ. с. Учепѡити сѡ, *K.*
 'Ущипка, *f.* Ч. VI. Schaden, *m*; 2) stichelndes, anzügliches Wort; щипки, *pl.* Anzüglichkeit, *f.* *Пар.*
 Ущиплѡйній, *a.* beissend, stechend, *He.*; stichelnd, anzüglih, *M.* II. 81.
 Ущипнѡтити, *v. a.* abkneipen, kneifen; 2) * beissen, sticheln.
 'Ущипка, *f.* с. Зѡщипка.
 'Ущѡвѡ, (ущѡлѡ), *m.* Гол. Felsen, *m.* Klippe; Felsenwand, *f.*
 Ущѡлѡчѡтити, *v. n.* Ч. V. 898. с. Устѡятити сѡ, (v. d. Flüssigkeit). [*Зах.*
 I. Ущѡхѡтити, *v. n.* empfinden, fühlen, II Ущѡхѡтити, ущѡхнѡтити, *v. n.* Kч. 103. vom Winde: sich legen. [*Герпѡк, n.*
 Уѡюк, *m.* K. *Ос.* (62) I. 3. Saum, *m.*
 Уѡюкѡвѡй, *a.* — кинь, Packpferd, *n.*
 Уѡюн, *m.* с. Вюн. [*Phantasie, f.*
 Уѡява, *f.* *Фр.* Einbildung, Vorstellung, Уѡявѡити, уѡявѡити, *v. a.* собѡ щѡсь sich einbilden; — сѡ *M.* II. 98. sichtbar werden, erscheinen, sich zeigen.
 Уѡявлѡнѡ, *n.* Einbildung, Phantasie, *f.* *He.* [lungsvermögen, *n.* *Фр.*
 Уѡявлѡванѡ, *n.* сѡла -ня Vorstel-
 Уѡявѡнкѡ, *f. dim.* с. Уѡява, *M.* III. 101.
 Уѡязвѡити, *v. a.* У. с. Зранѡити.
 Уѡярмѡити, *v. a.* unterjochen.
 Уѡярмлѡнѡ, *n.* Unterjochung, *f.* *Зг.*
 Уѡятити, *v. a.* с. Уѡити, уѡямити.

Ф.

Ф, zwei und zwanzigster Buchstabe
 Фѡбрѡкѡ, *f.* Fabrik, *f.* [(Фергъ).
 Фѡбрѡкѡнт, *m.* Fabrikant, *m.*
 Фѡбрѡкѡнткѡ, *f.* Fabrikantin, *f.*
 Фѡбрѡкуѡвѡтити, *v. a.* fabricieren, anfertigen; 2) verfälschen.
 Фѡбрѡчнѡй, *a.* von d. Fabrik, Fabrik-
 Фѡбѡлитити, *v. n.* fabulieren, plauschen, с. Плѡсти 2). [(beim Gärben).
 Фѡлѡвѡтити, *v. a.* скіпу — abkratzen
 Фѡлѡвнѡй, (фѡлѡвн-), *m.* Kratzmes-

ser, *n.* B.
 Фѡлѡт, *m.* Fagott, *n.*
 Фѡдик, *m.* Küchenschabe, *f.* (*Blatta orientalis* L.) B. [*n.* *Зах.*
 Фѡѣркѡ, *f.* Feuerbecken, Kohlenbecken, Фѡѣтѡн, (хва-), *m.* Phaeton, *m.* (leichter Wagen mit zwei od. vier Rädern); 2) — бѡлохѡбстѡй, *m.* Weissschwänziger Tropikvogel, (*Phaeton aethereus*).
 Фѡвѡн, *m.* Fasan, *m.* (*Phasianus*).
 Фѡвѡнерѡя, *f.* Fasanerie, *f.*

Фѡвѡнѡйшій, *a.* des Fasanen, *Пол.*
 Фѡй! *int. in d. Verbind.* фѡй би му! eine Verwünschung etwa: Krankheit über ihn! krepieren soll er! (*vgl.* хорѡба на нѣго, пек-за-пек! пек-осина!), *B.*
 Фѡйдѡ, *f.* с. Фандѡ.
 Фѡйкѡ, *f.* Tabakpfeife, *f.*
 Фѡйнѡнѡкѡй, *a.* sehr fein, superfein, sehr schön. [но, — —
 Фѡйнѡй, *a.* fein, schön; *adv.* фѡй-
 Фѡйстрѡйлати, *v. a.* in lange Stücke reißen, zerreißen.
 Фѡйт, *m.* с. Фель. [с. Цѡва.
 Фѡйфа, *f.* с. Werkstück des Webers,
 Фѡйфѡуркѡ, *f.* Porzellan, *n.*
 Фѡйфѡурѡвнѡй, *a.* porzellanen, Porzellan —
 Фѡкѡв, *m.* weisser Ochs.
 Фѡклѡ, *f.* Fackel, *f.* *Пар.*
 Фѡкнѡтити, *v. a.* с. Загѡцити. [keit, *f.*
 Фѡкт, *m.* Factum, *n.* That, Wirklich-
 Фѡктѡчнѡй, *a.* factisch, thatsächlich.
 Фѡкторѡй, *a.* с. d. v. K.
 Фѡктор, *m.* Factor; Mäkler, *m.*
 Фѡкторнѡ, -нѡго, *n.* Mäklerlohn, *m.*
 Фѡкторскѡй, *a.* Factors-, Mäkler-
 Фѡкторство, *n.* Mäklergeschäft, *n.*
 Фѡкторувѡтити, *v. n.* den Factor, Unterhändler machen, mäkeln.
 Фѡлѡ, *f.* — Хвалѡ.
 Фѡлѡт, *dim.* фѡлѡток, *m.* Stück, *n.*
 Фѡлѡтѡтити, фѡлѡтнѡтити, *v. a.* in Stücke reißen, zerstückeln, zerreißen, (*Фр.*). [Fetzen. *pl.*
 Фѡлѡте, *n.* *coll.* с. Дрѡнте, Lumpen,
 Фѡльбѡ, *f.* — Хвалѡбѡ. [bel, *f.*
 Фѡльбѡнѡ, *dim.* фѡльбѡнкѡ, *f.* Fal-
 Фѡлд, *m.* фѡлдѡ, *f.* Falte, *f.*
 Фѡлдѡстѡй, *a.* faltig, faltenreich.
 Фѡлдѡвкѡ, *f.* Faltenmuschel, *f.* (*Plicatula*), *B.* [teilt, in Falten gelegt.
 Фѡлдѡванѡй, *a.* gefalter; gefäl-
 Фѡлдуѡвѡтити, *v. a.* falten, in Falten legen, fälteln. [Зухвѡлѡй, Упѣртѡй.
 Фѡлѡчнѡй, *a.* с. Фѡлѡвнѡй; 2) с.
 Фѡлѡстѡй, *a.* wellenartig, wogig.
 Фѡлѡити, *v. a.* — Хвалѡити.
 Фѡлѡуда, *f.* с. Патерѡнѡя, (*Фр.*).
 Фѡльчѡ, *f.* Flächenmass des Ackers (ein wenig mehr als Дѡсятѡна).
 Фѡльчѡр, *m.* Bearbeiter einer Фѡльчѡ. [вий.
 Фѡльчѡвнѡй, (фѡлч-), *a.* с. Фѡлѡш-

Фѡльчуѡвѡтити, *v. a.* с. Фѡлѡшувѡтити; 2) etw. zum Trotz machen, reden, &
 Фѡльшер, *m.* Fälscher, Verfälscher, Betrüger, *m.* *Зах.*
 Фѡлш, фѡлш, *m. n. f.* Falschheit, *f.* Lüge, *f.* Betrug, *m*; 2) Fehler, Mangel, *m.* *Ke.* I. 126.
 Фѡлшѡйвнѡй, (фѡлшѡв-), *a.* falsch, unwahr; 2) verfälscht. [scheln, *Фр.*
 Фѡлшѡйвѡтити, *v. a.* vorlügen, heu-
 Фѡлшѡйвѡстѡй, (-фѡлш-), -остѡй, *f.* Falschheit; Unwahrheit; Unredlichkeit, *f.*
 Фѡлшѡвосѡрднѡй, *a.* falschherzig, *K.*
 Фѡлшѡнѡ, *n.* с. Фѡшѡнѡ.
 Фѡлшѡвнѡй, (фѡлш-), *m.* Fälscher, Verfälscher, *m.*
 Фѡлшувѡтити, (фѡлшув-), *v. a.* fälschen, verfälschen.
 Фѡлѡвѡтити, *v. n.* wogen.
 Фѡлѡ, *f.* Welle, Woge, *f.* [Familien-
 Фѡмѡлѡйнѡй, *a.* von d. Familie,
 Фѡмѡлѡя, (хѡм-), *m.* Familie, *f.* Geschlecht, *n.* [liär; -но, *adv.* — —
 Фѡмѡлѡрнѡй, *a.* vertraut, famili-
 Фѡмѡлѡрнѡстѡй, -остѡй, *f.* vertrauter Umgang, Familiarität, *f.*
 Фѡмѡла, *m.* ein abscheulicher Mensch, с. Хѡмѡла, (*Фр.*).
 Фѡнѡ, *f.* Fahne, *f.* Banner, *m.* *Ф.*
 Фѡнѡбѡрнѡя, *f.* Ziererei, Verstellung, *f.* *He.*
 Фѡнѡбѡрнѡй, *a.* zierlich.
 Фѡнѡлѡвнѡй, *a.* с. Фѡнѡлѡвнѡй.
 Фѡнѡтѡнѡм, *m.* Fanatismus, *m.* Schwärmerei, *f.*
 Фѡнѡтѡнѡвѡтити, *v. a.* fanatisieren.
 Фѡнѡтик, *m.* Fanatiker, Schwärmer, *m.*
 Фѡнѡтѡцтѡвѡ, *n.* Fanatismus, *m.* *K.*
 Фѡндѡ, *f.* lange Peitsche.
 Фѡндѡлѡ, *f.* *H.* 36. с. Бѡндѡлѡя.
 Фѡнт, *m.* Pfand, Unterpfand, *m*; *pl.*
 фѡнти, вѡбѡва в — Пфѡндѡспѡл, *n*; 2) Kostbarkeit, *f.* Kleinod, *n.* *Зах.*
 Фѡнтѡ, *f.* Kleid, Kleidungsstück, *n.* *B.*
 Фѡнтѡвнѡй, *f.* Phantasie, *f.* Einbildungskraft, *f*; 2) * Einfall, *m.* Laune, *f*; gute Laune, Fröhlichkeit, *f.*
 Фѡнтѡувѡтити, *v. a.* schwärmen, phantasieren. [schwärmerisch.
 Фѡнтѡстѡчнѡй, *a.* phantastisch,
 Фѡнтѡстѡчнѡстѡй, -остѡй, *f.* das Phantastische.

Фанта. (-та), *m. coll.* Kleidungsstücke, *pl.*; 2) Lumpen, zerfetzte Kleidungsstücke, Fetzen, *pl. B.*
 Фантувати *v. a.* pfänden, verpfänden.
 I. Фара, *f.* Pfarre, *f.*; 2) *Ос.* (61) VI. 21. erste Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien; 3) *m.* Schüler dieser Cl.
 II. Фара! *int.* Obacht! aus dem Weg!
 Фарасив, *gen.* -лова, *m.* Beil, *n. B.*
 Фарасивча, *n. dim.* kleines Hand-Farabn, *m.* Pharao, *m.* [beil. *B.*
 Фарба, *f.* Farbe, *f.*
 Фарбаниця, *f.* *Гол.* III. 239. weibl. Kleid aus gefärbtem Stoff.
 Фарбана, *f. s. d. v.* [arbeit, *f.*
 Фарбитки, *gen.* -біток, *pl.* Häkel-Farbóваня, *n.* Färben, *n.* [ohen.
 Фарбóваний, *a.* gefärbt; angestri-Farбóти, *pl.* schöne Schuhe, *Plc.*
 Фарбувати, *v. a.* färben; anstrei-ohen; 2) abfärben, die Farbe abschmutzen.
 Фарбяр, *m.* Färber, *m.*
 Фарбярка, *f.* Färberin, *f.*
 Фарбярня, *f.* Färberei, *f.*
 Фарбярский, *a.* Färber-, Färbe-Farbярство, *n.* Färberkunst, *f.*
 Фаряна, *f.* täuschendes Spiel mit Karten und And., Gauklerei, *f.* [dler, *m.*
 Фарянный, *m.* Gaukler, Schwin-Fарисей, *m.* Pharisäer, *m.*; * Scheinheiliger, Gleissner, *m.*
 Фарисейский, *a.* pharisäisch; *scheinheilig. [isch benehmen.
 Фарисеювати, *v. a.* T. sich pharisä-Fарист, фариста, *m.* Schüler der ersten Classe in ehemal. geistl. Schulen u. Seminarien, *v. Фара.*
 Фармазон, *m.* (Frano maçon) Freimaurer; Compagnon des Teufels, *m.*
 Фармазньский, *a.* freimaurerisch.
 Фармацэвт, *m.* Pharmaceut, *m.*
 Фармацэвтика, *f.* Pharmaceutik, Apothekekunst, *f.*
 Фармува, *f.* Alkoven, *m.* *Plc.*
 Фарнуги, *v. a.* в. Вкрáсти, (*Фр.*)
 Фартух, *m.* Vortuch, *n.*; Schürze, *f.*; 2) weibl. Rock aus weisser Leinwand, *m.*
 Фартуховий, *a.* -ві містерію, *Ф?*
 Фартушіна, *f.* фартушóк, -шкá, *m. dim.* в. Фартух.
 Фарча, *f. s.* Пáрча; *adj.* фарчóвий, *v.* Парчєний, *Plc.*

Фаса, *f.* Fass, *m.*
 Фаска, *f. dim.* Fässchen, *n.* kleines Fass.
 Фаськовати, *v. a.* sorgen; 2) sich nähren, ein Gewerbe treiben; suchen, *Зак.*
 Фасоляна, *n. coll.* Fisolentengel, *pl.*
 Фасóлька, *f. dim.* в. Фасóля.
 Фасольковати, *v. a.* fisolenförmig.
 Фасóля, *f.* Fisole, Vietsbohne, *f.* (Phaseolus vulgaris), *B.*
 Фасон, *m.* Façon, *f.*
 Фасочка, *f. dim.* в. Фаска.
 Фастиско, *n.* Unkraut, *n. B.*
 Фастрийа, *f.* Anschlagfaden, *m.*
 Фастригувати, *v. a.* heften, anschlagen.
 I. Фасувати, *v. a.* durchschlagen, dh einen Durchschlag u. ähnl. durchtreiben. [kommen, erhalten, beheben.
 II. Фасувати, *v. a.* § fassen, be-Фасунок, -нку, *m.* Fassung, *f.* (*v.* Proviant &), *s. d. v.* [rapax], *B.*
 Фат, *m.* Rappe, Schied, *f.* (Aspius Фать, фáтка, *f. e.* Art Fischnetz, Senke, *f. B.*
 Фаталáшки, *pl.* Lumpen, Lappen, *pl.*
 Фатáльний, *a.* Schicksals-; fatal, traurig, unglücklich.
 Фатáльність, -ости, *f.* Fatalität, *f.* trauriges Verhängnis, widriges Geschick, unangenehmer Vorfall.
 Фатáти, фатáти, *v. a.* в. Хanáти, zugreifen, zulangen; вубáти harrен, *Пар.*
 Фáтел, *m.* *Гол.* III. 411. Kopftuch, *n.*
 Фатýга, *f.* Mühe, *f.* Beschwerde, beschwerliche Bemühung; Ermüdung, *f.*
 Фатигувати, *v. a.* mühen, bemühen, abmühen; ermüden.
 Фатів, *m.* Fratz; Balg, *m. B.*
 Фатьó, *m.* Knecht, *m.*
 Фаоула, *m.* §. Taugenichts, Müssig-gänger, *m.*; * Trottel, *m.* [*Гол.* III. 203.
 Фаоулица, *f.* schlechte Speise, *f.*
 Фацáкати, *v. a.* в. Фáцкати.
 Фацáлий, *a.* в. Фацєрний.
 Фацáрити, *v. a.* в. Капáрити, (*Фр.*)
 Фацáрний, *a.* stützig, boshaft, *B.*; 2) в. Капáрний, (*Фр.*) [*Лемчáнка.*
 Фацéлик, *m.* weisses Kopftuch einer Фацєрний, *a.* der gern nach etw. schnappt, etw. stiehlt, diebisch. [sen.
 Фацєрність, -ости, *f.* diebisches We-Фацєция, *f.* scherzhafter Witz; spasshafte Anekdote, *f.*

Фацáтати, *v. a.* ausschlagen, *B.*
 Фáцка, *f.* Ohrfeige, *f.* (*Фр.*)
 Фáцкати, фáцкувати, фáцнути, *v. a.* ohrfeigen, (*Фр.*); 2) ausschlagen, *B.*
 Фашáна, *f.* фашáна, *m.* (*coll.*), Fa-schine, *f.* Wehr, Wehre, *f.* Schanzkorb, *m.*
 Фáшкати, *v. a.* besudeln, beschmutzen,
 Фацáйнка, *f. dim.* в. Фáска. [*(Фр.)*].
 Фáяти, *v. a.* чимóсь hin u. her be-wogen, schwingen.
 Фєврóнька, *f.* Pheuronia.
 Фєдь, Фєдир, Фєдькó, Фєдор, Фєдунь,
 Фєдуньó, *m.* Theodor.
 Фєдýха, *f.* Gattin des Фєдь.
 Фєдориха, *f.* Gattin des Фєдор.
 Фєдорів, -єва, -єве, *a.* des Фєдор, dem Ф. geh.
 Фєдів, -єва, -єве, *a.* dem Фєдь geh.
 Фєв, *m. e.* Art rothes Käppchen, wel-ohes in manchen Gegenden die Bäuerin-nen unter der Kopfbinde & zu tragen pflegen.
 Фель, *m.* *Wgr.* IX. в. Гатýнок, Art, Gattung, *f.*; 2) Pelz, *m.* (*vgl.* Fell, *n.*), *Зак.*
 Фелéга, *f.* abgetragener Bauernkit-tel; *pl.* фелéги, zerrissene Kleider, Fetzen, *pl.* [bürgen, *B.*
 Фелелувати, (фелелюв-), *v. a.*
 Фелетэлик, *m. ung.* Sanguiniker, *m.*
 Фелóн, *m.* Ornat, *m.* Messgewand, *n.* des Messe lesenden Priesters.
 Фельфóбєр, *m.* Feldwebel, *m.* Ф.
 Фéма, *f.* Ephemia. [Kleid, *B.*
 Фєнделэнка, *f.* ein zerlumptes
 Фéнна, *f.* Euphemia.
 Фєнчир, *m.* *cig.* = фєльчєр, Feld-scheor, Wundarzt, *m.* *Гол.* I. 142.
 Фєрделáйка, *f.* ein viertel Koretz, в. Дýлэтка, *B.* [*n.*], *B.*
 Фєрдáль, *f.* в. Дýлэтка, (*vgl.* Viertel,
 Фєрэвия, *f. e.* weiter, offener Ober-rock, *v.* Art Livrée. [s. Брєсáлия.
 Фєрнамóкувний, *a.* -є дєрево,
 Фєровати, *v. a.* † verabreden, be-stimmen, *Зак.*
 Фєрт, *m.* Name des Buchst. Ф.; у бóки фєртом нýгти ся die Hände in die Hüften stemmen nach der Figur des Ф.
 Фєртик, *m.* Geok, Zierbengel, Ha-senfuss, *m.*
 Фєрфэла, *f.* Schneegestóber, *n.* (*Фр.*)
 Фєрфэлити, *v. n.* vom Schnee: dicht fallen, (*Фр.*)

Фєрфэлиця, *f. v.* Фєрфэла.
 Фєрфэлити, *v. n.* в. Фєрфэлити, *B.*
 Фєршáл, *m. cigentl.* Фєльчєр, в. Фєн-Фєсьька, Фєся, *f.* Theodosia. [*чир.*
 Фєсьькiv, -ова, -ове, *a.* dem Фєсьькó geh.
 Фєсьькó, *m.* Theodosius.
 Фєсььчин, *a.* der Фєсьька geh.
 Фєстýнок, -нку, *m.* Festung, *f.*
 Фєся, *f. v.* Фєсьька; 2) Maikáfer, *m.* (Melolontha vulgaris L.), *B.*
 Фєтєр, (фэтор), *m.* D. c. 63. Gestank, *m.*
 Фíгэль, *m.* в. Фíгэль.
 Филéовани, *n. s.* mit Фáлi (Schnóbr-keln u. dgl.) geschmúckt, (vom Ko-ропáй, *Гол.* III. 381).
 Филýра, *f. v.* Фíфýра.
 Филýрно, *adv.* *Кó.* 176. in einer seltsamen Gestalt.
 Фíжа, *f.* Schneegestóber, *m. K.*
 Фíйн, (фíйн), *m.* Taufkind des Tauf-pathen, *Кó.* I. 153.
 Фик, *m.* ein ungezogener Bengel, *B.*
 Фикати, *v. a.* aufbrausen, *B.*
 Филáктєрия, *pl. K.* (φυλακτήριον) Gebetstreifen der Juden, Denkszettel, *pl.* (Thepillim).
 Филéвати, (филелюв-, филелюв-), *v. a. ung.* verantworten, bürgen für etw. в. Фелелувати. [thus], *Зак.*
 Филэнцики, *pl.* Nelken, *pl.* (Dian-Фíлэчка, *f. dim.* в. Фíл.
 Филáна, *f. v.* Похрэстник, *Кó.* II. 9.
 Филáнный, *m.* Osterluzei, *f.* (Agi-stolochia olematitica), *B.*
 Филáга, *f.* филáсон, *m.* Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula), *B.*
 Филáйник, *m. v.* Филáйник, *B.*
 Фíлка, *f.* Bube, *m.* (in den Kar-ten); 2) *v.* Art Kartenspiel für 4 Per-sonen, *Plc.* [der Wellen, das Wogen.
 Филéованє, *n.* heftige Bewegung
 Филéвати, *v. a.* bewegen, in Wal-lung bringen; — ся, wogen, in Wellen sich wállen, *K.*
 Филéга, *f. v.* Филáга, *B.*
 Фíля, *f.* Welle, Woge, *f.*
 Филэстий, *a.* Wellen, wellenreich, *B.*
 Фимíям, *m.* Thymian, Weihrauch, *m. K.*
 Фин, *m.* Finnfisch, *m.* (Balaenoptera).
 Фíна, *f. v.* Филáна, Tauftochter, *f.* -kind, *n.*
 Финáрь, *m.* D. c. 240. в. Фовáрь.
 Финдáл, *m.* Becher, *m.* *Зак.*

Финдюрка, *f.* niederliches Weib, *Зак.*
 Финдюрвати, *v. n.* niederliches
 Leben führen, *Пис.*
 Финик, *m. gr.* Dattel, *f.*
 Финити, *v. n. Ко.* 134. stolzieren.
 Фиринка, *f.* Eichwald, *m.* (Atheri-
 на pontica), *B.*
 Фиркати, *v. a.* ausschlagen. [guss].
 Фирмаш, *m.* Modell, *m.* zum Metall-
 Фискавка, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias
 berus L.), *B.*
 Фистити, *v. n. в.* Квичати, (*Фр.*).
 Фитиль, *m. Ко.* 165. Lunte, *f.*
 Фицати, *фицати*, *v. a.* ausschlagen.
 Фица, *f.* Ungewitter, *m.* Sturm, *m.*
 Ос. (62) X. 13.
 Фица, *f.* Feige, Frucht, *f.* des Feigen-
 baumes; Feigenbaum, *m.*; показати ко-
 му фицу, jmdm die Feige weisen, jmdn
 höhnen, hänseln; дицати фицу nichts
 bekommen, mit einer langen Nase ab-
 ziehen.
 Фицовий, *a.* von der Feige, Feigen-
 Фицель, *-ля, pl.* фицї, *m. D. c.* 181.
 Streich, Spass, *m.*; Possen, Kurzweil, *f.*;
 2) * Schnörkel, *pl.*
 Фицлювати, *v. a.* Possen treiben,
 Streiche machen, spassen.
 Фицлавий, *a.* lustig, zum Possen-
 reissen aufgelegt, possenhaft, muthwil-
 lig, possierlich, *B.*; 2) boshaft, böswil-
 lig; falsch.
 Фицляр, *m.* Possenreisser, *m. Ф.*
 Фицлярний, *a. в.* Фицлярний.
 Фицлярність, *-ости, f.* Lustigkeit,
 Possierlichkeit, *f.*
 Фицюра, *f.* Figur, Gestalt, *f.*; 2) das
 Crucifix an Wegen.
 Фицуровати, *v. a.* eine Figur spie-
 len, Aufsehen machen; figürlich vor-
 stellen. [2] Kreisphysikus, *m.* (Arzt).
 Фицук, *m.* Physiker, Naturkundiger, *m.*;
 Фицика, *f.* Physik, Naturlehre, *f.*
 Фицикальний, *a.* physikalisch.
 Фициоль, *m.* Physiolog, *m.*
 Фициольсія, *f.* Physiologie, *f. adj.*
 фициольсичний, physiologisch.
 Фиционізм, *f.* Physiognomie, *f.*
 Фицичний, *a.* physisch, natürlich;
 2) körperlich; 3) thierisch; sinnlich.
 Фицлю, *m.* Art, Gattung; Race, *f. B. Ф.*
 Фицистер, *m.* Philister, *m.*
 Фицистерія, *f.* Philisterie, selbst-

suchtige, spiessbürgerliche Lebensweise, *f.*
 Фицольф, *m.* Philosoph, *m.*
 Фицольфиста, *m.* Philosoph, *m. B.*
 Фицольфичний, *a.* philosophisch.
 Фицольфія, *f.* Philosophie, Welt-
 weisheit, *f.* [sohla, *B.*
 Фицольфний, *a.* klug, studiert;
 Фицольфовати, *v. a.* philoso-
 phieren.
 Фицольол, *m.* Philolog, *m.*
 Фицольолічний, *a.* philologisch.
 Фицольолія, *f.* Philologie, *f.*
 Фицтифікэтичній, *a. Ко.* 69?
 Фицтрация, *f.* Filtrirung, *f. Под.*
 Фицтрувати, *v. a.* filtrieren.
 Финанси, *pl.* Finanzen, *pl.*
 Финансовий, *a.* die Finanzen be-
 treffend, von den Finanzen, Finanz-
 Финансовість, *-ости, f.* Finanz-
 wesen, *m.* -verwaltung, *f. T.*
 Финда, *f.* eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*).
 Финовщина, *f. в.* Крїжмо.
 Финфа, *f.* der Rauch in die Augen,
 unter die Nase; blauer Dunst, Blind-
 werk, *n.* [veilchenblau, Veilchen-
 Фиолетний, фиолетовий, *a.* violett,
 Фира, *f.* Fuhr, *f.*
 Фирас, *m.* Sägemühle, *f. в.* Тертак, *B.*
 Фирма, *f.* Firma, *f.* (d. Kauf.); 2)
 ein einer Bretzel nicht unähnliches, gla-
 sirtes Gefäss, das als Leuchter gebraucht
 wird, *B.* [Kutscher, *m.*
 Фирман, фирманія, *m.* Fuhrmann,
 Фирманити, *v. n.* Fuhrmann sein,
 e. Fuhrmann abgeben.
 Фирманка, *f.* Fuhrwesen, Gewerbe
 eines Fuhrmanns, *n.*
 Фирманський, *a.* Fuhrmanns-
 Фирмачити, *v. a.* vergeuden, *Ф.*
 Фировщина, *f.* Vieh, welches die
 Taufpathen ihrem Täuflinge schenken,
 (*Фр.*) [Pfröthen, *n.*
 Фиртка, *dim.* фирточка, *f.* Pforte, *f.*
 Фист, *gen.* фиста, *m. в.* Хвист.
 Фити *int.* beim raschen Wegfliegen.
 Фитик, *m.* Fitislaubvogel, *m.* Wi-
 sperlein, *n.* (Sylvia fitis), *B.*
 Фитька, *f.* §. в. Чап 1).
 Фитькавка, *f. в.* Фитик, *B.*
 Фиціборний, *a.* stutzermässig; stolz,
 vornehm, (*Фр.*).
 Фицька, *f.* Rotztasche, *f.*; leichtfer-
 tige, junge Weibsperson, *B.*

Фицлявка, *f.* Veilchenschnecke, *f.*
 (Janthina), *B.*
 Фицляка, *f.* Viole, *f.* Veilchen, *n.*; 2)
 Benennung eines kleinen Vogels, *B.*
 Фицляковати, *pl.* Veilchengewächse,
pl. (Violaceae). [ohen-
 Фицляковий, *a.* von Veilchen, Veil-
 Фицляк, *-ла, m. в.* Фицляка 1).
 Фицяти, *v. n.* schwärmen, *Фр.*
 Фицскати, *v. a.* schlagen (ins Ge-
 sicht) *Гол.* III. 703.
 Флекев, *m. pl.* фелекі, *v.* Фик, *B.*;
 2) в. Парубок. [mulgus europaeus L.), *B.*
 Флекер, *m.* Ziegenmelker, *m.* (Capri
 Флер, *m.* Flor, *m.* [sinnige, *Зак.*
 Флерка, *f.* die Flatterhafte, Leicht-
 Флерникар, *m.* Florweber, *m.*
 Флет, *m.* Flöte, *f.*
 Флетіст, *m.* Flötenspieler, *m.*
 Флэцнути, *v. n.* § mit Geräusch
 fallen. [Pic.
 Флянка, *f.* Liebhaberin, Geliebte, *f.*
 Флянкати, *v. n.* schluchzen.
 Флянта, *f.* Flinte, *f.*
 Флясник, *m.* Flöser, *m. B.* [B.
 Флястка, *f.* Baohstelze, *f.* (Motacilla),
 Флянькати, *v. n.* schluchzen, (*Фр.*),
 в. Пхїнькати. [tule, *f.*
 Флябта, флябтїля, *f.* Flotte, Flot-
 Флябра, (флябра), *dim.* флябра,
f. Hirtenflöte, *f.* eine offene Pfeife mit
 sechs Seitenlöchern, *B.* [des Webstuhls.
 Фладець, *-дця, m. в.* Bestandtheil
 Флуор, *m.* Fluor, *m.* (Fluor), *Пол.*
 Флуоресценция, *f.* Fluorescenz, *f.*
 Флуородень, *-дня, m.* Fluor-
 wasserstoff, *m. Пол.*
 Флуороденій, *a.* Fluorwasser-
 stoff, *-а кислота, f.* Fluorwasserstoff-
 säure, Flusssäure, *f. Пол.*
 Флут, *m. в. d. f.*
 Флутур, *m.* Taugenichts, *m.*; 2) Back-
 fischchen, *m. Ф.* [Zeug dreschen.
 Флюкувати, *v. n.* schwatzen, leeres
 Флюкутурі, *pl. в.* Нісєвітницї.
 Флюта, *f.* nasser Schnee, Schneere-
 gen, *m. в.* Плята, *B.*
 Флявора, *f.* eine, die unanständige
 Worte spricht (*Фр.*).
 Фляворити, *v. n.* schwatzen, schwa-
 дронieren, in den Tag hinein reden, *Ф.*
 Фляжеолетовий, *a.* Flageolet, *Пол.*
 Фляк, *m. pl.* фляки, Flecke, Kuttel-

flecke, *m.*; * фляки в головї * Stroh
 im Kopfe. [dler, *m.* — карка, *f.* -in, *f.*
 Флякар, *m.* Kuttler, Kaldaunenhän-
 Флякелівий, *a.* flanelle, von Flanel.
 Флянелам, (*dim.* флянелка), *f.* Fla-
 nell, *m.* [kischer Mensch.
 Фляра, *m.* ein streitsüchtiger, zän-
 Флярити, *v. n.* lästern.
 Фляскати, Фляцкати, *v. a.* mit
 einem Klatscher, Platscher woran schla-
 gen, *B.* [фляшка, *f.* Flasche, *f.*
 Фляша, *f.* (grössere) Flasche, *f. dim.*
 Фляшочка, фляшчина, *f. dim. в.*
 Фляшка, eine kleine Flasche, ein Fläsch-
 chen.
 Фокус, *m. в.* Жарнице, *Пол.*
 Фольварковий, фольварочний,
a. Vorwerks-, zu einem Vorwerk geh.
 Фольварок, *-рку, u. -а, m.* Vorwerk,
m. Meierhof, *m.*
 I. Фольса, *f.* Linderung, *f.* Nachlass,
m. -су дати, nachgeben, nachlassen.
 II. Фольса, *f. в.* Приструнник.
 III. Фольса, *f.* Marienglas, *n.*
 Фольгувати, *v. a.* nachgeben, nach-
 lassen; schonen кому-
 Фоліанти, *m.* ein Foliant.
 Фолькотити, *v. n.* unverständlich
 reden, lispeln, *B.*
 Фолосити, *v. a.* wirken, Wirkung
 thun (z. B. e. Arznei), helfen; *Ф.*;
 — не ведє ся, es glückt nicht, *B.*
 Фолувати, *v. a.* в. Нїщити, Трїтити.
 Фолуш, *m.* Walkmühle, *f.*
 Фолушарь, *-рї, m.* Walker, Walk-
 мüller, *m. T.* [eines Bildes].
 Фон, *m.* (le fond) Hintergrund, *m.*
 Фонар, *m.* Laterne, *f.*
 Фонд, *m.* Fond, *m.* [L], *B.*
 Фореаль, *m.* Forelle, *f.* (Salino fario
 Форменний, *a.* der Form gemäss,
 regelmässig, schön gestaltet.
 Форес, *m.* Vorreiter, *m. Зак.*
 Формий, *a. в.* Хорий, *Гол.* III. 250.
 Форман, *n.* Schnauben, *n.*
 Форкати, *v. n.* schnauben.
 Форма, *f.* Form, Gestalt, *f.*; * Art,
 Weise; Gattung, *f.*; 2) Format, *n.*; 3)
 Model, *m.* Musterform, *f.*
 Формальний, *a.* formell, förmlich.
 Формальність, *-ости, f.* Förm-
 lichkeit, Formalität, *f.*

Форма́т, *m.* Format, *n.*
 Форма́ция, *f.* Formation, *f.* Bildungsprocess, *m.* Gebilde, *n.*
 Форма́нный, *a.* der Form gemäss, nach der Form, III. II. 52.
 Форма́ние, *n.* Formieren, Bilden, *m.*; Gestaltung, *f.* [Former, *m.* Под. Форма́щик, *m.* Formschneider, Форма́тки, *v. a.* formen; bilden, formieren, gestalten.
 Формуля́р, *m.* Formular, *n.*
 Формаль, *n.* Pferdeknecht, *m.*
 Формалька, *f.* Arbeitspferde, *pl.* Gespann (von solchen), *n.*
 Форбст, *m. s.* Хиорбст.
 Форостя́я, *n.* Schnarrwaachtel, *f.*
 Форс, *m. s.* Буза́. (Фр.), *Kn.*
 Форса, *f.* Forge, *f.* Kraftaufwand, *m.* Anstrengung, Kraft, Macht, *f.*
 Форска́ля, *f.* Forskal's Scheibenquelle, *f.* (Forskalina), *B.*
 Форсува́ти, *v. a.* forcieren, Kraft aufwenden, durchsetzen wollen, erzwingen; — ся sich sehr anstrengen.
 Фортель, *m.* Gewinn, Vortheil, Nutzen, Profit, *m.*; 2) List, *f.* Kunstgriff, Kniff, *m.*
 Фортéпья, *m.* Clavier, *n.* Pianoforte, *n.*
 Фортéца, *f.* Festung, *f.*
 Форту́на, *f.* Fortuna, Glücksgöttin, *f.*; * Glück, *n.*; * Habe, *f.* Vermögen, *n.* B.
 Фортуня́на, *f. s. d. v. K.*
 Фоса́, *f.* Fosse, *f.* Graben, *m.*
 Фоскати, фобнути, *v. n.* fauchen, *B.*
 Фостя́ий, *a.* mit grossem Schweif; -а синяца, Schwanzmeise, *f.*
 Фоста́ч, *m.* mit einem Schwanz, geschwänzt, mit *v.* grossen Schwanz; 2) *v.* Art Osterspiel der Knaben (гра́ти фостача́).
 Фостачкы́, *pl.* Art Birnen, *pl. B.*
 Фостовé, *n.* das Geld, welches die Käufer beim Ankauf von Vieh den Hirten od. den Knechten zu geben pflegen.
 Фостовя́ий, *a.* Schwanz-, -а кисть, Schwanzbein, *n.*
 Фосфор, *m.* Phosphor, *m.* (Phosphorus).
 Фосфорискува́ти, *v. n.* phosphorescieren, *Pol.*
 Фота́, *dim.* фотка, *f.* Wollenschürze, *f.*
 Фотóграф, *m.* Photograph, *m.*
 Фотóграфична́, *a.* photographisch.
 Фотóграфия, *f.* Photographie, *f.*
 Фотóграфува́ти, *v. a.* photogra-

phieren.
 Фоблави́й, *a.* lispelnd, *B.*
 Фоблати, *v. n.* lispeln.
 Фоблати́й, *a.* buschig.
 Фобшавка, *f.* Stäubling, *m.* (Lyconerdon), *B.* [pl. B.; 2) Föhre, *f.*
 Фобя, *f. coll.* Aeste der Nadelbäume,
 Фра́ир, *m.* der Geliebte; фра́ирка, *f.* die Geliebte, *B.*
 Фра́йтер, *m.* Gefreite, *m.* Ф.
 Фрак, *m.* Frack, *m.*
 Фра́ло, *n.* Wgr. VI. Flöte, *f.*
 Фра́нка, *f.* Franciscia.
 Фра́ньо, *m. dim.* Franz.
 Франт, *m.* Stutzer, süsser Herr; Schalk, *m.* [Statzer spielen.
 Франтува́ти, *v. a.* schwätzen; den
 Фра́нция, *f.* Frankreich, *n.*
 Франци́скан, (франци́шк-), *m.* Franciskaner, *m.*
 Франци́шок, -шка, *m.* Franz;
 Франци́шка, *f.* Franciscia.
 Фра́нцуз, *m.* Franzose, *m.*
 Фра́цузка, *f.* Französin, *f.*
 Фра́цузский, *a.* französisch.
 Францува́ти, *a.* venerisch.
 I. Фрас, *m.* Bügeleisen, *n.*; 2) verbissener Zorn, Grimm, *m.* (Фр.).
 II. Фрае́л *int* vom Schlag; -в вйсок!
 Фрасну́ти, *v. a.* schlagen, einen Schlag versetzen. [und kümmern.
 Фрасува́ти ся, sich sehr betrüben
 Фрасу́нок, -нюк, *m. pol.* Kummer, Harm, *m.* Sorge, *f.*
 Фра́шка, *f.* Kleinigkeit, *f.* eine unbedeutende Sache; *pl.* фра́шки, Titel kleiner Gedichte.
 Фрега́та, *f.* Fregatte, *f.*; 2) — велика, Fregattenvogel, *m.* (Taohypetus aquila).
 Фре́йда, *f.* schlechte Weibsperson, *B.*
 Фре́ла, фре́ля, *dim.* фре́лочка, *f. s.*
 Флоя́ра, *B.*
 Фремо́ия, *f.* Schnur beim Vortuch, *f. B.*
 Фре́нвел, *g.* -вя, *m.* (фре́ндвель), Franze, *f.*
 Фривольни́й, *a.* frivol.
 Фривольность, *f.* 3z. Frivolität, *f.*
 Фра́га, *f.* ein sieben Klafter langes Stück Holz, *B.*
 Фра́ка, *f.* Ф. Gewalt, *f.* Sträuben, *n.*
 Фра́тов, *adv.* mit Gewalt, *Ф.*
 Фра́чно, *adv.* *s.* Скоро.

Фри́чка, *f.* geziertes Weibsbild.
 Фри́шний, *a.* ungr. frisch, hurtig, schnell,
 Фри́шно, *adv.* frisch, hurtig, schnell, *B.*
 Фро́ська, *f.* Euphrosyne.
 Фррр! *int.* zur Bezeichnung des Wegfliegens-, -fliehens. [coriarius), *B.*
 Фруа, *m.* Sägebockkäfer, *m.* (Prionus)
 Фрува́ка, Фруя́, *f. s.* Фро́ська.
 Фрунта́ш, *m.* Hauswirt, *m.*
 Фто́дха, *f.* Theodora, Theodosia.
 Фто́ма, *m.* Thomas.
 I. Фу́га, *f.* Fuge, Zusammenfügung, *f.*
 II. Фу́га, *f.* Schneegestöber, *n.* III.
 Фу́гати, *v. a.* kräftig schleudern, werfen.
 Фу́диги, *v. a.* schmeissen, werfen (Фр.).
 Фу́дугити ся, übermüthig werden, prahlen, aufgeblasen sein, *Ф. B.*
 Фу́дугля, *f.* Uebermuth, *m.* Hoffart; Keckheit, *f. Ф. B.*; 2) * ein übermüthiger, stolzer Mensch.
 Фу́дугли́й, *a.* hochfahrend, stolz, *B.*
 Фу́жда́ти, фу́жделя́ти, *v. n.* brausen (vom Winde) Фр. [berus L.), *B.*
 Фу́жела, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias)
 Фу́с, *m.* Satz, Bodensatz, *m.*; 2) Kehricht mit Staub, *n.*
 Фу́сия, *f.* Flinte, *f.* Schiessgewehr, *n.*
 I. Фу́к, *m.* Schelten, Aufahren, Anschrauben, *n.*
 II. Фу́к (*m. ?*), фу́ка (*f. ?*), *in der Verbind.* на фу́ка подро́бити, in kleine Stücke zerreißen.
 Фу́кати, фу́кнати, *v. a.* schelten, schmälern, weitern, anschrauben, мако́б; — ся aufbrausen, auffahren.
 Фу́ксия, *f.* Fuchsie, *f.* (Fuchsia cocinea).
 Фу́ма, *f.* Ф. Hoffart, *f.* Hochmuth, *m.*
 Фу́ндамент, *m.* Fundament, *n.*
 Grund, *m.* [fundamental, gründlich.
 Фу́ндаментальни́й, *a.* Grund-,
 Фу́ндатор, *m.* Stifter, Gründer, *m.*
 Фу́ндация, *f.* Gründung, Stiftung, *f.*
 Фу́ндува́ти, *v. a.* gründen, stiften.
 Фу́ндуш, *m.* Fond, *m.*; 2) Stiftung, *f.* Stift, *n.*
 Фу́нт, *m.* Pfund, *n.* [länglich), *B.*
 Фу́нтівка́, *pl.* Art Birnen (gross, Fundament), *n.*
 Фу́нтóвий, *a.* Pfund-, pfündig.
 Фу́раж, *m.* *s.* Недобі́р I. не дам вам всю бра́ндю, бо се́го ро́ку був

фу́раж в по́лонні́й.
 Фу́рбон, *m.* Paokwagen, *m.* He.
 Фу́рда, *f.* §. Dummheit, Kleinigkeit, *f.*
 Фу́рделіти, *v. n.* wehen, (von der Schneewehe), заверу́ха фу́рделіт. [ти.
 Фу́рйти, фу́рнути, *v. a. s.* Шпуріти.
 Фу́ркало, *m.* Kreisel, *m.* Pfüge, *f.*
 Фу́рмальце, *n.* ein Theil der weibl. Kleidung.
 Фу́ркати, фу́ркнати, фу́рнути, *v. n.* schwirrend, rasch wegfliegen, (Фр.).
 Фу́рман, *m. s.* Фірман.
 Фу́рр! *int.* vom Aufblättern, *a.* Фррр!
 Фу́реанте, *m. coll.* *s.* Стріпачи.
 Фу́рцюва́ти, *v. n.* Ko. 45. trippeln, tanzen. [schwirren, (Фр.).
 Фу́рчати, фу́рчати, *v. n.* schnurren,
 Фу́рщик, *m.* Fuhrmann, *m.*
 Фу́ряти, *v. a. s.* Шпуряти.
 Фу́си, *pl.* Bodensatz, Grund, *m.* (von flüssigen Sachen, gewöhnl. vom Kaffee).
 Фу́ста, *f. pl.* фу́сти, Wäsche, *pl.*
 Фу́стна, *f. s.* Хустна.
 Фу́стка, *f. s.* Хустка. [Polz.
 Фу́терко, *n. dim.* kleiner, leichter
 Фу́тити, фу́тити, *v. n.* schnauben; blasen; на все фу́тит er ist immer aufgeblasen, hoffärtig, *B.*
 Фу́тькало, *m.* Brausekopf, *m.* (Фр.); 2) фу́тькало, *m.* Sumpfschildkröte, *f.* (Emya europaea Schneid.), *B.*
 Фу́тко, *adv.* *s.* Ху́тко.
 Фу́тор, *m. s.* Ху́тор.
 Фу́тра́рь, *m. s.* Кушні́р, *Pol.*
 Фу́три́на, *dim.* *s.* Фу́тро; 2) Fensterfutter, *n.* Thürrüst, *n.*
 Фу́тро, *n.* Pelz, *m.*
 Фу́феля, Фу́фелюца, фу́фелюця, *f.* Ungeatüm mit Schneegestöber, *n.* heftiger Staubwind, Gestöber, *n.*
 Фу́ферне, *m. s. d. v. B.*
 Фу́фулиця, *f. s.* Фу́фела.
 Фу́ч! *int.* pfutsch!
 Фу́чати, *v. n. s.* Фу́тити.
 Фу́шкавка, *f.* Spritze, *f.*
 Фу́яра, (*dim.* фу́ярка), *f.* Hirtenflöte, *f.*; 2) * von einem unbehilflichen, untauglichen Menschen.
 Фу́ярити, *v. a.* Dummes herausbringen; Dummheit treiben, *B.*
 Фю́кати, *v. n.* flattern, *RE.*
 Фю́ркот, *m.* Bienenfresser, *m.* (Megops apiaster L.), *B.*

X.

X, drei und zwanzigster Buchstabe, (Хірѣ). [Laohen].
 Ха! ха! ха! *int.* ha! ha! ha! (beim Xába, *f.* s. Хабéга.
 Хабáв, *m.* s. Хворóст, (Фр.).
 Хабáль, *m.* Freier, Buhle, *m.*
 Хабáльця, *f.* Buhle, Buhlerin, *f.* Ф.
 Хабáлка, *f.* s. d. v.
 Хабáльншй, *a.* buhlerisch.
 Хабáльниця, *f.* s. Хабáльця.
 Хабáльство, *n.* Buhlerei, *f.*
 Хабáр, *m.* Sportel, *f.* Ко.
 Хабарій, хабáрник, *m.* der Gewünsüchtige, Ergresser, *m.* He.
 Хабáрство, *n.* Bestechung, *f.* Sporteln, *pl.* Км. [рóст (Фр.).
 Хабáче, *n.* coll. = хабнйк, хво-
 Хабéта, *f.* Schindmähre, *f.*
 Хабéва, *f.* s. Бэняá.
 Хабяйна, *f.* Gemeiner Holunder, (Sambucus nigra), *B.* [Ruthe, *f.* B.
 Хабйна, *dim.* хабйна, *f.* Gerte,
 Хаблáв, *m.* s. Хворóст, (Фр.).
 Хабнйк, *m.* Gestrüpp, *n.* B.
 Хаборнйк, *m.* Mäkler, *m.*
 Хабужáти, (-жэти), *v. a.* durcheinanderwerfen, durcheinanderwirren, (Фр.).
 Хабúв, *m.* хабúв, *n.* coll. gröberes Unkraut; 2) s. Хворóст, (Фр.).
 Хáва, хáвка, *f.* gew. *pl.* Kinnbacke, -lade, *f.* Ф. [des Wachtelmännchens.
 Хавáвкати, *v. n.* vom Geschrei
 Хавáдй, *m.* ein Gefrássiger, Vielfrass, *m.* [Морда.
 Хáвка, хавчúра, *f.* §. Maul, *n.* s.
 Хáвкати, *v. a.* mit Kiemen rthmen; 2) s. Халасувáти, (Фр.).
 Хакнй, *pl.* Kiemen, *pl.*; 2) Mundwerk, *n.* s. Хáвка, Фр.
 Хавкúн, *m.* Vielfrass, *m.*
 Хавтúр, *m.* s. Хабáр, *Шс.*
 Хавтúра, *f.* III. II. 163. *Зан.* B. I. 35. s. Пóмннк. Todtenfeier u. ein Gastgelage dabei, *Зак.*
 Хавтурувáти, (-ров-), *v. a.* von einem Pfarrer gesagt, der an grösseren Feiertagen von den Eingepfarrten Geschenke (gew. Lebensmittel) bekommt, *Зак.*
 Хавтурнйй, *a.* habsüchtig, *K.*

Хавчáти, *v. n.* winseln, wimmern.
 Хажáй, хажáйн, хажáйкa, хажáй-
 ствувáти &, = Хав- &.
 Хавяйн, (-йн), *m.* s. Ховяйн.
 Хавяйнóвйтий, *a.* s. Господáрний.
 Хавяйнувáти, (ховяйнув-), *v. a.* s. Господáрити.
 Хавяй, *m.* H. 197. s. Ховяйн.
 Хавяйкa, *f.* s. Господáйна.
 Хавяйлйвий, *a.* M. s. Господáрний.
 Хавяйнóвйтий, *a.* wirtschaftlich, haushälterisch. [ство.
 Хавяйствечко, *n.* *dim.* s. Хавяй-
 Хавяйство, *n.* Wirtschaft, *f.* Haus-
 halt, *m.*
 Хавяувáти, *v. a.* s. Господáрити.
 Хáй, (= нехáй), *e.* Verbalwort: „mag, soll, lass“, es mag sein.
 Хáйний, *a.* sauber, reinlich.
 Хáкати, *v. n.* keuchen, *Шс.*
 Халабáйдати, *v. a.* mit einander misohen, (Фр.).
 Халабúда, (*dim.* халабúдка), *f.* elende Schilfhütte. Strohhütte, *f.* C. I. 50.; Kiosk, *m.* Laube, *f.*; 2) Wagen, *m.* bedeckt mit Schilfmatte; *Fuhre, f.*
 Халáвкати, *v. a.* §. s. Халасувáти.
 Халáвнй, *f.* Ко. 19. Ruthestreiche, *pl.*; 2) Ungemach, *n.* Gefahr, *f.* C. I. 56.
 Халáйстра, *f.* §. s. Халáстра.
 Халáман, (харам-), *m.* -нá закрукáти, гнúти jmdn dh listige od. dumme Ausflüchte verwirren, jmdn etw. vortun, (Фр.). [m. M + E. 296.
 Халáмáдник, *m.* Vagabund, Lump,
 Халáмúжник, *m.* Nixohen, *n.* (Chlorogonium), *B.*
 Халáндрусъ, *m.* §. Vielfrass, *m.*
 Халасáти, халасувáти, *v. a.* gierig verschlingen.
 Халáстати, (хар-), *v. a.* durcheinandermengen, zerdrücken, zerknüllen, (Фр.).
 Халáстра, *f.* Gesindel, Pack, Pöbelvolk, *n.* *Зак.*
 Халасúн, *m.* Nascher, Vielfrass, *m.*
 Халáт, *m.* gr. Schlafrock, *m.*; gemei-
 Халáш, *m.* s. Салáш, *B.* [nes Kleid.
 Халéпа, *f.* Elend, *n.* Trübsal, *f.* Unglück, *n.* Widerwärtigkeit, *f.*

Халимон, *m.* Philemo.
 Халувáти, *v. a.* s. Халасувáти.
 Халúга михурчáста, *f.* Blasantang, *m.* (Fucus vesiculosus), *B.*
 Халугóвй, *pl.* knorpelige Seealgen, (Fucoidae), *B.*
 Халúца, *dim.* халúпина, халúпка, *f.* *pol.* Hütte, *f.* schlechtes Haus.
 Халúпник, *m.* Hinterrass, Häusler, *m.*
 Хáлус, *m.* Nascher, *m.* (Фр.).
 Халýва, *f.* s. Холýва.
 Халýвище, *n.* *aug.* s. d. v.; 2) Ч. IV. 456. *Schimpfw.* für ein unkeusches Weib.
 Халýндра, *f.* ein Zigeunertanz, *Кс.* I. 139. халýндри скакáти den Халýндра — Tanz tanzen; 2) * sich fürchten, aus Furcht zittern, *Зак.* [(Фр.).
 Халýпа, *f.* ein alter morscher Pilz,
 Халýсувáти, *v. n.* M + E. 258. hüpfen.
 Хам, *m.* * = gemeiner Mensch; ein Schimpfwort auf Nichtadelige, besonders Bauern. [моýда, (Фр.).
 Хамáйдá, *m.* u. *f.* s. Волоцýга, Дар-
 Хамáркати, *v. a.* eine unbekannte, unverständliche Sprache sprechen, *Зак.*
 Хамéлити, *v. a.* II. 157. s. Хáмляти.
 Хамéнити ся, Ф. sich zusammenfassen. [reinigen, (Фр.).
 Хамйти, (хамлю, -мйш), *v. a.* putzen,
 Хáминок, *m.* H. 274. *К.* („Хамá“ 198) vom Teufel (?).
 Хамкотáти, *v. n.* näseln.
 Хáмляти, *v. a.* mühsam essen, kauen.
 Хамлó, *n.* s. Хворóст; 2) * ein unbeholfener, dummer Mensch, *Зак.* *Шс.* P. I. 24.
 Хамлюга, *m.* *aug.* Bauer, *m.* D. c. 115.
 Хáмний, *a.* stolz, hoffärtig, *B.*
 Хамвйк, *m.* Gestrüpp, Dickicht, *n.* B.
 Хáмно, *adv.* rein, reinlich, (Фр.).
 Хамрán, *m.* Schwarzkünstler, *m.* B.
 Хамрýло, хамрйй, *m.* § von einem unfähigen Menschen, = Sau, *f.* (Фр.).
 Хáмродъ, *f.* s. Хáмородъ.
 Хамúв, *m.* хамúс, *n.* (B.), Brei, *m.* (уотрúци на хамúс, вóив на —, zu Brei schlagen, zu Schanden hauen, B.).
 Хамúля, *f.* sehr schlechte Kost; lamentl. schlechte Suppe, *B.* Brei, *m.*
 Хáн, *m.* Chan, *m.*
 Хáндра, *f.* *Бес.* I. 365. Schwarzseherei; 2) Verstimmung, *f.* Schwermuth; Kummer, *m.* B.

Хандрйжнйй, *a.* heuchlerisch, *Зак.*; 2) hypocondrisch, *Шс.*
 Хандрйжниця, хандрйжка, *f.* Heuchlerin, *f.* *Шс.*
 Хáнкйй, *pl.* -мнйти, Ф. Ziererei, Scheregei machen, Umschweife thun; 2) *Кс.* II. 128. gaffen, Allotrien treiben.
 Ханóжити, *v. a.* vergeuden, verschwenden. [betreffend.
 Хáньский, *a.* des Chan, den Chan
 Ханувáти, *v. n.* *К.* Chan sein, als Chan herrschen.
 Хáнша, *f.* Frau des Хан, *He.*
 I. Хап, *m.* Fuchseisen, *n.*
 II. Хап! *int.* rapps! [gen, *pl.* *Ст.*
 Хапáк, *pl.* хапáкйй, *m.* Diebszang,
 Хáпáлка, *f.* Fangorgan, *n.* *Под.*
 Хáпанс, *n.* Aufgreifen, Raffen; Entwenden, Rauben, *n.*
 Хáпаний, *a.* -е весёлá aus dem Stegreif, improvisiert, schnell n. schlecht hin aufgegriffen, *He.*
 Хáпанка, *f.* Ergressung; Sportel, *f.* *Зак.*
 Хапáти, *v. a.* greifen, ergreifen, raffen, nehmen; fassen, packen; auffangen, fangen; — ся (за що) nach etw. greifen, die Hand an etw. legen; unternehmen, чоóб; 2) s. Кéапнйти ся, *He.*
 Хапатнйй, *f.* rasches Vergreifen, Reissen, Grapsen, *n.* Rappserie, *f.*; 2) Zechgelage, *n.*
 Хáпка, *f.* Fangfliege, *f.* (Oothera), *B.*
 Хапкйй, *a.* M. II. 200. frisch zugreifend, naschhaft; 2) diebisch.
 Хапкó, *m.* Dieb, *m.* B.; 2) *Бес.* des Teufels, *H.* 79.
 Хапкóм, *adv.* schnell, *Шс.* [sig, *Ст.*
 Хáплйвий, *a.* -а прáця eilig, fleischhaft, *Шс.*
 Хáпнути, *v. a.* s. Хапáтш.
 Хаповйця, *f.* die aufgreift, packt, holt.
 Хапéль, *m.* Ф. *Бес.* II. 126. Langfinger, *m.*
 Хаптúр, *m.* s. Хабáр, *Др.* *Зак.*
 Хаптúрнйй, *a.* bestechlich, verküpflich, *Кс.* 225.
 Хаптúрник, *m.* Sporteljäger, *m.* *He.*
 Хапúга, *m.* Dieb, Gauner, *m.* Ergresser, *m.* [m. *Ст.*
 Хапúжество, *n.* Diebstahl; Betrug,
 Хапúн, *m.* Dieb, *m.* (Фр.).
 Хапчйвий, *a.* habsüchtig; diebisch.
 Харáктер, *m.* Charakter, *m.*; Merkmal, *n.* moralischer Charakter; feste

Gesinnung; 2) * Handschrift, *f.*
 Характеризувати, *v. a.* charakterisieren, mit einem bestimmten Merkmale auszeichnen.
 Характеристика, *f.* Charakteristik, *f.*
 Характеристичний, *a.* charakteristisch. [teristisch.
 Характеричний, *a.* *K.* charakteristisch.
 Характерично, *adv.* *K.* charakteristisch. [ber-, Hexen-
 Характерний, *a.* zauberisch, Zauberer, Zaubermeister, *m.*
 Характернічити, *v. a.* Zauberei treiben, *Ч. II.* 21. [xerci, *f.*
 Характерство, *n.* Zauberei, Hexencharakterstувати, *v. a.* zaubern, Zauberei treiben, *Кч.* 144.
 Харалужний, *a.* ebern, *Фр.*
 Хараман, *m.* Beutler, Schwindler, *m.*; 2) spasshafte, erdichtete, lügenhafte Erzählung, — манá гнуги, solche Erzählungen vorbringen, *ОЕ.* [рiти. *B.*
 Хараманити, *v. a.* s. Манiти, Ду-Харамаркане, *n.* Geplärr, *n.*
 Харамаркати, *v. a.* plärren, Kau derwelsch sprechen, *III.* I. 162. (*Фр.*)
 Харабн, *m.* харабньский, *a.* s. Царабн, *б.*
 Харабудити ся, scheu werden; *P. I.* 99 von schnaubendem, störrigem Pferde. [lich, (*Фр.*)
 Харапотно, *adv.* reinlich, ordentlich.
 Харатати, *v. a.* wallachen.
 Харенє, *n.* Reinigen, *n.* Reinigung, *f.*
 Харий, *a.* *Ко.* 139. hässlich, fratzenhaft.
 Харисто, *adv.* reinlich.
 Харита, Харитiна, *f.* Charitina.
 Харшти, *v. a.* reinigen, putzen, *B.*
 Харитiн, *m.* Charitinus.
 Харкавити, *v. n.* schnarren.
 Харкати, *v. n.* sich räuspern, aufhusten (um auszusputzen).
 Харки, *pl.* Spucken, *n.*
 Харкiвщина, *f.* so wurde benannt der Aufstand der Kleinrussen im J. 1766. gegen den polnischen Adel unter der Führung des Сбтник Харькб, *Зак.*
 Харкiт, -оту, *m.* Röcheln, *n.* (*Фр.*)
 Харькб, *m.* Chariton.
 Харкотiна, *f.* харкотiна, *n.* dicker Speichel, Auswurf, *m.*
 Харкотити, *v. n.* röcheln.

Харкотiвниє, *n. s.* Харкотiна.
 Харлáй, харлáнь, *m. s.* Харлáк, *Ос.* (61) XII. 33.; 2) *e.* Art gymnast. Gesellschaftsspiel der Jünglinge.
 Харлáк, *m.* armer Sohlucker, bettelarmer Mensch; 2) kranker, elender Mensch.
 Харлáцкий, *a.* krank, elend.
 Хáрний, *a.* rein, reinlich.
 Хáрність, -ости, *f.* Reinheit, Reinlichkeit, *f.*
 Харпáк, *m. s.* Харлáк.
 Харпáцтво, *n.* bettelhaftes, elendes Gesindel, *C. II.* 242. [rin, *f.* *Пис.*
 Харпáчка, *f.* bettelarme Frau, Bettlerin.
 Харсун, *m.* *Кух.* *Ос.* (61) XI. 16. *s.* Борсун. [* leuchten.
 Хархарити, *v. a.* aus d. Bettlerspr.
 Хархiровати, *v. a.* listig handeln, List brauchen, *Зак.* [C. II. 242.
 Харцiв, *m.* Räuber, Raubmörder, *m.*
 Харцiвство, *n.* Räuberei, *f.* *Зак.*
 Харцiвiца, *m. s.* Харцiв.
 Харцiвiцтво, *n. K. s.* Харцiвство.
 Харч, *m.* Futter, *n.* Nahrung, Kost, *f.*
 Харчєвний, *a.* *Под.* Nahrungs-
 Харчєвник, *m.* Gastwirt, *m.*
 Харчєвня, *f.* Garküche, *f.* Restaurant, *m.*
 Харчити, *v. a. s.* Кормити, *См.*
 Харчiвнiй, *f.* Restauration, *f.* *Пар.*
 Харчити, *v. n.* röcheln.
 Харчовє, *n. s.* Стрiанє.
 Харчовнiк, *m.* Koch, Garkoch, *m. K.*
 Харчуванє, *n. K.* Nährpflicht, Beköstigung, *f.* [ren; — ся in Kost sein.
 Харчувати, *v. a.* beköstigen, nähren.
 Харчуварiмий, *a.* verdaulich, *Под.*
 Харчунок, -нку, *m. s.* Їдá.
 Хáта, *f.* Hütte; Wohnstube, Wohnung, *f.*; Local, *n.*
 Хатiна, *f.* *dim.* (*dim.* хатiнка), *v. d.* *v.* eine kleine, *e.* elende Hütte.
 Хатiй, *m.* Stubenocker, *m.* *Пар.*
 Хáтка, *f.* *dim.* *s.* Хáта, kleine Hütte.
 Хатнiй, *a.* zur Hütte, zum Zimmer gehörig; häuslich, Haus — хатнiй пєс.
 Haushund, *m.* — влáдiй Hausdieb, *m.*; — нi двєри Haushür, *f.*; 2) * Hausgenoss, *m.* бiли самi хатнi lauter Hausgenossen.
 Хáтонька, хáточка, *f.* *dim.* *s.* Хáта.
 Хахолькiй, *pl.* *H.* 214.?
 Хáхороти, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* bes.

beim Pferde (*Фр.*). [кбнi (*Фр.*)
 Хáхороти, *a.* ermüdet, müde, -ти
 Хáщi, *pl.* Gestrüpp, Gestáude, *n.*
 Хáяти, *v. a.* zaubern, *Ф.*; 2) * tadeln; verachten, vernachlässigen, *Зак.*
 Хвáбрий, *a. s.* Хорбрий, *КС.* (83) VII. 507. [spielen, *Пар.*
 Хвáбрувати, *v. n.* den tapferen
 Хвáйда, *f.* *s.* Пiтка, *H.* 247.
 Хвáлá, *f.* Lob, *n.*; Ruhm, *m.*; -ббжа Gottesverehrung; Andacht, *f.*
 Хвáлáбo! Gottlob!
 Хвáльбá, *f.* Prahlerei, *n.* Prahlerei, *f.*
 Хвáлєбєн, -бнa, -бнє, *a.* *K. I.* 27. *s.* Слáвний.
 Хвáлєбний, *a.* lobend, preisend
 Lob-, Lobes-, -a пiсня Lobgesang, *m.* *K. III.* II. 240.
 Хвáлєнє, *n.* Loben, Lob, *n.* III. II. 267.
 Хвáлєтєр, *m.* *P. I.* 33.?
 Хвáлiбi, *f.* Baumlerche, Dullerche, *f.* (*Alauda arborea*), *B.*
 Хвáлiтєль, *m. s.* Хвáльнiк.
 Хвáлiти, *v. a.* loben, rühmen, preisen; — ся sich rühmen, sich loben; -чим womit prahlen, sich brüsten, grosssprecherisch auftreten; 2) drohen, *Зак.*
 Хвáлiй, *m.* Lobredner; Schmeichler, *m.* *См.* [f. Ruhm, *m.*
 Хвáлiсть, -ости, *f.* *B.* Lob, *n.* Ehre,
 Хвáлкá, *f.* Prahlerei, Grosssprechererei, Eitelkeit, *f.* *Зак.* [Prahler, Aufschneider, *m.*
 Хвáлкб, (хвáлькб), *m.* Grosssprecher, Хвáльний, *a.* achtbar.
 Хвáльнiк, *m.* Lobredner, Lobpreiser; Schmeichler, *m.* [schneideri, *f.*
 Хвáльництво, *n.* Prahlerei, Aufschneideri, *m.*
 Хвáльш, *m.* Lüge, *f.* Betrug, *m.* *Зак.*
 Хвáсблá, *f.* *s.* Фáсблá, *Зак.*
 Хвáст, *m.* Unkraut, *n.* *Зак.*
 Хвáсть, *f.* *H.* 265. Prahlerei, Aufschneideri, *f.* [en, brüsten, *Pa.* I.
 Хвáстáти, *v. n.* чим, womit prahlen.
 Хвáстик, *m. s.* Хвáстун, *He.*
 Хвáстиця, *f.* пєцяка. Löwenschwanz, *m.* Herzgespann, *n.* (*Leonurus cardiaca*), *B.*
 Хвáстка, *f.* *He.* *s.* Фáска.
 Хвáстлiвий, *a.* prahlerisch, eitel, stolz, *M. III.* 14. [Eitelkeit, *f.* Stolz, *m.*
 Хвáстлiвiсть, -ости, *f.* Prahlerei, Хвáстнiк трєвáчий, *m.* ausdauerndes od. Waldbingel, (*Mercurialis perennis*), *B.*

Хвáстун, *m.* Prahler, Prahlhans, Aufschneider, *m.*
 Хвáт, *m.* ein tüchtiger Bursche, Kerl, ein kühner, entschlossener Mensch.
 Хвáт! *int.* beim Ergreifen.
 Хвáтанiна, *f.* das Zugreifen, Schnappen, Haschen, Reissen. [spiel, *n.*
 Хвáтанкa, *f.* Fangspiel, Häscher.
 Хвáтáти, *v. a.* ergreifen, nehmen, fassen, packen; auffangen, haschen; — ся чогб nach etw. greifen, sich anklammern; 2) sich tummeln, *P. I.* 42.
 Хвáткa, *f.* *Ч. IV.* 530. Fangreue, *f.* Fangnetz, Fanggarn, *n.*; 2) *pl.* хвáткi, Ofenwerkzeug zum Ansetzen und Herausnehmen der Töpfe.
 Хвáткiй, *a.* greifend, fassend; 2) geschwind, schnell, hurtig; 3) * lebhaft, munter, *Зак.*
 Хвáтко, хвáтком, *adv.* in der Eile aufgegriffen, eiligst errafft; 2) geschwind, schnell, eifertig, *Зак.*
 Хвáтнiй, *a.* -хвiст, Greifschwanz, Fangschwanz, *m.* *Пол.*
 Хвáтєкiй, (хвáтєк-), *a.* wacker.
 Хвáцкiй, (хвáцк-), *a. s. d. v. C. II.* 193.
 Хвáшiя, *H.* 117. *e.* Streifen abgezogener Haut (?).
 Хвэдбс, *m.* Theodosius.
 Хвэдбт, *m.* Theodatus.
 Хвєнá, *f.* Theodosia, *Зак.*
 Хвєрт, *m.* *Кс. H.* 49. *Ферт* (Buchst. *Ф.*)
 Хвєрцювати, *v. n.* die Pracht lieben, den Stutzer machen, prunken, *Зак.*
 Хвєрiяя, *f.* *H.* 33. *s.* Фєрєшiя.
 Хвєст, *m.* *Гол.* III. 497. *s.* Храп, Комашнiй.
 Хвiстурний, *a.* künstlich ausgeführt od. gezeichnet, *C. II.* 159.
 Хвiсá, *f.* *s.* Фiсá, *Зак.*
 Хвiжá, *f.* *H.* 132. Sohnegestöber, *n.*
 Хвiлєвий, *a.* plötzlich, augenblicklich, momentan.
 Хвiлiнá, хвiлiнка, хвiлiнонькa, хвiлiночка, *f.* *dim.* *s.* Хвiлiя I. II. Weichen, *n.* kleine Weile.
 Хвiлiти, *v. n.* wellen, (wogen).
 Хвiлькá, *f.* *dim.* *s.* Хвiлiя I. II.
 Хнiльний, *a.* wogig.
 Хвильбáнє, *n.* *Кн.* Wogen, *n.*
 I. Хвiлiя, *f.* Weile, gewisse Zeitdauer, *f.* Augenblick, *m.*; на хвiлю auf einen Augenblick, *a.* eine Minute; по

хвѣля eine Weile darauf, einige Zeit nachher; хвѣлям einen Augenblick; що хвѣля eine kleine Weile; jeden Augenblick; хвѣлю, хвѣлюку, einen Augenblick, ein wenig; 2) Wetter, n. v. Вѣреме, Погода, В.

II. Хвѣля, f. Woge, Welle, f. Хвѣлястий, a. wellenreich, wogend, wellenförmig.

Хвѣлювати, v. n. u. — ся, wogen. Хвѣляти, m. Geok, m. Мор. Хвѣляти, v. n. Мор. sich hoffärtig betragen.

Хвѣрткий, a. abgefeimt, ОП. Хвѣськати, v. a. C. I. 98. mit einer Gerte od. Peitsche hauen.

Хвѣсткий, a. Ко. 97. elastisch. Хвѣсть, inf. von schneller Schwenkung. Хвѣткий, a. M. rasch, flink.

Хвѣцати, хвѣцнути, v. a. v. Фѣцати, aussohlen, (v. Pferden).

Хвѣща, f. v. Хвѣжа. [sen, В. Хвѣшний, a. wankend; unentschlossen. I. Хвѣра, f. v. Фѣра.

II. Хвѣра, f. K. II. 33. v. Оѣра. Хвѣртка, f. v. Фѣртка, Зак. Хвѣст, gen. хвѣста, m. Schweif, Schwanz, m.

Хвѣстатий, a. v. Хвѣстатий. Хвѣстний, a. Schweif-, —ні хрѣби Schweifswirbel, pl. В.

Хвѣть, f. Wgr. XVI. v. Хить. Хвѣтіль, m. v. Фитиль, Не. Хвѣялка, dim. хвѣялочка, f. хвѣялковий, a. v. Фѣялка, &

Хвѣяти, v. n. Гол. I. 269 до кобсь sich heranneigen; — ся schwanken, wanken, Зак.

Хвоєвий, a. Nadelbaum-, Nadel. Хвоїна, f. Fichtenholz, n.; 2) Fichtenwald, m. [Nadelbaum.

Хвоїнка, f. dim. M. I. 156. junger Хвоїти, v. a. Н. 78. schlagen, fuchteln. Хвоїнівка грубоудка, f. Gemeiner Diokschengel, (Pachumerus Pini), В.

Хвоїновѣць крицяк, m. Chalkophora Mariana, В.

Хвоїняк білокравчатий m. weiss punktirter Rüsselkäfer, (Pissodes notatus), В.

Хволяга, f. v. Фольга, III. I. 150. Хволя, a. M. III. 113. v. Хвѣрий, хвѣрий.

Хвѣнар, m. хвѣнарний, a. v. Фѣнар &. Хвѣрати, v. n. krank sein.

Хвѣрий, a. v. Хѣрий. Хворіон, m. Ч. II. 183. 184. v. Дѣвол. Хвѣристь, -ости, f. v. Хорѣба, М.

Хвѣркати, v. n. schnauben (v. Pferden), v. Фѣркати.

Хворѣба, f. v. Хорѣба, Зак. Хворѣст, m. dim. хворѣстна, f. Reisis, Reisholz, n. Strauchwerk, n.

Хворѣстїя, m. v. Хорѣстїя, f. Хворѣстїяк, m. niederes Gehölz. Хворѣта, f. Гол. III. 269. v. Хуорѣба. Хвортуна, dim. хвортунна, f. v. Фортунна.

Хвѣстатий, a. mit einem Schweif, Schwanz versehen, Schweif-, Schwanz.

Хвѣстатї, pl. Lappenschwänze, pl. (Thysanura), В.

Хвѣстатки, pl. Moloche, pl. (Caudata). Хвѣстик, m. dim. v. Хвѣст, Schwänzchen, n. Schwanz, m.; bei Pflanzen: Stiel, Blattstiel, В.; 2) * Grossprahler, m. Пар. [monade, f. (Bodo), В.

Хвѣстїнець, -ня, m. Schwanz. Хвѣстїще, n. aug. v. Хвѣст. Хвѣстївка, f. Schwanzspanner, m. (Acasena), В.

Хвѣстїяк, m. Gemeiner Tannenwedel, (Hippuris vulgaris), Лїс.

Хвѣстовѣ, n. v. Фостовѣ. Хвѣстовий, a. Schwanz.

Хвѣстовїяк, m. einer von den Keilen, mit welchen der hintere Theil des Грїдїля in der чепїра fest eingerammt wird, Ч. VII. 399. [(Uropoda), В.

Хвѣстонѣга, f. Schwanzfuss, m. Хвѣстюшок, m. Thecla, В.

Хвѣстїяга, m. aug. v. Хвѣст. Хвѣтїна, f. Photinia.

Хвоць сосїнка, f. Winterschafthalm, Schachtelhalm, m. (Equisetum hiemale), В.

Хвоцьїя, m. v. Art Pflanze, Пар. Хвоцьїянка, f. Bündel, n. aus Хвоць.

Хвоя, f. Nadelbaum, m. Tangel, Fichten-, od. Tannennadel, f.

Хвоєвий, m. Schwarzwald, m. Хвѣга, f. v. Хѣга, Лїс. Хвѣк, m. Н. 196. v. Вѣрѣно. Хвѣста, f. pl. хвѣсти, v. Хѣста, хѣсти, Кол. II. 57.

Хѣкати, v. n. keuchen. Хѣкати, v. a. v. Фѣкати, Поганити.

Хѣмородь, f. v. Хѣмородь, Нас. Херувїм, m. pl. -ми, Cherub, Cherubim. [Cherubim, Cherub, Cherubim.

Херувїмїя, -мский, a. TP. 155. des Хїб, m. Sturz, Stoss, m. Erschütterung, f. Ф.

I. Хѣба, f. Mangel, m. Mangelhaftigkeit, f. Fehler, Uebelstand, m.

II. Хїба, conj. es sei denn; ausser dass; хїба що ausser dass nur III. I. 200; vielleicht nur, К.

Хїбаль, conj. v. Хїба. [sig sein. Хїбатї, v. n. He. zweifeln, unentschlüsselt. Хїбаты ся, M. II. 44. geschäftig hin u. her gehen, sich sputen, s. tummeln.

Хїбѣта, f. Gelegenheit, Anlage, Fähigkeit, f. Glück, n. К.

Хїбѣти, хїбнути, хїбати, хїбувати, v. n. mangeln, fehlen; irren, nicht treffen; хїбло жїто das Korn ist misseraten.

Хїбкий, a. wankend, schwankend, labil, wackelig, hinfällig, -човнок, ОП.; * wankelmüthig; сѣрце weich, M. I. 22.

Хїбкїсть, -ости, f. Geschmeidigkeit, f. [2] schnell, rasch (водѣ плїне). Хїбок, adv. wankend, schwankend, К.; Хїбний, a. schwankend; irrig, unrichtig, К. [Fehler, m. Schattenseite, f. He.

Хїбность, f. Mangel, m. Mängel, pl. Хїбнути, v. n. v. Хїбати; — ся v. Похитнїти ся. [ana), В.

Хїбѣтка, f. Sieb Gorgonia, f. (Plex). Хїбувати, v. n. v. Хїбати, fehlen, mangeln.

Хїбча, f. Н. 163. v. Хїба I. Хївкати, v. n. v. Хѣкати.

Хївря, f. Pheuronia. Хїдня, f. Н. 77. Fieber, n.

Хїжа, f. Hütte, f. Haus, n. III. I. 328. Хїжак, m. Räuber, m. К. Pa. I. 383; 2) Raubvogel, m. Пол. [süchtig.

Хїжакувати, a. raubgierig, raub. Хїжати ся, чїмось St. womit prahlen. [wild, К.

Хїжїцький, a. Raub-, räuberisch. Хїжїцтво, n. Raub, m. Rauben, n.

Хїжїя, a. v. Хїжїний; mörderisch. Хїжїсть, -ости, f. Wildheit, Raubgier, f.

Хїжка, f. dim. v. Хїжа; — сїмакова, Schneckengehäuse, n. В.; 2) Schnepfenfliege, f. (Empis), В.

I. Хїжїний, a. v. Хїжїний, — свїр. II. Хїжїний, a. zu Хїжа geh., Haus-, —ні двѣри Hausthür, f.

Хїжїник, m. v. Хїжїак. Хїжо, adv. wild, mit wilder Gier, К. 90. Хїжїкрїлїя, a. W. mit schnellen Flügeln.

Хїжїун, m. Räuber, Raubvogel, m. В. Хїжїчина, f. dim. v. Хїжа.

Хїз, хїзи й охїзи М+Б. 125? Хїзувати, v. n. Лїс. prahlen, stolz sein; — ся Н. 50. prahlen, grosstun.

Хїль, inf. vom Neigen des Trinkglases. Хїльїя, a. niedergebeugt, C. I. 243; hinfällig, gebrechlich, wankend.

Хїлїтїти ся, v. Холїтїти ся, Py. Хїлїти, хїлїти, v. a. neigen, beugen, biegen; — ся sich neigen, sich beugen.

Хїльїний, a. wer (was) sich gern u. bald neigt, beugt; * demüthig, adv. хїльїне, gebengt, demüthig. (Фр.).

Хїльїти, v. a. Лїс. am herüberneigen (das Trinkglas): austrinken, v. Навїти ся. [114. gebeugt, gebückt.

Хїльїць, He. хїльїцьї, adv. Оз. Хїлю-хїлю! inf. zum Verb. Хїлїти.

Хїлїти, v. a. v. Хїлїти; — ся, v. Хїлїти ся; 2) ausweichen, entgehen, vermeiden, Зак.

Хїма, dim Хїма, f. Euphemia. Хїмѣра, f. Chimæra, Phantasie, Grille, f.; Einbildung, f. Trugbild; Hirngespinnat, n. abgesohmaoktes Zeug, Ungereimtheit, f.

Хїмѣрїти, v. n. v. Хїмѣрувати. Хїмѣрїстїя, a. v. Хїмѣрїний.

Хїмѣрїчка, f. Grillenfängerin, f. Пар.

Хїмѣрїний, a. launisch, wunderlich, abgesohmaokt; хїмїсь; 2) unmöglich, unnütz, eitel.

Хїмѣрїник, m. Grillenfänger, Soudlerling, Schwärmer, Träumer, m.

Хїмѣрїница, f. Schwärmerin, die Grillenhafte, f.

Хїмѣрувати, хїмѣрїти, v. n. sich einbilden, sich dünken; eigensinnig, grillenhaft, capricios sein.

Хїмѣшпечка, f. Me. 209? Хїмородь, f. Schatten, m. das Dunkel, ein dunkler Ort, II. Хїморода, f. Zauberei, Hexerei,

Schwarzkunst, *f.* хімородою хіморбднми, *К. Ос.* 192. Gauklerkünste treiben; 2) Einbildung, *f.* Hirngespinnst, *n.* leerer Wahn, *К. В. pl.* хімороди. *См.* Wunderlichkeiten, *pl.*

Хімороде, *n. coll.* Lumpen, *pl.* unnützes Zeug, *(Фр.)*.

Хіморбднми, *v. a.* zaubern, he xen, Taschenspielerereien, Gaukelerien machen. [*ber.*, Hexen, gauklerisch, *Пис.*

Хіморбднмий, *a.* zauberisch, Zau Хіморбдник, *m.* Gaukler, Taschenspieler, Schwarzkünstler, Zauberer, *m. В.*

Хіморбдниця, *f.* Zauberin, Hexe, *f. Пис.* [морбднми.

Хімородничати, *v. a. v.* Хихімський, *a. III.* в. Хемичний.

Хіня, *f.* China, Chinarinde, *f.*

Хинина, *f.* Chinin, *n.*

Хиновіць, *m.* Fiebrerrindenbaum, *m.* (Cinchona officinalis), *B.*

Хіньський, *a.* obinesisch.

Хінчик, Хинчук, *m.* Chinese, *m.*

Хиренний, *a.* krank, siech, *III.* I. 320. 96. II. 211.

Хірвй, *a.* kränklich, *B.* [schlafen.

Хіррми, *v. n.* kränkeln; 2) § * liegen,

Хірлати, хірлати, хірлати, *v. n.* kränkeln, *B.* [lich, *B.*

Хирлявий, (хирляв-), *a.* kränk-

Хирляк, *adv.* хирлячійко, *m.* kranker, elender Mensch. [kränklioh.

Хирненький, *a. dim.* s. d. *f.* sehr Хирний, *a.* kränklich; niedergeschlagen.

Хіря, *f.* Krankheit, *f.* Verderben, *n.* III. I. 96.; 2) kranker Mensch, *Пис.*

Хірявий, *a.* krankhaft, kränklich, *Пис.*

Хист, *m.* Geschicklichkeit, *G.* wandtheit, Fähigkeit, Tauglichkeit, Anlage, *f.* Ко. 162. С. II. 141; 2) etw. Stichhaltiges, Stoff, *m.* Substrat, *n.* чорт ма хісту, III. II. 44. 50.

Хисть, *f.* Beschaffenheit, *f.* Zustand, *m.* äussere Gestalt, Habitus, *m.* III. I. 386; 2) Verwegenheit, Energie, *Кс.* 128; 3) Raub, Diebstahl, *m. К. Ос.* IV. 154.

Хіста, *f.* Lust, *f.* [schützen, *Wgr.* 95.

Хистати, *v. a.* verdecken, verwalten, Хистка, *f.* Fadenassel, *f.* (Leptomera), *B.*

Хисткий, *a.* wankend, schwankend; lose; gebrechlich, *Не;* 2) geschmeidig,

gewandt, *Кс.* 166.

Хитати, хитнути, *v. a.* wiegen, hin u. her bewegen, schaukeln, erschüttern, wankend machen, bewegen; — головою mit dem Kopfe schütteln; — ся sich bewegen, wanken, wackeln, schwanken.

Хитаніти, *v. n.* kränkeln, *(Фр.)*.

Хитанний, *a.* wankend, *B.*

Хитер, -тра, -тре, *a. v.* Хитрий, *Гол. гр.* 90.

Хиткий, *a. v.* Хисткий; beweglich.

Хитлявий, *a.* wankend, unstät.

Хитлянець, *m.* der Flatterhafte, Leichtsinrige, Windbeutel, *m. Пис.*

Хитлянка, *f.* die Flatterhafte, Leichtsinrige, *Пис.* [terhaftigkeit, *f.*

Хитляньство, *n.* Leichtsin, *m.* Flat-

Хитніти, *v. n. v.* Хитаніти, *(Фр.)*.

Хитнути, *v. a. v.* Хитати; — ся aus dem Gleichgewichte fallen, wanken.

Хитон, *m.* (griech.) Kleid, *n.* Mantel, *Рок, m.* III. II. 233. [medes], *B.*

Хитрак, *m.* Jagdspinne, *f.* (Dolo-

Хитрэвий, *a.* sehr listig, *T.*

Хитрэць, -єця, *m.* listiger Mensch, Schwindler, *m;* 2) — лончий, Wollkrebс, *m.* (Dromia vulgaris), *Пол.*

Хитрий, *a.* listig, arglistig, schlau, verschmitzt; verfänglich.

Хитряти, *v. a.* listig handeln, List brauchen; — ся (mit d. Infinit.) an etw. listig herantreten um es zu nehmen.

Хитриця, *f.* Фр. die Listige, Schalkhafte. [genheit, Schlaubeit, *f.*

Хитриць, -ости, *f.* List, Verschla-

Хитро, *adv.* listig, schlau.

Хитриво, *adv.* М. II. 82. sinnig, listig, klug. [redner, *m.* Пу.

Хитромовець, -вця, *m.* Kunst-

Хитрошій, *a.* künstlich genäht, gestickt, *III.* I. 350.

Хитроці, *pl.* listige Anschläge, List, *f.* врати ся, пускати ся на хитроці List anwenden.

Хитрувати, хитряти, *v. a.* listig sinnen u. handeln, List brauchen, auf List sinnen. [dler, *m.*

Хитруга, *m.* Мл. der Listige, Schwin-

Хитруха, *f.* listiges Weib, *Оз.* 98.

Хитун, *m.* Pumpenstempel, *m;* 2) Pendel, *m. Пис.*

Хихати, *v. n.* schwer hauchen, *(Фр.)*.

Хихлатий, *a.* buschig, хвист у лі-

са хихлатий, *B.*

Хихотати ся, kichern, laut lachen.

Хихотня, *f.* Kichern, Gelaohе, *n.*

Хихотун, *m.* хихотуня, *f.* der (die) aus vollem Halse laoht.

Хицьковати, *v. n.* ЛД. hüpfen.

Хищий, Зг. хищний, *a.* räuberisch, räubsüchtig, räubgierig, Raub-

Хив, *gen.* хову, *m.* Zucht, Pflege, *f.*

Хивря, *f.* Phebronia.

Хид, *gen.* ходу, *m.* Gang, *m.* Gehen, *n.* Tritt, *m;* Weg, *m.*

Хидлі, *pl.* Stelzen, Stelzfüsse, *pl.* B.

Хидня, *f.* Gang, *m.* Gehen, *n.* А-Г. 160.

Хидя, *f.* P. II. 176. Fieber, *n.*

Хипі, *int.* zum verb. Ханати. greifen, *Оз.* 217. 218. ripps! [beit], *Га.* II. 56.

Хипкий, *a.* omeig, sink (zur Ar-

I. Хип, *m.* Iltis, *m.* (Foetorius putorius), *B.* s. Тхип.

II. Хип, *m.* Name des Buchst. X.

Хіра, *f.* Ф. Пр. III. 244. ?

Хірлий, *a.* schwächlich, *Пар.*

Хірхильний, *a.* listig.

Хисно, *n. v.* Хосен.

Хисновач, *m.* Nutzniesser, *m.*

Хисноватий, *a.* МIII. nützlich, er-spriesslich.

Хисновний, *a.* Wgr. 39. nützlich.

Хиснолюбць, -вця, *m.* der Gewinn-süchtige, *Ваз.*

Хиснувати, *v. a. u.* — ся чимось, в чогось Nutzen ziehen.

Хитъ, *f.* Gier, Begierde, Lust, *f.* Wunsch, *m.* Sucht, *f.* С. Ил.; хитъ або й нехитъ К. — хоч не хоч.

Хитарь, *m.* Grenze zwischen zwei Gemeinden, Bezirken, Ländern, Staaten, *f.* Ф.; 2) Rayon, *n.* [(Фр.)]

Хиткий, *a.* — до чого а. Живий,

Хихотати ся, хихотня & а. Хихотати ся &.

Хлак, *m.* D. с. 240. Flagge, *f.*

Хлам, *m.* Gerümpel, *n.*

Хламати, *v. a.* fressen (v. Schweinen).

Хламйда, *f.* (griech.) † Kaisermantel, Königsmantel, *m.*

Хлань, *f.* s. Пропасть Кст; 2) * eine grosse Menge, хланько налітати in grosser Menge heranfliegen (wie Harpyien), *ВБ;* 3) * Vielfrass, *m.* [mus], *B.*

Хланьк, *m.* Frassohnecke, *f.* (Buli-Хланути, *v. n.* gierig sein.

Хлебеснути, *v. a.* saufen (v. e. Trunkenbold), +М. [osnadense], *B.*

Хлед, *m.* Berufkraut, *n.* (Erigeron

Хлєвінь (? f?), Art Pflanze, *B.*

Хлєпстати, *v. a.* etwas wanken machen, *(Фр.)*. [pern, schlappen.

Хлєпнути, хлєпстати, *v. a.* schlaf-

Хлибень, *m. f.* Seerinde, *f.* (Flustra); *pl.* хлібні, Rindenpolypen, *pl.* (Flustraceae), *B.* [f. (Arion), *B.*

Хлівєць, -вця, *m.* Wegschnecke,

Хлінути, *v. n.* hervorrieseln, -brechen (v. Thränen), *III.* I. 75. С. I. 248.

Хліняк, *m.* Schirmqualle, *f.* (Medusa Aurelia), *B.*

Хліп, *m.* das Schluchzen, Weinen.

Хліпа, *f.* Gurkenqualle, *f.* (Baroß), *B.*

Хліпанка, *f.* s. Кліпа, Ventil, *n.*

Хліпанє, (-ни), *n.* Schluchzen, *n.*

Хліпати, хліпнути, *v. n.* schluchzen, weinen.

Хліскати, *v. a.* plätschern, spritzen.

Хліставка, *f.* e. Art Taubling, *(Фр.)*.

Хлістати, *v. a.* Ко. 7. saufen, schlürfen.

Хлістик, *m.* eine kleine Creatur, ein armer Schlucker, *Др;* 2) Reitpeitsche, -gerte, *f.* He.

Хліб, *m.* Brot, *n;* Nahrung, *f;* 2) Getreide, *m.* Feldfrüchte, *pl.* Saat, *f.* Getreidefeld, *n;* 3) Unterhalt, *m.* Erwerb, *n.* +М. хліб-сіль, Salz u. Brot (als Sinnbild der Gastfreundschaft).

Хлібний, *a.* Brot, — лан üppiges Getreidefeld; — уряд ergiebige Amt, *К.*

Хлібник, *m.* Bäcker, *m. Пис.*

Хлібниця, *f.* Bäckerin, *f. Пис.*

Хлібничок, -ка, *m.* Б. Bäcker, *m.*

Хлібно, *adv.* Гол. III. 37. reichlich an Getreide.

Хлібня, *f.* Getreidekammer, Brotkammer, *f;* 2) Backhaus, *n.* Bäckerei, *f. Пис.*

Хлібовць, -вця, *m.* Brotbaum, *m.* (Artocarpus incisa), *B.*

Хлібовцєвати, *pl.* Brotfruchtbäume, *pl.* (Artocarpae), *B.* [бороб.

Хлібовчк, *m.* Гол. III. 480. а. Хлі-

Хлібодар, *m.* Bäcker, *m.*

Хлібодєць, -дця, *m.* Brodessor, *m;* 2) Schwarotzer, *m.* К.

Хлібонько, *m.* дим. а. Хліб.

Хлібовєк, *m.* Bäcker, *m.*

Хліборідний, (-рід), *a.* fruchtbar an Getreide.

Хлібороб, м. Ackermann, Ackerbauer, м; Landmann, т.
 Хліборобів, -ова, -ове, а. des Хлібороб.
 Хліборобничок, -чка, м. *dim.* в. Хліборобський, а. zum Feldbau gehörig.
 Хліборобство, н. Ackerbau, Feld-Хліборобний, а. *Bag.* fruchtbar.
 Хлібосбка, f. gastfreie Frau, *M+L.* 108. (*vgl.* хліб-сіль).
 Хлів, т. Stall, Schweinestall, т.
 Хлівець, -ця, т. *dim.* в. d. v.
 Хлівний, а. Stall-, В.
 Хлівок, -ва, т. *dim.* в. Хлів.
 Хлівчик, т. *dim.* в. Хлів, kleiner Viehstall, kl. Schweinestall.
 Хліпавка, f. Wimper, f.
 Хліпати, в. а. в. Хліпати. [хліпе! I. Хло! *verkürzt.* *Vocat.* = хліпче! II. Хло = ото, отже. *Kol.* I. 153. 155. Хлопий, а. H. 153. в. Хрпий.
 Хлопю! *Vocat.* = Хліпче. К.
 Хлоп, т. Bauer, Bauersmann, т; 2) Mann, т. Mannperson, f.; * ein braver Kerl; хлоп в хліба аuserlesene Mannschaft; на хліба so gross wie ein Mann; — високо, глибоко mannshoch, mannstief.
 Хлопак, т. ein Junge, Bursche;
 Хлопати, в. н. schnalzen.
 Хлопець, -ця, т. Bursche, Bub, Knabe, Junge; Lehrling, т.
 Хлопця, f. S. в. Хлоп.
 Хлопсько, хлопйще, т. *aug.* в. Хлоп.
 Хлопоти, в. н. bäurische Sitten annehmen, verbauern, bäurisch, grob, ungesittet werden, в. Схлопати.
 Хлопка, f. Bäuerin, Bauersfrau, f.
 Хлопкувати, *Me.* 403.?
 Хлопнути, в. а. -рукамі klatschen.
 Хлопович, т. Bauerssohn, т.
 Хлопок, -квк, т. *Me.* 75. в. Хлопець; *id.* 403. в. Хлоп.
 Хлопоті, f. *Ke.* I. 71. в. Клопін.
 Хлопотати, в. а. в. Клопотати; — ся, sich viel Mühe machen ängstlich geschäftig sein. [bunden, *Под.*
 Хлопотно, *adv.* mit viel Mühe ver-Хлопський, (хлопськ-) а. bäuerisch, Bauern- (*coll.* die Bauern-Хлопство, н. Bauernstand, т; 2) Хлопчак, т. в. Хлопак.

Хлопчачий, а. в. Хлопчий, *He.*
 Хлопчик, т. *dim.* ein kleiner Junge, Knabe.
 Хлопчина, т. ein armer guter Knabe,
 Хлопчійско, хлопчйще, т. *aug.* ein erbärmlicher, schlechter Junge, Knabe.
 Хлопчиня, f. *coll.* die Bursche, pl.
 Хлопчій, f. H. 125. = хлопець der Bursch, der Junge.
 Хлопй, хлопйтко, н. *dim.* das Knäblein, ein kleiner Knabe, Bürsochen, н.
 Хлопйчий, а. Knaben-, Jugend-, jung.
 I. Хлор, т. Florus.
 II. Хлор, (хлор), т. Chlor, н. (chlorum); 2) * хлору дати кому jmdm tüchtig zusetzen, *Pa.* I. 193.
 Хлорановий, а. chlorsauer, *Пол.*
 Хлоровдень, -дня, т. Chlorwasserstoff, т. *Пол.*
 Хлобнути, в. а. (derb) schlagen.
 Хлобта, f. H. 75. *Me.* 406. Ruthenhiebe, pl. Geisselung, Züchtigung, Strafe, f.
 Хлобтати, в. а. züchtigen, geisseln.
 Хлобстки й, а. sinnig, trefflich, *Росс.*
 Хлобстко, *adv.* geschickt, treffend, *Росс.*
 Хлобці! *Vocat. pl.* = Хлобці! *Кч.* 215.
 Хлюйний, а. reinlich.
 Хлюйність, -ости, f. Reinlichkeit, f.
 Хлюп! *int.* platsch! platsch!
 Хлюпати, в. а. plätschern; — ся, plätschern (v. n.).
 Хлюпати, в. а. в. d. v.
 Хлюпнути, в. а. в. Хлюнути.
 Хлюпати, в. а. в. Хлепати.
 Хлюрок, -рвк, т. Bienenfresser, т. (*Megops apiaster*), В.
 Хлюнути, в. а. plätschern; spritzen, (mit Geräusch), giessen; 2) в. н. до-рора хлібла beim Thauwetter.
 Хлюсник, т. Seegurke, f. (*Holothuria*); хлюсників, pl. Wurmwalzen, pl. (*Holothuridea*), В. [2] а. *S.* I. 221.
 Хлюст, т. *Ke.* 15. в. Dart Kartenspiel;
 Хлюсть! *int.* platsch! platsch!
 Хлюстні, pl. Seewalzen, pl. (*Holothuridea*), В.
 Хлющ, т. хлюща, т. u. f. triefend von Nässe; 2) хлюща, f. Gussregen, Platzregen, т. [щйг zischen.
 Хлющати, в. н. в чоботах аж хлю-Хлющник, т. Gemeiner Wasserläufer, (*Limnobates stagnorum*), В.

Хлібати, в. а. в. Хліпати, (*Фр.*); 2) — ся wanken, sich hin u. her bewegen, (*Фр.*). [Schnee mit Regen, *Зах.*
 Хліга, f. nasses, nasskaltes Wetter,
 Хлігова, f. в. d. v. *ОП.*
 Хляк, т. Rand, т. Borte, f. *Пар.*; 2) в. Фляк, *Зах.*
 Хляка, f. nasses Wetter, в. Слоті.
 Хляп! *int.* patsch! klatsch!
 Хляпа, т. u. f. eine unfähige Person.
 Хляпавця, f. в. Хліга.
 Хляпавка, f. d. d. v. [deres.
 Хляпайло, т. * *Beiname* eines Plau-Хляпаняна, f. Schmiererei, Matzerei, f.
 Хляпати, в. а. bespritzen; giessen; plätschern; * plauschen, plaudern; — ся plätschern (v. n.), sich mit Koth beschlumpfen, besudeln.
 Хляпатура, f. e. Schmähwort.
 Хляти, в. н. *Пр.* II. 429. Ф. ohnmächtig hinsinken, в. Охляти.
 Хмаластати, хмаласнути, в. а. wuchtig dreinschlagen, hauen; prügeln, züchtigen. [Menge, Masse, (*vgl.* Тьма).
 Хмарі, f. Wolke, f; 2) в. grosse Хмарати, в. н. в. Храмати.
 Хмарий, а. finster, umwölkt.
 Хмарінка, хмаріночка, f. *dim.* Wölkchen, Wölklein, н. III. I. 141.
 Хмаристий, а. в. Хмарний.
 Хмарити, в. а. umwölken, umnebeln; trüben; verfinstern; — ся, sich trüben, в. bewölken, в. umwölken; 2) * ein finsternes Gesicht machen.
 Хмарка, f. *dim.* в. Хмарі, Wölklein, н.
 Хмарлий, а. wolkig, umwölkt.
 Хмарісенький, а. *dim.* в. Хмарний; *adv.* хмарісенько, *dim.* в. Хмарно.
 Хмарний, а. wolkig, bewölkt, umwölkt, finster, dunkel, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch — чоловік.
 Хмарно, *adv.* wolkig, bewölkt, umwölkt, finster, trübe; * finster, unfreundlich, mürrisch.
 Хмарняк, т. Gewölk, н. В.
 Хмаровйще, н. *Ст.* dicke u. grosse wolkenähnliche Schar, Haufen, т.
 Хмарогонець, -ця, т. Wolken-Хмарогоня, т. *Кл.* [sammler, т. *Кл.*
 Хмароборець, -ця, т. Wolken-Хмаробом, т. Wolkenbruch, т.
 Хмарободний, а. (*subst.*) Wolken-

wandler, т. *Ру.* [wolkige, т. *Кл.*
 Хмарочорняга, т. der Schwarz-Хмель, т. в. Хміль.
 Хмельний, а. Hopfen-.
 Хмельна, f. Hopfen, т; 2) Hopfenranke, f. *Пар.*; 3) Flachseide, f. (*Cuscuta*), В.
 Хмельне, н. Hopfenranke, f. *Пар.*
 Хмельсько, хмельще, н. Hopfenfeld, н. -acker, т. *Пар.*
 Хмельти, в. а. mit Hopfen anmachen, den Hopfen geben; 2) — ся * herumstreichen, herumshlendern, *Пар.*
 Хмельий, а. Hopfen enthaltend; berauschend; 2) *А.Д.* I. 214. berauscht, trunken.
 Хмельник, т. Hopfengarten, т. *Пар.*
 Хмельнина, f. в. Хмельна.
 Хмельництво, н. Hopfenbau, т. *Пар.*
 Хмельниця, f. *А.Д.* II. 135. в. Хміль.
 Хмельничаній, т. К. Kampfge-nosse des Хмельничкий.
 Хмельничик, т. *А.Д.* II. 137. в. Soldat des Хмельничкий.
 Хмельничина, (-ничина), f. die Zeit und die Geschichte des getymán Хмельничкий, К.
 Хмельк, т. короткоріг, Hopfen-Spinner, т. (*Hepialus humuli*), В.
 Хмельар, т. Hopfenbauer, Hopfen-sammler, т. *Пар.*
 Хметеліне, н. trockenes Unkraut.
 Хмиа, т. Unkraut, niedriges Gestrüch, Gestrüpp, н; 2) * elender kriechender Mensch, Kriechwurm, Balg, т. В.
 Хмйва, f. в. Хворост; 2) ein kleines, unansehnliches Pferd, *Зах.*
 Хмиваній, а. aus Хмиа 1) gebaut.
 Хмйлати, в. а. в. Хмйлати, (*Фр.*), — ся в. Швйндати ся.
 Хміль, (хмель) *gen.* хмілю, т. Hopfen, т. (*Humulus lupulus*); * Rausch, т. під хмільком *P.* I. 74. beim kleinen Rausch.
 Хміліна, f. хміліне, н. в. Гійка.
 Хмілий, а. в. Хмельний, *Пар.*
 Хмолі, f. Unkraut, н; Kaff, н. (*Фр.*).
 I. Хмула, f. в. d. v.
 II. Хмула, т. u. f. Phlegmatiker, т.
 Хмулавий, а. welk, matt; 2) unrein-на воді. [mit viel Spreu.
 Хмулястий, а. unrein, -е сілже
 Хмура, f. в. Хмара. [mürrisch.
 Хмураний, а. У. düster, finster,
 Хмурний, хмурний, а. umwölkt,

düster; finster.

Хмурити, в. а. wölken, bewölken, mit trüben Wolken umsiehen; — ся, sich trüben, umwölken, * ein finsternes Gesicht machen, schmallen, ungehalten werden.

Хмурити, хмурити, в. м. düster werden.

Хмуровікн, (В.), хмуровікн, а. м. mit düsterem Auge; mürrisch.

Хмурівн, а. АУ. wolkig, düster. Хнйкатн, в. а. greinen, schluchzen. Кс. II. 219. Кн.

Хнйпшті ся, в. Похнйпшті ся. Хнйра, хнйрко, м. mürrischer Mensch, В.

Хнюріватнй, а. mürrisch, В. Хобда, ф. а. Хобта, (Фр.).

Хобба, ф. Attich, м. (Sambucus ebulus L.), В. [zum Fischfang, В. I. Хоббт. м. Rüssel, м.; 2) Art Gersth II. Хоббт, ген. хіотр, м. grünes Viehfutter. [(Probosoidalis), В.

Хобботень, м. Gemeine Stielqualle, Хобботник, м. Rüsselthier, н.

Ховак, м. Rüsselverberger, м. (Centorhynchus), В.

Хован, м. в. Вйхованок. Хованець, -нца, м. ein Teufelswesen als Sohntzeist u. Gönner des Haushaltes, Ч. I. 1, 208, Kobold, Incubus, м. (Фр.); 2) — мягкохвостий, Gemeiner Einsiedlerkrebs, (Pagurus Bernhardus), Пол. [Verstecken; 2) Zucht, ф.

Ховане, н. das Bergen, Verbergen, Хованка, ф. Versteck, н.; 2) Versteckspiel, н.

Ховати, в. а. verwahren, aufheben; verbergen; 2) ziehen, erziehen; 3) begraben, beerdigen; — ся sich —

Ховалк, хованка, ф. Gleitbahn, Glitschbahn, ф. Eisbahn, ф.

Хованіяна, ф. Glatteis, н. Ховзати ся, gleiten, glitschen.

Ховань, ф. а. Хованіяна. Ховкйй, а. schlüpfrig, glatt; adv. ховко, —

Ховвнути, в. н. ausgleiten. [рус], В. Ховатйк, м. Flohkrebs, м. (Gammarus)

Ховати, м. Wasserläufer, м. (Limnolobus), В. [ptocephalus), В.

Ховоглівка, м. Falkäfer, м. (Cryxovak), м. Гол. III. 438. а. Колпак. Ховрашок, м. III. I. 34?

Ховснути, в. а. в. Хмаластати.

Ховст, м. dumpfer, gepresster Schall, Ховста, ф. Zaum, Zügel, м. [(Фр).

Ховстало, н. с. д. в. [gen, (Фр). Ховстатн, в. а. zäumen; 2) schlachovstiti, в. н. sausen.

Ховсто, н. Zaum, м. [(Фр). Ховшень, м. Lotterbub, Raufbold, м.

I. Хода, ф. Gang, Tritt, Schritt, м. С. I. 122; Marsch, м. (Marschmelodie) М. II. 191; Auftreten, н. Кч. 87; * Fluss, Verlauf, м. — речн К. Оч. IX. 81.

II. Хода, adv. D. с. 354. 384. тай ходя хати fort, weg, III. I. 103.

Ходак, м. Fürsprecher, Sachwalter, Anwalt, м. Ра. I. 391; 2) Ос. (61) X. 21. Куз. Fussgänger, м; 3) ходак, пл. ходакй, Baststube, übrhpt: schlechte

Ходар, м. в. Плит. [Sohube, пл. Ходачєник, м. (spöttelnd) von jmdm der stets in ходакй einhergeht: Lumpenkerl, м. (Фр). [Schuhflicker, м.

Ходачнйк, м. Baststuhmacher; Ходачбк, м. dim. в. Ходак 3). Ходачй, (-чй), н. dim. в. Ходак 3).

Ходьба, ф. Gehen, Wandern, н. Gang, м. Reise, ф. Кс. I. 213. Wgr. 30. М.

Ходенько, м. dim. в. Хід. Ходжений, а. -а йма — пивнйцй.

Ходн, пл. Gänge, Spaziergänge, пл. Хід. Ходявнйй, а. -а сорбчка Alltagshemd, н. [Stelzfüsse, пл. В.

Ходйлицй, ходйльницй, пл. Stelzen, Ходйльце, н. пл. ходйльця, heisst alles, worauf etw. ruht u. sich bewegt, з. В. Füße bei einer Wiege; dann überhpt alles Schwache, Bewegliche, стія як на хидйльци, зуб як на ходйльци &

Ходйти, (ходжу, хідш), в. н. gehen, einhergehen, wandeln; грбшй ходят Зап. I. 321. gehen, im Course sein, currieren; 2) sich kleiden, хорбто ходйти.

Ходйльниця, ф. пл. -цй, Stelzen, Stelzfüsse, пл.

Ходько, м. Theodor. Ходнйй, а. -нй ногн Schreitfüsse, пл.

Ходнйк, м. Гол. Gang, м. Alec, ф.; 2) Fussteppich, м. Кол I. 68. [Гол. Ходничєнько, м. dim. в. Ходнйк 1)

Ходнй, ф. Gehen, н. Gang, м. Кн. Ходовйй, а. -а стєжка, Gangteg, м.

Ходбк, -дка, м. gr. Fussgänger, Fussbote, м. Др.

Ходом, adv. Ф. im Gang (ohne zu verweilen), ходом тай навд hin und zurück.

Ходонько, м. dim. А. Д. I. 306. а. Хід. I. Ходбр, м. Theodor.

II. Ходор, м. Alec, ф. Пар. Ходором ходйти, adv. wanken, wackeln, schwanken, erzittern, erschüttert werden, хата ходит ходором, голова —, стія — —; б) ходором — гасч, Шог.

Ходусеньки, пл. Me. 2 dim. Gehen, н. Ходйчий, а. gehend, gangbar.

Хожайй, а. zum Gehen gewohnt, im Gehen ausdauernd, В. [См. Хожати, в. н. einhergehen, wandeln, Хожувати, в. н. öfters gehen, В.

Хожєне, н. Geld für den Gang, Meilengeld, н.

Ховяйн, ховяйн, м. der Herr vom Hause, Wirt, Hausherr, м; 2) * der erste Bienenstock.

Ховяйнувати, в. а. а. Господарити. Ховяйка, ф. Hausfrau, Wirtin, ф.

Ховяйноватйй, а. wirtschaftlich, sparsam, Не.

Ховяйнувати, в. а. Господарити. Ховяйський, а. dem Wirte, dem Hausherrn gehörig.

Ховяйство, н. Wirtschaft, Haushaltung, ф. Hauswesen, н. Oekonomie, ф.

Ховяйстайвнй, а. а. Господарний. Хобла, ф. Zucht, Pflege, ф. н. См. 194.

Хобєра, ф. Cholera, ф. Хобєрнйй, а. cholerakrank; verpestet.

Хобйбати, в. а. в. Хоббати. Хобйва, ф. в. Кўрєнь 2) Кўрнйй, Зах.

Хобйти, в. а. reinigen, putzen. Хоббати, хобббати, в. а. hin u. her bewegen, wanken machen, schwanken, schaukeln; — ся wanken, wackeln.

Хобйв, м. К. в. Хобв. Хобйтати, в. а. schaukeln, schwanken; — ся wanken, wackeln.

Хобм, м. Hügel, м. Хобмєць, м. dim. В. в. Горббк.

Хобмівка, ф. Buckelstern, м. (Oreaster), В.

Хобмовіяна, ф. Мако. Hügel, м. [те. Хоблод, м. Kühle, Schattenkühle, Käl-

Хоблєць, -дцй, м. dim. в. Хоблод, sanfte Kühle, ГШ; 2) kaltes Essen, Gallerte, ф. Зах; 3) — сйячнйй, wilde

Spargel. [Под.

Хоблєльнйк, м. Kühlapparat, м. Хоблєйна, ф. в. Хоблод. [abkühlen.

Хоблєйтн, (-дцй, -дйш) в. а. kühlen, Хоблєвнйй, а. kühl, Фр.

Хоблєнєча, ф. в. Хоблод, Kälte, ф. К. Хоблєннйй, а. kühl, ziemlich kalt; холбна, ф. а. subst. Arrest, м. Gefängnis, н.

Хоблєнйк, м. Laube, ф. Schatten-gang, м. ein kühler Ort; 2) Kühltoren, м; 3) в. Хоблєна.

Хоблєнцйя, ф. в. Хоблєна. Хоблєнчєнька, ф. dim. Beim. der Темнйчєнька, Темнйцйя, в. Хоблєна.

Хоблєнїснйй, а. dim. ganz kühl, sehr kühl.

Хоблєнїсть, -остн, ф. Kühle, Kälte, ф. Хоблєноватйй, а. zu kühl, kühler, zu kalt, frostig; * kalt, gefühllos, М. II. 151.

Хоблєк, -дка, м. dim. в. Хоблод; 2) Vorhang, Schattenspender, м. Ч. III. 173; 3) — сйячнйй, сбвчнйй, а. Шпєра. ф.

Хоблєшно, adv. kühl, Кл. Хоблєщнйй, а. kühlend, В.

Хоблєшті, (-лодн-), в. н. kühl werden; 2) vor Kälte starren, Шл. I. 79.

Хоблє, м. Leibeigener, Bauer, м. Хоблєт, а. gr. ledig, А. 136.

Хоблєстатн, в. а. в. Опнхати. Хоблєшя, ф. D. с. 241. eine Hälfte der Hosen, в. Штйнка; пл. холбшн, Кол. 21. Hosen, пл. а. Хоблєшн.

Хоблєшнй, пл. Hosen, пл. (aus Wolltuch). Хоблєшнйк, ф. gr. Leinwandtüchel, м.

Хобля, ф. Ос. (61) V. 15. а. Нйгй. Хобляна, dim. холйнка, (-лєнка), ф. Stiefelschaft, м.

I. Хобма, м. Thomas. II. Хобма, м. Hamster, м. (Cricetus frumentarius Pall.); 2) Hauegrille, ф. (Gryllus domesticus), В.

Хобмєвка, хобмєлка, ф. а. Кнбблка. Хобмєука, ф. в. Парча.

Хобми, пл. Art Kuchen aus gekneteter abgekochter Erbsen u. zer Schlagenen Hanfsamen.

Хобмйк, м. Hamster, м. а. Хобма II. 1), В. Хобмнн, а. des Хобма (Thomas), — на недїля der erste Sonntag nach Ostern.

Хобмівка, ф. а. Хобмєвка, В. Хобмля, ф. в. Кнбблка, В.

Хобмнўти, хобмнўти, в. а. stark

schlagen, (Фр.).
 Хомут, *dim.* хомутецъ, *m.* Kummel, *m.*
 Хомутный, *a.* im Kummel.
 Хомяк, *m.* *s.* Хомя II. 1).
 Хомяты, *adv.* *s.* Стрѣдом.
 Хоп = лоп, Ч. II. 20.
 Хопта, *f.* *s.* Хобса, *B.*; 2) Unkraut, *m.* *B.*
 Хор, *m.* Chor, *m.* als Platz in der Kirche für die Chorsänger, auch *pl.* хори; 2) Chor, *m.* Wechselgesang, *m.*; 3) = Сухослово.
 Хора, *f.* Ф. *s.* Хороба.
 Хорбак, *m.* *s.* Хробак, *B.*; 2) * verächtlich, gering, von niedriger Herkunft, *Зак.* [*pl.* Rückgrat, *n.* Rippen, *pl.* *B.*].
 Хорбури, *pl.* (verbohtl.) Knochen,
 Хориш, *a.* krank; *subst.* хорий, der Kranke.
 Хорити, *v.* *n.* *s.* Хорувати, *Зак.*
 Хоркавецъ, -вця, *m.* Käseweger,
 Хоркавий, *a.* heiser, kreischend, *Кл.*
 Хоркало, *m.* *s.* Хоркавецъ.
 Хоркати, *v.* *n.* kreischen, mit heiserer Stimme sprechen.
 Хороба, *f.* Krankheit, *f.*; 2) * (als *int.*) Henker, schwere Not, Teufel!
 Хоробливый, *a.* *s.* *d.* *f.*
 Хоробный, *a.* krankhaft, kränklich.
 Хоробрый, *a.* tapfer, muthig, herzlich.
 Хоробрість, -ости, *f.* Tapferkeit, *f.*
 Muth, *m.*
 Хоровати, *v.* *n.* *s.* Хорувати.
 Хороватий, *a.* krankhaft, kränklich.
 Хороватість, -ости, *f.* Kränklichkeit, *f.*
 Хоровод, *m.* Reigen, Reihentanz, *m.*
 Хороводити, (-вѣджу, -вѣдиш), *v.* *a.* den Reigen führen, vortanzen.
 Хором, *m.* Corridor, *n.* Gang, *m.*; *pl.* хорѣми = сѣни, *ОБ.*
 Хороба, *f.* *n.* 261. Haus, Gemach, *n.*
 Хоробина, *f.* Ч. III. 12. *s.* *d.* *v.* Haus, *n.* Hof, *m.* Zimmer, [*Zimmer.*]
 Хоробочка, *f.* *dim.* *m.* 13. kleines
 Хороненя, *n.* Bewahren, *n.* Conservierung, *f.* Conservieren, *n.*; 2) Begraben, Beerdigen, *n.*
 Хорони, *pl.* *s.* Хорѣми, *Wgr.* IX.
 Хоронитель, *m.* Beschützer, Bewahrer; Conservator, *m.*
 Хоронителька, *f.* Beschützerin, *f.*
 Пу. Bewahrerin, *f.*
 Хоронити, *v.* *a.* bewahren, verwah-

ren; hüten, beschützen; conservieren;
 2) begraben, beerdigen.
 Хорѣство, *n.* Ч. V. 221?
 Хоростіаль, *m.* *s.* Хорустіаль. [*B.*]
 Хорѣш, *m.* Prachtkäfer, *m.* (*Buprestis*),
 Хорѣше, *adv.* *s.* Хорѣшо.
 Хорѣшиш, *a.* schön, hübsch; 2) gut, ausgezeichnet, *Зак.* [*похором-*].
 Хорѣшити, *v.* *n.* schön werden (gew.
 Хорѣшо, *adv.* schön, hübsch; 2) gut.
 Хорѣшун, *m.* schöner Junge, schöner Mann, *Крон.* [(*Canis leporarius*)].
 Хорт, *m.* Windhund, *m.* Windspiel, *n.*
 Хортяця, *f.* Windhündin, *f.*
 Хортяще, *m.* *aug.* *s.* Хорт. [*Лис.*]
 Хортвяш, *a.* schnell, rasch, hurtig,
 Хортуватий, *a.* dem Windspiel ähnlich, *КС.* (83) 677.
 Хорувати, *v.* *n.* krank sein, k. liegen; * — на пана den grossen Herrn spielen.
 Хоругѣв, *g.* -гвѣ, *f.* Fahne, *f.*
 Хоругѣвка, *f.* *dim.* *s.* *d.* *v.* Fahne, *f.*;
 -вѣтровѣ, Windfahne, *f.* *Пол.*
 Хоружий, хоружий, *a.* Fahnen-träger, *m.* (im Kosakenheer), -полковий, der die Fahne eines Regiments (полк) trägt; — генеральний, Hüter der Standarte des getьман, *Зак.*
 Хорунжівни, *a.* der Хорунжівна, *Кв.* II. 126. [*рунжий.*]
 Хорунжівна, *f.* Tochter eines Хорунжівни, *m.* Wasseralle, *f.* (*Rallus aquaticus*), *B.*
 Хорчявий, *a.* -чоловик ein ekelhafter, widerwärtiger Mensch, Ф.
 Хорющий, *a.* Ч. II. 11. *comp.* *s.* Хорюший (хорюший), хорющий 779;
 хорющий 195. [*лиш, Лис.*]
 Хорявий, *a.* schmerzhaft, schmerzhaft,
 Хосен, *gen.* хісна́ u. хісну́, *m.* Nutzen, Vortheil, *m.*
 Хосенний, *a.* vortheilhaft, nützlich.
 Хоть, *conj.* wenn auch, obwohl, wie wohl, wenn gleich; хоть-хто, wer immer, der Beliebige; хоть би и тѣс. so du willst, unter anderem zum Beispiel, wenn auch nur, *III.* II. 61; якій хотя wer beliebig, *К.*; хоть хоть entweder-oder.
 Хотя, *f.* *КУ.* хотю́-вадохами, *Пр.* VII. 367. VIII. 590. Leidenschaft, *f.* Trieb, *m.* Begierde, *f.*
 Хотяр, *m.* Land, *n.* *Нар.*

Хотине, *n.* Wollen, Streben, *n.* *Ил.*
 Гал. Willen, *m.* *К.* *s.* Пѣхоть.
 Хотити, *v.* *a.* wollen, begehren, verlangen; *impers.* — ся, мені хоче ся es verlangt mich, ich habe Lust, ich will; не хоче ся ему er will nicht, er mag nicht, hat genug.
 Хотяй, хотя, *conj.* *s.* Хоть.
 Хотячка, (хотячка), *f.* Gelüst, *n.* Begierde, *f.* [*dende Kokette.*]
 Хѣха, *f.* *n.* 276. auffallend sich klei-
 Хѣхтва, *f.* Lachmöve, *f.* (*Larus ridibundus*), *B.*
 Хѣхличок, -чка, *m.* *dim.* *s.* Хѣхѣл.
 Хѣхѣл, *m.* Schopf, *m.*; * bei den Gross-Russen Spottname der Bewohner Klein-Russlands.
 Хѣхѣлик, *m.* Doldentraube, *f.*
 Хѣхѣтати ся, laut lachen, aus vollem Halse lachen.
 Хѣхѣтити, *v.* *n.* laut lachen, kichern.
 Хѣхѣль, *m.* Bisamratte, *f.* (*Myogale moschata*), *B.*
 Хѣць, *conj.* *s.* Хоть.
 I. Хоч, хочѣ, *conj.* wiewohl, gleichwohl, obgleich, wenn gleich; wenigstens; хоч до лука, хоч до дрюка, *Рус. Ос.* (61), XI. 37. *v.* хоть-хоть.
 II. Хоч = хочеш; хоч не хоч (хѣчѣ не хочѣ) man mag wollen od. nicht (*lat.* volens nolens).
 Хоч-би, *conj.* gesetzt, wenn auch.
 Хѣчень, *conj.* *s.* Хоч I.
 Храбѣтити, *v.* *n.* *s.* Храбѣтити.
 Храбрѣнный, *a.* sehr tapfer, *Рус.*
 Храбриш, *a.* *s.* Храбрый. [*вѣти.*]
 Храбрѣти ся, *С. II.* 213. *s.* Храбру-
 Храбрѣй, *m.* Maulheld, *m.*
 Храбрувати, *v.* *n.* den tapferen spielen, gross thun, bramarbasieren.
 Храбруст, *m.* храбруста, *n.* *coll.* Blätter vom Kohl; unentwickelte Kohlköpfe; 2) Art Speise aus Kohlblättern mit Molken u. Mehl bereitet, *B.*; 3) Kohl-Kratzdistel, *f.* (*Cirsium oleraceum*), *B.*
 Храмы, *m.* Kirche, *f.*; 2) Kirchweihfest, *n.* Kirchmesse, *f.*
 Храматы, *v.* *n.* hinken.
 Храмина, *f.* Haus, Gebäude, *n.* *III.* II. 252. *n.* 201.
 Храмяный, *f.* *s.* *d.* *v.*
 Храмовый, *a.* das Kirchweihfest betreffend, *C.* II. 155.

Храмота, *f.* *coll.* lahme Schafe.
 Храмуваня, *n.* *n.* 125. das Feiern des Kirchweihfestes. [(Фр.).]
 Храмувати, *v.* *n.* *s.* Празникувати,
 Храня, *imperat.* *s.* Хранѣти, храня Бѣже! Gott behüte!
 Храня, *f.* Ф. *Пр.* III. 181?
 Храняло, *n.* *К.* Wache, *f.* Schutz, *m.*
 Храняний, *a.* beschützt, beschirmt, *III.* II. 249. [*m.* III. I. 236].
 Хранятель, *m.* Beschützer, Hüter,
 Хранѣти, *v.* *a.* *s.* Хоронѣти.
 Храп, *m.* Schnauben des Pferdes, *n.* *КУ.*; 2) *e.* lange Stange von den Fischern gebraucht zum Scheuchen der Fische, *B.* *s.* Бѣвт.
 Храпа, *f.* festgefrorene Erdschollen, *B.*
 I. Храпавий, *a.* rauh, uneben, *B.* *s.* Рѣпавий.
 II. Храпавий, *a.* *s.* Хрѣпавий, *ВБ.*
 Храпи, *pl.* Nasenlöcher, *pl.* (bei Pferden), *vgl.* Храп I). [*m.* (Фр.).]
 Храпѣл, храпѣл, *m.* Schnarher,
 Храпѣл, *n.* *coll.* *s.* Храпа, *B.*
 Храпѣлий, *a.* rauh, heiser.
 Храпув, *m.* Schnarher, *m.*
 Хрѣб, *m.* Wirbel, *m.* [*grat, m.*]
 Хрѣбѣт, *gen.* -ѣтѣ, *m.* Rücken, Rück-
 Хрѣбѣтна, *f.* Columna vertebralis, *B.*
 Хрѣбѣтний, *s.* Rücken-, — стѣвчик, *Фр.* Rückensaitе, *f.* Wirbel-, Rücken-
 strang, *m.* (*Chorda dorsalis*).
 Хрѣбѣтник, *m.* Wirbelthier, Rück-
 gratthier, *n.* Фр. [*Rückgrat, m.* *B.*]
 Хрѣбѣтниця, *f.* Wirbelsäule, *f.*
 Хрѣбовий, *a.* Wirbel-, -cross, Wir-
 belsäule, *f.* *B.*
 Хрѣбовий, *a.* Rücken-.
 Хрѣбовѣна, *f.* Rückenstück, *n.* *Рус.*
 Хрѣботѣжки, *pl.* Notopoda.
 Хрѣботѣс, *m.* дидѣлѣ Bentel-
 ratte, *f.* (*Didelphus dorsigera*).
 Хрѣботѣчок, -чка, *m.* Naakenauge, *m.* (*Notoommata*), *B.* [*m.* (*Notoneota*), *B.*]
 Хрѣботѣла, *m.* Rückenschwimmer,
 Хрѣботѣлка сѣрѣжѣвѣ, *f.* Ruderwanze, *f.* (*Notoneota glauca*), *Пол.*
 Хрѣботѣдний, *a.* -дна шѣпа, *f.*
 Wabenkröte, *f.* (*Pipa dorsigera*). [*pl.*]
 Хрѣвѣтѣ, *pl.* *s.* Хрѣвѣтѣ, Gebirgrücken,
 Хрѣвѣна, *f.* *К.* II. 76. viell. verdorb. aus Фрѣвѣна, *gr.* Hofdame, *f.*
 Хрѣштути, *v.* *a.* *Нс.* *s.* Триштути.

Хрест, *m.* Kreuz, *m.*; 2) Bekreuzigung, *f.*; 3) Taufe, *f.* до хресту тримати, держати. aus der Taufe heben, über die Taufe halten; 4) Schwur, Eid, *m.*; на хрест, на-и-хрест, на-о-хрест, хрестна-и-хрест, kreuzweise, in Kreuzform, *Os.* 116.

Хрестьбѣни. *pl.* в. Хрестѣни.
Хресте, *m.* der Mittwoch in der vierten Woche in der grossen Fasten.

Хрестик, *m.* *dim.* в. Хрест 1); 2) *pl.* хрестики, Trifolium repens, *Pis.*
Хрестиківий, *a.* mit kleinen Kreuzen. [becken, -stein, *m.*

Хрестяльниця, (-тілень-), *f.* Tauf-
Хрестяни, *pl.* Taufe, Kindtaufe, *f.* Taufen, *m.*

Хрестятъ, (хрещу, хрестяш), *v. a.* taufen; bekreuzigen; — ся sich taufen lassen; getauft werden; sich bekreuzen, das Kreuz vor sich machen.

Хрестний, *a.* zum Kreuze gehörig; 2) zur Taufe gehörig, -отець Taufpathe, *m.*; -на мати Pathin, *f.* — тиждень, die vierte Woche der grossen Fasten, *Зак.*

Хрестовальник, *m.* der mit „Христос воскрес“ zu Ostern grüsst, *Кн.*

Хрестовий, *a.* Kreuz-; -ні уставки. *Кол.* I. 49. в. Art Leinenstickerei.

Хрестонік, *m.* Kreuzblume, *f.* (Polypala vulgaris), *B.* [Kreuzes. *Pa.* II. 211.

Хрестовина, *f.* Querbalken eines Хрестоматія, *f.* Chrentomathie, Auswahl, *f.* [m. Kreuzfahrer, *m.*

Хрестонбс, хрестонбсець, -сця.
Хрестонбска музѣчка, *f.* Dorcadion cruciatum, *B.*

Хрестоцвѣті, *pl.* Kreuzblütler od. Schotenpflanzen, *pl.* (Cruciferae), *B.*

Хрестувати, *v. a.* zu Ostern mit „Христос воскрес“ grüssen, *Кн.* [B.

Хрестяк, *m.* Kreuzspinne, *f.* (Erepta),
Хрестці, *pl.* в. Хрестний тиждень. *Зак.* [Хрещатий. *Гол.* III. 100.

Хрещак, *m.* *Ветн.* des Барвінок, *v.*
Хрещатний, *a.* Ч. IV. 99. в. Хрещатий.

Хрещатий, *a.* kreuzförmig; -барвінок ästig; -те полотнб kreuzweise, kreuzförmig gewoben, *B.*

Хрещатик, *m.* Taufthal, *n.* bei Kijew, wo die ersten Russen getauft worden sind, (jetzt eine der grössten u.

schönsten u. am meisten besuchten Gassen der Stadt Kijew). [тнб. *B.*

Хрещатина, *f.* в. Хрещате поло-

Хрещачий, *a.* в. Хрещатий.

Хрещобний, *a.* getauft; 2) -отець Pathe, Taufzeuge, *m.* -на мати Pathin, *f.*

Хрещик, *m.* Ч. III. 82. в. Art Frühlingsspiel bes. der Mädchen.

Хрип, *m.* heiseres Athemholen.

Хрипявка, хрипявица, хрипка, *f.* Heiserkeit, Grippe, *f.* *B.* [werden.

Хрипати, *v. n.* heiser sein, heiser

Хрипит, -оту, *m.* Geschnarr, *n.*

Хрипити, *v. n.* schnarren, heiser sprechen.

Хрипкавий, *a.* heiser, rauh.

Хрипкий, *a.* heiser, rauh.

Хриплий, *a.* в. d. v.

Хриповиця, *f.* в. Хрипка.

Хрипотя, *f.* в. Хрипка.

Христарядник, *m.* *Bettler, *m.* *См.*

Християнин, *m.* Christ, *m.*; християнка, *f.* Christin, *f.*

Християньский, *a.* zum Christenthum gehörig, christlich; душá хр- eine menschliche aber zugleich christliche Seele. [stianisieren.

Християнізовати, *v. a.* *He.* christ-

Христоване, *n.* в. Христовуване.

Христовий, христов, *a.* von Christus, Christus-.

Христовати ся, *v.* Христосува-

Христопродавець, -ниця, *m.* Verkäufer u. Verkäufer des Christus, *m.* *См.*

Христець, *m.* Christus.

Христосувати ся, sich am Osterfeste gegenseitig küssen; davon *subst.*

христосуване, *n.*

Христя, *f.* Christina.

Хрич, *m.* *B.* в. Хрунь.

Хрип, *m.* *B.* в. Хрипик; 2) хрип очертовий, *m.* Quirlblättrige Knorpelblume, (Illecebrum verticillatum), *B.*

Хрищенік, *m.* Täufing, *m.*

Хрищенія, *f.* Täufing, *m.*

Хрищик, *m.* Knorpel, *m.* *Нас.*

Хрикавий, *a.* в. Хорчаний. *Ф.*

Хрин, *gen.* хрону. (хринь, *gen.* хрону), *m.* Meerrettig, Kren, *m.* (Armo-gacia rusticana, Cochlearia arm.).

Хринія (песа), *f.* Stinkkresse, *f.* (Lepidium rudrale); 2) — жерюха, Gartenkresse, *f.* (L. sativum).

Хрищ шийовий, *m.* Halswirbel, *m.*

Хрищик, *m.* *pl.* хрищики, Knorpel, *m.*

Хрия, *f.* Chrie, *f.* *Фр.* [Schweines.

Хро-хро! *int.* vom Grunzen des

Хробак, *m.* Wurm, *m.*; 2) Regenwurm, *m.* (Lumbricus), *B.*; *pl.* хробаків, Ringelwürmer, *pl.* (Annulata).

Хробати, хробовати, *a.* rauh, uneben, *B.*

Хробачливий, *a.* wurmtichig.

Хробачня, *f.* *coll.* Würmer, *pl.*

Хробіт, -оту, *m.* Gekirrre, Gerassel, Geräusch, *n.*

Хробовати, *a.* uneben, rauh, *B.*

Хробоватка, *f.* в. кружниця, Runzlige Kreiselschnecke, (Turbo rugosus), *B.*

Хробот, *m.* в. Хробіт.

Хроботіти, *v. n.* rasseln.

I. Хром, *m.* Chrom, *n.* (Chromium).

II. Хром, *III.* II. 76.?

Хромак, *m.* hinkendes Schaf, *B.*

Хромий, *a.* lahm. [erlahmen.

Хромунти, *v. n.* hinkend werden,

Хромлаба, *m.* u. *f.* §. der (die) Lahme.

Хрон, *m.* в. Хрин. [pl. Chronik, *f.* *Зак.*

Хронопісь, *m.* Jahrbücher, Annalen,

Хронопісець, -сця, *m.* Annalist, *m.* *Pis.* [hörig; annalistisch, *Pis.*

Хронопісний, *a.* zur Chronik ge-

Хропіт, -оту, *m.* Geschnarche, *n.*

Хропіти, *v. n.* schnarchen.

Хропнути, *v. n.* *Py.* niederstürzen.

Хробок, -пкв, *m.* Schnarchen (im festen Schlaf), *n.*

Хропостяти, *v. a.* knuppern, *s.* Хрупати, хропостят аблока, knuppernd

ist er die Aepfel, *B.* [stern, *B.*

Хропостіти, *v. n.* knarren, kni-

Хропті, *v. n.* schnarchen, *III.*

Хропун, *m.* Schnarcher, *m.* (*Фр.*).

Хросіяна, *f.* Фрбська. [Körper, *Pis.*

Хрум, *m.* von einem zerbrechlichen

Хрум-хрум, *int.* vom Geräusch beim Nagen u. Fressen.

Хруммати, *v. a.* Хруммати. *M.*

Хрумка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*).

Хрумкати, хруммати, хрумцати, *v. a.* в. Хруммати, (*Фр.*), *B.*

Хрумтіти, *v. n.* knistern.

Хрумчати, *v. a.* в. Хруммати. *Зак.*

Хрунь, *m.* §. Beinname des Schweines;

*Trottel, *m.*

Хрунькати, *v. n.* grunzen.

Хрунькіт, -оту, *m.* Grunzen, *n.*

Хрунцати, *v. n.* grunzen.

Хруп, *int.* vom Brechen u. Nagen.

Хрупавка, *f.* Knorpel, *m.* (*Фр.*);

2) Knackelbeere, Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina), *B.*

Хрупати, *v. a.* knuppern, *B.*

I. Хрупіль, *m.* Fries, *m.* *Пар.*

II. Хрупіль, *m.* чорний, в. Труфля;

2) білий, weisse Trüffel, (Rhizogon albus), *Вол.* [würbe.

Хрупкий, *a.* knorpelig, knackerig,

Хрупостіти, *v. n.* knacken, kni-

stern, *K.*; 2) * на корб mit Drohungen

jmda anfahren, (*Фр.*)

Хрупостія, *f.* Knistern, *n.*

Хрупотіти, (хрупотчу, -потіти), *v. n.* kraoben, knistern, knirschen.

Хрускіт, -оту, *m.* Knistern, *n.* *Фр.*

Хруско, *adv.* *M.* III. 124.?

Хруснути, *v. n.* knistern, knatternd

brechen. [stern, *Зак.*

Хруст, *m.* в. Хворост; 2) das Kni-

Хрусть, *int.* vom Knistern, Kraochen.

Хруставець, -вца, *m.* в. Трикавець.

Хруставка, *f.* *gew.* *pl.* хрустак-

кій, Art kleine u. harte Zwetschken, *B.*

Хрусталь, *m.* Krystall, *m.*; 2) * —

пацьорба.

Хрусталик, *m.* *dim.* *a.* d. v.; 2) knorpeliger Horntheil des Auges, *P.* 254.

Хрусталак, *f.* Knorpel, *m.* *B.*

Хрустальний, *a.* krystall, *Фр.*

Хрустати, *v. n.* knistern, (*Фр.*).

Хрустіти, *v. n.* *v. d. v.*; 2) *v. a.* пальцями die Finger brechen u. dadurch einen besonderen Schall hervorbringen.

Хрустка, *f.* Knorpel, *m.* *B.*

Хруствиця, *f.* Knorpelqualle, *f.* (*Porpita*), *B.*

Хрусталь, *m.* Krystall, *m.* *Пар.*?

Хрусталець, *a.* krystall.

Хрусталація, *f.* Krystallisation, *f.* Ansetzung von Krystallen, *f.*

Хрусталувати, *v. a.* krystallisieren.

Хруц, *m.* Maikäfer, *m.* (Melolontha vulgaris), *B.*; 2) — волоський, Brauchkäfer, *m.* (Mel. solstitialis), *B.*; 3) überhpt. Käfer, *m.* *pl.* хруці, Käfer, *pl.* (Coleoptera), *B.*

Хруцак мучний, *m.* Müller od.

Mahlkäfer, *m.* (Tenebrio molitor).
 Хруцізна, *f.* Tochter des Käfers, *Ст.*
 Хрюкати, *v. n.* grunzen. [g. essen.
 Хрякати, *v. a.* gierig verschlingen,
 Хряк, *m.* Schnodder, *m.* хряки, *pl.*
 Schnupfen, *m.* Пар.
 Хрякати, *v. a.* schneuzen.
 Хряпнутя ся, sich niederwerfen,
 С. I. 132, стүрген, anprallen.
 Хряск, *m.* Gerassel, Geklirr, *n.* Фр.
 Хряскіт, -оту, *m.* s. d. v.
 Хрястка, *f.* Knorpel, *m.* В.
 I. Хрящ, *m.* Kies, *m.*
 II. Хрящ, *m.* Knorpel, *m.* В.
 Хрящковій, *a.* knorpelig.
 Хрящковатий, *a.* knorpelig. [Фр.
 Хрящовина, *f.* knorpelige Substanz,
 Хтївость, -ости, *f. pol. R.* Habgier, *f.*
 Хтїти, *v. n.* s. Хотїти.
 Хто, *pron.* wer; хто-нехтї, *R.* kaum
 der Eine od. d. Andere.
 Хтодїт, Хтодїс, *m.* Theodat.
 Хтїкало, *m.* der „кто“ gesagt hat,
 М+Б. 256.
 Хтїкати, *v. a.* „кто“ sagen. [Фґа.
 Хґа, *f.* Schneegestöber, *n.* III. I. 40. s.
 Хтїрий, *a.* D. c. 232. s. Втїрий.
 Худавий, *a.* etwas schwächlig, hager.
 Худак, *m.* vom mageren Vieh; 2)
 armer Schlucker.
 Худерлявий, *a.* mager, eingezogen.
 Худий, *a.* mager, hager; 2) *armselig.
 Худїбка, *f.* *dim.* s. Худїба.
 Худїбний, *a.* s. Худїбний.
 Худїбнїсть, -ости, *f.* Armut, *f.*
 Худїбчина, *f.* *dim.* s. Худїба.
 Худїти, *v. n.* mager werden.
 Худнїти, худнїти, *v. n.* mager
 werden, am Leibe abfallen.
 I. Худї, *n.* das Böse, Schlechte, das
 Uebel, *R.* I. 59. [2) schlecht, übel.
 II. Худї, *adv.* mager; wenig, dürrig;
 Худїба, *n.* Vieh, *n.* Haus-hier, *n.*
 * Vieh, *n.*; 2) Vermögen, *n.* Habe, *f.* III.
 I. 40. P. II. 12; 3) Armut, *f.* Зак.
 Худобїця, *f.* s. Худїба, *З.*
 Худобїти, *v. n.* viehisch, thierisch
 werden, *RV.* [III. В.
 Худїбний, *a.* arm, *Гол.* III. 394.
 Худобнїти, *v. n.* D. c. 403. s. Убожїти.
 Худїба, *n.* *Ст.* s. Худїжник.
 Худїбний, *a.* *Біл.* kunstgerecht.
 Худїжник, *m.* Künstler, *m.*

Художницький, *a.* *R.* von dem
 Künstler, künstlerisch.
 Художничий, *a.* künstlerisch, *T.*
 Художничість, -ости, *f.* Kunst,
f. Kunstwert, *m.* T.
 Худонахлок, -лка, *m.* ein armer
 Schluoker, ein armer Teufel; unansehn-
 lich dem Körper od. dem Vermögen nach.
 Худїрба, *f.* H. 47. magere, hagere
 Person. [ger, schwach.
 Худорлявий, *a.* abgemagert, ha-
 худорбаний, *a.* von niedriger Ab-
 kunft, *Зак.* [III. II. 244.
 Худосїлий, *a.* kraftlos, schwach,
 Худосїчний, *a.* trocken, *Фр.*
 Худощавий, *a.* hager, mager.
 Хук, *m.* H. 71. ? хўка дати на вївка
 М+Б. 82. ?
 Хукати, *v. a.* s. Хўхати, *Зак.*
 Хул, *m.* *Kst.* s. Хулї.
 Хулї, *f.* Lästung, *f.* III. II. 66.
 Хулїтель, *m.* Lästler, *m.* K.
 Хулїти, *v. a.* lästern; 2) blamieren, *Пар.*
 Хулїний, *a.* lästend, *R.* [m. Пар.
 Хулїняк, *m.* Spötter, *m.*; 2) Kritiker,
 Хундїмент, *m.* s. Фундїмент, *Зак.*
 Хунт, *m.* s. Фунт, *Зак.* хунтївий,
a. s. Фунтовий, *Пис.*
 Хунути, *v. n.* Под. s. Хґдути.
 Хўпавий, *a.* Me. 323. Ч III. 235. М III.
 38. ordentlich, schön; 2) künstlich, *Щог.*
 Хўпаво, *adv.* ordentlich, schön, *Зак.*
 Хўпавость, *f.* Stolz, Hochmuth, *m.*
 Hoffart, *f.* Зак.
 I. Хўра, *f.* s. Фїра.
 II. Хўра, *f.* s. Заверўха.
 Хураго, *Luts. gr.* 165. ?
 Хурба, *f.* Vergehen, Verbrechen, *n.*
 Хурбїт, *m.* Oc. (61) I. 73. ein schlech-
 ter Mensch. [trügerisch, *Пис.*
 Хурбїтський, *a.* spitzbübisch, be-
 Хурбїтство, *n.* Spitzbüberei, *f.* *Пис.*
 Хурдї, *f.* e. Sohar kranker od. ma-
 gerer Schafe. [m. III. I. 15.
 Хурдїга, *f.* Gefängnis, *n.* Kerker,
 Хурдїняк, *m.* abgegrenzte Räumlich-
 keit für die Хурдї.
 Хўрїти, *v. n.* wogen, wallen, *Пис.*
 Хўрїя, (Фўрїя), *f.* P. II. 130. Wuth,
f. Toben, *n.* хўрїю підняти, rasend
 werden; 2) Sturmwind, *m.* *О.* 81.
 Хуркотїй, *m.* Rüsselschwärmer, *m.*
 (Macroglossa), *B.*

Хурована, *n.* s. Фїрманка.
 Хурбїча, *f.* s. Хуртовїна, *Щог.*
 Хуртїна, *f.* C. I. 89. s. Хуртовїна.
 Хуртовїна, *f.* Schneegestöber, *n.*
 Sturm, *m.* [gen, überführen (von Frachten).
 Хурувати, *v. a.* Oc. (61) VII. ausfüh-
 Хурчати, *v. n.* s. Гудїти, *Зак.*
 Хўрщик, *m.* Mietskutscher, Fuhr-
 mann, *m.* *Зак.* [Wäsche, *f.*
 Хўста, *f.* *gew. pl.* хўсти, Weisszeug, *n.*
 Хўсте, *n.* coll. Ч. III. 300. s. Хўсти.
 Хустїна, (*dim.* хустїнка, хустї-
 нонька, хустїночка), *f.* *dim.* s. Хўстка.
 Хустїця, *f.* *aug.* s. Хўстка.
 Хўстка, *f.* Schnupftuch, Taschentuch,
n.; Halstuch, Kopftuch, *n.*
 Хўсточка, *f.* *dim.* s. d. v.
 Хустїчний, *m.* Erzeuger der (Kopf-,
 Hals-, Schnupf-) Tücher, *m.* T.
 Хуть, *f.* Gier, sinnliche Lust, *f.*; Be-
 gierde, *f.* *Зак.*
 Хўтір, -ора, *m.* s. Хўтор.
 Хуткїй, *a.* geschwind, schnell, hur-
 тиг, eifertig.
 Хўткїсть, -ости, *f.* Geschwindigkeit,
 Schnelligkeit, Eile, Eifertigkeit, *f.*

Хўтко, *adv.* geschwind, hurtig, eilig,
 sogleich.
 Хутнїше, *adv. comp.* eher, lieber.
 Хўтор, *m.* Landhaus, Vorwerk, Land-
 gut, *n.* Meierhof, *m.* [s. d. v.
 Хўторець, -ця, хўторик, *m.* *dim.*
 Хўторнїй, *a.* zum Хўтор geh.; länd-
 lich, *R.*
 Хўторнїк, *m.* Meier, *m.*
 Хўторок, -рка, *m.* *dim.* s. Хўтор.
 Хўторскїй, *a.* zum Хўтор geh.
 Хўторяний, *m.* Bewohner eines Хў-
 тор; Landbewohner, Landmann, Bauer, *m.*
 Хўторїнка, *f.* Landbewohnerin,
 Bäuerin, *f.* [Пис.
 Хўторанський, *a.* s. Хўторскїй,
 Хўтро, *n.* s. Фўтро; хўтрїваннїй,
a. s. Фўтров. хўтрїваннїс, *n.* s. Фў-
 трїв. *Пис.* [§. zurecht machen.
 Хўтрївати, *v. a.* s. Фўтрївати; 2)
 Хўтрїнка, *f.* Pelzkleid, *n.*
 Хух, *m.* Hauch, Wind, *m.* TP. 183.
 Хўхати, *v. a.* hauchen, anhauchen;
 warm hauchen.
 Хўхри, *pl.* Eingeweide, *pl.* (bes. bei
 Fischen).

Ц.

Ц, vier u. zwanzigster Buchstabe, (Цы).
 Цабанїти, *v. a.* s. Двїгати; 2)
 etw. Ungeheuerliches vorbringen, цїну
 & einen zu hohen Preis fordern; 3)
 schmallen, schimpfen; fluchen, (Фр.).
 Цабї! *int.* beim Lenken der Ochsen
 nach links.
 Цаль, *m.* Zoll, *m.* (Daumen als Mass).
 Цалївїй, *a.* einen Zoll dick, breit,
 lang, &. [Dämenlinchen, *n.*
 Цалїнка, *f.* *Ст.* Daumenliese, *f.*
 Цалївка, *f.* zolldiokes Bret, *n.*
 Цанїстра, *f.* ungr. Reisetasche an
 d. Seite.
 Цанцўра, *f.* §. s. Оцўда.
 Цанцўрїти, *v. a.* §. s. Оцудїти.
 I. Цап, *m.* Book, Ziegenbook, *m.*; 2)
 * Mann mit einem grossen Barte; Spott-
 name der Grossrussen, *Пис.*; 3) e. Art
 Spiel, *Зак.* [s. Цапати, *Зак.*
 II. Цап! *int.* des Greifens, ripps, rapps!
 Цапїр, *m.* ästiger Holzstock zum

Heutragen (ein Art Heugabel).
 Цапати, *v. a.* reissen, weggreissen,
 schnell ergreifen, packen; * wegstehlen,
Зак. [zelbaum, *m.*
 Цапєнь, -пня, *m.* Booksprung; Bur-
 Цапїти, *v. a.* s. Цапати. [m. Ф.
 Цапїстрах, *m.* *eigentl.* Zapfenstreich,
 Цапкї, *adv.* — ставїти, стїти, sich
 auf den Kopf stellen.
 Цапкївати, *v. n.* s. Цапкї стїти.
 Цапєнїй, *a.* bocksartig; * dumm,
 albern; 2) toll, rasend, *Зак.*
 Цапїя, *f.* Grauer Fischreier, (Ar-
 dea cinerea), *B.*
 Цапївїй, *a.* des Ziegenbockes, Books-;
 пропїв нї са цїпову дўшу *sprchw.*:
 er ging unter elend, umsonst.
 Цапїк, -кї, *m.* *dim.* s. Цап 1) 2);
 2) Name eines Ochsen dessen Hörner
 nach Hinten eingebogen sind, *B.*; 3) s.
 Цапєнь.
 Цапїнїй, *a.* bocksfüssig, *Пар.*

Цаплячый, *a.* booksartig, Books-, -а бородá Booksbart, *m.*
 Цар, (царь), *gem.* царя. *m.* Herrsoher, Herr, Czar, *m.*; 2) царь-сла, *m.* а) Wasserkrötte, *f.* (Petasites officinalis Moench.), *B.*; б) царь-сла, *m.* Stinkender Hauhechel, (Ononis hircina), *B.*; в) царь-сла, *m.* Gift-Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus aceleratus), *Plac.*; г) царь-сла, *m.* Wolfs-Eisenhut, *m.* (Aconitum lycoctonum), *Zak.*; 3) царь-огонь, *m.* das reine durch Reiben hervorgebrachte Feuer, *Luz.* 35.
 Цара, *f.* Menge, *f.*
 Царгати, царгнути, *v. a.* reissen, zerren, heftig hin u. her ziehen, *B.*
 Царгород, *m.* Stadt Constantinopel.
 Царгородець, -дця, *m.* Фр. Einwohner der Stadt Царгород.
 Цардвояца, *f.* У. Kaiserpaar, *n.*
 Царевич, *m.* osarischer, kaiserlicher, königlicher Prinz. [*m. K.* Царедворець, -дця, *m.* Hofmann, Царенко, *m.* des Czaren Sohn, Prinz, *m.* Царенá *gem.*-ятн. Kind eines Czaren. Цариград, *m.* Constantinopel. Цариградка, *f. K.* Beiname der Tabakspfeife (aus Цариград). Царик, *m. dim.* Chan, *m.*; 2) *v.* Fischgattung (Acerina?), *B.*
 Царина, *dim.* царинка, *f.* Saatfeld, *n.* Acker, *m.*; Weideplatz, *m.* Heuwiese, *f.* (umzäunt) *B.*; 2) Feldthor, *n.*; 3) * в царину скакати Unzucht, Ehebruch treiben (*v.* Weibe).
 Царинний, *a.* zur Царина geh. *У.*; -е сіно Neu von angebautem Felde; 2) царинний, *subst. m.* Feldhüter, *m.*
 Царити, *v. a.* Цар sein.
 Царіцин, *a.* der Czarin, *C. I.* 71.
 Царіця, *f.* Czarin, Gemahlin des Czар; Kaiserin, Königin, *f.*
 Царівець, -вці, *pl.* царівці, *m.* Monarchist, *m.* Ар. [Prinzessin.
 Царівна, *f.* des Czaren Tochter, Царівний, *a.* osarisch, kaiserlich; *subst. m.* = царевич. *Kol.* II. 231.
 Царівщина, *f.* Regale, *n.*
 Царка леда, *f.* Königskoralle, *f.* (Isis hippuris), *B.*
 Царьковати, *v. a.* in d Verbind. обцарьковати, mit einer Einfriedung versehen, einfrieden, *B.*

Царович, *m. v.* Царевич.
 I. Царóк, *gem.* царка, *m. dim.* а. Цар, kleiner König od. Czar.
 II. Царок, -рка, *m.* heisst der geschlossene, eingefriedete Raum unter dem Ofen od. unter dem Bette in einem Bauernhause als Aufenthaltsort für Hühner od. Kälber & Zwinger, *m. B.*
 Царський, (царский), *a.* des Czaren, osarisch; kaiserlich, königlich; -ки врата, -двери die heilige od. kaiserliche Pforte (in d. Kirche); -кий вінець, Kaiserkrone, *f.*; 2) -ка борідка, *He.* Gemeine Wunderblume, (Mirabilis jalapa), 3) царська скочица, königliche Klappermuschel, (Regius Spondylus), *B.*
 Царствечко, *n. dim.* а. Царство.
 Царство, *n.* Regierung, *f.*; 2) Reich, Königreich, *n.* -небесне Himmelreich, *n.*
 Царствоване, *n.* Regierung, *f.*
 Царствувати, *v. a.* regieren, herrschen. [*erststadt, f.*
 Царстолиця, *f.* У. Residenz, Kaiserstadt, *f.*
 Царувати, (царюв-), *v. a.* Ч. II. 171. а. Царствувати.
 Царя, *n.* Czarenkind, *n.* III. II. 13.
 Цафати, — ся, *v.* Цафати, — ся.
 Цахнути, *v. n.* fallen.
 Цвайка, *f.* eine lange Stange, mit der die Flösser das Floss an den Ufer ziehen, *B.* [ständig sprechen, *B.*
 Цваркати, *v. n.* zwitschern; unver-
 Цвенькати, *v. n.* zwitschern, Ф; plappern, unverständlich sprechen, III. II. 27. а. d. v. [klirrend dareinschlägt.
 Цвенькач, *m. K.* der mit dem Säbel
 Цверкати, *v. a.* с. Царкати.
 Цвяга, *f.* Ф. Веч. 44?
 Цвягати, *v. a.* klopfen, schlagen, *Plac.*
 Цвякля, *f.* Betterave, *f.* (Beta cicla), *B.*
 Цвяковник, *m.* Pfanne, *B.* [(Фр.).
 Цвяколь, -ля, *m.* Hemdzwickel, *m.*
 Цвинудох, *m.* Unechte Bärenklau, (Heraoleum spondylium), *B.*
 Цвінтар, *m.* Kirchhof, Friedhof, *m.*
 Цвингаріще, *n.* Platz wo а. Friedhof gewesen; 2) Friedhof, *m.* Ф.
 Цвісти, (цвітуть, -тём), *v. n.* blühen.
 Цвіг, *m.* Geissel, *f.* Пар.
 Цвігане, *n.* Peitschen, Geisseln, *n.*
 Цвігати, *v. a.* mit einer Peitsche schlagen, geisseln.
 Цвігач, *m.* Geissler, *m.* Пар.

Цвіль, *f. v.* Plätsen, Schimmel, Moder, *m.* III. II. 9.
 Цвільний, *a.* schimmelig; -а голова *K.* beemoestes Haupt; bornirter Kopf.
 Цвільяти, *v. a.* geisseln, peitschen, schlagen, niederschlagen, *B.*
 Цвільля, *n.* P. II. 48. etw. Schimmeliges; * Faulpelz, *m.*
 Цвиринькати, цвиринькотати, (-тяти), цвиркати, цвириньчати, *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plaudern, schwatzen, schnattern.
 Цвиринчук, *m. v.* Цвиркун.
 Цвирк, *m.* цвиркити, *f.* das Gezirpe.
 Цвиркати, *m.* Flusrohrlänger, *m.* (Sylvia fluviatilis), *B.*
 Цвиркати (цвир-), *v. n.* а. Цвиринькати; 2) — в очи кому jmdm lästigt, frech etw. aussetzen. [*n.* Фр. Цвиркит, -коти (цвир-), *m.* Zirpen, Цвиркотати (цвир-), *v. n.* zwitschern, zirpen; 2) plappern, plaudern, schwatzen.
 Цвиркуля (цвир-), *f. v.* Щобетуха; 2) die jmdm frech etw. aussetzt.
 Цвиркун (цв-), *m.* Grille, *f.* (Gryllus); *pl.* цвиркуня, Zirpen, *pl.* (Cicadina), *B.* [кати.
 Цвирчати (цвир-), *v. n.* а. Цвирити, *m.* Blüte; Blume, *f.*; * -жити die besten Jahre, *Пар.*; 2) -бесмертний Strohblume, *f.* (Helichrysum), *B.*; 3) *pl.* цвіти, Blumen, *pl.*; * Schnörkel, *pl.* Пар. [*nia*], *B.*
 Цвітання, *f.* Meeranemone, *f.* (Actinia)
 Цвітання, *f.* Blumenhaus, *n.* B.
 Цвітень, -тня, *m.* Mon. April.
 Цвітіння, *m.* Ме. 120. а. Цвіт.
 Цвітіння, *n.* coll. Blumen, *pl.*; 2) feines kurzes wohlriechendes Heu, *B.*
 Цвітіння, *a.* blumenreich, blumig, *Ваз.*
 Цвітка, *f.* Blume, Blüte, *f.*
 Цвіткований, *a.* mit Blumen bemalt, *А. I.* 210.
 Цвітковатий, *a.* blumicht.
 Цвітмаковий, *a.* -світ Ф. zugänglich, kurz dauernd wie die Mohndblüte.
 Цвітний, *a.* blumig, Blumen-, *У.*; bunt, farbig, +*M.*; frisch am Gesicht; -а неділя Palmsonntag, *m.*
 Цвітний, *m.* Blumenbest, *n.* Bl-

mengarten, *m.*
 Цвітник, *m.* Florist, *m.* Пар.
 Цвіточе, *n.* Flor, *m.* Пар.
 Цвітотворі *pl.* Blumenlese, *f.* Пар.
 Цвіток, *gem.*-тка, *m.* Blume, Blüte, *f.*
 Цвітостій, *a.* bunt.
 Цвітотуб, *m.* Blütennager, *m.* (Anthonomus), *B.* [кафер, *m.* (Anticus), *B.*
 Цвітомірок, -рка, *m.* Blumen-
 Цвітомуравий, *a.* mit Blumen u. grünem Rasenterrich bedeckt, *У.*
 Цвітотоний, *a.* -на неділя — цвітний нед. *Kol.* I. 147.
 Цвітотоний, *a.* Ф. blumentragend, gesohmücht; -на неділя Palmsonntag, *f.* [(inflorescentia).
 Цвітостан, *m.* Blütenstand, *m.*
 Цвіточанка, *pl.* Морські поліни.
 Цвітоточня, *f.* Florfliege, *f.* Пар.
 Цвітувати, *v. a.* -тютюн die Blüte wegweisen.
 Цвітуля, *f.* *v.* Kuh die am Palmsonntage zur Welt gekommen ist, *B.*
 Цвітуха, *f.* а. Каліеіор.
 Цвітучий, *a.* blühend.
 Цвічене, *n.* pol. Übung, *f.*; 2) Züchtigung, *f.* [2) züchtigen, *H.* 160.
 Цвічати, *v. a.* üben, abrichten
 Цвочок, цвочок, *m.* Nagel, *m.* (Фр.).
 Цвоч, *sm.* vom Peitschen.
 Цвочок, *m.* Nagel, *m.* * Stachel, *m.*
 Цвочкий, *a.* stachelig (дичка), +*M.*
 Цвяхнути, *v. a.* с. Цвяхнути, (Фр.).
 Цвях (цвях), *m.* Nagel, *m.*
 Цвяхар, *m.* Nagelschmied, *m.*
 Цвяхований, *a.* mit Nägeln beschlagen, *Kv.* 5.
 Цвяховати, (цвяхув-), *v. a.* nageln; mit Nägeln beschlagen (u. dadurch verzieren). [Цвях.
 Цвяхок, -чка, (цвяхок), *m. dim.* а. Цвяхечок, -чка, *m. dim.* а. d. v.
 Цвяхований, *a.* цвяхкувати, *v. a.* с. Цвяхований, цвяхувати, *Zak.* [stark fließen.
 Цвєніти, *v. n.* Ос. (61) IV. 62.
 Цвєнькати, *v. n.* кому в очи а.
 Цвиркати к. в. о.
 Цєбр, -брá, *m.* Zuber, Eimer, *m.*
 Цєбрєць, *m.* Thymus serpyllum, *B.*
 Цєбршк, *m. dim.* а. Цєбр.
 Цєбріна, *f.* *v.* Theil vom Brunnenkasten; Brunnenkasten, *m.* -einfassung, *f.*

Цебрѣти, *v. a.* -воду, *eigenth.* in *a.* Zober tragen, *überht* tragen.
 Цебрѣчок, -чка, *m. dim.* kleiner Zober; 2) *v.* Цебрѣць, *B.*
 Цебрувати, *v. a. v.* Цебрувати.
 Цегѣла, *m. coll.* Stücke von Ziegeln, +*M.* [*a.* Цегѣльвий, цегѣльвик.
 Цегѣльвий, *a.* цегѣльвик, *m.* Зак.
 Цегѣльня, *f. v.* Цегѣльня, *Зак.*
 Цѣгла, *f.* Ziegelstein, *m.* Ziegel, *m.; coll.* Ziegeln, *pl.*
 Цегляна, *f.* Ziegelstein, *m.*
 Цегляна, *m. coll.* *v.* Цегѣла.
 Цеглянка, *f.* Stück *v.* einem Ziegel, *III.* I. 399.
 Цеглястий, *a.* ziegelförmig.
 Цеглявий, *a.* aus Ziegeln, Ziegel-.
 Цегляний, *a. v. d. v.* Зак.
 Цегляр, *m.* Ziegler, Ziegelbrenner, streicher, *m.* Пар.
 Цеглярскій, *a.* Ziegler-.
 Цеглярство, *m.* Zieglerhandwerk, *n.*
 Цеглястий, *a.* ziegelroth, -кинъ, *B.*
 Цегѣлка, *f. dim.* Ziegelchen, *n.*
 Цегѣльний, *a.* Ziegel-.
 Цегѣльник, *m. v.* Цегляр. [*f.*
 Цегѣльня, *f.* Ziegelei, Ziegelbrennerei,
 Цегѣльство, *m. v.* Цеглярство, *Пар*
 Цедрина, *f. v.* Кедрина.
 Цедула, *dim.* цедулка, *f. eigentl.*
 Zettel, *m.; Handschrift, f.* Schein, *m.*
 Briefchen, Zettelchen, *n.* [*Пис.*
 Цей, *ци* (*цѣя*), *це* (*цѣя*), *pron.* = сей,
 Цѣкит, -оту, *m.* Feld mit Sohotta,
 Gerölle bedeckt.
 Цекотати, *v. a. v.* Цокотати.
 Цѣконити, *v. m.* abträufeln.
 Цѣль, *f. K. v.* Цѣль. [*m. v.* Цебрѣня.
 Цебрѣня, (*цибр-*), *f.* цебрѣня,
 Цебрѣва, (*цибр-*), *v. d. v.*
 Цебрувати, *v. a.* den Brunnen
 einfassen, *v.* Brunnenkasten
 verfertigen.
 Цѣмент, *m.* Cement, hydraulischer
 Mörtel.
 I. Цѣнт, *m.* = 1 Kreuzer österr. Währ.
 II. Цѣнт, *m. Ф.* Treffer in der Ziel-
 soheibe. [*Centrum, n.* Mittelpunkt, *m.*
 Цѣнтр, *m.* цѣнтро, цѣнтрон, *m. He.*
 Цѣнтральный, *a.* central.
 Цѣнтрогѣжний, *a.* centripetal, *Др.*
 Цѣнтурія, *f. v.* Жѣрка.
 Цѣп, *m. D. c.* 384. *v.* Ланьцѣх.
 Цѣпѣ, *f. v. d. v.* Зак.

Цѣпѣк, *m.* grosser Knopf mit dem
 die Kinder spielen, *B.*
 Цѣпати, *v. m.* schlagen, *лѣдуъ* цѣ-
 пав до пѣльця: скриу! der Musikkä-
 fer (Dorcadion holosericeum) schlägt an
 den Finger mit einem knarrenden Ge-
 räusch an, *B.*
 Цѣпенити, *v. m.* zittern.
 Цѣпер, *adv. ungr. v.* Тенѣр.
 Цѣперак, *m. v.* Авѣк. [*I.* 64.
 Цѣпѣло, цѣпѣл, *m. v.* Цѣпѣло, *Кол.*
 Цѣпати, *v. m.* pieren.
 Цѣпѣта, (*цѣпѣта*), *pl. v.* Кѣрѣта.
 Цѣпка, *f.* Goldammer, *f.* (Emberiza
 citrinella), *B.*
 Цѣпку, *dim.* цѣпѣнку, цѣпѣ-
 ночку, *adv.* etwas, sehr wenig, *B.*
 Цѣра, *f.* Gesichtsfarbe, *f.* Teint, *m. Cm.*
 Цѣрѣта, *f.* Wachstuch, *n.*
 Цѣрѣбѣл, *pl.* übertriebene Compli-
 mente, Faxen; Umstände, *pl.* Пис.
 Цѣрѣлѣвати, *v. a.* wechseln; 2) aus-
 klauben, auswählen, цѣрѣлюй візці, *B.*
 Цѣремѣнати ся, (*Кс.* II. 147. ца-
 рам-), viel Ziererei, Schererei machen.
 Цѣремѣнія, *f.* Ceremonie, *f.; 2)* Um-
 stände, *pl.*
 Цѣремѣніял, *m.* Ceremoniel, *n.*
 Цѣрѣкати, (*цѣрк-*), *v. a.* melken, *B.*
 Цѣрѣка, цѣрѣков, *f.* Kirche, *f.*
 Цѣрѣковний, *a.* zur Kirche gehörig,
 Kirchen-, kirchlich.
 Цѣрѣковник, *m.* Kirchenfürst, Nie-
 raroh, *m. K.; 2)* Kirchendiener, Küster,
m. Moz. ГIII.; 3) Hausperling, *m.* (Fringilla
 domestica), *B.*
 Цѣрѣковниця, *f.* Sonntagskleid, *n.*
 Цѣрѣковноприходскій, *a.* He.
 Kirchen-, Pfarr-. [*кѣвник* 2).
 Цѣрѣковнослужитель, *m. v.* Цер-
 цѣрѣковця, *f. dim.* kleine Kirche.
 Цѣрѣковщина, *f.* Kirchenwesen, *n.;*
 2) die kirchenslavische Sprache.
 Цѣсѣредь, -рца, *m.* zur Цѣсѣрщина
 gehörig; Hausierer, Salbenkrämer aus
 d. Цѣсѣрщина, +*M.*
 Цѣсѣрчик, *m. v. d. v.* Зак.
 Цѣсѣрщина, *f.* Kaisertum, *n.* bes.
 Oesterreich, *Пис.*
 Цѣссія, *f.* Nachgeben, Nachlassen, *n.*
 Abtretung, Ueberlassung, *f.*
 Цѣт, *in der Verbind.* цѣт *ци* лѣшка
 im Spiele: Paar od. Unpaar, Gleich od.

Ungleich- Spiel, *n.* Пар.
 Цѣх, *m.* Zunft, Innung, *f.; 2)* * Zei-
 chen (Fahne) der Zunft, *P. I.* 167. *Кс.*
 I. 133; überht: Fahne, *f.* bes. *pl.* цѣхѣ,
 He. *v.* Хоругѣв. [sehen der Blster.
 Цѣхлѣти, *v. n.* H. 275. vom Krei-
 Цѣхмѣстер, *m.* Zunftmeister, Ober-
 meister, *m. Ko.* 77. [Zunft gehörig.
 Цѣховѣи, *a.* Zunft-, zünftig, zur
 I. Цѣ, *conj.* = чи.
 II. Цѣ! *int.* mit diesem Ruf wird das
 Pferd aufgemuntert, *B.*
 Цѣб, *m.* Kopfbinde der Frauen auf
 Papier gespannt, *B.; 2)* Schlinge, Schleife,
f. ам Рубѣк, рунтѣх. [langen Füssen.
 Цѣбѣтии, *a.* H. 165. *M.* III. 68. mit
 Цѣбѣх, *m. v.* Буѣх.
 Цѣбѣта лѣша, *f.* Zibethkatze, *f.* (Vi-
 verga Zibetha), *Пол.*
 Цѣбѣ, *int.* *v.* Цу.
 Цѣбулѣвий, *a.* Zwiebel-.
 Цѣбулина, *f.* Zwiebelachale, *f.* welche
 ausgekocht eine gelbe Farbe gibt, (*Фр.*).
 Цѣбуляне, (-ние), *n.* Pfeilkraut, *n.*
 (Sagittaria sagittifolia), *B.*
 Цѣбуляця, *f. v.* Цѣбуля.
 Цѣбуляк, *f. dim.* kleine Zwiebel,
 Bolle, *f.; цѣбулякою* нягодувати, *C.*
 I. 53. abprügeln (?).
 Цѣбульковѣтии, *a.* bollig.
 Цѣбульовище, *n.* ein Ackerstück,
 worauf im Vorjahre Zwiebel angebant
 war, (*Фр.*). [*f.* (Allium cepa), *B.*
 Цѣбуля, *f.* Gemeine Zwiebel, Zipolle,
 Цѣбуляник, *m.* Zwiebelfresser, *m. Ф.*
 Цѣбулястий, *a.* gezwiebelt; 2) zwie-
 belartig.
 Цѣбѣх, *m.* Pfeifenrohr, *n.*
 Цѣган, *m.* Zigeuner, *m.; 2)* * Betrü-
 ger, Gauner, *m.; 3)* Feldsperling, Rin-
 gelsperling, *m.* (Fringilla montana), *B.*
 Цѣганѣ, (-ня), *gen.* -ѣти, (-ѣти),
n. Zigeunerkind, *n.*
 Цѣганити, *v. a.* schwindeln, be-
 trügen; 2) *Ч.* IV. 465. sich als Zigeu-
 ner verkleiden u. auf Diebstahl ausgehen.
 Цѣганія, *f.* Zigeunergesindel, *n.*
 Цѣганка, *f.* Zigeunerin, *f.; 2)* *pl.*
 цѣганкѣ, *e.* Gattung Aepfel von röthli-
 cher Farbe, mittelgross, *B.; 3)* (Pflanze)
 Teufelszwirn, *m.* (Clematis integrifolia),
Пис. [faohes Messer.
 Цѣганок, -нка, *m.* § *e.* kleines ein-

Цѣганський, *a.* Zigeuner, zigeu-
 nerisch; -а гѣлка Stopfnadel, *f. adv.*
 цѣганским, по —. [trügereri, *f.*
 Цѣганство, *n.* * Schwinderei, Be-
 Цѣганчѣ, *gen.-ѣти.* *n.* Zigeunerkind, *n.*
 Цѣганчѣк, *m.* ein junger Zigeu-
 ner; 2) Feldsperling, Ringelsperling, *m.*
 (Fringilla montana), *B.* [гѣганти 2).
 Цѣганщина, *f.* *Ч.* IV. 580. *v.* Цѣ-
 Цѣганяти, *v. a.* mit einem stumpfen
 Messer schneiden; 2) * auf der Geige
 schlecht spielen.
 Цѣгаро, *m.* Cigarre, *f.*
 Цѣк! *int.* halt!
 Цѣка, цѣкало, *m.* der nach u. nach
 in kleinen Raten, läpparweise zahlt, *Гс.*
 I. 258. [Zucker geröstet, *pl.*
 Цѣката, *f. coll.* Pomeranzenschalen in
 Цѣкати, *v. a.* in kleinem Quantum
 ausscheiden, melken; läppern; * -добѣ
 läpparweise, in kleinen Raten zahlen.
 Цѣканія, цѣканка, *f.* Läpper-
 schuld, *f.* Пар.
 Цѣкѣрка, *f.* der letzte Tropfen, *У.*
 Цѣклѣстер, *m.* Schraubenzieher, *m.*
 (den die Kosaken neben dem Esslöffel
 im Saeko tragen), *Зак.*
 Цѣконити, *v. m.* zittern (vor Kälte).
 Цѣкѣрия, *f.* Cichorie, *f.* (Cichorium
 intybus); 2) Cichorienkaffee, *m.*
 Цѣкѣн, *m.* Dorngrundel, *f.* (Cobitis
 taenia), *B.*
 Цѣкѣтина, *f.* Cicutin, *n.* *B.*
 Цѣлѣрик, *m. v.* Цѣрѣлик.
 Цѣмбал, *m.* Cymbel, *f.; цѣмбал,*
pl. цѣмбали Hackebrett, *n.* Cymbel, *f.;*
 3) * Einfaltspinsel, Dummkopf, *m.*
 Цѣмбалѣста, цѣмбалѣстий, *m.* Cym-
 belspieler, -schläger, *m.*
 Цѣмбрѣна, *f. v.* Цебрѣня.
 Цѣнь, *f.* Blattinn, *m.* Zinnfolie, *f.* *Mc.* 137.
 Цѣнна, *f.* Zinn, *n.* (Stannum).
 Цѣннаковий, *a.* Zimmet-, *Ст.*
 Цѣннаок, -мѣк, *m. v.* Цѣннаон.
 Цѣннаом, *m.* Zimmetbaum, *m.* (Persea
 cinnamomum); Zimmetrinde, *f.*
 Цѣннаонвий, *a.* Zimmet-.
 Цѣнгакѣра, *f. v.* Шиндокѣра.
 Цѣндра, цѣндра, *f.* Feilsäge, *pl.*
 Пис.; 2) die beim Schmieden von Eisen
 abfallenden Stückchen, Funken, *pl.* (*Фр.*).
 Цѣндрият, *v. a.* III. vergeuden,
 durchbringen.

Цішнік, *m.* Zinnoxidul, *m.* Zinnkrätze, *f.*
 Цішнівка, *f.* § * ein Gefäss aus Zinn,
 Blech.
 Цішнік, *m.* Zinn, *m.* (Zincum).
 Цішнівецъ, -іва, *m.* Kieselgal-
 mei, *f.* Hemimorphit, *m.*
 Цішніквіцъ, *a.* Zinn-, aus Zinn.
 Цішнібер, *m.* Zinnober, *m.*
 Цішніванне, *n.* Verzinnen, *n.* Пол.
 Цішніваншый, *a.* в. Ціновій, *Зах.*
 Цішнівецъ, -іва, *m.* Zinnerz, *n.*
 Цішнівій, *a.* zinnern, Zinn-.
 Цішніолій, *m.* Zinngiesser, *m.*
 Цішнічок, *m.* Zinkoxyd, weisses Nichts, *m.*
 Цішнік, *pl.* Ketten, Fesseln, *pl.*
 Цішнікы, *pl.* Кен. на цыпках ходзіти
 — на пальцах ходзіти, auf den Zehen
 gehen.
 Цішнік, *m.* Zipfel, *m.* Вах.
 Цішні, *m.* gr. Küchlein, *n.*
 Цішнірнік, *pl.* в. Раківнікі.
 Цішніпріс, *m.* Cypressen, *f.*
 Цішніпрісвіій, *a.* Cypressen-.
 Цішніранка, *f.* Schnärrente, *f.* (Anas
 querquedula), *B.* [гогеса].
 Цішніраночка, *f.* Kriehente, *f.* (Anas
 Circus), *m.* Circus, *m.*
 Цішнірка, *f.* Art Stückmuster für d. Hemd,
 Ф. сорочка в три дырки.
 Цішнірати, *v.* *n.* schnattern (v. wil-
 den Enten), *K.*
 Цішніркуль, -кля, *m.* Zirkel, *m.*
 Цішніркуюваті, *v.* *a.* abzirkeln; 2)
 * zuzustutzen, *Ал.*
 Цішнірковіі, *a.* des Circus; *K.* гони
 цішнірковіі die Laufbahn im Circus.
 Цішніркуваті, *v.* *a.* stioken (mit Mu-
 stern).
 Цішніркул, *m.* Zirkel, Kreis, Umkreis,
m. Kreis einer Provinz, *m.*; 2) Kreis-
 амт, *n.*; davon *adj.* цішніркулярніій, Kreis-,
 Kreisamt. [calation, *f.*
 Цішніруляція, *f.* Umlauf, *m.* Cir-
 цішнірульнік, цішнірульнік, *m.* Wund-
 arzt, Chirurg, *m.*; Vader, Barbier, *m.*;
 2) — в. Сніжнік бұрыій.
 Цішні, цыть, цытьже, (*sgl.*), цытьте,
 цытьтеже, (*pl.*)! still!
 Цішнікаты, *v.* *a.* stillsein lassen.
 Цішнітрайна, *f.* Zitronenbaum, *m.* Zi-
 tronfrucht, Zitrone, *f.* (Citrus medica).
 Цішнітраінецъ, -нця, *m.* Zitronenvo-
 gel, *m.* fliegendes Blatt, (Colias Rhamni), *B.*

Цішнітрайна, *f.* Zitronenfalter, *m.* B.
 s. d. v.
 Цішнітраіновіій, *a.* Zitronen-; 2) -си-
 лак Zitronengelbe Krabbenspinne, (Tho-
 misus citreus), *B.* [klasse, *f.*
 Цішнітраіновіій, *a.* -а громкада Ziffern-
 Цішнітраіновіій, *f.* Ziffer, Zahl, *f.*
 Цішнітраіновіій, *a.* Ziffer-. [струваті.
 Цішнітраіновіій, *v.* *a.* § s. Сексе-
 Цішнітраіновіій, *m.* (Pflze) Pedicularis comosa,
Plc.
 Цішнітраіновіій, *a.* stark von Brüsten.
 Цішнітраіновіій, *f.* ciceroniani-
 sohe Schreibart, *K.*
 Цішнітраіновіій, *a.* ciceronianisch.
 Цішнітраіновіій, *f.* в. Бігунецъ пі-
 сачніій.
 Цішнітраіновіій, *m.* Muttersöhnchen, *n.*
 Цішнітраіновіій, *f.* eine der Brü-
 ste *f.* Busen, *m.* Zitze, Brustwarze, *f.*
pl. цыцкі, Brustwarzen, Weiberbrüste, *pl.*
 Цішнітраіновіій, *int.* marsch! (zum Hunde), *B.*
 Цішнітраіновіій, *a.* в. Цыбачніій.
 Цішнітраіновіій, *f.* grosse Walze, Spindel, Spule, *f.*
 Цішнітраіновіій, *v.* *n.* pieren, *B.*
 Цішнітраіновіій, *f.* Röhre, f. Röhren, *n.*; -прод-
 душна Windpfeife, *f.* Пол.; 2) Flinten-
 lauf, *m.*; 3) Spule, Spille, *f.*; 4) Baum-
 stamm, *m.* С. I. 63. s. Відзёмок.
 Цішнітраіновіій, *a.* rundlich, spindelförmig.
 Цішнітраіновіій, *a.* röhrig, *Пол.*
 Цішнітраіновіій, *m.* Regenpfeifer, *m.* (Cha-
 gradius), *B.*
 Цішнітраіновіій, *f.* Wurm-
 röhre, *f.* (Serpula contortuplicata).
 Цішнітраіновіій, *pl.* Röhrenmuschel, *pl.*
 (Inclusa). [phonophora), *B.*
 Цішнітраіновіій, *pl.* Röhrenquellen, *pl.* (Si-
 цішнітраіновіій, *pl.* s. d. v.
 Цішнітраіновіій, *m.* Sauerteig, *n.* Под. [rung, *f.*
 Цішнітраіновіій, *n.* Durchseihung, Filtri-
 Цішнітраіновіій, *f.* в. Цішнітраіновіій.
 Цішнітраіновіій, (цішнітраіновіій), цішнітраіновіій, *n.*
 Seiher, Filter, Filtrirsack, *m.*; Durch-
 schlag, *m.*; 2) grosser Knoten gebunden
 hinten dh das Kopftuch.
 Цішнітраіновіій, (цішнітраіновіій), *v.* *a.* seihen,
 durchseihen, filtrieren; 2) fliessen lassen,
 strömen lassen; * -словá eine affektirte
 Aussprache haben.
 Цішнітраіновіій, *f.* в. Цішнітраіновіій, *Plc.*
 Цішнітраіновіій, *f.* Schreiben, *n.* Zettel, *m.*
 III. I. 245. s. Цедула.

Цікавіі, *a.* neugierig; 2) die Neu-
 gierde od. Wissbegierde anreizend, in-
 teressant; 3) leicht errathend, durch-
 dringend, * begabt, talentvoll.
 Цікавііна, *f.* neugierige Person, *Зс.*
 Цікавііць, -ості, (-вость), *f.* Neu-
 gierde, Wissbegierde, *f.*
 Цікавіі, *f.* Ziel, *n.* Zweck, Endzweck,
m. Absicht, *f.*; 2) Zielpunkt, Schiess-
 punkt, *m.* (Scheibe).
 Цікавіі, *f.* Heilung, Genesung, *f.*
 Цікавіі, *adv.* vollends, völlig, ganz, wohl,
Ваг. Luts. gr. 158; wirklich; та бо і
 цікавіі ja freilich, (*Фр.*) [stat, *Це.*
 Цікавіі, *f.* в. в. цікавіі ist unangeta-
 Цікавіі, *m.* Schütze, *m.* Гс. I. 258.
 Цікавіі, (-ец), -лця, *m.* в. Цікавіі.
 Цікавіі, *a.* М. II. 9. в. Цікавіі.
 Цікавіі, *adv.* с. Цікавіі, ganz, wohl,
 wirklich.
 Цікавіі, *a.* ganz, vollständig; unver-
 sehrt, wohlbehalten, heil; wahr, wahrhaftig.
 Цікавіі, *f.* ein mehrere Jahre hindurch
 brauchgelegenes Feld, Brachfeld, *n.* B.
 Цікавіі, *a.* brach.
 Цікавіі, *m.* Heiler, Arzt, *m.* Еф. 7.
 I. Цікавіі, *v.* *a.* unverletzt erhalten,
 retten, erhalten, *Py.*; 2) ganz machen;
 fügen.
 II. Цікавіі, *v.* *a.* zielen wonach,
 wohin, auf etw. zielen; * anspielen.
 Цікавіі, *v.* *n.* ganz bleiben, unver-
 letzt bleiben; heilen, pána; 2) hart,
 bindig werden (v. d. Scholle), *Гл.* 65.
 Цікавіі, цікавіі, *a.* voll-
 kommen unversehrt; wohlbehalten.
 Цікавііць, -ості, *f.* Ganzheit, Unver-
 sehrtheit, Völligkeit, *f.*; guter Zustand,
 Wohlfart, *f.* Heil, *n.*
 Цікавіі, *f.* Fuge, *f.*
 Цікавіі, *a.* integral; ganz.
 Цікавіі, *adv.* durch u. durch, ganz.
 I. Цікавіі, *a.* selbständig, unver-
 sehrt, vollkommen, ganz, -ні чоботы
 Ganzstiefel, *pl.* (mit Röhren).
 II. Цікавіі, *a.* gut zielend, gut
 treffend, *TP.* 103; 2) durchgreifend,
 entscheidend, *Св.*; 3) в. Чікавіі.
 Цікавііць, -ості, *f.* Ganzheit, Ge-
 samtheit, *f.* Св.
 Цікавіі, *adv.* ganz, *MIII.*
 Цікавіі, (*f.*?) in *d.* Verbind. в. ці-
 лові корова — trächtig.

Цікавіі, *a.* *MIII.* До. У. hoch-
 wichtig, überaus wichtig.
 Цікавіі, *m.* No. I. 251. Brant-
 weinschenk, Schenkewirt, *m.*
 Цікавіі, *n.* Küssen, *n.*
 Цікавіі, *f.* W. Kuss, *m.*
 Цікавіі, *v.* *a.* в. Цікавіі.
 Цікавіі, *a.* *Гол.* ganz, vollständig.
 Цікавіі, *a.* stundenlang.
 Цікавіі, *adv.* den ganzen Tag über.
 Цікавіі, *a.* den ganzen Tag
 während, ganztägig.
 Цікавіі, *a.* *B.* ganzrandig.
 Цікавіі, *n.* *asl.* Keuschheit,
 Reinheit, *f.* III. II. 261.
 Цікавіі, -бра, *m.* Holoprus, *B.*
 Цікавіі, *a.* aller Welt.
 Цікавіі, *a.* ohne Rest, діленя;
 2) universell, Gesammt-, *Ил.*
 Цікавіі, *a.* wochenlang.
 Цікавіі, *a.* *M.* окно -е Fen-
 ster mit nur einer Glasscheibe.
 Цікавіі, *v.* *a.* küssen.
 Цікавіі, *m.* Kuss, *m.* *Лір.* 14.
 Цікавіі, цікавіі, -нку, *m.* *Кст* Kuss, *m.*
 Цікавіі, *f.* Banst, *m.* (beim Brot).
 Цікавіі, *f.* Vaderstube, Barbier-
 stube, *f.* [derthätig.
 Цікавіі, *a.* heilend, heilsam, wun-
 Цікавіі, *v.* *a.* в. Цікавіі II.
 Цікавіі, цікавіі, *f.* цимбрыне, *m.*
 dicke eichene Bretter od. Balken mit
 denen man die Wände eines Brunnens
 auszimmert, (*Фр.*).
 Цікавіі, -рца, *m.* модробніій,
 Abendpfauenauge, *m.* (Smerintus ocol-
 latus); 2) -ліпониій, Lindenschwärmer,
m. (Sm. tiliae); 3) -гополєніій, Pappel-
 schwärmer, *m.* (S. populi), *Пол.*
 Цікавіі, *f.* *K.* Zinn, *m.*
 Цікавіі, *f.* Preis, Wert, *m.*; * Schätzung,
 Achtung, *f.* Ansehen, Gewicht, *n.* Wert,
m. Bedeutung, *f.*
 Цікавіі, *v.* *a.* bieten, den Preis sa-
 gen, fordern; 2) schätzen, taxieren;
 * schätzen, achten, hochhalten.
 Цікавіі, *m.* *Вейм.* des Finken, (*Фр.*);
 2) Haubenlerche, *f.* (Alauda cristata),
 (*Фр.*). [Finken, (*Фр.*).
 Цікавіі, *v.* *n.* vom Laute des
 Цікавіі, *a.* *Py.* kostbar, preiswürdig.
 Цікавіі, *a.* schätzbar, wert.
 Цікавііць, -ості, *f.* Schätzbarkeit,

f.; Wert, *m.* [bar, *Plc.*
 I. Цінований, *a.* geschätzt; schätz-
 II. Цінований, *a.* с. Цінований, *Зак.*
 Ціновий, *a.* aus Zinn, zinnern.
 Ціновка, *f.* Doppelmatte, *f. He. Pr.*
 XI. 1. 109. *H.* 142.
 Ціновий, *a.* *См.* с. Ціновий.
 Ціновщик, *m.* Schätzer, Taxator,
m. Le. II. 269.
 Цінок, -нку, *m.* Zinn, *n.* *Plc.*
 Ціновка, *f. R.* 24. zinnerner Krug.
 Цінога, *f.* Wert, Preis, *m.* *Пол.*;
 Vorzug, *m. K.*; 2) Schätzung, *f. K.*
 Цінуване, *n.* *He.* Urtheil, *n.* Er-
 kenntnis, *f.*
 Цінувати, *v. a.* *M. II.* 88. *H.* 206.
 zu kaufen suchen, kaufen, den Preis an-
 geben; 2) schätzen, taxieren, *Ч. V.* 1019.
P. v. 129. [Flegel, *m.*
 I. Ціп, *gen.* ціпа, *m.* Dreschflegel,
 II. Ціп! ціп! *int.* Lockruf der Küch-
 lein, Hühner. [Hühner, *pl.*
 Ціпаньки, *pl.* Hühnen, junge
 Ціпеня, *n.* junges Huhn. [ren.
 Ціпеніти, *v. n.* starr werden, erstar-
 Ціпильно, (ціпільно, ціпільно, ці-
 пильно), *n.* Dreschflegelstiel, *m.*
 Ціпйна, *f. a. d. v. B.*
 Ціпка, *f.* Hühnen, *n.* junges Huhn, *B.*
 Ціпкати, *v. n.* pieren, pierpen.
 Ціпкий, *a.* starr, erstarrt; fest, steif,
 stark; 2) ätzend, caustisch, *Пар.*
 Ціпкит, -оту, *m.* Герієре, Герієре, *m.*
 Ціпляти ся, *an etw.* fest sich klammern,
 halten, *H.* 55.
 Ціпніця особка, *f. B.* Carex frigida.
 Ціповья, *m.* der mit Ketten fesselt.
 Ціпок, -пкя, *m.* Stab, Stock, *m.*; *pl.*
 ціпкя, Leitersprossen, *pl. B.*
 Ціповіти, *v. n.* с. Ціпкати.
 Ціпчок, -чка, *m. dim.* с. Ціпк.
 Ціпюра, *f. aug.* с. Ціп. 2) Ціпк.
 Ціпьяк, *m.* Bandwurm, *m.* (Taenia); *pl.*
 ціпьякі, Bandwürmer, *pl.* (Cestodea), *B.*
 Цірити ся, *Ф. (nov. 79)* sich zie-
 ren, Ziererei machen.
 Цірківаник, *m.* с. Меряжка.
 Цісавий, *a.* kastanienbraun, nuss-
 braun, -кінь, *B.*
 Цісарь, (-р), *m.* Kaiser, *m.*
 Цісарєва, *f.* Kaiserin, *f.*
 Цісарєвич, *m.* kaiserlicher Prinz.
 Цісаринна, *f.* kaiserliche Prinzessin.

Цісарька, *f.* Heerstrasse, *f.* — ці-
 сарска дорѣга, *B.*; 2) Perlhuhn, *n.* (Nu-
 mida meleagris), *B.*
 Цісарський, *a.* kaiserlich, des Kai-
 sers, Kaiser-; -а дорѣга Heerstrasse, *f.*
 Цісарство, *n.* Kaiserthum, Kaiser-
 reich, *n.* [reich, *Др.*
 Цісарщина, *f.* Kaiserthum Oester-
 Цісий, *a.* с. Цісавий.
 Цітати ся, Schererei machen, sich
 lange bedenken. [vollends, gänzlich.
 Цітйна, *f. in d. Verbind.* доцітйни
 Цітйти, *v. a.* starr, erstarrt machen, *З.*
 Ціткати, *v. a.* с. Догти.
 Цітка, *gew. pl.* ціткя, *f. s.* Цяткя;
 2) с. Пацьорки, *ОБ.*
 Ціфорити ся, с. Строїти ся, sich
 putzen, sich schmücken u. zieren.
 Ціхя, *f.* Zeichen, Unterscheidungszei-
 chen, *n.*; Gepräse, *n.* Stempel, *m.*; Brand-
 mal, *n.* Brandeisen, *n.* *Пар.*; Typus, *m.*
 Ціхувати, *v. a.* bezeichnen, ein Zei-
 chen aufdrücken, brandmarken; charak-
 terisieren, *У.* [pilio, *B.*
 Ціцик мотиль, *m.* Lepidopteron Pa-
 Ціцібѣба, *f. Oc.* (61) VI. 36. Blin-
 dekuhspiel, *n.* [(Alauda cristata L.), *B.*
 Ціцібѣнька, *f.* Haubenlerche, *f.*
 Ціцірік, *m.* Graukehlchen, *n.* (Acocentor
 modularis).
 Ціцький, ціцький, *a.* so klein.
 Ціша, *f. Гол.* III. 340. Цішиця, *Гол.*
 Цішенька, *f. R.* 89? [III. 351?
 Цькване, *n.* Verhetzung, *f.*
 Цькувати, *v. a.* III. II. 56. anhetzen,
 verhetzen.
 Цмакувати, *v. a.* с. Смакувати.
 Цьмак трюпи головка, *m.* Todten-
 kopfschwärmer, *m.* (Acherontia Atropos);
 2) -сосновий, Kieferschwärmer, *m.*
 (Sphinx Pinastri); 3) -вовчомолочий;
 Wolfsmilchschwärmer, *m.* (Sphinx Eu-
 phorbiae); 4) -бирючий або калино-
 вий, Ligusterschwärmer, *m.* (Sphinx Li-
 gustri), *Пол.* [lichrysum arenarium), *B.*
 Цмив жовтий, *m.* Strohblume, *f.* (He-
 Цмок, *m.* Saugpumpe, *f. T.*; Spritze,
f. Heber, m. Zak.; 2) Kuss, *m.*
 Цмобкати, цмобкати, *v. a.* mit den
 Lippen schmatzen; schlürfen; -на коні
 mit diesem Laute die Pferde antreiben;
 2) * -корѣ jmdn schmatzen (d. i. kü-
 sen dass es schmatzt); — ся в ким

sich mit jmdm küssen, * sich schnäbeln.
 Цмобком, *adv.* gleichsam hineinschlür-
 fend. [(Sphinx), *B.*
 Цьмок, *m.* Glattschwärmer, *m.*
 Цьмобком, *adv.* ohne Absatz, ohne
 Unterlass, *Пар.*
 Цмолйти, *v. a.* с. Цмулйти.
 Цмонтар, *m.* *Зар.* с. Цьвнтар.
 Цмочок, -чка, *m. dim.* Kuss, *m.*
 Цмулйти, *v. a.* saufen, schlürfen,
Лч. 291. [ehrlich; tugendhaft, *Зак.*
 Цний, *a.* schätzbar; achtungswert,
 Цніти, *v. n.* — с голоду с. Нїдїти.
 Цно, *adv.* — мені = скучно, mir
 ist ängstlich.
 Цнѣта, *f. pol.* Tugend, *f. Zak.*
 Цнотливий, *a.* tugendhaft, *M. III.* 21.
 Цнотливість, -ости, *f.* Tugend-
 haftigkeit, *f.*
 Цнўти ся, с. Кўчити ся; мені цне
 ся ich habe Langeweile, (*Фр.*) [ders.
 Цол до! *int.* Lockruf des Stammwid-
 Цоб! *int.* с. Соб! *Зак.*
 Цок! *int.* beim Einschlagen.
 Цоканя, *n.* das Anschlagen der be-
 malten Eier.
 Цокати ся, коні цокают ся die
 Pferde werden störrig, stätisch, (*Лор.*)
 Цокотайло, *n.* Plaudermaul, *n.*
 Цокотати, (цокочу, -отай), цо-
 котіти, *v. n.* gackern (v. d. Henne);
 mit den Zähnen klappern; * plappern,
 schwatzen, plaudern, *Зак.*
 Цокотїя, *m.* Schwätzer, *m. Plc.*
 Цокотїха, *dim.* цокотїшка, *f.*
 Schwätzerin, *f.*
 Цомогн, *pl.* Eingeweide, *pl.* (*Фр.*)
 Цьмати, *v. a.* (Kinderspr.) küssen.
 Цьонь! цьонь! *int.* Lockruf der Pfer-
 de; 2) der Schweine. [Schwein, *n.* (*Фр.*)
 Цьбнька, *f.* (Kinderspr.) Pferd, *n.*; 2)
 Цьпати, *v. a.* klopfen, (*Фр.*)
 Цорк, *int.* vom Klirren des Eisens.
 Цоркати, цоркнути, *v. a.* leicht
 klopfen; 2) *v. n.* klirren, *B.*
 Цоркит, (-от), -оту, *m. B.* Klirren,
 Geklirre, *n.*
 Цоркотїти, *v. n.* klirren, rasseln; —
 істур цоркотїт der Auerhahn schleift
 d. h. gibt von sich ein zwitscherndes
 Getöse, gleich dem Geräusch, wenn man
 eine Sense wetzt, *B.*
 Цьѣра, *f. s.* Сўка.

Цьось! *int.* Lockruf der Pferde.
 Цотати ся, в ким mit jmdm strei-
 ten, hadern, zanken, (*Фр.*)
 Цѣати, цѣнути, *v. a.* zurück-
 schieben; zurücknehmen; — ся zurück-
 weichen. [Mädchen.
 Цьѣля, *f. Ко.* 120. schnippisches
 Цу! *int.* zum Antrieb des Zugviehes.
 Цўбірка, *f.* Eichhörnchen, *n.* (Sciurus
 vulgaris), *B.*
 Цуї, *m. He. Zug, m.* Pferdegespann,
n. Fahrt, *f.* Paradafahrt, *f.* [Lenkseil, *n.*
 Цўгель, *pl.* цўгалі, *m.* Zügel, *m.*
 Цуївний, *a.* -кінь Paraderpferd, *n.*
 Цукарня, *f.* Zuckerfabrik, *f. Oc.*
 (62) I. 60; 2) Zuckerbäckerladen, *m.*
 Цўкор, -кру, *m.* Zucker, *m.*; 2) Lach-
 таубе, *f. Zak.*
 Цукорник, *m.* Zuckerbäcker, *m.*
 Цукорництво, *m.* Zuckerbäckerei,
f. Пар. [Zuckerbüchse, -dose, *f.*
 Цукорниць, *dim.* цукорницька, *f.*
 Цукрівка, *f. s.* Мѣрон; 2) *pl.* цу-
 кривкі, *v.* Birnengattung süss u. ziem-
 lich gross, *B.*
 Цукровар, *m.* Zuckersieder, *m. Пар.*
 Цукроварня, *f.* Zuckersieder, *f. Пар.*
 Цукрований, *a.* zuckerartig, *Пар.*
 Цукровий, *a.* Zucker-, zuckern.
 Цукровина, *f.* Zuckerbaekwerk, *n. B.*
 Цукровінка, *f.* Bonbon, *m. Пар.*
 Цукроїдка луската, *f.* Zuckergast,
m. (Lepisma saccharina), *Пол.*
 Цукрувати, *v. a.* zuckern.
 Цўкур, *m.* с. Цўкор 1) 2) *Пар.*
 Цўндра, *f. s.* Цўндра, (*Фр.*)
 Цўндравий, *a.* lumpig, lumpicht, *B.*
 Цўндрава, *f.* altes zerriessenes od.
 geflicktes Hemd. [siehe, Kleider.
 Цўндрак, *m. coll.* alte zerriessene Wa-
 Цўндра, *m. coll.* цўндри, *pl.* Lum-
 pen, Fetzen, *pl.* zerriessene und in Streifen
 herabhängende Kleidungsstücke, (*Фр.*)
 Цўндрина, *f. s. d. v.* [Mensch).
 Цўндриш, *m.* Lump, *m.* (armseliger
 Цўпер, *m. Wgr.* VI. Spitze, *f.* Grat, *n.*
 Цўпити, (цўплю, цўпим), *v. a.* §.
 fassen, haschen nach etw., greifen.
 Цўпкати, цўпкати, *v. n.* mit Ge-
 räusch herabfallen (gruski с дѣрева).
 Цупкий, *a.* behend, geschmeidig, *C.*
 I. 257; 2) stark, fest; *adv.* цўпко — .
 Цўппа! *int.* vom Hüpfen.

Цурик, *m.* Zipfel, *m.*; Land-, Fel-
senrippe, *f.* R.

Цурикувати, *v. a.* zausen, roissen,
I. Цур, *m.* А. Д. цуrom врагу и очи
глянь?

II. Цур! *int.* weg davon! hüte dich!
Цур-пéка, *pl.* späte Lämmer.

Цура, *H.* 39.?

Цурати ся, sich absondern, meiden;
sich aurückziehen, sich entziehen, sich
lossagen, einer Sache entsagen.

Цураха, *B.* = nicht zu behexen!
(vgl. нгароку).

Цурирати ся, цурируют ся в див-
чьиом Schererei, viele Umstände machen.

Цурка, *f.* Spange, *f.* He. *Пр.* XI. 1.
119. Haft, *m.* Enterhaken, *m.* Ч. I. 1. 94;

2) ein kleiner Pflock an beiden Seiten
zugespitzt; 3) *v.* Перевесно. *Зак.*; 4)

Art Knabenspiel, *He.* (*xm.* 150) mit
Klötzen, od. mit zehn Kegeln, nach de-
nen man mit einem Stooke wirft, *Зак.*

Цуркано́к, -нка, *m.* *v.* Гуцуля-
чок, гуцуляк. [Сурэма.

Цурома, *dim.* цуро́мка, *f.* Me. 398. *v.*

Цури́ла, *n.* zerbrochene Eierscha-
len. *He.*

Цурипалок, -лка, *m.* *v.* Цурипалок, *B.*

Цурпелити, *v. a.* schleppen.

Цурипалок, -лак, *m.* Spleisse, *f.*
dünnes Stück Holz, Spänchen, *n.* B.

Цухкый, *v.* faul riechend, müffend,
angegangen. [stinken, müffen.

Цухнути, *v. n.* angehen, anfaulen;
Цу-ду! *int.* Lockruf des Hundes.

Цуценя́, -ятя, *n.* *dim.* Hündchen, *n.*;

Haushund, *m.* B.

Цуцик, *m.* Mops; kleiner Hund, *m.*
B.; 2) *Gobius marmoratus*, B.

Цуцукати, *v. n.* „Цу-цу“ als Look-
word des Hundes rufen.

Цюк! *int.* vom Hauen mit der Axt.

Цюкати, *v. a.* leicht hauen (mit *v.*
Axt); leicht schlagen, steohen, *Зак.*

Цюшприк, *m.* *v.* Цюприк, (*Фр.*).

Цюник, *m.* Rohhammer, *m.* (*Embe-
giza schoeniclus*), B.; 2) *v.* kleine sil-
berne Münze die öfters ausgegraben

wird, B.

Цюнка, *f.* = ка́ока, крѣхта, -води &
Цюпа, *dim.* цю́пка, *f.* finstere en-
ges Loch, finstere enge Stube; ärml-
ches kleines Stübchen; Gefängnistube, *f.*

Цюпати, цю́пати, *v. a.* *v.* Цю́пати;
2) *v. n.* trippeln.

Цюпотати, (-тіти), *v. n.* plätschern,
leicht schlagen; 2) plappern.

Цюприк, *m.* Spitze, *f.* Gipfel, *m.*
(*z.* B. eines Berges), B.

Цюцяти, *v. n.* (Kinderspr.) baden.

Цюра, *m.* *u.* *f.* Haushund, *m.* (*Canis
familiaris*), B.

Цюршти, цю́ршти, цю́ркоті-
ти, *v. n.* sprudeln, rinnen, sich reichlich

ergießen, fließen, до́ цю́ркотят vom
starken Regengusse, B. *Ф.*

Цюрко́м, *adv.* mit Geräusch träu-
felnd, sprudelnd.

Цюрма́, *f.* W. *v.* Тюрма́.

Цюцька, *f.* Inseot, *n.* (*Insectum*), B.

Цюцюба́бка, *f.* *v.* Цю́ціба́ба.

Цюця, *f.* (Kinderspr.) Hund, *m.*

Цяка́вий, *a.* neugierig; 2) witzig;
3) merkwürdig, B.

Цяжкати, *v. n.* schmatzen mit den
Lippen (beim Essen), B.

Ця́мри́на, *f.* gezimmerte Brunnenein-
fassung, *f.* III. I. 337.; 2) *v.* Журавель, *Зак.*

Ця́нути, *v. n.* трöpfeln, träufeln, her-
abträufeln, B.

Ця́пати, ця́нути, *v. n.* трöpfeln,
träufeln, tropfen; 2) ця́пати (ця́пати),

v. a. eintröpfeln, tropfenweise fallen
lassen; *melken, (коро́ву). [chen, *n.*

I. Ця́пка, *f.* Zapfen, Tropfen, *m.* Tröpf-
II. Ця́пка (ця́пка), *f.* Hühnchen, *n.*

junges Huhn, B.

I. Ця́пкати, *v. n.* трöpfeln, träufeln.

II. Ця́пкати (ця́пк-), *v. n.* piepen,
piepsen.

Ця́пку, ца́пско, *adv.* ein Bischen.

Ця́потіти, (очу́, -тіти), *v. n.* träufeln.

Ця́та́, *f.* sprudelnder u. schäumen-
der Tropfen, *Ф.* (*nos.* 20.); 2) ця́т,
ця́та́, ein Bischen; до́ ця́т ganz u.
gar, B.

Ця́тати ся, *v.* Чечова́ти ся.

Ця́тіна, ця́тінка, *f.* Fleck, *m.* B.
Ф. *v.* Ця́тка.

Ця́тінок, -нка, *m.* Guttulina, B.

Ця́тка, *f.* Tüpfel, Fleck, Punkt, *m.*;

2) *pl.* ця́ткя́, kleine Korallen.

Ця́ткати́й, *a.* gefleckt, getüpfelt.

Ця́ткѡвани́й, *a.* betüpfelt, spreng-
lig; -а порошніця́ mit Nägeln & be-
schlagen (als Verzierung).

Цяткувати, *v. a.* betüpfeln, spreng-
keln.

Цятокрѣлка, *f.* Syntomis phegea.

Ця́ту, ця́тку, *adv.* ein Bischen.

Ця́цька, ця́ця, *f.* Spielzeug, Kin-
derspielzeug, *n.* III.; 2) *Schöne, *f.*
Ця́цькѡвани́й, *a.* gemodelt, ge-
mustert (vom Zeug), *Зак.*

Ч.

Ч, fünf und zwanzigster Buchstabe,
(Чернь).

I. Ча! *int.* still! pat! *Ф.*

II. Ча! *int.* = Чабѣ! *Kol.* I. 65.

Чаба́к, *m.* *v.* Gattung des Cyprinus
Marx. 164.

Чаба́н, *dim.* чаба́нець, *m.* Sohnbirt,
Hirt, *m.*; 2) Ochs, *m.* *Зак.*

Чаба́нш, *v. a.* Чаба́нський, *Зак.*

Чаба́ншты́й, *a.* -віл. *Гол.* III. 45.?

Чаба́нка, *f.* Hirtin, *f.* Frau eines
Hirten, *f.*; 2) eine grosse Kuh, *Зак.*

Чаба́нський, *a.* Hirten-; 2) Ochsen-,
Rind, *Зак.*

Чабанува́не, *n.* Hirtenleben, *n.*

Чабанува́ти, *v. n.* *v.* Hirtenleben
führen, Hirt sein.

Чаба́ра, *f.* *v.* Ча́ра. [lustige Lieder.

Чаба́ршка, *pl.* -ки, *f.* Art kurze
Чабѣр, *m.* Bohnenkraut, *n.* (*Satureja*

hortensis L.), *Pic.* [249. fest halten.

Ча́вити (ча́ваю, -вш), *v. a.* D. *v.*

Ча́вкати, *v. n.* langsam gehen, sich
durchdrängen, durchdringen, sich durch

schleichen, *Зак.*

Чаву́н, *dim.* чаву́нець, чаву́нчик,
m. Gusseisen, Roheisen, *n.* *Pod*; 2) Topf

aus Gusseisen, *m.* *Зак.* [Gusseisen.

Чаву́ншый, *a.* *He.* aus Чаву́н, aus
Чага́й, *P.* I. 64.?

Чага́р, *pl.* -рѣ, *m.* Gesträuch, Gebüsch,
n. junges Holz, kleiner Wald von jun-
gem Holze; Schilfrohr, *n.* *Зак.*

Чага́рда, *f.* *v.* Шагарда́й.

Чага́рець, -рця́, *m.* *dim.* *v.* Чага́р.

Чага́рнік, чага́рня́к, *m.* *pl.* -кя́,
R. II. 35. B. Röhricht, Gestrüpp, *n.* dich-
tes Gebüsch.

Чага́ри, *m.* *v.* Чаву́н, 1) 2).

Ча́д, *m.* Dunst, Dampf, Qualm, *m.* Gas,
bes. Kohlengas, *n.* C. I. 248; 2) * Ве-
täubung, *f.*

Ча́дь, *f.* *coll* † = ча́да, *pl.* *v.* Ча́до.
Ча́дєнько, *n.* *dim.* *Гол.* III. 75. Ча́до.

Чада́ти, *v. n.* u. — ся, dampfen, Dampf
machen, qualmen; 2) vom Dunst be-
täubt werden. [Dampf (von Kohlen), *См.*

Чада́нш, *a.* qualmig, dunstig, voll

Ча́до, *n.* † Kind, *n.* *У.* III. II. 137.

Чада́внш, *a.* *М.* *У.* von betäubendem
Qualm. [hamedanischen Frauen]

Ча́дра, *f.* *He.* Schleier, *m.* (der mo-
ча́вншк кита́йскш, *m.* Thee-
strauch, *m.* (*Thea chinensis*), B.

Ча́єм, *adv.* прихова́ти ся, *Ф.* lauend
(sich verstecken).

Ча́єнш, *n.* das Junge des Kiebitz.

Ча́єншый, *a.* des Kiebitz, Ч. II. 36.

Ча́й, *gen.* ча́ю, *m.* Thee, *m.*

Ча́йка, *f.* Kiebitz, *m.* (*Vanellus ori-
status*), B.; 2) *gr.* Möve, *f.* *Зак.*; 3) Barke,

f. Boot, *m.* der Saproger- Kosaken; 4)
Titel eines kleinrussischen Liedes, *Pic.*

Ча́йкашый, *a.* von der Barke, *Pic.*

Ча́йма, *f.* Takelwerk des Schiffes, *n.*
R. I. 176. B.

Ча́йшый, *a.* vom Thee, Thee-; -а
лѡкєчка, Theelöffel, *m.* *Ош*; ча́йна,

f. *subst.* Ort wo abgekochter Thee ver-
kauft wird, *Др.*

Ча́йник, *dim.* ча́йничок, -чка,
m. Theekanne, *f.* Theekessel, *m.*

Ча́йница, *f.* Theebüchse, *f.*

Ча́йно, *adv.* не ча́йно *М.* unverhofft.

Ча́к, *m.* Grosser Steinschmätzer, [*Sax-
icola* (*oenanthe* Bechst.)], B. [тар, *m.*

Ча́каньош, *m.* *ung.* Polizeiwäch-
Чаклѡвншый, *f.* *v.* Чарѡвншый, *Др.*

Ча́кло колѡсѡне, *m.* Christophskraut,
n. (*Actaea spicata*), B. [II. 106.

Чакло́ване, *n.* *v.* Чарѡване. *Кє.*
Чакло́ватш (-клув), *v. a.* *v.* Чару-
вати, *Кє.* II. 89.

Чаклу́н, *m.* *v.* Чарѡвншый, *Кє.* II. 98.

Ча́ла! *int.* *v.* Чабѣ.

Чала́ндати, *v. n.* *v.* *d.* *l.*

Чала́пати, чала́пати, чала́пкотиш,
v. n. traben, B.; 2) im Kothe waten.

Ча́лмъ, *a.* soheckig; 2) falb, (*v.* Pferde, *Пис.*

Ча́лвннй, *a.* betrügerisch.

Ча́лмъ *f. M.* Turban, türkischer Bund, *m.*

Ча́люва́ти, *v. a.* betrügen.

Ча́ма́ра, *f. dim.* чама́рка, langer Rock, manchmal bis unterm Hals zugeheftet; oft auch mit an beiden Seiten der Brust angenähten od. herabhängenden Zwirnbändern geschmückt, welche auch zum Zuknöpfen dienen; auch am Rücken sind oft die Nähte mit Zwirnbändern bedeckt; hinten von den Hüften abwärts ist der Rock in zwei od. mehrere Falten zusammengelegt.

Ча́мбул, *m.* reitende Streifwache der Tartaren od. Saporoger-Kosaken, *Зак.*

Ча́мкати, *v. a. s.* Ця́мкати.

Ча́мяннй, *a. D. c.* 404. *s.* Кра́сннй.

Ча́павка, *f. B.* Art Fischernetz.

Ча́па́ра, *f. e.* Art Kartenspiel.

Ча́пати, *v. n.* gehen; — *са* (*wankend*) gehen, *s.* Хитя́ти *са.*

Ча́паш, *m.* Steg, *m. B.*

Ча́пати *са, v.* Ча́пати *са.*

Ча́пці, *pl.* Handfesseln, *pl.* [*Кух.*

Ча́пкє́нько, *adv. dim. a.* Ско́рєнько,

Ча́пко, *adv. Кух. v.* Ско́ро, Швй́дко.

Ча́пля, *f. Ко.* 128. *v.* Сковоро́да;

Ча́пля, *f.* Fischreiher, *m.* (*Ardea*);

B.; — серебра́ста, Silberreiher, *m.* (*A. egretta*); — гу́пало, *v.* Буга́й 2); — ква́ква, Nacht-Rabe, *m.* (*A. nyctioorax*), *Пол.*

Ча́пани, *a.* Reiher-, *Пол.*

Ча́пов, *m.* *Гол. III.* 492. *ungr.?*

Ча́полоть, *f.* Landschilf, Bergschilf, Hügelrohr, *n.* (*Calamagrostis epigaeos L.*), *Пис.*

Ча́полоць, *m. Ос.* (61) XI. 139. eine Ча́по́ха, *f.* Benennung des Kindes, welches wankend geht (*vgl.* ча́пати).

Ча́прыга, *f.* Sprange, *f.*

Ча́пу́га, *f. v.* Ча́олоць, *Пис.*

Ча́пу́ра, *f. v.* Ча́оля, *B.*

Ча́ра, *f.* Zauber, *m.* ча́рою *ми* ча́рфа, *Ф. pl.* ча́ри, Zauberer, Hexerei, *f.*

Ча́ранка, *f.* Schnärrönte, *f.* (*Anas querquedula L.*), *B.* [*Hiebes.*

Ча́ра́хл *int.* eines wuchtigen Stosses, Ча́рахну́ги, *v. a.* einen Hieb versetzen, schlagen, hauen; aufhauen, mit *e.* Hiebe verwunden.

Ча́ривка, *f. B. v.* Ча́ривни́ця.

Ча́ривляви́й, *a.* bezaubernd, *ОП.*

Ча́ривни́й, *a.* verzaubert, behext, *Ко.* 373.; zauberisch, bezaubernd, zaubervoll, *III. I.* 403. [*ster, m.*

Ча́ривни́к, *m.* Zauberer, Hexenmeister

Ча́ривни́цки́й, *a.* Zauber-, zauberhaft, *К.* [*berei, f.*

Ча́ривни́цтво, *n.* Zauberkunst, Zauber-

Ча́ривни́ця, *f.* Zauberin, Hexe, *f.*

Ча́ривни́ченька, *f. dim. s. d. v.*

Ча́ривни́чий, *a.* Zauber-, zauberhaft, bezaubernd.

Ча́ривно, *adv.* bezaubernd, *Сн.*

Ча́рка, *f.* Spitzglas, Weinglas, Glas, *n.*

Ча́ркати, *v. a. v.* Че́ркати, (*Фр*).

Ча́ркува́ти, *v. a. u.* — *са* den Trinkbecher herumgehen lassen, zechen.

Ча́ровни́я, *f.* giftige Zauberspeise, *Гол. III.* 164.

Ча́ро́да, *f.* Nbfs der Боржа́ва.

Ча́роді́й, *m.* Zauberer, Hexenmeister, Schwarzkünstler, *m.* [*künstlerisch.*

Ча́роді́йни́й, *a.* zauberisch, schwarz-

Ча́роді́йство, *n.* Zaubererei, Hexerei, Schwarzkünstelei, *f.*

Ча́роді́я, *m. v.* Ча́роді́й, *Пис.*

Ча́романті́я, *f. Um.* schwarze Kunst, Zaubererei, *f.*

Ча́ронька, *f. dim. v.* Ча́рка.

Ча́росо́н, *m.* Zaubertraum, *m. КУ.*

Ча́рочка, *f. dim. s.* Ча́рка; 2) — одно-

зуби́ца, Modulus, *B.* [*Zauberer treiben.*

Ча́рува́ти, *a. a.* zaubern, hexen,

Ча́рупи́на, *dim.* ча́рупи́нка, *f. Ос.*

(61) IV. 33. kleines Trinkgläschen.

Ча́с, *m.* Zeit, *f.*; на ча́с: а) zur bestimmten, rechten Zeit; б) auf eine kurze Weile; в сам ча́с zur rechten Zeit, gerade recht; не в ча́с, не на ча́с zur Unzeit; ко́ждо́го ча́су jederzeit, immer;

до ча́су́ eine Zeit lang, einige Zeit; пі́д то́й ча́с, um die Zeit; 2) hohe Zeit, höchste Zeit (zu etw.); rechte, gelegene Zeit, (сам ча́с), в бо́жий ча́с zur glücklichen Stunde, in Gottes Namen; 3) Musse, Zeit, *f.* не ма́ю ча́су; 4) Witterung, *f.* Wetter, *n.*; *pl.* ча́си, * Menstruation, *f.* на ча́сах schwanger, guter Hoffnung; 2) ча́си, * *гр.* Uhrwerk, *n.* Uhr, *f. III. I.* 253.

Ча́си́на, *dim.* ча́си́нка, ча́си́ночка, *f.* Weile, *f.* Weilothen, *n.* Minute, *f.* Augenblick, *m.*

Ча́сло́вцеъ, -вця, *m. v.* Ча́сло́в, *Зак.*

Ча́сло́вцеъ, -вця, *m. v.* Ча́сло́в, *Зак.*

Ча́сло́вцеъ, -вця, *m. v.* Ча́сло́в, *Зак.*

Ча́сло́вцеъ, -вця, *m. v.* Ча́сло́в, *Зак.*

Ча́сни́й, *a.* zeitlich, irdisch, *Зак. V. I.* 27.

Ча́снй́к, *m. v.* Чі́снй́к.

Ча́сована́, *n.* Agonie, *f.*

Ча́сови́й, *a. H.* 140. zeitig, rechtzeitig; — перегля́д = хро́ніка, *Др.*; 2) *subst. m.* Schildwache, Wache, *f.*

Ча́сови́на, *f.* Zeitgrösse, *f.*

Ча́совщи́к, *m.* *Под. v.* Години́ка́р.

Ча́со́к, *m. e.* freier Augenblick, -ма́ти.

Ча́со́м, *adv.* zuweilen, bisweilen, zu

Zeiten; ча́со́м *тим* *Л. 9.* = *тимчасо́м.*

Ча́со́мір, *m.* Chronometer, *n. Пар.*

Ча́со́мо́ре, *n. Ф.* Zeitenmeer, *n.*

Ча́со́пись, *f.* Zeitung, *f.*

Ча́со́пи́сець, -сця, *m.* Chronolog, *m.*

Ча́со́пи́сний, *a.* Zeitungs-.

Ча́со́сло́в, *dim.* ча́со́сло́вцеъ, *m.* Gebetbuch, in welchem der Gottesdienst der Stunden enthalten ist, *n.*

Ча́со́сло́во, *n.* Zeitwort, *n. Пар.*

Ча́со́чок, *m. dim. v.* Ча́со́к.

Ча́сть, *f.* Theil, Antheil, *m.* Stüok, *n.*; Partie, *f.*; в ча́сти, по ча́сти zum Theil, nicht völlig, nicht ganz; 2) *M.* Sobick-

sal, Loth, *n.* [*weise.*

Ча́сте́во, *adv. К.* theilweise, stück-

Ча́сте́ньки́й, *a. dim.* ча́сте́нько, *adv. v. d. f.* [*fig.*; *adv.* ча́сте́нько.

Ча́сте́сенки́й, *a. dim.* sehr häu-

Ча́сти́й, *a.* häufig, öfter.

Ча́сти́на, *dim.* ча́сти́нка, *f.* Theil, *m.* Stück, Bruchstück, *n.* Partie, *f.*; 2) Theilquotient, *m. К.* [*mentarisch, Пол.*

Ча́сти́но́ви́й, *a.* lüokenhaft, frag-

Ча́сти́нни́й, *a.* theilig, Theil-, theil-

weise, partitiv; individuell; differentiell, *К.*

Ча́сти́ти, (ча́щу, ча́сти́м), *v. a.* oft besuchen, oft kommen, (*Фр.*).

Ча́сти́ця, *f.* Theilchen, Stückchen, *n. Пол.*; 2) Partikel, *f.*

Ча́стка, *f.* Theilchen, *n.* kleiner Theil; 2) Partikel, *f. III.*

Ча́стко́вана́, *n.* Theilung, *f.* [*Theil-*

Ча́стко́ви́й, *a.* zu kleinen Theilen,

Ча́стни́й, *a.* partiell, particular, *B.*; ча́стни, *n. subst. (sc. число́) Quotient, m.* (in d. Mathem.)

Ча́стник, *m.* Theiler, *m.*

Ча́стно, *adv.* speciell, *Др.* [*Ил.*

Ча́стносупе́рє́чни́й, *a.* conträr,

Ча́сто́вана́, *n.* Bewirtung, *f.* Tractament, *n.*

Ча́стовати́, *v. a. v.* Ча́стувати́.

Ча́сто́кля, -кола, *m.* Pallisade, *f.*

Pallisadenverhau, *m.* Stakenaan, Pfahlzaun, *m. B.*

Ча́сто́коля́сти́й, *a. A. I.* 59. aus

Ча́сто́кля gebildet; mit dichten Latten.

Ча́сто́нь, *adv.* wohl oft, *Зер.*

Ча́сточка, *f. dim.* Theilchen, Stückchen, *n.* [*Тор.*

Ча́сточни́й, *a.* particulär (*відпуєт*),

Ча́стувати́, *v. a.* bewirten, tractieren, — *са* sich wechselseitig bewirten, tractieren.

Ча́стуха, *f.* Gemeiner Froschlöffel, Wasserwegerich, *m.* (*Alisma plantago*), *Пис.*

Ча́сува́ти, *v. n.* in den letzten Zügen liegen, verscheiden, *v.* Ко́нати, (*ОБ.*).

Ча́су́нка, *f.* die Kuh welche zur rechten Zeit vom Stiere belegt wurde, *B.*

Ча́та, *f.* Vorposten, Lagerwächter, *m.* Nahtwache, *f.*; *pl.* ча́ти Lauern, Spionieren, *n.* на ча́тах auf der Lauer; 2) auf die Lauer ausgeschiede Soldaten, Streifpartieen, *pl.*

Ча́ти́на, *f.* Aeste von Nadelholz, (*Бор.*).

Ча́ти́ни́чка, *f.* Nadelholzwickler, *m.* (*Coccyx*), *B.*

Ча́ти́вни́к, *m. v.* Ча́товни́к.

Ча́тки-за́чатки, *pl. H.* 258. *v.* За́чаток. [*Vorposten, m.*

Ча́товни́й, *a.* Lauer-, Streif-, *subst. m.*

Ча́то́вани́, *m.* Auflauerer, Aufpasser, Späher, Vorposten, *m. К.*

Ча́тува́ти, *v. a.* worauf lauern, aufpassen; 2) reognosozieren, *Зак.*

Ча́у́н, *m.* Gusseisen, *n. v.* Ча́у́н.

Ча́у́нка, *f.* Eisenbahn, *f.*

Ча́у́нни́й, *a.* *К.* eisern.

Ча́у́с, ча́уш, *m.* (*türk.*) türkischer Hölting, Kammerjunker, *m.*; türk. Gerichtsdieners; 2) Eilbote, *m.*

I. Ча́хати́, *v. a.* abschneiden, die Rinde abnehmen, (*Фр*).

II. Ча́хати́, *v. n.* *Гуш.* forteilen.

Ча́хли́й, *a.* schwachlich, schwach.

Ча́хнй́ця, *f. B. v.* Су́хоти́; 2) *v.* Гру́дни́ця 2) *Пис.* [*schwinden, vergehen.*

Ча́хнутъ, *v. n.* abzehren, welken,

Ча́хонь, ча́хоня, *f. Марк.* 164. *Cyprinus caltratus, Зак.* [*fig.*

Ча́хоточни́й, *a. Под.* schwindsuch-

Ча́ша, *f.* Schale, *f.*; Napf, Kelch, *m.*

Ча́шка, *f. dim. v.* Ча́ша, *C. I.* 96;

2) Hirnschale, *f.* Schädel, *m.*; 3) *TP.* 27. Sabel, *m.*
 Чашник, *m.* Einschenker, Mundschenk, *m.* *Лар.*; 2) Keloh Zinkenkoralle, *f.* (*Calycularis Cladocora*), *B.*
 Чашовина, *f.* oberer Theil des Joches (Doppeljoches).
 Чашобртки *pl.* Hüllblättchen, *pl. B.*
 Чáсти, *v. a. U. v.* Чекáти; 2) lauern.
 Чвáний, *a. a.* Скóрий. (-до робóти)
 Чвал, *m.* Galopp, Lauf, *m.*
 Чваль, *f. v.* Жвáвість.
 Чвалá, *m.* mit schlotterndem Gang.
 Чвалáти, *v. n.* waten, sich mit Mühe fortbewegen, *Зак.*
 Чвáлий, *a.* rasch u. listig.
 Чвалáий, *a.* galoppierend.
 Чвалóм, *adv.* im Galopp, im gestreckten Laufe. [Galopp rennen, laufen.
 Чвалувáти, *v. n.* galoppieren, im Чвáлы, чваль, *f.* Sturzwelle, *f.* Sprudel, *m.* *Ваз.* *v.* Бистрнá.
 Чван, *m.* *ГШ.* *v.* Зóан.
 Чвань, *f.* Stolz, Uebermuth, *m.* Prahlerci, Selbstüberhebung, *f.* *H.50 Гл. 106.*
 Чваньóá, *f.* Prahleri, *f.*
 Чвáнецъ, -нца, *m. †* Gefäss, Geschirr, *m.* Keloh, *m.* *Зак.*
 Чвáнштá ся, prahlen, *III.*
 Чвáнькá, *m. v. f. Ч. IV. 480.* чвáнькó, *m. C. II. 68.* Prahler, Prahlhans, Grosssprecher, Geck, *m.* [ehrgeizig, eitel.
 Чвáньковáтий, *a.* prahlerisch,
 Чвáнькувáтий, *a.* prahlerisch, grossthuерisch.
 Чвáнлáвецъ, -вця, *m. v.* Чвáнькó.
 Чвáнлáвий, *a.* prahlerisch, grossthuend. [Aufsneiderci, *f.*
 Чвáнлáвiсть, -ости, *f.* Prahleri,
 Чвáнный, *a.* stolz, prahlerisch.
 Чвáнство, *n.* Prahleri, Grossthuerei, *f.* *C. I. 181.* [Tumult, *m.*
 Чвáра, *f.* Streit, Hader, *m.* Fehde, *f.*
 Чвáрний, *a.* zänkisch, *Сн.*
 Чвáровáтий, *a.* voll von Hader u. Fehde, *К.*
 Чвáренáти, *v. n.* Ф. *v.* Шваркотáти.
 Чвáти, *v. a. v.* Трóйти, — псáми; * чвáс одéн на дрóгого mit beissenden Reden verletzen, verleumden, beschimpfen, (*Фр.*).
 Чвэренькó, *m.* Grille, *f.* (*Gryllus*), *B.*
 Чвэренькати, *v. n. v.* Чвиринькати.

Чвэрекий, *a.* (*χαίος*) *v.* Черевный,
 Чвэрти, *f.* Viertel, *n.* [(*Фр.*).
 Чвэртиень, -тня, *m.* Quadrant, *m.*; Malter, *n.* *Лар.* [toliter.
 Чвэртивка, *f.* — $\frac{1}{4}$ Fass; — $\frac{1}{4}$ Hek.
 Чвэртика, *f.* Viertel, Viertelchen, *n.* vierter Theil; -панéру Quartblatt, *n.* Papier; -мáса Viertel, *n.* (von einem geschlachteten Thiere): перéдна Vorderviertel, *n.* зáдна Hinterviertel, *n.*; Mass für Getränke (Wein, Brantwein) = $\frac{1}{2}$ Quart; 2) † *v.* poln. Münze = Viergroschenstück, *n.* (= 12 Silberkopen), *Зак.* [a viertheilen, vierteln.
 Чвэртикувáти, чвэртиувáти, *v.*
 Чвэртик, *m. v.* Чвэртика.
 Чвэртирóчий, *a.* vierteljährig.
 Чвир, чвирк, *m.* чвáра, *f.* Schneegestóber, *n.* *Зак.*; 2) *C. I. 237. Кз. 5.* Fusel, Bodensatz nach der Destillation des Brantweins, *m.*; 3) Trunkenheit, *f.* trunkener Muth, *Зак.*; 4) *v.* Бáса, *III.*
 Чвиринькати, *v. n.* zirpen; zwitschern.
 Чвáринóк, -нка, *m.* Grille, *f. B.*
 Чвáркнyти, чвáркати, *v. n.* hervorgeritzen, hervorshiessen, *III.*
 Чвáринóк, -нка, *m. Мл. v.* Чвиринóк.
 Чвáрка, *f.* Zahl Vier, *f.*; 2) vier Stück, Ganzes, *n.* von Vieren; 3) Viergerapp, *n.*; у чвáрку zu Vieren, vier vereint, vier mit einander.
 Чвáркати, *v. n. v.* Цвáркати.
 Чвáртика, *f.* *Ч. II. 50. v.* Чвэртика.
 Чэберячка, *f.* das Austrinken des Beohers bis auf den Boden, *ГЛ.*; 2) *v.* Art Tanz, *H. 245. III.*
 Чэбрéць, *m.* Bohnenkraut, *n.* (*Satureja hortensis*), oder 2) Feld-Thymian, *m.* (*Thymus serpyllum*), *Зак. III.*
 Чэбрик матерáнка, *m.* Feld-Thymian, *m.* (*Thymus serpyllum* L.), *B.*
 Чэбричок, -чка, *m.* Bohnenkraut, *n.* (*Satureja hortensis*), *B.*
 Чэбура, *f. v.* Чагáр, (*Фр.*).
 Чэвэрниця, *f.* *Pyrochroa oocinea*, *B.*
 Чэглик, *m. v.* Кóбуа.
 Чэзнyти, *v. n.* *TP.* 67. *v.* Счэвáти.
 Чэй, *conj.* vielleicht, vielleicht dooh.
 Чэк, *m.* Wache, *f.* на чекý auf d. Wache, *Мл. II. 48.* жáти як на чекý *М. II. 194.*
 Чекá, *f. v.* Сторóжка, *Зак.*

Чекáво, *adv.* *v.* Цýкáво, *C. I. 36.*
 Чекáлшá, *a.* erwartet, *III.*
 Чекáло, *n.* Art Fischnetz auf zwei bogenförmig gekrümmte Ruthen gespannt.
 Чекáн, *m.* Streitkolben, *m.* Streitaxt, *f.*; 2) flageoletartiges Blasinstrument; 3) Grabmeissel, *m.*; 4) Prägestock, Prägestempel, *m.* (in d. Münze).
 Чэкане, *n.* Warten, *n.*
 Чэканене, *n.* Prägen, *n.*
 Чэканяты, *v. a.* prägen, schlagen, *У.*
 Чекáр, *m.* *H. 125. 164. 237. ?*
 Чэкáти, *v. n. u. a.* warten, auf etw. warten, erwarten, на коóб, на щó, когó, чогó; — чекáс когóс es erwartet jmdn, es steht ihm bevor.
 Чэкáт, -отy, *m.* Grosse Krickelater, (*Lanius excubitor*), *B.*
 Чекáнчик чорнохóбтий, *m.* Schwarzköhlen, *n.* (*Saxicola rubicola* L.), *B.*
 Чекáйти, *v. a. v.* Четверáти.
 Чекáоня, *f.* *He.* Art männliches Kleid.
 Чекáувáти, *v. a. v.* Четверáти.
 Чекмáн, чекмэнь, *m.* tartarisches Oberkleid, *Зак.*
 Чэконáти, *v. n. v.* Цэконáти.
 Чекотáти, *v. a.* zitschern, kreischen, kröhohen.
 Челэдáи, *m.* Knecht, Diener, *m. B.*
 Челэ́н, *m.* *Ст. v.* Член.
 Челэ́пати, *v. n. v.* Чалáпати, wáten; mit Mühe sich fortbewegen, *Зак.*
 Челэ́ний, *a. v.* Черлэ́ний, черлэ́ний, *Гол. III. 513. 514.*
 Чэ́льний, *a. Зл.* Haupt, vorzüglich.
 Чэ́люсть, *f.* Kinnbacken, Kinnladen, *m.* — горáшна Oberkiefer, *m.*; — до́лшна Unterkiefer, *m.*; чэ́люсть, *pl.* чэ́люсти, Oeffnung zwischen den Kinnladen, *f.* Rauchen, *m.*; 2) Ofenloch, *n.*
 Чэ́ль, чэ́ль, (*чэ́ль*), *f. coll.* Diener, *pl.* Dienerschaft, *f.* Hausgesinde, *n.*; 2) Tagelöhner, *pl.*; 3) Handwerksgesellen, Gesellen u. Lehrjungen, *pl.*; 4) Tross, *m.*; 5) auch: Hausgenossen, *pl.* sogar Weib u. Kinder werden darunter verstanden; óла ч. Weiber, *pl.*
 Чэ́льдя́н, *m.* Diener, Knecht, *m.*; 2) *Марк. 103.* junger Mann; 3) *Кух. Ол. (61) XI. 37.* Familienglied, *n.* (* *v.* der Tochter); 4) чэ́льдя́н überhpt = чолóвик der Mensch = *n.*

Чэ́льдя́ня, *f. v.* Чэ́льдя́; Diener, *m.* Dienerin, *f.*; 2) Maid, *f.* Mädchen, *n.* Jungfrau, *f.* *Ч. V. 12. Мс. 350.*; 3) = (überhpt) Frauenzimmer, *n.*
 Чэ́льдя́нецъ, -нца, *m.* Diener, Knecht, *m.* einer vom Gesinde, *III. I. 406.*
 Чэ́льдя́ньскыи, *a.* der Чэ́льдя́, d. i. der jungen Leute, bes. der Mädchen, *Ф.*
 Чэ́льдя́ний, (*чэ́льдя́ний*), *a.* Gesinde; -хáлó ordináres Hausbrot, Gesindebrot, *n.*
 Чэ́льдя́ник, (*чэ́льдя́-*) *m.* Handwerker, Handwerkabnrache, Gesell, *m.*; Handlungsdienner, *m.*
 Чэ́льдя́ница, (*чэ́льдя́-*). *f.* *Ч. V. 847.* Dienstmagd, *f.*; 2) *У.* Stube für's Hausgesinde, *f.*
 Чэ́льдя́но, (*чэ́льдя́но*), *adv.* reich an Dienerschaft, viel Gesinde; 2) wo viele Frauen. [d. i. jungen Personen angehórig.
 Чэ́льдя́чий, (*чэ́льдя́-*), *a.* der Чэ́льдя́, Чэ́льдя́чá, *m.* Familienmitglied, *n.*
 Чэ́мáдя́нчик, *m.* *дiт.* *v.* Чэ́мóдя́н, Reisetasche, *f.*
 Чэ́мэ́лия́н, *f. v.* Baumart.
 Чэ́мер, *m.* *Ч. I. 1. 57. v.* Krankheit der Pferde; *pl.* чэ́мери *v.* Krankheit des Rückgrats; §. чэ́мери зломáти = dem Rückgrat so fest zudrücken, dass es Чэ́мэ́ра, *f. v.* Чэ́мáра. [kracht.
 Чэ́меря́нчá жовтáва, *f.* Niesswurz, *f.* Germer, *m.* (*Veratrum Lobelianum Moench*); 2) — чóрна, Schwarzer Germer, (*V. nigrum* L.), *B.*
 Чэ́меря́к, *f.* Gifttrank aus weisszer Niesswurz, *m.* *Ч. V. 715.*
 Чэ́мерка, *f.* *дiт.* *v.* Чэ́мэ́ра, Чэ́мáра.
 Чэ́мерня́к, *m.* чэ́мерня́ця, *f.* Weisszer Niesswurz, (*Veratrum album*), *B.*; 2) — чóрныи, Schwarzer Niesswurz, (*Helleborus niger*); 3) — зелэ́ний, Grüne *N. (H. viridis)*, *B.*
 Чэ́мерснyти, *v. a. v.* Чэ́ркати.
 Чэ́мерствá, *f.* Menge, grosse Zahl, *f.* кáлька чэ́мерствá! = як богáто!
 Чэ́меру́х, *f. v.* Чэ́меря́ця, *Жол. I. 144.*
 Чэ́мир, *f. v.* Насэ́рдница, (*Фр.*).
 Чэмáт, *m.* Kleid aus weissem Wolltuch, *n.*
 Чэ́мныи, *a.* artig; höflich; 2) irgend einen Wert habend, *Ф. v.* Придáтныи.
 Чэ́мнiсть, -ости, *f.* Artigkeit; Höflichkeit, *f.* [gehen, eilen, laufen.
 Чэмóати, чэмáти, *v. n.* schnell

Чешшати, *v. n.* hinschleichen, (Фр.).
 Чешчиковати, (-кувати), *v. n.*
 trippeln; mit kleinen Schritten schnell
 gehen od. laufen, *Ko.* 74. B.
 Чень, *comj.* а. Чей, *B.* doch.
 Чевар, *m.* Art italien. Tanz, *C.*
 Ченёць, -нця, *m.* Wgr. IX. с. Чер-
 нёць; * ченьця пекти — eine kupferne
 Theekanne an's Feuer stellen, *Zak.*
 Ченяця, *f.* а. Черняця, *Пис.*
 Ченчик, *m. dim.* а. Чернёць, чёрчик.
 Ченчикувати, *v. n.* Чешчикувати.
 Чепак, *m.* а. Чепёць.
 Чепаш, *m.* Steg, *m.* B. [ser.]
 Чепелик, *m.* kleines schlechtes Mes
 Чепелинка, *f.* а. d. v.
 Чепелати, *v. a.* mit Mühe etw. thun,
 schneiden, spielen, *P.* I. 75. [B.]
 Чеперати, *a.* sich weit verästelnd,
 Чепери, *pl.* а. Сохя.
 Чеперати ся, sich ausputzen, sich
 schön kleiden, *Kol.* II. 119.
 Чепёць, *gen.* чепця, *m.* Haube, *f.*;
 2) Netzzeug, *m.* [sterze, *f.*
 Чепяга, *f. gen.* *pl.* чепяги, Pflug-
 Чепяти ся, sich an etw. ansetzen,
 anklammern, an etw. kleben.
 Чепига, *f.* а. Чепяга; 2) Himmels
 wagen, grosser Bär, *m.* *Zak.*
 Чепиль, *m.* а. Чепёлик. [rosun, *B.*
 Чепір моріжник, *m.* Nurnum squar-
 Чепиргати, *a.* knorrig; mit vielen
 Aesten u. verschlungenen Zweigen. (Фр.).
 Чепирнати, *a.* federartig gespal-
 ten, gefranst, *B.*
 Чепирнатка, *f.* Federmotte, *f.* (Pte-
 rophorus); *pl.* чепирнатки, Geist-
 oben, *pl.* (Pterophoridae), *B.*
 Чепирхати, *a. a.* Чепиргати, (Фр.).
 Чепити, *v. n.* hocken, müssig sitzen.
 Чепкий, *a.* rasch, hurtig, коні -кі;
adv. чепко, — скоро rasch, schnell,
 hurtig, *Ч. I.* 246. *Os.* (62) VI. 42.
 Чепляти, *v. a.* angreifen, anrühren,
 anfassen; — ся sich anhalten, а. an-
 hängen, sich anklammern, sich an etw.
 ansetzen, sich ranken.
 Чепнути, *v. n.* sich niederkauen,
 sich niederbücken, sich hinhooken.
 Чеповати, чеповнути, *v. n.* п.
 чеповати ся kriechen.
 Чепоруха, *f.* Frauenzimmer, *n.* das
 den Putz liebt; ein reinliches, sauberes

Frauenzimmer; 2) ein grösseres Spitz-
 glas voll Brantwein, *Zak.*
 Чепрага, чепрага, *f.* Sprange,
 Klammer, *f.* *Ф. B.*
 Чепуляти (-лети), *v. n.* hinkend
 gehen, *B.*; 2) *v. a.* mit einem stumpfen
 Messer schneiden. [trabend.
 Чепурятый, *a.* geckenhaft, hoch-
 Чепурити, *v. a.* aufputzen, schmü-
 oken; in Ordnung bringen; aufräumen;
 — ся sich putzen, sich ankleiden, sich
 schmücken; 2) * stolz sich geberden,
 stolz sein.
 Чепуряця, *f.* Stutzerin, *f.* *Ч. V.* 495.
 Чепурка, *f.* а. Чепурха.
 Чепурковати, *a.* geziert, gespreizt,
 manierirt, *R. B.*
 Чепурний, *a.* geziert, zierlich, af-
 fectiert; nett, hübsch; 2) aufbrausend,
 capriciös, *Zak.*
 Чепурити, *v. n.* *Зг.* а. Чепурити ся.
 Чепуруха, *dim.* чепуршечка, *f.*
 а. Чепурний.
 Чепчик, *m.* Pflze, *He.* (*xm.* 97) го-
 родний, Garten-Thymian, (Thymus vul-
 garis); 2) — степовий, Feld-Thymian,
m. (Th. serpyllum), *Пис.*
 I. Черь, *f.* а. Чир *Wgr.* 14. [Фр.]
 II. Черь, *f.* Baummark, *n.* (der Eiche),
 Черв, *m.* Wurm, *m.* Made, *f.*; черва,
pl. Würmer, *pl.*
 I. Червь, *f.* die Biene im Larvenzu-
 stande; Gewürm, *n.* Made, *f.* [stabens Ч.
 II. Червь, *m.* Benennung des Buch-
 I. Чёрва, *f.* а. Черв, Червь I.
 II. Чёрва, *f.* Coeur, *n.* (in den Spiel-
 karten).
 Червак, *m.* Wurm, *m.*; 2) Frucht-
 wickler, *m.* (Carpocarpa), *B.*; 3) * -ли-
 хий, Kreuzotter, *f.* *B.* [wurmförmig.
 Черваковати, (-кувати), *a.*
 Черваковий, *a.* wurmfressig.
 Червачий овощик, *m.* Apfel-
 wickler, *m.* (Carpocarpa), *B.*
 Червачок, -чка, *m. dim.* а. Червак,
 Würmchen, *n.* kleiner Wurm; 2) — бли-
 скучий, Johanniskraut, *n.* (Lam-
 puris noctiluca), *B.*
 I. Чёрвень, -вня, *m.* а. Черв; 2)
 Schildlaus, *f.* (Coccus); Johanniskraut, *n.*
 (Coccus polonicus), *B.*; 3) der Monat
 Juni, *III.*
 II. Чёрвень, *f.* Röthe, *f.* *Ros.*; 2) das

Blut vom Jungfernhütchen, *Марк.* 141.
 III. Чёрвень, *gen.* чёрвню, Schmin-
 ке, *f.* *Пер.*
 Чёрвоний, *a.* а. Чёрвоний.
 Чёрвеняц, *f.* Cardinalkäfer, *m.*
 (Pyrochroa coelestis), *B.*
 Чёрвенячок, червенячок, -чка, *m.*
 Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula), *B.*
 Чёрвонец, -вця, *m.* — кактусовий,
 Cochenille, *f.* (Coccus saoti); 2) — ля-
 ковий, Gummilackschildlaus, *f.* (C. lacca);
 3) — кермесовий, (C. iliois), *Пол.*; 4)
 — річний, jähriger Knäul, (Scleranthus
 annuus); 5) — тревалый, ausdauernder
 Knäul, (S. perennis), *B.*; 6) Мо-
 нат Juni.
 Чёрвявий, *a.* *P.* II. 58. voll von
 Würmern, madig, wurmig, wurmtüchtig.
 Чёрвявити, *v. n.* madig, wurmtüchtig
 werden, Würmer, Maden bekommen.
 Чёрвяна, *f.* unansehnliches Inseot,
 Würmchen, *n.* *Мил.*
 Чёрвити, *v. a.* u. чёрвити ся, Brut
 erzeugen, sich vermehren, matka чёрвит
 die Bienenkönigin zeugt junge Brut, *B.*
 Чёрвця, *f.* Holzbohrer, *m.* (Cossus);
 Weidenbohrer, *m.* (Cossus ligniperda),
B.; 2) übrhpt: Wurm, *m.* *Га.* I. 258.
 Чёрвиль, *f.* Coeur, *m.* (in d. Spiel-
 karten).
 Чёрвинити, *v. a.* schminken, *Пер.*
 Чёрвінка, *f.* Vauchtyphus, *m.*; 2)
 Rothauge, *n.* (Leuciscus erythrophthal-
 mus), *B.*; 3) — земна, Erdmilbe, *f.*
 (Trombidium holosericeum), *Пол.*; 4)
 червиняк, *pl.* а. Aepfelgattung, roth,
 weinig, *B.*
 Чёрвонь, *f.* Röthe, *f.* *Фр.*
 Чёрвоний, *a.* röthlich.
 Чёрвоносрий, *a.* röthlichgrau.
 Чёрвонький, *a.* *dim.* schön
 roth; röthlich, rothfarbig.
 Чёрвоний, *a.* roth; 2) * als *subst. m.*
 = Ducaten, *m.*; 3) * als *subst. f.* чер-
 воня = кров; 4) — щир Rother Fuchs-
 schwanz, (Amaranthus caudatus), *B.*
 Чёрвонят, *v. a.* röthen, roth ma-
 chen, *III.* I. 18. 90.
 Чёрвоність, -ости, *f.* Röthe, *f.*
 Чёрвонити, *v. n.* u. — ся, sich
 röthen, erröthen, roth werden; rothe
 Farbe haben; * schamroth werden. [ten.]
 Чёрвобокий, *a.* mit rothen Sei-

Чёрвобурый, *a.* rothbraun, roth-
 braun.
 Чёрвонятый, *a.* röthlich, + *M.*
 Чёрвонядий, *a.* rothwangig.
 Чёрвонювтий, *a.* gelbroth.
 Чёрвокрапчатый, *a.* roth ge-
 täpft.
 Чёрвонюватый, *a.* goldroth.
 Чёрвонюврий, *a.* -а щіпака,
 Rothflüglicher Raubkäfer, (Staphilinus
 Erythropterus), *B.* [wangig, *III.* I. 325.
 Чёрвонювчий, *a.* rothbackig, roth-
 Чёрвонювдий, *a.* rothbackig, *He.*
 Чёрвонювгий, червонюгий, *a.* mit
 rothen Flüssigkeiten.
 Чёрвонювний, *a.* rothnasig.
 Чёрвонювний, *a.* rothbackig, + *M.*
 Чёрвонювний, *f.* Rothauge, *n.*
 (Leuciscus rutilus).
 Чёрвоноріг (арох), *m.* Rothhorn-
 käfer, *m.* (Harpalus Rucoformis), *B.*
 Чёрвоноріжка (екітарка), *f.*
 Rothhörnige Nomadenbiene, (Nomada
 Ruficornia), *B.*
 Чёрвонювний, *pl.* Gliedleibige
 Spinnenthiere, *pl.* (Arthrogastra), *B.*
 Чёрвонювний (-ий) мурашль,
m. Rothe Ameise, (Formica rufa), *B.*;
 2) — пригун, Elater Thoracicus, *B.*
 Чёрвонювний, *a.* *He.* röthlich.
 Чёрвонюк, *m.* *pl.* -ки, Art rothe
 essbare Pilze, *B.*
 Чёрвонюк, *m.* Gimpel, *m.* (Fringilla
 pyrghula), *B.*; 2) Rothwanze, *f.* (Pyrrho-
 coris), *B.*
 Чёрвонювий, *a.* röthlich. [braun.
 Чёрвонювбурый, *a.* röthlich-
 Чёрвоняк, *m.* а. Потюк.
 Чёрвонясти, *a.* hellroth.
 Чёрвотак, *f.* Klopfkäfer, *m.* (Ano-
 bius); — упрямка, Trottakopf, *m.* (Anobium
 pertinax), *B.*; 2) * Bücherwurm, *m.* *Пер.*
 Чёрвотач, червоточина, *f.* Wurm-
 stich, Wurmfrass, Mottenfrass, *m.*
 Чёрвоточка халбійняк, *f.* Brot od.
 Klopfkäfer, *m.* (Anobium paniceum), *Пол.*
 Чёрвоточний, *a.* wurmfressig,
 -stichig.
 Чёрвотчий, *a.* scharlachroth.
 Чёрвак, *m.* *pl.* червак. а. Червак,
 Wurm, *m.*; 2) Art Fasten-Gericht aus
 Erbsenmehl bereitet, *Zak.* [grütze.
 Чёрвачий, *pl.* а. Art Buchweizen-

Черв'ячки, *m. s. Campina.*
 Черга, *f. Ordnung, Reihe, f.;* чер-
 гою, *m., по черг, der Reihe nach;*
 2) Gefolge, *m. B. [Rotation, f.]*
 Черговань, *m. Nachfolge, f. -sáclny*
 Черговий, *a. nach der Reihe fol-*
gend, Reihen-, См; 2) aus Reih u. Glied,
-коак gemeiner K.
 Чергувати, *v. m. nach der Reihe*
etw. thun, die Reihe einhalten; — са
nach der Reihe einander ablösen, mit
einander nach der Reihe abwechseln.
 Чердак, *m. А. Д. I. 216. Boden, Ober-*
boden, m. Verdeck, m. (auf dem Schiffe).
 Чердан, *m. Ring aus Strohflechte*
mit bunten Glasperlen besetzt u. an die
Haarflechten angepasst, m.
 Чердаш, *m. шгр. Hirt, m. (einer*
Herde, vgl. черда), B.
 Черв'ячко, *m. Schmerbauch, m.*
 I. Черв'як, *m. Bitterling, m. Plat-*
tein, m. (Rhodous amarus), B.
 II. Черв'як, черв'янь, *m. Dick-*
bauch, Schmerbauch, m.
 Черв'якистий, *a. grossbauchig.*
 Черв'ятець, -тця, *m. Bauch Schleim-*
thier, m. (Muxozoon vel Gastrozoon).
 Черв'ятий, *a. dickbauchig, mit*
grossen Bauch; черв'ята, schwanger.
 Черв'ятки, *pl. s. Брюхатки, Вол.*
 Черв'яч, *m. Schmerbauch, Dick-*
bauch, m.
 Черв'яць, *m. К. У. I. 303. s. Чебр'яць.*
 Черв'як, *m. Schuh, m.*
 Черв'ячник, *m. Schuhmacher, m.*
(bes. Frauenschuhmacher), Гз. I. 258.
 Черв'ячок, -чка, *m. dim. s. Черв'як;*
 2) Pantoffelblume, *f. Gemeiner Frauen-*
schuh, (Cypripedium calceolus), B.
 Черв'яш, *m. s. Черв'яч.*
 Черв'яка, *f. Flache-, od. Leinseide,*
f. (Sisouta epilinum), B.
 I. Черв'яний, *a. Darm-.*
 II. Черв'яний, *a. s. Черв'яний. (Фр.).*
 Черво, *m. Bauch, Leib, m.; Mutter-*
leib, m; 2) Magen, m.
 Червовогі, *pl. Bauchfüsser od.*
Schnecken, pl. (Gasteropoda), B.
 Червоп'ячі, *pl. Bauchflosser, pl.*
(Abdominales), Пол.
 Черв'уля, *f. s. Черв'яч.*
 Черв'уха, *f. s. Черв'як I. B.*
 Черг, *m. s. Черга, в свіі — Оц.*

wenn die Reihe kommt, nach der Reihe.
 Черёд, *m. Reihe, f. III. I. 381.; свó-*
ім чередом in besonderer Abtheilung,
К.; чередом, adv. nach der Reihe;
nach der logischen Folge.
 Чередá, *f. Reihe, Ordnung, f.; 2) Her-*
de, f. Rudel, m.; 3) чередá werden ge-
nannt die Felsenkatarakte im Dniestr
bei Jampol. [Schaf, m. (caprus).
 Чередень, -дна, *m. B. Stengel;*
 Чередний, *a. zur Чередá 1) geh.;*
 — барán Leithammel, *m. [gend, Зак.*
 Чередньий, *a. nach der Reihe fol-*
 Чередняк, (черадняк, *B.), m. Hü-*
ter einer чередá. Gemeindegirt, Hirt, m.
Нс. Н. 80.; 2) Eigenthümer u. Züchter
einer Herde.
 Чередняця, *f. Hirtin, f. Шог.*
 Чередувати (-дов-), *v. a. einreihen,*
К.; — са nach der Reihe einander ab-
lösen, Фр.; 2) scharfweise sich ver-
binden, К.
 Черев, *praep. mit d. Accus. durch,*
über, mittels, während; a) örtlich: че-
рев піт переліз ег stieg über einen
Zaum; черев село Іхати durch das Dorf
fahren, & b) zeitlich: черев місяць
einen Monat hindurch, während eines
Monats; черев ніч über die Nacht, die
Nacht hindurch; черев кілька часу dh
so lange Zeit; nach einiger Zeit, К. в.)
übertragen causal: черев него durch
ihn; черев тóс dadurch; черев щó. wo-
durch, weawegen; черев край, Кс. über
die Massen, & [Mass.
 Черев'ршній, *a. über das volle*
 Черев'янь, *W. — черев него (vgl.*
pol. przekon).
 Черев'ячний, *a. übermässig, aus-*
serordentlich, überaus gross.
 Черев'ячий, *a. übernächtig.*
 Черев'ячний, *m. Schulterriemen,*
Patrontascherriemen, m. Bandelier, m.
 Черев'яльний, *a. übermässig, die*
Kräfte übersteigend, Под.
 Черев'ядельник, *m. Ч. II. 674. e.*
 Bestandtheil des Хомут.
 Черев'ядельник, *m. С. I. 93. s. d. v.*
 Черемний, *a. s. Черв'яний, (Фр.).*
 Черемнош, (Черемш, *f. В.), m. a)*
білий, u. б) чорний, Nebenfl. des Прут.
 Черемуха, *f. s. Черемха, Ніс.*
 Черемушки, *pl. s. Черемкі, Мес-*

erschalen, *pl. +M. [aus radus), B.*
 Черемха, *f. Traubenkirsche, f. (Fr.*
 Череш, *m. Strunk, Stiel, m. B.*
 Черень, черінь, *m. der Boden des*
 Backofens; Feuerherd, *m. Га. I. 258.*
 I. Черенка, *f. u. pl. черенкі, Mes-*
erschale, f. Griff, m; 2) pl. черенкі,
 Teichmuschel, Malermuschel, *pl. (Ano-*
donta), B; 3) черенкі, Турен, pl. Пар.
 II. Черенка, *f. Krickente, f. (Anas*
oreosa), B. [zahn, m. B.
 Черенний (-вій), *a. -уб Backen-*
 Черенник, *m. Stielqualle, f. (Ge-*
ryonia), B.
 Черенок, -нік, *m. Schaft, m.*
 Череворужник, *m. Waffenthier-*
oben, m. (Stylonochia), B.
 Череня, *m. Schnärrente, f. (Anas*
querquedula), u. 2) Krickente, f. (Anas
oreosa), B.
 Череняк, *m. Backenzahn, m. pl. че-*
ренякі, Backenzähne, pl. B. Пол.
 Череш, *m. Hirnschale, f. Hirnschä-*
del, m; 2) Scherbe, f. Thonscherbe, f.;
 * Gefäss aus Thon, *m.*
 Черешняк, *f. B. s. d. v. 1) u. 2).*
 Черешня, *f. thönerne Pfeife zum*
Rauchen (zerbrochen od. auch ganz), B.;
 2) — велика, Grosse Teichmuschel, (Ano-
 donta cygnea); — малá, Enten-Teich-
 muschel, *f. (A. anatina), Пол. B.*
 Черешáха, *f. Teichmuschel, f. (Ano-*
donta), B.; 2) Sumpfschildkröte, f. (Emys
europaea), B.
 Черешаховатий, *a. muschelförmig.*
 Черешашечка, *f. Schild-*
 kröten-Wasserbärthierchen, *m. (Emydium*
testudo), B.
 Черешаший, *a. der Teichhauster.*
 Черешашина, *f. Schildpatt, m. Пол.*
 Черешашка, *f. dim. s. Черешáха B.*
 Череша, *m. сош. Scherbe, pl. (von*
zerbrochenen Thonglassen).
 Черешця, *f. gr. Dachziegel, m. Пар.*
 Черешковий, *a. Scherben-, -суд.*
 Scherbengericht, *m. Нс.*
 Черешний, *a. -а іма Schädelhöhle, f.*
 Черешниця, *f. Muschelschale, f. Фр;*
 pl. черешниці, Muscheln, *pl. (Con-*
chifera), Пол. [-чка), m. dim. s. Череш 2)
 Черешок, *(g. -пкá), черешчок, (g.*
 Черешольді, *m. Kraniolog, m. III.*
 Черешуля, *f. s. Черешня 1).*

Черешуха, *f. Schwannen- Teichmu-*
 schel, *f. (Anodonta cygnea), B.; 2) Kröte,*
f. (Bufo), B.
 Черешушка, *f. — череша, Ваз.*
 Черешняний, *a. thöner, aus Thon,*
 Thon-
 Черешняк, *f. s. Черешня 1).*
 Череш, *m. lederner breiter Gürtel,*
 Geldkatze, *f. [eisen, Seeb, m.*
 I. Черешоб, *m. Flugmesser, Flug-*
 II. Черешля, *pl. Lenden, pl. Пар.*
 Черешляк, *m. Bandassel, f. (Poly-*
desmus), B.
 Черешок, -скá, *m. dim. s. Череш.*
 Черет, *m. s. Очерет. [agrostis), B.*
 Черетняця, *f. Reithgras, m. (Calam-*
 Череточка, *f. череточка моноплá-*
ночка, Ч. V. 749.?
 Череха, *f. Art grössere, fleischige*
 Kirschen, (Prunus duracina).
 Черещь, -рщá, *m. das Scharlachroth,*
e. Art rothes Zeug.
 Череш, *m. s. Череш, (Мас).*
 Черешяна, *f. Süsskirsche, Vogel-*
 kirsche, *f. (Prunus avium), Ніс.*
 Черешковатий, *a. mit gestielter*
 Blüte, (pedunculatus), *B. [pflanzung, f. (?)*
 Черешняк, *m. М. I. 106. Kirschen-*
 Черешняна, *f. Kirschenholz, m.*
 Kirschenbaum, *m. [avium), B.*
 Черешня, *f. Süsskirsche, f. (Prunus*
 Черешок, -шка, *dim. черешчок,*
 -чка, *m. B. Blütenstiel, Blattstiel, m.*
 Чержити са, *nach der Reihe bei*
 einer Arbeit sich ablösen. [Wildente.
 Черічка, *f. Ч. III. 427. e. Art kleine*
 Черінь, *f. Boden des Back-, u. Koch-*
 ofens, *m. — набивати einstampfen, aus-*
 bessern, *P. I. 134. III. 101.*
 I. Черк, *m. у той самій черк, М.*
 III. 12. in demselben Augenblicke.
 II. Черк, *m. Нс. s. Черта, в. d. f.*
 Черка, *f. Streifen, m. Linie, f. Ну.*
 Umriß, *m. Grenzlinie, f. Гал.*
 Черкас, *m. черкаська, f. Circas-*
 sienne, *f. (wollener Kleiderstoff).*
 Черкати, *v. a. strichen, streifen,*
 anstossen щось до чогось; * schlagen
 черк егó у піку, *Зак; 2) * sich auf-*
 machen, sich wohin begeben; — са
 ким sich mit jmdm berühren.
 Черкас, *m. Tscherkess, m.*
 Черкесска, *f. Tscherkessin, f.; 2)*

Oberkleid, *н. С. II. 164.* [Wasser.
Черкита, *ф. вода* — rieselndes
Черкнуты, *в. а. в. Черкати.*
Черкотати, *в. м. в. Тарахкотити.*
Черкоты, *пл. Art Sporen mit Schel-
len, von ungarischen Ruthenen an den
Stiefelabsatz beim Tanz befestigt.*
Черкотити (-кочу, -тши), *в. м. rie-
seln, gelind rauschen.* [nicht].
Черленцкый, *а. Ф. roth* (im Ge-
Черленый, *а. roth, В.*
Черленак дук, *м. Kleiner Wein-
schwärmer, (Sphinx porcellus), В.*
Черлянка, *ф. Sammetmilbe, f. (Trom-
bidium), В.*
Чермань (кампешияська) *ф. Blut-
Blau-Samprechholz, м. (Haematoxylon
samprechianum), В.*
Чернувати ся, *а. Червонити ся, К.*
Чермоба, чермуха, *ф. Rothauge, н.*
(Scardinus erythrophthalmus), *В.*
Чернь, *ф. Schwarzes, н. Schwarze, f.*
*schwarze Farbe; 2) Ч. V. 489. schwar-
zes Stückgarn; 3) *gemeines Volk, Pöbel,
м.; 4) *grosse, dicke Menge; 5) Mark, м.*
Чернетка, *ф. Др. Brouillon, н.*
Чернець, *ген. черці, пл. черці,
м. Мönch, м.; 2) Verleumder, м.*
Чернецтво, *н. Мönchsstand, м.*
Мönchthum, *н.*
Чернеча, *ф. сощ. Мönche, пл. М. II. 173.*
Чернечество, *в. м. Мönchthum, н. Не.*
Чернечий, *а. vom Мönche, Мönchs-;
2) -а рада Не. а. Чорна рада.*
Чернещина, *ф. Klostervermögen,
н. Klostergrund, м. Klosterpfünde, ф. В.*
Чернильница, *ф. а. Каламар,
М+Б. 360.* [lanthaceae], *В.*
Чернильовати, *пл. Giftlilien, (Me-
Черниты, в. а. schwärzen, schwarz
machen; beschmutzen; 2) * — korgó jmdn
anschwärzen, verleumden.*
Черница, *ф. Nonne, ф.; 2) Heidel-
beere, ф. (Vaccinium myrtillus), В.*
Черниченько, *м. дим. а. Чернець.*
Черничити, *в. н. zum Theil ein
mönchähnliches Leben führen, Мак.*
Черничник, *м. Heidelbeerstrauch, м.*
Чернитка, *ф. плахта, alltäglich,
ordinär, gemein, Пт.* [boden, м.
Чернозем, *м. Schwarzerde, ф. Acker-
Черноклён, м. черноклёна,
ф. а. Чорноклён, Пис.*

Чернуха, *ф. а. Чермоба, В.*
Чернушка, (чорн-), *ф. Schwarzkümmel, м. (Nigella sativa); — ролевá. Acker-
Schwarzkümmel, м. (N. argensis), В.*
Черня, *ф. schwarze Ziege, [ф. У.*
Чернява, *ф. dichter Schwarm, Horde,
Чернядка, ф. Trauerente, ф. (Anas
Oedemia), В.*
Черпак, *м. Schöpfgeschirr, н.; 2) в.*
Art Fischnetz, (= Hamen, м.?), В.
Черпальня, *ф. Gebäude in der Pa-
pierfabrik, worin die Papiermasse ge-
schöpft wird, м.*
Черпало, *н. а. Черпак 1).*
Черпига, черпига, *ф. Kothlerohé,
Haubenlerche, ф. (Alauda cristata), В.*
Черпичий, *а. Schöpf, Пар. [В.*
Черсак, *м. Kardendistel, ф. (Dipsacus),
Черсаквати, пл. Karden Gewächse,
пл. (Dipsacaceae), В.*
Черсати, черснуты, *в. а. kratzen,
anstreichen, В. Ог. 49.*
Черствак, *м. Вол. а. Гриб ширак.*
Черствый, *а. дерб, hart, frisch, stark,
kräftig; 2) хлб — nicht mehr frisch,
trooken, rösch.* [den (v. Brot).
Черствити, *в. м. trooken, hart wer-
Черт, м. Teufel, м. К. а. Чорт.*
I. Черть, *ф. Strich, м. Linie, ф. Лн.*
II. Черть! *int. ratsch! В.*
Чертá, *ф. Strich, м. Linie, ф. Zug, м.*
Чертáк, *м. Grenzwachthaus, м. Пар.*
Чертаный, *а. — прыгун Gemeiner
Saatschnellkäfer, (Elater lineatus), В.*
Чертáстий, *а. лёгко — vom Sten-
gel des Buchweizens, В.*
Чертовати, *в. а. У. — шóлотом
hämmern, hauen, prägen.*
Чертеж, *м. Ackergrund, м. gewon-
nen dh Vernichtung des Waldstandes.*
Чертежник, *м. а. д. ф. В.*
Чертец, *м. Grosse Haselmaus, (My-
oxus nitela), В.*
Чертынка, *ф. kleiner, feiner Strich.*
Чертыт, *Гол. гр. 20.?*
Чертыця, (-ця), *ф. Baum ringsum
abgeschält, м. В.*
Чертуж, *м. а. Чертец, В.*
Чертужна, *Гол. гр. 20.?*
Чертюваный, *а. mit Strichen ver-
sehen, В.* [Gebäudes, м. III. II. 174.
Чертóг, *м. † der innere Theil eines
Чертóчка, ф. дим. а. Чёрта; 2)*

черточка дрожника, *ф. Zitterthier-
chen, м. (Lineola vibrio), В.* [бука-, У.
Чертувати ся, *сich aufziehen, по-
Черфн, м. Kessel, м.; 2) а. Чертец, В.*
Чёрхавый, *а. knorrig, (Фр.).*
Черцвий, *а. а. Червчатый.*
Черцати, *в. м. rieseln, Др. 18.*
Черцатый, *а. -пóс, breit gewoben,
Kol. I. 46.* [чёрвецъ.
Черцестый, *а. Мо. 58. aus Черецъ,
I. Чёрчик, м. Pfriile, Ellritze, ф.*
Bitterfisch, *м. (Phoxinus phoxinus), В.*
II. Чёрчик, *м. schmucker schöner
Junge, Kol. I. 122.* [н. Марк. 141.
Чёрчикок, *м. дим. Jungferhäutchen,
Чёрш, ф. heisst der Ort wo der
Wald ausgehauen wurde u. bloss einige
junge Bäume übrig geblieben sind; 2)
abgebrannter Feldraum.*
Чершощце, *н. ЗР. а. Пятка*
Чесáлка, *ф. Wollkrämpel, ф.; 2) Strei-
oberin, ф. Пар.* [ober, м. Пар.
Чесáльник, *м. Wollkrämpel, Strei-
Чесáльнич, ф. Чесáлка 2), Пар.*
Чесáльи (чóшу, чóшеш), *в. а. auskämm-
men, die Haare kämмен; -лен, wóvny
hoeheln, krämpeln; bústen шцáкою че-
сáтн; 2) *korgó jmdn durchhauen, prü-
geln; 3) *reden; 4) в. н. laufen, rennen;
— ся sich kämмен; 2) Лн. jucken.*
Чесáкий, *а. tschechisch, böhmisch.*
Чесáний, *а. ehrlich, rechtschaffen,
redlich; achtbar; Чёсного Хрёста,
на —, а. Водвиженя Ч. А.*
Чесáний, *а. zeitlich, zur rechten Zeit,
wann die Zeit kommt (не вимрáс ста-
рий але чесáний).*
Чесáник, *м. а. Чисáник.*
Чёсáність, -ости, *ф. Redlichkeit, Ehr-
lichkeit, ф.; Ч. IV. 695. Unbeflecktheit,
Reinheit, ф.* [245; чёсáбче Кс. I. 262.
Чёсáбче! vocat. bei Панóчце, Кс. I.
Чёсá, *ф. Ehre, Achtung, Hochschá-
tzung, ф. Ansehen, н. Verehrung, ф.; 2)
Ruhm, м.; — на собí клáсти, покá-
сти auf seine Ehre Rücksicht nehmen,
seine Ehre, sein Ansehen wahren, Кв.
106. Не. Пр. XI. 50.* [verehren, К.
Чёсáвати (-вув-), *в. а. † ehren,
Чёстен, чёсна, -не. а. Ч. V. 940. а.
Чёстний.* [Biedermaun, м.
Чёстáвецъ, -вця, м. Ehrenmann,
Чёстáвий, *а. rechtschaffen, ehrlich;*

2) sittlich, anständig, moral, Sitten-, К.
Пр.; 3) ehrfúchtig. [Tagend, ф. Пр. См.
Чёстáвість, -ости, *ф. Ehrlichkeit;
Чёстáвно, (-во), adv. moralisch,
sittlich, Не.; 2) ehrfurchtsvoll, ОП.*
Чёстáлюбець, -вця, *м. der Ehr-
stúchtige, В.* [geizig.
Чёстáлюбáвий, *а. ehrfúchtig, ehr-
Чёстáтель, м. Verehrer, м.; -телька,
ф. -ин, ф. Пар.* [Ehre erweisen, (Фр.).
Чёстáти, *в. а. ehren, verehren, jmdm
Чёстáти, в. а. oft besuchen, а. Чёстáти.*
Чёстний, *а. а. Чёстний.*
Чёстнотá, *ф. Redlichkeit, Recht-
schaffenheit, Ehrlichkeit; Tagend, ф.*
Чёстнотáвий, *а. tugendhaft, Вах.*
Чёстóвати, (-ув-), *в. а. а. Чагáвати.*
Чёстóлюбáвий, *а. ehrfúchtig, ehr-
geizig, Top.* [sucht, ф. Ehrgeiz, м. Top.
Чёстóлюбáвість, -ости, *ф. Ehr-
Чёстóлюбáвие, м. а. д. в.*
Чёстóлюбáність, -ости, *ф. Ehrgeiz,
м. Ehrbegierde, Ehrsucht, ф. Не.*
Чёстóю, чёстю, чёстев, *adv. mit
Ehren, ehrlich; 2) auf gutem Wege,
gütlich.*
Чёт, *м. Theil, Antheil, м. Stúck, м. Зак.*
Чётвэр, *ген. четвэгрá, м. Donner-
tag, м.; великий, Gründonnerstag, м.*
Чётвэгрá, *ф. III. а. Чётрка, Vierge-
sprann, м.*
Чётвэргóвий, *а. zum Donnerstag
geh.; am Donnerstag, Donnerstag-
Чётвэрень, а. -ня Viergesprann, м. Фр.*
Чётвэреньки, *пл. на четвэрень-
ках auf allen Vieren.*
Чётвэрець, -рця, *м. дим. а. Четвэр.*
Чётвэрик, *м. на четвэрку, м.
im Viergesprann; четвэрикош. adv.
mit Viergesprann.* [auf allen Vieren.
Чётвэринкы, *пл. на четвэринках,
Чётвэрити, в. а. an einem Paare
Ochsen od. Pferde ein zweites Paar dazu
spannen, (Бор).* [zu 4. К.
Чётвэриця, *ф. Anzahl von 4, je 4,
Чётвэрка, ф. а. Чётрка, Viergesprann, м.*
Чётвэрень, *ф. kleiner aus vier Thei-
len bestehender Deichsel am Pfluge.*
Чётвэриця, *ф. а. Чётрка, Vier-
gesprann, м.* [Gerate (Hordeum vulgare).
Чётвэрич (ичинь), *м. В. gemeine
Чётвэро, м. м. vier. [Tetraroh, м.
Чётвэровлáстник, м. Vierfüß,*

Четвероградный, *a.* viereckig, quadratisch.
 Четвероугловый, *a.* viereckig.
 Четверойкий, *a.* vierfach, viergerlei, *Os.*
 Четвертак, *m.* — $\frac{1}{4}$ Rubel — 25 Кopeкeн; 2) Viergroschenstück, *m.*
 Четвёртый, *num.* vierter.
 Четвертина, *f.* der vierte Theil; 2) Getreidemaß in Russland — 2·099 Hektolitr. — 3·4137 W. Metzen.
 Четвертька, *f.* Четвёртика (*Фр.*).
 Четвертьный, *a.* Viertel-, ein Viertel eines Masse's od. Gewichtes enthaltend, *Фр.*
 Четверток, -тка, *m.* *e.* Mass, *B.*
 Четвертувати, *v.* *a.* viertheilen, vierteln.
 Четвертак, *m.* vierzeilige Gerste, *B.*
 Четвёрный, *a.* viertheilig, aus vier Stücken u. dgl. zusammengesetzt.
 Четён, *m.* geflochtene Wand (Gitterwand) im Argá, *f.*
 Четёць, -тця, *m.* *a.* Чтатель, *ОП.*
 Четяна, *f.* *a.* Щетяна.
 Четяниний, *a.* aus Четяна, borstig, mit Borsten.
 Четяри, *num.* *a.* Чотяри.
 Четирохріжатиий, *a.* mit vier vorstossenden Ecken.
 Четяриха, *f.* Rauhfiege, *f.* (Coelopa), *B.*
 Четирхатиий, *a.* gewimpert, rauh, *B.*
 Четирхатиість, -ости, *f.* Rauheit, *f.*
 Чех, *m.* der Tscheche, Böhme; 2) чех, Art goldene od. silberne alterthüml. Münze, *Kol.* I. 38.; 3) чехій, *pl.* Art Erdäpfel röthlich, lang, *B.*
 Чёхлик, *m.* kurzes Männerhemd.
 Чехóл, *gen.* чехлá, *m.* Uebergug, *m.* Docke, *f.* C. II. 201.
 Чехолити, *v.* *a.* rasch schneiden (mit einem scharfen Messer), *Фр.*
 Чехóнь, *f.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Peleus oaltratus), *B.* [2] *a.* Млáка.
 Чёвна, *f.* rechter Nbfis des Днiстрé; Чечвиця, *f.* *a.* Сочевиця, *Лис.*
 Чечёкати, *v.* *n.* zirpen.
 Чёчир, *m.* Marienkäfer, *m.* (Coccinea septempunctata), *B.*
 Чёчит, *e.* Vogelgattung, *B.*
 Чечовати си, Paar od. Unpaar, gleich u. ungleich spielen. [penser rutenus], *B.*
 Чечуга, *f.* Stierl, Sterlet, *m.* (Aoi-

Чечура, *f.* Ч. III. 441. *e.* Fischart.
 Чёша, *f.* *a.* Чехóнь, *B.*
 Чёшка, *f.* eine Tschechin, Böhmin.
 Чешушатиий, *a.* Ч. IV. 547. schup.
 Чёшка, *f.* *dim.* *a.* Чáшка. [pricht.
 Чм.сов.] Fragepartikel: ob?; es braucht aber im Deutschen meist nicht ausgedrückt zu werden: чи так? so ist? чиж так? ist's möglich dass? чи може бути? ist das möglich? Чá ти бá? — чи ти бáчш? ist's möglich? wie so gar? *Нс. хм.* 233; 2) oder: чи ти хочеш, чи не хочеш du magst wollen od. nicht; чи сáк чи так es sei nun so oder anders.
 Чёбарка, *f.* Trinkschale, *f.* Га. I. 258.
 Чёбрик, *m.* wird genannt eine magere Makrele, (Scomber scombrus L.), *B.* *a.* Скúмбрия. [сеп, на корó, на цр.
 Чёгати, *v.* *n.* lauern, auf etw. raus.
 Чёготати, *v.* *n.* den Laut „чигá“ hervorbringen (v. Kiebitz), чáйка чигóче, *B.*
 Чигуни, *m.* Aufwacher, *m.* *Пор.*
 Чиж, чяжик, *m.* Zeisig, *m.* (Fringilla spinus), *B.*
 Чижмак, *d.* чияжачок, -чка, *m.* ordinärer Schuh, Kamache, *f.*
 Чяжми, *pl.* Schuhe, *pl.* *Зак.* [gehörig.
 Чйй, чййá, чййá, *prom.* weissen, wem I. Чик, *m.* *Гол.* III. 431. *a.* Вюн.
 II. Чик, *int.* vom Schneiden.
 Чякавиця, *f.* набрати си з кш -цi. *Ос.* (61) X. 35.? [kit. *B.*
 Чякавка, *f.* *a.* Пякавка; 2) *a.* Чё-Чякайло, *n.* Steinschmätzer, *m.* (Saxicola), *B.*
 Чякало, *n.* Art Fischnetz, *B.*
 Чякане, *n.* Ticken, *n.* *Пол.*
 Чякати, *v.* *n.* Пякати, *Зел.* zwitsern.
 Чякач, *m.* *B.* *a.* Чёкиг. [Brantwein.
 Чякэдиха, *f.* *Мо.* 30. schlechter
 Чякирдём, *m.* *a.* Чукурдёл, *B.*
 Чякир, *m.* Kohlmeise, *f.* (Parus major), *B.* [schneiden.
 Чякнути, *v.* *a.* D. *c.* 2. einschneiden,
 Чяколонок, -нка, чяколоток, -тка, (чяколодок, -дка), *m.* Fingergelenk, Kniegelenk, *n.* *B.*
 Чякулявка, *f.* Baumpieper-Spitzlerohre, *f.* (Anthus arboreus), *B.* [(Еор).
 Чялыий, *a.* gesund, stark, makellos,
 Чялыкнути, *v.* *n.* zwitschern.

Чяльця, *n.* *coll.* Diadem, *n.* *Ф.*
 Чяльчябелъ, (?) *Зак.* Kohter Kráhenarpenbaum, (Strychnos nux vomica).
 Чям, *pron.* Instrum. *s.* цо; 2) *adv.* beim comparat. dient zur Bildung des superlat: чям бóрше auf's geschwindeste; чям дуж — чям бóрше, — чям бáльше, *Зак.*; чям-там, je-desto.
 Чямáйдáн, *m.* *vgl.* *gr.* Чемодáн, Mantelsack, *m.*
 Чямáлыий, *a.* genug gross, eben nicht klein; *adv.* чямáло, nicht wenig, genug.
 Чямбáрство, *n.* Gárberei, *f.*
 Чямбáр, -бóру, *n.* *a.* Крáйка, *B.*
 Чямбáрик, *m.* *s.* *d.* *v.* *B.*
 Чямбáрас, *m.* Saat-Wucherblume, *f.* (Chrysanthemum segetum), *B.*
 Чямирýха, *f.* Bein des Brantweins.
 Чямсати, *v.* *a.* rupfen, rupfen; 2) *a.* Чямáти, *B.* *Ос.* 71.
 Чямха, *f.* Büschel, *n.* *B.*
 Чямхати, *v.* *a.* *a.* Чямсати, *Ос.* 71.
 Чямчикувати, *v.* *n.* *a.* Чямчикувати, *Зак.*
 Чяи, *m.* Rang, *m.* Würde, Ehrenstelle, *f.*; 2) Art, Weise; Gattung, *f.* áншим чяном, auf *e.* ganz andere Weise, von *e.* ganz anderen Art; 3) Ceremoniell, *n.*
 Чяиáр, *m.* morgenländischer Platanus.
 Чяиáти, *v.* *a.* Ч. II. 16. *a.* Починáти.
 Чяиáбá, (чяиáбá), *f.* Gárben, *n.* Zubereitung des Leders, *f.* *a.* Вшпáва, *H.* 206.; 2) Zurichtung, *f.* Abprägeln, *n.* *H.* 78.
 Чяибáр, *m.* Gárber, *m.* *Зак.*
 Чяибáрекиий, *a.* Gárber-, vom Gárber.
 Чяиáлá, *m.* C. II. 12. *a.* Кинджáл (?).
 Чянджерушка, *f.* чянджяр, *m.* kleiner Weidenzeisig, (Sylvia rufa), *B.*
 Чянёць, -иця, *m.* *a.* Ченёць, чернёць, *Зак.*
 Чянджярочка, *f.* *dim.* *H.* 292. (in dem Ráthsel) von der Elster gesagt.
 Чяиáтель, *m.* — закóну Vollzieher, *m.* *А.*
 Чяиáти, *v.* *a.* thun, machen; handeln; hervorbringen; veranstalten; — одпрáсу *M.* I. 16. den Gottesdienst abhalten; 2) — бóже *a.* Пiдчяиáти 1); — си gemacht, gethan werden; geschehen werden; 2) sich für etw. ausgeben, sich verstellen; — си чямóсь sich zu etw. od. wozu machen, etw. ans sich machen; — си комýсь чямóсь für jmdn

etw. gelten.
 Чяиáта, *m.* *a.* Чарисник.
 Чяиáкí, *pl.* *a.* Чяри, *B.*
 Чяиáниий, *a.* thätig, beschäftigt.
 Чяиáно, *adv.* thätig; 2) gut gearbeitet, *Ps.* II. 211.
 Чяиáоватиий, *a.* gewirkt.
 Чяиáовий, *a.* mit *e.* Range (чяи) bekleidet, (hoch) angestellt, *Нс.* zum Beamtenstand geh., Beamten-, Amts-, *Мо.* 93. 173. [Rang hat, Beamte, *m.*
 Чяиáовник, *m.* der eine Würde, einen
 Чяиáок, -никá, *m.* *dim.* *a.* Чяи, *Мо.* 356.
 Чяиáча, *f.* *a.* *d.* *f.*
 Чяиáш, *m.* Zins, *m.* Goldabgabe (ábrhpt), *f.*; Grundzins, Herrenzins, *m.* Herrschaftsgelde, *n.*; Miethzins, *m.*
 Чяиáшник, чяиáшовий, *m.* *А.* Zinsmann, Zinszahlender, Zinspflichtiger, Zinsbauer; Miethmann, *m.*
 Чяиáшовий, *a.* Zins-, Zins zahlend, auf Zins sitzend.
 Чяиáбра, *f.* Gabelast, *m.*
 Чяиáжжа, *f.* *dim.* *a.* Ченáга.
 Чяиáти, *v.* *n.* worin stecken, woran kleben, haften; — над чямóсь unverdrossen woran sitzen, kauern, hocken.
 Чяиáи, *f.* Ч. V. 698. *a.* Ченáга.
 Чяиáрага, *f.* Spange, Klammer, *f.* (aus Messing welche die Korallenreihen etc. zusammenhält), *Нс.* [schwamm, *n.*
 Чяи, *m.* Mehlbrei, *m.*; 2) Zunder.
 Чяирь, *f.* *Ф.* Ungesiefler, *n.*
 Чяиáк, *m.* *a.* Чярка.
 I. Чяиáти, *v.* *a.* У. *a.* Чёрпати.
 II. Чяиáти, *v.* *a.* austauschen, austauscheln, (*Фр.*).
 Чяиáчиця, *f.* *a.* Чярка.
 Чяиáренка, (-ричка), *f.* Krickente, *f.* (Anas querquedula), *B.*
 Чяиáриця, *f.* *s.* *d.* *v.*; 2) Schnárgente, *f.*
 Чяиáрка, *f.* Geschwür, *n.* *B.*; 2) *a.* Чяиáриця 2) *B.*
 Чяиáрýн, *m.* *a.* Пякýн, *B.*
 Чяиáлáй, *m.* Trillerender Wasserläufer, (Totanus hypoleucos), *B.*
 Чяиáоватиий, *a.* breüig.
 Чяиáрочка, *f.* *a.* Чяиáриця 1) u. 2), *B.*
 Чяиáрас, *m.* *Ф.* *Пр.* III. 238.?
 Чяиáрýн, *m.* *Ф.* *П.* Súdпáна, *f.* *B.*
 Чяиáрýн, *n.* *a.* Чяиáриця 1) u. 2), *B.*
 Чяиáранка, *f.* *a.* Чяиáренка, *B.*
 Чяиáрати, *v.* *a.* *a.* Чёрпати.

Чисельний, а. -а величина Zahlengröße, Zahl, f.
 Чисельник, м. Zahler, m.
 Числене, м. Zahlen, Rechnen, n.
 Численний, а. zahlreich; adv. численно.
 Численник, м. der Zahlende, др.
 Численність, остн, f. Anzahl, Menge, f. Пол.
 Числимий, а. zählbar.
 Числяти, в. а. zählen, rechnen; *halten; — ся sich rechnen; gezählt, gerechnet werden. [м. (numeral).]
 Числівник, м. Zahler, m. Zahlwort, Число, м. Zahl; Anzahl, Menge, f.; Ziffer, f.; Nummer, f.; — одиничне Einzahl, einfache Zahl, f. Singular, m.; — многе Mehrzahl, mehrfache Zahl, f. Plural, m.
 Числюване, м. Numerieren, n.
 Числовіти, (-слув-) в. а. numerieren, mit Ziffern darstellen, beziffern, Пер.
 Числовий, а. Zahlen-; statistisch, др.
 Число, м. а. Anzahl Faden im Pausen.
 Чисніця, f. P. II. 17. три чисніці до смерті, ? Не. Пр. VIII. 911. XII. 345. чисніці, pl. Ч. I. 289. ?
 Чіста (?), повиходил Москалі в чісту Ос. (62) V. 88.
 Чісташ, м. имгр. в. Зруб.
 Чістьба, f. Reinigung, f. Klären, Raffinieren, n. B.
 Чістенький, а. dim. schön rein, ganz rein, sehr rein; nett; adv. чістенько.
 Чістєць, м. Ziest, m. (Stachys recta); — болотний, Sumpfsiest, m. (S. palustris); — німецький, Deutscher Z. (S. germanica); — лісовий Wald-Ziest, m. (S. silvatica); — річний, Jähriger Ziest, (S. annua), B.; 2) Mauerpfeffer, m. (Sedum acre), B. [ral, f.
 Чістєвість, f. А. Sittlichkeit, Мо.
 Чістий, а. rein, reinlich, sauber; *keusch; unbefleckt; rein, pur, massiv (v. Metallen); rein, klar (v. Wasser); rein, weiss, unbeschrieben (з. В. Papier &); чістий виск reiner Gewinn; чіста правда reine, unverfälschte Wahrheit; чістий випадок reiner Zufall, blosser Zufall; чісте поле offenes, freies Feld; чістий голос reine, helle Stimme; чістий дощ ein Regen ohne Donner od.

Hagel, B.; чістий четвер, Марк. 4. а. Живий ч.; нівести корі на чісту воду jmdn blamieren, blossstellen, Ос. (61) IX. 40.
 Чістик, м. а. Чістєць 2), Піс.
 Чістїлице, м. Fegefeuer, n.
 Чістїло, м. Mutterkuchen, м. B.
 Чістїніа, f. vom Getreide (das keine Schuppen hat) wie: Roggen, Weizen; dav. adj. чістїнініа, — хлїб Brot daraus. [f. Mutterkuchen, м. B.
 Чістїсько. (-їско), м. Nachgeburt,
 Чістїти (чїщу, чїстїти), в. а. reinigen, rein machen, säubern, rein fegen, auskehren; щїркою ausbürsten; 2) reinigen, abführen (v. Arzneien); 3) abnehmen (з. В. Fische); 4) oastriren; — ся sich reinigen, sich säubern; sich putzen; 2) sich aufheitern, а. klären.
 Чістїне, м. а. Чіщення.
 Чістїсть, -ости, f. Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinigkeit, f.
 Чістїнік, м. а. Чістєць 1) Піс.
 Чісто, adv. rein; 2) ganz, vollständig.
 Чістобрїха, f. geschickter Aufschneider, Lügner, м. Ос. (61) V.
 Чістокрївний, а. — кїнь, vollblütig, К. Фр.
 Чістонь то, conj. wie wenn, als wenn, als ob, чістонь-то він не знає.
 Чістотї, f. Reinlichkeit, Sauberkeit; Reinheit, Reinigkeit, f.; вже на чістотї пішлб. Км. Пр. XI. II. 83. man hat schon angefangen die Wahrheit zu sagen (?).
 Чістрїти, в. а. die Wolle kämmen.
 Чістїуха, f. sauberes, reinliches Weib.
 Чістїюнький, а. в. Чістєнький, (Фр.). [ра cinerea), B.
 Чістїюх, м. Wasserscorpion, m. (Nechestїяк, м. Ziest, m. (Stachys recta), B.; 2) Schöllkraut, n. (Chelidonium majus), B. [radicans), B.
 Чітївий, а. -а вісь wurzelnde Axe
 Чітїльний, (-льн-), м. Не. Оп. Leser, m.
 Чітїльний, f. Lesehalle, f. Lesesaal, m.
 Чітїнка, f. Lesebuch, n.
 Чітїтель, м. Leser, m.; чітїтелька, f. Leserin, f. [оум, м. Lesewelt, f.
 Чітїтельство, м. Гол. Lesepublik.
 Чітїти, в. а. lesen; 2) Гол. III. 702. rechnen, zählen.
 Чітїч, м. Leser, м. Кв. 100.

Читєць, -ця, м. Leser, m. B.
 Читїний, читївий, а. leserlich, Пер. [anthus), B.
 Чїтїниця, f. Ranken-Koralle, f. (Zo-
 Чїхавка, f. чїхание, n. Niesen, n.
 Чїхати, в. н. niesen.
 Чїхва, чїч, f. schlechtes, auf Sumpfboden wachsendes Futtergras, B.
 Чичекїти, в. н. schwätzen, (v. der Elster), Гс. I. 12. В. [чик (васїльок).
 Чичївич, м. Reimw. zu Васїльок.
 Чичїрк! in d. Verbind. ні чичїрк! still! schweig! [linaria), B.
 Чичїтка, f. Leinfink, m. (Fringilla
 Чичїтї, f. а. d. v. B.
 Чичїурка, f. Reiher, m. (Ardea), B.
 Чїш-чїш, int. vom Geräusch beim Schneiden des Getreides.
 Чїш-то-мак, Д. с. 404. а. Нїче, Мов.
 Чїщення, n. Reinigung, f. das Reinigen.
 Чїшка, f. Sohopt, m. B.; 2) Aehren, pl. (in einer Garbe, oppos. гїлїр). [m. B.
 Чїлка, f. Vorderkopf, m. Зс.; 2) Sohopt,
 Чїльній, а. Stirn; Front-, — від-
 рїд Vorhut, f. Фр.; чїльнє волїсє die über der Stirn wachsenden Haare, (Фр.); 2) B. vorzüglich, ausgezeichnet.
 Чїльность, f. Vorzug, m. B.
 Чїльцє (чїльц), n. Stirnbinde, Kopfbinde, f. Kopfdiadem, n. Ф. Нас.
 Чїмка, f. lange Wollzotte, f.
 Чїмкати, в. а. ausziehen (lange Wolle).
 Чїмкїти, в. а. а. ч. чімсїти; beschneiden, abreissen.
 Чїнджїк, м. Name für einen kleinen affectirten Menschen, B.
 Чїніти ся, а. Чїніти ся, werden, B. I. Чїп, gen. чїпї, м. Zapfen, Stöpsel, m.; *Töpel, m.; 2) Zingel, m. (Asprosingel), B. [kel u. Hunde.
 Чїп! int. Soheuchruf gegen Fers-
 Чїпати, в. а. anhängen, anheften; 2) angreifen, ergreifen, fassen; — корї а. — ся корї jmdn antasten, mit jmdm anbinden; sich an jmdn hängen; an jmdm haften bleiben.
 Чїпїць, -пїц, м. Haube, Frauenhaube, f.; 2) Fettnetz beim Magen (beim Hausvieh), n. а. Зїп.
 Чїпїти, в. н. а. Чїпїти, kauen, hocken; 2) jmdm auf dem Halse sitzen.
 Чїпїр, м. Haubenmacher, m. Пар.
 Чїпїний, а. sich leicht an etw. an-

setzend, an etw. hängend, klebend, haftend; -а хорїба ansteckend.
 Чїпляне, n. Anhängen, n.
 Чїпїрї, м. имгр. Mundsohenk, m. B.
 Чїпїний, а. а. Хвїтїний, Мол.
 Чїпорїя, f. Art Spiel, welches darin besteht, dass Stöcke zum Ziele geworfen werden.
 Чїпїчник, м. Haubenstock, m. Пар.
 Чїпїчниця, f. Haubenmacherin, f.
 Чїпїрага, f. а. Чїпїрага. [Пер.
 Чїпїрїний, а. чїпїрїти ся, а.
 Чїпїрїти, чїпїрїти ся.
 Чїпїчик, м. dim. Haube, f. B.
 Чїпїчїти, в. а. die Haube aufsetzen.
 Чїрїва, f. а. Чїрївїя (in Karten), Coeur.
 Чїрївїк, Н. 32. е. Scherzwort, (?).
 Чїрїкїти, в. н. а. Чїрїкїти.
 Чїрїкїний, а. uneben, nicht glatt, rauh, struppig, (Фр).
 Чїрїкїти ся, а. Чїрїкїти ся.
 Чїрїкїця, f. — drei Fäden, Кол I. 68.
 Чїстїниця, dim. чїстїничка, f. Ф. ?
 Чїстїбно, conj. а. Ніби, ніби то.
 Чїстрїшка, f. Hechelthierchen, n. (Oxytricha); чїстрїкїкї, pl. Hechelthierchen, pl. (Oxytrichina), B.
 Чїстрїти, в. а. hecheln.
 Чїт, beim Spiel Чїт чї лішка Paar od. Unpaar, gleich od. ungleich, (vgl. др. чїтї; четї Paar, n.).
 Чїтїра, f. Blechbüchse, f, B.
 Чїхати, чїхрати, в. а. reiben, kratzen; 2) kraus machen, zerkausen; 3 * bei den Haaren raufen; — ся sich kratzen.
 Чїхрїтїний, а. behaart, zottig, B.
 Чїча, dim. чїчка, f. (in d. Kinderspr.) е. Blume; 1) brhpt е. schöne Sache, Spielzeug, n. &; * von einer verzärtelten Person; 2) чїча, als imf. schön! (au kleinen Kindern beim Vorzeigen hübscher Sachen).
 Чїчїний, а. schön (Kinderspr.).
 Чїче, н. coll. Blumen, pl.
 Чїчїшик, м. Löwenzahn, м. (Leontodon taraxacum), B.
 Чкурїтїти, чкурїтїти, в. н. 3. davonlaufen, др. (Фр.), а. Подїтїти 1).
 Члїшїк, -їкї, м. Ч. I. 281. е. Trinkgeschirr.
 Члєн, м. Glied, Gliedmaas, n.; 2) Mitglied, n. (einer Gesellschaft); 3) Glied einer Periode, n. Satz, m.; 4) Artikel,

Punkt, *m.* (-іри &).
 Членістий, *a.* gegliedert, Glieder-
 Членістість, -ости, *f.* Gliederung,
 Küstentwidelung, *f.* *Ил.*
 Членіти, *v. a.* anatomieren, anatomi-
 sieren, *Пар.*
 Членіство, *n.* Mitgliedschaft, *f.*
 Angehörigen zu *e.* Vereine, *n.* *T.*
 Члієвній, *a.* anatomisch, *Пар.*
 Члієнний, *f.* члієнваня, *n.* Ana-
 tomie, *f.* *Пар.*
 Члієнвати, *v. a. v.* Членіти, *Пар.*
 Чля, *adv.* *Н.* 272. es ziemt, es passt;
 — комусь es ziemt, ist geziemend, *ВЕ.*
Пр. X. 4. 51.
 Чмаканя, *n.* Schnalzen, *n.*
 Чмакати, *v. n.* schnalzen.
 Чмалєний, *a.* neblig, finster, trübe;
 * mürrisch, *Ил.* („См.“ 105). [*f.* *Зах.*
 Чмара, *f.* Scheuche, Vogelscheuche,
 Чмелєний, *a.* *М+Б.* 17?
 Чмєльк, *m.* *дїм.* *v.* Чміль.
 Чміга, *f.* не до чміги *С. II.* 192. *v.*
 Шміга. [*f.* *Зах.*
 Чмір, *m.* Rausch, *m.* Berauschung,
 I. Чміх, *m.* *Н.* 38. Flucht, *f.*; 2) *Ос.*
 (61) VI. 37. *e.* Art Gesellschaftsspiel:
 Enthalten des Lachens. [*Ил.* *Ил.*
 II. Чміх! *інт.* des Fortlaufens, Ent-
 Чміхати, *v. n.* schnauben, *B.*
 Чміхнути, *v. n.* schnell davonlaufen;
 2) mucken, mucksen (*v.* Lachen).
 Чміль, *m.* Hummel, *m.* (Bombus), *B.*
 Чмовж, чмбжжк, *m.* Sprechweise,
f. Kleiber, *m.* (Sitta europaea), *B.*
 Чмбкнати, *v. a.* küssen; чмбкнати
 ся, einander küssen, *III.* I. 342.
 Чмолá, *f.* Holzbiene, *f.* (Xylocopa
 violacea), *B.* [*скўда* 2).
 Чмуд, *m.* als Schimpfwort: *v.* Па-
 чмутній, *m.* muthwilliger, ausge-
 lassener Mensch, Spassmacher, *m.* *Зах.*
 Чмутовáти, *v. a.* lieblosen, caresi-
 sieren, *Мак.*
 Чмутовáтий, *a.* *Н.* 233. klug (?).
 Чмутовáха, *f.* Scháckerin, *f.* *Мак.*
 Чо, *adv.* — чоó? warum? *Ф.*
 Чобáк, *m.* *C.* Behälter für Getränke, *m.*
 Чобáн, *m.* *v.* Чобáн. 1) Ochs, *m.* *Кол.*
 II. 181.; 2) Hirt, *m.* *Кол.* II. 256.
 Чобáна, *f.* *e.* Kuh mit nach inwärts
 gebogenen Hörnern, *B.* [*oilla*], *B.*
 Чобáник, *m.* Bachstelze, *f.* (Mota-

Чобáт, *gen.* чобáта, *m.* Stiefel, *m.*;
 чобáти настáвити auf's Stiefelbrett
 nehmen; — зачобáти die auf's Stiefel-
 Brett genommenen Stiefel an der Sonne
 aufstellen, damit sie eintrocknen u. steif
 werden, *B.* [*Чобáтáч.*
 Чобáткá, чобáтцá, *pl. дїм.* *v.* Чобáтáч,
 Чобáтнáк, *дїм.* чобáтнáчок, *m.* *v.*
 Чобáтáч.
 Чобáтáч, -ткá, *m.* *дїм.* Stiefelchen, *n.*
 Чобáтáч, *m.* Schuhmacher, *m.* III. I. 124.
 Чобáтарáнко, *m.* Sohn des Чобá-
 тáч, *Ил.* [*f.* *Зах.*
 Чобáтарáнхá, *f.* Schuhmachersfrau,
 Чобáтарáннá, *f.* Tochter eines Чобá-
 тáч, *Ил.* [*дїм.* *v.* Чобáт, kleiner Stiefel.
 Чобáтáч, бáтцá, *pl.* чобáтцá, *m.*
 Чобáтáч, *gen.* чобáткá, *pl.* чобáткá,
m. *дїм.* *v.* *d. v.*
 Човг, *інт.* vom Kratzfuß, *М.*
 Човганкá, *f.* *v.* Собганкá.
 Човгати, *v. n.* schlendern, *Ил.*; — *са*
v. Хвзати ся.
 Човéн, *gen.* човéнá, *m.* Kahn, *m.* Boot, *m.*
 Човник, *m.* *дїм.* *v.* *d. v.* Schiffchen,
 Kiel, *n.* *B.*; 2) Bluthänfling, *m.* (Fringilla
 cannabina), *B.*
 Човникóватий, *a.* kahnförmig, *B.*
 Човник, *m.* Schiffchen, *n.*
 Човпити, *v. a.* — гóлову *v.* Су-
 шáти гóлову; — *са* *Н.* 52. *v.* Носáти ся.
 Човпиги, *v. a.* in einem fort reden;
 jmdm etw. einreden, beweisen, (*Фр.*)
 Човпистий, *v. n.* *D.* *c.* 179. trotteln
 gehen; — *са* *Ч.* III. 425.
 Човпáтá, *v. a.* begreifen, verstehen, *Зах.*
 Чобгнати, *v. n.* *W.* *v.* Чахнáти.
 Чогó, *pron. gen.* *n.* *v.* Що; 2) *adv.*
 warum? weswegen?; чоóгó дóброго
 wenn es gut geht, leicht möglich, sehr
 wahrscheinlich.
 Чогóсь, *pron. gen.* *n.* *v.* Щось; 2)
adv. aus irgend einem Grunde, unbekannt
 warum. [*Собáкал,* *m.* (?).
 Чобáлок, -лкá, *m.* *КС.* (83) VII. 508.
 Чокнáткá, *f.* Steinschmátzler, *m.*
 (Saxicola), *B.*
 Чóкo, *інт.* vom Klirren des Stiefeleisens.
 Чолáк, *m.* Stirnblatt mit Stacheln
 versehen kleinen Kälbern angelegt da-
 mit sie nicht saugen.
 Чолáн, *m.* *v.* Дáвин 3), Radfelge, *f.*
 Чолáтий, *a.* grosstirnig.

Чолний, *a.* Stirn-; Haupt-; vornehmst,
Зах.
 Чолó, *n.* Stirn, *f.*; на чолá мáти на-
 писане auf der Stirn geschrieben stehen;
 бес чолá unverehámt, frech; 2) Fronte,
f. vorderer, höherer, erhabener Theil
 verschiedener Gegenstände, — будáнку
 Vorderseite eines Gebäudes, Fаçade, *f.*;
 — вáска Front, *m.* Spitze der Armee;
 на чолá an der Spitze; 3) das Vornehm-
 ste, Auserlesenste; чолáм бáти auf sein
 Angesicht niederfallen, tiefe Unterthá-
 nigkeit zeigen, sich vor jmdm demüthi-
 gen, demüthig anbeten; чолáм! unter-
 thánigster Diener! Gehorsamster! *Кв.* 210.
 Чолóбитний, *a.* ehrerbietig, *Пар.*
 Чолóбитність, -ости, *f.* Ehrerbie-
 tigkeit, *f.* *Пар.* [*bein,* *n.* *B.*
 Чоловий, *a.* Stirn-, -á кáсть Stirn-
 Чоловик, *m.* Mensch; Mann, ein
 ganzer, tüchtiger Mann, *m.*; 2) Mann,
 Gemahl, *m.*; 3) auch für das deutsche:
 man, чоловик рóбит man arbeitet
 Чоловикóвдник, *m.* *K.* der sich
 bei den Menschen einschmeichelt. [*м. К.*
 Чоловикóгубець, -бця, *m.* Mörder,
 Чоловикóгубство, *n.* Menschen-
 mord, Mord, *m.* *Пар.*
 Чоловикóлюбний, *a.* menschen-
 liebend, menschenfreundlich, leutselig.
 Чоловикóлюбність, -ости, *f.* Men-
 schenliebe, *f.* *Пар.*
 Чоловикóлюбство, *n.* Menschen-
 freundlichkeit, Humanität, *f.* *K.*
 Чоловiцтво, *n.* Menschlichkeit, Hu-
 manität, *f.* *Ф.* [*f.* *Тор.*
 Чоловiчество, *n.* Menschennatur,
 Чоловiче, *n.* (*nur im Nominat.*) *v.*
 Чоловик. [*сочен.*
 Чоловiчий, *a.* menschlich, Men-
 Чоловiчина, *m.* *Н* 59 *Кв* 318. „ein
 Mensch“, Männlein, *n.* Nomunculus, *m.*
 Чоловiчити, *v. a.* *Ваз.* vo. menschen-
 lichen, personifizieren.
 Чоловiчáско, чоловiчáще, *m.*
aug. v. Чоловик, *Wgr.* 34.
 Чоловiчний, *a.* human, *K.*
 Чоловiчний, *m.* Mittelraum der
 Kirche (wo die Männer gew. stehen,
oppo. Бáбáнцá), *m.*
 Чоловiчок, -чка, *m.* *дїм.* *v.* Чо-
 лóвик. Männlein, *n.* kleiner Mensch,
 Menschlein, *n.*; 2) Sehloch, *n.* Pupille, *f.* *B.*

I. Чолóм, *m.* Kuss, Anhauch, *m.*
 II. Чолóм, *adv.* *v.* Чолó.
 Чолóмкати, чолóмкнати, *v. a.* kü-
 sen; 2) grüssen; — *са* sich küssen,
 einander küssen, *C. I.* 221. 100; 2) ein-
 ander grüssen. [*Grusa,* *m.* *Пар.*
 Чолóмок, -мкá, *m.* Empfehlung, *f.*
 Чом, *adv.* *v.* *d. f.* 2).
 Чомý, *pron. Dat. n. sing. v.* Що;
 2) *adv.* warum, u. warum?
 Чомýсь, *pron. Dat. n. sing. v.* Щось;
 2) *adv.* aus irgend einem Grunde, un-
 bekannt aus welchem Grunde, unbekannt
 warum.
 Чóпик, *m.* *дїм.* *v.* Чóп; 2) Zingel, *m.*
 (Aspro zingel), *B.*; 3) ein junger Sander, *B.*
 Чопикóватий, *a.* zapfenförmig.
 Чопiвкá, *f.* Zapfenqualle, *f.* (Eucha-
 ria), *B.*
 Чопiвáрь, *m.* *v.* Чипiвáрь.
 Чопнати, *v. a. v.* Удáрти.
 Чоповий, *a.* Zapfen-; *сбáт.* *m.* Kel-
 lermeister, *m.*; чоповé, *сбáт.* *n.* Za-
 pfengeißel, *n.* [*Ченýрний &*
 Чопýрний, *a.* чопýрити ся, *v.*
 Чóрба, *f.* *v.* Дáга, (*Фр.*)
 Чорнáвий, *a.* *v.* Чорнáвий.
 Чорнéчкий, *a.* *дїм.* *v.* Чóрний, *B.*
 Чорнéнький, *дїм.* чорнéський,
v. schwarz, sehr, ganz, vollkommen
 schwarz.
 Чорнéцький, *v.* -á рáда — Чóрна
 Рáда, *Ил.* (*см* 35) *v.* Рáда (чóрна).
 Чóрний, *a.* schwarz; * finster; чóр-
 на рáда, *v.* Рáда Чóрна; чóрна рóжа
 Stookrose, *f.* (Althaea rosea), *B.*; чóрний
 рiжкi, Mutterkorn, Hungerkorn, *n.* (Sole-
 rotium olivus), *Ил.*; * чóрна кiшка
 (кiшка) пробiгла мiж подружжем zwi-
 schen den Eheleuten ist ein Zerwürfniß
 eingetreten; *сбáт.* *f.* чóрна — Тюрнá,
 Темнiця, *Ос* (61) VIII. 95.
 Чорнiлиця, *f.* Tintenfass, *n.* *C. I.*
 163; 2) — кáлáмýтка або сáвiя, *f.*
 Tintenflask, *m.* (Seria officinalis), *Пол.*
 Чорнiльниця, *f.* Tintenflask, *n.* (*Фр.*)
 Чорнiло, *f.* Tinte, *f.* *C. I.* 164.
 Чорнiтель, *m.* Anschwárzler, Ver-
 leumder, *m.*
 Чорнiти, *v. a.* schwarz machen,
 schwárzen; beschnutzen; * jmdn an-
 schwárzen, verleumden.
 Чорнiця, *f.* Ackerbrombeere, *f.* (Ru-

bus caecius), *B.* [lanosomata], *Пол.*
 Чорнішкі, *pl.* Schwärkäfer, *pl.* (Me-
 Чорніш остроголиця, *m.* Todten-
 käfer, *m.* (Blare mortuaga), *Пол.*; 2) *v.*
 Чёрный, *B.* 90.
 Чёрітц, *v.* м. іх schwarzen, schwarz
 werden; schwarz erscheinen.
 Чорнобиль (чорнобіль), *m.* Beifuss,
m. (Artemisia vulgaris), *B.*
 Чорнобілка, *f.* Penthina, *B.*
 Чорнобрядець, -вця, *m.* *v.* Чорно-
 бродський, *III.* I. 356; 2) *v.* Чорного-
 ловець, *Ос.* (61) XII. 28; 3) Aufrechte
 Samtblume, (Tagetes erecta), *B.*; 4)
 auserlesene (Hasel-) Nüsse, (*H.*) *Зах.*
 Чорнобрядиш, чорнобродий, *a.*
 mit schwarzen Augenbraunen.
 Чорнобрядівський, чорнобродь,
a. *dim.* *v.* *d.* *v.*
 Чорнобрядка, *f.* ein Frauenzimmer
 mit schwarzen Augenbraunen.
 Чорнобровець, -вця, *m.* (с.Манн)
 mit schwarzen Augenbraunen, *B.*
 Чорнобрунатний, *a.* dunkelbraun.
 Чорнобурний, *a.* schwarzbraun,
 dunkelbraun.
 Чорноватий, *a.* schwärzlich.
 Чорноголовець, -вця, *m.* *Ос.* (61)
 XII. 28. Stiefel aus gewöhnl. schwar-
 zem Leder. [Kopf, schwarzköpfig, *B.*
 Чорноголовий, *a.* mit schwarzem
 Чорноголівка, *f.* Sumpfschneise,
 Mönschneise, *f.* (Parus palustris, *B.*; 2)
 Schwarzplatte, *f.* (Sylvia atricapilla), *B.*
 Чорногривий, *a.* schwarzmähnig,
Фр. [conia alba], *B.*
 Чорногус, *m.* Weisser Storch, (Ci-
 Чорногузка, *f.* Spottname: mit
 schwarzem Hintere, +*M.*
 Чорногузіник, *m.* der schwarze
 Гусь trägt.
 Чорнобвтий, *a.* schwarzgelb.
 Чорноземля, *f.* Humus, *m.* *B.*
 Чорнозем, -му, *m.* *v.* *d.* *v.* [reich.
 Чорноземний, *a.* humos, humus-
 Чорноземок, -мка, *m.* Dammerde,
f. *Пол.* [*m.* (Acer campestre), *B.*
 Чорноклен (-клин), *m.* Feldahorn,
 Чорнокленовий (-клин), *a.*
 aus Чорноклен.
 Чорнокмін, *He.*? [stler, *m.* *K.*
 Чорноквіжчик, *m.* Schwarzkü-
 Чорноквіжництво, *n.* Schwarz

kunst, *f.* *Пар.*
 Чорноколоска, *f.* -пшівця, Art
 Weizen. [Haarflechten.
 Чорнокосий, *a.* mit schwarzen
 Чорнокрапівотий, *a.* schwarz-
 tüpfelig, *Пар.* [glor, *pl.* (Melanosomata), *B.*
 Чорнокривець, *pl.* Schwarzfü-
 Чорнолиций, *a.* schwarz von Ge-
 sicht.
 Чорнолиций, *a.* schwarz, schwärz-
 lich, mit schwarzem Haar, *Зах.*; schwarz
 vom Schmutz, *M+B.* 187.
 Чорнобронець, -рця, *m.* Küsten-
 bewohner, *m.* am Schwarzen Meer.
 Чорнобронецький, *a.* Schwarzmeer-,
 am od. auf dem Schwarzen Meere be-
 findlich. [melanops, *B.*
 Чорнобчка пірнчка, *f.* Tanyrus
 Чорнопасмистий, *a.* schwarz-
 streifig, mit schwarzen Streifen.
 Чорноперий, *a.* schwarzfederig,
 schwarzgefiedert.
 Чорнопірочка, *f.* *dim.* *Bein.* der
 Галочка, schwarz befiedert, *Ч.* V. 459.
 Чорнопіджжа полівка, *f.* Schwarz-
 fühlerige Feldwanze, (Cimex nigroor-
 nis), *B.*
 Чорнороб, *m.* gewöhnlicher Arbei-
 ter, Arbeiter welcher schwer arbeitet, *Ар.*
 Чорноробство, *n.* coll. Arbeiter,
pl. welche schwer arbeiten, *Ар.*
 Чорноробтий, *a.* mit schwarzem
 Mund, *B.* [ke spielend.
 Чорнорусий, *a.* braun in's Schwar-
 Чорнорубий, *a.* schwarz getupft.
 Чорносівий, *a.* schwarzgrau;
 -кий Schwarzschimmel, *m.* *Пар.*
 Чорносіний, *a.* schwarzblau.
 Чорносірий, *a.* schwarzgrau.
 Чорнослив, *m.* coll. gedörrte Zwetsch-
 ken, *B.*
 Чорнострокатий, *a.* schwarzge-
 fleckt; -кий Schwarzschnecke, *Пар.*
 Чорноусий, *a.* mit schwarzem
 Schnurbart.
 Чорноха, *f.* eine schwarze Kuh, *B.*
 Чорнохрба, *m.* *v.* *e.* falbes Pferd
 mit schwarzem Rücken, *B.* [Пар.
 Чорночервоний, *a.* schwarzroth,
 Чорнуватий, *a.* schwärzlich, *He.*
 Чорнушка, *f.* Schwarzkümmel, *m.*
 (Nigella arvensis).
 Чорнолька, *f.* -дівчина Brünette, *f.*

Чорних, *m.* Melandrya, *B.*
 Чорниха, *f.* Brünette, *f.*
 Чорнівий, *a.* schwärzlich.
 Чорнівка (чорнівка), *f.* Brünette, *f.*
 Чорніта, *f.* Reihente, *f.* (Fuligula
 oriatata).
 Чорніта, чорнітка, *f.* Hanbenlerche,
 Kothlerche, *f.* (Alauda oriatata), *B.*
 Чорствити, *v.* *n.* -сёрцем verhär-
 ten, hartherzig werden.
 Чорт, *m.* Teufel, *m.*; * Henker, *m.*
 Чортвіть що — чортвіть (?) *P.*
 I. 75. der Teufel weiss was —.
 Чортеня, *gen.* -яти, *n.* *dim.* kleiner
 Teufel; * böser Bube.
 Чортик, *m.* *v.* *d.* *v.* [II. 312.
 Чортинець, -вця, *m.* Hölle, *f.* *Mt.*
 Чортиний (-вий), *a.* *TP.* Чортиний.
 Чортяско, чортяще, *m.* *aug.* *v.*
 Чорт. [(vom Weibe).
 Чортяха, *f.* böses Weib, Teufel, *m.*
 Чортяця, *f.* *v.* *d.* *v.* teuflisches, bö-
 ses Weib.
 Чортів, -това, -тове, *a.* *v.* Чортівий.
 Чортівна, *f.* Teufelsunwesen, *n.*
 Teufel, *pl.* *См.*
 Чортівський, *a.* *v.* *d.* *f.*
 Чортівий, *a.* Teufels, teuflisch.
 Чортівня, *n.* Teufelsbrut, *f.*
 Чортік, -тка, *m.* *dim.* *v.* Чорт, *Еф.* 67.
 Чортола смердюча, *f.* stinkendes
 Steckenkraut, Teufelsdreck, *m.* (Ferula
 asa foetida), *B.*
 Чортополох, *m.* *v.* Чукурділь, *B.*;
 2) Xanthium spinosum, *Ніс.* [nend, *Ф.*
 Чортополошений, *a.* Teufel ban-
 Чортопорох, *m.* Blätterschwamm,
m. *Пар.* [wagen, *m.* Art Kibitka, *III.*
 Чортопахівка, *f.* *Ка.* 18. Teufel-
 Чорторіш, *m.* Wirbel u. Strudel im
 Wasser (vom Teufel aufgewirbelt), *Кв.* 351.
 Чортя, чортятко, *n.* *dim.* kleiner
 Teufel, Teufelsbrut, *f.* [en, *pl.* *Зах.*
 Чортятство, *n.* Teufel, *pl.*; Teufelei-
 Чортячий, *a.* Teufels, teuflisch.
 Чос, *m.* Schlag, Stos, *m.* задати чо-
 комує jmdn weidlich durchprügein,
C. I. 251.
 Чоснік, *m.* *v.* Чиснік, *Пар.*
 Чоснічка, *f.* Knoblauchshederich, *m.*
 (Alliaria officinalis), *B.*
 Чотиреградний, *a.* vierkantig, *B.*
 Чотиреградка, *f.* Kropfger

Stachelbauch, (Tetrabon hispida), *Пол.*
 Чотиреградний, *pl.* Vierkiefer, *pl.*
 (Tetrabranchiata), *B.* [конюшиний.
 Чотирепланичаний, *a.* *v.* Плав-
 Чотирерогий, *a.* vierhörig; -а
 бласетня, vierhöriger Meereschwamm, (Qua-
 dricornia lucernaria), *B.*
 Чотирерукий, *a.* vierhändig; *pl.*
 -ки, Vierhänder, *pl.* (Quadrupana), *Пол.*
 Чотиреядильний, *a.* viermächtig,
 tetradynamisch, *B.* [(Tetramera), *Пол.*
 Чотиреядильці, *pl.* Vierzähige, *pl.*
 Чотирь, *num.* vier.
 Чотирьжиди, *num.* viermal, *К.* [Пол.
 Чотирьпальцевий, *a.* vierzehig,
 Чотирьпета, *num.* vierhundert.
 Чотирьдцять (-наць), *num.*
 vierzehn. [der vierzehnte.
 Чотирьдцятний (-наць), *num.*
 Чотирьники, *pl.* in *a.* Räthsel: die
 vier kleinen Finger, *Крон.*
 Чотиробік, -обку, *m.* Carré, *n.* *Пар.*
 Чотиробкий, *a.* vierseitig, *См.*
 Чотиробочник, *m.* *v.* Чотиро-
 кутник. [hundert dauernd.
 Чотировичний, *a.* *Mos.* vier Jahr-
 Чотирограний, *a.* *B.* vierkantig,
 vierzeilig.
 Чотирогранчастий, *a.* viereckig.
 Чотирозуб, *m.* Tetraxis, *B.*
 Чотирокутник, *m.* Viereck, *n.*
 Чотирохлітний, *a.* vier Jahre
 dauernd, vierjährig.
 Чоткі, *pl.* Rosenkranz, *m.* III. I. 228.
 Чотковатий, *a.* perlchnurformig,
 rosenkranzformig.
 Чобла, *f.* *M.* II. 77. breite Ausgänge
 der weibl. Hemdärmel; *pl.* чобла, *B.*
 Manohetten, *pl.*
 Чохлатий, *a.*? [spielen, *Зах.*
 Чочовати ся, das „Чит“ (w. *v.*)
 Чочурник, *m.* *v.* Снічурник, *B.*
 Чрест, *v.* *a.* abriden. [I. 222.
 Чтенць, -вця, *m.* *v.* Чтатель, *Вос.*
 Чтирїчи, *num.* *Py.* vierfach.
 Чтиропужний, *a.* ніномі Зоря,
 IV. 108.? [Ca.
 Чтиропоборний, *a.* vierstöchig,
 Чтїти, (ччу, чтиш), *v.* *a.* ehren.
 Чтирїя, *f.* *v.* нію молотити an Viergen.
 Чу-чу! *inf.* von Behorohen.
 Чу — чүш, чи чу хло? ей чу!
 Чуб, *m.* Schopf, Busch, *m.* auf dem

Корפו; * Kopf, *m.* вати за чуб in die Haare fahren, bei den Haaren sausen; 2) * Kopsierat, Kopsputz, *m.*
 Чубачка, *f.* *Всм.* der Чубка.
 Чубайка, *f.* *v.* Чуб, Busoh, *m.* *Лис.*
 Чубан, *m.* *v.* Ochs mit nach inwärts gebogenen Hörnern, *B.*
 Чубанна, *f.* Rauferei, *f.*
 Чубарка, *f.* Brantweinglas, *m.* *Пар.*
 Чубарний, *v.* getigert, *Пар.*
 Чубатень, *m.* Sperber, *m.* *ОП.*
 Чубати, *v.* *v.* bei den Haaren sausen, in die Haare fahren.
 Чубатий, *v.* geschopft, schopfig, gehaubt, busohig, bausohig.
 Чубатка, *f.* Haubenmeise, *f.* (*Parus cristatus*), *Пар.* [*europaea*], *B.*
 Чубатник, *m.* Lärche, *f.* (*Larix*)
 Чуберка, *f.* *дим.* *v.* Цёбричок, *Нас.*
 Чубернатиий, *v.* drollig, seltsam, *H.* 32.
 Чубити, *v.* *v.* bei den Haaren sausen, in die Haare fahren; — ся einander in die Haare gerathen, sich bei den Köpfen kriegen, herumzausen, herumbalgen.
 Чубий, *m.* Rauf, *m.* *Пар.*
 Чубок, -бка, *m.* *дим.* *v.* Чуб; чубок, *v.* чубком. Uebermass, *n.* was über den Strich in die Höhe steht; volles, reichliches Mass; мати в чубку betrunken sein; 2) *pl.* чубки, Art Äpfel, länglich mit einem in die Höhe ragenden Kelchsaum, geradezu geschopft, busohig, *B.*
 Чублявий, *v.* ranfsüchtig, *Пар.*
 Чубрик, *m.* *v.* Чубок, Чубер, *B.*
 Чубрякати ся, *Ал.* *v.* Кланити ся.
 Чубрий, *m.* Spitzname der zopftragenden Kosaken *Ос.* (61) VIII. 16.
 Чубук, *m.* Tabaksrohr, Pfeifenrohr, *m.* *B.*
 Чубубнець, -вця, *m.* *v.* Ясмин.
 Чувал, *m.* *v.* Мішок.
 Чувалий, *v.* gehört, wovon man schon gehört hat, +*M.* [*fahren.*]
 Чувати, *v.* *m.* hören, vernehmen, erschauen, *v.* empfindlich, *Пол.*
 Чуватенний, *v.* empfindsam, fühlend, gefühlvoll, innig.
 Чуватенник, *m.* Interjection, *f.* *Пар.*
 Чуватенно, *adv.* innig, mit Gefühl, *У.* [*gefühlvoll.*]
 Чувателний, *v.* empfindsam,

Чувствительність, -ости, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit, *f.* Gefühl, *n.*
 Чувствительно, *adv.* empfindsam; 2) in vollem Bewusstsein, *Ос.* (61) VI. 44.
 Чувство, *m.* Sinn, *m.*; Gefühl, *n.*
 Чувствоване, *n.* Gefühl, *n.* Empfindung, *f.* [*den;* 2) spüren, merken.
 Чувствувати, *v.* *n.* fühlen, empfinden, *Уга.* *f.* *v.* Чугана.
 Чугаина, *f.* *v.* *d.* *f.* [Свйта, Опанча.
 Чугай, *m.* *v.* Art Männerkloid, *v.*
 Чуган, *m.* Tasche, *f.*
 Чуганя, *f.* wolleues Oberkleid (Mantel) mit einer Pelierine bei den Лёмки.
 Чугунний, *v.* *gr.* eisern (чугун, *gr.* Eisen, *n.*).
 Чугунка, *f.* *gr.* Eisenbahn, *f.*
 Чуд, *m.* *v.* Чудо; чуд-але, *n.* *Зар.*?
 Чудак, *m.* seltsamer, wunderlicher Mensch, Sonderling, *m.*
 Чудар, *m.* Sonderling, Narr, *m.* *См.*
 Чудася, *f.* etw. Wunderliches, Seltsames, Komisches, wunderliche, seltsame Geschichte, Wunderding, *n.*
 Чудакциий, (-дацьк-), *v.* wunderbar, seltsam, sonderbar.
 Чудачний, *v.* possirlich, *КУ.* *v.* *d.* *v.*
 Чуденний, *v.* wunderbar, ungemein, ausserordentlich, *Зак.* [*seltsam.*]
 Чудерняцкий, *v.* *Нс.* wunderlich,
 Чудесний, *v.* wunderbar, wundervoll; wunderlich, seltsam; *adv.* чудесно.
 Чудити, *v.* *n.* mit stiller Bewunderung da sitzen. [*wunderlich.*]
 Чудненький, *v.* *дим.* sehr seltsam,
 Чудний, *v.* wunderbar, wundervoll; ausserordentlich; wunderlich, seltsam; *adv.* чудно.] *Bizarrerie, f.*
 Чудність, -ости, *f.* Wunderlichkeit,
 Чудноватиий, *v.* wunderbar, seltsam.
 Чудо, *g.* чуд, *pl.* чудеса *n.* Wunder, *n.*; Seltenheit, bewundernswürdige Sache, *f.*; чудо-юдо, *n.* *К.* verzerrtes Kunststück; 2) fabelhaftes, phantastisches Wunderding, Ungethüm, *n.* *К.*
 Чудовати ся, sich wundern, sich verwundern, in Erstaunen gerathen.
 Чудовий, *v.* *v.* Чудесний, *Зак.*
 Чудовиско, чудовище, *n.* Wunderding; Phaenomen; Ungeheuer, *n.*
 Чудовний, *v.* wundervoll, *III.* II.

148.; wunderbarlich, ausserordentlich; 2) wunderthätig, *Зак.*
 Чудодивний, *v.* *См.* wundervoll.
 Чудодієць, -дієця, *m.* *К.* Wunderthäter, *m.* [*derwirkend, Zauber, Фр.*]
 Чудодійний, *v.* wunderthätig, wund-
 чудокрам, *m.* reiche Fülle der Wunder.
 Чудонько, *n.* *дим.* *v.* Чудо.
 Чудотворець, -рця, *m.* Wunderthäter, *m.* III. II. 166. [*wunderwirkend.*]
 Чудотворний, *v.* *v.* wunderthätig,
 Чудотворник, *m.* Buch, *n.* in dem Wunderthaten der Heiligen geschildert sind, *Ф.*
 Чужа, *f.* *Ф.* *Пр.* III 239.?
 Чужак, *m.* Fremdling, *m.* *К.* *Кн.*
 Чужанія, (-жен-), *f.* *АД.* I. 197. *v.*
 Чуженія.
 Чужати ся, *v.* Цурати ся. II. 180.
 Чужий, *v.* *Ч.* V. 198. *v.* Чужий.
 Чуждати, *v.* *v.* люди добре чуждють etwa: wirtschaften (als fremde Leute); — ся, *v.* Цурати ся.
 Чужеземний, (чужо-), *v.* aus fremdem Lande, auswärtig, ausländisch, fremd, *К.*
 Чуженік, *m.* der Fremde, Fremdling, *m.*; чуженія, *f.* eine Fremde.
 Чуженний, *v.* fremd. [*rasita*], *Пол.*
 Чужепаси, *pl.* Sohmarotzer, *pl.* (Pa-
 Чужепасний, *v.* schmarotzend, *Пол.*
 Чужепасні, *pl.* Sohmarotzer, *pl.* (*Parasitica*), *Пол.* [*fremde Abstammung*]
 Чужеродвість, -ости, *f.* *Пар.*
 Чужесторонець, -нця, *m.* Fremdling, *m.* *Ар.* [*von auswärts; fremd.*]
 Чужесторонний, *v.* ausländisch,
 Чужестранний, *v.* *gr.* *v.* *d.* *v.*
 Чужеший, *v.* fremdsprachig, *Гол.*
 Чужий, *v.* fremd, ausländisch, nicht einheimisch; nicht eigen, anderen ge-
 hörig; 2) anderer, *К.* I. 31.
 Чужія, *f.* Fremde, *f.* Ausland, *n.*; 2) *m.* *п.* *f.* Fremdling, *m.* eine Fremde.
 Чужинецький, *v.* fremd, ausländisch.
 Чужинка, *f.* P. II. 164. fremdes Gut, fremde Sache (die sich jmd angeeignet hat); *КУ.* fremdes Weib.
 Чужоврий, *v.* *К.* andersgläubig.
 Чужовладство, *m.* Fremdherr-

schaft, *f.* *Фр.*
 Чужогородний, *v.* aus einer anderen Stadt, aus anderen Städten, *Ар.*
 Чужоземець, -мця, *m.* Fremder, Ausländer, *m.* *Кол.* II. 76.
 Чужоземка, *f.* Ausländerin, Fremde, *f.* *К.* [*Пар.*]
 Чужоземлець, *m.* Ausländer, *m.*
 Чужоземний, *v.* ausländisch, fremd.
 Чужоземниця, *f.* *v.* Чужоземка, *Пар.* [*Fremde, f.*]
 Чужоземщина, *f.* Ausland, *m.*
 Чужоїдний, *v.* parasitisch, schmarotzend.
 Чужолюбити, *v.* *v.* ehebrechen, *Пар.*
 Чужолюбий, *v.* ehebrecherisch, *Пар.* [*-ниця, f.* Ehebrecherin, *f.* *Пар.*]
 Чужолюбник, *m.* Ehebrecher, *m.*;
 Чужолюбство, *n.* Ehebruch, *m.* *Пар.*
 Чужомовний, *v.* fremder Sprache.
 Чужоїродний, *v.* *Пар.* fremd.
 Чужородний, *v.* fremdartig, *Зар.*
 Чужосільний, *v.* aus einem fremden (anderen) Dorfe, des fremden Dorfes, (*Фр.*).
 Чужосільський, *v.* *v.* *d.* *v.*
 Чужословний, *v.* fremder Sprache.
 Чужосторонець, -нця, *m.* Fremdling, Fremde, *m.*
 Чужоїдник, *m.* *К.* der von fremdem Gut lebt, Blutsauger, Parasit; Aufdringling, *m.*
 I. Чужка, *f.* V. Ohr, *n.*; 2) Fühler, *m.*
 II Чужка, *f.* Mantel mit Aermeln, *m.* *Зак.*
 Чужко, *m.* Name eines Hundes.
 Чужий, *v.* scharfhörig, der ein gutes Gehör hat; der einen starken Geruch, eine feine Nase hat (*v.* Hunden); 2) *v.* Чутий, (*Фр.*).
 Чуки, *інт.* *hopl* *Лис.*
 Чуқан, *m.* *v.* Чокан, Keilhau, *f.* *В.*
 Чуқати, *v.* *v.* *v.* Цікати.
 Чуки, *інт.* *hopl* ой гом... та чуки, *Рейтм.* *au* *козакі.*
 Чукурдаль, чукурдаль, *m.* Baum-
 leroche, Dulleroche, *f.* (*Alauda arborea*), *В.*
 Чукурці, *m.* *v.* *d.* *v.* *В.*; 2) Haubenlerche, *f.* (*Alauda cristata*), *В.*; 3) Wasserstar, *m.* (*Cinclus aquaticus*) *В.*; 4) Totanus cinolus, *В.*; 5) — річка, Trillernder Wasserläufer, (*Totanus hypoleucus*), *В.*

Чулан, *m. gr. C. 59.* Verwahrungskammer, *f.* Versohlag, *m.*
 Чуларь, *f.* kleine Fische von der Gattung der breitköpfigen Meeräsche, *B.*
 Чүлмй, *a.* fühlend, empfindend, empfindsam; *zart; 2)* zärtlich.
 Чуланда, *f. H. 174. ?*
 Чүлшти, *v. a.* -фа, die Ohren spitzen, *v. Шүршти, Шер.*
 Чүлсть, (-ость), -остн, *f.* Empfindsamkeit, Empfindlichkeit; Zartheit; 2) Zärtlichkeit, *f.*
 Чүлко, *m. (чүлок, -лка, m. Фр.),* ein Ring aus Papier mit Bändern umwunden die nach Hinten herabhängen, als Kopfschmuck der Braut, welchen sie vom Samstag Mittag bis Sonntag Mittag auf dem Kopfe trägt, wo sie dann (am Sonntag Nachmittags) den Brautkranz anlegt, *B.* [Strumpf, *m.*
 Чулочок, -чка, *m. дим. Л. 2.*
 Чүма, *f.* Pest, Seuche, *f.*
 Чумак, *m. pl.* чумаки, wurden genannt die Leute aus der Ukraina welche mit ihren Oohsen nach der Krim od. an den Don fahren um von dort sich Fische u. Salz zu holen.
 Чумакувати, *v. a.* ein Чумак sein, als Чумак die Reise unternehmen, (s. d. v.).
 Чуманити, *v. m.* betäubt sein, + *M.*
 Чумарка, *f. v.* Чамарка, Чемёрка.
 Чумаство, *n. coll. v.* Чумаки. *Кух.*
 Чумадцкй, *a.* zum Чумак geh.; -а дорѳга Milchstrasse, *f.*; -а вѳлка das Lager der Чумаки. [tigung der Чумаки.
 Чумадцтво, *n.* Geschäft, *n.* Besohäft.
 Чумачйна, *f. Me. 21. v.* Abtheilung od. Gesellschaft der Чумаки; 2) *v.* Чумак.
 Чумачия, *f. P. v. 190. aug. coll. v.* Чумаки.
 Чумачка, *f. v.* Чумадцтво, *Под. Др.*
 Чүмшце, *n. aug. v.* Чүма.
 Чүмив, *gen.* чүмова, *m.* тютюнѳ, бакунѳ Brief Tabak, *m. B.*
 Чүмний, *a.* verpestet, siech, *Ст.*; -а годйна Pestzeit, *f. Мор.*
 Чүне, *n.* *У.* krankhaftes Sohlummern, *Магасмив, m.*
 Чүний, *a. v.* Чүдний, *B.*
 Чүнийвй, *a.* kränklich, sohläfrig, *У.*
 Чүпати, *v. n. v.* Шкандибати.
 Чүпер, -пра, *m. Ф. v.* Чүпрйна.
 Чүпидати, *v. n.* vom langsamen

unsicheren Gehen eines Kindes.
 Чүпкати, *v. a.* sohlagen, stampfen mit d. Füßen, laut treten, ногами обѳмлюю.
 Чүпрниш, *a. B.* von der Henne. (?)
 Чүпрйна, *f.* Schopf, Haarschopf, *m.* auf dem Kopfe; всѳти за чүпрнѳу in die Haare fahren; *v.* Оселѳдець, bei den Saporogerkosaken, *Зах.*
 Чүприндйр, *m. Ко. 107.* Haargrauer, Renommist, *m.*; 2) der eine grosse Чүпрйна hat, *Зах.*
 Чүприндйш, *m. v.* Чукурдѳль, *B.*
 Чүприм, *m.* Spitzname eines Spiessbürgers, *Зар.*
 Чүпровйш, *a.* -вй сваткй die dem Bräutigam nächstverwandten Frauen, *Кол. I. 237.*
 Чүпрѳн, *m. Ко. 203.* gemeiner Bauer.
 Чүпудрйш, *m. v.* Чукурдѳль, *B.*
 Чүпурний, *a. v.* Чепурний.
 Чүпурѳн, *m.* Liebhaber der Ordnung, der Sauberkeit, der Nettigkeit, *m.*
 Чүр, *m. Ф.* rieselndes Rauschen.
 Чүра, *m.* Waffenträger, Page; treuer Diener, *m.*
 Чүрек, *m.* Haferkuchen, *m. III. II. 57.*
 Чүратн, *v. n.* plätschern, rieseln; aufquellen, *Пар.* [quellen, *Пар.*
 Чүритн, *v. n.* rinnen, rieseln; auf.
 Чүркало, *n.* Sprudel, *m.* Quelle, *f.*
 Чүркати, чүркотн, *v. n.* rinnen, sprudeln, aufquellen, *Пар.*
 Чүрхати, *v. a. v.* Чүхрати, *Ке. I. 147.*
 Чүрхнѳти, *v. n.* fortfliehen, fortfliegen. [*pl.* (Mimosae), *B.*
 Чүствицьовати, *pl.* Sinnpflanzen,
 Чүствйця, *f.* schamhafte Sinnpflanze, *f.* (Mimosa sentitiva od. pudica), *B.*
 Чүствѳ, *n. K. v.* Чүствѳѳ.
 Чүстршй, *Ч. III. 52. ?* [prügeln, *He.*
 Чүстрити, *v. a.* peitschen, züchtigen,
 Чүстра, *f. H. 129. ?*
 Чүть, *adv.* auch: чүть -не, *adv. gr.* beinahe, kaum, es fehlte nicht viel, *P. I. 25. III. I. 94. 125.*
 Чүтѳ, *n.* Gefühl, *n.*; Empfindung, *f.*
 Чүтн, (чүю, чүем), *v. n.* fühlen, empfinden; ahnen; 2) чүти чим riechen; — са Gefühl haben, sich fühlen, bei Empfindung sein; — са в сѳлѳ sich bei Kräften fühlen; sich bewusst sein; 3) hören, vernehmen.

Чүтвйшй, *a.* gefühlerregend, rührend, pathetisch, *T.*
 Чүтвйо, *m. K.* Gefühl, *n.* Innerlichkeit, *f.*
 Чүтвтельнйшй, *a.* Riech-, *Пол.*
 Чүтвти (чүчѳ, чүтвш), *v. a.* die Empfindung beleben, wecken, aus einer Ohnmacht erwecken, die Besinnung wiedergeben, beleben, *Ил.*
 Чүтнти, *v. n. v.* Гуднти, (*Фр.*)
 Чүтнф, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, Nachricht, *f.* Ruf, *m.*
 Чүткйшй, *a.* hörbar; 2) übel riechend; 3) soharf, — удкйш; 4) кй ѳши scharfhörend, *Еф. 9.*
 Чүткнсть, -остн, *f.* Geruch, *m. ВЕ*
 I. Чүтко, *adv.* hörbar, vernehmlich, *M. II. 24.*; 2) empfindlich, *Фр.*
 II. Чүтко, *m.* Name eines Hundes.
 Чүтлвшй, *a.* empfindlich; zart, *Фр. Ил.*
 Чүтлвнсть, -остн, *f.* Empfindlichkeit, Empfindsamkeit, Empfindung, *f.*
 Чүтнйшй, *a.* hörbar, vernehmbar, laut; 2) unangenehm riechend, stinkend.
 Чүтнсько, *adv.* recht vernehmbar, ganz laut, (*Фр.*), *v.* Чүтно. [sein, *m. ВЕ.*
 Чүтнсть, -остн, *f.* Gefühl, Bewusst.
 Чүтнѳ, *adv.* hörbar, vernehmbar, laut.
 Чүтнй, *f. Те. v.* Стѳржа.
 Чүточка, *f. дим. v.* Чүтка; чүточку, *adv. Ausdr. Ос. (61) XII. 42.* ein wenig, ein Bischen.
 Чүх, *m.* Brandgeruch, Dunst; Gestank, *m.*

Чүхати, *v. a. v.* Чхати, чүхрати.
 Чүхйрчнтн, *v. a.* sich heimlich hinzuschleichen; betrügen, schmeicheln, *Зах.*
 Чүхмйрнтн са, *v.* Чүхрати са.
 Чүхна, смерть чүхна, чүхно-мачүхно, *Ч. V. 573. ?* [los werden, (*Фр.*)
 I. Чүхнѳти, *v. n.* den üblen Geruch II. Чүхнѳти, *v. a.* trocken, *B.*
 Чүхрати, *v. a.* reiben, kratzen; 2) zausen; die Haare in Unordnung bringen; — са sich kratzen; 2) * entfliehen, entkommen, *Зах.*
 Чүхрйш, *m.* Lausbub, Läusekerl, *m. B.*
 Чүчвѳа, чүчвѳѳа, *m.* kleiner, hässlicher Mensch; verkümmertes Geschöpf, *B.*
 Чүчвѳрптн, *v. n.* verkümmern, elend werden, einschrumpfen, abmagern, abmergeln, *B.*
 Чүчѳло, *n.* vermummte Larve.
 Чүчѳрѳвптн, *v. n. v.* Чүчѳрптн.
 Чүчѳѳа, *f. v.* Чѳѳѳа, *B.* [pfandsam.
 Чүчѳшнй, *a. M. II. 37.* fühlend, empfindend.
 Чүятн, *v. n. III. 91.* fühlen, empfinden.
 Чхати, *v. n. v.* Чхати, *Зах.*
 Чхнѳти, *v. n. v.* Чхнѳти, *M. I. 42.*
 Чүркало, *n.* *Гол. v.* Чүркало.
 Чхнѳти, *v. n.* sich niederdrücken, sich niederlegen, *Фр.* [miliaris), *B.*
 Чхйра, *m.* Haushund, *m.* (Canis familiaris)
 Чхйрѳка, *f.* Art Geräth zum Fischefang.
 Чхпйѳло, *n.* Bachstelze, *f.* (Motacilla), *B.* [Fischefang, *B.*
 Чхстонйть, *f.* Art Geräth zum

Ш.

Ш, sechs und zwanzigster Buchstabe, (Ша). [bieten).
 Ша! *inf. st!* (Stillschweigen zu geben).
 Шаба, *f. §. v.* Стругач.
 Шабальнйк, *m. s.* Шувар.
 Шабас, *m.* Sabbath, *m. v.* Сѳбаш.
 Шабасѳвка, *f. v.* Сѳбашѳвка.
 Шабасѳвнй, *a.* Sabbath-, den Sabbath betreffend. [feiern).
 Шабасувѳти, *v. n.* den Sabbath feiern.
 Шабатѳра, *dim.* шабатѳрка, *f.* §. Kapsel, Schachtel, *f.*
 I. Шѳбаш, *m. s.* Шѳбас.
 II. Шѳбаш! *inf.* = genug! *Ср. III. 37.*
 Шѳбашкѳвнй, *a. v.* Шѳбасѳвнй.

Шѳбѳль, -ѳлн, *m.* Ziege, *f.* Siechling, *m.* (Pelecus oultratus), *B.*
 Шѳбѳлька, *f. дим. v.* Шѳбѳлн.
 Шѳбѳльнйшй, *a. Гр.* Шѳбѳл.
 Шѳбѳльнйк, *m.* Säbelschmied, *m.*
 Шѳбѳльѳс, *m. cig.* Säbeltasche, Scheide, *f. K.*
 Шѳбнѳкувати, *v. n. Ос. (62) VI. 14. ?*
 Шѳбѳлѳвннй (-ѳлѳвн-), *a.* der einen Säbel trägt, der ein Rooh hat den Säbel zu tragen, *К. См.*
 Шѳбѳлѳшйшй, *a. v.* Шѳбѳльннйшй, *Ис.*
 Шѳбѳлюка, *f. aug. v. d. f. 1).*
 Шѳбѳлѳя, *f.* Säbel, *m.*; 2) *v.* Шѳбѳль, *B.*
 Шѳбѳлка, *f. Ко. 238.* Spitz, Spitzhund, *m.*

Шалага, *f. s. Шалва, Зах.*
 Шаг, *m. s. Art Münze = 2 Kopeken, Зах.; 2) übriht eine kleine Münze, Heller, m. [spiel der Knaben, Ч. III. 103.]*
 Шагарада, *m. s. Art Gesellschafts-*
 Шагати, *v. n. wandeln, Мор.*
 Шагишти, *v. n. auflodern.*
 Шаговий, *a. was einen Шаг (= 2 Kopeken) kostet, Pic.*
 Шадий, *a. grau, graulichweiss, -бий, В.*
 Шадкий, *a. -чюкюн Art Tabak, Ч. VI.*
 Шадуля, *f. eine graue, graulichweisse Kuh (s. Шадий), В.*
 Шажок, -жкя, *m. dim. s. Шаг.*
 Шайдиассер, *m. Scheidewasser, n. Пол.* [Лит &].
 Шайка, *f. Bande, f. (опрѣкиив, вло- Шайний, a. heftig, entsetzlich, III. Шайность, f. H. 220? Шайшти, v. a. aufschnellen, Пар; 2) heftig schneiden.*
 Шайтан, *m. Teufel, m. Зах.*
 Шайтур, *m. Scheiterholz, n. В. [reus].*
 Шакаль, *m. Schakal, n. (Canis au- Шакша, f. Milz des Schafes, f. Шал, m. Raserei, f. Anfall von Tollheit, m; * Feuer, n.*
 Шаль, *m. Shawl, m. III. II. 144.*
 Шалавила, шалавило, *m. leichtsinniger, unbeständiger Bub, Mensch, W. s. Шалапуга.* [(Фр).
 Шаламанте, *n. coll. §. s. Дрѣнты.*
 Шаламѣйка, *f. §. jüdische Mütze.*
 Шаланя, *f. s. Шувар.*
 Шалапи, *int. s. Чалаа.*
 Шалапуга, *m. Wirkkopf; Brausekopf; toller, unruhiger Kopf, m.*
 Шалага, *f. s. Салага, Пар.*
 Шалаш, *m. s. Салаш, Hütte, f. Пар.*
 Шальбир, *m. Б. Betrüger, Schwindler, Charlatan, m.*
 Шальвирь, *m. Wgr. IX. s. d. v.*
 Шальвия, (шалвия), *f. Salbei, f. (Salvia officinalis), В.*
 Шальга, *f. Wuth, Wasserscheu, f. В. М. II. 280; 2) Wahnsinn, m. Фр.*
 Шалвий, *a. K. I. 252. пове — s. Шалвиный.*
 Шалевиство, *n. Betrug, Schwindel, m.; Charlatanerie, f. KС. V. 353.*
 Шалева, *f. s. Шаливка, Зах.*
 Шален, *m. Ч. III. 404. e. Art Frauenkleid.*

Шаленый, *a. wahnsinnig, rasend, toll, verrückt.*
 Шалити ся, *wüthend sein, нес шалит ся der Hund ist wüthend, В.*
 Шалика, *f. dünnes Brott zur Verschalung.*
 Шалывливий, *a. muthwillig, ausgelassen, leichtsinnig, flott, С. I. 17.*
 Шалий, *m. s. Смертѣльник.*
 Шалунівка, *f. ein wollenes Kopftuch od. Umhängetuch.*
 Шалуновий, *a. shawltartig.*
 Шалусливий, *a. s. Шалывливий.*
 Шалити, *v. n. verrückt sein, nicht recht bei Sinnen sein; rasen, toben, wüthen; ausgelassen sein, toll; — за ким, за чим heftig verlangen nach jmdm (etw.), heftig streben, wahnsinnig schmachten.*
 I. Шалька *f. Tollkorn, n. Taumelloch, m. (Lolium temulentum), В.*
 II. Шалька, *pl. шалькя, f. Wagschale, Wage, f. Зах.*
 Шальний, *a. wahnsinnig, rasend, toll; 2) stürmisch, brausend, heftig.*
 Шальник, *m. Wahnsinniger, m. В.*
 Шаловина, *f. Tollkirsche, f. Цар.*
 Шаловливий, *a. lustig, muthwillig, drollig, flott.*
 Шалтан, *m. s. Султан.*
 Шалювати, *v. a. verschalen, mit Brettern verschlagen.*
 Шала, *f. Wagschale, f.; 2) s. Насад.*
 Шамайка, шамая, *f. Aspius olupeoides, В.* [II. 158.
 Шамбаш, *m. = Гасан Баша, С.*
 Шамка, *f. Aelchen, n. (Anguillula), В.*
 Шамкати, *v. a. Geräusch machen; 2) leise sprechen, lispeln (vor Alter), (Фр.).*
 Шамкий, *a. flink, hurtig, M. II. 37.*
 Шамшти, *v. a. mit dem Ruder schlagen; 2) v. n. * entwischen, entfliehen.*
 Шамотати (шамочу, -чеш), *v. a. herumreissen, herumschütteln, -rütteln; — ся sich herumreissen; — ся з ким mit jmdm sich herumalgen.*
 Шамотити (шамочу, -тити), *v. n. rauschen; säuseln, Зах. [Unruhe, f. Зах.*
 Шамотня, *f. Geräusch, Rauschen, n.*
 Шамрашка, *f. Werkstück des Webers: zum Glätten der Leinwand.*
 Шана, *f. Hochachtung, Achtung, Ehrerbietung, f.; 2) Bewirtung, f. Pic.*

Шандра, *f. Andorn, n. (Marrubium vulgare), В.*
 Шанѣний, *a. ehrenvoll, Ол.*
 Шанѣність, -ости, *f. Decenz, f. Ол.*
 Шанивий, *a. achtbar, ehrwürdig.*
 Шаність, -ости, *f. У. Лс. 81. s. Пошанюване.*
 Шанѣба, *f. Achtung, Ehrfurcht; Schonung, f. Ehre, f. Зап. Н. 225.*
 Шанѣливий, *a. achtbar, ehrwürdig, Пар.* [Achtbarkeit, f. Пар.
 Шанѣливість, -ости, *f. Ehrfurcht, Шанѣний, a. ehrwürdig, achtbar, ehrerbietig.* [Würde, См.
 Шанѣність, -ости, *f. Ehre und Шанѣбно, adv. ehrerbietig, Зап.*
 Шанѣти, *v. a. s. Шанувати.*
 Шанѣтий, *a. ehrbar, geehrt, См.*
 Шанѣтість, -ости, *f. Ehrfurcht, Achtung, f.*
 Шанѣливий, *a. ehrwürdig, Б. Шанѣний, a. ehrwürdig, achtbar, geehrt, M. I. 139.*
 Шанок, -нку, *m. s. Шинок, шинк.*
 Шанюб, *m. Ол. der Ehrgeizige.*
 Шанюбний, *a. ehrgeizig.*
 Шанюбство, *n. Ehrgeiz, m. Ол.*
 Шанта, *f. Katzenminze, f. (Nepeta cataria), В; 2) Andorn, n. (Marrubium vulgare), В.*
 Шанталавець, -нца, *m. Lump, m.*
 Шанталавий, *a. lumpig.* [f. R.
 Шанувание, *n. Achtung, Ehrfurcht, Шануватель, m. К. s. Почитатель.*
 Шанувати, *v. a. schonen; 2) * ehren, achten, in Ehren halten; — ся sich schonen; sich nicht zu sehr anstrengen; sich hüten; 2) anständig sein, a. leben.*
 Шануемий, *prtc. geehrt, verehrt, III. Шанц, m. Гол. III. 445. ungr. Schanze, f. Wall, m.*
 Шана, *f. aug. 3z. s. Шанка.*
 I. Шапяр, *m. H. 119 s. Шапкаръ.*
 II. Шапар, *m. s. Шафар, Зах.*
 Шапше, *n. aug. s. Шанка.*
 Шапинець, -нца, *m. D. с. 360. e. Art Zaubermitze.* [zen], В.
 Шанка, *f. Mütze, f; Hut, m. (bei Pil- Шапкаръ, m. Mützenfabrikant, Mü- tzenmacher, m.*
 Шапкобране, *n. Нс. das Ende des Gottesdienstes, wann schon die Versammelten nach ihren Mützen sehen u. selbe*

nehmen.
 Шапкувати (-ков-), *v. a. die Mütze abnehmen, abziehen vor jmdm; 2) * jmdm hofieren, sobmeiheln; den unterthänigst gehorsamen Diener machen, Зах.*
 Шапльк, *m. s. Шафльк.*
 Шаповал, *m. Walker, Walkmüller, m.*
 Шаповалка, *f. Walkerin, Walkers- frau, f. Pic. [semля Walkenerde, f. Пар.*
 Шаповальний, *a. Walken, -а Шаповальня, f. Walkmühle, f. Пар.*
 Шаповальский, *a. -е сукно, wollen, Pic. [spiel (das Mützenaufheben).*
 Шапорня, *f. Та. I. 142. e. Art Oster- Шапочка, f. dim. Mützen, n. kleine Mütze.* [zenfabrikant, m.
 Шапочник, *m. Mützenmacher, Mü- Шапочки, pl. s. d. f.*
 Шапошник, *m. Art Spiel mit Stav- werfen, Ч. IV. 41.*
 Шапрън, *m. s. Шафран, Зах.*
 Шапръничк (жовтох), *m. Myr- midone, (Colias Myrmidone), В. [s. Шанка.*
 Шапурка, *f. Hut, m. (bei Pilzen), Шапчеръна, f. s. d. f.*
 Шапчъна, *f. dim. s. Шанка, Mütze- oben, n. eine einfache, schlechte Mütze.*
 Шапчуръна, *f. aug. s. Шанка.*
 Шар, *m. Schichte; Reihe, f.; 2) Platz, Ringplatz, m. В; 3) Stück, n. шар зем- лі, (Фр.); 4) Kugel, f. — земний Erd- ball, m. Пар.*
 Шарабан, *m. Kutsche, f. Нс. (n. 138).*
 Шараварш, *pl. lange weisse Hosen, pl.*
 Шаравий, *a. etwas grau, grau- lich, Зах.*
 Шарда, *f. Sylbenräthsel, n. Charade, f.*
 Шаран, *m. Karpfen, m. (Cyprinus), В.*
 Шараня, шараня, *f. s. Сараня, саш- Шаранут, m. s. Шалапуга. [ранчя.*
 Шарастъ! *int. s. Шаракъ! [schen.*
 Шаракъ! *int. vom schnellen Forthu- Шаракати, шаранути, v. n. geräuschvoll forthuschen, K; zahlreich sich wohin eilends begeben, Ks. II. 23.*
 Шарварка, *f. Зах. Lärm, m. Geräusch, n. Hin- u. Herlaufen, n.*
 Шарварок, -рка, *m. Scharwerk, n. öffentliche Arbeit (für die Gemeinde); 2) s. d. v.*
 Шарварщина, *f. s. Шарварок 1).*
 Шарга, шарга, *f. nasses, stürmisches Wetter, Ks.*

Шарит, -оту, м. с. Овидда.
 Шаржа, f. Charge, f. [grau.
 Шарий, а. grau; dunkelgrau; wolfs-
 Шарик, м. dim. s. Шар 2) Кюгелюхен, м.
 Шарити, v. a. stöbern, suchen, durch-
 suchen, P. I. 184.
 Шарити, v. m. grau werden; 2) däm-
 mern, dunkel werden. [Gewand.
 Шарлат, м. См. scharlachfarbenes
 Шарлатан, м. Charlatan, Markt-
 schreier, Quacksalber, m.
 Шарити, v. a. anstossen, anrei-
 ben; schneiden; 2) hineinlangen; — по
 нид unter etw. mit einem Stock & hin-
 einfahren um es hervorzulangen, Ч. IV.
 514; а. Шарити; — са sich anstossen,
 anreiben; а. schneiden.
 Шаровати, v. a. s. Шарувати.
 Шарок, -рка, м. dim. s. Шар, Reihe,
 Zeile, f. Гол. I. 333.
 Шарпак, м. III. I. 279. ein ärmlich,
 lumpig gekleidetes Individuum, bettel-
 armer Schlucker; 2) Dieb, m. Lic.
 Шарпаняна, f. Reissen, Zausen;
 Getümmel, м. Rauferei, Hetze, f; 2) Ко.
 118. was zum Zerfleischen preisgegeben
 wird, der Antheil des Leithundes von
 e. gefällten Wilde; 3) e. Art Gericht,
 а) von Wild, Зах.; б) von Fischen, Lic.
 Шарпати, v. a. reissen, zausen, zupfen;
 rütteln; zerfleischen; * чийо славу, jmds
 gutem Rufe schaden, verleumden; — са
 reissen, in Stücke gehen; 2) herumbalgen.
 Шарпатане, n. Charpie, f. (Фр.).
 Шарпаняна, f. s. d. v.
 Шарпнути, v. a. s. Шарпати.
 Шартий, а. -і дожджове Гол. II.
 69. heftig (?).
 I. Шарувати, v. a. -стину́ grau an-
 streichen, grau übertünchen.
 II. Шарувати, v. a. s. Шурувати.
 Зах. reiben, waschen.
 Шарула, f. s. Шарга, (Фр.).
 Шарудити (шаруджу, -диш), v. n.
 zwitschern, Ч. V. 640.
 Шарудити, v. n. Ос. (62) I. 69. ?
 Шасути, v. n. M. in einem Nu fort-
 schwinden; überfliegen, überstreichen.
 Шасть! ин! vom Hineinschleichen,
 vom schnellen Hineintreten.
 Шастане, n. Hin- und Herlaufen,
 Tummeln, n.
 Шастати, v. a. umherwerfen, etw.

hin u. her bewegen, mit Geräusch be-
 wegen; 2) verschwenden, unnütz aus-
 geben, грішми; — са herumlaufen,
 sich herumtummeln.
 Шат, м. ungr. Гол. III. 516. s. Сад.
 Шата, f. pol. Kleid, Gewand, n. К.
 Шатан, м. Satan, Teufel, n.
 Шатаняна, f. Getümmel, n. Ver-
 wirrung, f. das Hin- u. Herlaufen.
 Шатаньски, а. satanisch, Teufels-
 Шатати са, sich tummeln, sich spru-
 ten; 2) а. Здригати са.
 Шатер, -тра, м. s. Шатро. [193.
 Шатерник, м. e. Zeltbewohner, Ко.
 Шатирити, v. a. stöbern. [bel, m.
 Шатківниця (-ковн-), f. Krautho-
 Шаткувати (-ков-). v. a. klein
 schneiden, klein hacken (канфету, тісто).
 Шатно, adv. gut gekleidet, in voller
 Ausstattung, Кв. 330. (vgl. Шата).
 Шатнути са, hin u. her sich wer-
 fen etw. nachsuchend; 2) sich beeilen,
 sich spruten. [Schirm, m.
 Шатрик, м. (Regen-, Sonnen-),
 Шатро, n. Zelt, n.
 Шатровий, а. Zelt-.
 Шафа, f. Schrank, m. [theiler, m.
 Шафар, м. Schaffner; Ausgeber, Ver-
 Шафарка, f. Schaffnerin; Haushäl-
 терин, Vertheilerin, f. [sechrank, m.
 Шафарня, f. Speisekammer, f; Spei-
 Шафарский, а. Schaffners.
 Шафер, м. Нс. (x. 45) Schaffer, м. s.
 Дружба.
 Шафир, м. Sapphir, m.
 Шафировий, а. Sapphir-, aus, von,
 mit Sapphir; 2) sapphirblau. [Sohrank.
 Шафика, f. dim. s. Шафа, kleiner
 Шафляк, м. Schaff, Fass, Spülschaff,
 Scheuerschaff, n.
 Шафран, м. Saffran, m.
 Шафрановий, а. Saffran-, aus
 Saffran; 2) saffrangelb.
 Шафувати, v. a. verschaffen, liefern,
 geben; -чим etw. austheilen, ausspen-
 den; * verschwenderisch mit etw. um-
 gehen, freigebig sein.
 Шафунюк, -нку, m. Verwaltung, f;
 Recht, n. etw. zu vertheilen, zu geben, Зах.
 Шафурка, f. Becherhülle, f. (z. B.
 bei der Haselnuß), B; 2) Hut, m. (bei
 d. Pilzen), (Фр.).
 Шахсърь, м. См. s. Шафар.

Шахи, pl. Schachspiel, n; 2) Schach-
 stein, m.
 Шахивидця, f. Schachbrett, n.
 Шаховка, f. kleiner Schrein.
 Шахрай, м. Schachherer, m; * Schwin-
 dler, m. [dlerin, f.
 Шахрайка, f. Schachrerin; Schwin-
 Шахрайский, а. Schachherer,
 Schwindler-, schwindlerisch, betrügerisch.
 Шахрайство, n. Schacherei, Schwin-
 delei, f. Betrug, m. [trügen; täuschen.
 Шахрувати, v. a. schachern; be-
 Шахт, м. шахта, f. Schacht, m.
 Шацувати, v. a. schätzen, abschätzen,
 taxieren; 2) * achten, schätzen.
 Шацунюк, -нку, m. pol. Schätzung, f.
 Шашель, -шля, m. Klopfkäfer, m.
 (Anobium), B; 2) Schiffbohrer, m. (Te-
 redo navalis), III. II. 259. (?) [1. 11.
 Шашелиця, f. Holzgewürm, n. Ч. I.
 Шашина, f. Гол. III. 401. хатка
 а шашини, ? [Schachfigur, f.
 Шашка, f. Stein im Damenspiel, m.
 Шашкований, а. Нс. Пр. XI. 2. 26.
 gewürfelt, geschickt, bunt, (?).
 Шашлик, м. Bratpiess, m. Ко; 2)
 Шашель 1), B.
 Шашні, pl. lustige Streiche, Schel-
 menstreiche, pl. Цм. 102. [чорний?
 Шашок, -шка, m. Ос. (62) V. 81.
 Шаштовий, а. -черв'ячок, Ч. IV.
 Шва, f. Naht, f. Пар. [175. ?
 I. Шваб, м. Schwabe, m; verächtl.
 = Deutsche, m.
 II. Шваб, м. Küchenschabe, m. (Blatta
 orientalis), B; 2) Carabus Scheidleri, B.
 Шваба, f. -бу даги, задати viel zu
 schaffen geben, übel zurichten; tüchtig
 abprügeln, C. I. 188.
 Швабка, f. Schwäbin, f; Deutsche, f.
 Швабнути, v. a. §. stehlen.
 Швабський (швабский), а. schwä-
 бisch; 2) ausländischer Fabrik; fein;
 -е полотно Florleinwand, f. Пар.
 Швабщина, f. (von deutschen Krä-
 mern gekaufte) feine Leinwand.
 Швагати, v. a. mit einer Peitsche
 hauen, schlagen.
 Швагер, -тра, м. Schwager, m.
 Швагра, f. Escadre, f. Geschwader,
 n. Lic. [Schwägerin, f.
 Швагрова, f. Frau des Schwagers,
 Швагронистий (швагр-), а. К.

I. 264. Anführer einer Escadron.
 Швайка, f. Friem, m. Frieme, f;
 2) а. Протичка; 3) übrhpt etw. Spitzig-
 ges, Schmales, Dürres: стремит в горі
 як швайка; корова худя як швайка,
 (Фр.); 4) Alandblecke, f. (Aspius bi-
 punctatus), B.
 Швайца, f. v. Швайка 1), Зах.
 Швакотити, v. n. vom „Швау,
 швау 1^a des Enterichs.
 Швалля, f. Ф. s. Швайка.
 Швандгати, v. n. liegen, Зах.
 Швандяти, v. n. s. Шведяти, Зах.
 Швар, м. Segge, f. Biedgras, n. (Ca-
 rex), B; 2) -туклюю — шур м. (Фр.).
 Швара, f. Тап, n. W.
 Шварсотати, шварсоти, v. n.
 schwatzend, laut, in widerlichem, un-
 angenehmem Tone sprechen; planschen,
 plärren. [schend; zwitschernd, Лс.
 Шваротлівий, а. plärrend, plau-
 Шваркий, а. -а особа а. Ріаоха.
 Шваркит, -оту, м. Gerlapper, m. Ф.
 Шваркнути, v. a. §. werfen, schmei-
 sen, (Фр.). [s. Шварсоти.
 Шваркотити (-кочу, -бчеш), v. n.
 Шварний, а. s. Моторний.
 Шварочок, -чка, м. dim. s. Швар.
 Шварц, м. Schwärze, Schuhwichse, f.
 Швацький (швацк-), а. Nähe-,
 Швацька, f. Näherin, f. [Nah-, Lic.
 I. Швед, м. Schwede, m.
 II. Швед, м. Küchenschabe, m. (Blatta
 orientalis), B.
 Шведчина, f. Schweden, n; 2) der
 schwedische Krieg: Karl XII. Masopa
 u. ihre Niederlage bei Poltawa 1709. К.
 Шведлігит, -оту, м. Geschwätz, n. Пар.
 Шведяти са, herumsehweifen. [fen.
 Шведяти, v. n. schlendern, schwei-
 Шветкий, а. biegsam, -бич, B.
 Шведць, gen. шведця, м. Schuhmacher,
 Schuster, m.
 Швей, f. s. Швайка 3), B.
 Швейгалька, f. Wurfspiess, m. Под.
 Швейар, м. Ende der Peitsche, B.
 Швейкий, а. schnell; jäh, hastig;
 geschwind, flink; 2) * jäh, hitzig, vor-
 schnell, unbedachtsam.
 Швейкість, -ости, f. Geschwin-
 digkeit, Hurtigkeit, Schnelligkeit, f; 2)
 Uebereilung, Ueberstürzung, f.
 Швадко, adv. eilig, geschwind; на

швакодуцай, *III.* [gehend. Швакодуцай, *v. He.* schnellver- Швакоуіг, -ога, *m.* Охуропа, *B.* Швакоуогмй, *a.* schnellfüssig. Швадч, *adv. comp.* zu Швако, *s. d. f.* Швадче, швадше, *adv. comp.* schneller, geschwinder; 2) je eher; möglich bald, schnell; швадче - ніж eher als, *Под.* Швайткнуты, *v. a. s.* Швайтм (*Фр.*). Шваргаты, *v. a.* werfen, schmeissen, *Зак.* [ausholenden Wurf. Шваргомъ, *adv. H.* 272. vom weit Шваргонуты, шварнуты, *v. a.* werfen, schmeissen, *См.* Шваркаты, *v. n.* ein schwirrendes Geräusch verursachen, schwirren; 2) schnell davonfliegen, *B.* Шварчаты, *v. n. s. d. v. 1).* Швай, *f. v.* Швайкы 3), *B.* Шваікаты (шваі-), *v. a. s.* Шваіаты, (*Фр.*) mit schwirrendem Geräusch schlagen. Швірень, -рня, *m.* Ч. I. 1. 94. ? Швобны, *a.* Naht, *B.* Швор! швор! *inf.* vom dumpfen Tritt. Шворъ, *f.* (своръ). Koppel, *f. C. II.* 205. Шворка, *dim.* шворочка, *f.* Faden, *m.* Schnürchen, *n.* [у драбину & Шворужити, *v. a.* reiben, *Ф.* колесо Шваіткій, *a.* locker, haltlos, *B.* Ше, *adv. v.* Ше, (*Фр.*). Шебернѣты, *v. n.* rascheln. Шев, *gen.* шву, *m.* H. 41. Naht, *f.* Шевель. *f.* U. Rauschen, Lispeln, Säuseln, *n.* [sich-, *Фр.* Шевелѣты, *v. a.* rühren, regen; — ся Шеверѣга, *f. e.* Schersw. *Зам.* II. 599. *a. d. f.* [beinig. *a.* Кривоногий Шеверногий, *a. Ч. V.* 1127. *Ф.* шбел-Шевкыня, *f. v.* Шевчѣха; 2) *v.* Швачка. Шевкъ, *m.* Schuster, *m.* Oz. 97. Шевля, *f. v.* Шальва, *B.* Шевлюга, *m.* Gauner, abscheulich-оher, verabscheuungswürdiger Mensch, *m.* *Зак.* [sters, *f. Зак.* Шёвня, *f.* Werkstätte eines Schuh-Шёвкыя, (шёвскыя), *a.* Schuster-, Schuhmacher-. [Schuhmacherei, *f.* Шёвство, *n.* Schusterhandwerk, *n.*; Шёвцёвкы, *a.* Sohn des Швець. Шевцѣв, -ёва, -ёве, *a.* Schuster-, Schuhmachers-, dem Schuster geh.

Шевцѣвна, *f.* Tochter des Schuh- machers. [s. Швець. Шевцѣга, шевцѣра, *m. aug. verächtl.* Шевчѣнко, *m.* Sohn des Швець. Шёвччкы, *m. dim.* v. Швець. Шевчѣйна, *m.* verächtl. v. Швець. Шевчѣха, *f.* Frau des Schuhma- chers, *f.* Шевчѣук, *m.* Schuhmachergesell; Schusterlehrling, Schusterjunge, *m.* Шёдѣвнѣ, *a.* bereift; grau, weiss, *Зак.* Шёдѣра, *f.* *Ф.* Zither, *f.* Шёйма, *f. v.* Шёльма, *Ч. V.* 841. Шёкало (ше-), *n.* Plumpsock, *m.* Kol. I. 191. [sener Tanz. Шёкыня, *f.* Кух. *v.* Art ausgelas- Шёкувѣты, *v. a.* *Ф.* in Reihe u. Glied stellen, *v.* Шкувѣты. Шёльварок, -рку, *m. s.* Шарварок. Шелёвѣло, *n. v.* Шалапутъ. Шелёвѣты (-вѣю, -вѣш), *v. n.* sich bewegen, hin u. her flattern, *Фр.*; 2) säuseln, вітер шелёвѣ. *Фр.* Шелёвѣты, *m.* Flatterer; Wollüstling, *m.* Шелёвкы, *pl.* -млына? *Цар.* Шелёвѣты ся, auf dem Eise gleiten, glitschen, (*Фр.*). Шелёвнѣ, *pl.* v. Храбѣст. Шелёвнѣхѣ, *f.* Klatschschwester, *f.*; 2) eine leichtfertige Dirne, (*Фр.*). Шелёвнѣ, *inf.* vom Säuseln und Schlei- chen. [пбчеш), *v. n.* rascheln. Шелёпѣты, шелёпотѣты, (-пбчу, Шелёпѣтѣны, *a. Гол. III.* 56. *Aciny?* Шёлест, -сту, *m.* Säuseln, Rascheln, *n.* III. I. 22; Gelispel, *n.*; 2) Feuerblume, Klatschrose, *f.* (Paraver rhoeas), *B.* Шелёсты, *inf.* vom Rascheln; vom Geräusch beim Mähen. Шелестѣты (шелестѣ, -стѣш), *v. n.* säuseln, rascheln; lispeln. Шелехнѣты, *v. n.* fortschwinden. Шелёвѣло, *n. v. d. f.* Шелѣхвѣст, -оста, *m.* H. 19. Wind-beutel, Galgenvogel, Lotterbub, *m.* Шелѣхвостка, *f.* *См.*? Шёльма, *m. u. f.* Schelm, Schurke, Bösewicht; Betrüger, *m.* Шёльмын, *a.* Schelmen-. Шелёмовѣнецъ, -нѣцъ, *m.* Schelm, Strohh, *m.* Шелём, -ма, *m.* Helm, *m.* Шеломённый, *a.* helmschüttelnd, *Py.*

Шелушныя, *a. Гл. 61. v. Стручкыня.* I. Шелюг, *m.* Schilling, *m.*; * Heller, *m.* II. Шелюг, *m.* шелюга, Zugespitzte Weide, (*Salix acuminata*), *Зак.* Шелюжына, *f. dim. v. d. v. II. Пис. Цор.* Шелюжкыня, *v. -вѣ уставки e.* Art Stiokerei, *Kol. I.* 48. Шелюг, *m. dim.* шеляжок, шеля- жочок, *v. Ш-люг, I. Зак.* Шёмат, *m.* Schema, Model, Muster, *n.* Шемѣты, *m.* Schematismus, *m.* Шемѣнты, *v. a. v.* Ударити, schla- gen, einen Schlag versetzen, (*Фр.*). Шемѣрѣваныя, *v.* mit Gold u. Silber ausgehät, *Зак.* Шемѣруваты, *v. a.* ausgehät mit Gold u. Silber, *Пис.* Шемѣтѣты, *v. a.* werfen, schlendern; — ся sich bestig hin u. her bewegen, *Фр.* Шемр, *m. Сс.* Gemurmel, Riesel, *n.* Шёмрѣны, *n.* Gemurre, Murren; Murren, *n.* [murmeln. Шёмраты, *v. n.* brummen, murren; Шендрѣнды, *f. Ч. IV.* 499. *Bein* der weibl. Scham. Ше(нд)брѣнты (шад-), *v. a. Wgr.* VIII. *v.* Перевертѣты. [сплр, *m.* (*Фр.*). Шепелёвѣцъ, (-лѣ-), -вѣцъ, *m.* Li- Шепелёвкы, (-лѣ-) *f.* eine die lispelt. Шепелёвнѣ, *a.* der (die) lispelt, lispelnd; *adv.* шепелёво, lispelnd. Шепелѣты, *v. n.* lispeln, lispelnd sprechen. [Га. L. 258. Шенѣцъ, шепетѣх, *m.* Lispeler, *m.* Шенѣчѣна, *f.* faules Holz, *Га. I.* 258. Шёпѣт, -оту, *m.* Geflüster; Lispeln, *n.*; *pl.* шёпоты, *v.* Zamentуване; 2) seichte rauschende Bachströmung, *Га. I.* 258. Шёпкаты, *v. n. s. d. f.* Шёпнѣты, *v. n.* lispeln; 2) *v. a.* flü- stern, zuflüstern. Шепотѣты, шепотѣты, *v. n.* lispeln; 2) *v. a.* flüstern; шепотѣты ся *v.* ким mit jmdm lispeln. [raunen, *См.* Шёпотнѣты, *v. n. u. a.* lispeln, Шёпты, *pl.* Flüstern; Geflüster, *n.* Шептѣны, *m.* Lispeler, Flüsterer, *m.* Шептѣха, *f.* die Lispelnde; 2) Weis- sagerin, *f. v.* Ворбѣжа. [canina), *B.* Шёшина, *f.* Hundrose, *f.* (Rosa Шепшынѣныя, шепшынѣныя, *a.* aus Шёшина.

Шерѣль, *f. v.* Плындѣ. Шёрсет, *m.* gestricktes Halatuch. Шерѣбѣрко, *m.* § ein obdachloser Mensch, Vagabund, *m.* (*Фр.*). Шерѣн (шерѣнь), *m.* III. *Wgr.* X. *v.* Сѣрен (-нь). Шерѣнѣ, *m.* Gehirgspitze der Kar- pathen unter 49° n. B von welcher ein Gebirgsarm nach N. u. O. ausläuft als Wasserscheide des Dniester- u. Weichsel- (mit San-) flussgebietes, *Га. v.* Шерѣнтѣ, *v. n.* sich mit Шерѣн be- Шерѣпа, *f.* feile, garatige Dirne, *III. K.* Шерѣстѣны (шерѣстѣ, -стѣш), *v. n.* zwitschern, *Ч. V.* 557. Шёрѣх, *m.* sehr dünne Eiskruste. Шерѣха, *f.* Feilenmuschel *f.* (Lima), *B.* Шерѣхѣтѣны, *a.* rauh, ohagrartig, *B.* Шерѣховѣтѣны, *a.* rauh, nicht glatt, *Цар.* [heit, *f.* Цар. Шерѣховѣтѣны, -осты, *f.* Rau- Шерѣш, *f. v.* Крѣга. Шерѣшты ся, *пикъ шерѣш* er vom Flusse gesagt, wann dh die Mitte desselben das Eis schon geht and an den Seiten noch festgefroren steht. Шёржѣны, *f. v.* Дѣвѣ, *Цар.* Шёржѣны, *v. n.* impers. шер- жѣны ся реіт, *Цар.* [К. 167. Шерѣмѣрѣны, *f.* Fechtkunst, *f.* Шерѣсть, *f.* Thierhaare, *pl.* Flocken, *pl.* (von Wolle). Шерѣтѣны, *f. v. d. v.* Шерѣтѣннѣны, *a. v.* Шерѣтѣннѣ. Шерѣтѣннѣ (шерѣтѣн-), *m.* Fils- deckel, *m.* den man unter den Sattel legt. Шерѣтѣкыня, *a. B.* ein wenig rauh. Шерѣтѣкы, *a.* rauh, nicht glatt, steifhaarig; * rauh, hart, unfreundlich. Шерѣтѣкыня, *pl.* Raubblättrige, *pl.* (Asperifoliae), *B.* [schläger, *m.* Шерѣтѣкы, *m.* *Зам.* I. 385. Woll- Шерѣтѣннѣны, *a.* von, ana Flocken od. Haaren der Thiere gemacht. Шерѣтѣннѣны, *m.* Bettdecke aus Wolle u. Thierhaaren, *f.* Шерѣтѣнка, *f. v.* Пѣнка. Шёрхнѣты, *v. n.* leicht aufrieren. Шёрцо, *m.* Гол. III. 254. *мугр.* *a.* Сѣрце. Шершѣвнѣ, (*dim.* -вѣнѣкыня), *a. K.* straubig, rauh, zottig. [bela, *m.* Шершѣвнѣты, *v. n.* kriebeln *a.* wie- Шёршѣны, -ны, *m.* шершѣны, -нѣ,

м. Hornisse, *f.* (Vespa crabro), *B.*
 Шесть, *f.* Excremente, *pl.* (Фр.).
 Шестак, *m.* Art Münze: Sechser, *m.*
 = 10 Kr. öst. Währ.; 2) 50 Kopken, *Зак.*; 3) der sechste Theil von etw. *Зак.*
 Шестачёко, *m.* *авг.* в. д. в.
 Шестувати, *v. n.* gehen, reisen,
 ziehen, *C. II.* 99. [*Лар.*]
 Шестерёць, -ірця, *m.* Hexaeder, *m.*
 Шестеряк, *m.* Sechsgespann, *m. adv.*
 шестеряком, mit Sechsgespann.
 Шестёрка, *f.* в. Шестёрня; ше-
 стёркою, *adv.* в. Шестёрнёю.
 Шестеро, *num.* sechs.
 Шесте, *m.* *унгр.* в. Шість.
 Шести, *num.* der (die, das) sechste.
 Шестикўтник, *m.* Sechseek, *n.*
 Шестилітний, *a.* sechsjährig; alle
 sechs Jahre vorkommend &c.
 Шестимір, *m.* Hexameter, *m.* *Лар.*
 Шестипавурний, *a.* mit sechs
 Krallen, *Ч. II.* 281. [*Кв.* 356 (?).]
 Шестиряк, *m.* sechsdrähtiger Strick,
 Шестиробчий, *a.* Зг. в. Шестилітний.
 Шестишаговик, *m.* в. Scheid-
 münze = 6 mark (w. s.) *D. c.* 189.
 Шестин, *m.* Kubus, Würfel, *m.* *Лар.*
 Шестиньоватий, *a.* würfelförmig;
 -а кість Würfelbein, *n.* *B.*
 Шестірка, *f.* Sechsgespann, *n.*; *adv.*
 шестіркою mit Sechsgespann.
 Шестірняця, *f.* в. д. в. (Фр.).
 Шестірня, *f.* Sechsgespann, Ge-
 spann von 6 Ochsen, *n.*; *adv.* шестір-
 няцею, шестірнёю mit Sechsgespann;
 2) ein zirkelartiges Werkzeug zum Mar-
 quiren des Zargenkreises am Fass, Zarg-
 zieher, Bodenzieher, *m.* *B.*
 Шестёчко, *m.* *дін.* *унгр.* в. Шість.
 Шестокрїлий, *a.* mit sechs Flü-
 гeln, sechsflügelig.
 Шиб, *gen.* шиб, *f.* Gestalt, *f.* на
 тоту шиб von dieser Gestalt, *B.*
 Шиб, *f.* Schacht, *m.*; 2) Glasscheibe,
 Fensterscheibe, *f.*
 Шибавий, *a.* der hin u. her geht.
 Шибай-голова, (шибайголова),
m. Brausekopf, Abenteuerer, *m.*
 Шибак, *m.* Hühnerhabicht, *m.* (Astur
 palumbarius), *B.*
 Шибанець, -нця, *m.* Ochs, *m.* von
 einem anderen Paar, *Лар.*

Шибаняна, *f.* das Hin- u. Hergehen.
 I. Шибати ся, § hin u. her gehen.
 II. Шибати, *v. n.* на корб jmdm
 ähnlich sehen, *B.*; 2) -чим, nach etw.
 riechen.
 Шибень, -бня, *m.* в. Шибениця.
 Шибеник, шибеничник, *m.* Gal-
 genstriek, Galgendieb, *m.*; Gehenker,
 (der am Galgen hängt).
 Шибениця, *f.* Galgen; Galgentod, *m.*
 Шибеничий, *a.* Galgen-.
 Шибка, *f.* *дін.* в. Шиб.
 Шибкий, *a.* sink, schnell; regs, hin
 u. her eilend, *M+B.* 353; 2) reissend,
 шибка вода reissendes Wasser, *B.*
 Шибколетний, *a.* *Мог.* schnell-
 fliegend.
 Шибнути, *v. a.* в. д. f.
 I. Шибсти, *v. a.* hin u. her bewegen;
 werfen; шиблоби м на ум *У.* sie
 sollen von Sinnen werden. [chen, (Фр.).]
 II. Шибсти, *v. n.* чим nach etw. rie-
 I. Шиборот, *m.* *H.* 145. Kragen, *m.*
 II. Шиборот, *adv.* в. Навиборот.
 Шидравий, *a.* в. Поробнявий.
 Шибоб, *f.* в. Шатё.
 Шибка, *f.* *дін.* в. Шия; Halschen,
n.; у рака Krebschwanz, *m.*; -фляшки
 Hals, *m.* an der Flasche; 2) Griffel,
 Staubweg, *m.* (bei den Pflanzen), *B.*;
 3) enger Durchweg; Landenge, *f.* Isthmus,
m. *Ваз.*; 4) *pl.* шибкї ракоби, Krebs-
 wurzel, *f.* (Polygonum bistorta), *B.*
 Шибкий, *a.* *Кл.* -вір schneidend,
 durchbohrend.
 Шибний, *a.* des Halses, Hals, *B.* *Под.*
 Шибчак, *pl.* Halskäfer, *pl.* (Tra-
 chelophora), *B.*
 I. Шик, *m.* Reihe, *f.* Glied, *m.* Ordnung,
f. до шик in Reihe u. Glied, *Кв.* 343.
 II. Шик, *m.* Chic, *m.* *ГБ.*
 Шикрний, *a.* в. Шиквний, *Щог.*
 Шикати, *v. n.* в. Сичати, ziehen.
 Шиквний, *a.* geschickt; passend.
 Шиквність, -ости, *f.* Geschick-
 lichkeit, Geschicktheit, *f.*
 Шикувальник, *m.* Ordner, *m.* *Кл.*
 Шикувати, *v. a.* ordnen, in gewisse
 Ordnung bringen; in Reihe u. Glied
 aufstellen. [krötensohale, *f.*
 Шильдрет, шильдрет, *m.* Schild-
 Шильдретовий, (шилькр-), *a.*
 Schildkröten-, *Фр.*

Шильник, *m.* *H.* 23. ?
 Шило, *n.* Ahle, *f.* Pfieme, *f.* Pfiem,
m.; * шилом їхати, *B.* mit zwei od.
 drei Pferden fahren indem vor ein Pferd
 ein zweites, od. vor ein Paar Pferde
 ein drittes angespannt ist.
 Шиловайка кривоколювка, *f.* Sa-
 belsohnäbler, *m.* (Recurvirostra avo-
 cetta), *Пол.*
 Шилоколювки, *pl.* Pfiemschnä-
 bler, *pl.* (Subulirostres), *Пол.*
 Шилохвостия, *f.* Thurmschwalbe,
f. Mauer-Segler, *m.* (Cypselus apus), *B.*;
 2) Spiessente, *f.* (Anas acuta), *B.*
 Шильцьоватий, *a.* *B.* pfiemen-
 förmig.
 Шильяга, *f.* *Кв.* в. Шельга I.
 Шимбалка, *f.* в. Vorrichtung in
 der Ecke beim Ofen in der Wohnstube
 des Huzulen wo die Ofenkrücke gestellt
 wird.
 Шимшевий, *a.* *Ч.* IV. 73. sämisch.
 Шина, *f.* Stange, Schiene; eiserne
 Stange, *f.*
 Шинда, *f.* в. Перестрич. [Калїта.
 Шиндобра (чнд-), *f.* *Ч.* III. 425. в.
 Шинк, *m.* Schank, *m.* Schenke, *f.*
 Шинка, *f.* Schinken, *m.*
 Шинкар (-кар), *m.* Schenk, Schenk-
 wirt, Schankwirt, *m.*
 Шинкарити, *v. a.* Schenkwirt sein,
 schenken, Getränke aufstischen.
 Шинкарка, *дін.* шинкарочка, шин-
 каронька, *f.* Schenkerin, Schenkwirtin, *f.*
 Шинкарский, *a.* Schenk-, Schenk-
 wirts-. [wirtschaft, *f.*
 Шинкарство, *n.* Schank, *m.* Schenk-
 Шинкарувати, *v. n.* в. Шинкарити.
 Шинований, *a.* mit Schienen be-
 schlagen, umfasst, *Зак.* [Schieneisen, *n.*
 Шиновий, *a.* Schienen-, -е желїзо
 Шинувати, *v. a.* mit Schienen um-
 fassen, beschlagen.
 Шип, *m.* *Ф.* Flasche, *f.*; 2) в. Art
 Tischlerwerkzeug, *Щог.* [*n.* *Пол.*
 Шипина, *n.* Aufbrausen, Brausen,
 Шипит, -оту, *m.* Zischen; Brausen,
n.; 2) reissend fließendes Wasser; 3)
 ein kleiner Wasserfall.
 Шипити, *v. n.* brausen.
 Шипкати, *v. n.* ein heiseres Zwi-
 schern von sich geben, *Іотур* шипкае
 der Auerhahn zwitschert, *B.*

Шипля, *f.* в. Фёбра.
 Шипнути, *v. n.* в. Шібнути.
 Шиповий, *m.* Stechwinde, *f.* (Smilax
 medica), *B.*
 Шипововий, *pl.* Spargelartige od.
 Smilaxgewächse, Stechwindenartige, *pl.*
 (Smilacaceae), *B.* [*lispeh.*]
 Шиполити, *v. n.* heiser sprechen,
 Шипорні, *pl.* Art Osterpiel mit
 einem Hut der zerissen wird, *Kol.* I. 195.
 Шипот, *m.* в. Шипит.
 Шипотяник, *m.* шипотян-
 ниця, *f.* Kreuzotter, *f.* (Pelias berus),
B.; 2) * ein übelgesinnter, böser Mensch
 (Frau), *Пис.* [*v. n.* zischen.
 Шипотити (шипоту, шипотїш),
 Шипчак, *m.* Hundrose, *f.* (Rosa
 canina), *B.*
 Шипшанка золотїста, *f.* Rosen-
 od. Goldkäfer, *m.* (Cetonia aurata), *Пол.*
 Шипшана, *f.* в. Рóжа дїка, Свер-
 бїгуа, *Пол.*
 Шипшанець, -нця, *m.* Rosengall-
 weise, *f.* (Rhodites Rosae), *B.*
 Шир, *m.* Reihe, *f.* два ширї ка-
 мениць, (Фр.); 2) Schichte, *f.*
 Ширачїти, в. Ширїти I. *Зак.*
 Ширїй, *a.* *MIII.* в. Широкїй.
 Ширїна, *f.* Breite; 2) *АД.* I. 84. в.
 Ширїнка. [*Хустїна, B.*
 Ширїнка, (*дін.* ширїночка), *f.* в.
 Ширїтвас, *m.* Kufe, *f.*; ein aus
 zwei Theilen bestehendes Fass, *Зак.*
 Ширїтель, *m.* Verbreiter, Propa-
 gator, *m.* T.; Träger, *m.*
 Ширїти (шїрю, шїрим), *v. a.*
 ausbreiten, verbreiten.
 I. Ширїнь, *f.* Breite, *f.*
 II. Ширїнь, *a.* в. Широкїй.
 Ширїна, *n.* der freie Flug, *См.*
 Ширїти, *v. n.* immer breiter wer-
 den, *MIII.*; sich breit machen, *H.* 188;
 2) schweben (in d. Luft, v. Vogel), *Пис.*
 Ширлечка, *f.* *дін.* в. Ширїнка.
 Ширм, *m.* Schirm, *m.* *He.*
 Ширмачка, *f.* *Ч.* III. 394. ?
 Ширмїрство, *m.* † Fechtkunst, *f.* *Зак.*
 Ширмувати, *v. a.* † fechten; schützen,
Зак. [gewissen Form (ширмїш?), *Зак.*
 Широканчик, *m.* Topf von einer
 Широкїй, *a.* breit; weit; * weit-
 lüftig; * umständlich, ausführlich.
 Широкість, -ости, *f.* Breite; Weite;

* Grösse, Geräumigkeit, *f*; *pl.* широко, wide Felder, *См.*

Широко, *adv.* breit; weit; * weitläufig; umständlich, ausführlich.

Широкобарчистий, *a.* breitschulterig, *Л. 90.* [бннд, laut schallend, *К.*

Широковіщательний, *a.* laut Широковідний, *a.* weitherrschend, *Кл.* [schend, *КУ.*

Широкодержавний, *a.* weitherr- Ширококріпний, *a.* mit dem *latus* clavus (von d. römischen Senatoren), *К.*

Ширококріпний, *a.* mit breiten Knochen, + *М.* [gebiete habend, *К.*

Ширококріпний, *a.* weite Länder- Ширококріпний, *a.* breitflügelig, *В.*

Ширококріпний, *a.* breitflügelig, *В.* Ширококріпний, *a.* breitblättrig, *III. II. 84.*

Ширококріпний, *a.* breitnasig. Ширококріпний, *a.* breitmäulig; * klatschüchtig.

Ширококріпний, *a.* breitschultrig. Ширококріпний, *a.* mit breiten Flügeln, *Асскорн, III. II. 72.* [Aermeln, *М.*

Ширококріпний, *a.* mit breiten Ширококріпний, *a.* weit berühmte, *К.*

Ширококріпний, *a.* weit reichend, weit greifend, von grosser Tragweite.

Ширококріпний, *a.* breitlich. Ширококріпний, *m.* Landläufer, *т. Га. I. 258.*

Ширококріпний, *m.* zweiblättriges Breitkölbchen, *n.* (*Platanthera bifolia*), *В.*

Ширококріпний, *a.* sehr breit, *Га. I. 258.* [*f. Га. I. 258.*

Ширококріпний, *f.* Breite, Ширококріпний, *v. v. Ч. III. 158.* breit machen, breiten; 2) entwickeln, zum Aufschwung bringen, *He. Пр. XII. 687;* — *св.* sich ausbreiten, *He.; 2)* fortschreiten.

Ширококріпний, *a.* sehr breit; sehr Ширококріпний, *f.* Breite, *f.* [weit. Ширококріпний, *a.* *См.* mit breiter Stirn; — *дуб* mit weit ausgebreiteten Aesten. [die Breite.

Ширококріпний, *in d. Verbind.* в ширм in Ширококріпний, *v. n.* breiter werden; sich ausbreiten, sich ausdehnen, *III.*

Ширококріпний, *n.* — *фантасія* kühner Flug der Phantasie.

Ширококріпний, *v. n.* sich ausbreiten; auf

u. abwallen, *Фр.; 2)* schweben (in d. Luft, vom Vogel), fliegen, *Мор.*

Шитьба, *f.* Nähen, *n.* Naht, *f.* Шитьба, *n.* das Genähetete, Naht, *f.* *He.;* das Nähen, *М. II. 169.*

Шитьба, *n.* Nähen, *n.;* 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, біле — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen. Шитьба, *v. a.* nähen; 2) * § камінем Шитьба, *f.* Nähen u. Stioken, *n.* *ЗР;* *v.* Шитьба.

Шитьба, *v. a.* schaukeln. Шитьба, — *тка,* *pl.* шитьба, *m.* Näharbeit, *f. Г.Б. М. Ос. (62) I. 89.* Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Шитьба, *m. Ч. IV. 66. ?* Шитьба, *f.* Chiffre, *f.*

Шитьба, *m. v. Шафран.* Шитьба, *v. a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шитьба, (?) *Га. I. 42.* Шитьба, *m.* Helm, *m.;* 2) — *леду* Eiszapfen, *т. Га. I. 258.*

Шитьба, *n.* das Genähetete, Naht, *f.* *He.;* das Nähen, *М. II. 169.*

Шитьба, *n.* Nähen, *n.;* 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, біле — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen. Шитьба, *v. a.* nähen; 2) * § камінем Шитьба, *f.* Nähen u. Stioken, *n.* *ЗР;* *v.* Шитьба.

Шитьба, *v. a.* schaukeln. Шитьба, — *тка,* *pl.* шитьба, *m.* Näharbeit, *f. Г.Б. М. Ос. (62) I. 89.* Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Шитьба, *m. Ч. IV. 66. ?* Шитьба, *f.* Chiffre, *f.*

Шитьба, *m. v. Шафран.* Шитьба, *v. a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шитьба, (?) *Га. I. 42.* Шитьба, *m.* Helm, *m.;* 2) — *леду* Eiszapfen, *т. Га. I. 258.*

Шитьба, *n.* das Genähetete, Naht, *f.* *He.;* das Nähen, *М. II. 169.*

Шитьба, *n.* Nähen, *n.;* 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, біле — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen. Шитьба, *v. a.* nähen; 2) * § камінем Шитьба, *f.* Nähen u. Stioken, *n.* *ЗР;* *v.* Шитьба.

Шитьба, *v. a.* schaukeln. Шитьба, — *тка,* *pl.* шитьба, *m.* Näharbeit, *f. Г.Б. М. Ос. (62) I. 89.* Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Шитьба, *m. Ч. IV. 66. ?* Шитьба, *f.* Chiffre, *f.*

Шитьба, *m. v. Шафран.* Шитьба, *v. a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шитьба, (?) *Га. I. 42.* Шитьба, *m.* Helm, *m.;* 2) — *леду* Eiszapfen, *т. Га. I. 258.*

Шитьба, *n.* das Genähetete, Naht, *f.* *He.;* das Nähen, *М. II. 169.*

Шитьба, *n.* Nähen, *n.;* 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, біле — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen. Шитьба, *v. a.* nähen; 2) * § камінем Шитьба, *f.* Nähen u. Stioken, *n.* *ЗР;* *v.* Шитьба.

Шитьба, *v. a.* schaukeln. Шитьба, — *тка,* *pl.* шитьба, *m.* Näharbeit, *f. Г.Б. М. Ос. (62) I. 89.* Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Шитьба, *m. Ч. IV. 66. ?* Шитьба, *f.* Chiffre, *f.*

Шитьба, *m. v. Шафран.* Шитьба, *v. a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шитьба, (?) *Га. I. 42.* Шитьба, *m.* Helm, *m.;* 2) — *леду* Eiszapfen, *т. Га. I. 258.*

Шитьба, *n.* das Genähetete, Naht, *f.* *He.;* das Nähen, *М. II. 169.*

Шитьба, *n.* Nähen, *n.;* 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, біле — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen. Шитьба, *v. a.* nähen; 2) * § камінем Шитьба, *f.* Nähen u. Stioken, *n.* *ЗР;* *v.* Шитьба.

Шитьба, *v. a.* schaukeln. Шитьба, — *тка,* *pl.* шитьба, *m.* Näharbeit, *f. Г.Б. М. Ос. (62) I. 89.* Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

Шитьба, *m. Ч. IV. 66. ?* Шитьба, *f.* Chiffre, *f.*

Шитьба, *m. v. Шафран.* Шитьба, *v. a.* chiffrieren, mit Chiffern schreiben.

Шитьба, (?) *Га. I. 42.* Шитьба, *m.* Helm, *m.;* 2) — *леду* Eiszapfen, *т. Га. I. 258.*

Шитьба, *n.* das Genähetete, Naht, *f.* *He.;* das Nähen, *М. II. 169.*

Шитьба, *n.* Nähen, *n.;* 2) alles was man näht, Leinwand; Stoff, біле — Weisszeug, *n.* [dicht, stark werfen. Шитьба, *v. a.* nähen; 2) * § камінем Шитьба, *f.* Nähen u. Stioken, *n.* *ЗР;* *v.* Шитьба.

Шитьба, *v. a.* schaukeln. Шитьба, — *тка,* *pl.* шитьба, *m.* Näharbeit, *f. Г.Б. М. Ос. (62) I. 89.* Nähzeug, *n.* mit dem, was man näht.

ohen, *pl.* (*Trachelina*), *В.*

Шисар, *m. v.* Шувар.

Шисар, *f.* Wassersucht, *f.* (*Фр.*); 2) Verrücktheit, *f.* (*Фр.*).

Шисарувати, *v. a.* — воля на три плуги, коні на три брону, ніці на три струнці, *Кол. I. 97. ?*

Шисарки, *in d. Verbind.:* шисарки-олімки, *a.* грбні відда! *Ф.* dreh dich wie du willst, das Geld musst du aber abgeben.

Шисарель, *f. gr.* Mantel, *m.* (mit Aermeln).

Шисарий, *a.* schäbig, *В.*

Шисарити ся, § sich kratzen, schaben, *В.*

Шисардцять, *num.* sechzig; шисардцятій, *num.* der sechzigste.

Шисардцять, шисардцятій, *num.* sechzehn; шисардцятій, (шисардцятій), *num.* der sechzehnte.

Шисардцятій, *n.* der sechzehnte Geburtstag, *Кл. Пр. VIII. 634.*

Шисардцятій, *f.* eine feine Leinwand aus Flachs.

Шисар, *num.* sechs.

Шисарній (шест-), *f. С. II. 210.* Drilling, *m.* in der Mühle ein Treibwerk mit drei Stäben an welche der Beutelar-
m schlägt. [sechszellig, *В.*

Шисарній, *a.* sechskantig.

Шисарній, *a.* mit sechs Löchern, sechslöcherig, — тарілка sechslöcheriger Scheibenigel, (*Sexforis scutella*), *В.*

Шисарній, *a.* sechszugig; — об-
сновак, Gemeine Zellenspinne, (*Sege-
stria senoculata*), *В.*

Шисарній (красавчик), *m.* Roth-
fleck mit sechs Punten, *m.* (*Zygaena
flipendulata*), *В.*

Шисарній (ячмінь), *m.* sechszei-
lige Gerste, (*Hordeum hexastichon*), *В.*

Шисарній, *f. v.* Шисарній

Шисарній, *f. v.* Шафрук 2) (*Фр.*).

Шисарній, *f.* Flussbeschädler, *m.* (*Pan-
dion haliaetos*), *В.* [Шафрук, *Ч. IV. 41.*

Шисарній, *v. a.* beim Spiele Ша-
фрук, *v. a. d. v.* [Stück, Splitter, *n.*

Шисарній, *v. a.* abgebrochenes
Шисарній, *v. a.* § werfen.

Шисарній, *m.* Ekel haben.

Шисарній, — *ва,* *m.* — *весняний,*
Feldlerche, (*Alauda arvensis*); — *ва-*

мовий Ваум-, Kothlerche, *f.* (*Alauda
arboraea*), *В.*

Шисарній, *n.* *Ф.* grobe Zotten
mit Acheln, (*Hanf.*) Flachsplittern, *pl.*

Шисарній, *n.* *coll.* Fassdauben, *pl.*

Шисарній, *v. a.* *v.* Шисарній.

Шисарній, *m.* Glashändler, *m.* *Ніс.*

Шисарній, *m.* Trinkglas, *n.* *Р. II. 211.*

Шисарній, *pl.* Fassdauben, *pl.* *В.*

Шисарній, *v. a.* stochern; ha-
steln, *В.*

Шисарній, *f.* Ritze, *f.*; Loch, *n.*

Шисарній, *m.* *Ф.* feinste Wolle.

Шисарній, *n.* *coll.* Lumpen, *pl.*

Шисарній, *m.* § der Lahme; 2)

* alles was jmdn hinken macht (*v. v.*
Brantwein &), *Зах.*

Шисарній, *v. n.* § keuchend,
mit Mühe hingehen, sich hinschleppen,
zotteln; hinken.

Шисарній, *f. v.* Трипка, (*Фр.*).

Шисарній, *m.* *gr.* Schrank, *m.*

Шисарній, *f. v. d. v.* *Зах.*

Шисарній, *f.* Mähre, Schindmähre, *f.*

Шисарній, — *ва,* *n.* *verächtl.* *a. d. v.;* *pl.*
шкапетта = elende, schwache Pfer-
de, *pl.*

Шисарній, шкапетта, *f. dim.*
v. Шисарній, + *М.*; 2) Pferdehaut, *f. Га. I. 258.*

Шисарній, *a.* zum Schranke ge-
hörig, Schrank-, *Ніс.*

Шисарній, *v.* vom Pferde, Pferde-
de, Ross-, — *ва* шкіра Pferdehaut, Ross-
haut, *f.*; — *ва* чоботи Stiefel aus Pferde-
haut, *pl.* [getrieben, abgeritten, *Зах.*

Шисарній, *a.* abgemattet, ab-
Schauzal, *n.* *В.*

Шисарній, *v.* hässlich.

Шисарній, *dim.* шкапетта,
f. Schale, Eierschale, *f.*

Шисарній, *m.* шкапетта-
ники, *pl.* Krustenthiere, *pl.* (*Crustacea*), *В.*

Шисарній, *pl.* *a. d. v.* *Лоз.*

Шкарповати, *v. a.* gegen das Ende hin oben auf enger machen (-пич).
 Шкарт, *m. a.* Перескóк.
 Шкарубяна, *f. a.* Шкалубяна.
 Шкарупиный, *a.* КС. I. 26.?
 Шкатула, *dim.* шкатулка, *f.* Schachtel, Chatouille, *f.*; Kästchen, *m.*
 Шкафа, *f. e.* Art Kratzmesser, Schabmesser, *m.* (der Kürschner), *B.*
 Шкварецъ, -рцъ, *m. B.* с. Шпак.
 Шкварити, *v. a.* krösohen, kreisohen, *etw.* Fettig prägeln, abbraten; — *св* braten (*v. n.*); — *св* на сонцъ in der Sonne braten. [*dend.* Cm.
 Шваркий, *a.* — морòв сонеи-Шваркливий, *a.* Ч. II. 40.?
 Шваркотня, *f.* das Brausen des Wassers auf heissem Eisen, *Зак.*
 Шварок, -рка, *m.* Griebe, Speckgriebe, *f.*
 Шварчати, *v. m.* quirren, schwirren.
 Шверендти, *v. n.* Фр. sich tummeln, sprucken (*v.* Geistern).
 Шквяря, *f.* Кс. I. 53. Schneegestöber, Unwetter, *n.*
 Шкворщина, Ч. I. 1. 94.?
 Шкальце, *n.* Opernglas, *n.* ОП.
 Шкаля, *f. a.* Скаля, *Зак.*
 Шкапята, *n. coll.* Felsstücke, Steine, *pl. B.*
 Шкеребэртъ, *adv.* zerstoben, auseinander gefallen; 2) kopfüber, umgekehrt, III. I. 377.
 Шкеребэрти, *n.* Ч. III. 52.?
 Шкирянка, *f.* Brotrinde, *f.* Гол. I. 220.
 Шкиставий, *a.* keinen festen Wohnsitz habend, hin u. her ziehend; schlotternd, *B. Oz.* 71.
 Шкитяльг, *int.* vom Hinken.
 Шкитяльгати, *v. n.* hinken, *Зак.*
 Шкиля, *f. v.* Скóблиця, Скóбличка.
 Шкидявий, *a.* schädlich, nachtheilig. [*keit,* Nachtheiligkeit, *f.*
 Шкидявость, -ости, *f.* Schädlichkeit.
 Шкидяний, *a.* schädlich, nachtheilig; Schaden machend, bringend.
 Шкидяник, *m.* Schadenmacher, Schadensstifter, *m. B.* [*keit,* *f. B.*
 Шкидяность, -ости, *f.* Schädlichkeit.
 Шкиля, *f. dim.* с. Школа; 2) Baumschule, Pflanzschule, *f.* [*treffend.*
 Шкиляний, *a.* Schul-, die Schule betreffend.
 Шкиляник, *m.* Schüler, *m. B.*; 2)

Schullehrer, Lehrer, *m.* (bes. in e. Jude).
 Шкира, *f. s.* Скіра. [*denschule.*
 Шкирятий, *a.* lederartig, *B.*
 Шкирити, *v. a.* — *вуби* die Zähne weisen, zeigen, blecken, fletschen; — *св* die Zähne weisen, zeigen, fletschen; 2) maulaffen, Ф.
 Шкирка, *f. dim.* с. Шкира, kleine Haut, Häutchen, *n.*; kleines Fell, Leder, *n.*; 2) — *хлба* Brotrinde, Brotkruste, *f.*
 Шкиряцтво, *n.* Lohgärerei, *f. Пар.*
 Шкирячка, *f. dim.* с. Шкирка.
 Шкиряня, (*dim.* шкирянка), *f. dim.* с. Шкира. [*aus Leder.*
 Шкиряний, *a.* ledern, Leder-, von, Шкиляний, *a.* glasig, *Пол.*
 Шкиляво, *n.* Email, Schmelz, *m.* Glasur, *f.* Glassfluss, *m. Пол.*
 Шкло, *n. a.* Скло.
 Шкловяна, *f.* Glaskörper, *m.* (-óчна).
 Шклянятий, *a.* glasartig, *Пол.*
 Шклянка, *f. s.* Скланка.
 Шкляний, *a.* gläsern, aus Glas, Glas-.
 Шклянодуші, *pl.* Schmelzschurper, *pl.* (Ganoidei vel Acoipenserini), *Пол.*
 Шкляр, *m.* Glaser, *m.*
 Шкода, *f.* Schade, Schaden, Nachtheil, Verlust, *m.*; 2) als *int.* шкода! leider! о! шкода! *Св.* ach leider!
 Шкодати (шкоджу, -диш), *v. a.* schaden, schädlich sein, Schaden bringen; шкоду — *K. I.* 215. Schaden anrichten.
 Шкодйше, *adv. comp.* mehr leid, *Др.*
 Шкодти, *v. a. s.* Шкодувати.
 Шкодка, *f. dim.* с. Шкода. [*theilig.*
 Шкодявий, *a.* schädlich, nachtheilig.
 Шкодявость, -ости, *f.* Schädlichkeit, Nachtheiligkeit, *f.*
 Шкодявка, *f.* китка, — Schadenmacherin, Schadensstifterin, *f. Крон.*
 Шкодяво, *adv.* schädlich, nachtheilig.
 Шкодявость, *f.* Schadenersatz, *m.*
 Шкодник, *m.* Schadenmacher, Schadensstifter, *m. K. На.*
 Шкоднйш (-ше), *adv. comp.* Ч. I. 1. 63. мені чогось — *es* ist mir mehr leid um *etw.* [*denstifter, m. B.*
 Шкодорóб (-рió), -óба, *m.* Schachschaden, Schadenstifterin, *f.*
 Шкодорóбница, *f.* Schadenstifterin, *f.*
 Шкодувати, *v. a.* — чогось *etw.*

schonen, sparen, womit sparsam umgehen; Schaden u. Kosten scheuen.
 Шкодаца (-ця), *m. †* Schadensstifter, *m. Зак.*
 Школа, *f.* Schule, *f.* ходити до школи die Schule besuchen; послати до школи in die Schule schicken; скінчити школу seine Schulstudien beenden; повнустити школу die Schule (Schüler) entlassen; нині нема школи heute findet kein Unterrichtsstatt; перед школою, по школі vor der Schule, nach der Schule (d. i. zum Beginn u. nach dem Schlusse des Unterrichts); нова школа ходити um die Schule gehen, die Schule schwänzen; — *жидівка*; а) Judenschule, *f.*; б) Synagoge, *f.*; 2) Schule, *f.* (Manier, Disziplin, *f.*).
 Школити, *v. a. M. II.* 43. schulen, abrichten.
 Школка, *f. dim.* с. Шкилка.
 Школяний, *a. s.* Шкиляний.
 Школяр, *m.* Schüler, *m.*; 2) Schulfuchs, Pedant, *m.*
 Школярник, *m. dim.* с. d. v.
 Школярский, *a.* schülerhaft, schülermässig; Schul-, Schüler-; bibisch, kindisch *He.* (*xm.* 270); 2) pedantisch, Pedanten-, Schulfuchs-.
 Школярство, *n. coll.* Schüler, *pl.*; 2) Schulgelehrten, *pl. A.-G.* 159; 3) Schulfucherei, Pedanterei, *f.* flaches, trockenes, pedantisches, schulfuchsiges Wesen; Schulkram, *m. Зак.*
 Шкомате, *n. coll.* Lumpen, *pl.*
 Шкоматяр, *m.* Lumpensammler, *m.*
 Шкорянка, *f. dim.* Brotrinde, *f.*
 Шкорлат, *m.* Шкарóбан.
 Шкордяти (шкорджу, -óдиш), *v. a. s.* Skoroditi, (Фр.) [*pio,* *B.*
 Шкорпион, *m.* Scorpio, *m.* (Scorpio)
 Шкорупа, *f. s.* Шкаралупа.
 Шкраб, *m.* alter, abgetragener Stiefel; 2) (kleiner) Bub, (kl.) Schüler, *m.*
 Шкратати, *v. a.* kratzen; abschaben; 2) — чобитый с. Шлапяти.
 Шкратість, *adv.* чоботи вузати в — с. Голобіс.
 Шкратячка, *f. s.* Шкратячок.
 Шкратити (-óбу, -óтиш), *v. n.* rasseln. [*abschaben*; *abschalen.*
 Шкратяти, *v. a.* kratzen, abkratzen, Шкратяч, *m.* Kratzer, *m.* (Echi-

norhynchus), *B.*
 Шкратячка, *f.* Kratze, *f. B.*
 Шкроток, -тка, *m.* Feldstück von größerem Complex abgerissen, *m. Фр.*
 Шкрябак, *m.* Streicheisen, *n. Пар.*
 Шкрябати, *v. a. s.* Шкрябати.
 Шкрябнути, *v. a.* *в. Ударити, (Фр.).
 Шкрябати, *v. a.* kratzen; schaben, schraben.
 I. Шкрум, *m.* Geruch, *m.* von brennendem Leder, od. Leinwand, Tuch &.
 II. Шкрум, на — *adv.* Ф. gänzlich.
 Шкрумити, *f.* шкрумита, *n.* *etw.* ganz Ausgetrocknetes, Abgedörrtes, z. B. Blätter, Stroh &.
 Шкрябати, *v. a.* kratzen; kehren.
 Шкрябачка, *f.* § ein alter, schlechter Besen. [*v. a.* kratzen, schaben.
 Шкряботити (-óбу, -óтиш), Шкряла, *f. s.* Скряла, *Пис.*
 Шкрялти, *v. a.* die Oberhaut aufritzen, streifen, abstreifen, (Фр.).
 Шкрялька, *f.* Ч. V. 595. 600.?
 Шкряльний, *a.* belästigend, arg einsetzend, *Зак.*
 Шкряра, *f.* Haut, *f.*; Leder, *n.*
 Шкурат (-лат), *m.* с. Stück Haut od. Leder. [2] Rinde, Brotrinde, *f. C. I.* 13.
 Шкураток, -тка, *m. dim.* с. d. v.; Шкуратаний, *a. s.* Шкиряний,
 Шкургат, *m. s.* Шкурат; шкургате, *m. coll.* alte, unnütze Hautlappen, *pl.*
 Шкурянка, *f.* с. Шкорянка, шкорянка.
 Шкурлат, *m.* Hautläppel, *n.* Stück Haut od. Leder, *B. s.* Шкурат. [*m. T.*
 Шкурлатина, *f.* Kruste, *f.* Schorf,
 Шкуряк, *гов. pl.* шкурякя Schuhe, Bauernschuhe aus ungegerbtem Leder, *B.*
 Шкурятаний, *a.* ledern, *a.* Шкиряний. [*geln,* *m. Зак.*
 Шкут, *m.* шкута, *f.* Boot mit Se-
 Шкутлягати, *v. n. s.* Штульгати, *He.* [*Tuche.*
 Шлак, шлак, *m.* Sahlleiste, *f.* am
 Шлапак, *m.* § alter zerriessener Stiefel, Schuh.
 Шлапяти, *v. n.* § schlappen, schlappen, schlürfen beim Gehen; * langsam, schwerfällig gehen.
 Шлапак, *m.* § с. Шлапак; 2) * (hintertrötender) Bummel.
 Шлапяти, *v. n.* § с. Шлапяти.
 Шлаптя, *adv.* Лух. im Trab.

Шлаєір, *т. Кн. Пр.* XI. II. 80. Schlafrock, *м.* (Р).
 Шляйка, *ф. пл.* -кя. Hosenträger, *пл.*
 Шлик, *т.* hohe, spitzige Pelzmütze, *В.*
 Шляквічка, *ф.* Kappenmuschel, *ф.* (Cucullata), *В.*
 Шляфовальщик, *т.* Polirer, *т. Под.*
 Шлячок, -чка, *т. дим.* с. Шлик.
 Шляй, *ф.* Pferdegeschirr, *н.*
 Шляйка, *ф.* (убича) Sohlinge, Sohlei-
 fe, *ф.*; 2) Hosenträger, *т. Га.* I. 258.
 Шляхта, *ф.* geschlichtete Partie der
 Tabakblätter.
 Шлябика, *ф.* C. I. 91. Schaf schlesischer
 Raue, *м.*; 2) Wolle, *ф.* dieser Scha-
 fe, *Зах.*
 Шляоп, *инт.* vom Klatsch ins Wasser.
 Шлябха, *ф.* Ко. 7. liederliches Weib,
 das sich in schlechten Orten herumtreibt,
 (*vergl.* Шляти са). [weinen].
 Шлябхати, *в. н.* schluchzen, laut
 Шлянк, *т. Кн. Пр.* XI. II. 49. 50.
 Magen, *м.*; Rachenhöhle, *ф.* *Зах.*
 Шляоб, *т.* Gelöbnis, Gelübde, *н.*; 2)
 Ehegelübde, *н.* Trauung, *ф.*
 Шлябний, *а.* Gelübde-, gelobt, an-
 gelobt; 2) ehelich, Ehe; — перетинь Ehe-
 ring, Trauring, *м.*; — на жінка Ehefrau, *ф.*
 Шлябувати (-бов-), *в. а.* geloben,
 angeloben, ein feierliches Gelübde thun;
 — кому jmdm etw. angeloben, verspre-
 chen; 2) ehelichen, heiraten, sich trauen
 Шляба, *ф.* Schleuse, *ф.* [lassen].
 Шлясар, *т.* Schlosser, *т.*
 Шлясарка, *ф.* Schlosserin, *ф.*; 2)
 Schlosserhandwerk, *н.*
 Шлясарский, *а.* Schlosser-
 Шлясарство, *н.* Schlosserhand-
 werk, *н.* Schlosserei, *ф.*
 Шляфа, *ф.* с. Шляфка.
 Шляєір, *т.* Schleifer, *т. Кос.*
 Шляфка, *ф. дим.* Schleife, *ф.*
 Шляфований, шляфований,
 а. geschliffen. [fen, scharf machen].
 Шляфувати, (-фов-), *в. а.* schlei-
 Шля, *ф.* III. Weg, *т.* Richtung des
 Weges, *ф.* (*vgl.* Шлях).
 Шляк, *т.* Rand, Saum, *м.*; Sahlleiste,
ф. am Tuch; 2) Spur, *ф.*
 Шлямпак, *т. в.* Шлямпак.
 Шлямпати, *в. н.* §. с. Шлямпати;
 — са За. hin u. her trotteln.
 Шлям, *т.* Schlamm, Schmutz, Unrath,

м. Unreinlichkeit, *ф.* [Schlamm reinigen].
 Шлямувати, *в. а.* schlämen, vom
 Шляпак, *т.* шляпаты, *в. н.* §. с.
 Шляпак &
 Шляти са, hin u. her trotteln, bum-
 meln; — обруч з ким mit jmdm Arm
 in Arm lustwandeln, dabergehen, *М.*
 Шляфрок, *дим.* шляфрочок, *т.*
 Schlafrock, *т.*
 Шляфрочвий, шляфрочковий,
 а. Schlafrocks; — а панна Fräulein das
 nunmehr vornehmere Kleider trägt.
 Шлях, *гем.* шляху, *т.* Strasse, Heer-
 strasse, *ф.*; 2) Spur, *ф.*; чорний шлях
 der Weg auf welchem die Tartaren u.
 Türken ihre Einfälle machten und segen-
 ten; * всі шляхи погубити, *М.* II. 116.
 die Besinnung u. die Fassung verlieren.
 Шляховий, а. zum Шлях geh.
 Шляхотний, а. edel. [muth, *т.*
 Шляхотність, -ости, *ф.* Adel; Edel-
 Шляхотчик, а. Adel-; adelig, adlig;
 по шляхотци, *adv.* wie ein Edelmann,
 adelig, nach Art u. Weise der Edelleute.
 Шляхотство, *н.* Adel, Adelstand, *т.*
 Adelschaft, *ф.* [herrschaft, *ф.*
 Шляхотчина (шляхотч-), *ф.* Adel-
 Шляхта, *ф. coll.* Adel, т. Edelleute, *пл.*
 Шляхтич, *т.* Edelmann, Adelliger, *т.*
 Шляхтун, *т. в. д. в.*
 Шляхтанка, *дим.* шляхтаночка,
ф. adeliges Fräulein; Adelige, *ф.* III. I 77.
 Шляхчюра, *т.* (*verächtl.*) с.
 Шляхтич.
 Шлячок, -чка, *т. дим.* с. Шляк;
 шлячок-копачок, *Га.* I. 42. von der
 Mütze des Држуба.
 Шляшчок, -шкы, *т. дим.* с. Шляк,
 kleiner Weg, Holzweg, *т.* [peitschen].
 Шлягати, *в. а.* streichen, schlagen,
 Шляілів, -лова, *т.* Stadt Ismailow.
 Шляльцюга, (шляльцюга, *Зах.*),
ф. К. Waidasche, *ф.*; 2) Waidaschefabrik, *ф.*
 Шляпати, *в. н.* Мор. с. Шляти са.
 Шмарак, *т.* Smaragd, *т.*
 Шмаракдик (бліскавець), *т.* Ge-
 wöhnlicher Türkischwärmer, (Atychia
 Statives), *В.* [ragdgrün, Smaragd-].
 Шмаракдовий, а. smaragden, sma-
 Шмарити, *в. а.* werfen, schleu-
 dern, (*Лор.*) [geln, rotzen].
 Шмаркати, *в. а.* schnurfeln, schnur-
 Шмаркати, а. rotzig.

Шмаркати, *т.* Rotzbube, *м.*; -ачка,
ф. 1) rotziges Mädchen; 2) * Talglicht, *н.*
 Шмаркоть, -кля, *т. в. д. ф.* 1).
 Шмаркотина, *н.* Rotz, Schleim,
т. (in d. Nase); 2) Schwarzer Nach-
 schatten, (Solanum nigrum), *В.*
 Шмарово, *т. в.* Smarovia.
 Шмарок, -рка, *т. в.* Смáрок.
 Шмарувати (-овá-), *в. а. в.* Сма-
 рувати; 2) §. * в. н. einhergehen, *М+Е.* 25.
 Шмат, *т.* abgerissenes Stück von
 etw., Fleck, *т.* Bruchstück, *н.* Theil, *м.*;
 2) с. grosse Menge, с. grosse Anzahl.
 Шмат, *ф.* Lappen, Flecken, Fleck, *т.*
 Шматати, *в. а.* stückeln.
 Шматя, *н. coll.* Stücke, *пл.* на —
 in Stücke; 2) Wäsche, *пл.*
 Шматка, *ф. дим.* с. Шмата.
 Шматок, -тка, *т. дим.* ein Stück
 von etw. (von Tuch, Brot &). [ler, *т.*
 Шматочник, *т. М.* Lumpensamm-
 Шматочка, *ф. дим.* с. Шматка.
 Шматувати, *в. а.* in Stücke reis-
 sen, stückeln, *См.*
 Шмачити, *в. а.* -кашý, *Ч.* IV. 82.?
 Шмергель, -ля, *т.* Schmergel, *м.*;
 Butterblume, Dotterblume, *ф.* *Лар.*
 Шмердавка, *ф.* §. Katarrh, *т.*
 Шмиса, *ф. в.* Art Schlingen für Vö-
 gel, *В.*; 2) Windmühlenflügel, *т.* *Зах.*;
 3) * liederliches Weib, *Зах.*
 Шмигати, *в. н.* с. Шмигнути.
 Шмигленький, а. schmächtig,
 (*Фр.*) [rührig, (*Фр.*)].
 Шмиглий, а. dünn u. biegsam;
 Шмигати, *в. н.* dahintrotteln, da-
 hingehen, *III.* I. 71.
 Шмигний, а. sink, hurtig, шупак
 шмигний: ту е, ту го нема, (*Фр.*).
 Шмигнути, *в. н.* schnell vorüber-
 laufen; entwischen, *В.*
 Шмигола, *ф.* Krammetvogel, *т.*
 (Turdus pilaris L.), *В.*
 Шмикати, *в. а.* §. -табаку с. Нюхати.
 Шмир, *т.* Geräusch, *н.* За.
 Шмондя, *ф.* eine unsittliche Weib-
 person; ein unreines Mensch, *В.*
 Шморг, *инт.* vom Geräusch u. Schnur-
 gen.
 Шморга, *ф.* Streif, Streifen, *т.* *Лар.*
 Шморганятий, а. gestreift, *В.*
 Шморгантий, а. bunt, buntfarbig.
 Шморгель, *т.* Kuchen aus Buch-

weizenmehl in Oel gesohmorrt. [*А-Г.*
 Шморгнути, *в. н.* с. Шмигнути,
 Шморшбк, -шкá, *т.* *Не.* Falte, Fur-
 che, *ф.*
 Шмуга, *ф. в.* Смуга, *Зах.*
 Шмуляр (-ляр), *т.* Posamentier-
 ger, Bortenwirker, Bandweber, *м.*; -арка,
ф. Frau des Шмуляр; Posamentiar-
 beiterin, *ф.*
 Шмулярский (-лярский), с.
 Posamentiers-, Bortenwirker-
 Шмулярство (-ляр-), *н.* Posa-
 mentiergeschäft, *н.* Bortenwirker-
 Шмулянка (-лянка), *ф.* eine Hand-
 voll von reinem Hanf od. Flachs.
 Шмулати, *в. а.* reiben; 2) * den
 Hanf, Flachs dh das Reiben reinigen.
 Шнепа, *ф.* Waldschnepe, *ф.* (Scolopax
 rusticola, L.), *В.*
 Шнипорити, *в. с. в.* Шнипорити,
 emsig nachsuchen, nachforschen, *Ф.*
 Шнирати, *в. а.* grubeln, nachsu-
 eben; 2) *в. н.* eilen, davonfliegen, *В.*
 Шнияти, *в. н. в. д. в. 2)* *МШ.*
 Шнипорити, *в. с. в.* Шнипорити,
 (*Фр.*).
 Шнур, *т.* Schnur, *ф.*; Seil, *н.*; 2) als
 Mass: — etw. mehr als ein Joch, шнур
 поля, *Об.* [brust, *ф.*
 Шнурівка, *ф.* Schnürleib, *м.* Schnür-
 Шнуркований, а. *См.* плащ —
 mit Schnüren versehen, besetzt.
 Шнурковати, *в. а.* mit Schnüren
 einfassen, besetzen. [Faden-].
 Шнурковий, а. Schnur-, Schnüren-,
 Шнурованя, *н.* das Schnüren; 2)
 die Schnüre. [Шнурівка, *Зах.*
 Шнуровиця, *ф.* Schnürband, *н.*; 2) а.
 Шнурок, -рка, *т. дим.* Шнур.
 Шнурочок, -чка, *т. дим.* с. д. в.
 Шнурувати (-ров-), *в. а.* schnü-
 ren; zuschnüren, zusammenschnüren;
 2) — добу & mit der Schnur zeichnen.
 Шнявка, *ф.* с. Froeschart.
 Шняга, *ф.* Kröte, *ф.* (Bufo), *В.*
 Шо, — що, шобя, — шобя, (*Фр.*).
 Шобрукати, *в. а.* kratzen, (*Фр.*);
 2) с. Шубрукати.
 Шовобль, *инт.* с. Шубовсь.
 Шовк, *т.* Seide, *ф.*
 Шовківка, *ф.* Ч. IV. 195. seidene
 Mütze; 2) * eine Graasart, *В.*
 Шовковат, *ф.* Wasserfaden, *м.*

(*Conferva rivularis*), *B.*; 2) *Cladophora viadrina*, *B.*; 3) — сітковата, Wassernetztang, *m.* (*Hydrodictyon utriculatum*), *B.*
 Шовковатий, *a.* seidenartig.
 Шовковатицьоваті, *pl.* Faden-tange, *pl.* (*Confervaceae*), *B.*
 Шовковатиця річна, *f.* Bach-Wasserfaden, *m.* Wasserheede, *f.* (*Conferva rivularis*), *B.* [квіній.
 Шовковенький, *a.* *dim.* s. Шовковівий, *a.* seiden, Seide; 2) — ватрава, Schilfartiges Glanzgras, (*Phalaris arundinacea*), *Plac.*
 Шовковина, *f.* Seidenstoff, *m.* *B.*; 2) Faden Seide, *m.* *Lic.*
 Шовковийстий, *a.* seidenartig, Seiden; — а вата Seidenwatte, *f.* *Pol.*
 Шовковистоблестячий, *a.* seidenglänzend.
 Шовковиця, *f.* Wasserfaden, *m.* (*Conferva*), *B.*; 2) Maulbeerbaum, *m.* *He.*; 3) wilder Feigenbaum, *K.*
 Шовковністий, *a.* seidenartig; — а мокляха, Gemeine Sumpfmilbe, (*Trombidium aquaticum*), *B.*; 2) — а ховоглавка, Seidenglänzender Fallkäfer, (*Cryptoccephalus sericeus*), *B.* [квіва.
 Шовковниця, *f.* s. Пряжа шовковотрав очеретоватий, *m.* schilfartiges Glanzgras, (*Phalaris arundinacea*), *B.*
 Шовкун, *m.* Maulbeerbaum, *m.* *Par.*
 Шовчатка, *f.* Gemeine Sammetmilbe, (*Trombidium holosericeum*), *B.*
 Шовчина, *f.* seidenes Garn, *Sm.*
 Шовчиноваті, *pl.* Seidenpflanzen-Gewächse, *pl.* (*Asclepiadeae*), *B.*
 Шовчок, -чка, *m.* *dim.* s. Шовк.
 Шобнути, *v.* n. s. Шўнути.
 I. Шобкати, *v.* a. flehend bitten, *Ko.* 167.
 II. Шокати, *v.* n. undentlich sprechen (wie ein alter zahnloser Mensch), *Lic.*
 Шоблар (?) *Sm.* (*серб.* 306)?
 Шоловія, *f.* s. Шальвія, *B.*
 Шоловоріг, -рбога, *m.* Trompetenschnecke, *f.* (*Tritonium*), *B.*
 Шолом, *m.* s. Шелм.
 Шоломівий, *a.* verblüfft.
 Шоломїстий, *a.* helmartig; — губоубець Helmartiger Seitenschnabel (*Chilidon cucullus*), *B.*
 Шоломка, *f.* Grosse Tonne, (*Galea*),

B.; 2) Cassis, *B.*; 3) s. Чарка.
 Шоломок, -мкя, *m.* Kugelmütze, Calotte, *f.* Kärpohen, *m.* *Par.*
 Шолопай, *m.* Tropf, Einfaltspinsel, Maulaffe, *m.* *Zak.* (*Gr.*).
 Шолопати, *v.* a. stöbern, kramen, grübeln; 2) abweiden, abfressen.
 Шолопотіти (-пощу, -потїти), *v.* m. rauschen, ein Geräusch verursachen.
 Шолопутьи, *pl.* Name einer kleinrussischen Sekte, *Pis.*
 Шолопутіти, *v.* a. einen Шолопай hinters Licht führen, betrügen, *Zak.*
 Шолопутьня, шолопутьява, *f.* Betrügerei, Schelmerei, f. Schelmstück, *n.* *Zak.*
 Шолобати, *v.* a. — ячмінь reinigen dh Stampfen.
 Шобуди, *pl.* Schorf, *m.* [kopf, *m.*
 Шолудявць, *gen.* -вця, *m.* Grind-Шолудявий, *a.* räudig.
 Шолудівка, *f.* Kartoffel-Spindelschimmel, *m.* Kartoffelküle, *f.* (*Rhizosporium*, *Fusisporium solani*), *Vol.*
 Шолудник, *m.* Gallmücke, *f.* (*Cecidomyia*), *B.*; 2) — шпенічний Getreideverwüster, *m.* (*Cecidomyia destructor*), *B.*
 Шолудяй, *m.* s. Шолудявць.
 Шолупайка, *f.* s. Шкаралупа, *K.*
 Шолупява, *f.* Hülse; Schale, *f.* *Par.*
 Шобнтавий, *a.* *B.* lumpicht, zerrißen.
 Шоп, *m.* Waschbär, *m.* Schuppenbär, *m.* (*Procyon lotor*); *pl.* шоби, Pelzwerk, Schuppenpelz, *n.* *Pol.*
 Шоба, *f.* Schuppen, *m.* bloß mit einem Dache geschütztes Stallgebäude, *n.*
 Шобка, *f.* *dim.* s. d. v.
 Шопортати, *v.* n. rascheln.
 Шопот, -оту, *m.* Gelispel, Gemurmel, *n.* *III.* II. 35.
 Шопотіти, *v.* n. lispeln, murmeln.
 Шопотня, *f.* Gemurmel, Wispern, *n.*
 Шобра, *f.* *gen.* *pl.* шобри, Pferdegeschirr, *n.*; * убрати в шобри betrügen.
 Шобрити, *v.* a. s. Шарити.
 Шобрик, *m.* *H.* 23. Riemer, *m.*
 Шоронка, *f.* *KC.* I. 25.?
 Шороховатий, *a.* spröde, *Par.*
 Шороховатість, -ости, *f.* Sprödigkeit, *f.* [sehen, Rascheln, *n.*
 Шорощ, *m.* Gesäusel, Gelispel, Rau-Шост, *m.* Stange, *f.* *Zak.*
 Шостак, *m.* s. Шестак, *Zak.*

Шостачок, -чка, *m.* *dim.* s. d. v.; 2) sechsjährig.
 Шобстиий, *num.* s. Шестий, (*Фр.*).
 Шостоголовий (шест-), *a.* sechs-Шпада, *f.* Degen, *m.* [köpfig.
 Шпадер, *m.* Spleisse, *f.* *B.*
 Шпак, *gen.* шпак, *m.* Star, *m.* (*Sturnus vulgaris*), *B.*. 2) * graugesprenkeltes Pferd; * шпакми годбаний, pfflig, alter Fuchs, durchtriebener Kerl; * шпак-а впаати, (soherzh) = спати, fest schlafen.
 Шпаківатий, *a.* bunt wie ein Star; — кинь graugesprenkelt, Eisen, Stahlschimmel, *m.* *B.* [bunt.
 Шпаківий, *a.* vom Star; 2) gefleckt,
 Шпаківня, *f.* Käfig für Stare, *m.*; Höhlung (in einem Baume &) wo die Stare nisten, *Pis.*; 2) * Kasematte, *f.* Gefängnis, *n.* *K.* I. 74.
 Шпалер, *m.* *pl.* шпалери, Spalier, *n.* Allee, *f.* *Ks.* I. 144; 2) *Km.* buntbemaltes Papier, Tapete, *f.*; Wandteppich, *m.*
 Шпальта, *f.* Spalte, *f.* lange schmale Hälfte einer zweitheiligen Druckhälfte.
 Шпанка, *f.* овна — spanische Wolle.
 I. Шпара, *f.* Spalte, Ritze, *f.*
 II. Шпара, *f.* *pl.* шпары, s. Крówka, *Zak.*
 Шпараг, *m.* Spargel, *m.* (*Asparagus*), *B.*
 Шпарабовий, *a.* Spargel.
 Шпаргал, *m.* Skarteke, *f.* altes beschriebenes od. bedrucktes Papier; *pl.* шпаргалі alter Skartenkram, *Zak.*
 Шпаргалник, *m.* Sammler von Skartenen, *m.* *Lic.*
 Шпаргалниця, *f.* Sammlerin von Skartenen, *f.*; 2) Aufbewahrungsort, *m.* Niederlage, *f.* von alten Skartenen, *Lic.*
 Шпарити, *v.* a. rösten, schmoren.
 Шпарка, *f.* s. Шпара I.
 Шпаркїй, *a.* frisch; rüstig, behend, hurtig, flink, schnell; *adv.* шпарко — —, *B.*
 Шпаркість, -ости, *f.* Rüstigkeit, Hurtigkeit, Behendigkeit, *f.*
 Шпарковець, -ківця, *m.* Hüpfeling, *m.* (*Cyolops*), *B.* [гарис), *B.*
 Шпарковий, *m.* Star, *m.* (*Sturnus vulgaris*).
 I. Шпарувати, *v.* a. sparen.
 II. Шпарувати, *v.* a. Risse ausfüllen.
 Шпарун, *m.* *Ks.* II. 6. Stütze, *f.* Stützpfiler, *m.* [2] eine Pferdekrankheit.
 Шпат, *m.* полевий, Feldspath, *m.* *Vol.*; Шпатар, *m.* Spleisse, *f.*; 2) Dau-

benbrett zum Verschliessen einer Hürde, *n.* *B.*
 Шпатар, *m.* Spleisse, *f.* *B.*
 Шпати, *v.* a. коло чоробсь, в чимось wählen, stöbern; 2) *v.* n. sich tummeln.
 Шпатеня, *n.* Junges des Stares, *n.*
 Шпачок, -чка, *m.* junger Star.
 Шпаяти, *v.* a. stöbern, krabbeln.
 Шпень, *m.* s. d. Шпенник.
 Шпенет, *m.* Bischofen, Stieckchen, *n.* немá нї шпенета хлѣба es ist kein Bischofen Brot, (*Фр.*).
 Шпенник, *m.* Splitter, *n.*; 2) abgebrochene Spitze, *n.* *B.* eines Nagels & *B.*; Spitze eines Geschosses, od. Messers, *Ko.* 240; 3) kleiner Kolben, Stempel, *m.*; 4) Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle.
 Шпета, *f.* не до шпета *C.* II. 111. etw. Unschickliches, Ungeziemendes.
 Шпетяти (шпечу, шпетити), *v.* a. entstellen, hässlich machen; zur Schande gereichen, *K.*; 2) schelten, schmähen, *H.* 69. [шпетивши, *Ks.* I. 147.
 Шпетнівий, *a.* *dim.* s. d. *f.* I. *adv.* I. Шпетний, *a.* hübsch, stattlich, *Ks.* II. 141. [lich, sehr schön, *B.*
 II. Шпетний, *a.* hässlich, abscheulich, *f.* *Zak.*
 Шпетність, -ости, *f.* Hässlichkeit, *f.*
 Шпек, *in d.* Verbind.: до шпекá bis zum Allerletzten, ganz u. gar nichts.
 Шпета, *v.* a. s. Шпати, свїні шпетаю шпет, durchwählen.
 Шпигон, *m.* *Ko.* 140. Spion, *m.*
 Шпїлати, шпїгати, *v.* a. s. Шпїгати &. (Fettam beschmierem, *Га.* I. 258.
 Шпиквати, *v.* a. чоботи mit etw.
 Шпиль, *m.* Spitze, *f.*; Bergspitze, *f.* *BE.*; scharf zugespitzter Pfahl, Pflock, (*Фр.*).
 Шпїлень, -ля, *m.* s. d. v. — *M.*
 Шпїлечок, -чка, *m.* *dim.* Bergspitze, *f.* *BE.* [bohren.
 Шпїляти, *v.* a. durchstechen, durch-Шпїлька, *f.* Stecknadel, *f.* [Фр.
 Шпїлькати, *a.* nadelig, — а шїля, Шпїльчати, *v.* a. s. Шпїрчати.
 Шпїльстий, *a.* spitz wie eine Stecknadel; 2) konisch, *Lic.* [Messers, *B.*
 Шпїнь, *m.* Hals, *m.* s. *B.* eines Шпїнат, *m.* волоковий, Spinat, *m.* (*Spinacia oleracea*), *B.*
 Шпїрака, *m.* Grübler, *m.*

Шпирати, *v. a.* grubeln, nachsehen, spüren. [коники — ?]
 Шпирмастый, *a.* Гол. III. 464.
 Шпирка, *f.* Speckgriebe, *f.* geröstetes Stückchen Speck, *n.*
 Шпирнути, *v. a.* stossen, *Кв.* 212.
 Шпиталь, *m.* Spital, *m.* Krankenhaus, *n.* [kenhaus-]
 Шпитальный, *a.* Spital-, Kran-
 I. Шпити, шпитити, *v. a.* wühlen, *В.*
 II. Шпити, *v. n.* Ф. Пр. III. 284. zischen.
 Шпиткоб, *m.* Wühler, Grübler, *m.* *В.*
 Шпихлер, *m. a.* Шпихлер.
 Шпича, *f. a.* Спича.
 Шпичак, *m.* Stengel, *m.* *He.* (n. 241).
 Шпичка, *f.* Spitze, *f.* etw. Scharfes, *Сепитатес.*
 Шпиг, *m.* Spion, *m.* *Кв.* 142.
 Шпигувати, *v. a.* spionieren, belauern, belauschen, beobachten.
 Шпигун, *m.* Spion, Auskundschafter; Behorcher, *m.*
 Шпигунити, *v. a. s.* Шпигувати. *Пар.*
 Шпигунка, *f.* Aushorcherin, Behorcherin, Belauscherin, *f.*
 Шпигунский, *a.* Spions-; einem Auskundschafter, Aushorcher eigenthümlich.
 Шпигунство, *n.* Spionieren, Auskundschaften, Behorchen, *n.*
 Шпик, *-ку, m.* Mark, Fettmark, *n.* in d. Knochen.
 Шпикмар, *m. a.* Шпихлер, *У. V.* 657.
 Шпикувати, *v. a.* spicken. [Пар.
 Шпикунець, *-ляц, m.* Spicknadel, *f.*
 Шпич, *m.* Zunge, *f.* Dorn, *m.* in einer Schnalle, (Фр.). [Spindel, *He.*
 Шпичка, *f.* das spitzige Ende der
 Шпигувати, *v. a.* züchtigen, quälen, *М. I.* 45.
 Шпич, *m. s.* Spitz, *m.* spitzes, scharfes Ende; 2) Spitz, *m.* (e. Hundegattung).
 Шпичастий, *a.* spitz, spitzig.
 Шпичка, *f.* Hemdeknopf, *m.* *Зах.*
 Шпори, *pl.* Sporen, *pl.* III. I. 41.
 Шпиргало (шпиргайо), *m. s.* Grübler, Nachseher, *m.* [rascheln; grubeln.
 Шпиртати, *v. a.* wühlen; kriebeln,
 Шпортовати, *v. a.* einstossen.
 Шпобане, *n.* Straucheln, *n.* *Мх.*
 Шпобатися, stolpern, straucheln, *В.*
 Шпувати, *v. n.* sich erbrechen, speien; 2) wogen море шпуге, *Зах.*
 Шпугуці, *pl.* Strudelwürmer, *pl.* (Tur-

bellaria), *В.*
 Шпуга, *f.* Querband, Querstück, *n.* zur Verbindung von Brettern &, *В.*
 Шпунний, *a.* durchdringend, schneidend (v. Winde), *Зах.* [Drehen der Spule.
 Шпунлер, *m.* Art Vorrichtung zum
 Шпунька, *f.* Spule, *f.*
 Шпундер, *-дра, m.* шпундра, *f.* Schweinbruststück, *n.* *Ко.*
 I. Шпунт, шпунтуш, *m.* *Ос.* (61) I. 280. Punsch, *m.* Punschessenz, *f.*
 II. Шпунт, *m.* Spund, *m.* Zapfen, *m.*
 Шпунтовий, *a.* Spund; *subst. n.* шпунтовé, *v.* Чоповé. [спунден.
 Шпунтувати, *v. a.* spründen, zu-
 Шпургати, шпурити, шпурати, шпурляти, шпурнути, *v. a.* werfen, schleudern, schmeissen, *С. I.* 17.
 Шпугти, *v. a.* *Ко.* 28. *v.* Шпугати.
 Шрам, *m.* Schramme, Schmarre, *f.*
 Шрамувати, *v. a.* schrammen, eine Sobramme, *e.* Schmarre verursachen.
 Шрот, *gen.* шроту, (шрот), *m.* Schrot, *m.* (zum Schiessen); 2) geschrotenes Getreide, Schrot, *n.*
 Шрот, *m.* — солонина ein länglich geschnittene Stück Speck, (He.).
 Шротовий, *a.* Schiessschrot; 2) geschrotен. [mahlen (d. Getreide).
 Шротувати, *v. a.* schroten, grob
 Шруб, *dim.* шрубка, *f.* Schraube, *f.*; — безконечна Schraube ohne Ende, *Пол.*
 Шрубовий, *a.* Schrauben-, — віток Schraubengang, *m.*; — e веретено Schraubenspindel, *f.* *Пол.* [m.
 Шрубок, *m.* Schraubenstöpsel, -pfropf,
 Штаб, *m.* Stab, *m.* Gesamtheit der höheren Officiere.
 Штаба, *f.* Stab, *m.* Stange, *f.*
 Штафа, *f.* Art Vorrichtung der Schuster zum Aufhängen der Häute über einem Bottich, *В.*
 Штафа, *f.* Querstange am Webstuhl, über welche die gewobene Leinwand gezogen wird.
 Штафєірка, *pl. e.* Erdäpfelgattung (mit einer harten Sohale), *В.*
 Шталт, *m.* (pol.) Gestalt, *f.* Modell, *n.* III. I. 379. [federt, -а кўрка.
 Штанатий, *a.* *an den Füßen be-
 Штандар, *m.* Standarte, *f.*; 2) Ständer, Gerüstständer, *m.* (Art Träg- od. Stützbalken), *ОЕ.*; 3) *pl.* штандари,

leerer Platz unter dem Ofen, *P. I.* 9. лась під штандари.
 Штанета, *pl. dim. s. d. f.*
 Штаня, *pl.* Hosen, *pl.*
 Штанка, *f.* eine Hosenhülste.
 Штанці, *pl. dim. a.* Штаня.
 Штанний, *a.* geschickt; 2) niedrig; schön, *В.* [ти, +М.
 Штапувати, *v. a. s.* Штемлювати.
 Штат, *m. gr.* Staat, Etat, *m.* Status, *m.*; Zunft, *f. K.*
 Штафета, *f.* Staffette, *f.*; Eilbote, *m.*
 Штахета, *f. gen. pl.* штахети, Stacket, *n.* Pfahlzaun, Lattenzaun, *m.*
 Штахетки, *pl. dim. s.* Штахети.
 Штельвага, *f.* штельваг, *m.* Vorderwage, Wage, *f.* auf dem Deichsel.
 Штемп, *m.* Stempel, *m.* Brandmarke, *f.* III. II. 19. [brandmarken.
 Штемплювати, *v. a.* stempeln,
 Штемплярня, *f.* Prägwerk, *n.* *Пол.*
 Штемпований, *a.* gestempelt, gebrandmarkt, III. II. 19.
 Штемповати, *v. a. s.* Штемплювати, III. [ний I.
 Штепний, *a.* Ф. *Кв.* II. 141. *v.* Шпёт-
 Штепурний, *a. n.* Чепурний, *В.*
 Штередеть, *num. ungr.* Гол. III. 417. vierzig, *v.* Сорок.
 Штефан, *m.* Stephan.
 Штефанка, Штефани, Штефанья, Штефаника, Штефаничка, *f.* Stephanie.
 Шти, *gen. v.* шеть, *v.* Часть, *Н.* 57.
 Штиб, *m.* T. Bauart, *f.*; 2) Charakter, Inhalt, *m.* +E; 3) Form, *f.*; Schlag, *m.* не того штибу nicht von diesem Schlag.
 Штиба, *f. s.* Штáба.
 Штигулькати, *v. n.* hinken.
 Штигати, *v. a.* stechen, stossen, *В.*
 Штигулькати, *v. n. s.* Шкагулькати.
 Штикуни, *m.* Meuchelmörder, *m.*
 Штиль, *m. s.* Стиль, *См.*
 Штильгү-штильгү, *int.* von hinkendem Gang. [lahm gehen, hinken.
 Штильгүкати, штильгати, *v. n.*
 Штилят, *m.* Dolch, *m.*
 Штилетоватий, *e.* dolchförmig, *В.*
 Штилі, *pl.* Art Heugabeln (zum Wegtragen des ausgedroschenen Strohes), *Зах.*
 Штия (ле), *n.* *P. I.* 53 Spiess, *m.*
 Штим, *m.* krause Grundwolle, *Нас.*; 2) Schopf, Pferdeschopf, *m.* *Ос.* (61) X. 25. *Кух.*

Штимоватий, *a.* von Thieren: mit nackten, unbewachsenen Körpertheilen, *Нис.* [Strahl, *m.* (an d. Federlahne).
 Штимпрець, *-рця, m.* Faser, *f.*
 Штири, *num. vier.*
 Штиривка, *f.* Art Münze — ein Vierkreuzerstück österr. Währ. (Фр.).
 Штирк, *m. H.* 52. Grossthuier, Aufschneider, *m.*
 Штиркати, *v. a. s.* Штиркати.
 Штиробік-оку, *m.* Viereck, *n.* (Фр.).
 Штиробочний, *a.* viereckig, vierseitig. [bohren, *Нис.*
 Штирконути, *v. a.* heftig durch-
 Штиря, *f.* unfruchtbares Schaf, *КС.* (83) 907. [Шанувати, *ГВ.*
 Штиги (шчу, штш), *v. a. s.* Чтати,
 Штих, *m.* Nähtisch, *m.* Naht, *f.*; * *sprichwörtl.* пяхи на чотари штихи viel eitel Stolz.
 Штиханець, *-ня, m.* Stoss, *m.* *В.*
 Штихати, *v. a.* stechen; stossen, *В.*
 Штишок, *-шка, dim.* штишовко, *В.*
 * *sprichwörtl.* пяхи на чотари штихи viel eitel Stolz.
 Штиханець, *-ня, m.* Stoss, *m.* *В.*
 Штихати, *v. a.* stechen; stossen, *В.*
 Штишок, *-шка, dim.* штишовко, *В.*
 Штих, *m.* Nähtisch, *m.* Naht, *f.*; * *sprichwörtl.* пяхи на чотари штихи viel eitel Stolz.
 Штовб, *m.* hohler od. fauler Baumstrunk; Strunk, *m.* *В.*
 Штовкати, штовхати, *v. a.* stossen; — ся sich durchbrochen (d. Stäbe), III. [217—218.
 Штовхіць, *int.* vom Stoss, *Ос.*
 Штовхнути, штовхнути, *v. a.* stossen.
 Штовкати, *v. n.* das russische „что“ (што) sprechen u. damit seine kleinrussische Sprache verderben.
 I. Штола, *f.* Stollen, Schacht, *m.* *В.*
 II. Штола, *f.* Fels, *m.* *В.*
 Штола, *m. col.* grössere Felsstücke, grössere Steine, *В.*
 Штольна, штольна, (В.) *f.* Stollen, *m.*
 Штольний, *a.* Stollen-.
 Штольник, *m.* Stöllner, *m.* *Пер.*
 Штольна, *f.* Stollen, Schacht, *m.*
 Штоп, *m.* *КС.* (83) VII. 506. viereckige Flasche; 2) Stoff, *m.* (Mass für Getränke). [Blatta orientalis), *В.*
 Шторган, *m.* Küchenschabe, *m.*
 Шторпати, *v. a. s.* Шпорпати.
 Шторхати, *v. a. M.* III. 58. *v.* Штир-
 кати.
 Шторц, *m.* Sturz, *m.*; на шторц щось поставити etw. aufrecht in die Höhe stellen.

Шторцом, *adv. s. d. v.* — на шторц.
 Шторкувати, *v. a. etw. aufrecht in die Höhe stellen.*
 Штохмалъ, *m. Mehlstaub, m.*
 Штрамати, *v. n. reissen, stechen, (vom Schmerz in Gliedern).*
 Штрѣгати, *v. n. stechen, (Фр.).*
 Штрак, *imf. vom Hinaufspringen.*
 Штракати, штракнути, *v. n. u. a. §. springen, (Фр.); 2) spriessen, stechen, hineinsetzen. [f. Пар.]*
 Штриховане, *n. Schraffierung,*
 Штрихувати, *v. a. schraffieren, Пар.*
 Штробати, штробати, (штробкати), *v. n. a. Штрамати, reissen (in Gliedern).*
 Штуб, *m. a. Штовб, B.*
 Штуба, *f. § *Elementarschule, f.*
 Штубак, *m. § *Schüler der Elementarschule, Schulbub, m.; 2) s. Штовб, B.*
 Штудер, *m. §. Speculant, m. Пар.*
 Штудерный, *a. §. speculativ, Пар. arglistig, verschmitzt, (Фр.). [gen, Пар.]*
 Штудерувати, *v. a. §. speculieren.*
 Штувати, *v. a. stossen, s. Стучати, (Фр.).*
 Штука, *f. Stück, Stückchen, n. Theil, m.; — половна Stück, n. Leinwand (e. bestimmte Anzahl Ellen); — мяса Stück, n. Portion, f.; 2) Meisterstück, n. Kunst, f. Kunststück, m.; 3) Kunstgriff, m. List, f. видіти когось штукою mit List; Streich, m.*
 Штукар (-ръ), *m. Künstler, m. T. OЕ.; 2) Streichmacher, Spassvogel, m. He.*
 Штукарка, *f. Künstlerin, f. Пар.*
 Штукатура, *f. Stuccaturarbeit, f. Versierung in Gips & an Zimmerdecken, Gebäuden &.*
 Штукатурный, *a. Stuccatur-.*
 Штукерія, *f. Kunststück, m.; 2) Spass, Streich, m. C. I. 282.*
 Штукувати, *v. a. stücken; anstücken, zusammenstücken, -setzen; 2) künsteln. [Dahintrotteln.]*
 Штульгук, *int. von hinkendem.*
 Штунда, *f. evangelischer Verein „die Stunde“ unter den Kleinrussen; 2) dessen Religionslehren.*
 Штундар, штундаист, *n. Anhänger der Штунда.*
 Штундовый, *a. zur Штунда geh.*
 Штурбак, *m. ein ungeschickter*

Mensch, Trottel, *m. B.*
 Штурканецъ, -нца, *m. Stoss, m.*
 Штуркати, *v. a. stossen.*
 Штурма, *f. Uebel, Ungemach, n. (l. os. 29).*
 Штурмак, *m. s. Штурбак, B.*
 Штурманувати, *v. a. Ко. 72. Steuermannsdienst versehen. [ангрiff, m.]*
 Штурм, *m. Sturm, heftiger Massen-Штурмувати, v. a. stürmen; 2) — ким jmdn nach seinem Willen bewegen, (Фр.). [s. Штурбак.]*
 Штурпак, *m. aug. штурпачско,*
 Штурхати, *v. a. s. Штуркати.*
 Штурхобчий, *a. -бой vom Stoss in die Seiten, Ко. 129.*
 Штусувати, *v. a. stossen (Фр.).*
 Штухати, штухнути, *v. a. s. Штуркати, stossen, (Фр.).*
 Штучний, *a. künstlich, kunstvoll; künstlich gemacht, mit Kunst ausgeführt; 2) *erkünstelt.*
 Штучно, *adv. s. d. v.*
 Штучність (-ость), -ости, *f. Kunst, Künstlichkeit, f.; 2) He. Kunst, Kunstlehre, Aesthetik, f. [Pelz, n.]*
 Штуба, *f. Pelzrock, Pelzmantel, m.*
 Шубалевий, *a. s. Соболевий.*
 Шубѣйка, *f. dim. kleiner, kurzer Pelzrock. [I. 134.]*
 Шубельбий, *a. s. Соболевий, Кол.*
 Шубовснути (шубовсьн-), *v. n. jäh hineinfallen, hineinstürzen, C. II. 128.*
 Шубовсть, *int. von jähem Sturze, III. I. 43. [fallen, -stürzen.]*
 Шубовстнути, *v. n. jäh hinein-Шубовть, int. von jähem Sturze (in's Wasser &). [(im Wasser).]*
 Шубовтати ся, *sich herumwälzen*
 Шубовтнути, *v. n. sich hinein-Шубовтати, f. dim. s. Шуба.*
 Шубортати, *v. a. grübeln, wühlen; suchen. [Lumpenhund, m.]*
 Шубравецъ, -вця, *m. Lumpenkerl,*
 Шубравий, *a. lumpig, zerlumpt.*
 Шубравство, *n. Lumpengesindel, n.*
 Шувалий, *a. s. Шквалый.*
 Шувар, -ръ, *m. Kalmus, m. (Acorus calamus), B.*
 Шуварбий, *a. Binsen-.*
 Шүвердица, шүверница, *f. s. Заверуха, (Фр.).*

Шүверть, *f. s. d. v.*
 Шүвір, (*m. ? f. ?*) *Sturm, m. B.*
 Шүвний, *a. ungr. schön, Гол. III. 228.*
 Шугалия, *f. Оо. (61) I. 230. Art Boot, Зах.*
 Шугати, шүгнути, *v. n. hinhuschen, -flattern, -fliehen, (Фр.); 2) v. a. — лопатою werfen, Ра. I. 372.*
 Шуглони, *pl. Art Kleiderstaat, + М.*
 Шүгла, *f. Fieber, n.*
 Шүгнути, *v. n. losgehen, eilen, s. Шүгати 1).*
 Шүдра, *f. Кол. II. 154. Kebabweib, n.*
 Шүбіч, *adv. links, Оо. 115.*
 Шүбічний, *a. an der linken Hand, a. d. l. Seite, links gelegen &, Зах.*
 Шүкати, *v. a. suchen; 2) vermissen.*
 Шүкач, *m. М. III. 29. Sucher, Nachspürer, Häscher, m.*
 Шүл, *m. Ч. VII. 378. s. Стови, слуп.*
 Шүль, *int. s. Плюсь, B.*
 I. Шүльга, *m. u. f. der, die an der linken Seite sich befindet, die linke Hand, Ко. 137.*
 II. Шүльга, *f. Phallusia, B.*
 Шүлер, *m. Spieler, Glücksspieler, Hazardspieler, m. [3] s. Шүлерство.*
 Шүлерка, *f. Spielerin, f.; 2) s. d. l.;*
 Шүлерня, *f. Spielwinkel, m. Spielhölle, f.*
 Шүлерский, *a. Spiel-.*
 Шүлерство, *n. beständiges (leidenschaftliches) Spielen, Glücksspiel, Hazardspiel, n. [lioh] spielen, hazardieren.*
 Шүлерувати, *v. a. (leidenschaft-Шүлий, a. Wgr. X. s. Скоснй; 2) s. Шүтия.*
 Шүлик, *m. Stossvogel, m. B.; 2) Honigkuchen mit Mohn, Ко. Зах.*
 Шүлити, *v. a. s. Шүрити.*
 Шүлік, *m. geiles nicht in Kopf gewachsenes Kraut, Pic.*
 Шүлика, *m. s. Шуляк, Habicht, m.*
 Шүличеня, *n. Junges eines Habichts.*
 Шүлька, *f. Kolben, m. (Blütenstand), spadix, B.*
 Шүлькати, *v. n. im schnellen Flug sich werfen, rasch hineinfallen, B.*
 Шүльківці, *pl. Kolbenblütler (Spadiiflorae), B. [kšfer, m. (Claviger), B.]*
 Шүлькоріг, *gen. -рoга, m. Keulen-Шүльнути, v. n. s. Скочити, springen, sich werfen, hineinfallen, (Фр.).*

Шүльок, -лька, *m. s. Шүлька; 2) s. Күшка.*
 Шүльпика, *m. C. I. 54. s. Шуляк 2.*
 Шүляй, *m. der dem anderen Stöesse gibt, Га. I. 258.*
 Шүляк, *m. Stoss, m. -ка дати einen Stoss geben, Га. I. 258.; 2) Sperber, m. (Astur nisus), B.; — голубячий, Hühnerhabicht, m. (Astur palumbarius), B.; 3) s. Шүлька. [Sperber.]*
 Шүляковий, *a. des Habichts; des Шүляти, v. a. stossen, (OЕ.).*
 Шүлячка, *f. Habichtsfiege, f. (Dioctria), B.*
 Шүм, *m. schäumende Wasserwelle vom Mühlrad herabstürzend, Mühlgerinne, n. Schleuse, f. He.; schäumender Wasserfall, Цар.; 2) Geräusch, Rauschen, n. Lärm, m.; Toben, n.; 3) * s. Гультай, Оо. (61) XII. 46.; 4) a. Art Frühlingspiel, Пр. IX. 217.; 5) s. Піна, Сохань, m. Ф. [Mc. 300.]*
 Шүма, *f. Sohanь, m.; 2) s. Тума 2)*
 Шүмава, *f. Böhmerwald, m.*
 Шүмбала, шумелія, *f. шумеліє, n. coll. Kolbenscheiden der Kukuruzpflanze, pl. B. [BB.]*
 Шүмнітер, -тру, *m. s. Вітрога,*
 Шүмголова, *m. Brausekopf, Brausewind, m. Пар. [n. Пар.]*
 Шүмха, *f. Rauschgold, Flittergold,*
 Шүмівє, *n. Sohanь, m. Hele, f. Фр.*
 Шүмівка, *f. Brausepulver, n. Пар.*
 Шүмітк, *v. n. sausen, brausen (vom Wind, Meer &); шуміт в голові, es saust im Kopfe; tosen, toben; 2) * schnell laufen, fliehen &; 3) * viel Aufsehen machen; gross thun, prahlen; flott leben, in Saus u. Braus leben.*
 Шүмка, *f. fröhliches Volkslied.*
 Шүмкый, *s. schäumend, kochend, He.*
 Шүмкыйый, *s. rauschend, geräuschvoll, Фр.*
 Шүмлява, *f. Geräusch, n. Cm.; 2) lustiges, brausendes Gelage, Cm.*
 Шүмний, *a. brausend, sausend; lustig; 2) gar zu prächtig, auffallend schön; 3) * hochtrabend, stolz.*
 Шүмністиї, *a. rauschend, BE.*
 Шүмно, *adv. s. Шүмний.*
 Шүмновеселый, *a. rauschend u. fleissig, Ваз. [schaum, Schaum, m.]*
 Шүмовіа, *f. шумовіє, n. Ab-*

Шумовнистаи, *a.* sobaumig.
 Шумогіти (шумбчу, -могаш), *v. n.*
 rauschen.
 Шумувати (шумон-), *v. a.* den
 Schaum abnehmen, schäumen, abschäu-
 men, abkäumen; 2) *v. n.* schäumen, mou-
 sieren; 2) mit Geräusch hin u. herfliegen, *K.*
 Шундрак, *m.* wildes Ferkel, Frisch-
 ling, *m.* [ren. *pl. B.*
 Шуніца, *f. pl.* шуніці, Erdbee-
 Шупіня, *f.* Art Gericht aus gekne-
 teten Erdäpfeln mit Erbsen od. Fisolen.
 Шупити, *v. a.* Біл. Пр. II. 177. *K.*
 verstehen, wissen. [begreifen, *s. d. v.*
 Шупити, *v. a.* А Г. 162. verstehen,
 Шупнути, *v. n.* rauschen, А Г. 166.
 Шупіня, *f.* Art Gericht: mit Mehl
 od. Hirse eingemachte Fisolen, *См.*; 2)
 Suppe von Erbsen u. Gerstengraupen,
f. Гв. I. 258.
 Шур, *int.* von schnellem Wurf.
 Шұра, *f.* Gebäude zum Trocknen
 der Tabakblätter, *m.* [74. *s.* Шұрин.
 Шұрак, *dim.* шурачок, -чка, *m. Ч. V.*
 Шұрбіт, -ота, *m.* Waschlappen, *m.*
 Шурганіна, (шур-) *f. s. в.* Бійка,
 Шуріч, *int. s.* Шур. [(Фр.).
 Шуріоте, *n. coll.* unnütze grüne
 Kohlblätter, (Фр.). [des Truthahnes.
 Шұраду-бұраду, *int.* vom Geschrei
 Шуреміць, -ніця, *m. dim. s.* Шұрин.
 Шұршій-бұршій-попільціи, *a.*
 grau, *H. 259.* [ger, *m.*
 Шұрин, *m.* Frauen Bruder, Schwa-
 Шуриніць, -ніця, *m. dim. s. d. v.*;
 2) *gew. pl.* шуринці vier kleine Buben
 mit Stäbchen als Ehrenwache bei der
 Braut, *Ч. IV. 625.* [ria, *B.*
 Шұриця, *f.* Wollspinner, *m.* (Lira-
 Шұркати, *v. a. s.* — ногами, *s.*
 Сувати; 2) в очи frisch jmdm etw.
 ansetzen, *s.* Цвіркати в очи.
 Шурмувати, *v. a.* toben; lärmen, *Зак.*
 Шурвүти, *v. s. s.* Шұркати; 2) *v. n.*
 u. — сь гасч hineinlaufen, sich fort-
 machen, losgehen, *P. I. 10.*
 Шурубітник, *m.* Taugenichts, Müs-
 siggänger; Landstreichler; Raufbold, *m. B.*
 Шурубүрүти, *v. n. s.* Вередувати.
 (Фр.).
 Шурувати (шуров-), *v. s.* scheuern,
 rein scheuern; putzen, rein, blank ma-
 chen; reiben; 2) *v. n.* mit starken Schritt

ten einhergehen, schnell laufen.
 Шұрхати, шұрхнути, *v. n.* hin-
 brausen, huschen, *B.*; 2) *v. a.* hinein-
 werfen, *C. I. 30.*
 Шұрша, *f.* Haufen, *m.* тасувати
 у шұршу in's Ganze, in den Haufen
 hineinbringen.
 Шұрйак, *m. s.* Шұрйи, *Км. Кв. 183.*
 Шұрйа, *f.* шұрйа-бұрйа, *K.* Gestöber,
 heftiges Ungewitter. [(Фр.).
 Шұславець, -вця, *m. s.* Смаркач,
 Шұснути (шұснути), *v. n.* hu-
 schen, davonlaufen.
 Шұсть, *int.* von rascher Bewegung,
v. Huschen, миш шұсть у норі; 2)
 vom raschen Wurf.
 Шұстати, *v. a. s.* Опихати.
 Шұстваль, *m.* Schürze eines Schu-
 sters, *f.* (Фр.).
 Шұстка, шұска, шұстіль, *f.* ei-
 ne Scheidemünze = 6 Kr. Conventions-
 Münze, jetzt = 10 Kr. österr. Währ. (Фр.).
 Шұстрій, *a.* geschickt, geschult.
 Шұт, *m.* Spott, *m.*; на шұт підни-
 мати корб. *Кв.* mit jmdm Spott treiben;
 2) Narr, *m. См.*
 Шұтá, *f.* (sc. корбуа), Kuh ohne
 Hörner, *f. B.*; 2) *v.* Серна́, (Гор.).
 Шұтер, -тру, *m.* Sohlotter, *m.*
 Шұтій, *a.* verstümmelt, abgestutzt,
 abgebrochen; bes. ohne Hörner, *Шд. I. 2. 63.*
 Шұтяти, *v. n.* plauschen, *K.*; 2)
 bewitzeln, spassen, *Пар.* [Tanz.
 Шұтйця, *f. e.* Art volkstümlicher
 I. Шұтка, *f.* Scherz, Spass, *m.*; Kurz-
 weil, *f.* [Palme, *f.*
 II. Шұтка, *f. s.* Багнітка, *B.*; 2)
 III. Шұтка, *f. s.* Ягні, *B.*
 Шұтковій, *a.* — неділя Palmsonn-
 tag, *m.* [spassen, um zu scherzen.
 Шұткомá, *adv.* im Spass, um zu
 Шұткувати, *v. n.* spassen, scherzen.
 Шұтлівий, *a.* spasshaft, lustig,
 drollig, witzig. [tigkeit, *f. Пар.*
 Шұтлівість, -ости, *f.* Spasshaf-
 Шұтник, *m.* Spassmacher, *m. К.*
 Шұточка, *f. H. 257. s.* Шұтій.
 Шұтрово́тий, *a.* mit Gerölle.
 Шұтрувати (шұтров-), *v. a.* sohēt-
 tern; 2) *v.* Шурувати.
 Шұтйак, *m.* Spassmacher; Hofnarr, *m.*
 Шуфáта, *f.* Greuerwäthe, Schere, *f.*
 (zum Fischfang), *B.*

Шуфлювати, *v. a.* durchschauflern.
 Шум! *int.* Scheuchruf der Tauben.
 Шуваль, *m.* Gesindel, *n.* + *B.*
 Шұшереніти, *v. n.* ganz vertrock-
 nen, *g.* dörren, (Фр.).
 Шұшеренка, *f.* Morohel, *f.* (Mor-
 ohella), *B.*
 Шұшоби, шушун, *m. e.* Art weibl.

Ueberkleid, *Kv. I. 133.*
 Шұшу-шұшу, *int.* vom Geflüster.
 Шұшукана, *n.* Flüstern, Lispeln,
 Rauhen, *n.*
 Шұшукати, *v. a.* flüstern, *Гр. Фр.*
 Шұувати, *v. n. s.* ein ausgelasse-
 nes Leben führen.
 Шұя, *m. s.* Lump, Lumpenkerl, *m.*

Щ.

Щ, sieben u. zwanzigster Buchstabe,
 (Ща).
 Щабель, -бля, *m.* *He. v.* Щебэль.
 Щаблястии, *a.* mit Sprossen, voll
 Sprossen. [m. (Peplic portula), *B.*
 Щáбра болотяна́, *f.* Asterquendel,
 Щавá, *f.* Ampfer, *m.* (Rumex), *B.*
 Щáвель, *m.* Wgr. 14. Sauerampfer,
m.; — водяній Flussampfer, *m.* (Rumex
 hydrolapathum); — кінський, Stumpf-
 blättriger Ampfer, (*R. obtusifolius*); —
 наський, Gemeiner Ampfer, (*R. ace-
 tosa*), *Пис.*
 Щáвельний, *a.* Ampfer, *B.*
 Щáвий путятій, *m.* Gemeiner Amp-
 pfer, (*Rumex acetosa*), *B.*; — кудеряній,
 Krauser Ampfer (*R. crispus*); — куп-
 частий, Gekrüselter *A.* (*R. conglome-
 ratus*); — водяній, Fluss Ampfer (*R.*
hydrolapathum); — туполистий Stumpf-
 blättriger *A.* (*R. obtusifolius*); — мор-
 ский, Schmalblättriger *A.* (*R. mariti-
 mus*); — альпійський, (*R. alpinus*), *B.*
 Щавіниця (оперёкка), *f.* Sauer-
 ampferleule, *f.* (Triphaena pronuba), *B.*
 Щавнік, *m.* Ampfer, *m.* (*Rumex
 acetosa*), *Вол.*
 Щавоку́ти, *v. n. e.* Laut von sich
 geben, *e.* Geräusch machen, *Км.*
 Щавух значний, *m. Пис. s.* Квасеніяця.
 Щадйти (щаджү, щадйш), *v. a.*
 sparen; schonen.
 Щáдний, *a. v.* Ощáдний, *МШ. Фр.*
 Щáдність, -ости, *f. s.* Ощáдність, *Пар.*
 Щáдок, -дка, *m.* Nachkomme, Spröß-
 ling, *m. К. pl.* щáдки. Nachkommen,
 Kinder, *pl. Ру.*; 2) *pl.* Ueberreste, Re-
 liquien, *pl. ТР. 9.* [Щедрувати.
 Щандровати, *v. s. Гол. III. 145. s.*
 Щапйти, *v. a. s.* Щепйти.

Щаслявець, -вця, *m.* glücklicher
 Mensch, Glückskind, *m. Пар.*
 Щасляиий, *a.* glücklich, beglückt;
 2) glückbringend, beglückend; щасляи
 поступки Wohlergehen, *n.*
 Щаслявити, *v. a.* beglücken, glück-
 lich machen, *K.*; — сь Glück finden,
 selig, glücklich sein, *Зс.*
 Щаслявисть (-ость), -ости, *f.*
 Glückseligkeit, *f.*; Glück, Wohlergehen, *m.*
 Щасніця, *m. u. f.* *M. II. 135.*
 glücklich Mensch, Glückskind, *m.*; *H.*
 35. glückliches Weib.
 Щасно́рід, -о́ду, *m. W.* glückliche
 Nachkommenschaft.
 Щáсте, *n.* Glück, *m.*; * сáне щáсте
 blindes, dummes Glück; пробовати щá-
 стя sein Glück versuchen; мáти щá-
 стя Glück haben, — до корб bei jmdm
 Glück haben; мáеш щáсте! das ist dein
 Glück!; то щá щáсте man kann sich
 noch glücklich schätzen dass...; на щá-
 стя zum Glück, glücklicherweise.
 Щáстий, *v. a.* Glück, Gedeihen
 geben; *G. G.* verheissen, *Kv. 148;* ло-
 гнен; щáстй Бир! щáстй Бóже! Glück
 auf! (Gott gabe Glück!), *B.*; 2) *impers.*
 щáстйть *M. II. 36. u.* — сь сь glücklich,
 gedeihet, gelingt. [Щáсте.
 Щáстячок (щáстеч-), *m. dim. s.*
 Щáвлйти сь, *Зс. s.* Нападйти на
 корб, находйти на *к.*
 Щá, *adv.* noch. [sprosse, *f.*; * Stufe, *f.*
 Щáбель -бля, *m.* Sprosse, Leiter.
 Щáбельчáстий, *a.* -і мóги Stol-
 zenbeine, *pl. B.* [Щáснути, (Фр.).
 Щáбернүти, *v. a. s.* Обісáти сь,
 Щáбетáне, *n.* Plappern, Schwatzen,
n. Geschwätz; Goswitzcher, Geziр, *m.*
 (der Vögel).

durchhecheln; 2) spleissen, spalten, *Пар.*
Щипати, *a.* kneipend, *B.*

Щипачок, -чка, *m.* — золотистий
Goldschmidt, *m.* (*Carabus auratus*); —
мідний Kupferrother Laufkäfer, (*C.*
cancellatus); — фіолетовий Veilchen-
blauer Laufkäfer, (*C. violaceus*); — скі-
рчастий, Mattschwarzer Leder-Laufkä-
fer, (*C. coriaceus*), *Пол.*

Щипець, -пця, *m.* Schafschwingel,
m. (*Festuca ovina*), *Ліс.*

Щипіця, *f.* Ohrwurm, *m.* (*Forfi-
cula auriculata*), *B.*

Щипка, *f.* das Kneipen, Kneifen;
2) Spleissen, *n.* *Зах.*; 3) *dim.* *s.* Щіпа,
Spleisse, *f.*; 4) *Всімме* der Рібка, *B.*

Щипкий, *a.* spleissig, *Пар.*

Щиплик, *m.* Bücherseorpion, *m.*
(Chelifer), *B.*

Щипці, *pl.* Kneipzange, Beisszange,
f.; 2) Lichtshege, Lichtputze, *f.*

Щипчик *pl. dim.* *s. d. v.*; *Зауге, f. Пол.*

Щир, *m.* Gemeiner Fuchsschwanz,
(*Amarantus retroflexus*), *B.*

Щирін, *m.* *Ф. Пр.* III. 188?

Щиренький, *a. dim.*; щиренько,
adv. dim. *s.* Щірий; Щіро.

Щирець, -пця, *m.* alles Gediegene,
Lautere, *Ос.* (61) IV. 33; Quintessenz,
f. См.; 2) ochterSand, *B.*; 3) sandiger
Landstrich.

Щиріш, *a.* rein, lauter; unvermischt,
unverfälscht; echt; 2) aufrichtig, red-
lich; ernst. [56. *B.*

Щирінá, *f.* die Mitte selbst, *M. III.*

Щиріця, *f.* *s.* Щир. *B.*

Щірість, -ости, *f.* Unverfälschtheit,
Echtheit; 2) Aufrichtigkeit, Offenherzig-
keit, Treuherzigkeit, *f. Пар.*

Щіро, *adv.* aufrichtig, offenherzig.

Щіроблакитний, *a.* rein blau.

Щіродружеский, *a.* *У.* in auf-
richtiger Freundschaft. [Gold, *Кв.* 101.

Щіроплотий, *a.* aus gediegenem

Щіролюдский, *a.* echt human,
menschlich, *Фр.*

Щіромислячий, *a.* treugesinnt,

Щіромська, *f. dim.* *А. Д.* I. 270. *s.*
Щірість. [gen Herzens, *К.*

Щіросердечний, *a.* aufrichtig.

Щіросердечність, -ости, *f.* *s.*
Щірість, *Пар.*

Щіросердний, *a.* reinen, aufrich-

tigen Herzens, offenherzig, *К.*; redlich.

Щіросердно, *adv.* aufrichtigen

Herzens, aufrichtig, treuherzig, *См.*;
redlich, rechtschaffen.

Щіроість, *f.* *s.* Щірість, *Зах.*

Щіротá, *f.* Aufrichtigkeit, Ehrlich-
keit, *f. W.* [ция reine Zahlenproportion.

Щірочисельний, *a.* -а пропор-

Щірчик, *m.* linker Nbfis des Dnjestr.

Щит, *m.* Giebel, *m.* Zinne, Daobzinne,
f. Кв. 5. Dach-Bedeckung, *f.*; 2) Schild, *m.*

Щитъ, *in d. Verbind.* учено б тут
у три щаті *М. Ос.* (62) I. 97. ?

Щитати, *v. a.* zählen, *ан.*, rechnen;
— ся sich anrechnen, angesehen werden.

Щитэчиця, *f.* Deckwanke, *f.* (Te-
tura), *B.*

Щітик, *m. dim.* Beschlag beim

Schloss mit einem Loch zur Aufnahme
des Schlüssels, *m.*

Щітиковий, *a.* -а з-лєка Schild-
Щітинок, -нка, *m.* Cassidulina, *B.*

Щітити ся, sich schirmen, schützen,
К. (*vgl.* щит Schild, *m.*).

Щітище, *n. aug.* spitziger Berg-
rücken; 2) *v.* grosser Schild. (*oken, К.*

Щітовати, *v. a.* scharfkantig de-

Щітований, *a.* schildförmig; 2)
Schilddrüsen-, *Под.* 71.

Щітовий, *a.* Schild-; -а хряцка
Schildknorpel, *m. Пол.*

Щітодєржець, -жця, *m.* War-
penhalter, *m. Пар.*

Щітовор, *m.* Schildigel, *m.* (Clupea-
Щіток, -тка, *m. dim.* *s.* Щит.

Щітонбєць, -сця, *m.* Schildträ-
ger, Schildhalter, *m. Пар.*

Щіточник поєгінний, *m.* Wand-
Baumflechte, *f.* (*Parmelia parietina*), *B.*

Щітчик, *m.* Schildkäfer, *m.* (*Cas-
sida*), *B.*

Щівняк, *m.* *s.* Щівій, *B.*

Щікніти, *v. n.* kargen, darben.

Щілка, *f.* Pore, *f. Под.* Riss, *m.* Ritz-
chen, *n.* Spalte, *f. Кв.* 228; 2) Zeile, *f.*

Verg, *m. ОШ. Ру.*

Щілковатий, *a.* porös, *Под.*

Щілінá, *f.* *s.* Щєліна.

Щільний, *a.* *D. c.* 68. dicht, genau
zusammenpassend, luftdicht verschlossen.

Щільник, *m.* (мєду) Honigscheibe,
-wabe, *f. B.*

Щільно, *adv.* *s.* Щільний.

Щільняк, *m.* Holzlaus, *f.* (Psocus), *B.*

Щілочка, *f. dim.* *Ру.* *s.* Щілка, Zeile, *f.*

Щінкá, *pl.* *s.* Зáшінка.

Щіп, *gen.* щєпу. *m.* Stamm, Volks-
stamm, *m. Ваз.* [*n.* Einleger, *m. Пар.*

Щіпа, *f.* Spriessling, Spross, *m. Реис,*
Щіпєр, *m.* Impfarzt, *m.*

I. Щіпка, *f.* Spleisse, Schleisse, *f.*
Holzspan, *m.*

II. Щіпка, *f.* Agraffe, *f. Пар.*

Щіпний, *a.* spaltbar, *Пар.*

Щіпфн, *m.* Impfarzt, *m. ОБ.*

Щіть, *f.* Borate, *f.*

Щітіна, *f.* *s.* Щєтіна.

Щітітник, *m. Ос.* (61) II. 71.

Борстєвнєдєль, *m.* (?).

Щітка, *f.* Bürste, *f.*; Kamm, *m.* Raufe,
f. (zum Hanf od. Flachs); 2) Gelber
Keulenpilz, (*Clavaria flava*), *B.*

Щіткан, *m.* щітканя, *f. s. d. v. 2) B.*

Щіткар, *m.* Bürstenmacher, *m.*

Щітковатий, *a.* -а осóка *B.* weise-
stachlige Segge, (*Carex maricata*), *B.*

Щіточка, *f. dim.* *s.* Щітка; 2) *pl.*
щіточкá, Kardendistel, *f.* (*Dipsacus
silvestris*), *B.*

Щіточковатий, *a.* büstenartig.

Щіточиця, *f.* Bürstєнспіннер, *m.*
(Orgyia), *B.*

Щіхòвнути ся, ausglöiten.

I. Що, *pron. interr. neutr.* was? wel-
cher?; auch: wie viel? 2) *pron. relat.*

n. was, welcher, -e, -es, (*singl.* *u. pl.*);
що-тò was nur immer, auch das Ge-
ringste; що-но = що-ино kaum dass,

eben — *Lip.* 19; що дати то дати
es mag kosten was es will; що мож,

möglichst; що мóга, що мóга, aus al-
len Kräften; = jeder, -e, -es, alle: що

годáни, що дня, що рóку alle Stun-
den, jede Stunde, alle Tage, alle Jahre,

jedes Jahr, що вітірка, jeden Dien-
stag, *B. &.*; що рáзу jedes Mal, mit

jedem Mal; що тілько, що лишє, ли-
шє що sobald nur, kaum; um ein We-
niges, um ein Haar, nur einen Augen-

blick; що до мєне, що до нєго, що
де торò & was mich, jenen, dieses an-
betrifft, anlangt, &; що не мiра eine

unermessliche Menge; що пан то пан,
що хлòпец то хлòпец, áhnlich

dem Deutschen: jeder Zoll ein König,
od. sprichwörtl.: vom Scheitel bis zur

Zehe; що старіи и молодіи so alte
wie junge, alle: Jung u. Alt; що най-
крáсний jeder Schönste, *pl.* що — mi

alle die Schönsten; 3) als *int.* was für!
wie gross! wie sehr! що то за члòвкiн!

II. Що, *conj.* dass, so dass; *P. I.* 112.

и каже, що: — дай мені водá; що

хлòбá, що á хлòбiн wie denn anders,
wie doch, vollends gar, was fehlte noch,

такє крáсне, дòбрє & що á хлòбiн
es kann nichts Schöneres, Besseres &
geben; що рóдi *Фр.* was etwa, viel-

leicht was; 2) — wie, що той *Кв.* wie,
gleichwie der; 3) als, — нiж, як; дòр-

ше що — дòрше нiж, як.

Щòб, щòбá, *conj.* dass, auf dass, da-
mit; щòб ти вiнав, parenthetisch: „ollat

wissen“, „wisse es“. [60, щòбá 60.

Щòбò, *adv. Ос.* (61) IX. 50. — Чòрòсá

Щòвò, *m.* Fels, *m.*; *pl.* щòвòá, Fel-
sengebirge, *n. Пар.*

Щòвковáк (прáдка), *m.* Maulbeer-
spinne, *f.* (Bombyx Mori), *B.*

Щòвпати, *v. a.* glätten, ebenen; —
ся sich ebenen, *s.* glätten, щòвпати ся

дорòга, es ebnet sich der Weg (der
zugefroren ist).

Щòгáд, *adv. W.* *s.* Щò-рòку.

Щòгла, *f. К.* I. 56. Stange, *f.*; Stange,
die als Zeichen wo aufgestellt ist, *Зах.*;

2) Mastbaum, Mast, *m.*

Щòглáстий, *a.* mit hohen Mast-
bäumen, mastbaumreich, *III.* I. 16.

Щòгòднiй, *a. s.* Щòрòчнiй.

Щòгòдно, *adv.* alljährig, *Ам.* 43.

Щòдєннiй, *a.* alltäglich, tagtäglich.

Щòдєнник, *m.* Tageszeitung, *f.*
Tagesblatt, Journal, *n.* [*keit, f. Пар.*

Щòдєннiсть, -ости, *f.* Alltäglich-
Щòдєнно, *adv.* täglich, alltäglich,

tagtäglich; Tag für Tag, jeden lieben Tag.

Щòдєвнiй, *a. s.* Щòдєннiй, *Пар.*

Щòка, *f.* Wange, Backe, *f.* Gesicht, *n.*

Щòкати, *v. n.* „was“ (що) fragen,
В. Ос. 111. [mit grossen Backen, *Кв.*

Щòкатиá, *a.* baokig, fettwangig,
Щòкнути, *v. n.* mit Zähnen klap-

pern, *M. III.* 142. [*ferbein, n. B.*

Щòковáй, *a.* Backen; -á кiсть Кiє-
Щòкòльнєк, *adv. пол.* *Гв.* I. 36. ein

wenig, etwas.

Щòлок, *m. К.* Lauge, *f.*

Щòлока, *f. D. c.* 34. Decoct, Absud, *m.*

Щомісячний, а. alle Monate, jeden Monat.

Щонь-тонь, Мх. wenigstens doch ein wenig, doch etwas. [lich.]

Щорічний, щорічний, а. alljähr-

Щось, пром. indef. н. was, etwas; 2) adv. etwas, ein wenig; щось не при собі, мов, P. I. 190. nicht bei gesunden Sinnen, wie man sagt; щось днів після того не в-скількох, Ос. (61) IX. 48. fast einige Tage nachher, nicht lange darauf; 3) щось = на щось, по щось, zu irgend etwas, zu irgend einem Zwecke. [Rechenbrett, н. Пар.

Щот, м. Rechnung, f.; pl. щоти,

Щотник, м. Arithmetiker, т. Пар.

Щотниця, f. Rechenkunst; Arith-

метик, f. Пар. [oben, Пар.

Щотничий, а. arithmetisch, Ре-

щотом, adv. der Zahl nach, Др.

Щотниць, f. + Б. Пр. VI. 74.

Statistik, f. (?)

Щотчик, м. Rechenmeister, т. Др.

Щочасний, а. М. II. 100. 150. von jederzeit, immerwährend, jeweilig.

Щоченя, м. dim. а. Щока.

Щубрати, в. а. zusammenlegen;

aufsuchen, (Фр.).

Щувач, т. Anhetzer, т. Пар.

Щуд, т. † а. Чудо; 2) Missgeburt,

f. Ungeheuer, н. Зак.

Щудла, pl. Stelzen, pl. [Пол.

Щудлатий, а. stelzenartig, -ті ноги,

Щудлачок (червононожка), т. der

rothfüssige Strandreiter, (Himantopus ru-

fires), Пол.

Щука, f. Hecht, т.; 2) — морска,

Hornhecht, т. (Belone rostrata), В.

Щукашечка, f. dim. а. Щука.

Щуляти, в. а. drücken, andrücken,

senken, Зак.; — ся sich niederdrucken,

В. Оп.; 2) — ся, Нс. (н. 138) die Au-

gen zusammenziehen, а. Жмурити ся.

Щупа, f. щупак, т. Hecht, т. (Esop lucius), В.

Щупальце, н. Tastkörperchen, н;

pl. щупальці Tasterpaar, н. (palpi).

Щупати, в. а. belasten, befühlen.

Щупеля, н. kleiner Hecht, Ос. (61) V. 53.

Щупець, -ця, т. der betastet um

etw. zu prüfen.

Щупіль, т. а. Щупак, В.

Щуплий, а. dünn, zart, schmächtig;

klein, gering, winzig, Зак.

Щуплик, т. kleiner Hecht, В.

Щупний, а. а. Щуплий.

Щуптати, в. а. berühren, betasten;

streicheln, В. [(als Familiengott), т.

I Щур, т. Vorfahr, Ahn, Ahnherr

II. Щур, (— прибудень, Пол.), т.

а) Wanderratte, f. (Mus decumanus);

б) Hausratte, f. (Mus rattus), В.; в) —

водний, eigentliche Wasserratte, (Hy-

ridaus amphibius), Пол.; 2) Uferschwal-

бе, f. (Hirundo riparia), В.; 3) Fich-

tengimpel, т. (Fringilla enucleator pi-

nicola), В.; 4) Gemeiner Fuchsschwanz,

(Amarantus retroflexus), В. [дну щуру?

Щура, f. М + Б. 259. ватлясь во-

Щурець, -ря, т. а. Щур 4), В.

Щурек, т. dim. а. Щур; 2) Ka-

наллауфкафер, т. (Amara fulva), В.; 3)

а. Щур 2), В.

Щуриця недоуарка, f. Schwamm-

spinner, т. (Liparis dispar), В.

Щурий, т. а. Щур 4), В.

Щурка, f. Bienenfresser, т. (Me-

gops apiaster), В.

Щуролов, т. Rattenfänger, т. Фр.

Щурбати, в. а. rupfen, rupfen, —

траву fressen, weiden.

Щуряк, т. P. I. 86.?

Щурячий, а. Ratten-, Ratzen-

Щуток, -тка, т. Nasenstieher, т. Пар.

Щучин, а. vom Hecht, des Hech-

tes, Hecht.

Ю.

Ю, acht u. zwanzigster Buchstabe.

Ю, conj. schon, (Фр.).

Юбілєй, g. -єй, т. Jubiläum, Ab-

lassfest, н. III. II. 183.

Юбілєят, т. Jubelgreis, т.

Юбкоборець, -ря, т. III. II. 241?

Ювеліт, т. Juwel, н. [Jubelfeier, f.

Ювилєй, т. Jubiläum, Ablassfest, н.;

Ювилєйний, а. Jubel-, Jubeljahrs-

Юг, т. Süden, т.; 2) У. Südwind, т.

Юга, f. warmer Wind, Мi. II. 23.

Югас, т. ungr. Schafhirt, т.

Югівець, (юговець), -вця, т. Be-

wohner des Südens, т. Пис.

Югівцанин, т. pl. -щане, Bewoh-

ner des Südens, рфські Югівцане Be-

wohner Südrusslands, Kleinrussen, pl. Пис.

Югнутити, в. н. forthuschen, entkom-

men, entfliehen, Зак.

Юговий, а. а. Южний; 2) drückend

heiss, warm, brennend, Пис.

Юда, т. Judas; 2) * habstüchtiger,

geldgieriger, aus Geiz zu allem Schlech-

ten fähiger Mensch; nichtwürdiger Ver-

räther.

Юдин, -а, -е, а. Judas-, des Judas.

Юдити (юджу, юдиш), в. а. aufhetzen,

anreizen. [ge, f. В. а. Вуж.

Юж, т. Ringelnatter, Wasserschlän-

Юж, conj. schon, (Фр.).

Южак, т. а. Югівець, Пис.

Южанин, т. а. д. в.

Южний, а. südlich, Süd-, des Südens.

Южноєвропейський, а. südeu-

ropäisch, В.

Южнорусський, (-ський), а. südru-

ssisch, kleinrussisch, ruthenisch.

Юзь, т. Josef. [rus officinalis), В.

Юзєфок, -фа, т. Узор, т. (Уззо-

Юзів, -ева, -еве, а. des Юзь, ihm geh.

Юзяк, Юзько, Юзьо, т. dim. Josef.

Юзька, f. dim. а. Юзя. [geh.

Юзьків, -ова, -ове, а. des Юзько, ihm

Юзьчин, а. der Юзька, ihr geh.

Юзя, f. Josefine.

Юк, т. Last, Bürde, f.

Юкот, т. Büchel, н. У.

Юла, f. Art Spiel (um's Geld) mit

е. Brummkreisel; 2) Frau, welche nie

still sitzt, sich immer hin u. her dreht,

immer hin u. her läuft, immerwährend

umherstreift, &, Зак. [Julian.

Юлечка, f. Юлечко, т. dim. Julie.

Юлити, в. м. sich drehen, sich her-

umdrehen, sich herumtummeln, Пис.

Юлиця, f. а. Улиця, Пис.

Юлія, Юліана, f. Julie.

Юліан, т. Julian.

Юлка, f. Brummkreisel, т. Пис.

Юлька, f. dim. Julie.

Юлько, т. dim. Julian.

Юлонька, f. dim. а. Юлиця, Улиця.

Юльця, Юльцяня, f. dim. Julie.

I. Юн, т. а. Юнік, делітний-юни, Ф. В.

II. Юн, т. Пис. а. Мінюх.

III. Юн — Він, вона, вони, Ч. IV. 652.

Юнік, юніка, т. junger, rüstiger

Bursch, Jüngling; Held, Kämpfe, т. К.

Юнірь, т. der Quappen (юні) fisch, Пис.

Юніцький, а. jugendlich; tapfer,

heldenmüthig; waghalsig, tollkühn; * gross-

thuend, aufsehneiderisch, ruhmredig.

Юніцтво, н. Heldenmuth, м. Tap-

ferkeit, f. К. 117; * Tollkühnheit,

Waghalsigkeit, f.; * Grosthuerei, Prah-

lerei, f. [gendliche Alter, Пис.

Юніцтво, н. Jugend, f. das ju-

Юнічний (-чний), а. jugendlich,

jung, Пис.

Юнічка, f. junges Fräulein.

Юніць, -ця, т. Ochsenkalb, Bullen-

kalb, н. Пол.

Юній, т. Monat Juni, В.

Юний, а. jung, М. II. 40.

Юність, f. Jugend, f. das jugend-

liche Alter, К.

Юноша, т. Jüngling, junger Mensch, м.

pl. юноші, Cavalieri, Buhlen, pl. (Бор-)

Юпка, f. Jure, Jorpe, f. Jürpchen,

н.; Corraet, н.

Юбавця, юбачна, f. dim. а. Юпка.

I. Юр, т. Georg. [Га. I. 258.

II. Юр, юрбок, -ря, т. Schlinge, f.

Юрбо, м. а. Юрбок, Зак.

Юрбок, f. Menge, f. Andrang, м. Ge-

wühl, Gewimmel, н. [meln, Зер.

Юрбати ся, in Haufen sich sam-

Юрбщи, f. а. Юрба. [pl. Пис.

Юрба, f. Oelkuchen aus Hanfsamen,

Юрбгальт, юрбгальт, м. † Jahr-

geld, Jahrgehalt, н. Зак.

Юрдіка, f. adeliges Burggericht,

ehem. Gerichtsbezirk eines Gutsherrn,

Ч. VI.; 2) Rechtsgelehrsamkeit, -wis-

senschaft, f.

Юрдічний, а. rechtlich, juristisch.

Юрдікція, f. Gerichtsbarkeit,

Jurisdiction, f.

Юрїш, Юрїш, м. Georg.

Юрїст, юрїста, м. Jurist, Rechts-

gelehrter, м. [wissenschaftlich.

Юрїстичний, а. juristisch, rechts-

Юрїти, в. м. sich entrüsten, unwill-

ig werden; * sich aufblähen, Кс.

Юрїштан, т. Georg.

Юрїш, а. а. Юрїш.

Юрнѣтѣ, *v. n. a.* Югнѣтѣ, +*B.*
Юркъ, *m. Georg.*
Юрлѣвий, *a. Ko. 108.* geil, lüstern.
Юрмѣ, *f. M. II. 143.* *Al.* Haufen,
m. Schar, f. a. Юрбѣ. [drängen.
Юрмѣтѣ *сѣ.* sich in Scharen
Юрнѣй, *a. geil, wollüstig, ausgelassen.*
Юрность, *f.* Geilheit, Wollüstigkeit, Ausgelassenheit, *f. Зак.*
Юровий, *a. des Юр;* юрова собака, *M. U. I. 226.* Procyon, Hundstern, *m.*
Юрбѣда, *m. Narr, Thor, m. K. 130.*
Юродѣвий, *a. irrsinnig, dumm, blöde, albern, nārrisch, III. I. 254.*
Юрбѣство, *m. Verrücktheit, Narrheit, f.; toller Streich, K. 107.*
Юрбѣствуати, *v. m. u. a.* verrückt, irrsinnig sein, sprechen &, *C. II. 172.*
Юрбѣк, *m. Bergfink, m. (Fringilla montana), B.; 2) Stück Holz zum festere Binden der Garben.*
Юртѣ, *f. A. D. II. 148.* *a.* Юрбѣ.
Юртувати *сѣ,* *v. k.* mit jmdm streiten, *K.; 2) im Aufruhr sein.*

Юрцьб, Юрцѣнь, Юрцѣньо, *m. dim. Georg.*
Юрцѣнѣвъ, -ѣва, -ѣве, *a. des Юрцѣнѣ.* Юрцѣнѣвъ.
Юрчик, *m. dim. Georg.*
Юстин, *m. Justin, Justinus.*
Юстѣна, *f. Justine.*
Ютро, *in d. Verbind.* на ютрі на сѣри *L. 26.* am frühen Morgen.
Юха, *f. §.* Blut, *n.* Blutjauche, *f.* Eiter, *m.; 2) Suppe, Brühe, f. Brei, m. Зак.*
* als Schimpfwort: Бѣсѣвѣхѣ, Schuft, *m.*
Юхѣм, *m. Euphemius, Euthymius.*
Юхѣт, *m. юхта, f. Juhten, Juften, m.*
Юхѣтѣвъ, *a.* Juchten-, von, aus Juchten.
Ючѣнѣй, *a.* Saum-, Last-, (*vgl. Юк*).
Юшѣтѣ, *v. a.* blutig machon; *2) v. n. u.* — *сѣ.* fließen, bluten, von Blut triefen, *A. G. 157. Ko. 188.*
Юшѣтѣ, *v. n. s. d. v. 2).*
Юшка, *f. dim.* Юха, Brühe, Suppe, *f.*
Юшно, *adv. H. 239.* mit guter Suppe, Brühe.
Юшѣвѣ, *pl. v. Гѣшѣ, Гол. III. 354.*

Я.

Я, neun u. zwanzigster Buchstabe.
Я, *pron. ioh.*
Я! *im.* der Verwunderung, *a.* Яй!
Ябѣдѣ, *f. v.* Ябѣдник.
Ябѣда, *f.* (boshafte) Anklage, Ehrenschändung, Denunciation, *f. Пар.*
Ябѣдник, *m.* (verleumderischer) Ankläger, Verleumder, Anzeiger, Denunciant, Ehrenschänder, *m. Пар.*
Ябло, *m. v.* Яблоко.
Яблоко, *n. v.* Яблоко. [gemacht.
Яблѣчний, *a.* Aepfel-, aus Aepfeln
Яблѣчник, *m.* Aepfelmost, Aepfelwein, *m. Пар.*
Яблѣчко, *n.* Kniescheibe, *f. B.*
Яблѣвка, *f.* Aepfel Frucht, *f. B.*
Яблѣнка, *f.* Aepfelbaum, *m.* (Pyrus malus L.), *B.* [Kernobst, *n.* (Pomaceae), *B.*
Яблѣвѣтѣ, *pl.* Aepfel Fruchtlager, *pl.*
Яблоко, *n.* Aepfel, *m.* [Aepfelbaum-.
Яблѣвѣвий (нѣвий), *a.* Aepfel-,
Яблѣчко, *n. dim. v.* Яблоко.
Яблѣшник, *m. v.* Яблѣчник, *Пар.*
Яблѣшо, *n.* Aepfel, *m.*

Яблѣнѣ, *f. v.* Яблѣнка, *B.*
Яблѣнѣ, *n. coll.* Aepfelbäume, *pl.*
Яблѣнѣвий, *a.* Aepfel-, Aepfelbaum-.
Яблѣнѣвка, *f.* Aepfelmost, *m. Ст.*
Яблѣнѣчка, *f. v.* Яблѣнка. [Ру.
Яблѣнѣнѣй, *a.* des Aepfelbaumes, Aepfel-,
Яблѣшнѣй, *a.* Aepfelbaum-, Aepfel-, *K.*
Яблѣня, *f. v.* Яблѣнка.
Яблѣчица, *f.* Aepfelverkäuferin, *f.*
Ябрѣнт, *m. v.* Gattung des Pappelbaumes, (*Бор.*) [keit, *f. Y.*
Яв, *m.* Wachen, *n. Пар.; 2) Wirklich-*
Ява, *f.* Wachen, Wachsein, *n.; 2) Erscheinung, Form, f. K.; 3) Auftritt, m. Scene, f. Пар.*
Явѣкѣм, *m. Eudocimus.*
Явѣоха, *dim.* Явѣоха, Явѣоха, *m.*
Явѣошка, *f. Eudocia.*
Явѣда, *f. Ф. Kobold, m. v. Відміна II.*
Явѣдник, *m. v.* Чорт.
Явѣдѣ, *f.* Selbstliebe, Eigenliebe, *f. Зак.*
Явѣдѣтѣ *сѣ,* egoistisch sein, *Зак.*
Явѣдѣч, *m. Egoist, m. Зак.*
Явѣтѣ, явѣтѣ, *v. a.* offenbaren, sehen

lassen, zeigen; *2) aufweisen, auszeichnen, Ko. II. 4.; — сѣ* sich zeigen, erscheinen, aufkommen.
Явѣтѣ, *m.* Schreckbild, *n. Пар.*
Явѣр (кленъ), *gen. Явѣра, m. Weissag, Grosser od. Waldhorn, m. (Acer pseudoplatanus), B.*
Явѣрѣночка, *f. dim. v. Явѣрина.*
Явѣтѣ, *v. n. v. Явѣтѣтѣ. (Фр.); 2) schnattern, Пар.* [nung, Offenbarung, *f.*
Явѣленѣ, *n. u.* явлѣна *сѣ,* Erscheinen.
Явѣленѣнѣй, *a.* wundervoll, vom Himmel erschienen (*v. einem Heiligenbilde*), *III. II. 242.*
Явѣтѣтѣ, — *сѣ.* *v.* Явѣтѣтѣ, — *сѣ.*
Явѣнѣй, *a.* offenbar, öffentlich, sichtbar, bekannt, augenscheinlich, deutlich.
Явѣнѣтѣ, *-ости, f.* Offenbarkeit, öffentliche Kunde; Deutlichkeit, Klarheit, *f.*
Явно, *adv.* klar, deutlich, offenbar, öffentlich.
Явноцѣвѣтѣнѣй, *a.* offenblühend, rosinen -ti, *B.* Blütenpflanzen, Phanerogamen, *pl.*
Явор, *m. v.* Явѣр, *Зак.*
Яворѣцѣ, -ирѣцѣ, *m. dim. v.* Явѣр.
Яворѣк, *m. dim. v.* Явѣр; *2) v. Art Гаѣвѣкѣ.*
Яворѣна, *f. v.* Явѣр; *2) Ahornholz, n.*
Яворѣвий, *a.* Ahorn-, ahornen, aus Ahornholz.
Яворѣнѣкѣ, *m. dim. v.* Явѣр.
Явѣтѣтѣ, *m.* Eutyohus.
I. Яга, *f.* бѣба-яга, alte Hexe, alte Schwätzerin, Zauberin, *f.; bŕoŕes Weib.*
II. Яга (гѣла), *f.* Tausendknoten, *m. Пар.*
Ягѣнѣй, *a.* böse, *Mi. II. 14.*
Ягѣвка, *f. v.* Гаѣвка, *B.*
Ягѣднѣкѣ, *m.* Erdbeerstrauch, *m.; 2) Ort, wo viele Beeren wachsen.*
Ягѣлка, *f. v.* Гаѣвка.
Ягѣлѣцѣ, *f. v.* Дѣгѣль, *B.*
Ягѣлѣчка, *f. v.* Прѣлѣска, *B.*
Ягнѣнѣ, *pl.* Art Speise, *Зак.*
Ягнѣнѣцѣ, ягнѣнѣцѣ, *f.* junges Schaf, *B.*
Ягнѣнѣсѣкѣ, (ягнѣнѣшнѣкѣ), *m.* ein wohlfeiles Angehängе, *Зак.*
Ягнѣнѣ, *n.* Lamm, *n. B.*
Ягнѣнѣтѣна, *f.* Lammfleisch, *n.*
Ягнѣнѣтѣкѣ, ягнѣнѣтѣчкѣ, *n. dim.* Lämmchen, Lämmlein, ganz junges, kleines Lamm, *n.*
Ягнѣнѣтѣнѣкѣ бѣрѣдѣнѣтѣнѣй, *m.* Lämmer-

Bartgeier, Geieradler, *m.* (Gypaŕstos barbatus), *Пол.; 2) Lämmerhirt, m. B.*
Ягода, *f.* Beere, (bacca), *B.; 2) Walderdbeere, f. (Fragaria vesca), B.*
Ягоднѣкѣ, *m.* Hügelerdbeere, *f. (Fragaria collina), B.* [bes grossularia), *B.*
Ягѣрѣс, *m.* Gemeinde Stachelbeere, (Ri-
Яд, *m.* Gift, *n. III. II. 149.*
Ядѣм, *dim.* Ядѣмѣкѣ, *m.* Adam.
Ядѣрнѣй, *a.* kernig, kräftig, derb, dicht; * bündig, lakonisch, *Пар.*
Ядѣрнѣтѣ, -ости, *f.* Kernigkeit, Kernhaftigkeit, Frischheit, Dichte, *f.; * Bündigkeit, f. Пар.*
Ядѣрнѣно, *adv. v.* Ядѣрнѣй.
Ядѣловѣцѣ, -ицѣнѣ, *m. v.* Ядѣловѣцѣ.
Ядѣловѣнѣй, *a.* giftig.
Ядѣловѣтѣтѣ, -ости, *f.* Giftigkeit, *f. Пол.*
Ядѣмѣмѣлоцѣ канѣрѣнѣска, *f.* Euphorbia canariensis, *B.*
Ядра, *pl.* Buchweizenkleie, *f. Га. I. 258.*
Ядрѣнѣй, *a.* nerwig, *Пар. v.* Ядѣрнѣй.
Ядрѣнѣнѣкѣ, *pl.* Kernpilze, *pl.* (Pyrrenomycetes), *B.*
Ядрѣнѣнѣтѣнѣй, *a.* kernig, *Os. 100.*
Ядрѣнѣчка, *f.* Drüsenack, *m. Пол.*
Ядрѣнѣнѣй, *a.* kräftig, frisch, rüstig, hurtig.
Ядрѣбѣ, *n.* Kern, Korn, *n.; Mark, n.* Keim, Same, *m.; * Gehalt, m.; pl. Ядра, Geilen, pl. Пар.*
Ядрѣнѣнѣй, *a.* *Me. 322.* kernig, gesünd.
Ядух, *m.* derjenige, welcher an Engbrüstigkeit leidet, *Га. I. 258.; 2) v. Дѣхѣвѣнѣцѣ, Пар.* [хавнѣцѣ, *Пар.*
Ядуха, *f.* Engbrüstigkeit; *v. Дѣхѣвѣнѣцѣ, Пар.*
Ядушлѣвнѣй, Ядушнѣй, *a. v. Дѣхѣвѣнѣцѣ, Пар.* [духа.
Ядушлѣвнѣтѣ, -ости, *f. v.* Ядух,
Яѣчкѣ, *m. dim.* kleines Ei.
Яѣчнѣкѣ, яѣчнѣнѣцѣ, *f.* Eierschwamm, Kaiserling, *m.* (Agaricus caesareus); *2) wѣшнѣцѣ пошнѣнѣста, Birkeneschwamm, m. (Ag. vaginatus), Вол.*
Яѣшнѣкѣ, *m.* Kaiserling, *m.* (Agaricus caesareus), *B.; 2) Eierkuchen, m. Пар.*
Яѣшнѣнѣцѣ, яѣшнѣнѣ, яѣшнѣнѣцѣ, *f.* Eierspeise, *f.*
Яѣ, *m.* Wehre, *f.* Damm, *m. B.; 2) Art Geräth zum Fischen, Шоо.*
Яѣвѣ, яѣвѣкѣ, яѣвѣкѣ, *m.* яѣвѣнѣцѣ, яѣвѣнѣцѣ, *f.* Giesen, (Leucisone idus), *B.*
Яѣвѣ, *f. W.* Qual, Pein, *f.*

'Явѣ, *f.* У. в. Рѣна; 2) *s. d. v.* — морова, *Рост, f. C. II.* 136.; 3) Нехе, *f. böses Weib, B.*

Явѣць, *m. Daube, m. Пар.*
'Явѣйна, *f. III.* в. Рѣна; 2) *III. B.* Schlucht, *f.* Abgrund, *m. Loch, m.*
Явѣвина, *f.* ein sehr schlechter Weg, (*vgl. Явѣв.*)

Явѣтъ, *v. a.* verwunden. [*пна*], *B.*
'Явѣр, *m. Kaulbarsch, (Acerina cer- Явѣдра, pl. Kiemen, pl. B.*

Явѣкъ, *m. Zunge; * Sprache, f;* 2) Kundschafter, *m. Кв. 142;* 3) Erdzunge, Landzunge, *f;* 4) — морський, Seezunge, *f. (Solea nasuta Pall.), B.*

Явѣкътъи, *a.* mit einer grossen Zunge; *plauderhaft, schwatzhaft; Maulheld, *m.*

Явѣковѣтъи, *a.* augenförmig.
Явѣковѣи, *a.* Zungen-; *Српач, Пар.*
Явѣковѣине, *m. O.* Sprachwissenschaft, *f.*

Явѣкславъ, *m. Linguist, m. Пар.*
Явѣческий, *a. He. v.* Поганський.
Явѣчковѣти, *pl.* Zungenblütige, *pl. (Liguliflorae), B.*

Явѣчковѣи, *a. dim.* Zungen-; -а соплака, Zungenpeife, *f. Пол.*

Явѣчнѣи, *a.* Zungen-; 2) heidnisch, Heiden-, *Мос.*

Явѣчнѣк, *m. Heide, m;* 2) — космохвѣстнѣи, Taubenschwanz, *m. (Macroglossa stellatarum), Пол.*

Явѣчнѣця, *f. Heidin, f;* 2) Zungenfarn, *m. (Scolopendrum officinarum).*

Явѣчок, -чка, *m. dim. v.* Явѣкъ, Züngelchen, Zünglein, *m. Zunge, f.* (einer Wage); Zunge, *f. Dorn, n.* (in einer Schnalle); Zäpfchen, *m.* (hinten am Gaumen); 2) Riemenwurm, *m. (Ligula), B;* 3) *pl.* явѣчки, Lanzettblättriger Wegerich, (*Plantago lanceolata*), *B.*

I. Явѣнь, *f.* das "Ioh", *Пар.*
II. Явѣнь, *f. v.* Явѣ.

'Явѣо, *m.* (Kinderspr.), Явѣкъ.
Явѣць, -вцѣ, *Ос. (61)* IV. 38. ?
Явѣкъ, -вкѣ, *m. v.* Явѣ 2), *Щог.*

'Явѣ, *f.* Нехе, Furie, *f. böses Weib, B.*
'Явѣкати, явѣкѣти, *v. n.* ach rufen, hohen, weklagen, jammern.

'Явѣ! *int.* der Verwunderung, ah! 2) des Schmerzens.

Явѣць, *gen.* явѣцѣ, *m.* Ei, *m;* явѣць-бѣльцѣ, *Ч. II.* 16. Zauberei, *n.*

Явѣцѣвѣтъи, явѣцьи, *a.* eiförmig, *B.*

Явѣцьвѣка, *f.* Eisohnecke, *f. (Ovula), B.*
I. Як, *m. Yaak, Grunzochse, m. (Bos gruniens).*

II. Як, *conj.* sobald, sowie, wann; so lange als, seit, seitdem; як лишѣ, — тільки sobald nur, als nur; 2) wenn; як що wofern, wenn, falls, *III. Ч. IV.* 599. 696.

III. Як, *adv.* wie, als, так за великѣи якъ, so gross wie ich; як на вѣго, то досѣтъ für ihn ist das genug; як то бувае wie es zu geschehen pflegt; як стѣи, aus dem Stegreif; b) in einem Nu; як ся траѣит wie es sich trifft; як мѣга wie nur möglich, aus allen Kräften, nach Kräften; як? wie? як ся маемъ? wie geht es dir? як на имѣ того пана? wie ist der Name jenes Herrn? wie heisst jener Herr? *M. I.* 138; як! wie! и еще як! und wie! як будь, як небудь schleuderhaft; як рѣа eben; genau; knapp; gerade; як-ся, *M. II.* 125. — якось; як-так, eben so gut, eben so wohl — als, як сеѣтъ так той eben so dieser als jener; як спит, так спит er schläft u. schläft in einem fort.

I. 'Якъ, *conj.* wenn. [*wenn.*]

II. 'Якъ, *adv.* als wie, als ob, als Як ѣи, *a.* was für ein? was für einer?; weloher; якѣи добриѣи! (*iron.*) wie gut er ist! якѣи ти мудриѣи! wie klug du doch bist! якѣи ти пан! da sieh' mir den Herrn!; якѣи рѣдом auf welohe Art, *P. I.* 84; 2) якѣи-такѣи wie einer, so andere; якѣи сеѣтъ, такѣи той id; 3) якѣи тѣкиѣи, irgendeiner, irgendweloher; wie auch immer beschaffen, der erste beste; mancher, *Зг.*

Якъ ѣи, якѣи ся, *M. II.* 21. *pron.* ein gewisser, irgend ein, irgend jemand.
Якъкати, *v. n. Гол.* I. 169. vom Schreien des Kuckucks: Kuckuck rufen.

Якъм, *m. Joachim.*

Якъмѣв, -ова, -ове, *a.* des Якъм.

Якънт, *m. Hyacinth, m. Пар.*

'Якъчки, *adv.* wie eben.

'Якъв, -ова, *m. Jakob; * sprichwörtlich:* усякому по 'Якову für jeden etwas, *Мор.*

Якъвка, *f. Betonie, f. Zehrkrut, n. Пар.*

Якъвѣчнѣи, *a. Ос. (62)* IV. 87. zweideutig; verdächtig.

'Якър, -ора, *m. Anker, m. Пар.*

'Якърнѣи, *a.* Anker; *subst. n.* якѣрнѣи Ankergeld, *n;* Ankerrecht, *n;* Ankerzoll, *m. Пар.*

Якърникъ, *m. Ankerschmied, m. Пар.*

'Якъсть, -ости, *f.* Beschaffenheit, Eigenschaft; Qualität, *f. Пол.*

'Якъти, *v. n. H.* 238. в. Квънкати, Квънкати

I. 'Якъ, *adv.* wie, als, gleich; якъ тѣко во во, nicht zum besten.

II. 'Якъ, *conj.* dass, *До.*

'Якъш, *adv. v.* 'Якъш.

Якъвѣи, *a.* wie beschaffen, von welohen Eigenschaften.

'Якъвѣха, *f.* Gattin des 'Якъв.

'Якъвѣшин, *a.* der 'Якъвѣха, ihr geh. [*ihm geh.*]

'Якъвѣи, -ова, -ове, *a.* des 'Якъвѣи, Якъвѣи, -ости, *f.* Beschaffenheit, *f. Qualität, f. Вах. Др.*

Якъвѣ, *adv.* wie beschaffen, *M. II.* 105.

Якъвѣи, *a.* нѣ якѣр. *Кв.*

Якъвѣи, *a.* nicht der geringste, gar kein.

Якъвѣ, *adv.* wie viel, wie zahlreich.

Якъвѣом, *m. P. I.* 167. *sig.* Екъвѣом, (*v. n.*).

'Якър, *m. v.* 'Якър.

'Якърниця, *f.* Ankertau, *n. B.*

I. Якъсь, *adv.* zufälliger Weise; unbekannter Weise, man weiss nicht wie od. woher; 2) einigermassen, gewissermassen, etwas.

II. Якъсь, *conj.* einst, einmal. [*Il.*]

'Якъстнѣи, *a.* qualitativ, besonders,

Якърѣтъ, *adv. v.* Акурѣтъ.

'Якъшати ся, *Кух.* — з кимось sich zu jmdm gesellen, ein Verhältnis mit jmdm anknüpfen.

Ялъ явѣчѣина, *f. v.* Ялъця, *B.* Edeltanne, Pechtanne, Weissanne, *f. (Abies pectinata).*

Ялъкъ, *m.* — собачнѣи Hundetopf, *m.*

Ялъвѣти, *pl.* Tannenartige, *pl. (Abietinae), B.* [*vulgaris*], *B.*

Ялъць, -лцѣ, *m.* Hasel, (*Leucobius*)

'Ялъи, *a.* schön, niedlich, fein, *Пар;* 2) gut, tüchtig, brauchbar, *Зер. Веч. I.* 334.; 3) roth glänzend, funkelnd, *У.*

Ялъина, (*dim.* ялъинка), *f.* Tannenholz, *n. B;* 2) Tanne, *f. Пар.*

Ялъинѣк, *m.* Tannenwald, *m.*

Ялъинѣи, *a.* Tannen-
I. Ялъти, *v. a.* schmücken, zieren; — ся *Ф.* roth glänzen.

II. Ялъти, *v. a.* (дѣрево) abringen (*u. dadh trocken lassen*).

Ялъцьвѣи, *a. v.* Ялъвѣи.

Ялъця, *f.* Tanne, *f.*

Ялъчка, *f. dim. v. d. v;* 2) Meer-

tanne, *f. (Abietina), B.*

Ялъчнѣи, *a.* Tannen-, *Пар.*

Ялъчнѣк, *m. v.* Боровѣць бѣриѣи.

Ялъшнѣк, *m.* Bindeviehhändler, *m. (?)*

Ялъшнѣи, *a.* niedlich, wohlgefällig, wohlwollend, schicklich, *Пар.*

Ялъшѣо, (ялъшѣо), *adv. Ф.* gut an-

stehend, schicklich, bübsch.

Ялъшѣць, -вцѣ, *m. v.* Ялъшѣць.

'Ялъшка, ялъшца, *f.* Kalbe, eine

junge Kuh, Färsе, *f. B.*

I. Ялъшнѣк, *m.* junges Hornvieh, *B.*

II. Ялъшнѣк, *m.* Wachholderdrossel,

m. (Turdus pilaris), B. [Wachholder.

Ялъшѣвѣи, *a.* Wachholder-, von

Ялъшчѣнѣк, *m.* Wachholderbeer-

verkäufer, *m. (Бор.).* [Tügkeit, *f. Пар.*

'Ялъсть, -ости, *f.* Schönheit; 2) Tüch-

Ялъти, *v. n.* welken, *Пар.*

'Ялка, *f.* Tannenbäumchen, *m. (als*

Christbaum).

Ялъшѣна, *f.* Almosen, *m.* milde Gabe.

Ялъшѣтъи, *a.* unfruchtbar.

Ялъшѣла, *f.* junges Schaf, unfrucht-

bares Schaf & *B;* 2) *aug. v.* Ялъшка.

Ялъшѣць, -вцѣ, *m.* junger Wach-

holder, (*Juniperus com-*

munis), *B.* [*trocken.*]

'Ялъшѣи, *a.* unfruchtbar; * unntü;

'Ялъшѣна, *f. coll.* unfruchtbares Vieh;

2) Kalbfleisch, *m.*

Ялъшѣця, *f. v.* 'Ялъшка. [*Кух.*]

'Ялъшѣчнѣи, ялъшѣчнѣи, *a.* Kalben-,

'Ялъшѣчина, *f. coll.* Kalbfleisch,

Kuhfleisch, *m. Гл. I.* 258.

Ялъшѣлѣ, ялъшѣлѣ, *f. n. coll.* junges

Vieh, Kalben, Kalber, *pl. &*

Ялъшѣнѣк, *m. v.* Ялъшнѣк.

'Ялъшѣ, *m. u. f. H.* 214. *a.* schmutz-

iger Mensch, Schmutzian, Sudler, *m.*

Ялъшѣти, *v. a.* beschmutzen, besu-

deln; — ся sich — *Зак.*

Ялъшѣи, *a. H.* 214. schmutzig, be-

sudelt, schmierig.

Ялъшѣкъ, -мкѣ, *m.* Kärpchen, *m.* Platt-

mütze, *f.* von runder Form aus Thierhaaren, *Зак.*

Ялоскати, *v. a.* mit Fett beschmiert; beschmutzen, *Га. I.* 258.

Ялосенька, *f. dim. s.* Ялівка.

Яльчик, *m. s.* Ялець, *В.*

Яльчінка, *f.* Fichtenwickler, *m.* (Coccox abiegna), *В.*

Яма, *f.* Höhle, Erdhöhle; Vertiefung; Grube, *f.*; 2) halb in der Erde befindliche leicht zugängliche Vorrathsgrube, *f.* Erdkeller, *m.*

Ямб, *m.* Jambe, *m.*

Ямбвий, *a.* Jamben-, jambisch.

Ямйна, *dim.* ямйнка, *f.* Kluft; Grube, *f. Пол.* [Grube, *f.* Loch, *n.*

Ямйско, *n. aug. s.* Яма, Höhle, Ямйстий, *a.* höhlig, hohl, voll Höhlen u. Löcher.

Ямка, *f. dim. s.* Яма, *e.* kleine Höhle, kl. Grube, kl. Loch; — *и оці* Augenhöhle, *f.*

Ямкувати, *a. M. II.* 34. -ті бчи? Ямкър, *m.* Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia), *В.* [гувати, *Max. II.* 54.

Ямляти, *v. a. s.* Куповати, Тор-Ямник, *m.* Dachshund, *m.* (Canis vertagus).

Ямнице, *n. Гл. 64.* Schlammfänger, *m.* Ямочеревні, *pl.* Schlauchthiere, *pl.* (Coelenterata), *Пол.*

Ямочка, *f. dim. s.* Ямка. [Ст. Ямчатий, *a.* löcherig; mit Grübchen, Ямчйна, ямчйнка, *f. dim. s.* Яма.

Ян, *m.* Johann. [gaddus].

Янладский, *a.* aus Engedis (Ен-Янголятко, Янголяточко, *n. dim.* Engelen, *n. III. I.* 256. *v.* Ангелятко.

Яндрух, *m. s.* Андра́я.

Яне, *З. pers. praes. fut.* von Яти (Янути) = *зачати* *Гол. III.* 33.

Янёнько, *m. dim.* Hänschen.

Яничар, *m.* Janitschar, *m.*

Яничарка, *f.* Janitscharenflinte, *f.*

Янко, *m. dim.* Johann.

Яньо, *m. dim.* Johann.

Янтар, *m.* Bernstein, *m.*

Янтарка, *f.* Bernsteinschnecke, *f.* (Succinea), *В.* [stein, *Пар.*

Янтарний, *a.* Bernstein-, aus Bern-Янтин, *m.* Antonius.

Яньць, Яньцьнь, *m. dim.* Johann.

Яничар, *m.* Lämmerhirt, *m. В.*

Яничарка, *f.* Säbel, *m.*; 2) *v.* Яничарка.

Яворт, *pl.* Art Winteräpfel, grosse hart, spät, *В.*

Яр, *gen.* арý, *m.* Schlucht, Felskluff, *f.*

Ярь, *f.* Lenz, Frühling, *m. Пар.*; 2) *s.* Яринá.

Яребина, *f. v.* Орябина, *Кол. II.* 122.

Ярем, *gen.* ярма, *m. s.* Ярь.

Ярема, *dim.* Яремко, *m.* Jeremias.

Ярефд, *m. v.* Mensch von kleinem Wuchs aber stark, *Зак.* [fels-, *A. Г.* 158.

Ярефдовий, *a.* haeretisch, Теу-Яретич, яретичий, *a. Ме.* 454. *v.* Бретяцкий.

Ярець (-ець), *m.* Gerste, *f.* (Hordeum), *В.*

Яряга, *m. s. d. f.* Пис.; 2) Säufer, *m. Га. I.* 258.

Яряжник, *m. Ко.* 79. Wucherer, *m.*; 2) einer der angestellt ist Diebe aufzusuchen, *Зак.*

Ярява, *m. АД. I.* 215. *Зак. s. d. v.*

Ярий, *a.* Frühlings-, Sommer-, *e.* abíже Sommergetreide, *n.* Sommersaat, *f.*; -ий *век* Sommerwachs, Jungferwachs, *n.*; — *огонь* = грань; яри *пчб-*лоньки, junge Bienen, *АД. I.* 214; 2) rein, hell, frisch; 3) grell, bunt, *ОП.*

I. Ярия, *f.* Sommergetreide, *n.*; 2) Gemüse, Gartengewächse, Küchengewächse, *n.*; 3) die Felder für 1) u. 2).

II. Ярина, *f. v.* Оряна.

Яринець, -нця, *m.* Gemüse-Lauch, *m.* (Allium oleraceum).

Яриний, *a.* des Sommergetreides; 2) Gemüse; *pl.* Яринні, Spinatkräuter, *pl.* (Oleraceae).

Ярити, *v. a. s.* Жарити; 2) * reizen, zum Zorne reizen, *С.*; — *ся в.* Жарити *ся*; 2) * in Zorn, in Wuth gerathen, ergrimmen, wüthen.

Яряця, *f.* Sommerkorn, *n.* Sommergoggen, *m. s.* Ярина I.; 2) *Ч. IV.* 668. Erdbeere, *f.*

Яряч, *m. s.* Яж. *Пар.*

Ярист, -ости, *f.* Furie, Wuth, *f. Пар.*

Ярити, *v. n.* Strahlen zuoken, (*Фр.*).

I. Ярка, *f.* junges Schaf, *В.*; 2) Sommerweizen, *m. Зак.*

II. Ярка, *f.* böses Weib, *s.* Яга, Язя.

Яркий, *a.* feurig; heiss, hitzig; frisch, munter, lebhaft; 2) lichterloh; *adv.* ярко —

Яркисть, -ости, *f.* Stärke, *f. Пол.*

Ярковатий, *a.* mit leichten Vertiefungen, *К.*

Ярлийий, *a.* grimmig, *См.*

Ярливо, *adv.* lütern, *См.* [Pass, *m.*

Яряк, *m. Рч.* 15. Schein, Freizettel, Ярмак, *m. ungr. s.* Ярмарок.

Ярмалка, *f.* ярмалок, -лка, *m. v.*

Ярмарка, Ярмарок, *Н. 20. Кч.* 67.

Ярманка, *f.* ярманок, -нка, *m. Р. I.* 196. *v.* Ярмарка, ярмарок.

Ярмарка, *f.* Markt, Jahrmarkt, *m.* Messe, *f.*

Ярмаркóний, *a.* zum Jahrmarkt, zur Messe gehörig, Jahrmarkts-, Markt; vom Jahrmarkt her; *sbst. n.* ярмаркóве, Jahrmarktsgebühr, *f.* Standgeld, *n.*

ярмаркóви, *sbst. pl.* Leute die auf den Jahrmarkt sich begeben, die vom Jahrmarkt kommen &.

Ярмаркувати, *v. a.* Jahrmarkt, Markt machen, handeln; einen Handel machen.

Ярмарок, -рку, *m. s.* Ярмарка; 2) * Lärm, *m.* Getöse, *n.* ярмарок *по бітти* lärmten, Lärm machen.

Ярмарóшний, ярмарóчний, *a. v.* Ярмаркóний. [liohkeit, *f.*

Яряв, *m. Ко.* Unordnung, Unanehm-Ярявка, *f. Ч. IV.* 195. *v.* Art Mütze.

Яряс, *m. М+Ж.* 166. *Н.* 82.

Ярьб, *n.* Joch, *n.* * drückendes Joch, Last, *f.* [Joche niederhalten, plagen.

Ярмóвати, *v. a. He.* unter schwerem Ярмóвий, *a.* Joch-; -á кисть Jochbein, *n. В.*

Ярмóлой, *m. s.* Ирмóлой, *Зак.*

Ярмонка, *f. Н.* 108. *Р. II.* 175. *v.* Ярмарка. [drücken, *s.* Ярмóвати.

Ярмувати, *v. a.* mit dem Joch *Ярмуж, m.* Art Blätterkohl, *n.* (Brassica oleracea aloides).

Ярмулка, ярмурка, *f.* Käppchen, Mütze, *n.* (bes. d. Juden).

Ярний, *a. s.* Весняний, *У.*

Ярник, *m.* Schneeglöcklein, *n.* (Galanthus nivalis), *В.*

Ярница, *f. v.* Яряця 1).

Ярбуцьний, *a. В.* mit frischem Muth. I. Ярвóвати, *v. a. v.* Веснувати.

II. Ярвóвати, *v. m. s.* Яряти *ся* 2), *Зак.*

Ярвóтий, *a.* schluchtig.

Ярвóтисть, -ости, *f.* schluchtartige Bildung des Flussthalcs.

Яровий, *a. s.* Ярий, -вé жыто — яре ж. [rung, *f. Ке. II.* 8.

Яровина, *f.* Sommersaat, Sommer-Яровелений, *a.* hellgrün, grasgrün, *См.* [Sohlucht; Graben, *m.*

Ярьб, *gen.* яркá, *m. dim. s.* Яр, kleine

Яропуджий, яропужний, *a.* glüberisch, *С. II.* 224.

Яросити (ярошу, -сити), *v. a.* koró jmdn zum Zorn reizen, *Пар.*

Яросливиий, *a.* leicht aufbrausend, jähzornig, grimmig, *M. I.* 152. [Пар.

Яросливість, -ости, *f.* Grimm, *m.*

Яросити (ярошу, -сити), *v. a. s.* Яросити, *Пар.*

Яростний, *a.* zornig; verhasst, *У.*

Ярота, *f. coll.* vorjährige Lämmer, *pl.*

Ярочка, *f. dim. s.* Ярка.

Ярчóвий, *a.* von Lammfellen.

I. Ярош, *m.* Hierotheus.

II. Ярошь, *m.* ein grausamer, wilder, unbarmherziger Mensch, *Га. I.* 258.

Ярелев, *m. Ч. III.* 336. ?

Ярүга, *f. aug. s.* Яр, Felsenkluff, *f.*

Ярүн, *m. Ко.* 143. der Aufbrausende, Grimmige.

Ярүнда, *f.* Langeweile, *f. (?)*

Яряч, *n.* junges Schaf; Lamm, *n. В.*

Яряк, *m.* etw. zur Bekleidung des Чабán Gehöriges: *viel.* Mütze.

Ярячний, *a. v.* Ячминий.

Ярчóвина, *f. v.* Schafskrankheit = Schafskratze in Folge der Gänge dh Sümpfe.

Ярчүк, *m.* junges Schaf; junger Widder, *Пар.*; 2) *К. II.* 38. собáки-ярчүк, Hund mit *e.* Wolfszahn (nach dem Volksglauben), *С.* welcher im Stande ist vor dem Teufel zu beschützen u. eine Hexe zu erwürgen, u. spürt jedes Gespenst.

Ясь, *m. dim.* Johann. [f. Aufruf, *m.*

Ясá, *f. К. I.* 168. Bekanntmachung, Ясáфáт, *m.* Josephat.

Яселничий, *m.* Stallmeister, *m. К. I.* Ясень, -сеня, *m.* *ввчáйний*, Gemeine od. Hochsohle, *f.* (Fraxinus excelsior), *В.*

II. Ясень, -ня, *m. К. V.* Polarstern, *m.*

Ясеневий, *a.* Eschen-, aus Eschenholz.

Ясенець, -нця, *m. dim. s.* Ясень I.; 2) Tausendgüldenkrant, *n. Пар.*; 3) *s.* Яснець.

Ясеньна, *f.* Eschenholz, *m.*
 Ясеньско, *m.* *adv.* в. Ясень I.
 Ясєтр, *m.* Stör, *m.* (Acipenser sturio), *B.*
 Яєнк, *m.* *dim.* в. Яєк.
 Яєйна, *f.* в. Яєа. [Sklaverei, *f.*
 Яєир, *m.* Beute, *f.*; Gefangenschaft,
 Яєирник, *m.* Gefangener, Sklave, *m.* К.
 Яєити (шф, ясѣш), *v. a.* К. verkünden.
 Яєинь, *m.* в. Ясень I.
 Яєиници (стягівка), *f.* Blaues Or-
 densband, (Catalpa fraxini), *B.*
 Яєка, *f.* Om. alles Glänzende, schim-
 mernde Schneeflocke, Sternchen, *m.*
 Яєкір, *m.* Hahnenfuss, *m.* (Ranun-
 culus), *B.* [weisse, grosse Fisoln.
 Яєько, *m.* *dim.* Häschen; 2) Art
 Яєкор, *m.* Ч. I. 1, 181. с. Яєкір (?).
 Яєкравий, *a.* grell; blendend, schim-
 mernd. [schreiende Farben, *pl.*
 Яєкравість, -ости, *f.* Grellheit, *f.*
 Яєкрало, *m.* Flitter, *m.* Flitterwerk,
m. З.
 Яєкрати ся, funkeln, schimmern, *Par.*
 Яєкратица, *f.* funkelndes Licht, *St.*
 Яєла, *pl.* Zahnfleisch, *m.* B.; 2) Krippe, *f.*
 Яємин, *m.* Jasmin, Pfeifenstrauch,
m. (Philadelphus coronarius).
 Яєминина, *f.* а. d. v.
 Яємин, *m.* в. Яємин, Яєминів-
 ний, *a.*
 Яєнінький, *a.* *dim.* в. Яєний.
 Яєніць, (-ѣц) *m.* glattes Eis (nicht
 mit Schnee bedeckt), durchsichtiges Eis,
 (Цє.) Га. I. 258.
 Яєний, *a.* hell; glänzend; klar;
 * klar, deutlich, verständlich, in die Au-
 gen fallend; natürlich (ясна річ).
 Яєніти ся, hell leuchten, schimmern.
 Яєніть, -ости, *f.* Helle, Hellig-
 keit, Heiterkeit, Klarheit, *f.*; * Deutlich-
 keit, Verständigkeit; * Glanz, Ruhm, *m.*
 (in Titeln): Durchlaucht, *f.*
 Яєніти, *v. n.* hell sein, leuchten,
 glänzen; hell, licht werden, *He.*
 Яєно, *adv.* hell, licht; klar, unbe-
 wölkt (am Himmel); * klar, deutlich;
 einleuchtend.
 Яєнобарвий, *a.* hell-buntfarbig, *Ваз.*
 Яєнобілий, *a.* hellweiss.
 Яєнобрівий, *a.* W. mit lichtblou-
 den Brannen.
 Яєнобрунатний, *a.* hellbraun.
 Яєновельможний, *a.* erlaucht,

III. II. 69. [Durchlaucht, *f.* C. I. 184.
 Яєновельможність, -ости, *f.*
 Яєновіць, -івця, (бувають-огєнь),
m. Lichtnelke, Kuckuckablume, *f.*) Lych-
 nis flos cuculi); 2) blanke Münze.
 Яєновід, *m.* яєновіда, *m.* u. *f.*
 Hellsäher, *m.* *Par.* [keit, *f.* *Par.*
 Яєновідність, -ости, *f.* Hellsichtig.
 Яєновидящий, *a.* hellsehend, *K.*
 Яєножовтий, *a.* hellgelb.
 Яєнозелений, *a.* hellgrün.
 Яєнобрый, *a.* hell blinkend, helläu-
 gig, *St.* [flechten.
 Яєнокобий, *a.* mit blonden Haar-
 Яєноможний, *a.* erlaucht, *St.*
 Яєнобий, *a.* helläugig.
 Яєноповий, *a.* hellfahl.
 Яєнопуневий, *a.* hellporceau.
 Яєноряжий, *a.* -кий Lichtfuchs,
m. *Par.*
 Яєноряжий, *a.* hellroth.
 Яєносівий, *a.* grauweiss; — кинь
 Lichtschimmel, *m.*
 Яєносійний, *a.* hellblau, liebblau.
 Яєносійний, *a.* а. d. v.
 Яєносірий, *a.* lichtgrau.
 Яєночервоний, *a.* hellroth.
 Яєокір, *m.* Schwarzkrappel, *f.* (Po-
 pulus nigra), *B.*
 Яєочка, *f.* *dim.* в. Яєка.
 Яєпіда, Яєпідь, *f.* böses Weib.
 Яєса, *f.* А. I. 217. Salutarion, Be-
 grüssung, Salve, *f.* (zur Begrüssung).
 Яєский, *a.* aus Jassy.
 Яєстер, *m.* в. Яєстріб, *B.*
 Яєстребний, *f.* etwa: е. Henne die
 der Habicht fressen mag, eine nichts-
 nutzige Henne, (Фр.).
 Яєстрибний, *f.* Schenckruf gegen
 Hühner (Бор).
 Яєстріб, *m.* Habicht, *m.* (Astur), —
 курячий Hühnerhabicht, *m.* (Astur pa-
 lumbarius), *B.*; — пташачий або по-
 тятий, Sperber, *m.* (A. nisus), *B.*
 Яєстрібця, *f.* Weibchen eines
 Habichts, *n.* [habicht, *m.* *B.*
 Яєструб, *m.* (— великий), Hühner-
 Яєструбеня, *n.* Junge eines Sper-
 бера, е. Habichts, *n.*
 Яєструбєць, -бця, *m.* *dim.* в. Яєструб;
 — малый Sperber, *m.* *B.*
 Яєсувати, *v. a.* sagen, mittheilen,
 erklären; kundgeben, andeuten, *Ст.*

Яоуць, Яоуць, Яоуцьць, *m.* *dim.*
 Häschen.
 Ята, *f.* *Pl.* Begriff, *m.* Fasslichkeit, *f.*
 Ятел, ятель, ятіль, *m.* Spricht, *m.*
 (Pious), *B.*
 Ятели, *a.* des Sprechtes, *He.*
 Ятер (-ір). *m.* Reuse, *f.* *B.*
 Яти, *v. a.* beginnen, anheben; — ся
 (чогó) an etw. treten, etw. unterneh-
 men; 2) *impers.* яло ся — прилично.
 красно ея зїомт, ея пасат, іст schön.
 Ятіна, *f.* Griffelbein, *n.* *B.*
 Ятка, *f.* Zelt, *n.* hölzerne Bude, *Ke.*
 I. 127; 2) Fleischbank, *f.* Fleischscharren, *m.*
 Ятлня (-ле-). *n.* P. I. 155. ?
 Яточка, *f.* *dim.* в. Ятка.
 Ятрак, *m.* *B.* в. Ватер.
 Ятрасти, *a.* eiternd, (Фр.).
 Ятрасти, *v. a.* reizen; оронь anfa-
 ohen; раны eine Wunde eitern, schwä-
 ren machen; — корó reizen, erbittern;
 — ся anflackern; eitern, schwären;
 еіох erzürnen, erbittert werden.
 Ятровка, ятровка, ятровка, *f.* des
 Bruders Frau, Schwägerin, *f.*
 I. Ятровка, *f.* а. d. v. Га. I. 258.
 II. Ятровка, *f.* kaltes Fieber, *Wi.* II. 289.
 Ятрянй, *a.* hell flackernd, — оронь
 heftiges Feuer, *B.*
 Яєнна, *f.* Heidelbeere, *f.* а. Черниця.
 Яєнний, *m.* Heidelbeere, *f.* (Vaco-
 cinum myrtillus), *B.*
 Яєпра, *pl.* Яєпр, *a.* Яєнна, *B.*
 Яєпрій, *m.* в. Яєнний, *B.*
 Яєдний, *a.* boshaft, tückisch, listig,
 а. Бхдний, *Зак.* [list, *f.*
 Яхдство, *m.* Ко. 231. Schlangon-
 Яхонт, *m.* Edelstein, *m.* (Rubin,

Hyacinth, Amethyst, Saphir).
 Яць, Яцїна, Яцї, *m.* Hyacinth.
 Яцїний, *a.* Hyacinth; — цїит,
 Hyacinthe, *f.* *Par.*
 Яцїти, *v. n.* vom Geschrei der Schwäne.
 Яцїти, *v. a.* А. I. 213. weinerlich,
 kläglich reden, beten. [gehen, *Зак.*
 Яцїти, *v. n.* leicht etw. thun, weg-
 Яцїнь, *gen.* яцїню, *m.* Gerste, *f.*
 (Hordenm); 2) * Gerstenkorn, *n.* auf
 dem Auge. [м. *B.*
 Яцїнско, *m.* Gersten-Stoppelfeld,
 Яцїнка, *f.* Gerstenstroh, *n.*; 2) Art
 frühe Aepfel, süß, weiss (grünlich),
 reifen gleichzeitig mit der Gerste.
 Яцїняй, *a.* von Gerste, Gersten-
 Яцїнник, *m.* Gerstenammer, *m.*
 (Eriogeria milliaris), *B.*; 2) Gersten-
 brod, *n.* *Par.*
 Яцїниця, *f.* Gerstenstroh, *n.*
 Яцїниця, яцїниця, *f.* а. d. v.
 Яцїна, *f.* *He.* *Pr.* XII. 604. ?
 Яцїнар, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acetina
 cernea), *B.*
 Яцїно, *m.* в. Яєько.
 Яцїний, яцїний, *a.* в. Яцїнний,
 P. I. 152. *Me.* 233.
 Яцїк, *m.* Büchse, Butter, od. an-
 dere Meate, *f.* *B.*
 Яцїрин, *m.* Junges einer Eidechse.
 Яцїриця, *f.* Laubmoos, *m.* *Par.*
 Яцїрка, *f.* Eidechse, *f.* (Lacerta
 agilis, viridis).
 Яцїрчин, *a.* Eidechsen-
 Яцїур, *m.* Salamander, *f.* (Salaman-
 dra), *B.*; 2) Art Frühlingspiel (суд
 Гайка).

ПОМІЧЕНІ ПОХИБКИ ПЕЧАТНІ В II. ТОМІ:

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
600	1	19 в дол.	пантáрчин.	пантáрчин.
605	1	12 в гори	пастушити,	пастушити,
607	"	5 "	v. a.	v. n.
609	2	10 "	Erstschöpfung,	Erstschöpfung,
621	"	5 "	Перепихицьнути ся,	Перепихицьнути ся,
"	"	16 "	kleines	kleines
"	"	23 "	Переплávна	Переплávна,
624	1	9 "	Пересічний,	Пересічний,
627	1	16 "	Jude;	Jude;
629	1	12 "	vogel,	-vogel,
631	2	13 в гори	Пилулькати,	Пилулькати,
635	"	22 "	Strodaches.	Strodaches.
647	1	25 "	b.	b.
650	2	27 в дол.	n.	n.
653	1	18 "	zusägenden	zu sägenden
655	2	20 "	Fussweg,	Fussweg, m.
"	"	19 "	m.	n.
660	2	27 "	n.	m.
"	"	5 "	Mängel,	Mangel,
668	1	22 в гори	v.	v.
669	2	16 "	umwegen.	Umwegen.
671	2	21 "	повтишкувати,	повтишкувати,
675	2	26 в дол.	Поденний,	Поденний,
676	1	20 "	подібем	подібем
"	2	26 "	m.	n.
677	2	21 в гори	Gutsherr,	Gutsherrn,
678	1	27 в дол.	blassen,	blasen,
679	2	18 "	Jude	Jude
680	"	10 "	Jache	Joche
681	"	20 в гори	Nachhal,	Nachhall,
683	1	8 "	schmälich,	schmälich,
"	"	16 "	v. n.	v. a.
691	1	18 "	Zwitter,	Zwitter,
"	"	19 "	u.	n.
693	1	26 в дол.	ein	einen
694	1	12 в гори	a.	n.
696	2	5 "	пóмижка,	пóминка,
"	"	23 "	Tödtensfeier,	Todtenfeier,

Малоруско-німецький Словар.

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
698	1	1 в дол.	da-rüberlegen,	dar-überlegen,
"	2	18 "	mtt	mit
699	1	18 в гори	n.	m.
"	2	25 "	понапилий,	понапiлий,
701	1	19 "	abmüden,	abmüden;
"	2	6 в дол.	he-rabfallen,	her-abfallen,
703	1	14 в гори	Поперерозкóлю- вати,	Поперерозкóлю- вати,
704	1	7 "	unter schreiben,	unterschreiben,
710	2	5 в дол.	n.	u.
714	2	5 "	zusammen kaufen.	zusammenkaufen.
715	1	28 в гори	u.	n.
"	2	19 в дол.	v. a.	v. n.
717	2	16 в гори	Попускати,	Попускати,
720	2	28 в дол.	zusammen hefteln.	zusammenhefteln.
725	"	24 в гори	v. v.	v. a.
726	"	19 "	unterthänig,	unterthänig,
728	"	9 "	n.	m.
729	1	14 "	u.	n.
"	1	16 "	По-тетвёрте,	По-четвёрте,
"	2	5 "	n.	m.
732	"	29 в дол.	n.	pl.
733	1	12 "	Прарáг,	Прарáг
738	1	24 в гори	Пречистої Д. Марії	Ісуса Хр. Спасителя
739	2	12 "	an wachsen,	anwachsen,
740	2	22 "	Bewillkommung,	Bewillkommung,
742	"	28 "	kämmend,	kämmen,
"	"	11 "	zu drücken,	zudrücken,
746	2	11 в гори	Прикажчукувати,	Прикажчукувати,
"	"	13 в дол.	aufrieren,	aufrieren,
748	2	12 в гори	n.	m.
749	1	26 в дол.	dünner	dünnes
753	2	19 в гори	v. v.	v. a.
754	1	20 "	zu geben,	zugeben
755	1	5 "	m.	n.
"	2	20 в дол.	v. n.	v. a.
758	1	21 "	bleihen;	bleiben;
762	1	8 "	dump-fig,	dum-pfig,
764	2	14 "	v. n.	v. a.
774	2	17 в гори	gurchgenässt	durchgenässt
776	2	16 в дол.	v. a.	v. n.
"	"	8 "	Durhhieb,	Durhhieb,
778	2	25 "	v. a.	v. n.
787	2	14 "	u.	n.
789	2	16 "	Gutsherr	Gutsherrn
790	1	14 в гори	schwa-tzen,	schwa-tzen,
794	1	12 в дол.	Рáдикáльство,	Рáдикáльство,
795	1	14 в гори	Рáзкóвати,	Рáзкóвати,
"	1	22 "	Рáвноцвiт,	Рáвноцвiт
796	2	8 "	Завiй,	Завiй,
"	"	18 в дол.	f.	m.
"	"	3 "	doldenblühtiger.	doldenblühtiger,

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
797	1	26 в дол.	Рáтняк,	Рáтняк,
"	1	1 "	Quacken,	Quaken,
"	2	1 в гори	quacken,	quaken
"	"	21 "	Osternsonntage,	Osternsonntage,
798	2	12 "	Blattner v. n.	Blattner, m.
"	"	19 в дол.	v. a.	v. n.
"	"	2 "	"	"
799	1	2 в гори	"	"
"	"	4 "	"	"
"	"	24 в дол.	"	"
"	"	11 "	"	"
"	2	28 "	"	"
"	"	22 "	"	"
800	2	4 в гори	"	"
801	1	18 в дол.	"	"
"	2	10 в гори	Ржавіти,	Ржавіти,
"	"	22 в дол.	v. a.	v. n.
803	1	15 "	"	"
804	1	19 "	"	"
805	1	20 в дол.	Рівноцінність,	Рівноцінність,
806	1	16 "	Ріжноцвітний,	Ріжноцвітний,
"	"	17 "	Ріжноцвітність,	Ріжноцвітність,
"	2	1 "	рiзбувати,	рiзбувати,
806	2	12 в гори	свята,	свята,
"	"	11 в дол.	v. a.	v. n.
807	"	9 в гори	святій	святій
808	1	21 "	Her-rausschaffen,	Her-ausschaffen,
809	1	18 "	entschiessen,	entschliessen,
811	2	12 в дол.	kritisieren,	kritisieren,
"	"	8 "	ausser sich gebracht,	aufgebracht,
813	1	12 в гори	ausgelassen,	ausgelassen,
817	2	17 в дол.	роздоріжце,	роздоріжце,
819	1	6 в гори	strot-zend,	stro-tzend,
820	1	26 в дол.	n.	m.
"	1	16 "	her-rumschicken,	her umschicken,
"	1	12 "	розсміяти, розсміяти,	розсміяти, розсміяти,
821	1	8 в гори	n.	m.
823	1	24 в дол.	світом	світом
824	1	8 "	Розмідрити,	Розмідрити,
827	1	5 "	Розпліт, розплітати,	Розпліт, розплітати,
"	1	2 "	Розплітати,	Розплітати,
829	2	13 в гори	Розп'яте,	Розп'яте,
831	2	13 в дол.	Розсішки,	Розсішки,
832	1	23 в гори	Розсмілювати, роз-	Розсмілювати,
"	"	"	смілювати,	розсмілювати,
833	1	2 в дол.	тісто	тісто
"	2	12 в дол.	тіла	тіла
839	1	9 в гори	v. a.	v. n.
"	1	6 в дол.	v. v.	v. a.
"	2	6 в гори	v. a.	v. n.
"	"	7 "	"	"
840	2	13 "	місце	місце

Стор.	Шпальта	Стрічка	Замість:	Має бути:
842	1	28 в гори	geth	geht
843	1	" в дол.	Moos	Moos,
962	2	13 "	v. a.	v. n.
966	2	24 "	Тілечки,	Тілечки,
977	1	18 "	v. a.	v. n.
978	2	18 в дол.	das	das
980	1	16 "	Peitcho	Peitsche
984	2	9 в гори	Трищипний,	Трищипний.
985	1	9 "	Трипотлийний,	Трипотлийний,
991	2	25 "	v. a.	v. n.
"	"	18 в дол.	v. a.	v. n.
1018	1	20 в гори	v. a.	v. n.
1019	"	11 в дол.	v. a.	v. n.
1025	2	12 "	m.	n.
1026	1	19 "	v. a.	v. n.
1034	1	5 в гори	Характерістка,	Характерістика,
1036	2	27 в дол.	Schwanzspanner,	Schwanzspanner,
1039	1	18 в гори	Хіпккій,	Хіпккій,
1042	1	11 "	v. a.	v. n.
1052	1	18 в дол.	v. a.	v. n.
1053	2	16 "	Цимбаліста, цим-	Цимбаліста, цим-
"	"	"	балістий,	балістий,
1054	2	14 "	n.	m.
1055	1	1 "	Sciten,	Seiten,
1066	2	8 в гори	Falsenkatarakte	Felsenkatarakte
1068	1	6 в дол.	Heidelbeestrauch,	Heidelbeerstrauch,

"Малорусько-німецький словар" Е.Желеховського й С.Недільського

Рівно сто років тому появилися перші зошити першого великого 2-томового українсько-німецького словника, складеного вчителем Станиславської гімназії Євгеном Желеховським. Друк I-ого тому (літери А-О) закінчився 3 роки пізніше, матеріяли до 2-ого тому (літери П-Я) доповнив і видав на бажання покійного співколеги Софрон Недільський 1886 р.

Желеховський Євген народився в с.Хишевичах біля Рудок 24.XII. 1844 р., а помер 19.II.1885 р. в Станиславові¹; слявістику студював у Ф.Міклошча² в Відні та 1869 р. закінчив Львівський університет і вчителював по гімназіях у Перемишлі й Станиславові. Ще підчас університетських студій став складати свій словник, а що через недугу й передчасну смерть на 41-ому році життя вслів сам видати лиш I-ий його том, то докінчив цю працю його молодший співколега клясичний філолог Софрон Недільський (1857-1917), учитель гімназії в Станиславові³ та згодом (від 1893 р.) перший директор української гімназії в Коломиї.

Як висловився в російській передмові до свого "Словаря української мови" Б.Грінченко⁴, цей словник (Желеховського й Недільського) "став у свій час цінним набутком української лексикографії, бо вперше звів за азбукою й пояснив дуже велике число слів і з того погляду не мав собі рівного; крім того, він і нині є одним з найкращих допоміжників, з поміччю якого європейський читач може познайомитися з українською мовою й літературою".

За словами З.Кузеля⁵, цей словник "містить, можна без перебільшення сказати, весь тоді відомий лексикальний український матеріял, а крім цього чимало нового матеріялу, вибраного з новіших українських видань і зібраного між народом".

За даними П.Горецького⁶, цей словник охоплює понад 64 000 слів.

Поза несправедливо неприхильним відгуком П.Житецького⁷ (мовляв, "це - простий перелік українських слів, складений без будь-якої критики джерел"), інші тогочасні рецензенти привітали доволі позитивно його появу, як напр. О.Піпін⁸, В.Ягіч⁹ і К.Шейковський¹⁰, що подав найобширнішу й найгрунтовнішу критику перших зошитів (А-Не-) словника. Докладної аналізи матеріялу всього словника все ще не написано (пізніші критики здебільша повторюють застереження К.Шейковського). Може, оцей фотопередрук стане тут поштовхом для таких праць з нашої лексикології й такої історії літературної мови.

К.Шейковський, крім закиду Желеховському в безкритичному переїманні матеріялу зі словника Ф.Піскунова (свою надмірно гостру критику на цей словник К.Шейковський умістив був у ж.Філологіческіє записки¹¹) з його ж говірковими тюркізмами, циганізмами, румунізмами, польонізмами й германізмами (а в Желеховського ще й мадяризмами) та за впровадження Желеховським діалектних фонетично-морфологічних дублетів (замість рішености за котримсь одним з-поміж таких дублетів), - критик обрушувався на вклучувані в словник неологізми (вони в Желеховського стосуються головню абстрактних понять та пуристичних термінологічних утворів - замість європеїзмів). Правда, задомашнилися лиш декотрі з-поміж тих новотворів. Ті ж закиди повторили за К.Шейковським і П.Горецький⁶ (с. 111-14) і нотатки Желеховський Євген в УРЕ та ЕУ II (тут і нотат-

ка Недільський Софрон). Автори ж словника брали ці новотвори від І.Верхратського, О.Партицького й інших авторів галицьких шкільних підручників, де вони були утворювані на польській, чеській та німецькій лад і виконували свою службу, поки не замінила їх нова термінологія, створювана в Києві вже після 1917 року.

Шейковського закид Желеховському в "галицьких" наголосах остільки оправданий, що в словнику східньо-українські наголоси (головно в дієслівних формах) ставлено - лиш винятково (мабуть лиш там, де він був у джерелі словника). "Галицькість" же наголосів однак лиш умовна: тут мова про вживану галицькою інтелігенцією того часу - а виникла під впливами польським (у словному наголосі позичень та європеїзмів) чи переважно надсянсько-бойківських говірок (напр. у морфологічному наголосі типу *бѣру, бѣреш*) - наголосову систему, яка різнилася тут уже хоча б від східніших (північно-наддністрянських і подільських) і таки північніших (південно-волинських) говірок Галичини. "Галицький" наголос (як на нього відказують східньо-чи центрально-українські автори, напр. І.Огієнко¹²) еволюціонував уже таки з пересуванням культурного осередку в 19-ому в. з Перемишля до Львова. З рещтками його вже зміненої системи воювала ще навіть стаття Л.Гумецької й І.Керницького¹³. Та й самі нинішні літературномовні норми в подробицях не такі то однозначні, як свідчать оба видання Словника наголосів М.Погрібного¹⁴ та Словник-довідник¹⁵. І ці акцентологічні проблеми говірок і літературної мови ждуть ще своїх дослідників.

Український матеріял словника Желеховського й Недільського використовували всі наступні українські лексикографічні праці, головно ж *Словарь* Б.Грінченка. На ньому сперлися й усі наступні українсько-німецькі словники:

1) шкільні Омеляна Поповича *Русько-німецький словар*, ЗІ8 с., Чернівці 1904, та *Vöthenisch-deutsches Wörterbuch*, Берлін 1911 (в серії Лянґеншайда, бл. 25 000 слів¹⁶),

2) шкільний Володимира Калиновича *Українсько-німецький словник із зазначенням граматичних форм*, Львів 1931,

3) Ярослава Рудницького *Українisch-deutsches Handwörterbuch*, Ляйпціг 1941¹ (понад 20 000 слів),

4) 2-ий великий новочасний словник Зенона Кузеля й Яр. Рудницького *Українisch-deutsches Wörterbuch*, Ляйпціг 1943 (бл. 100 000 слів).

Серед 92 прізвищ співробітників, що надіслали були Желеховському збірки лексичного матеріялу, зустрічаємо м.ін. П.Куліша, І.Нечуя-Левицького, О.Федьковича, І.Франка, В.Шухевича й ін.

З-поміж цитованих у словнику понад 130 позицій друківаних творів зустрічаємо:

а) твори поетів і письменників (Г.Барвінок, І.Воробкевича-Д.Млади, В.Гоголя, Є.Гребінки, П.Гулака-Артемівського, Г.Квітки-Основ'яненка, О.Кониського, І.Котляревського, М.Кропивницького, М.Костомарова-Є.Галки, Я.Кухаренка, А.Метлинського, М.Вовчка, П.Мирного, А.Могильницького, І.Нечуя-Левицького, Т.Падури, О.Пчілки, С.Руданського, П.Свенціцького-Свого, О.Стороженка, М.Устияновича, М.Шашкевича, Т.Шевченка, Я.Щоголева, І.Франка й ін.),

б) збірники етнографічних матеріялів (В.Антоновича й М.Драгоманова, І.Верхратського, Я.Головацького, П.Єфименка, О.Кольберга, П.Лукашевича, М.Максимовича, М.Номиса-Симоника, В.з Олеська, Ж.Паулія, І.Рудченка, П.Чубинського й ін.),

в) літературні альманахи й журнали (Ластівка, Русалка Дністро-

вая, Сніп, Зоря Галицька, Основа, Вечерниці), г) граматики (М. Лучкая, Я. Лозинського, Я. Левицького, І. Вагилевича, Г. Шашкевича, П. Дячана, М. Осадци, Ф. Міклошича й О. Огоновського, - а з якої взято й декотрі історизми), г) словники (О. Партицького, 1867, М. Левченка, 1874, Ф. Піскунова, 1882, К. Шейковського, 1861 і 1884-86), д) різноділянкову фахову літературу.

Велика частина виписаних прикладів подає з-часта "паспортизацію" (в письменників здебільша лиш за назвами творів, без заподання сторінок, а за томами й сторінками при етнографічних матеріялах).

При ексцерптах з етнографічних матеріялів наводяться не лишень словотвірні, але нерідко й фонетичні варіанти слів (напр. -онький/-ойкий; взяти/взети). Інколи всього засигналізовано говірковий вираз без того, щоб устійнено його значення (буває, що й подане значення не докладне, або що в винотованому виразі наявна помилка). Така пересадна пошана до народно-говіркової лексики в обох авторів словника випливала з їх романтичного підходу до своєї праці, а заодно й як реакція на творене тоді за церковнослов'янськими традиціями галицьке "язичіє". Не виключене, що в такому ж дусі діяв на свого учня Ф. Міклошич, який склав зрештою й свою лпту на видання цього словника.

Церковнослов'янізми виступають у словнику в ділянці традиційної християнської термінології в формах, як це вона вживалася тоді в галицьких духовних колах.

Тому що серед етнографічних матеріялів Желеховського ще найширше заступлений південний захід України, то його словник став наперше своєрідним лексиконом саме південно-західних говірок (покутсько-буковинських, гуцульських, середуцо-закарпатських, бойківських, лемківських і надсянських).

Включено до словника дитячо-мовну лексику, багатство вигуків, а теж ойконіми (з назвами їх мешканців та відтопонімами прикметниками), гідроніми та ороніми (з Карпат) як і народні іменна з їх пестливо-здрібнілими формами та деякі частіші й історичні прізвища. Не брак і народно-розмовної фразеології та приповідкового матеріялу, - хоч він тут, само собою, далекий від повноти.

До іменників і прикметників додано й їх здрібнілі та згрубілі форми, а при дієсловах dokonані їх відповідники.

Назви осіб мають ще й присвійні утворення, а в прикметників додано їх компаративи та прислівникові форми. Відповідно до народно-пісенного та ранішого галицького літературного мововжитку приводяться від декотрих прикметників і короткі форми називного однини чоловічого роду (*дрібен* "дрібний"); заступлений же тут, як по південно-західних говірках, лиш твердий тип прикметників (*синий, сина, сине* "синій, -ня, -не").

Рішучим виломленням з утертої колії тодішнього галицького етимологічного правопису була введена в словнику його фонетична система, сперта на правопис П. Куліша ("кулішівку"), наближена до живої вимови й названа в висліді "желехівкою"; до її перемогив Галичині-Буковині причинився головню наш словник. Вона, очевидно, як і морфологія в словнику (відмінювання імен та дієслів), різниться від нинішньої літературно-мовної.

"Желехівку" словника характеризують такі головніші правописно-фонетичні й морфологічні особливості:

1) позначування м'якості зубних приголосних перед /i/ літерою *ї* (*лїс* "ліс", *нїс/несла* "ніс/несла", але *ніс/носа*), а перед /e/ літерою *е* (лекція "лекція") - відповідно до написань *ся, сю*; непо-

слідовно позначається м'яка вимова зубних перед /o/ то як *во* (*льон*) то як *ѣ* (*сѣму* "цьому", - то в значенні *йо*: *розкуѣвдити* "розкуйовдити"); пом'якшення /с'/, /з'/, /ц'/ в групах *св-*, *зв-*, *цв-* позначається м'яким знаком *ь* (*свѣтый* "святий", *свѣтъ* "світ", *звѣір* "звір", *цвѣтъ* "цвіт"),

2) апострофом /' / позначається приросток *з-/с-* перед йотованими й нейотованими голосними кореня слова (*з'ява*, *з'орати* "зорати") та при діялектному випаді голосного або складу ('одного "одного"),

3) дієслівний постфікс *-ся* пишеться відокремлено від свого дієслова, - відповідно до мововжитку по південно-західних говірках (*пише ся* "пишеться"),

4) у грецизмах, латинізмах як і в германізмах та інших етранизмах пишеться /г/ та м'яке /л'/ в групах *ля, ле, льо, лю* (*філльовогія* "філологія"),

5) м'які /с'/, /з'/, /ц'/, /дз'/ пишуться твердо в наростках *-ський, -зський, -цський, -сько* відповідно до їх вимови по окремих південно-західних говірках (*руський* "руський", *луцкий* "луцький", *окописко* "окописько"), а знову ж *-н-* перед *-ський* пишеться з *ь* як *-ньський* (*донський* "донський"),

6) відповідно до говіркової лябіялізованої вимови поствокального /л/ у визвучі складу як /ў/ тут тоді пишеться *в* (*товк* "голк", *горївка* "горїлка"),

7) у словах з назвучним *i-* пишеться звичайно *и-* (*инчий, инший* "інчий"), а в словах із назвучним *о-* виступають як дублети говіркові форми з приставним *в-* (*воба* "оба"),

8) іменники середнього роду на *-ння, -ття* пишуться як *-не, -те* без подвоєного приголосного (*писане* "писання", *жите* "життя" як і *ріля* "рілля"); церковнослов'янізми того ж типу пишуться як *-енце, -анце* (*вознесенє* "вознесення") і подібно в європейзмах суфікс *-ія* пишеться як *-ія* (*стация* "стація", *сесія* "сесія"),

9) як і по південно-західних говірках, м'який тип іменників усіх трьох родів має в місцевому відмінку однини (а жіночі іменники і в давальному однині) закінчення *-и* (*на кони* "на коні", *на земли, землі* "на землі", "землі", *на поли* "на полі"); подібно в "третій" жіночій відміні тут скрізь закінчення *-и* (*новїсти* "повідісти, повісті"), а в множині жіночої "третьої" відміни та окремої групи множинних іменників тут скрізь закінчення *-и, -ий, -ем, -ех* (*вісти, -ий* "вісті, вістей", *людєм* "людям", *в очєх* "в очах"),

10) дієслівні закінчення 3-ої особи однини й множини тверді (*ходить* "ходить", *лежат* "лежать"); в 3-ій особі однини дієслів із постфіксом *-ся* відповідає *-ть-* (*бере ся* "береться"),

11) наворотно-тривальної дії дієслова з кореневим голосним *-о-* змінюють його на *-а-* (*зарабляти* "заробляти"),

12) в дієслів з гортанними *-г-, -к-* в визвучі інфінітивного кореня-основи інфінітив має давню форму *-чи* (*стерєчи* "стерєгти", *пєчи* "пєкти", - інколи ці новіші літературно-мовні форми подано в дужках поруч архаїчних), а в 1-ій особі однини такі *-г-, -к-* ще зберігаються (*могу* "можу", *пєку* "пєчу"),

13) в минулому часі дієслів (як і в теперішньому часі дієслова *бути*) уживаються в 1-ій і 2-ій особах однини й множини форми з *-ем, -єсь, -сьмо, -сьте* (*буєм* "я був", *тожєсь* *був* "то ж ти був", *булисьмо* "ми були", *булисьте* "ви були").

Про всі ті, зрештою україністові відомі, особливості словника слід пам'ятати не мовознавцеві при практичному користуванні цим словником.

Відповідно (хоч тут куди менше відхилень від сучасних норм ні-

мецької літературної мови й правопису) до того є свої особливості і в німецьких відповідниках до українських виразів; тут, само собою, чимало австрійсько-німецьких лексичних рис. Але й ця ділянка словника жде ще свого фахівця-дослідника.

П р и м і т к и

- ¹ *Українська Радянська Енциклопедія* [=УРЕ], т.5, с.50, Київ 1961.
- ² *Енциклопедія Українознавства, словникова частина* [=ЕУ], т.II, 2, с.667, Париж - Нью-Йорк 1955-57.
- ³ *Там таки*, т.II,5, с.I749, Париж - Нью-Йорк 1966.
- ⁴ Г р і н ч е н к о, Б.: *Словарь української мови*, т.I, с. I6, Київ 1909.
- ⁵ К у з е л я, З.: *Історичний розвиток і сучасний стан українського словництва, Записки Наукового Товариства імени Шевченка* [=З НТШ], т. I69, с. 227, Париж-Мюнхен-... 1962.
- ⁶ Г о р е ц ь к и й, П.Й.: *Історія української лексикографії*, с. 111, Київ 1963.
- ⁷ *Киевская старина*, Киев 1888, кн.У, с.I78.
- ⁸ П ы п и н, А.Н.: *История русской этнографии, III. Этнография малорусская*, с.338, Санкт-Петербург 1891.
- ⁹ Я г и ч, И.В.: *Энциклопедия славянской филологии, I. История славянской филологии*, с. 762, СПб. 1910¹, Leipzig 1967².
- ¹⁰ *Русский Филологический Вестник*, т.I3, с.I92-202, Варшава 1885.
- ¹¹ *Филологические Записки*, 1884, в.IV, с.I-20, Воронеж.
- ¹² О г і е н к о, І.: *Український стилістичний словник*, Львів 1924¹, Вінніпег 1978².
- ¹³ Г у м е ц ь к а, Л.Л., К е р н и ц ь к и й, І.М.: *Наголос у сучасній українській літературній мові і боротьба з відхиленнями від норм, Українська мова в школі*, р.IV, ч.3, с.3-13, Київ 1954.
- ¹⁴ П о г р і б н и й, М.І.: *Словник наголосів*, Київ 1959¹, 1964².
- ¹⁵ *Словник-довідник: Українська літературна вимова і наголос*, Київ 1973.

П О Д Я К А

До появи цього передруку словника причинилися, вплативши пожертви-передплати:

д-р дент.мед. Михайло Дем'янів	10 000.- нм
Братство кол. вояків I-ої Української Дивізії Української Національної Армії	2 000.- кан.дол.
Український Вільний Університет	3 000.- нм
д-р Анна-Галя Горбач	1 500.- нм

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Universitas Libera Ucrainensis

Філософічний Факультет - Facultas Philosophica

УКРАЇНСЬКІ ГРАМАТИКИ

редагує Олекса Горбач

GRAMMATICI UCRAINI

editore Olexa Horbatsch

- 1.Алексей Павлович П а в л о в с к и й: *Грамматика малороссийского наречия*, С.-Петербург 1818; *Прибавление к Грамматике малороссийского наречия*, С.-Петербург 1822.- Фотопередрук з післясловом Олекси Горбача, Мюнхен 1978, с.186, 20.- нм.
- 2.Michaelis L u t s k a y *Grammatica Slavo-Ruthena seu Vete-ro-Slavicae, et actu in montibus Carpathicis Parvo-Russicae, seu dialecti vigentis linguae*, Budae 1830.- Фотопередрук з післясловом Олекси Горбача, Мюнхен 1979, с.XVI, 204, 25.- нм.